

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲಾ

ಶತಸ್ಕೃತಿ

1918-2018

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಮೂಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂಚಿಕೆ

ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ
ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ರಸ್ತೆ, ಕೊಡಿಯಾಲ್ ಬ್ಲಾಕ್
ಮಂಗಳೂರು - 575 003

ONE HUNDRED YEARS OF GIVING

In June 1918, a lone woman set out to make a difference to the lives of the women of Mangalore. Decades before the concept of 'girl child' became the focus of attention in the modern world, her insightful mind had seen the value of empowering the womenfolk in achieving social transformation. Now one hundred years later, her vision can be seen in the many educational institutions that stand proudly bearing Dr. Annie Besant's name.

On this momentous occasion of the centenary, we would like to make a pledge with you to uphold Dr. Annie Besant's sense of equality, her philosophy of religious secularism and the Besant Institutions' pride in upholding that wonderful humanitarian spirit – the spirit of giving of ourselves for a better future for others.

If you or anyone you know has studied at any of the Besant Institutions, we invite you to consider joining us as volunteers in celebrating the success of Dr. Annie Besant's vision and in shaping its future. Please join us in the year long celebrations of the Centenary year. It is time to renew the pledge behind that extraordinary vision born one hundred years ago.

We would need your support in the cause of quality education that will make better futures, will uplift the less fortunate – education that will empower women and hence our society.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲಾ

ಶತಸ್ಪತಿ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮೂಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ
ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂಚಿಕೆ

ಸಂಪಾದಕರು

ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ

ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ

ಮತ್ತು

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

2019

ವಿಮೆನ್ಸ್ ನೇಶನಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಸೊಸೈಟಿ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಮೂಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ

ಕೊಡಿಯಾಲ್‌ಬೈಲ್, ಮಂಗಳೂರು - 575 003, ದ.ಕ.

BESANT SHALA SHATASMRITHI

Centenary Souvenir
Besant Group of Education Institutions
Kodiyal bail, Mangaluru - 575 003

Edited by :

Dr. M. Prabhakar Joshy
Dr. Meenakshi Ramachandra
And
The Editorial Committee

2019

ISBN : 978-81-928923-4-4

© Authors :

Published by :

The President
Women's National Education Society
(WNES)
Besant Campus, Kodiyal bail
Mangaluru - 575 003, D.K.

Design & Printed @ :

Manjushri Printers
Belal Road, UJIRE - 574 240
Belthangady Tq., D.K.
Ph.: 08256 - 237766
E-mail : mpsdmptujire@gmail.com

ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಲಾಂಛನ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಲಾಂಛನ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಆರಂಭಿಕ ಕಟ್ಟಡ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

1. ಸಂಪಾದಕೀಯ	9
2. ಶತಮಾನದ ಸಾರ್ಥಕ - ಶ್ರೀ ದೇವಾನಂದ ಪೈ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿ	10
3. ಪುಣ್ಯ ಪರ್ವ- ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೀಶ ಶೆಣೈ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ	12
4. ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ, ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿ, ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕಾರ್ಯನಿರತ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ, ಆಡಳಿತ ಕಚೇರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೊಂದಿಗೆ	13
5. ಸಂದೇಶಗಳು	17
6. ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು : ಪ್ರಗತಿಯ ಹಂತಗಳು, ಶತಮಾನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ 1-10-2018, ಅಂಚೆ ಲಕೋಟಿ ಬಿಡುಗಡೆ - ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದ ಉದ್ಘಾಟನೆ	22-25
7. PROFILES OF BESANT INSTITUTIONS - ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ, ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು, ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು, ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆ, ಎಮ್.ಎಸ್. ಎನ್.ಎಮ್. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ	26-72

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

1. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳು - ಡಾ. ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ	73
2. ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು - ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ರಾವ್	82
3. ಡಾ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ - ಡಾ. ವರದಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸ	92
4. ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠಶಾಲೆ ವಸಂತಗೀತೆ- ಕೋಡಿಬೆಟ್ಟು ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ	96
5. ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ - ಜಯಶಂಕರ ಕೆ.	98
7. ನೂರರ ಶುಭಾಶಯಗಳು - ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಕೆ. ಭಟ್	99
6. ಮಣೇಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರೊಂದಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನ - ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಯ	100
8. ರಾಗೋರರ ಚಿಂತನೆಗಳು; ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಾಗೂ ಗಾಂಧೀಜಿ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ - ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ	102
9. ಬೆಸೆಂಟ್ ನೆನಪುಗಳು ಯಶಸ್ವಿನ ಕಥೆಗಳು- ಪಿ.ಎನ್. ಸತ್ಯಾ	106
10. ಕಾದಿರುವ ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು-ರೋಹಿತ್ ಮೆಹ್ರಾ	110
11. ಸೌರಭದ ಸುಮವೊಂದು - ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ರಾವ್	111
12. ವಸಂತ ಪ್ರೇಮೀಮಂಡಳಿ - ಶ್ರೀಮತಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿ	112
13. ಡಾ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಚಾರಧಾರೆ - ಶ್ರೀ ರವಿರಾಜ್	114
14. ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬೆಸೆಂಟರ ಕೊಡುಗೆ - ಡಾ. ಎಚ್. ಪ್ರಭಾ ಕಾಮತ್	117
16. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ - ಡಾ. ಅನಂತ ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್	119
17. ಎನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬ ಮಹಾರೂಪಕ - ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಷಿ	120
18. ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು- ಶ್ರೀ ರಕ್ಷಾ ರಾವ್	123
19. ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು - ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಷಿ/ ಶ್ರೀ ಮಾಧವ ಆಚಾರ್ಯ	125
20. ಭಾಷಾಂತರ ಮತ್ತು ಲಿಂಗತ್ವ - ಶ್ರೀಮತಿ ತಾರೀಣಿ ಶುಭದಾಯಿನಿ	129
21. ನಾನು ಕಲಿತ ಶಾಲೆ - ಡಾ. ಸಂಧ್ಯಾ ಅಡಿಗ	132
21. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಮಹಿಳಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು - ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಂ. ರೋಹಿಣಿ	133
22. ನೆನಪು ನೋವು - ಪ್ರೊ. ಪುಷ್ಪಲತ ಬಿ.ಕೆ.	138
24. ನಾನು ಇವಳಾಗಬೇಕು-ಗುರುವಂದನೆ - ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಶ್ರೀ	139

23. ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಳು - ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ	140
25. ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು - ಡಾ. ಸಾವಿತ್ರಿ ದೈತೋಟ	141
26. ನನ್ನ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೊಡುಗೆ - ಶ್ರೀಮತಿ ಯಶೋದಾ	143
27. ಬೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬ ಆಲದ ಮರ - ಶ್ರೀಮತಿ ರೂಪಕಲಾ ಆಳ್ವ	145
28. ಸಂಧ್ಯಾ ಜ್ಯೋತಿ ನಮೋಸ್ತುತೇ - ಶ್ರೀ ಸಂತೋಷ್ ಆಳ್ವ	148
29. ಯಾರಿವಳು - ಶ್ರೀ ಸುರೇಶ್ ವರ್ಕಾಡಿ	149
30. ವಸಂತ ಸ್ಮೃತಿ - ಶ್ರೀಮತಿ ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ	150
31. ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ - ಶ್ರೀ ಮುಳಿಯ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಭಟ್	156
32. ನೆನಪುಗಳ ಮಾತು ಮಧುರ - ರಶ್ಮಿ ಎಂ.	157
33. ನಾನು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಕೂಸು - ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಂತಿ	158
34. ನಾನು ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ - ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಕಲಾ ನಂದಾವರ	161
35. ಬಾಳ ಬುತ್ತಿಯ ಹೊಂಗನಸಿನ ಸವಿ ನೆನಪು - ಶ್ರೀ ಪ್ರವೀಣ ಪೂಜಾರಿ	164
36. ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದ ದೇವಾಲಯ - ಡಾ. ಮುರಳೀಧರ ರಾವ್	166
37. ನೆನಪು ಮರುಕಳಿಸಿದಾಗ - ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾಯಿ	167
38. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಿರಿಯ ಆಗರ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರ - ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಮಾಧವ	168
39. ನನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟಿನ ನಂಟು - ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಾ	170
40. ಈ ಪಾಯಸದ ಸವಿ - ಮಮತಾ ಎಸ್ ದೇವ	171
41. ಕಾರಂತರು ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟ್	173
42. ದಾರಿದೀಪ - ಶ್ರೀನಿಧಿ ಬಿ.ರಾವ್	174
15. ಹೆಣ್ಣೊಂದು ಕಲಿತರೆ ಶಾಲೆಯೊಂದು ತೆರೆದಂತೆ - ಕುಮಾರಿ ಚೈತ್ರಾ	175
44. ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧಕರು	176
1. ಕ್ರೀಡಾಪಟು ಕುಮಾರಿ ಸಿ. ಸರಸ್ವತಿ	
2. ನಾಟ್ಯಪ್ರವೀಣೆ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜಶ್ರೀ ಶೆಣೈ	
3. ನಟ, ನಿರ್ದೇಶಕ ಲಯನ್ ಕಿಶೋರ್ ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ	
4. ಅಂತಾರಾಜ್ಯ ಕ್ರೀಡಾ ನಕ್ಷತ್ರ ಶ್ರೀಮತಿ ವಂದನಾ ರಾವ್	
5. ಮಾಜಿ ಮೇಯರ್ ಶ್ರೀಮತಿ ಕವಿತಾ ಸನಿಲ್	
6. ವಿದುಷಿ ಶಾರದಾಮಣಿ ಶೇಖರ್	
45. ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ ಧೀಮಂತ ಚಿಂತಕ ದಿ. ಎಸ್. ಮುಕುಂದರಾಯರು - ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ	180
46. ಭಾವಾಂಜಲಿ	181

English Section

1. Chugging Down Memory Lane - M. Aruna Shenoy	183
3. Dr. Annie Besant and the Freedom Struggle Movement- Preetha Bhandary	185
4. Golden Memories of Yesteryears- Zeena Flavia D'souza	188
2. Annie Besant – Thy Name - Meera Edna Coelho	189
5. Dr. Annie Besant's Contribution to Women Empowerment- Vijayta Choradia	190

6. A Ray of Hope Amidst Uncertainty - Aima Sherin Shafi	191
7. My Alma mater - Ramya Mallya	193
8. Nostalgia - Mrs. Prabha Kudva	194
9. My Sojourn in Mangalore - Chaya Ranasinghe	195
10. Besant Institutions- A Spring Board to Success - Zeenath Hussain	196
11. A Note From My Besant Diary - Deepika	197
12. Besant : A Bond for Life - Anisa Fathima	198
13. Me and My Association with Besant Institutions - CA. Gautham Pai	199
14. I am a Proud Besantian - CA. Pearl Freeda Sequeira	200
15. On Women's Education - Devdas Kulur	201
16. Besant Institutions' Model: Earn in the Morning, Learn in the Evening - Dr. Ramesh Salian	202
17. Sweet Memories of Besant School in the 1950's - Prof. K. Ramdas Prabhu	204
18. Reminiscences of my Association with the Besant Institutions - Dr. M. Ravindranath Nayak	207
19. Gomathi Mam, A Principal, Teacher Par Excellence ! - Meera Edna Coelho	210
20. Two Centenarian Institutions in Kodialbail, Mangalore - Raghavendra Prabhu M	212
21. Twenty-Five Years Down the Memory Lane - Smt. Shanthi Lobo	214
22. Read and Grow Rich in Knowledge - Dr Vasappa Gowda	215
23. Margaret Cousins and National Girls School - Varsha V Shenoy	217
24. Professor P.P. Gomathi: An Educator Extraordinaire - Dr. Manjula K.T	221
25. My association with Besant Educational Institutions - M.P. Bhat	225
26. 'My Aunty Radha Aunty' - Ashok K Shetty	226
27. My moments in 'Besant' - Nagar Narayana shenoy	228
28. Influence of Philosophy on Indian Aesthetics- Śatāvadhāni Dr. R. Ganesh	229
29. Some prominent Achievers from our faculty	235

हिन्दी विभाग

१. समाज सुधार की प्रतिमूर्ति : एनी बेसेंट – डा. जयन्तिप्रसाद नौटीयाल	237
२. नारी के लिए प्रेरणा स्रोत : एनी बेसेंट – डा. नागरत्ना राव	239
३. एनी बेसेंट – डा. नायक रूपसिंग जी	240
४. विदेशी तन और भारतीय मन : एनी बेसेंट – डा. सुमा.टी.आर	241
५. विदेशी महिला का भारत प्रेम – डा. मनोरंजिनी कोटेमनी	243
६. फौलादी नारी : एनी बेसेंट – डा.सुरेश मुले	245
७. डा. एनी बेसेंट : भारतीयों के लिए प्रेरणा स्रोत – कुमारी. प्रीतमा	246
८. त्याग मूर्ति : एनी बेसेंट – डा. परशुराम गणपति मालगे	247

೧. ಆಯರಣ ಲೇಡಿ : ಏನಿ ಬೇಸೆಂಟ್ - ಡಾ. ವಿನೋದ ರೋಡ್ನವರ	248

ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಭಾಗ:

೧. ಬೇಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥಾ -ಶಿಲಾ, ಮಙ್ಗಲೂರು	250
೨. ತಸ್ಮೈ ನಮಃ - ಡಾ. ಯಶವಂತಿ ನಾಗೇಶ	251
೩. ಗುರುವಂದನಮ್ - ಭಾಮಿನಿ	252
೪. ಪ್ರಾಚೀನಭಾರತೇ ಸ್ತ್ರೀಶಿಕ್ಷಣಮ್ - ವಿದ್ವಾನ್ ಮಹೇಶಭಟ್ಟಃ ಆರ್., ಹಾರ್ಯಾಡಿ	253

ಕೊಂಕಣಿ ವಿಭಾಗ

1. 'ಮಹಮದ್' ಮೆಗೆಲೊ ಪಯಲೊ ದೋಸ್ತು - ವೆಂಕಟೇಶ ಬಾಳಿಗಾ ಮಾವಿನಕುವೆರ್	255
2. ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣಾಚಿ ಮಹಾನ್ ಪ್ರವರ್ತಕಿ ಮಂಗಲೂರಾಚಿ ಧೂವ ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ -ಸ್ಮಿತಾ ಶೆಣೈ	256
3. ಸ್ವಾವಲಂಬನೇಚಿ ಸುರ್ದೇಚೊ ಪಾಠು - ಶಕುಂತಲಾ. ಆರ್. ಕಿಣಿ.	260

ತುಳು ವಿಭಾಗ

1. ಪೊಣ್ಣೊರ್ತಿ ಕಲ್ತಂಡ - ಸಾವಿತ್ರಿ ಕೆ.	261
2. ಬೊಲ್ಪಾಯೆರ್ ಬೆಸೆಂಟ್ - ಶ್ರೀ ಆಟೋ ರಮೇಶ್	263
3. ಬೆಸೆಂಟ್‌ಡೆನ್ನ ಪಯಣ - ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ	265
4. ಕರಾವಳಿ ಜಿಲ್ಲೆಡ್ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಜ್ಜೆ ಗುರ್ತೊಲು- ಶ್ರೀ ಮುದ್ದು ಮೂಡುಬೆಳ್ಳೆ	266
5. ಪೊಂಜೊಲೆನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯದ ಸವಾಲುಳು - ಡಾ. ವಿಶ್ವನಾಥ ಬದಿಕಾನ	268
6. ಸಾಧಕೆರೆಗೊಂಜಿ ಒರಿಸಿರಿ- ಶ್ರೀ ಮಹೇಂದ್ರನಾಥ ಸಾಲೆತ್ತೂರು	271
7. ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮೆದಿ - ಡಾ. ಕಿಶೋರ್ ರೈ ಶೇಣಿ	273
8. ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜೊವುಲೆ ಬರವು-ಸರವು ಬೊಕ್ಕ ಪರಪೋಕು - ರತ್ನಾವತಿ ಬೈಕಾಡಿ	275
9. ತುಳುನಾಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಶಾರದಾ ಶೆಟ್ಟಿ	277

ಅನುಬಂಧ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಬರಹಗಳು	279
ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ- 1918-2018	280-282
ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು	283-284
ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿ	285-286
ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆಯ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು	287
ಎರಡು ದಿನಗಳ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭ	288-295
ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವ-1918-1978	296
ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು	297
ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳು	298
ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಫಲಕಗಳು	299
ಮಂಗಳೂರು ಟುಡೇಯವರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಟುಡೇ	300-307
ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಹಳೆಯ ಒಂದು ಪತ್ರ	309

ಶತಸ್ಕೃತಿ ಸಮರ್ಪಣೆಯ ಧನ್ಯತೆ

ಜಗತ್ತಿನ ದಾರ್ಶನಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಡಾ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ವಿಕಸಿಸಿದ ಸಮೂಹದ ಮೂಲಸಂಸ್ಥೆ - ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠಶಾಲೆ. ಅದರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ವರ್ಷವಿದು (1918). ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲಿತವಾದ ಸಂಚಿಕೆ “ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲಾ ಶತಸ್ಕೃತಿ”ಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾರ್ಥಕದ ಕ್ಷಣ. ಒಂದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ.

ಸಂಚಿಕೆಯು ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ- Women's National Education Society ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಇತಿಹಾಸ, ಸಾಧನೆಗಳು, ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಸಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕು. ಜತೆಗೆ, ಆಡಳಿತ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ಕೆಲವು ನೆನಪಿನ ಬರಹಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣರಾದವರ ಕೊಡುಗೆಗಳ ದಾಖಲೀಕರಣ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉಲ್ಲೇಖ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರ ಪ್ರಿಯವಾದ ಕೆಲವು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಹತ್ವದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಯೋಜನೆಯೇನೋ ದೊಡ್ಡದು, ಆದರೆ ಈಡೇರಿರುವುದು ಅಂಶಮಾತ್ರ.

ಸಂಚಿಕೆಯ ನಾಮಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಮೂಹದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೃಂದಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹಲವರು ಭಾಗವಹಿಸಿ - ಶತಪಥ, ಶತಸಾಧನೆ, ನೂರುಹೆಜ್ಜೆ, ಶತಸಂಭ್ರಮ, ಶತವಸಂತ, ಶತವಸಂತ ಪಥ, ಶತಸ್ಕೃತಿ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಸೂಚಿತವಾಗಿ, ಪ್ರಸಕ್ತ “ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲಾ ಶತಸ್ಕೃತಿ”ಎಂಬುದು ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡಿತು. ಇದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ಆರನೆಯ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿಯನ್ನು ದಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರೇಮಾನಂದ ಕಾರಂತರು ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೂ. 10000ವನ್ನು ನೀಡಿ ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಆ ಬಾಲಕಿಯ ಸಂತಸ ನಮ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸರಣಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಆಕೆ ಈ ನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಬದುಕು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಪುರಸ್ಕೃತಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಯಾವುದೇ ಸಮೂಹ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ರೂಪಿಸುವ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಹಿಂದಣ ಅನೇಕ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಇಂದು ಅಲಭ್ಯ. ಸಂಕಲನ ಆಯ್ಕೆ ಮಂಡನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಸಂತೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯವಾದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ಜತೆಗೆ ಸಂಕೋಚವೂ ನಮಗಿದೆ.

ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರವಿತ್ತ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಮೂಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಲೇಖಕರು, ಸಹಸಂಪಾದಕರು, ಪೂರ್ವ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, WNESನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ನಮನಗಳು. ಲೇಖಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವಾದವರು ಹಲವರು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕರಾದ ಯಜ್ಞ ಮಯೂರ ವಸಂತರಾವ್, ಭಾಸ್ಕರ ಅಮ್ಮೂರ್ ಇವರಿಗೆ, ರಕ್ಷಾಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ Team BWC ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶುಭಾಶಯಗಳು. ಮುದ್ರಣ ವಿನ್ಯಾಸದ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಮುದ್ರಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಂಜುಶ್ರೀ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಉಜಿರೆ ಅವರಿಗೆ ಶುಭ ಹಾರೈಕೆಗಳು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿತವಾದ ಎರಡು ಬರಹಗಳು - ಮಂಗಳೂರು ದರ್ಶನ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಲೇಖನ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರು ಟುಡೇಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ನಮ್ಮ ಶತಮಾನದ ಕುರಿತಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪುರವಣಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಉಭಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಪ್ರೊ. ವಿವೇಕ ರೈ ಮತ್ತು ಹಿರಿಯ ಪತ್ರಕರ್ತ ಶ್ರೀ ಯು. ವಿ. ಜಾರ್ಜ್ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗೌರವ ವಂದನೆಗಳು. ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ವರದಿಯೂ ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಂಪಾದನೆಯ ಸತ್ಕಾರ್ಯದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ನಮಗಿತ್ತು ಸಕಲ ಸಹಕಾರ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಹರ್ಷವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ದೇವಾನಂದ ಪೈ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೀಶ ಶೆಣೈ ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಪರೋಕ್ಷ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ಸಕಲರಿಂದ ನಾವು ಉಪಕೃತರು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲಾ ಸ್ಥಾಪಕ ಧೀರ ಉದಾರ ಚಿಂತಕಿ, ಮಹಾಜ್ಞಾನಿ ಮಹಾಮಹಿಳೆ ಡಾ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶತ ನಮನಗಳು.

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

■ ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಷಿ
ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಸಂಪಾದಕರು

ಶತಮಾನದ ಸಾರ್ಥಕತೆ

ನಮಗೆ ಇದೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಕ್ಷಣ. 1918ರಲ್ಲಿ ಮಹಾನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ, ಲೇಖಕಿ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ರವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆ, ಇದೀಗ ಶತಮಾನವನ್ನು ಕಂಡಿದೆ. ಅಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠಶಾಲೆಯಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗಿ, ಮುಂದೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಸಾಗಿ ಈಗ ಎಂಟು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮೀರಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಾವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕೃತಾರ್ಥತೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಮುಖ ಧ್ಯೇಯದೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮುಂದೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದವರು ಮಾತೆ ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ರವರು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆರಂಭಿಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ದಿವಂಗತ ಡಾ.ಎಂ ಕೇಶವ ಪೈ ಅವರು, ಆ ಬಳಿಕ 1970ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿ, ಬಹುಮುಖ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿ ಇದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದವರು. ದಿ. ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ನಾಯಕ್ ಅವರು ಮತ್ತು ಕುಟುಂಬಿಕರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರುಗಳು, ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದಿನ ಇಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಪಾಲಕರು, ದಾನಿಗಳು, ಹಿತೈಷಿಗಳು ಸೇರಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಈ ಸಂತಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾರ್ದಿಕವಾದ ನಮನಗಳು.

ಶತಮಾನದ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಯೋಗಭಾಗ್ಯ. ಮಾತೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಫಲ. ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹರಕೆಗಳ ಪರಿಣಾಮ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ, ನಮ್ಮಿಂದಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶತಮಾನ ವರ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ್ದೇವೆ. ಶತಮಾನೋತ್ಸರವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತರಾದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ, ದಾನಿಗಳಿಗೆ, ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗ, ಅತಿಥಿಗಳು, ಹಿತೈಷಿಗಳಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಪಾಲಕರು, ಮಾಧ್ಯಮ ಮಿತ್ರರು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ವರ್ತಮಾನ, ಇತಿಹಾಸ, ನೆನಪುಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಧನೆ ನೋಟಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಈ ಸಂಚಯವನ್ನು ಹೊರತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ತೀರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಒಂದು ಕಿರು ಸಂಚಿಕೆ ಮಾತ್ರ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳ ಮಿತಿಯ ಅರಿವು ನಮಗಿದೆ.

ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಡಬ್ಲ್ಯು.ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಾಧನೆಯು ವಸ್ತುವಾಗಬಲ್ಲದು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆ ಆರಂಭದ ಹಂತವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ. ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವು ತಿಂಗಳು ದುಡಿದ ಸಂಪಾದಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲ, ಕಲಾವಿದ, ಲೇಖಕ, ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಡಾ|| ಎಂ ಪ್ರಭಾಕರ ಚೋಪಿ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ ಡಾ|| ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅವರಿಗೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಸಹ ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಮತ್ತು ಶುಭಾಶಯಗಳು. ಉತ್ತಮ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ವಿನ್ಯಾಸಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮುದ್ರಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಂಜುಶ್ರೀ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಉಜಿರೆ ಇವರಿಗೆ ನಾವು ಆಭಾರಿಗಳು.

ಹಿತೈಷಿ ದಾನಿಗಳಿಗೆ, ಭಾಗಿಗಳಿಗೆ, ಚಾಹಿರಾತುದಾರರಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಮನಗಳು.

ಈ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವು, ಮಾತೆ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಆದರ್ಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ದುಡಿಯಲು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವಂತಾಗಲಿ.

■ ಕೆ. ದೇವಾನಂದ ಪೈ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ

The Centennial Fulfillment

This is moment of pride for all of us. Our Institution founded by the Great Philosopher, Educationist, Freedom Fighter, Writer, Dr Annie Besant is completing a century of existence. Started as Besant Balika Patashala, it has now grown and flowered into Eight Institutions, providing learning opportunities for over a lakh of students. The Institution started with the aim of educating women has now adopted composite education also.

Dr. Annie Besant was a visionary who started many education institutions in India with a philosophy of National Education. Our Institution has been led by many dedicated selfless social workers right from our first President Dr. Sri Kesahva Pai. Sri Late Manel Srinivas Nayak who took over as the President in the 1970s led it to multi faceted development and a great leap forward. He and his family deserve our special respect. A number of office bearers and members have contributed variously to the development of the WNES Group of Institutions. Generations of Donors, well-wishers, Parents, Students, Past Students Faculty and Staff have all been responsible for the glory of the Besant group. We pay our respect and gratitude to all of them.

It is a stroke of luck and the result of blessings of Mother Annie Besant and of our elders in this journey, that we, as representatives of those generations, have the pride of bringing out this souvenir as a record of the Past and Present, and a few memories and records of achievements. We know our limitations and constraints of such a task. This is only a very small summarised record.

The history of WNES – Besant Group deserves a detailed research and recording. We hope this work will form a basis and beginning of such a project.

We thank and give our best wishes to the Editorial Board and specially to our Ex – Principal, Artist and Writer Dr. M. Prabhakar Joshi, faculty member Dr. Meenakshi Ramachandra, section editors, the entire faculty, and the staff for their dedicated work and contribution in bringing out this souvenir.

Our special thanks are due to our well-wishers advertisers donors, and participants for their whole hearted support and involvement.

Manjushri Printers Ujire have done a commendable job in the lay out and printing work. We hope this centenier moment of our Besant Group Institutions will inspire all of us and generations to come to work towards ideals enumerated by our Founder - Besant Matha.

■ **K Devanand Pai**

Secretary WNES &
Chairman Centenary Committee

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು

ಹುಣ್ಯಹವಾ

ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯರಾದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನಾಯಕಿ ಡಾ|| ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಶತಮಾನದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಸಮೂಹದ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿರುವುದು ಅದೃಷ್ಟದ ಸಂಕೇತ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿದವರೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಈ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತಸ ಪಡುತ್ತ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಂದಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಸೃಜನಶೀಲ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾಪಕರ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶತಮಾನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ, ನೆರವು ನೀಡಿದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಮೂಹದ ಸರ್ವರಿಗೆ, ಹಿತೈಷಿ, ಪೋಷಕರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು.

■ ಕುಡ್ಪಿ ಜಗದೀಶ್ ಶೆಣೈ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ

Auspicious Moment

It is very great pride and fulfilling feeling to be at the helm of affairs the Besant Institutions (WNES Group) at this great occasion of the Centenary year. We are lucky to avail the services of the representatives of many people who led the institutions to this level. We pay our gratitude to all of them. We are grateful to our donors, well wishers, and the Besant Institutions family on this solemn occasions. We are greatfull to all those who contributed in various ways towards the success of the centenary year programmes.

We rededicate ourselves to the development of the WNES institutions, to innovative progress and to the memory of our founder.

■ Kudpi Jagdish Shenoy

Women's National Education Society
Sponsors, Besant Group of Institutions

ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ

ಡಾ. ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈ
1943-1965

ಡಾ. ಸಿ. ರಾಮ ಕಾಮತ್
1965-1971

ಡಾ. ಟಿ.ಎಂ.ಎ. ಪೈ
1971-1976

ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್
1976-1991

ಶ್ರೀ ಬಿ. ದಾಮೋದರ ಪ್ರಭು
1991-2001

ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಕೃಷ್ಣ ನಾಯಕ್
2001-2002

ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೀಶ ಶೆಟ್ಟಿ
2002 ರಿಂದ

ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ-ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ

ಕುಳಿತಿರುವವರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಕೆ (ತೃಕ್ಷಣಿಕ ಸಲಹೆಗಾರರು), ಶ್ರೀ ಎಂ.ಪಿ. ಭಟ್ (ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ), ಶ್ರೀ ದೇವಾನಂದ ಜೈ (ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ), ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೀಶ ಶೆಣೈ (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು),
ಡಾ. ಮಂಜುಳಾ ಕೆ.ಟಿ. (ಸದಸ್ಯರು)
ನಿಂತಿರುವವರು: ಶ್ರೀ ನಗರ್ ನಾರಾಯಣ ಶೆಣೈ (ಸಂಚಾಲಕರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಘಾ ಕಾಲೇಜು), ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು (ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು) ಡಾ. ಮಣೇಲ್ ಅರ್ಜುನ್ ನಾಯಕ್
(ಸದಸ್ಯರು) ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಭಟ್ (ಸಂಚಾಲಕರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆ), ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ ಕಾಮತ್ (ಸದಸ್ಯರು), ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ಗಣೇಶ್ ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ (ಸದಸ್ಯರು)

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿ

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಕುಳಿತಿರುವವರು : ಡಾ. ರೂಪ್ ಸಿಂಗ್, ಡಾ. ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ, ಡಾ. ಮಂಜುಳಾ ಕೆ.ಟಿ., ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಭಟ್, ಶ್ರೀ ದೇವಾನಂದ ಪೈ, ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಷಿ, ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ, ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ, ಶ್ರೀಮತಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿ, ಡಾ. ಸುಧಾ
ನಿಂತಿರುವವರು: ಶ್ರೀ ಪ್ರಶಾಂತ್ ರೈ, ಪ್ರೊ. ಗಣಪತಿ ಭಟ್, ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಚ್. ಪವಾರ್, ಪ್ರೊ. ಮೋಹನ್‌ದಾಸ್, ಪ್ರೊ. ಪ್ರೀತಾ ಭಂಡಾರಿ, ಡಾ. ಪರಶುರಾಮ ಜಿ. ಮಾಳಗಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಮಿತಾ ಶೆಣೈ, ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ, ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಭಾವತಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರತಿ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಿ ಲೋಬೋ (ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆ) ಡಾ. ನಾರಾಯಣ್ ಕಾಯರ್‌ಕಟ್ಟೆ (ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಎಮ್.ಎಸ್.ಎನ್.ಎಮ್.) ಡಾ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ (ಸಂಘ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು), ಡಾ. ರೂಪ್ ಸಿಂಗ್ (ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು) ಶ್ರೀ ಡಿ.ಎಚ್. ಪವಾರ್ (ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ), ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ (ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ)

ಕಾರ್ಯನಿರತ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ

ಆಡಳಿತ ಕಚೇರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು- ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳೊಂದಿಗೆ

ನಿಂತವರು : ಕುಮಾರಿ ವಾಣಿ, ಕುಮಾರಿ ಅಕ್ಷಿತಾ, ಶ್ರೀ ದೇವದಾಸ್ (ಮೆನೇಜರ್), ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜ್

ಕುಳಿತಿರುವವರು : ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೇಶ್ ಶೆಣೈ, (President, WNES), ಶ್ರೀ ದೇವಾನಂದ ಪೈ (Secretary, WNES)

ಡಿ. ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು

ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ - 574 216
ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಕರ್ನಾಟಕ
ಕಚೇರಿ : 08256-277121

Fax : 277116
E-mail : dvheggade@hotmail.com

ದಿನಾಂಕ 29-09-2018

ಸಂದೇಶ

ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸಲಿರುವ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿ ಅವರು ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಇಂದು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನದೊಂದಿಗೆ ಗಣನೀಯ ಸೇವೆ-ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ನೀಡಿದ ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಈ ಸಾಧನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಾ, ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸೇವೆ-ಸಾಧನೆಯ ಮಾಹಿತಿಯ ಕಣಜವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅನುಗ್ರಹವಿರಲಿ.

ಡಿ. ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆ

ಡಿ. ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆ

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್
ಮಂಗಳೂರು-575 006

ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಶಾಂತಿಗೋಡು

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್
ಅಶೋಕ ನಗರ ಅಂಚೆ,
ಮಂಗಳೂರು - 575 006
ದೂರವಾಣಿ : 0824-2220532

ದಿನಾಂಕ 29-11-2018

ಸಂದೇಶ

1981ರಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯ ರೂವಾರಿಯೆನಿಸಿರುವ ಐರಿಷ್ ಮಹಿಳೆ ಡಾ|| ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಇವರ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಈ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಇದೀಗ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ.

ಈ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯ ಸಮಗ್ರ ಯಶೋಗಾಢೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹ. ಈ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯು ಚಿಂತನಶೀಲ ಬರಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಲಿ. ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆಯ ಉತ್ಸಾಹ ದ್ವಿಶತಮಾನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ದಾಪುಗಾಲಿಡುವಂತಾಗಲಿ.

ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಶಿಕ್ಷಣ, ಕ್ರೀಡೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ಕಲೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿ, ಭವ್ಯ ಭಾರತದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವದುದ್ದಕ್ಕೂ ಪಸರಿಸುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

Meenakshi

ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಶಾಂತಿಗೋಡು

DIOCESE OF MANGALORE

Peter Paul Saldanha

Bishop of Mangalore

Bishop's House, Kodialbail

Mangalore - 575 003

Dakshina Kannada, India.

Telephone : 2440524 (4 lines)

E-mail : bp.mangalorediocese@gmail.com

Dated : 20.10.2018

MESSAGE

Dear Sri K. Devanand Pai,

I am very happy to be informed that the Besant Institution this year is completing 100 years of meaningful existence and meritorious service to the society by empowering women through education. Millions of girl students have passed out of the portals of this great Institution to become responsible citizens of our country. On this singular occasion of the Centenary, I hasten to send my hearty congratulations, warm felicitations and best wishes to you, to the Management, Principals both past and present, to the Staff and Students.

Dr. Annie Besant, the Founder of this Institution was a visionary who participated in the Indian freedom movement. She was of the firm view that empowering of women through education would ensure success of freedom movement and rebuild Indian society. That noble vision made her start the Besant Educational Institution. It is gratifying to note that the Institution has been successful in realizing her vision during the past century. It needs to be carried forward with zeal and enthusiasm in the years to come.

An educational institute is not just a place to impart knowledge, but it is a place of formation of young minds. What the students learn and imbibe at that stage of their growth remains in them for the rest of their lives, especially the human values. I have no doubt that all-out efforts have been made by your educational institute in this direction. My only wish is that you take a step forward in this line and make your institute outstanding in the State.

I wish you and your collaborators every success and God's blessings in abundance as you step into another century. My best wishes to the Editors of the Centenary Souvenir.

With renewed wishes and blessings,

Peter Paul Saldanha

Bishop of Mangalore

MANIPAL ACADEMY OF HIGHER EDUCATION

(Manipal Academy of Higher Education is a member of the UGC-AICTE-2016)

Dr. Ramdas M Pai
President & Chancellor

manipal.edu,
Madhav Nagar
Manipal- 576104,
Karnataka, India
Ph.: +91 820 2570064, 2922463
E-mail : ramdas.pai@manipal.edu

October 16, 2018

MESSAGE

I am glad to know the Besant Institution is celebrating its Centenary having been founded in 1918. Its sponsored institutions have contributed in a large measure for providing excellent educational facilities to thousands of girls who have been enabled to enrich the society by their enlightened services in different fields, thereby giving a fitting tribute to the Founder Dr. Annie Besant.

I congratulate all the members of the Women's National Education Society on their promoting the objects of the Society all these years to achieve the distinction of a centenary celebration. My best wishes for the success of the centenary celebration.

With kind regards,

Yours sincerely,

Dr. Ramdas M. Pai

THE THEOSOPHICAL SOCIETY

INTERNATIONAL HEADQUARTERS

(Founded by H. P. Blavatsky and H. Reg. no 02 (905))

President: Mr. Tim Boyd

Dr. Deepa Padhi

International Vice-President

5 October, 2018

MESSAGE

I am delighted to convey my warm greetings, on behalf of the International Theosophical Society, Adyar to the President and members of the Women's National Education Society, on the occasion of the Centenary Celebration of the Besant Institutions, Mangaluru.

The Centenary Celebration is an occasion to recall the contributions of the founders and all the eminent people who were associated with the building and sustaining the Institution over the last hundred years. It will be in the fitness of things to pay our tributes to the great Theosophist, reformer, women activist, educationist, Dr Annie Besant, the second International President of the Theosophical Society who laid the foundation stone for the Besant Girls' School, Mangaluru in 1918 which was a landmark in the history of education for girls in Mangaluru.

The vision should be to build a model Institution providing freedom for creativity, independent and ethical thinking as a platform for the development of holistic personality of the students.

I trust the Centenary Celebration will be a stepping stone for another century of quality education preparing the students with the skills of living life in totality and contributing happiness and a sense of fulfillment in them.

Dr. Deepa Padhi

International Vice-President

Theosophical Society, Adyar, Chennai

ಬೆಸೆಂಟ್ ಕನಸಿನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರ, ಸಭಾಭವನ

ಪ್ರಗತಿಯ ಹಂತಗಳು

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ
ಶತಮಾನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಚಾಲನೆ

ಅಂಚೆ ಲಕೋಟೆ ಬಿಡುಗಡೆ

ಈ ವಿಶೇಷ ಲಕೋಟೆಯನ್ನು ಬೆಸೆಂಟ್ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ 100ನೇ ವರ್ಷದ ಆಚರಣೆಯ
ಪ್ರಯುಕ್ತ 10 ಜನವರಿ 2019 ರಂದು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ದಯಗಡೆ ದಾಖಲಾಗಿದೆ.
यह विशेष आवरण को बेसेंट बालिका उच्च प्राथमिक पाठशाला के 100 वर्ष पूर्ण होने की
अवसर पर 10 जनवरी 2019 को मंगलूरु में जारी किया गया है।

This Special Cover has been released on 10th January 2019 at Mangaluru
to commemorate 100 years of Besant Girls' Higher Primary School.

Besant Institution
Managed by:
Women's National Education Society
M.G. ROAD, KODIALBAIL,
MANGALURU-575 003
Phone: 0824-2492068
E-mail: wnnes@besant.edu.in

भारतीय डाक विभाग
DEPARTMENT OF POSTS, INDIA
कलकत्ता डाक कार्यालय, बंगलूरु-560001
Karnataka Postal Circle, Bengaluru-560001
www.indiapost.gov.in

KTK/06/2019

ಪದ್ಮವಿಭೂಷಣ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರಿಂದ ಉದ್ಘಾಟನೆ

ದೀಪ ಪ್ರಜ್ವಲನ- ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾರ ಉಪಕುಲಪತಿ ಪ್ರೊ. ಈಶ್ವರ್

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೀಶ ಶೆಣೈಯವರಿಂದ

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಮಣೀಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರಿಂದ

ತಾರೀಖು 18-01-2019 ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸ

ಪ್ರೊ. ಸುನಾಲಿನಿ ಮೆನನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕಾಫಿ ಲ್ಯಾಬ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರೊ. ರೂಪಾ ಪಾ, ಉಪಕುಲಪತಿಗಳು
ಎಸ್.ಎನ್.ಡಿ.ಟಿ. ಮಹಿಳಾ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮುಂಬಯಿ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ

1918ರಲ್ಲಿ ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಿದೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ 1918 ಜೂನ್ 17 ರಂದು ಬಾಲಿಕಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಭಾ ಆಡಳಿತದೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. 1928 ರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮೋದನೆ ದೊರೆತಿತು. (ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ). ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಯಿದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಆರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಶಾಲೆ ಕ್ರಮೇಣ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನವನ್ನು ನೀಡಿ ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ನೀಡಿ ಇಂದಿಗೇ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. 1997ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆರನೇ ಮತ್ತು ಏಳನೇ ತರಗತಿಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳ್ಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು.

ಹಬ್ಬಗಳು

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಷ್ಟಮಿ, ತುಳಸಿಪೂಜೆ, ದೀಪಾವಳಿ, ವಾರದಭಜನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೀಪಾವಳಿಯಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಣತೆಯನ್ನು ತಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಡೀ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ದೀಪಗಳಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಥಾಪಕರ ದಿನಾಚರಣೆಯಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಕಬ್ಬನ್ನು ಹಂಚಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಲಲಿತಕಲೆ

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಲಿತಕಲೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಾಲಾರಂಭದ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ಇತರ ಶಿಕ್ಷಕರು ರಚಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಹಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಇಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು

1. ಶ್ರೀಮತಿ ಶಿವಮ್ಮ
2. ಶ್ರೀಮತಿ ಮೀರಾಬಾಯಿ
3. ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
4. ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾಯಿ
5. ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಲೋಚನಾ ಎಂ.
6. ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಂದರಿ ಬಿ.
7. ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಭಾವತಿ

2018 ರಿಂದ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಚ್ ಪವಾರ್‌ರವರು ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಪುರುಷ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡು ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಲಾ ಸಂಚಾಲಕರು

ಶಾಲಾ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿ ಶ್ರೀ ದೇವದಾಸ ನಾಯಕ್ ಇವರು 1970ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಅನಂತರ ಶ್ರೀ ಮುಕುಂದ ರಾಯರು ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತುಂಬಿದರು. ಅವರು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದು, ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನೇ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮನೆಕೆಲಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ನೀಡಬಾರದು ಎಂದು ಮೊದಲಿಗೆ ಹೇಳಿದವರೇ ಅವರು.

ಅನಂತರ ಬಂದ ಶ್ರೀ ಬಾಸ್ರಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರೇಮಲತಾ ನಾಯಕ್, ಶ್ರೀ ಮೋಹನ ನಾಯಕ್ ಇವರುಗಳೂ ಶಾಲಾ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಿರುವರು. ಶ್ರೀ ಎಂ.ಪಿ. ಭಟ್ ಅವರು ಶಾಲಾ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಮವಸ್ತ್ರ, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಬಹುಮಾನಗಳ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಅವರೇ ಭರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್, ಶ್ರೀ ದಾಮೋದರ ಪ್ರಭು ಮುಂತಾದವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದವರು. ಇಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೀಶ ಶೆಣೈಯವರು ಹಾಗೂ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರವರೂ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ನಿರೂಪಣೆ : ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಭಾವತಿ, ಅಧ್ಯಾಪಕಿ, ಪೂರ್ವ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕಿ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಹೆಣ್ಣುಕುಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಹೆಣ್ಣುಕುಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ 1918 ಜೂನ್ 17ರಂದು ಬಾಲಿಕಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಭಾ ಆಡಳಿತದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

- 1919 ಡಾ|| ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟರು ಈ ಶಾಲೆಯ ಶಿಲಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.
- 1928ರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಸರಕಾರದಿಂದ ಅನುಮೋದನೆ ದೊರಕಿತು. (1 ರಿಂದ 4)
- 1929ರಲ್ಲಿ 5ನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ 8ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
- 1934ರಿಂದ ಥಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಆಡಳಿತದೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯು ಮುನ್ನಡೆಯಿತು.
- 1938ರಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆಣ್ಣುಕುಳ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಎಂದು ಪುನರ್ ನಾಮಕರಣಗೊಂಡಿತು.
- 1943-44ರಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆಣ್ಣುಕುಳ ಶಾಲೆಯ ರಜತೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ.
- 1940ರಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಆರಂಭ.
- 1944 ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯ (ಮೊದಲ ಬ್ಯಾಚ್) 10 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿದ್ದರು 80% ಶೇಕಡಾವಾರು ಫಲಿತಾಂಶ ಲಭಿಸಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಸಾವಿತ್ರಿಯವರು. ಈ ಬ್ಯಾಚ್‌ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಮ್. ಶಾಂತಾರವರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. WNES 26.02.1943ರಂದು ನೋಂದಣಿಯಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈ. (1943-1965) ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಎಂ. ಎಸ್. ಏಕಾಂಬರ್ ರಾವ್ ಖಜಾಂಚಿಯಾಗಿ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ (1967-71) ತದನಂತರ 1976ರಲ್ಲಿ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿದರು. 1998-99ನೇ ವರ್ಷದಿಂದ ಬಾಲಕರನ್ನು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ದಾಖಲಾತಿ ಮಾಡುವುದರ ಮುಖೇನ ಸಹಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಯಿತು.

ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ - 'ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿ'

'ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ' 1928ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. 'ಬೆಸೆಂಟ್' ಪದದ ಪರಿವರ್ತಿತ ರೂಪ 'ವಸಂತ'. 1945ರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ನೋಂದಣಿಯಾಯಿತು. ಆಗ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು 'ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿ'ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿ. ಶಾಂತಾರವರನ್ನು (1951-52) ವಸಂತೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ವಸಂತ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದು ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ. ಕೊನೆಯ ವಸಂತ ರಾಣಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಂತಿ ಕೆ. (1968-69)ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಸ್ಥಗಿತವಾಗಿ, ಇತರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಂಡಿತು.

ಪ್ರಸ್ತುತ :

ಸಂಚಾಲಕರು	:	ಶ್ರೀ ಬೈಕಾಡಿ ಜನಾರ್ದನ ಆಚಾರ್
ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಲಹೆಗಾರರು	:	ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಜೆ. ಮಲ್ಯ
ಶಾಲಾ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ವರ್ಷ	:	1940
ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ್ಯತೆ: ಆದೇಶ ಸಂಖ್ಯೆ	:	L.DIS.GL(GD2) - 811-54
ದಿನಾಂಕ	:	24-06-1958-59

1940-41ನೇ ಸಾಲಿನ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು/ಶಿಕ್ಷಕರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಸಾವಿತ್ರಿ	—	ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು
ಕುಮಾರಿ ಕೆ. ಪಾರ್ವತಿ ಬಾಯಿ	—	ಸಹಶಿಕ್ಷಕಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ರಾಧಮ್ಮ	—	ಸಹಶಿಕ್ಷಕಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಂದರಿ ಬಾಯಿ	—	ಸಹಶಿಕ್ಷಕಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಜಿ. ಸುಮಿತ್ರ ಬಾಯಿ	—	ಸಹಶಿಕ್ಷಕಿ (ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಕಿ)
ಶ್ರೀಮತಿ ಲಿಲಿ ಬಾಯಿ	—	ಗೌರವ ಶಿಕ್ಷಕಿ
ಶ್ರೀ ಪಿ. ಕೆ. ನಾರಾಯಣ	—	ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು
ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಿ. ಆನಂದ ರಾವ್	—	ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರು

1940ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು/ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಯು. ಸುಶೀಲ ಚೌಟ	—	ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು – 1942-1958
ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ರಾಧಾ ಎಲ್. ರಾವ್	—	ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು – 1958-1962
ಶ್ರೀಮತಿ ಜಲಜಾಕ್ಷಿ	—	ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು – 1962-1968
ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ	—	ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು – 1968-1980

1972ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಾಗಿ ಉನ್ನತಿಗೊಂಡು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿಭಾಗದ ಹಿರಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯು ಆ ವಿಭಾಗದ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ.

2013ರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವು ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿಭಾಗವನ್ನು ಉಪ-ವಿಭಾಗವಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ನೀಡಿತು.

ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ	—	ಹಿರಿಯ ಸಹಶಿಕ್ಷಕಿ- 2013-15
ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಾವತಿ ಜೆ. ಆಚಾರ್ಯ	—	ಸಹಶಿಕ್ಷಕಿ – 2015-16
ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಕೆ. ಎ.	—	ಹಿರಿಯ ಸಹಶಿಕ್ಷಕಿ- 2016

ಶಾಲಾ ಧ್ವಜ ವಂದನೆ

ವಿಜಯೀ ಧ್ವಜವಿದು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲಾ
ಕೀರ್ತಿಯ ಹರಡಲಿ ಏಳಲಿ ಮ್ಯಾಲಾ
ಸದಾ ಶಕ್ತಿ ಸುಜ್ಞಾನವ ಹರಿಸಿ
ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿ ಸಮನ್ವಯವೆರಸಿ
ನಾರೀ ವೃಂದಕೆ ಹರುಷವ ಬೆರೆಸಿ
ಏರಲಿ ಹಾರಲಿ ಗಗನ ವಿಶಾಲಾ
ಮಾತೆ ಬೆಸೆಂಟರ ಖ್ಯಾತಿಯ ಶಾಲೆ
ಉನ್ನತಿ ಹೊಂದಲಿ ಏರಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ
ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಾತೆಗೆ ಗೌರವ ಮಾಲೆ
ಏರಲಿ ಹಾರಲಿ ಗಗನ ವಿಶಾಲಾ

— ದಿ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯ, ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು

ಶಾಲಾ ಮಂಗಳ ಗೀತೆ

ಮಂಗಲವನು ಕರೆಯುತಿರುವ ಶುಭದ ಮೂರ್ತಿ ಹರಸಲಿ
ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷದರಿವನಿಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಿ
ಜ್ಞಾನದುದಯ ಭಾಗ್ಯದುದಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಲಿ
ಸತ್ಯವಂತರನ್ನು ಮಾಳ್ವ ಸತಿಯರಿಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯಲಿ

– ದಿ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣ, ನಿವೃತ್ತ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರು

ವಿದಾಯ ಗೀತೆ

ಮಧುರಭಾವದಲಿ ಹೃದಯ ತುಂಬಿಬರೆ
ಸವಿನೆನಹಿನೊಲುಮೆ ಹೊಳೆಯಾಗುತ್ತಲಿರೆ
ಶುಭಮಂ ಕೋರುತೆ ಬೀಳ್ಕೊಡುತಿಹೆವು
ಗೆಲವಾಗಲೆನುತೆ ವಂದಿಸುತಿಹೆವು

ಕಂಬನಿತುಂಬಿದ ಮೊಗದಲಿ ನಗೆಯು
ದುಗುಡವನಾಂತಿರೆ ಮೌನವೆ ನುಡಿಯು
ಸಡಗರವೆಲ್ಲವು ನಟನೆಯ ನಡೆಯು
ತಡೆಯಲು ಬಾರದು ಅಗಲುವ ವೃಥೆಯು

(ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ಸಂತಸ ತರಲಿ)
ವಿರಾಮ ಜೀವನ ಸಂತಸ ತರಲಿ
ಈಶನ ರಕ್ಷೆ ಸದಾ ನಿಮಗಿರಲಿ
ಗುರುಕೃಪೆ ತಮಗೆ ನಿರಂತರವಿರಲಿ
ಎನ್ನುತ ನಮಿಸೆವು ಮಂಗಳವಿರಲಿ

– ವಿದ್ವಾನ್ ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪ

(ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್, ಕವಿ, ವಾಗ್ಗೇಯಕಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪರು ಶಾಲೆಯ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಈ ಹಾಡನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಪದವಿಪೂರ್ವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ವಿದಾಯದ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.)

ನಿರೂಪಣೆ : ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ, ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕಿ

ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮ ಕೊಡಿಯಾಲ್‌ಬೈಲು, ಮಂಗಳೂರು – 575 003

BESANT NATIONAL PRE-UNIVERSITY COLLEGE

KODIALBAIL, MANGALURU – 575 003. Inst. Code : SS 006

Introduction:

Besant Higher Primary School is the Modern Institution of Besant Group established in 1918. Long before women's liberation became an issue, Dr. Annie Besant initiated a movement for the emancipation of Indian women and spent the later years of her life soldiering on to make it or reality.

The laying of foundation for Besant Primary School in 1918 by Annie Besant was a land mark in the history of education for girls in the city.

Growth of the Institution:

1918 – a girls Primary School

1942 – School was converted into lower secondary school.

1966 – The school became a Higher Secondary School with the addition of XI Standard.

1972 – Became a Pre – University College.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಕರುಣಾಳು ಬಾ ಬೆಳಕೆ ಮುಸುಕಿದೀ ಮಬ್ಬಿನಲಿ

ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸೆನ್ನನು

ಇರುಳು ಕತ್ತಲೆಯ ಗವಿ ಮನೆದೂರ ಕನಿಕರಿಸಿ

ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸೆನ್ನನು

ಓಂ ಅಸತೋಮಾ ಸದ್ಗಮಯ

ತಮಸೋಮಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಮಯ

ಮೃತ್ಯೋರ್ಮಾ ಅಮೃತಂಗಮಯ

ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ

Courses Offered:

LANGUAGES	Kannada, English, Hindi, Sanskrit – 1971-72
Arts	History, Economics, Political Science – 1971-72, (Sociology -1985-86)
Commerce	Economics, Business Studies, Accountancy, Statistics – 1972-73 Economics, Business Studies, Accountancy, History - 1971-72 Economics, Business Studies, Accountancy, Computer Science, Business Studies, Accountancy, Statistics, Basic Maths - 2018-19
Science	Physics, Chemistry, Mathematics, Biology-1971-72 Physics, Chemistry, Mathematics, Computer Science/ Statistics– 2007- 08

Co – education started in the academic year 2013 – 14.

List of Principals:

Sl. No.	Name	Period
1.	Smt. K. Manorama Bai	06.06.1971 to 31.03.1980
2.	M.K. Girija Bai	01.04.1980 to 31.08.1982
3.	Sri. N. Madhava Acharya	13.04.1983 to 30.06.1995
4.	Smt. T. N. Indira Varma	01.07.1995 to 30.06.2002
5.	Dr. M. Prabhakara Joshy	01.07.2002 to 29.02.2004
6.	Smt. Susheela D. Rao	01.03.2004 to 30.09.2010
7.	Smt. Parameshwari Y.S.	01.10.2010 to 31.05.2013
8.	Smt. Ashalatha P.	01.06.2016 to 31.10.2017
9.	Dr. Nayak Rupasingh G.	01.11.2017 onwards

Smt. K. Manorama Bai

M.K. Girija Bai

Sri. N. Madhava Acharya

Smt. T. N. Indira Varma

Dr. M. Prabhakara Joshy

Smt. Susheela D. Rao

Smt. Parameshwari Y.S.

Smt. Ashalatha P.

Dr. Nayak Rupasingh G.

List of Correspondents:

Sri. Mukunda Rao	1972 – 1980
Sri. K.N. Basri	1980 – 1983
Sri. Nagar Ramchandra Rao	1983 – 1992
Sri. Nagesh Pai	1992 – 1993
Sri. Nagar Narayan Shenoy	1993 – 1994
Sri. Nagesh Pai	1994 – 1996
Sri. K.R. Nayak	1996 – 1997
Sri. U.D. Nayak	1997 – 1998
Sri. Rajaram Semitha	1998 – 1999
Sri. Ganesh R. Shenoy	1999 – 2014
Sri. M. P. Bhat	2014 – 2015
Sri. M. Suresh N. Mallya	2015 – 2018

Major Events

SPORTS / CULTURAL ACHIEVEMENTS

Sports Leader

Basappa Managoli
 II Commerce
 1st Place in Indian
 Power Lifting
 Federation
 held at D.K. Zilla
 Panchayath at Higher
 Pr. School,
 Bikarnakatta

Individual Achievements in Sports

Jamuna Singh
 II Commerce-3
 Team Member Volley Ball at the State &
 National Level tournament held at
 Chitradurga, Mysore & Madhya Pradesh
 & won II Place

••

Shilpa R.V.
 II Commerce - 2

Team Member Volley Ball at the
 State level tournament held at
 Mysore & won IInd place

••

Vinutha Shetty
 II PUC Arts - 3

Team member Volley Ball at the
 State level tournament held at
 Mysore & won II place

••

Dhyanaaja
 II PUC Science

Team member Table Tennis in the
 State level tournament which was
 held at Bangalore & Mysore &
 Won IInd Place

••

Arpitha
 I PUC Commerce - 2

Team member Kho-Kho in the State
 level tournament held at Shimoga

••

Laxmi N.
 I PUC Science - 2

Team member Shuttle Badminton
 in the State level tournament held
 at Nitte & won IInd place

••

Silver Jubilee Celebrations

Silver Jubilee Honours to Rank Holders

Dr. Mamatha Shetty
(8th Rank, 1972)

E. Vijaya Nayak
(8th Rank, 1974)

Sumithra Baliga (Nayak)
(8th Rank, 1978)

Sulabhyama S.N.
(8th Rank, 1982)

Silver Jubilee Honours

Shri Annappa Nayak
receiving the posthumous
honour conferred on his
father, the late Shri Mand
Srinivas Nayak,
our former President

Our Founder Principal,
Smt. Manorama Bai
honoured on the occasion

Smt. Girija Bai,
a retired Principal
was also honoured

Honours and Thanks

Chief Guest of the Silver
Jubilee Day,
Shri M.V. Kamath,
renowned journalist was
honoured at the function

Rev. Father
Dr. Prabhakar Mathia,
Principal,
St. Alexius College,
Guest of honour of the
function was also honoured

M. Prabhakar Joshi,
Convener, the Silver Jubilee
Committee, proposing the
vote of thanks.
Seated on the dais
L to R:
Shri Annappa Nayak,
Mand Srinivas Nayak,
S. Dandekar Prasad,
H.V. Kamath,
Dr. Prabhakar Mathia,
K.R. Nayak, T.R. Indira Varma
and P.P. Goudali

Honoring a Special Achiever Ms. Vandana Rao

Various Seminars / Conferences / Programmes

Rank Holders

Miss Sulakshana S.N.
8th Rank in IV P.U.C. Arts - 1980 April

I am strongly of the opinion that Benoit P.U. College provides the best possible education and helps a lot for the development of the personality of the students. I believe that my education in Benoit will go a long way in shaping my future.

Mrs Anitha D. Kamath

8th Rank, I P.U.C. Commerce 1978, September
Munat, Ballarade of Oman

The 19 Indian traditional lamp bearing the Sanskrit words "विद्यया ऽग्निर् ज्ञानं प्रदीप्यते" (Vidyayā Agniṛ Jñānaṁ Pradīpyate) against the emblem of our college has indeed removed the darkness of ignorance from my life, increased the urge for knowledge and shown me the path towards knowledge, discipline, hardwork and happiness. The process of learning is still on whether it is cooking, gardening or exercise.

Vanfana G. Nayak

June 1978 was the starting my steps up the portals of this College wondering if I am an adult worth getting out of the school and stepping those paths. I was no more a school girl. Having taken up 'honours' with subjects unheard in the school, it was exciting to be a 'college student'. The experience, however, far exceeded the expectations that ebullient in my adolescent mind about the institution called Benoit National Girls Junior College.

My experience in the two years of 'Benoit College' (as it was then known) have been varied and pleasant. I spent my adolescence as I did not have any inclination

REMISCENSES BY RANK HOLDERS

Dr. Mamatha Shetty
8th Rank, I P.U.C. Science, 1976, April

The two years I spent in the college have left a lasting impression on me and I have always cherished fond memories of my junior College days with nostalgia.

Mrs. U. Vijaya Nayak

8th Rank, I P.U.C. Commerce, 1974 April

The lingering memories of the years I spent as a student of Benoit have always shaped my ambitions and have been a lasting source of strength and encouragement.

I feel proud to have been an alumnus of this great institution and wish it greater glory in the years to come.

Mrs. Sumitra M. Nayak

8th Rank, I P.U.C. Commerce, 1979 - April

Fond memories fill my heart when I think of those two years in Benoit. The foundation for all the subjects laid down here helped me to a large extent to complete my Bachelor's course in Business Management at SDM College, Mangalore. My best wishes to Benoit P.U. College for the years to come.

Visit by Eminent Personality

Inauguration of Tulu Paddhana and Drawing Competition

Visit and Talk by Swami Aparajitananda

Important Student Achievers

Rashmi K.S. 11th C,
Mono Act - District Level Winner

Chirag

Secured Gold Medal in
Power Lifting - State Level
Competition

Dhanashree D. Shet

Secured Gold Medal in
Power Lifting - State Level

Jathin Kishore

Secured Gold Medal in
State Level -
Ball Badminton

Competition

Preetham

Participated in State Level
Wrestling Competition

Shivaraj B.

Secured 1st Place in District Level Wrestling,
Bronze Medal in Wrestling Competition - State Level

Nagaraj

Secured 1st Place (Twice) in Wrestling
(District Level), Participated State Level

Script by : **Ms. Beula Margaratte, Lecturer in English**

BESANT EVENING COLLEGE, MANGALURU

Inauguration of Besant Evening College In 1976-77

By A. R. Krishnamoorthy Rao

Annie Besant

Manel Srinivas Nayak

Lighting the Lamp

With College Board

Prayer of the College

Mata Ya Sarada
Vidyadayini Samprachodini
Sandya Jyothikabam Tam
Namaho Jnanadipikam
Sarvesam Kamadhenum Tam
Sada Santriptidayinim
Mahatam Yatna Sandiptam
Namamo Bhagyadipikam

Logo of our College

Vision

Besant Evening College will live up to the expectation of the students who make it their choice, for the pursuit of higher education and to attain academic excellence. Besant Evening College will strive to enrich the lives of its students with programmes, curricular and co-curricular, which will bring out the best in them and help them to strike a balance between learning and earning simultaneously. Students of the college shall be helped to realize that learning is a lifelong process and that they have a responsibility to the society and the nation at large.

Mission

To reach out to students from all strata of society and to strive to provide an affordable and unparalleled learning experience in a supportive and caring environment that leads the students to their chosen goals.

First Governing Council Members

Present Governing Council Member List

1) Sri. Kudpi Jagadish Shenoy	-	President
2) Sri. Manel Annappa Nayak	-	Vice President
3) Sri. K. Devanand Pai	-	Secretary
4) Sri. M. P. Bhat	-	Treasurer
5) Sri. Nagar Narayan Shenoy	-	Member
6) Sri. Belthangadi Ganesha Krishna Bhat	-	Member
7) Sri. Suresh Mallia	-	Member
8) Sri. V. Shyamsundar Kamath	-	Member
9) Sri. Sathish Kumar Bhat	-	Member
10) Dr. Manjula K. T.	-	Member
11) Sri. Arjun Srinivas Nayak Manel	-	Member

MEMBERS OF THE STAFF – THE PIONEERS (1976-77)

DECENNIAL CELEBRATIONS (1986 – 87)

Chief Guest Speaks

Address by Manel Srinivas Nayak

Prof. Parvathi Prabhu, Ex-Principal

Chief Guest Speaks

SILVER JUBILEE PROGRAMMES

Silver Jubilee Inauguration

Silver Jubilee Inaugural Speech by Dr. Shantharama Shetty

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು, ಮಂಗಳೂರು

ಡಾ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ ಎ.
ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು

ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಈಗ 42ರ ಹರೆಯು. ದಾರ್ಶನಿಕವಾಗಿ, ವಿಚಾರವಾದಿ-ಸಂಘಟಕರಾಗಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳವಳಿಯ ನಾಯಕಿಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿ, ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯ ಎನಿಸಿದ ಮಹಾಮಾತೆ ಡಾ. ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು 41 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಅಂದರೆ 1976-77ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಪಿಯುಸಿಯ ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗ ಮತ್ತು ಬಿ.ಎ ಹಾಗೂ ಬಿ.ಕಾಂ. ಪದವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ 2014-15ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಕಾಂ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಿತು. 2016-17ರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜಿ.ಕೆ. ಕ್ಲಾಸಸ್ ನ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಸಿ.ಎ. ಮತ್ತು ಸಿ.ಯಸ್. ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ತರಬೇತಿಯನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಿತು. ಕರ್ನಾಟಕ ಕರಾವಳಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರೆನಿಸಿದ್ದ ದಿ. ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ನಾಯಕರು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ವಂಚಿತರಾದ ಹಾಗೂ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಓದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಾಪಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ, ಹುಡುಗಿಯರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಟ್ಟು ಹದಿನೆಂಟು ಸಾವಿರದ ನಾಲ್ಕು ನೂರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಿಯುಸಿ ಹಾಗೂ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1976-77ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎಂಬತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದೀಗ, ವಾರ್ಷಿಕ ಸರಾಸರಿ 350 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಬದುಕಿಗೆ ಉಳಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. 'ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಅರಿವಿನೆಡೆಗೆ' ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಧ್ಯೇಯ ವಾಕ್ಯ. 'ಕಲಿಯಿರಿ ಮತ್ತು ಗಳಿಸಿರಿ' ಹಾಗೂ 'ಗಳಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಕಲಿಯಿರಿ' ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರಿಗೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಹೊರೆಯಾಗದೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿರುವುದು ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹ.

ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ

ತಾನು ಸಮಾಜದಿಂದ ಪಡೆದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೀಡಿ, ಸಾರ್ಥಕತೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಜನೋಪಕಾರಿಯಾದ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಾಪಕಾಧ್ಯಕ್ಷರು. ಸಹೃದಯತೆ, ಸೇವಾ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಸಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ನಾಯಕರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲೇಜು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಂಡಿತ್ತು. ಇವರ ನಿಧನಾನಂತರ ಹಿರಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಯೋಧ, ಉದ್ಯಮಿ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ-ತಜ್ಞರಾದ ಶ್ರೀ.

ಬಿ. ದಾಮೋದರ ಪ್ರಭು ಅವರು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ದುಡಿದರು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಬಹಳ ಅಡಚಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಬಡವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನುಕೂಲವಾಗಲು ಹತ್ತು ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯೂನತೆಯಾಗದಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಉಪನ್ಯಾಸಕರುಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು. ಬಡವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಟ್ಟು ಪುನಶ್ಚೇತನಕ್ಕಾಗಿ ಹಗಲಿರುಳು ದುಡಿದು ಸರಕಾರದಿಂದ 1994-95ರಲ್ಲಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುಗಳು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಿತ್ಯಾರಾಧಾಕರು. ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಾವಧಿಯ ನಂತರ ದಿ. ನಾಯಕರ ಸಹೋದರ ಚಿಂತನಶೀಲ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಕೃಷ್ಣ ನಾಯಕರು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹಾಗೂ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಕಾಳಜಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಹಲವು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಗೆ ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ ಶೆಣೈಯವರು ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರಾಗಿ ಹಾಗೂ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ 1976 ರಿಂದ 1981 ರ ವರೆಗೆ ದಿ.ಪಾರ್ವತಿ ಪ್ರಭುರವರು ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. 1981 ರಿಂದ 1984 ರ ತನಕ ಶ್ರೀಮತಿ ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ ಅವರು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1984ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದಿ. ಎ. ಪಿ. ಎಲ್. ಡಿ.ಸೋಜಾ ಅವರು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದರು. 1984-85ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಯು. ಡಿ. ನಾಯಕ್ ಹಾಗೂ 1985 ರಿಂದ 88ರ ತನಕ ಖ್ಯಾತ ಬರಹಗಾರ ಡಾ. ಶ್ರೀ. ಪಿ. ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ ಅವರು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದರು. 1988-91ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನ (ಪ್ರಕೃತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಾಲೇಜು) ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ಅನುಭವಿ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಾಯ ಕಾರಂತರು ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಸರಕಾರದ ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಲು ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದರು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ 1991ರಿಂದ 2001ರ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಾನಂದ ಶೆಣೈಯವರು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ದಿವಂಗತ ಡಾ. ಎ. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ (2001-2004) ರ ವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅರುಣ್ ಜೋಷಿ ಕೆ. ಅವರು 2004ರ ಆರು ತಿಂಗಳು ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದರು. 2004ರಿಂದ 2013ರ ವರೆಗೆ ಪ್ರೊ.

ಸುಲೋಚನ ಡಿ. ರಾವ್ ಅವರು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿದರು. ಅವರ ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಡಾ. ಕಾರ್ಮೆಲಿಟಾ ಗೋವಿಯಸ್ ಅವರು (2013-2016)ರ ವರೆಗೆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ 2016 ರಿಂದ, ಡಾ. ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ ಭಟ್ ಎ ಅವರು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಖ್ಯಾತ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯಾದ ಶ್ರೀ ನಗರ ನಾರಾಯಣ ಶೆಣೈಯವರು ಕಾಲೇಜಿನ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ದೇವಾನಂದ ಪೈ ಅವರು ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವ ಮೊದಲು ಪಾಠಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತಿರಲು ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರು ಹಲವಾರು ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ನೇಮಿಸಿತ್ತು. ಅವರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸದ್ಯ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲು ಆಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ಆದರದಿಂದ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಂಭತ್ತು ಮಂದಿ ಯುಜಿಸಿ ವೇತನ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ನೇಮಿಸಿರುವ ಐದು ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ಅನುದಾನಿತ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಮೂವರು ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ನೇಮಿಸಿದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಎಂಟು ಅರೆಕಾಲಿಕ ಉಪನ್ಯಾಸಕರೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ಮೂವತ್ತೇಳು ಮಂದಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಸಜ್ಜಿತ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಟ್ಟಡ, ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಹಾಗೂ ಹೇರಳವಾದ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ, ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಳಕಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಜನರೇಟರ್, ಒಳಾಂಗಣ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣ, ಕ್ಯಾಂಟೀನ್, ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಕ್ರೀಡೋಪಕರಣಗಳು, ಶೌಚಾಲಯ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿ ಹೋದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ತಮವಾದ 'ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘಟನೆ'ಯ ಮೂಲಕ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಕಾಲೇಜು ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು:

ಇಚ್ಛಿದಿನ ತಾಂತ್ರಿಕ ಯುಗದಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಸೇರಿದಂತೆ ಸುಮಾರು 350 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದಾಹವನ್ನು ಇಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಹಗಲು ಕಾಲೇಜಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ವಂಚಿತರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಲಿಯುವುದನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಇವರುಗಳು ಹಗಲು ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಿಂತ ಏನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಿ.ಎ. ಹಾಗೂ ಸಿ.ಯಸ್. ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ದಾಖಲಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿವಿಧ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆ (ಎನ್.ಎಸ್.ಎಸ್.) ಘಟಕದಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರಕ್ತದಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತ್ಯಾಗದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೆರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. “ಸಂಧ್ಯಾ ಸೌರಭವೆಂಬ” ವಾರ್ಷಿಕ ವಿಶೇಷಾಂಕವನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ವಿಕಸಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ ಕಾಲೇಜು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಆಯ್ದ ಕಲೆ, ಕವನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಗ್ರಹಿತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಲಲಿತ ಕಲೆ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಸಂಗೀತ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೇವಾ ಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಹತ್ತು ಹಲವು ಸಹಪಠ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಂತರ್ ಕಾಲೇಜು ಹಾಗೂ ವಿ. ವಿ. ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ

ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಬಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಜೊತೆ ಬಿಡುವು ಮಾಡಿ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದುವ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶ್ರಮವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಲೇಬೇಕು. ಸೌಹಾರ್ದಯುತ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸದೃಢ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸದೆ ಹಗಲು ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ, ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. “ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ಸಿಲ್ವರ್ ಜುಬ್ಲಿಫಂಡ್” ಎಂಬ ನಾಮಕರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಒಂದು ಹೊಸ ಹಣಕಾಸಿನ ನಿಧಿಯನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಜಮೆ ಮಾಡಿ, ಆ ನಿಧಿಯಿಂದ ಬರುವ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರತೀ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಗದು ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ:

ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿರುವ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಪಠ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಗಣನೀಯವಾದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಲವಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಗಣನೀಯ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಿ.ಎ ಹಾಗೂ ಸಿ.ಯಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲೂ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯೇ ಸರಿ. 2004ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಅಂಜನಾ ಎಸ್. ಬಾಳಿಗಾ ಅವರು ಬಿ.ಕಾಂ.ನಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ದ್ವಿತೀಯ ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆದು ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಗಳಿಕೆಗೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದರು. ಅದೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ. ಸಂಜೀವಿ ಪ್ರಭು ಅವರು ಏಳನೇ ರ‍್ಯಾಂಕ್‌ನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. 2008ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ.

ಭವ್ಯ ಪಾರ್ವತಿ ನಾಲ್ಕನೇ ರ್ಯಾಂಕ್, 2010 ರಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ. ಚೈತ್ರಾ ನಾಯಕ್ ಮೂರನೇ ರ್ಯಾಂಕ್ ಹಾಗೂ 2014ರಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಅಮೃತ ಬಾಳಿಗ ಅವರು ಐದನೇ ರ್ಯಾಂಕನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. 2017ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಇತಿಹಾಸಹದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಎಂ.ಕಾಂ. ನಲ್ಲಿ, ಕುಮಾರಿ. ದೀಕ್ಷಾ ರಾವ್ ಅವರು ಏಳನೇ ರ್ಯಾಂಕ್‌ನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಕಾಲೇಜಿನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿದವರು.

ಆಟದ ಬಯಲಲ್ಲಿ:

ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ತವರೂರಾದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಕ್ರೀಡಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸೀಮಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ರೀಡೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಅಂತರಾಕಾಲೇಜು ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 41 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೂರಾರು ಕ್ರೀಡಾಳುಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಿ ಪುರಸ್ಕೃತರಾದ ಹೆಮ್ಮೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಇದೆ. ಭಾರ ಎತ್ತುವಿಕೆ, ಕಬಡ್ಡಿ, ವಾಲಿಬಾಲ್ ತಂಡಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಹದಾರ್ಢ್ಯ, ಕುಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಚೆಸ್ ಪಂದ್ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಪಡೆದು ತಂದಿರುವ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳು ಹಲವಾರು.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿದ ಪ್ರತಿಭೆಗಳು ಹಲವಾರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರಿಸಲು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿ, ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ, ಶ್ರೀ ವಿಜಯಾನಂದ ಶೆಣೈ, ಶ್ರೀ ಸುಕುಮಾರ, ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ಶ್ರೀ ಪ್ರಸಾದ್, ಶ್ರೀ ಸಲ್ಮಾನ್ ಪ್ಯಾರಿಸ್, ಶ್ರೀ ರಾಜೇಶ್ ಥಾಮಸ್, ಶ್ರೀ ಪ್ರಶಾಂತ್ ಕುಮಾರ್, ಶ್ರೀ ನಿತೀನ್ ಕುಮಾರ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಉಮಾನಾಥ್ ಅವರು ದಕ್ಷಿಣ ವಲಯ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದರು. ವಾಲಿಬಾಲಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್, ಶ್ರೀ ಅರುಣ್ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸ್ಟ್, ಶ್ರೀ ಅಜೀಶ್, ಶ್ರೀ ರಾಜೇಶ್, ಶ್ರೀ ಸುಧೀರ್ ಕೆ., ಶ್ರೀ ವಿನೋದ್ ರಾಜ್, ಶ್ರೀ ಗುರುಪ್ರಸಾದ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವಿನೋದ್ ಆರ್. ರವರು ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದರು. ಪವರ್ ಲಿಫ್ಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದೇವದಾಸ್ ಕೂಳೂರು, ಶ್ರೀ ಮಧುಕುಮಾರ್, ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ್ ಕಾರಂತ್, ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ದೇವಾಡಿಗ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮುಕೇಶ್ ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು

ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದರು. ದೇಹದಾರ್ಢ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಜಯ್ ಕುಮಾರ್, ಶ್ರೀ ಸಂತೋಷ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದರು. ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಸುದೇಶ್ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದರು. ಮಹಿಳಾ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಕುಮಾರಿ. ಸುಪ್ರೀತ ಅವರು ಏಷ್ಯನ್ ಪವರ್ ಲಿಫ್ಟಿಂಗ್ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಷಿಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಚಿನ ಪದಕ ಪಡೆದು, ಒಲಿಂಪಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಹಗಲು ಹಾಗೂ ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸಮಯದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೊಂದನ್ನು ಉಳಿದು ಬೇರಾವುದರಲ್ಲೂ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಯಮಿತ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಸೀಮಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕೇತರ ವರ್ಗದವರು ನಿರ್ವಹಿಸುವೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವರಮಾನ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತಿಗೆ ದ್ಯೋತಕವೇ ಸರಿ.

ಹಳೆಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿವೇದನೆ, ನೀವು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ರಾಯಭಾರಿಗಳು. ನಮ್ಮ-ನಿಮ್ಮ ಈ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ವರುಷಗಳು, ಕಂಡು ಬಂದ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹಾಗೂ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅವರು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೂ ಹಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನಾವು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬಾಹ್ಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಯಾ ಇನ್ನಿತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನುತ್ಪಾದಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಸಮಾಜದ ಸಮಗ್ರ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಹಾಗೂ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊಡುಗೆ ಅನನ್ಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಹನೀಯರ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಾಯಿ ಇರುವಂತೆ ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ಗುರುವೊಂದವೂ ಹಾಗೂ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮನಗಾಣಬಹುದು.

ಡಾ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ ಎ.

ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು

Principals

Ms. Parvathi Prabhu
1976-81

Smt. Manorama Bai
1981-84

Sri APL D'Souza
1984

Sri U.D Nayak
1984-85

Dr. P.A. Bhat
1985-88

Sri Subraya Karanth
1988-91

Prof Krishnananda Shenoy
1991-2001

Dr.A Jayalaxmi
2001-2004

Prof. Arun Joshi K
10-5-2004 to 5-11-2004 (In-Charge)

Prof Sulochana D. Rao
6-11-2004 to 28-6-2013

Dr. Carmelita Goveas
29-06-2013 to 31-8-2016

Dr. Lakshminarayana Bhat A
Since 1-9-2016

Present Principal

Special Achievers

Mangalore University Rank Holders

Miss. Anjana S Baliga Parvathi
B.Com II Rank (2004)

Miss. K Sanjeevi Prabhu
B.Com VII Rank (2004)

Miss. Bhavya
B.Com IV Rank (2008)

Miss. Chaitra Nayak U
B.Com III Rank (2010)

Miss. Amritha Baliga
B.Com V Rank (2014)

Miss. Deeksha Rao
M.Com VII Rank (2017)

Sports Achievers

Mr. Prasad K (II B.A)
Represented
Mangalore University Kabaddi

Mr. Devadas Kulur
The International Power Lifter

Mr. Madhu Kumar
Secured First Place in 56 Kg category
Mangalore University Inter Collegiate
Power Lifting Competition

Mr. Santhosh Kumar (II B.Com)
Mr. Mangalore University
2006-2007

Mr. Madhu Kumar (III B.A)
I Place in Inter College
Powerlifting

Sports Achievers

Mr. Suraj (III B.A.)
III Place Inter College
Powerlifting

Mr. Nithin Kumar (I B.A.)
Represented Mangalore University
Kabaddi Team

Mr. Noel Vishranth Riwest Ferrao (II B.Com)
II Place in Mangalore University
Competition Wrestling Competition

Mr. Nagaraj (II B.Com)
II Place in Mangalore University
Power Lifting

Mr. Salman (III B.A.)
Represented Mangalore University
Kabaddi Team

Mr. Umanath (II B.A.)
Represented Mangalore University
Kabaddi Team

Mr. Guruprasad (I B.A.)
Represented Mangalore University
Volley Ball Team

Mr. Vinod R. (I B.A.)
Represented Mangalore University
Volley Ball Team

Miss. Supritha
Bronze medalist in Asian
Powerlifting Championship

Script by : Dr. Laxminarayana Bhat, Principal

Besant Women's College

Annie Besant

Manel Srinivas Nayak

Following the rich legacy and the educational values of the legendary *Dr. Annie Besant*, Besant Women's College was established in June 1977. Being affiliated with the Mangalore University it has been re-accredited with Grade 'A' by the NAAC for the third cycle. Incepted by a great philanthropist and visionary late *Manel Srinivas Nayak*, the then President of the Women's National Education Society (W.N.E.S), the sponsors of

Besant Institutions, the college strives hard to bring higher education within the reach of all women who seek it. It especially adheres the female students who are economically and socially backward so that the ideals of

Annie Besant are realized and cherished by many. It is one of the very few colleges, which is available in the district exclusively for women.

Taking Students to Heights of Glory

The college believes that the higher education provided to the students must fetch them proper employment and build a good career for them. The college conducts many career-oriented courses after college hours to supplement the regular university syllabus. Some of these are:

- UGC sponsored courses in computer networking and functional English
- Preparatory certificate course for Chartered Accountants exam
- Entrepreneurship development programme to encourage self-employment avenues
- Certificate courses in embroidery, beauty therapy, computer skills, presentation skills, consumer awareness etc.
- Exposing students to use the internet to get more information on related subjects of their course.
- The college has an “innovation club” to encourage innovative activities among the students

The courses are accompanied with several extra-curricular activities, which help the students to build a strong career for themselves. Furthermore, the college has several tailored “*Career Programmes*” to supplement the university syllabus.

Fabricating Students' Careers

The college hosts campus interviews or *Job Mela* every year either at the premises or at the surrounding colleges where the students participate. The college prepares students for this by providing certificate courses, entrance exams training, and several activities such as skills development programmes, mock interviews, self-confidence building programmes to supplement the university syllabus.

Scholarly Reputation

Besant Women's College has been instrumental in developing eminent alumnus. According to the college, its major achievement is to admit students who have secured passing marks in their PU exams. It even encourages students passing the supplementary exams and converting them to first class students, securing more than sixty percent in the annual exams in the final year.

The college is even more proud in securing a Rank at the university examination, since the 3rd year of its inception, and has been attaining the same continuously. Additionally, the college has shown no discrimination against the admissions and students from the non-creamy layer are brought out as responsible citizens with excellence.

Few Major Conferences held by the College

The college has conducted various annual conferences, seminars, workshops etc. To name a few:

- Innovarious - a National Conference on Youth Entrepreneurship in Current Competitive Arena, “Innovarious- 2018” organized by the Department of Post Graduate Studies in Commerce.
- Research and Development Cell has organized a one day workshop on “Research methodology for the students”.
- Several programmes on “Cleanliness Awareness” being conducted at regular intervals in accordance with “Swachh Bharath, Swastha Bharath”.
- The Department of Commerce & Management of Besant Women's College in association with IIM Indore organized a two-day workshop on “Business Analytics.
- T-shirt painting workshop- jointly organized by the career guidance association of the college along with Dream Zone, School of creative studies, Mangaluru.

महाविद्यालय प्रार्थना

वन्दे शारदाम्
मतिदाम् गुणदाम्
बुधजन वासिनीम्
विनय सम्पोशिणीम्
लभते ज्ञानम् श्रद्धावानिति
नियम संचालन वनिता शोभाम्
ज्ञान दीपिका बेसेन्ट् विद्या
मन्दिर संचय रंजन शीलाम्

स्व. पं. जिनराज शास्त्री, उजिरे

Our Principals

Prof. Vinata Rao
1977- 1980

Prof. P.P. Gomathi
1980-1988

Prof. Sulochana Rao
1988-2004

Dr. Manjula K.T.
2004-2013

Prof. Pushpalatha B.K.
2013-Dec. 2014

Dr. Sudha K
Jan 2015 - Nov 2015

Dr. Sulochana Narayan
Dec 2015 - April 2016

Dr. Sathish Kumar Shetty P
May 2016 Onwards

COURSES

- B.A., B.Com
- B.Sc.
- B.Com (Voc)
- BSc. FND & BBM
- M.Com
- M.Sc. – Food Science and Nutrition
- Optional English
- Secretarial Practice
- Home Science
- Journalism
- Data Processing
- Optional Kannada
- UGC Professional Course- Computer Networking & Functional English
- BSc Physics
- BSc FND Kannada

I B.Com. CLASS

First Batch of Final B.Com.

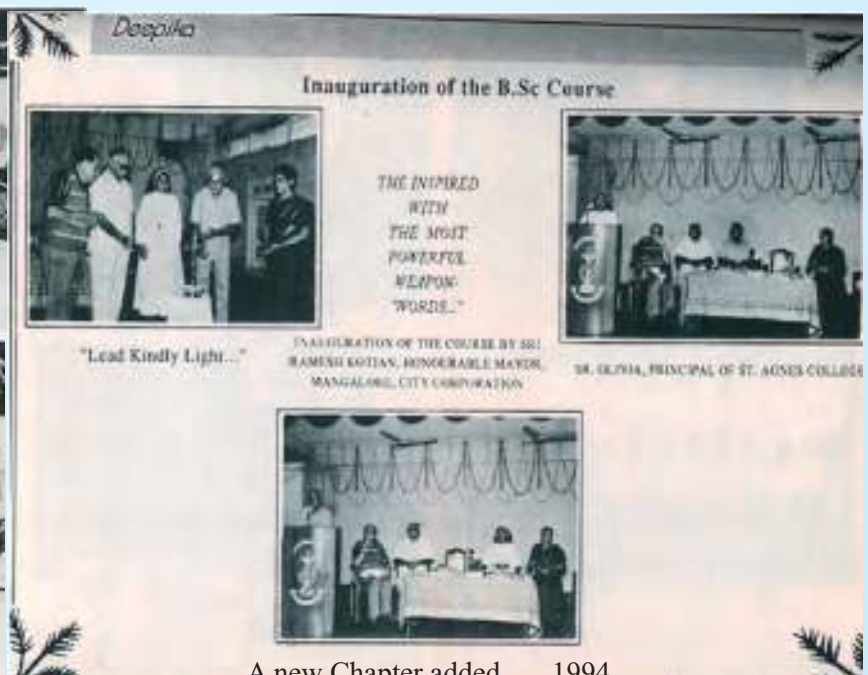

First Batch of Final B.A.

**Sri Manel Srinivas Nayak, President and Sri M. J. Kamath, Treasurer
W. N. E. S. felicitate Miss Vandana Rao and Miss Anitha Tanthri.**

Unforgettable Moments

A new Chapter added 1994

The First Student Union Representatives

**Service is their Motto
Office Bearers of the College Union**

Miss K. S. Leelavathy, III B.A.
College Union President.

Miss Sameena Anjum, II B.A.
College Union Secretary.

Miss Meera Coelho, I B.A.
College Union Joint Secretary

The Pioneer Sports Achievers of the College

WE ARE PROUD OF THEM

Miss Vandana Rao, II B.A.
Participated in
The Asiad at Delhi.

Miss Anitha Tanthri, III B.Com.
National Champion (Women)
in Long Jump.

Miss Sujatha, I B.Com.
Athletic Champion of the
College.

THE NEW HOSTEL BUILDING FOUNDATION SLAB UNVEILED

Chief Guests — Sri Ramakrishna Hegde, Hon'ble Chief Minister, Karnataka and
Sri B. Rachaiah, Hon'ble Home Minister, Karnataka

A Memorable Visit

Sweet and Short —

An event extraordinary!

The College Celebrated its Silver Jubilee Function in 2001

Some Nostalgic moments of the same are shown here

29th August 2001 - A personality development programme was held to instill in students the urge to set goals and pursue them with perseverance. Mr. Paul Andrade, Assistant General Manager of the Mangalore branch of the State Bank of Mysore addressed the students on the requisites of a good personality. **5**

30th August 2001 - Under the auspices of the Department of Political Science a talk on "Globalization and its Changing Perspectives" was held. Prof. Valerian Rodrigues from the Department of Political Science, Mangalore University was the guest speaker. There was an overwhelming response from the colleges invited to participate in the programme. **6**

31st August 2001 - "Kavi Goshti" - an intercollegiate budding poets' meet was the grand finale of the week long programme. The response was heartening and the recitals were applauded by the audience. Sri Kaiyara Khinnanna Rai, a renowned Kannada poet was the distinguished guest of the day. **7**

Excelsior - 2001

The campus was once again vibrant with activities

26th and 27th August 2001 - The week long programme commenced with an intercollegiate volley-ball Tournament. The tournament was inaugurated by Sri Manel Krishna Nayak, the President of Women's National Education Society and Mr. J. R. Jobo, Commissioner of Mangalore City Corporation was the guest of honour. **8**

The competing teams played with commendable spirit, and the team from the Government College, Barkur **9** emerged as winners and Besant Women's

College **10** as Runners. At the Valedictory function of the Tournament, Sri Narayan Shenoy, Member, College Governing Council, and Mr. Ramachandrapurusha, Manager, Corporation Bank, Kodialball Branch were the chief guests.

Guest Lectures

Industrial Visits

UGC Sponsored Seminars

Rank Holders

Ms. Nanda Kumari
5th Rank in Final B. Com (1980)

Ms. Sheela Pai. B
6th Rank in B. Com (1984)

Ms. Anjali M.P.
9th Rank in B.A (1999)

Ms. Mohini M
10th Rank in B. Com (2001)

Ms. Varsha Shenoy
2nd Rank in B.A. (2003)

Ms. Maya Shenoy A.K.
1st Rank in B. Com (2007)

Ms. Khadija Niza
1st Rank in B. Sc FND (2010)

Ms. Akila Nisha
2nd Rank in B. Sc FND (2010)

Ms. Jyothsna M
3rd Rank in B. Sc FND (2010)

Ms. Ayesha Nada Kazi
2nd Rank in B. Sc FND (2011)

Ms. Girana Udayanthi Patheran
3rd Rank B. Sc. FND (2012)

Ms. Faiz Afshan M. Lahori
1st Rank in B. Sc FND (2012)

Rank Holders

Ms. Zohra Jabeen
3rd Rank in B. Sc. FND (2012)

Ms. K. Iresha S
3rd Rank in B. Sc. FND (2013)

Ms. Keerthishree Nayak
3rd Rank in B. Sc. FND (2015)

Ms. K.G.M. Lashika
1st Rank in B. Sc. FND (2013)

Ms. Mallamma
2nd Rank in B. A. (2013)

Ms. Nisha Evanjaline Aiman
5th Rank in B.A. (2012)

Ms. Vismitha Yeshvant
2nd Rank in B. Sc. FND (2015)

Ms. Deepthi Jyothi D'Chunha
4th Rank in B. A.

Ms. Nireeksha V
1st Rank in B.Sc. FND (2017)

Ms. Shaila S. Shet
5th Rank in B. A. (2017)

Ms. Siddamma M. Koti
6th Rank in B. A. (2017)

K. Maya Kudva
2nd Rank in FND (2018)

Changes in Building Structures of the College

Alumni and PTA

One of the strong pillars of the College are the PTA and Alumni. Both are equally supportive of all the activities of the College. Many activities would have been incomplete with the support of these two associations. They have supported us in sponsoring the Mid – Day Meals, Scholarships to name a few.

Some activities are highlighted here:

Alumni:

Tailoring Classes as a part of the Inauguration of Besant Skill Development Centre

Shri Krishna Palemar Inaugurating the Toilet Facility at Thota Bengre
This Programme was sponsored by the PTA

Active involvement of PTA in NSS.
Inauguration of the NSS Annual Camp – 2018 - 19

INFRASTRUCTURE

Computer Lab

FND Lab

Gymnasium

Library

Kitchen Garden

Herbal Garden

Herbal Garden-2

Home Science Lab

Script by : Dr. Sathish Kumar Shetty, Principal

Steps forward in a Growth Path....

Manel Srinivas Nayak Memorial Besant Institute of Post Graduate Studies

Bondel, Mangalore

Dr. Narayan Kayarkatte

Director

The object of education is to train the body in health, vigor and grace, so that it may express the emotions in beauty and the mind with accuracy and strength. - Dr Annie Besant

Manel Srinivas Nayak Memorial Besant Institute of Post-graduate Studies, popularly known as **MSNM Besant is the Flagship institute** which was established in 1999 as a far sighted initiative of the Management Council of Women's National Education Society, Mangalore, the sponsors of the renowned Besant Educational Institutions. The institute which offers MBA Program, is regarded as a pioneer in Management education in Mangalore and has the distinction of being the first MBA Institute to be affiliated to Mangalore University. In a saga of rapid growth spanning 20 years, the institution has been marching towards excellence. along the path illuminated by the vision of the illustrious founders. The institute maintains a high standard in its academic endeavors while fostering managerial skill development and the right attitude to life and business among the students.

The Institute is situated in a 3.6 acres of lush green campus at Bondel, the outskirts of the city. It offers **Two Year Full Time MBA Program** affiliated to **Mangalore University**, approved by **AICTE**, Govt. of India and **accredited by NAAC**. Over the last two decades, the Institute has developed in to a leading center for professional management education, research and consultancy services in this part of the country. In addition to offering a full time course in management, the Institute plans to offer a number of specialized training programs, and to organize seminars and workshops in collaboration/association with reputed Institutions and Universities in India and abroad.

THE VISION

- To be a centre of excellence in the sphere of higher education and research with special emphasis on human life;
- To disseminate and enhance relevant and contemporary knowledge and skills in the field of business management, among students, researchers and corporate participants;
- To nurture creativity among students and foster a positive attitude, integrity and social concern in their profession and business; and thereby groom socially responsible citizens for the nation.

MEMBERS OF THE GOVERNING COUNCIL

1.	Sri. Kudpi Jagadish Shenoy	-	Industrialist, Mangalore[President]
2.	Sri. Manel Annappa Nayak	-	Businessman, Mangalore[Vice president]
3.	Sri Devananda Pai	-	Secretary of WNES
4.	Sri. V. Leeladhar	-	Former Dy. Governor, RBI.
5.	Mr. Raghava kamath	-	Former GM, Corporation Bank
6.	Sri. Nagar Narayan Shenoy	-	Advocate, Mangalore
7.	Dr. Vasudeva Rao A.S.	-	Former Director, TAPMI Manipal
8.	Dr. P. S. Yadapadithaya	-	Professor, Mangalore University
9.	Dr. Narayan Kayarkatte	-	Director, MSNM Besant Institute
10.	Dr. Vishnu Prasanna	-	Dean, MSNM Besant Institute
11.	Dr. Raveesha	-	Asst. Professor MSNM Besant Institute

The Institute shifted to a new building in 2015 with international standards and facilities. It has a spacious and well equipped **library**, with large number of Books and Journals and E-Journals/E-Library access. The PC Lab is equipped with a state-of-art workstation under powerful Pentium based processors. Indoor and outdoor games facilities are provided to offer total relaxation and recreation to the students. The two hostel blocks, separate for boys and girls, with all modern facilities are situated just a few yards away from the main Institute building.

The Institute has maintained enviable academic achievements recording a 100% pass result with many first class and distinctions. Year after year the successful candidates are gainfully placed, through campus and off campus recruitments. Many of our Alumni are now in middle and top level corporate positions. Our leading recruiters are E&Y, Northern Trust ICICI prudential Life Insurance, India Info line and New Medical Centre, Abu Dhabi, Vijaya Bank, Axis Bank & Dominos.

Visit of Corporate Leaders

Students have the opportunity to interact with corporate leaders on campus and other successful personalities under the 'I want to know Series' The notable personalities visited in the recent past are :

Mr. Y.V. Reddy, former Governor, RBI.

Mr. Harish Bhat, Tata..

Mr. Siddhartha, Chairman, Café Coffee day.

Mr. Prakash Padukone, Former World Badminton Champion.

Mr. Ullas Kamath, Jt. MD, Jyothi labs

Mr. Ma Kamth, MD, Natural Ice Creams

The institute is guided by the wisdom of corporate leaders on Governing Body like Mr. V. Leeladhar, former Dy. Governor of RBI and Mr. Manel Annappa Nayak, the Vice President. The institute is named after the visionary leader Late Manel Srinivas Nayak, who was a businessman, philanthropist and popular MLA. His contributions to the society, especially in the field of education, remind us of the quote:

“The Leadership is not about the next election, it's about the next generation” xxxxxx

The fond memory of old building

The state of the art New building Inauguration by
Mr. Y.V. Reddy

Mr. Prakash Padukone, Ace Tennis Star in dialogue with
Mr. V. Leeladhar former Dy. Governor, RBI

Mumbai Dabbawallas at MSNM Besant

Colourful Cultural Activities on Campus.

Past Directors

Dr. G.V. Shenoy

Dr. S.A. Kabir

Dr. Hrishikesh

Dr. P.G. Aquinas

University Rank Holders

Nikhitha S. Prabhu
3rd Rank-2012

Pavana
2nd Rank-2015

Rithika R. Prabhu
6th Rank-2013

Vidyaranya D.
4th Rank-2015

Deeksha Punja
2nd Rank-2013

Alumni Meet

MEMBERS OF GOVERNING COUNCIL - MBA PROGRAMME
BESANT VIDYA KENDRA, BONDEL, MANGALORE – 575 008
2000-2001

1.	Sri Manel Krishna Nayak	President Women's National Education Society, Mangalore
2.	Sri Kudpi Jagadish Shenoy	Vice-President Women's National Education Society, Mangalore
3.	Prof. P.P. Gomathi	Secretary Women's National Education Society, Mangalore
4.	Sri B. Damodhar Prabhu	Chief Advisor PG Programmes, WNES
5.	Sri Ganesh R. Shenoy	Industrialist, Mangalore
6.	Sri V. Leeladhar	Chairman and Managing Director Vijaya Bank, Bangalore
7.	Sri M.R.Pai	Vice-President Forum of Free Enterprises, Mumbai
8.	Sri P. Dayananda Pai	Industrialist, Bangalore
9.	Sri R.N. Haldhipur	I.A.S., Bangalore
10.	Prof. P.V.Bhandary	Pro-Vice-Chancellor Mahe University for Technical Education, Manipal Institute of Technology, Manipal
11.	Sri K.V.Kamath	Managing Director, ICICI, Mumbai
12.	Prof. Lakshmiprasad	Faculty Besant Vidya Kendra, Bondel, Mangalore
13.	Dr. G.V. Shenoy	Director Besant Vidya Kendra, Bondel, Mangalore.

Sri Kudpi Jagadeesh Pai

Shri Manel Annappa Nayak

Sri K Devananda Pai

Shri Nagar Narayana Shenoy

Shri Raghava Kamath

Prof. P.S. Yadapadithaya

Shri V. Leeladhar

Dr. Vasudeva Rao

Shri Jeevandas Narayan

Dr. Narayan Kayarkatte

Dr. Vishnu Prasanna K.N.

Dr. Ravisha B.

**MANEL SRINIVAS NAYAK MEMORIAL BESANT INSTITUTE OF
POST GRADUATE STUDIES**
Besant Vidya Kendra, Bondel, Mangalore – 575 008.

GOVERNING BODY MEMBERS AS ON 13TH DECEMBER 2018	
1.	Sri Kudpi Jagadish Shenoy, Chairman Industrialist, Mangalore
2.	Sri Manel Annappa Nayak Industrialist, Mangalore
3.	Sri K. Devananda Pai , Industrialist
4.	Sri Nagar Narayan Shenoy Advocate, Mangalore
5.	Mr. V. Leeladhar Former Deputy Governor, RBI
6.	Dr. Vasudeva Rao A.S., Former Director, T.A. Pai Management Institute, Manipal
7.	Mr. Raghava Kamath, Former GM Corporation Bank,
8.	Mr. Jeevandas Narayan Former Managing Director, State Bank of Travancore.
9.	Dr. P.S. Yadapadithaya Professor, M.COM Department, Mangalore University, Mangalore University.
10.	The Regional Officer All India Council for Technical Education, SWRO, Bangalore
11.	The Director Technical Education, Govt. of Karnataka, Bangalore.
12.	Dr. Narayan Kayarkatte Director M.S.N.M. Besant Institute of Postgraduate Studies, Bondel, Mangalore
13.	Dr. Vishnu Prasanna Dean M.S.N.M. Besant Institute of Postgraduate Studies, Bondel, Mangalore
14.	Dr. Ravisha B. Asst. Professor, M.S.N.M. Besant Institute of Postgraduate Studies, Bondel, Mangalore.

EDIFY 2018

MSNM Knowledge Series

1. **Mr. G. Padmanabhan**, ED of RBI,
2. **Swami Sarvasthanandaji**, Head, Sri Ramakrishna Ashrama, Rajkot
3. **Mr. Mohan Tanksale**, Chief Executive, IBA, Mumbai,
4. **Mr. Panduranga Hegde**, Finance Director, Deutsche Bank, Singapore, and
Mr. Monish Suvarna, President, Intellectual Development Fund, USA,
5. **Ms. Sunalini Menon**, Director, TATA Coffee Ltd.
6. **Dr. M. Subramanyam**, IRS, Commissioner of Central Excise, Customs and
Service Tax, Mangalore,
7. **Mr. Jeevandas Narayan**, Managing Director, SBT,
8. **Mr. Gopal Menon**, CEO, Axis Mutual Fund,
9. **Mr. Gopal Vittal**, CEO of Airtel
10. **Mr. Shree Padre**, Founder Editor, Adike Patrike
11. **Mr. D.B. Mehta**, Chairman & Director, Allegro Ventures India Pvt. Ltd,
President, CREDAI-Mangalore.
12. **Mr. Jaysing Pingle**, Treasure and Mr. Anantha Thalekar, Speaker & Coordintaor,
Nutan Mumbai Tiffin Box Suppliers Charity Trust.
13. **Prof. Varadesh Hiregange**, Director of Gandhian & Peace Studies, Manipal
Academy of Higher Education and Guru Bannanje Sanjeeva, Suvarna, Principal,
Yakshagana Kendra, Udupi.
14. **Ms. Hemalatha**, Asst Commissioner of Commercial taxes,
15. **Commander Mahesh Nagesh Nayak**, Ex Indian Navy

MSNM Dialogue Series

1. **Mr. Praveen P. Kadle**, Managing Director and CEO, TATA Capital Group of Companies
2. **Sri V.G. Siddhartha**, Chairman, Coffee Day Group
3. **Sri Prakash Padukone**, International Badminton Player
4. **Mr. Ullas Kamath**, Joint Managing Director and CFO, Jyothy Laboratories Ltd.,

MSNM Health Series

1. **Dr. Ashita Uppoor**, Associate Dean, KMC Dental College,
2. **Dr. Arjun Nayak**, RMO, Wenlock Hospital, Mangalore,
3. **Dr. Vishnu B. Chandra**,
4. **Dr. Guruprasad Bhat**,
5. **Dr. Subhash Shetty**, Medical Officer, Primary Health Centre, Bondel
6. **Dr. Subramaniam**, Head of Dept., Dept of Cardiology, KSHEMA, Derlakatte
7. **Dr. Ajithesha**, Lecturer, Yoga Therapy Centre, Bharatiya Vidya Bhavan,
8. **Dr. Ajay Bharadwaj**, Consultant Physician and Intensivist, Dept. of General Medicine, Indian Hospital and Heart Institute.
9. **Dr. Smrithi Chhabra**, MD, Associate Professor, AJ Hospital and Research Centre
10. **Mr. Ravi Ganesh**, Medical Officer, Sharadha Hospital, Mangalore

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ : ಒಂದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳು

ಡಾ| ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಪಿ.

ಶ್ರೀ ರೂಪಾಕ್ಷ ಎಂ.

ನಮ್ಮ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ವರ್ಷಾಚರಣೆಯ ಈ ಸ್ಮರಣೀಯ ಸಂದರ್ಭದ ಭಾಗವಾಗಲು ನಮಗೆ ಅತೀವ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ ಎಂಬುದು ಹೊಸನೋಟ ಮತ್ತು ವಚನ ಬದ್ಧತೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಕ್ರಮಿಸಿದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿನ ಯಶಸ್ಸು ಮತ್ತು ವೈಫಲ್ಯಗಳೆರಡರ ಹಿನ್ನೋಟವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದಡಿ ಇಡುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲುಪುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ, ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಹಾಗೂ ಸರಿಯಾದ ಮಾಪನ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಕಳೆದ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸದ ಒಟ್ಟು ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ವೇಳೆಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಡಾ| ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರು ಸನಾತನ ಧರ್ಮ, ಸ್ವದೇಶಿ ಹೋರೋಲ್ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಬಹುವಿಧದ ಸೇವೆಗಳು ಅವರೇ ಆಯ್ದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ತಾಯ್ನಾಡಾದ ಭಾರತದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಯಾಗಿವೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾರಣಾಸಿಯ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಹಿಂದೂ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಭದ್ರವಾದ ಬುನಾದಿ ಹಾಕಿ, ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ವಿಶಾಲ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಡಾ| ರಬೀಂದ್ರನಾಥ ಟಾಗೋರ್ ಉಪಕುಲಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿ, ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಸಹಕುಲಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಹಿಂದೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಲಗೈಯಂತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಅರುಂಡೇಲ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಆಗಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ 1917ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಅರುಂಡೇಲ್‌ರವರ ನಿರಂತರ ಪ್ರವಾಸ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಹಲವಾರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ಒಂದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

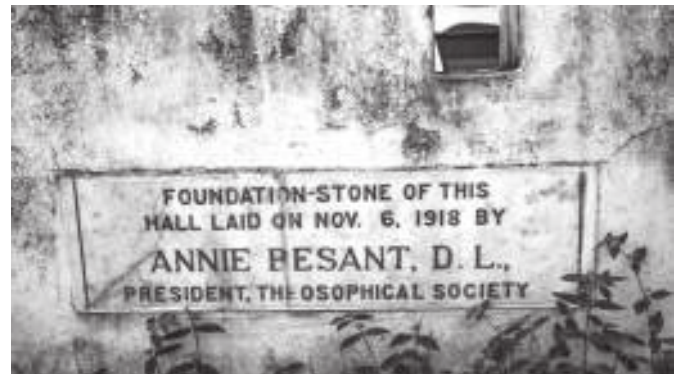
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಶಿಕ್ಷಣ ಸ್ವರೂಪದಾಗಿದ್ದರೂ, ಶ್ರೀ ಅರುಂಡೇಲ್ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಅದುವರೆಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಿಯರ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ಕೆಲವು ಮತೀಯ ವರ್ಗಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘದಿಂದ ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಸಂಸ್ಥೆ ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಜಾತಿ, ಜನಾಂಗ, ಮತಭೇದವಿಲ್ಲದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮುಕ್ತವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವಂತಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಪಂಗಡಗಳ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ, ಸಜ್ಜನರ ಸಹಕಾರದಿಂದ 'ಬಾಲಿಕಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಭಾ'ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಸಭಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಾದಿಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡಾ| ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ

ಮತ್ತೊರ್ವ ನಿಕಟವರ್ತಿ ಬನಾರಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ದಿ| ಡಾ| ಬೆನಗಲ್ ಸಂಜೀವ ರಾವ್ ಶಾಲೆಯ ಆರಂಭಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಯೋಜನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ದಿ. ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಾಬಾಯಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರೂ ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಜೂನ್ 17, 1918ರಂದು ಶಾಲೆಯ ಶುಭಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸ್ತರಗಳ ಕುಟುಂಬಗಳ ಬಾಲಕಿಯರನ್ನು ಬಾಲಿಕಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಭಾಕ್ಕೆ ದಾಖಲಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹಿರಿಯರ ಬಂಧ್ವ ಮನೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವ ರಾವ್ ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ಮೌನವಾಗಿ ಮಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ದಣಿವರಿಯದ ಕೆಲಸಗಳ ಮೂಲಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಮುಂಚೂಣಿಯ ದಾನಿಗಳಿಂದ ಪುದುವಟ್ಟು (ಸ್ಥಿರನಿಧಿ) ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮಂಗಳೂರು ಭೇಟಿಗಳಿಂದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಒಂದು ಅನುಕೂಲಕರ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು. ತದನಂತರ ಡಾ| ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರನ್ನು ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಯ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಸೊಸೈಟಿ (ಕೇಂದ್ರೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘ)

ರೂ. 5000/- ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಿತು. ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಭೇಟಿಯ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ಗುಣಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಧಿವಿಧಾನವಾಗಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ಅಂದಿನ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಆಗಮಿಸಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತ ಭಾಷಣವನ್ನು ತನ್ಮಯತೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿದರು.

ಉಲ್ಕೆಯಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದ ವರ್ಷ

1919ನೇ ವರ್ಷವು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕಲೆಗಳನ್ನು ಪುನರುತ್ಥಾನಗೈದ ವಿಸ್ತೃತ ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ವರ್ಷ ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಾಬಾಯಿಯವರನ್ನು ತುರ್ತುಕಾರ್ಯ ನಿಮಿತ್ತ ಬನಾರಸ್‌ಗೆ ಕರೆಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಐರಿಷ್ ಮಹಿಳೆ ಮದನಪಳೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಲೇಜಿಗಾಗಿ (ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್) ತನ್ನ ಪತಿ, ಕವಿ ಜೇಮ್ಸ್ ಕಸಿನ್ಸ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿ. ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಕಸಿನ್ಸ್‌ರವರಿಂದ ತುಂಬಲಾಯಿತು. ಐರಿಷ್ ಪ್ರಜೆಯಾದರೂ ಕಸಿನ್ಸ್‌ರವರು ಭಾರತೀಯ ಕಲೆ ಮತ್ತು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಅಂತಃಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ಡಾ| ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಭಾರತೀಯ ಪುನಃಶ್ಚೇತನ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಕಸಿನ್ಸ್‌ರವರು ಒಬ್ಬ ಸಂಗೀತ ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸಂಗೀತ ಪದವಿಯೊಂದಿಗೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದವರು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು. ಶಾಲೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಸಂಗೀತ ಅಧ್ಯಾಪಕನನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ಕಾಳಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಆಯ್ಕೆ ದಿ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಸಮರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಕ ವಿದ್ವಾನ್ ದಿ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪರು ಒಬ್ಬ ನುರಿತ ಕಲಾತಜ್ಞರಲ್ಲದೆ, ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತುಂಬುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟಾಗೋರರು ರಚಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಪ್ರಮುಖವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಕಸಿನ್ಸ್‌ರವರು ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಕ ನಂತರ ಜನಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ಶ್ರೀ ಟಾಗೋರರು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಭೇಟಿಯಿತ್ತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿದ 'ಜನಗಣಮನ' ಗೀತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಕಸಿನ್ಸ್‌ರವರು ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಲಿಸಿ ಹಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣದ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ಆ ವರ್ಷ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡು ಡಾ| ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಜನ್ಮದಿನವಾದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಂದರಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಉದ್ಘಾಟನೆಗೊಂಡಿತು. ಸೊಸೈಟಿಯ ಪ್ರಥಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ದಿ. ಅತ್ತಾವರ ದೇವಪ್ಪ ಪೂಂಜಾ ಸ್ವತಃ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗೈದಿದ್ದರು. ಆ ದಿನದ ಸಂಜೆ ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಮನರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜರಗಿ ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪ್ರಶಂಸೆಗೊಳಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಸ್ಥಿರ ಪ್ರಗತಿಯ ಕಡೆಗೆ

ಖಾಸಗಿ ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತ ಹಂತದಿಂದ ಸರಕಾರದ ಮಾನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುವುದು ಸಮಂಜಸವೆಂದು ಆಗ ಆಲೋಚಿಸಿ

ಡಾ| ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಮಮಕಾರದಿಂದ ಸ್ಥಳೀಯರು 'ವಸಂತಾ' ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಸಂಭೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ವಸಂತ ಮಾಸವಾದ ಎಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 'ವಸಂತೋತ್ಸವ' ಎಂಬ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತದನಂತರ ಶಾಲೆಯ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಘವು 'ವಸಂತಪ್ರೇಮಿ-ಮಂಡಳಿ' ಎಂದು ನಾಮಾಂಕಿತಗೊಂಡಿತು. ದಿ. ಡಾ| ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರಂತಹ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಲೆ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಯಾಗಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ವಸಂತೋತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದ ಕುಶಲಕಲೆ, ಬೌದ್ಧಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವಸಂತೋತ್ಸವ ಹಬ್ಬದ ಮೂಲಕ ಪೋಷಕರ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಾಬಾಯಿಯವರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ 'ಪದ್ಮವಿಹಾರ' ಎಂಬ ವಸತಿನಿಲಯವನ್ನು ಶಾಲೆಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ದಿ. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ರಮಾಬಾಯಿಯವರ ಮಾತೃ ಹೃದಯದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ದೂರವಿರುವ ನಿಜವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಮನೆ ಎಂದೇ ಅದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

'ಪದ್ಮವಿಹಾರ' ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಕಟ್ಟಡ

ಶಾಲೆಯ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರ ಶಾಲಾ ಪರಿವೀಕ್ಷಕರು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಈ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಪೋಷಕನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಒತ್ತಾಸೆ ನೀಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದವರು ದಿ. ಡಾ| ಸಿ. ರಾಮ ಕಾಮತರು. 1942ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದರು. ಈ ಸಮಯದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿಯೇ, ಖ್ಯಾತವೈದ್ಯ ದಿ. ಡಾ| ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈ ತನ್ನ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಬಳಿಕ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಅದರ ಮುಂದಿನ

ಡಾ|| ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
1943-1965

ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುತರು ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದರು. ದಿ. ಡಾ|| ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈಯವರು ತನ್ನ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವದಿಂದ 1943ರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ (ವುಮೆನ್ಸ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಸೊಸೈಟಿ) ಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಶಾಲೆ ಹೊಸ ವಿಸ್ತಾರದ ದಶಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು.

Welcome address by Dr. M. Kesava Pai.

— 22 —

Sri A. V. Pai, C.I.E., I.C.S., Secretary,
Department of Communications, India Government

Traditions are most important in an Educational Institution and these have been well-established for this School by that great woman, who founded it and whose name it bears, who did so much to inspire Indian Education, — with true national ideals.

X X X X

Dr. A. V. Baliga, F.R.C.S. Bombay.
(By wire)

Congratulations. * * * * * Wish Institution
all success and prosperity under inspiration from Veteran Women's leader,
Lady Rama Rao.

X X X X

Rao Sahab Dr. B. Raghavendra Rao, Madras.

* * * * * I am sending
my hearty blessings and best wishes for the success of the function and
the continued good and useful work of the School in keeping with its unique
traditions.

X X X X

The Hon'ble Sri. A. B. Shetty, Minister for Agriculture, Madras.

* * * * * I am sending
you my best wishes for the progress and prosperity of the Institution.

X X X X

Dr. M. Gopal Kini, Bombay.

* * * * * May this School bearing the name of Mrs. Besant, a
great fighter in the cause of female education, grow from strength to
strength, in my warmest prayer.

X X X X

Srimathi Rukmini Devi, Madras.

* * * * * The School
named after Dr. Annie Besant could have no better ideal than to follow
the plan of action * * * * * based on the Indian Spirit and the
Indian way of life.

Messages

Messages have been received from the following
wishing success to the School and to the Opening Function

DELHI

The Hon'ble Shri Dr. C. Rajagopalachari, Home Minister;
Sir B. Ramu Rao, Governor, Reserve Bank of India; The Hon'ble Sri
N. V. Gadgil, Minister for Works, Mines & Power; The Hon'ble Sri
K. M. Munshi, Minister for Food and Agriculture; The Hon'ble Sri
B. B. Diwakar, Minister for Information and Broadcasting; The
Hon'ble Shri K. Sontharam, Deputy Minister, Communications; Dr.
Pattabhi Srinamayya, Ex-President, Indian National Congress; Sir S.
S. Bhatnagar, Director, Scientific and Industrial Research; Sir V. T.
Krishnamachari, K.C.I.E., President, Planning Commission; Shri K. P. S.
Menon, C. I. E., I. C. S., Secretary, Foreign Affairs; Shri A. V. Pai, C.I.E.,
I. C. S., Secretary, Communications; Shri B. K. Godhale, I. C. S., Secre-
tary, Ministry of Works, Production & Supply; Shri Y. N. Suktanagar,
I. C. S., Secretary, Ministry of Transport; Dr. Tarachand, Ministry of
Education; Shri B. Shiva Rao, M. P., Delegate, United Nations Organiza-
tion; Shri H. Vishnu Kamath, M.P.; Srimathi B. Tara Bai, Principal,
Lady Irwin College.

MADRAS STATE

H. E. The Maharaja of Bhavnagar, Governor of Madras and
Her Highness the Maharani of Bhavnagar; The Hon'ble Sri P. S.
Kumaraswami Raja, Chief Minister; The Hon'ble Dr. T. S. S. Rajan,
Minister for Health; The Hon'ble Sri K. Madhava Menon, Minister for
Law and Education; The Hon'ble Sri B. Gopala Reddi, Finance
Minister; The Hon'ble Sri M. Bhakavatsalam, Minister for Public
Works; The Hon'ble Sri A. B. Shetty, Minister for Agriculture; Sri
T. S. Arimohalingam Chettiar, M. L. A., Ex-Minister for Education;
Sir C. P. Ramaswami Aiyar, K.C.S.I., Outagamudi. Dr. James H.
Gundus and Mrs. Margaret Cousins; Srimathi Rukmini Devi, Kalamshetra,
Madras; Sri V. N. Kalya, C.I.E., I.C.S., First Member, Board of Revenue;
Srimathi Anni Swaminathan M. P.; Rao Sahab Dr. B. Raghavendra
Rao; Professor B. Sanjaya Rao; Dr. S. Muthulakshmi Reddi, M.L.A.,
once Deputy President, Madras Legislative Assembly; Sri D. C. Reddy,
Director of Public Instruction; Sri D. Palla Reddi, I. C. S.; Dr. J. C.
David, Surgeon General; Major P. S. Dorai Raja, Surgeon to the
Governor; Dr. Miss Ida S. Scudder, Principal, Xmas Medical College,
Vellore; Raja Sir Muthiah Chettiar; Sri T. V. Venkatarama Sastri,
C. I. E.; Sri M. Govinda Pai, Ramsuda Post Lamate, Mangeshwar;
Mrs. Mary N. Chabral; Sri S. K. Chettiar, I.C.S.; Sri K. N. Anantharaman
I. C. S., Director of Fisheries; Sri S. B. Kaimar, I. C. S.; Rao Bahadur
Sri T. A. Ramalingam Chettiar, M. P.; Sri S. Venkateswaram, I. C. S.;
Deewan Bahadur Sri V. Bhaskaram Aiyangar; Sri K. Venkatarasami

Naidu, M. L. C. V. Cunningham Esq., Postmaster General, Dr. T. Lakshminarayana, Director of Public Health; Dr. M. H. H. Laxman, Director, X-ray Medical College, Vellore; Rao Bahadur Dr. Y. S. Tirumethi, Sri L. C. Pals, M. L. A., Chairman, Mangalore Municipal Council; Sri B. Sankar Rao, Principal, Vishwama Gaudhi Memorial College, Udupi; Srimeetha L. Kamala Bai, Inspector of Girls' Schools, Calicut; Dr. T. M. J. P. O. Udupi; Sri K. Bhaskaran, M. L. A., Madras; Dr. K. M. Raju, X-Ray Specialist, Madras; Rao Bahadur C. Ramaswami-chari, Madras; Sri B. K. Vaidh, Collector of Customs, Madras; Dr. C. Rama Kamath, Madras; Jambh Abdul Hamid Khan, M. L. A., Madras; Major G. V. Pai, Madras Harbour Trust; Sri T. K. Ramaswamiarao, Madras; Dr. H. Balakrishna Prabhu, Madras; Dr. G. Danoojee Sharma, Madras Women's Hospital; Sri K. Padmanabha Pai, Udupi; Jambh U. Subbique, Government Press, Madras; Sri K. Ediraman, M. L. A., Mangalore; Rao Bahadur K. Gopala Rao, Madras; Sri Ramesh U. Pai, Udupi; Sri B. Subba Rao, Therapist, Mondakudi; Srimeetha K. Lakshmi Bai, Sharda Vidyalya, Madras; Sri K. Sanjiva Shetty, Asst. Marketing Officer, Coimbatore.

BOMBAY STATE

H. K. Raja Maharsy Singh, Governor of Bombay; The Hon'ble Shri B. G. Kher, Chief Minister; Sri Vinod N. Chaudhary, Kt.; Dr. A. V. Baliga, P. B. C. S. (Lond.); Sri L. M. Narkar, Secretary to the Government; Rao Bahadur Capt. M. G. Kini, M. C.; Dr. S. B. Rao; Dr. K. N. Kini, Director of Public Instruction, Jodhpur (Rtd.); Sri G. M. Navathe.

HYDERABAD STATE

The Hon'ble Sri M. K. Vellodi, I. C. S., Chief Minister; Mrs. K. Vellodi, wife of the Chief Minister, President, Indian Conference of Social Work; Nawab Ali Nisar Jung Bahadur, Vice-Chancellor, Osmania University.

WEST BENGAL

H. B. President Maharaj, Roy, Swami Virajamudaji, President, Sri Hanakrishna Mission, Calcutta; The Hon'ble C. C. Biswas, Minister, External Affairs; Dewan Bahadur K. Rama Pal, Director of Patents (Rtd.).

MYSORE STATE

Sri K. Chingairamrao Reddy, Chief Minister; The Hon'ble Sri K. T. Bhaskaran, Minister, Law and Labour; The Hon'ble C. T. Marappa, Home Minister; Sri C. V. Ramam Reddy, Laureate in Physics, D.Sc., Human Research Institute; Sri C. B. Reddy, P. B. Chancellor, Mysore University; Mrs. Shantha Bai Devanah Shivaram.

BIHAR

H. E. Shri M. S. Aiyaz, Governor.

ORISSA

H. E. Mr. Asaf Ali, Governor.

ASSAM

Sri K. L. N. Rao, Member, Servants of India Society.

Extracts from Messages Received

The Hon'ble Sri. Dr. C. Rajagopalachari, Home Minister, Government of India & Ex. Governor General of India.

I tender my congratulations to the Council of Management of the Women's National Educational Society, and in particular to my dear friend, Dr. M. Kesava Pai, on the excellent work done in the cause of Women's Education, under their management and inspiration, and what is more than that, their efficient management. At the time of the opening ceremony of the Besant National Girls' High School, I have the greatest pleasure in conveying my appreciation of the patriotism and the generosity that have taken shape in this new building. In such matters, Mangalore has set a great example in constructive public service. May the Besant Girls' School continue to enjoy the great reputation and may the girls of Mangalore educated in that school have all good luck.

The Hon'ble Shri. Sri Prakasa, Minister for Natural Resources & Scientific Research - Govt. of India.

* * It is a privilege to be associated with the name of Mrs. Besant, who first gave life and hope to the desponding hearts of so many of us in the decades past.

His Excellency, The Maharaja of Bhavnagar, Governor of Madras, & Her Highness the Maharani.

Ever since it was started in 1918, the School has been growing from strength to strength. We congratulate the School authorities on their enterprise.

Sri B. Rama Rao, Governor, Reserve Bank of India.

* It is specially appropriate that you should have an educational institution named after one, who was a pioneer of National Education in the country and whose life was dedicated to the spiritual and political development of India. May the ideal of service that guided this revered leader inspire you all as well as the students in the building of New India to which she made such an outstanding contribution.

MEMBERS OF THE WOMEN'S NATIONAL EDUCATION SOCIETY, MANGALORE 1950-51

FOUNDERS

(Rs. 2000 and upwards)

Dr. C. Rama Kamath, M. B., C. M., Madras (Rs. 12,500); the late Srimeetha Malar Mathura alias Thekkadamma; the late Sri Sankarappa Laxman Pai; the late Sri K. P. Shasthigiri Prabhu; Rao Bahadur Dr. M. Kesava Pai, O. B. E., M. D.; Sri M. Venkatesh Pai, Banker and Landlord, Mangalore; Sri H. G. Anantha Pai, Hendicut, Mangalore; Sri Sajeer Pandallia Nayak, Merchant, Bombay; Dr. A. Purnabotham Pai, M. B., R. S., Bombay; Dr. K. V. Nayak, M. B., B. S., Secunderabad; Dr. A. Y. Baliga, F. R. C. S. (England), Bombay.

PATRONS

(Rs. 1000 but less than Rs. 2000)

Sri K. Venkatasaya Nayak & Sisters, Mangalore; Capt. M. G. Kini, M. C., F. R. C. S., Bombay; Srimeetha Subila Bai S. Rao, Bombay; Srimeetha B. Shastha Bai Vasana Shenoy, Mangalore; Srimeetha Saraswathi Bai Kesava Pai, Mangalore; Srimeetha U. Lakshmi Bai Narayana Mallay, Mangalore; Srimeetha M. Rama Bai V. Pai, Mangalore; Sri K. Binjanga Rao, Bombay; Col. B. G. Mallay, I. M. S., (Rtd.) Calcutta; Sri Gopar Hanumanthappa Kini, Mangalore; Mrs. K. Vama Nayak, Secunderabad, Deccan; Mrs. Bathina Bai Gopal Kini, Bombay (Rs. 1000); Mrs. Rajini Bai V. Kirdya, Madras (Rs. 1500); Lady Dharmavathi Rama Rao, Bombay; Dr. K. Venkata Rao, M. B., B. S., Madras (Rs. 1101).

BENEFACTORS

(Rs. 500 but less than Rs. 1000)

Sri Keelthar Puttanashtha Pai, B. A., Udupi; Sri A. A. Pai, Calcutta; Chevalier B. M. Rao, I.M.S., Poona; Srimeetha Malar Saraswathi Bai Devadas Pai, Mangalore; Sri Malar Gopinada Pai, Merchant, Mangalore; Srimeetha Padma Bai S. Rao, Madras; Sri Narahari V. Baliga, Bombay; Sri A. Vittal Pai, C. I. E., I. C. S., New Delhi; Sri Kishor Srinivasa Sharma, Mangalore; Sri P. Umashatha Bhaskary, Mangalore; Col. V. B. Mirajkar O. B. E., I. M. S., Bombay; Sri V. S. Natarajan, Yelachenka.

LIFE MEMBERS

(Rs. 350 but less than Rs. 500)

Sri Rao Bahadur T. A. Ramalingam Chettiar, Coimbatore; Sri S. K. Bhagat, Telicherry; H. Pri Esq., Ceylon; Srimeetha Bhakumil

Sri C. P. Ramaswami Aiyaz

* * It is a source of genuine satisfaction that the School will preserve the name and cherish the memory of one who was an authentic pioneer in the fields of education and politics in India and whom our country should never forget.

Sri Rao Bahadur T. A. Ramalingam Chettiar, M. P.

The School * * * has been a model for the bringing up of girls free from the communal bias which stands in the way of development of these other institutions.

Srimeetha L. Kamala Bai, B.A., I.T., Inspector of Girls' Schools.

I am sure that a glance back into the history of the School reveals a galaxy of noble women and men, who have striven every atom of their soul for the development of the Institution. Our tributes to these pioneer educators.

Dr. C. Rama Kamath, Vice President of the School

* * We have to foster in our girls a reverence for the traditional ideals of Indian Womanhood, devotion to God and Dharma, * * their duties as future wives and mothers. As children of one mother, Mother India, we have to create in the girls, a non-communal spirit, a spirit of affection for all their sisters and brethren, irrespective of caste or creed.

Professor B. Sanjiva Rao, M.A., I.C.S.

* * Many have given devoted years of service to this Institution. Such a spirit of consecration is never lost.

Sri V. N. Kudva C.I.E., I.C.S., First Member, Board of Revenue, Madras

* * This truly * National Institution * * * has always aimed at building a creative and dynamic Indian civilisation.

— 18 —

ever inspire the devoted workers of this school. Dr. Banant was great not only in big things but in even more so in the seemingly small and generally neglected area in simple and ordinary life. That was an inspiration and example for common people to follow. Mrs. Cousins was one of the founders of the All-India Women's Conference which has a far-reaching and comprehensive programme of national, nay, human welfare. In India the emancipation of woman, unlike in the west, was a spontaneous co-operative

Lady Rama Rao Addressing the Audience

movement of men and women. This school is itself an illustration of such active joint labour by men and women of enlightenment and influence of the place. It was evident that it would get all the assistance necessary to achieve its noble object. She was felt sure that it would not rest on its laurels but ever be alert to catch up with the spirit of all progressive reforms not only on a national but on a worldwide scale for the education and welfare of the younger generation. She wished success and prosperity to the school, and eagerly looked forward to future visits when she would have the pleasure of seeing some additions of buildings, and that the school would blossom out into a good College too.

People of this district are known for their great ability. They are found at the helm of office all over the country. But this district has not been equally famous. I would like to see the day when Mangalore and South Kanara will shine as a leading town and district of this country.

— 19 —

The contractor Sri B. Aithappa Swamy was awarded a gold medal for the excellent work he had done in constructing the building.

The children sang a song specially composed for the occasion when Lady Rama Rao declared the building open. After 'Jana Gana', all went round the classrooms. Sri R. K. Pradhan had arranged an exhibition of a large number of photographs depicting the political activities of our National heroes, Jawaharlal Nehru, Vallabhbhai Patel & others.

The Women's National Education Society met Lady Rama Rao at a dinner the same night. After a skit programme of songs and dances the proceedings of the day concluded.

Daily Prayer

*You in your timeless gaze
Watch me as I come and go*

PU College Building - Past

Evening College Building - Present

*The Old order elingeth
Yielding place to new*

The Original School Hall and Padma Vihar Hostel

The New Padma Vihar Hostel

LUMINARIES WHO HAVE GRACED THE BESANT CAMPUS

Rev. C. F. Andrews
Social Reformer

Dr. C. P. Ramaswamy Aiyangar
Statesman

Rabindranath Tagore
Poet and Nobel Laureate

Mahatma Gandhi
Father of the Nation

Sir Mirza Ismail
Legendary Diwan of Mysore

Prof. Dhondo Keshav Karve
Pioneer of Women's Welfare

B. D. Jatti
Vice President of India

Chakravarti Rajagopalachari
Governor General of India

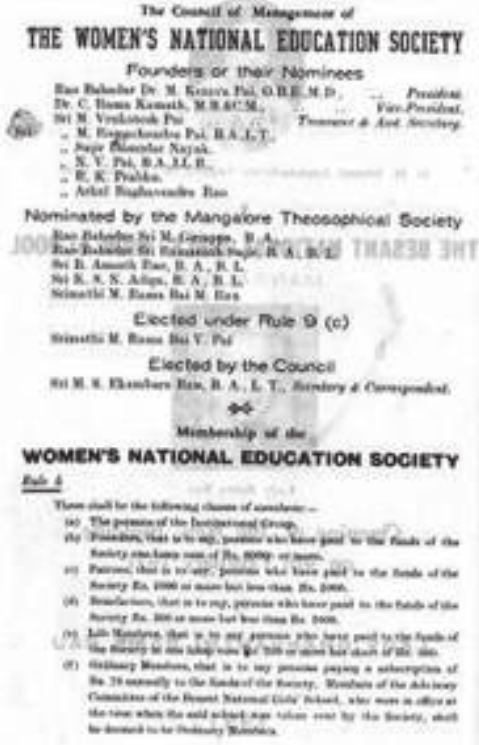
Shri C. Rajagopalachari

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರ ಭೇಟಿ

ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಕುಟುಂಬದವರ ಭೇಟಿ

ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ (ವುಮೆನ್ಸ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸೊಸೈಟಿ)ಯು ಈ ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣವೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬವು ದಿ. ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿ (1973)ಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

“ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ತತ್ವ ಹುಡುಗರು-ಹುಡುಗಿಯರ ನಡುವಿನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲ. ಪುರುಷನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ಮನೆಯ ಮಹಿಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವುಳ್ಳದ್ದು. ತಂದೆಯಂದಿರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಿಂತ ತಾಯಂದಿರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖ್ಯ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದರೆ, ತಾಯಿ ತನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಯವನ್ನು ಮನೆಯವರಿಗಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆದುದರಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದ ಜನಾಂಗ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕು. ನಾನು ನೀರಸ, ಹಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತುರುಕಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಾರದ, ನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗದಿರುವುದರಿಂದ ನಾನಿಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ನಾವು ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ಬರಿದಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮರು ಅರಣ್ಯೀಕರಣ, ಮರು ಸಸ್ಯಗಳ ಹೂರಣ ಮಾಡಿ ‘ವಾಸಯೋಗ್ಯ’ ಮಾಡುವವೋ ಅಂತೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದರು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಳ್ಳಲು ಡಾ|| ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈಯವರೇ ಕಾರಣೀಭೂತರು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಥಮ ಬಾಲಕಿಯರ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಎಂಬ ಹಿರಿಮೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು. ದಿ. ಡಾ|| ಪೈಗಳ

ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಶಾಲೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ತರಗತಿಗಳ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಜತೆಗೆ ಹಿಂದಿ ತರಗತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಮಹಿಳೆಯರು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಅಂತೆಯೇ 1966ರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವು ಈ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯು ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಯಾಗಿ ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಡಚಣೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಪದವಿಪೂರ್ವ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಹೀಗೆ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಕಿರಿಯ ಕಾಲೇಜಾಗಿ (ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು) ನಗರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿತು. ನಗರದ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದಾಗ ಅಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದವಿ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜನ್ನು 1977ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ದೂರದೃಷ್ಟಿಯ ನೇತಾರ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರವರ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು, ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು, ಆಂಗ್ಲಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ‘ದುಡಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಲಿಕೆ’ ಎಂಬ ಧೈಯ ವಾಕ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲೇಜು 1976ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು.

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ನಿರಂತರತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಶ್ರಮ ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲಾನುಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತದ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದವರು ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಕಾಮತ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಏಕಾಂಬರ ರಾವ್, ನಿಧನರಾದವರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬೇಕಾಗಿರುವವರು ಶ್ರೀ ಅಮ್ಮಂಬಳ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪೈ, ಶ್ರೀ ಅತ್ತಾವರ ದೇವಪ್ಪ ಪೂಂಜಾ, ಎ. ಬಿ. ಶೆಟ್ಟಿ, ಬೆನಗಲ್ ಸಂಜೀವ ರಾವ್, ಜಿ. ಸೋಮಶೇಖರ ರಾವ್, ಎಸ್. ರಘುನಾಥಯ್ಯ, ಗಂಗೂಳ್ಳಿ ಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಯು. ಸಿ. ಕೃಷ್ಣಭಟ್, ಎಂ. ಎಸ್. ಮಾಧವ ರಾವ್, ಶ್ರೀಮತಿ ರಮಾಬಾಯಿ ಮಾಧವರಾವ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲೀಲಾ ಬಾಯಿ ಏಕಾಂಬರ ರಾವ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ಕಸಿನ್ಸ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಾಬಾಯಿ ಎಸ್. ರಾವ್, ಸ್ಥಳೀಯ ಧಿಯೋಸಾಫಿಕ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಡಾ|| ಸಿ. ರಮಾಕಾಂತ್, ಡಾ|| ಕೆ. ಗಿರಿಧರ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಯು. ಜನಾರ್ದನ ಮಲ್ಯ ಇವರುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ಮರಿಸುವೆವು ಹಾಗೂ ಅವರ ಸೇವೆ ಸದಾ ನಮ್ಮ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿ ಹಸಿರಾಗಿದೆ.

ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶಿಲ್ಪಿಗಳಾದ ದಿ. ಡಾ|| ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈ ಮತ್ತು ದಿ. ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೆಂಕಟೇಶ್ ಪೈ ಮೊದಲಾದ ಮಹನೀಯರನ್ನು ನಾವು ನೆನೆಯಲೇಬೇಕು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಣಿಗೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯದ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ದಣಿವರಿಯದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತರಾದ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಾಲೆತ್ತೂರು ಲಲಿತಾ ಬಾಯಿ-ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಹೆಚ್. ಮನೋರಮಾಬಾಯಿ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ,

ಧಿಯೋಸಾಫಿಕ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ದಿ. ಜಸ್ಟೀಸ್ ವಿ. ಪಿ. ರಾವ್ ಮದ್ರಾಸ್, ಡಾ. ಸಿ. ರಮಾ ಕಾಮತ್‌ರವರ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಕಿರಿದಲ್ಲ.

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು. ಬರಹಗಾರರಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಆನಂದಿ ಸದಾಶಿವ ರಾವ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ರೈ, ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಮಾಧವ, ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಕಲಾ ನಂದಾವರ, ಶ್ರೀಮತಿ ರೂಪಕಲಾ ಆಳ್ವ, ವೈದ್ಯರಾಗಿ ಡಾ|| ಸಾವಿತ್ರಿ ದೈತೋಟ, ಡಾ|| ಮಮತಾ ಶೆಟ್ಟಿ, ಡಾ|| ನೂತನ್, ಡಾ|| ಮಾಲತಿ ಹೆಗ್ಡೆ, ಕ್ರೀಡಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವಂದನಾ ರಾವ್, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಕ್ಲೀಟ್ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ಆಟಗಾರ್ತಿ ಕು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕುಮಾರಿ, ಕು. ಜಮುನಾ ಸಿಂಗ್, ಪ್ರಖ್ಯಾತ ನೃತ್ಯಗಾರ್ತಿ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ವಿದುಷಿ, ಶಾರದಾಮಣಿ ಶೇಖರ್, ವಿದುಷಿ ಸುಜಾತಾ, ವಿದುಷಿ ರಾಜಶ್ರೀ, ಮಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯ ಮಾಜಿ ಮೇಯರ್ ಕವಿತಾ ಸನಿಲ್, ಚಾರ್ಟರ್ಡ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಾಮನ ಕಾಮತ್, ಕು. ಮಾಯಾ ಶೆಣೈ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಇದು ಕೇವಲ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ ಉಲ್ಲೇಖವಷ್ಟೆ. ಇನ್ನೂ ಅದೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ರಾಜ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ

1978ರಲ್ಲಿ ಜರಗಿದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. “ಇದೊಂದು 1918ರಿಂದ 1978ರ ವರೆಗೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಆಖ್ಯಾನಿಸುವ ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೊಸೈಟಿಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಾಖಲೆ ಮತ್ತು 2018ರಲ್ಲಿ ಜರಗುವ ಈ ಮಹಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಪೂರ್ವ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ.” ಇಂದಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚಿತ್ರಣ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಲ್ಲೆ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಬದಲಾಗುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ. ನಾವು ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಗಣಕಯಂತ್ರಗಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ವಿಭಾಗದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರ (Post graduation department in FND) ಸಮಾಜ

ಸೇವೆಯ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವಿಭಾಗ (PG in Social work) ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ (M.Sc. in physics) ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಟವಾಡಲು ಸುಸಜ್ಜಿತ ಒಳಾಂಗಣ ಮತ್ತು ಹೊರಾಂಗಣ ಕ್ರೀಡಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೋಲಾರ್ ಮೇಲ್ದಾಟವನ್ನು ಹೊದಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಂಬಲದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಹೂಡಿಕೆ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೂಡಿದ ಹಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೂಡಿಕೆಯು ತರುಣ ಉತ್ಸಾಹಿ (ತೇಜೋವಂತ) ಶೀಲವಂತ, ಸಾಹಸಿ ಉದ್ಯಮಶೀಲರನ್ನು ಹೊರತರುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರು ದುಡಿಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವರು. ಯಾವಾಗ ಸಾವಿರ ಮುಗಿಯುವ ಕೈಗಳು ಧನ್ಯಾತಾಭಾವದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಆವಾಗ ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯುದಯವು ತುಂತುರು ಮಳೆಯ ರೀತಿ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವರು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಹಾನಾಯಕರ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆ ದಾನಿಗಳಿಗೆ, ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದೇಣಿಗೆ ನೀಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬಹುದೆಂದು ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ ದೂರದೃಷ್ಟಿತ್ವದಂತೆ ನಾವು ಜ್ಞಾನದ ಹಣತೆಯನ್ನು ಆಂತರ್ಯವಾಗಿ ದುರ್ಬಲ, ಕೆನೆಪದರ ರಹಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಉರಿಸುತ್ತಿರೋಣ.

ಪ್ರಸಕ್ತ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಡಿ ಜಗದೀಶ್ ಶೆಣೈ - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕ್ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ಕೆ. ದೇವಾನಂದ ಪೈ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಸಂಚಾಲಕರು
ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಭಟ್ - ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ

ಶ್ರೀ ನಗರ ನಾರಾಯಣ ಶೆಣೈ - ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಂಚಾಲಕರು
ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು

ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮ್ ಸುಂದರ್ ಕಾಮತ್ - ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ ಸುರೇಶ್ ಎನ್. ಮಲ್ಯ - ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಂಚಾಲಕರು
ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು

ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ ಭಟ್ - ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಂಚಾಲಕರು
ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆ

ಡಾ. ಮಂಜುಳ ಕೆ. ಟಿ. - ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ಳಂಗಡಿ ಗಣೇಶ್ ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ - ಸದಸ್ಯರು

ಡಾ|| ಅರ್ಜುನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ನಾಯಕ್ ಮಣೇಲ್ - ಸದಸ್ಯರು

ವುಮೆನ್ಸ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಸೊಸೈಟಿ (ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ
ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ (WNES) ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ ಸಮಾರಂಭ
ಮತ್ತು ಯಶಸ್ವಿಗಾಗಿ ಹಲವಾರು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ.

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿವರು

ಶ್ರೀ ಕೆ. ದೇವಾನಂದ ಪೈ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗೇಶ್ ಪೈ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪ್ರದೀಪ್ ಜಿ. ಪೈ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು

ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಭಟ್, ಡಾ|| ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ -
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, 1932ರಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿ
ಮತ್ತು 1922ರಲ್ಲಿ ರಾಜಕವಿ ಗುರುದೇವ್ ರಬೀಂದ್ರನಾಥ್
ಟ್ಯಾಗೋರರವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಭೇಟಿಗಳಿಂದ
ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಂದರ್ಶಕರ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಅವರ ಕೆಲವು
ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ನಮ್ಮ ಇದುವರೆಗಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದೊಂದಿಗೆ
ನೆನಪಿಸುವೆವು. ಅಂತೆಯೇ ನಾವು ಮುಂಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ
ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ನಿರಂತರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ
ಧಾರಾಳ ಸಹಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಮಂಗಳೂರು

ಹೆಸರು

ಆರಂಭ ವರ್ಷ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ

1918

ಬೆಸೆಂಟ್ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ

1927

ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು

1972

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು

1976

ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು

1977

ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ

1984

ಎಮ್. ಎಸ್. ಎನ್. ಎಮ್. ಬೆಸೆಂಟ್

ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ

1999

1917-2018ರ ಮಧ್ಯೆ ಈ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು
ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ವರ್ಷ

ಕೆನರಾ ಕಾಲೇಜು 1973

ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಮಂಜುನಾಥೇಶ್ವರ ಕಾನೂನು ಕಾಲೇಜು 1974

ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ ಮಂಜುನಾಥ ವ್ಯವಹಾರ ಆಡಳಿತ ಕಾಲೇಜು 1978

ಸಂತ ಆಗ್ನೇಸ್ ಕಾಲೇಜು

1921

ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜು (ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಾಲೇಜು)

1868

ಶ್ರೀ ಗೋಕರ್ಣನಾಥೇಶ್ವರ ಕಾಲೇಜು

1982

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕಾಲೇಜು

2005

ಪದುವಾ ಕಾಲೇಜು

2011

* ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು, ಮಂಗಳೂರು

* ಇತಿಹಾಸ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು,
ಮಂಗಳೂರು

ಬೆಸೆಂಟ್

ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಆರ್. ರಾವ್

ಬಾಲಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಲಿತರೆ ಶಾಲೆಯೊಂದು ತೆರೆದಂತೆ. **A young boy is a young boy, but a young girl is a young mother also.** ವಿದ್ಯೆಯು ಮಹಿಳೆಗೆ ಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ - ಇತ್ಯಾದಿ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಜೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷ ಸಮಾನತೆಯ ಈ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಸ್ತುತ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಗಂಧಗಾಳಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆಯೇ, ಇಂತಹ ಉದ್ವೇಗಮುಖೀ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಳೆದ ಚೈತನ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದು ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಚ್ಚರಿಯ, ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ.

ಅಂತಹ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದ ಚಿಂತಕಿ, ಮಹಿಳಾ ಚೇತನದ ಉದ್ಧಾರಕಿ ಎಂದರೆ ಐರಿಷ್ ಮಹಿಳೆ ಡಾ. ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ (1847-1933), ಶ್ರೀಮಂತ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ತವರೂರಾದ ಭಾರತವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ಅವರ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಕನಸು ನನಸಾಗಿದ್ದು ನವೆಂಬರ್ 16-1893ರಲ್ಲಿ. ಅಂದು ಈ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ “ಭರತ ಭೂಮಿಯ ಸಂದರ್ಶನದಿಂದ ನಾನು ಧನ್ಯಳಾದೆ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಪವಿತ್ರನಾಡು” ಎಂಬುದೇ ಅವರ ತಕ್ಷಣದ ಸಂತಸದ ಉದ್ಗಾರವಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ವ್ಯಾಪಿಸಿದರೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೇವೆ ಇಂದಿಗೂ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ಅನನ್ಯ.

ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಉದ್ಗಾರದ ಹಿಂದಿನ ಹಿಗ್ಗು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರ ಅಜ್ಞತೆ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳು ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರ ದುಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಗೆ ಸಖೇದಾಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. “ಭಾರತೀಯರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಸ್ವತಃ ಇಲ್ಲಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಆಳುವವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಅದೂ ಅವರು ವಿದೇಶಿಯರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ...” ಎಂಬ ಗಟ್ಟಿ ನಿಲುವು ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ “ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಬೇಕು; ಅದೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೇ

ಅವರ ಉದ್ಧಾರವಿಲ್ಲ, ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ...” ಎಂಬ ಮಂತ್ರಪಠಣದೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾದರು. 1898ರಲ್ಲಿ ಬನಾರಸಿನಲ್ಲಿ “ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಹಿಂದೂ ಕಾಲೇಜು” ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಬಳಿಕ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು (National Educational Institution) ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಇಂತಹ ಉದಾತ್ತ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಡಾ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೂರರು ಕುಲಪತಿ (Chancellor), ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಉಪಕುಲಪತಿ (Vice Chancellor) ಮತ್ತು ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಅರುಂಡೇಲು (G.S. Arundale-Registrar) ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಆಗಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘವನ್ನು (National Educational Society) 1917ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು ಹಾಗೂ ಅದರ ಕಾರ್ಯವು ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು.

ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಅರುಂಡೇಲ್ ಅವರು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸತೊಡಗಿದರು. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರ ಹಿಂಬಾಲಕರು 1918ರ ಎಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರವನ್ನು ‘ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ವಾರ’ವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಜನಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದರು. ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಅರುಂಡೇಲ್ ಅವರೂ ಈ ಸಪ್ತಾಹದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮನವಿ ಸಹಿತ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಇವೆಲ್ಲದರ ಫಲವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ದೊರೆತು ದೇಣಿಗೆಗಳ, ಆಭರಣಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯಾಯಿತು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ‘ಬಾಲಿಕಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಭಾ’ ಎಂಬ ಸಂಘವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. (1992) ಮುಂದೆ ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಿತು. ಮದ್ರಾಸಿನ ‘ಥಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ’ಯ ಬೆಂಬಲವೂ ಬಲವಾಗಿತ್ತು.

1. ಬಾಲಕಿಯರ ಭಾಗ್ಯೋದಯ-ನನಸಾದ ಕನಸು-ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಸ್ಥಾಪನೆ (1918)

ಭಾರತದ ಇನ್ನಿತರ ಊರುಗಳಲ್ಲಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಶಿಕ್ಷಣದ ಕಾರಣ, ಕಡಲತಡಿಯ ಮಂಗಳೂರು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದಾಗ, ಆ ಶಾಲೆಯು ಬಾಲಕಿಯರಿಗಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಅರುಂಡೇಲ್ ಮತ್ತು ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರ

ಮಹದಾಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಜೂನ್ 17, 1918 ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರ ಕನಸು ನನಸಾದ ದಿನ, ವರ್ಷ. ಬಾಲಕಿಯರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯೊಂದು 'ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಕೂಲ್' ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಜೂನ್ 17ರ ಶುಭದಿನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಶಾಲೆಯ ಮೊದಲ ತರಗತಿಗಳು ನಡೆದದ್ದು ಕಮಲಾದೇವಿ ಚೆಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹಿರಿಯರ, ಸುವಿಶಾಲ ಹಳೆಯ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ. ತೋಟದ ಗಿಡಮರಗಳ ಮರ್ಮರದ ಸ್ವಾಗತದೊಂದಿಗೆ! ಕೇವಲ ಎಂಟು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿದ್ದರು.

ವಿದ್ಯಾಪ್ರೇಮಿ ಡಾ. ಬೆನಗಲ್ ಸಂಜೀವರಾಯರು ಶಾಲಾ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರೆ, ಅವರ ಪತ್ನಿ ಪದ್ಮಾ ಬ್ಯಾ ಎಸ್. ರಾವ್ ಅವರು ಶಾಲೆಗೆ ಅಗತ್ಯದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಸಂಜೀವರಾಯರು ಆಗಾಗ ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತ ಪುಟ್ಟ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಪುಟಾಣಿ

ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬು ಕಾಳಜಿ, ಪ್ರೀತಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪದ್ಮಾಬಾಯಿಯವರು ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. (1918-19) ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಮತಾಮಯಿ ಮಾತೆ/ಯೇ ಆಗಿದ್ದವರು. ಡಾ. ಪ್ರೊ. ಬೆನಗಲ್ ಸಂಜೀವರಾಯರು ಮದ್ರಾಸಿನ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಇಲ್ಲಿನ ಶಾಲಾ ಪ್ರಗತಿಯದೇ ಕನಸು ಅವರಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಇಲ್ಲಿನವರಿಂದ ಧನಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತ, ಮಂಗಳೂರಿಗೂ ಆಗಾಗ ಬಂದು ಓಡಾಡುತ್ತ ಶಾಲೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳವೊಂದರ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ನಗರದ ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಕೊಡಿಯಾಲ್‌ಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೈಟ್ ಒಂದನ್ನು ಖರೀದಿಸಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿನವರ ಆಹ್ವಾನದ ಮೇರೆಗೆ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದರು.

1918, ನವೆಂಬರ್ ಆರರ ಶುಭದಿನದಂದು ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರು ಶಾಲಾ ಹೊಸಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಶಂಕು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಶುಭಹಾರೈಸಿದರು. ಆ ಮಹಾನ್ ವಾಗ್ಮಿಯ ಶುಭಾಶಂಸನಾ ಭಾಷಣವು ಅಮೋಘವಾಗಿದ್ದು ನೆರೆದವರಿಗೆಲ್ಲ ಖುಷಿ ನೀಡಿತು. ಆಗ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ 'ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ', ಪ್ರಭಾತ' ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಮುಖ ಸುದ್ದಿಯಾಯಿತು. 'ಸೆಂಟ್ರಲ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಸೊಸೈಟಿ'ಯು ಶಾಲೆಗಾಗಿ ರೂ. 5000/-ದ ಸಹಾಯಧನ ನೀಡಿತು. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉದಾರಿಗಳು ಧನಸಹಾಯ ನೀಡಿದರು.

ಇನ್ನೇನು ಎಲ್ಲ ಸುಗಮವಾಯಿತು ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಉಗಮ, ಮಮತೆಯೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತಿದ್ದ ಪದ್ಮಾ ಬ್ಯಾ ಅವರು ಬನಾರಸಿಗೆ ತೆರಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಅಭಾವ ತುಂಬುವಂತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ತಿರುವು ಘಟಿಸಿತು.

ಅದಾಗಲೇ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ 'ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಕಸಿನ್' ಎಂಬ ಐರಿಷ್ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರವೇಶ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರಂತೆಯೇ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸ್ತ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಅಭಿಮಾನ, ಒಲವು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅವರು ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಆಸಕ್ತಿ ಅವರಿಗೆ. ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಶಾಲೆಯ ಕಾರ್ಯಭಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು(1919). ಶಾಲಾ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಶೇಷ ಆಸೆ, ಪರಿಶ್ರಮಗಳಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ಸಂಗೀತ ಗುರುವಿಗಾಗಿ ಶೋಧ ನಡೆಸುತ್ತ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪರೆಂಬ ಸಂಗೀತ ತಜ್ಞರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು (1919).

ಶಾಲಾ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಕೆಯ ಸುಯೋಗವು ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಅಪ್ರತಿಮ ಮೇಧಾವಿಯಾಗಿದ್ದ ಉಡುಪರು ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಿಸೆಸ್ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಕಸಿನ್‌ರವರಿಗೆ ಅತಿಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ, ತಾಗೂರರ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಗೆ ಹೊಸರಾಗವೊಂದನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಲು ಕಲಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ವಾದ್ಯತಂಡ ವೊಂದನ್ನು (Orchestra) ಕಟ್ಟಿದರು. (ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ, ಜಲತರಂಗ, ತಬಲಾ, ವೀಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಾದ್ಯಗಳು).

ಅದೇ ವರ್ಷ ಮಿಸೆಸ್ ಕಸಿನ್‌ರವರು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲಾ ಸಾರಥ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಪರವೂರಿಗೆ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದರು. ಆಗ ತಾವಾಗಿಯೇ ಬಂದು ಶಾಲೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡವರು ಎಚ್. ಮನೋರಮಾ ಬ್ಯಾ (1919-2000)

1920ರಲ್ಲಿ 'ನ್ಯಾಷನಲ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲ್'ನ ಸುಂದರ ಸಭಾಂಗಣ ಸಹಿತ ಕಟ್ಟಡದ ನಿರ್ಮಾಣವು ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅದು ದೇವರಗುಡಿ ಸದೃಶವೂ ಗೋಪುರ ಸಹಿತವೂ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಟ್ಟಡವಾಗಿತ್ತು. ಜಸ್ಟೀಸ್ ಶ್ರೀ ಸದಾಶಿವ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಂದರಂದು ಅದರ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಕಾರ್ಯವು ನೆರವೇರಿತು. ಜಸ್ಟೀಸ್ ವಿ.ಪಿ. ರಾವ್ ಅವರು ರೂ. 200/- ದೇಣಿಗೆ ಇತ್ತು ಶುಭ ಹಾರೈಸಿದರು. ಅಂದು ಸಂಸ್ಥಾಪಕಿ ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಶುಭವರ್ಧಂತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದದ್ದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ. [ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ನಿವೃತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಜೆ. ಪ್ರೇಮಲತಾ ಅವರ ಪುತ್ರ ಸಜ್ಜನದಾಸ್ ರಚಿಸಿದ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದ

ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಕಛೇರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೨೧, ಫೆಬ್ರವರಿ

ಕೆ.ಎ.ಎ. ಸಂಘ

ಕೆ.ಎ.ಎ. ಸಂಘದ ಸಭಾಂಗಣ

ಕೆ.ಎ.ಎ. ಸಂಘದ ಸಭಾಂಗಣ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೨೧, ಫೆಬ್ರವರಿ

ಕೆ.ಎ.ಎ. ಸಂಘದ ಸಭಾಂಗಣ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೨೧, ಫೆಬ್ರವರಿ

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೊಂದನ್ನು (ಮೋಡೆಲ್) ಶಾಲಾ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ (WNES) ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ.]

ನೂತನ ಸಭಾಂಗಣ ಸಹಿತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ

ಸಭಾಂಗಣದ ಮಹತ್ವ: ನೂತನ ಸಭಾಂಗಣದ ಒಳಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ವೀಣಾಪಾಣಿ ಶ್ರೀ ಶಾರದೆಯ ವಿಗ್ರಹವಿದ್ದು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಅದರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಭಜನೆಗಳು ಜರಗುತ್ತಿದ್ದವು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತವಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳು “God save the king” .. ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಾಗೂರರ ‘ಜನಗಣಮನ’ ಗೀತೆಯ ಸುಮಧುರ ಧ್ವನಿ ಪ್ರಸಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ಕಾಲದ ಸಭೆ

ದೇಶಪ್ರೇಮಿ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಬಾಲಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರು ವಿಧಿವಶರಾದಾಗ (ಆಗಸ್ಟ್ 1921) ಅಭಿಮಾನಿ ಶೋಕತಪ್ಪ ಸಂಘಟಕರಿಗೆ ‘ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ ಸಭೆ’ ಜರಗಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಸ್ಥಳವೇ ದುರ್ಲಭವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಭಯಭಾವ ತಾಂಡವ! ಕೊನೆಗೆ ಇದೇ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಸಂತಾಪಸಭೆ ಜರಗಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಹಾತ್ಮರ ಭೇಟಿ

ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯು ಅನೇಕ ಧೀಮಂತರ, ರಾಷ್ಟ್ರನಾಯಕರ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಡಾ. ಸಿ. ಎಸ್. ಆಂಡ್ರ್ಯೂಸ್ (1922), ಸಿ. ಪಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ (1922), ಡಾ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ್ ತಾಗೂರ್ (1922), ಪ್ರೊ. ಖಾವೆ (ಮಹಿಳಾ ಹಿಂದೂ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಪೂನಾ-1924), ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿ (1932) ಸರ್. ಮಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ (1944) ಮೊದಲಾದವರ ಶಾಲಾ ಭೇಟಿಯು ಅತ್ಯಪೂರ್ವ ಘಟನೆಯಾಗಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ.

1927ರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ದುಸ್ಥಿತಿಯು ಕಾಡಿದಾಗ ಮದ್ರಾಸಿನ ಥಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಂದು ನೆರವು ನೀಡಿತು. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಡಾ. ಸಿ. ರಾಮ ಕಾಮತ್, ಬೈಂದೂರು ಅನಂತ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಡಾ. ಕೆ. ಗಿರಿಧರ್ ರಾವ್ ಮೊದಲಾದವರ ಅವಿರತ ಸಹಕಾರವಿತ್ತು. 1928ರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಲಭಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಪಥದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುವುದು ಸರಾಗವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಸುಶೀಲಾ ಬ್ಯಾ., ಟಿ. ಸುಂದರಿ ಬ್ಯಾ., ಯು. ಸುಂದರಿ, ಎ. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ, ಎನ್. ಶಿವಮ್ಮ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬ್ಯಾ. ಬಿ. - ಹೀಗೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಪಟ್ಟಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರೆಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಪನದೊಂದಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಭಾವ ಬಿತ್ತುತ್ತ. ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತ ಸಾಗಿದರು. ಗೃಹಕುಶಲಕಲೆಗಳಾದ ಕಸೂತಿ, ಹೆಣಿಗೆ, ಸಂಗೀತ, ಭಜನೆ, ಚಿತ್ರಕಲೆ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ತಕಲಿಯಿಂದ ನೂಲುವುದು - ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಪಾಠದೊಂದಿಗೆ ಜತೆಜತೆಯಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಗೃಹ ಕುಶಲ ಕಲೆಗಳ ತರಬೇತಿ

1928ರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಮಾನ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ‘ಎಲಿಮೆಂಟರಿ ಸ್ಕೂಲ್’ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. 1929ರಲ್ಲಿ ಅದು ‘ಹೈಯರ್ ಎಲಿಮೆಂಟರಿ’ ಶಾಲೆಯಾಯಿತು. 1938ರಲ್ಲಿ

ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿಯಿತ್ತ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಣಿ ಯವರು (Inspectress) ಪ್ರಶಂಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಲಹೆಯೊಂದನ್ನೂ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬಹುದೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯಾದ ಸೂಚನೆಯದು. 1940ರಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಎ. ಸಾವಿತ್ರಿ ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ (1940-42).

ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ನವೆಂಬರ್ 3, 1948ರಂದು ಶಂಕು ಸ್ಥಾಪನಾ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಿದವರು, ಆಗಿನ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿ ಟಿ. ಎಸ್. ಅವಿನಾಶಿ ಲಿಂಗಮ್ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ ಅವರು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣವು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತು (1950).

(ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳ ನಡುವಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಓಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಜಾಗವು ಮುಂದೆ ಮಂಗಳೂರು ಮುನ್ಸಿಪಾಲಿಟಿಯಿಂದ ವಿಶಾಲವಾದ ರಸ್ತೆಯಾಗಿ ಇದೀಗ ನಗರದ ಪ್ರಮುಖ ರಸ್ತೆಯೇ ಆಗಿದೆ.)

ಮುಂದೆ ಫೆಬ್ರವರಿ 9, 1951ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲಾಯಿತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊಸಕಟ್ಟಡದ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಣಹೋಮ, ಮಕ್ಕಳ ಹಾಡು, ಭಾಷಣ, ಮಂಗಳಾರತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸಂಪನ್ನಗೊಂಡಿತು. ಶಾಲಾ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಧನಸಹಾಯ ನೀಡಿದ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ಡಾ. ಬೆನಗಲ್ ರಾಘವೇಂದ್ರ ರಾವ್ ಅವರ ಸೊಸೆ ಲೇಡಿ ಧನ್ವಂತಿ ರಾಮ ರಾವ್, ಈ ಸಮಾರಂಭದ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಂದು ಸಂಜೆಯ ಹೊಸಕಟ್ಟಡದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘಾಟಕರೂ ಅವರೇ ಆಗಿದ್ದರು.

ಆ ಶುಭ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಮದ್ ಆನಂದಾಶ್ರಮ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು (ಶ್ರೀ ಚಿತ್ರಾಪುರ ಮಠ, ಶಿರಾಲಿ). ಬಂದ ಇಬ್ಬರು ಗಣ್ಯರನ್ನೂ ಶಾಲೆಯ ಗೃಹ್ ಹುಡುಗಿಯರು ಗೇಟಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ “...In women education gains an additional import their instinctive trait of ‘Vinaya’ or true humility at all levels from ancient times sage have stressed the importance of combining humanity with pure intellectual advancement, if

1951ರಲ್ಲಿ ನೂತನ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯ ಕರೆಯೋಲೆ

Vidya or Education is to be fruitful, children can derive the benefits of such education only through their mothers.. May the compassionate blessings of the Almighty for ever rest on this school and on all who will come under its fostering care!...” ಎಂದು ಶುಭಾಶೀರ್ವಾದವಿತ್ತರು. ಲೇಡಿ ಧನ್ವಂತಿ ರಾಮರಾವ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ - ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ-ಪುರುಷರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಸಹಕಾರಗಳು ವಿಶೇಷವಾದದ್ದು. ಶಾಲೆ, ಮಂಗಳೂರು ನಗರ, ಜಿಲ್ಲೆಗಳು, ದೇಶದ ಮುಂಚೂಣಿಗೆ ಬರುವಂತಾಗಲಿ -ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಶುಭ ಹಾರೈಸಿದರು.

ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಮೊದಲ ಬ್ಯಾಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹಾಜರಾದದ್ದು 1944ರಲ್ಲಿ. ಆ ಹತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ ಶೇಕಡಾ 80ರ ಫಲಿತಾಂಶ ದಾಖಲಿಸಿದರು. ಎ. ಸುಶೀಲ ಚೌಟರು ಆಗಿನ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕಿ.

ಕೆ. ಮನೋರಮಾ ಬ್ಯಾ ಅವರ ಸಮರ್ಥ ಅಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯು ತೀವ್ರ ಪ್ರಗತಿಪಥದಲ್ಲಿ ಸಾಗತೊಡಗಿತು. (1945-1980). 1965-66ನೇ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ತಂಡಕ್ಕೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಫಲಿತಾಂಶ. 1972-73ನೇ ಬ್ಯಾಚಿನ ಸಂಧ್ಯಾ ಹೊಳ್ಳರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಮತ್ತೊಂದು ಅನನ್ಯ ಸಾಧನೆ.

ಪಿ. ಕೆ. ನಾರಾಯಣ (1940-ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತ) ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್ ಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪರ ಪುತ್ರ ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪ (1945-ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರು) - ಇವರ ನೇಮಕಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಪರಿಶ್ರಮ, ಪ್ರತಿಭೆ ಹೆಚ್ಚುವಂತಾಯಿತು.

ಮಕ್ಕಳ ಕೈಬರಹದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಭಿತ್ತಿಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಇದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ, ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರ ಉತ್ತೇಜನವಿತ್ತು. ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ, ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸುವಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳದೇ ಮೇಲುಗೈ. ಈ ಇಬ್ಬರು ಗುರುಗಳೂ ಪದ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ರಾಗ ಹಾಕಿ ಹಾಡಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ; ಆಡಿಸಿದ ನೃತ್ಯ ನಾಟಕಗಳೂ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ.

1942ರಲ್ಲಿ ಯು. ವಸಂತಿಯವರು ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಾಸಕ್ತಿ, ಸ್ಪರ್ಧಾಮನೋಭಾವ, ಕ್ರಿಯಾಪಟುತ್ವ - ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರಲ್ಲದೆ, ಆಸಕ್ತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎನ್.ಸಿ.ಸಿ., ಸ್ಕೌಟ್ಸ್

ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮಕ್ಕಳ ತಂಡದ ವಿರುದ್ಧ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಬೇರೆ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ! (ಮೊದಲಿದ್ದ 'ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಎಸೋಸಿಯೇಷನ್' ಆ ಬಳಿಕದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ - ಭಾರತ್ ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಗೈಡ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಎಂದಾಗಿದೆ.)

ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘದ (WNES) ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈಯವರ (1943-65) ಕಾಳಜಿ, ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಪರಂಪರೆಯು ಈಗಲೂ ಇಲ್ಲಿನ ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಪಿ.ಯು. ಕಾಲೇಜು, ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಂದು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಆಸಕ್ತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಕಲಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ತರಗತಿ, ಹಿಂದೀ ತರಗತಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ವಿಶೇಷತೆಗಳು

ಅ) ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ : ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗೂ (ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು) ಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿ ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರಿಗೂ ಇದ್ದ ಬಾಂಧವ್ಯ ವಿಶೇಷವಾದದ್ದು. ಅವರ ಹಲವಾರು ನೃತ್ಯ, ಗೀತನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಶಾಲಾವೇದಿಕೆಯು ರಂಗಸ್ಥಳವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಂತರೇ ನೃತ್ಯಗುರು. ಮೇಕಪ್ ಮಾಡುವವರು, ನಿರ್ದೇಶಕರು ಎಲ್ಲವೂ ಅವರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೇ ನಟಿಯರು. ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಹುಡುಗಿಯರು ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕುಣಿದು ನಟಿಸಿ, ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಕೊನೆ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ತಾಳ್ಮೆ, ಪರಿಶ್ರಮಗಳ ಸಾಕಾರವಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಲವಲವಿಕೆಯ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಬಂಟರ ಮನೆತನದ 'ಲೀಲಾ' ಎಂಬವರೂ ಒಬ್ಬರು. ಶಾಲೆಯ 'ಪದ್ಮ ವಿಹಾರ' ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಲೀಲಾ ಮುಂದೆ ಕಾರಂತರ ಬಾಳಿಗೂ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದದ್ದು (6-5-1936) ಈಗ ಸುರಮ್ಯ ಇತಿಹಾಸ.

ಅಲ್ಲದೇ ಕಾರಂತರು ಆಗಾಗ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಮಕ್ಕಳ ಸುಪ್ತ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ನೀರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೂ ಅದೂ ತನಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು ಎಂದೂ ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕಿ ಆನಂದಿ ಸದಾಶಿವ ರಾವ್ ಅವರು ಮುಂದೆ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು (ಆನಂದಿ ಸದಾಶಿವ ರಾವ್ - ಬದುಕು ಬರಹ).

ಒಮ್ಮೆ ಕಾರಂತರು (1948) ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಲಿಸಬಹುದೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕ

ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸುದೀರ್ಘ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಭಾವಶಾಲೀ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಹಿತಿಪೂರ್ಣವೂ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯವೂ ಆಗಿತ್ತು.

ಆ) ವಸಂತೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ 'ವಸಂತ ರಾಣಿ' : ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರಾಧನೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವೈಭವ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸ - ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸಮ್ಮಿಲನವಾದ ಅಪೂರ್ವ ಸಮಾರಂಭವೊಂದನ್ನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ 'ವಸಂತೋತ್ಸವ', ವಸಂತ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚ್/ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರವಿಡೀ ಉತ್ಸವಾಚರಣೆ - ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸರಣಿ, ವಸಂತರಾಣಿಯ ಮೆರವಣಿಗೆ, ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ, ನಾಟಕಾದಿಗಳ ಸಂಭ್ರಮವೋ ಸಂಭ್ರಮ.

ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಾಯಕಿಗೆ (ಎಸ್.ಪಿ.ಎಲ್.) ವಸಂತರಾಣಿಯ ಪಟ್ಟಿ ಬಿಳಿಸೀರೆ, ಕಿರೀಟ, ಹೂಗಳ ಅಲಂಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಿಂದ ಎದುರಿನ ರಸ್ತೆ ಹಾದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಸಭಾಂಗಣದವರೆಗೆ, ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಬಾಲಕಿಯರು ಪನ್ನೀರು, ದೀಪ, ಕುಂಕುಮ, ಆರತಿಗಳನ್ನು ನಾಜೂಕಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ನಾಲ್ವರು ಪುಟ್ಟ ಬಾಲಕಿಯರು ತಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಹಳದಿ ಹೂರಾಶಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ವಸಂತರಾಣಿಗೆ ಎರಚುತ್ತಾ 'ವಸಂತರಾಣಿಗೆ ಜೈ' ಎಂಬ ಜಯಘೋಷದೊಂದಿಗೆ ಮೆಲುಗತಿಯ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದು. ಬರಿಗೈಯ ಇತರ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ನೀರವ ಹಿಂಬಾಲಕರು, ಮುಖದ ತುಂಬಾ ಅರಳುನಗು ಹೊತ್ತು! ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆ ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿ ದೀಪವಿರುವ ಬಳಿ ವಸಂತರಾಣಿಯಿಂದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಭಾಷಣ, ಆ ಬಳಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಮುಂದಿನ ಆರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕರಕುಶಲ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ, ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ಇತ್ಯಾದಿ. 1952ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ 1970ರವರೆಗೂ ಈ ಅಪೂರ್ವ ವಸಂತೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಆ ನಂತರ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಕೈಬಿಡಲಾಯಿತು.

ವಸಂತೋತ್ಸವದ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರಿಗೂ ಅಮಿತ ಉಲ್ಲಾಸ, ಆಸಕ್ತಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯೊಂದು ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹ. "I was often called to train and stage various types of plays in this school during their "Annual Vasanthotsava." I delivered new plays like operas tableaux and shadow plays. During these occasions for nearly a fortnight I spent my entire time in the school.

The Lady teachers and Students joined me in producing and presenting exhibits like home decorations and various interesting charts and materials etc., which had artistic as well as creative worth..students took immense interest in all these projects.” ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವತಃ ಖುಷಿಪಟ್ಟಿದ್ದರು. (1978ರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವದ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿತ ಲೇಖನದ ಆಯ್ದ ಭಾಗ).

ಇ) ಭಕ್ತಿಯ ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಗಳ ಆಚರಣೆ

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಬ್ಬಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿ, ದೀಪಾವಳಿ, ತುಳಸೀ ಪೂಜೆ, ಶಾರದಾ ಪೂಜೆಗಳಂದು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಭಕ್ತಿಗೀತೆ, ಭಜನೆ ಸಹಿತವಾದ ಆರಾಧನೆ, ಅಲ್ಲದೇ ವನಮಹೋತ್ಸವ ಎಂಬ ಪ್ರಕೃತಿ ಪೂಜೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ, ಗಾಂಧಿಜಯಂತಿ, ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಇತ್ಯಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನೂ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. (ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ, ಕನಕ ಜಯಂತಿ - ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಸೇರ್ಪಡೆ).

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಬ್ಬಗಳ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅನುಷ್ಠಾನ. ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬರುವವರಿಗೆ ಹಾರಾರ್ಪಣೆ, ಸ್ಮರಣಿಕೆ ನೀಡುವ ಪರಿಪಾಠವಿಲ್ಲ. ‘ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರತೀ ಭಾರತೀಯನ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ’ -ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣಗಾರರು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಅಪಾರ್ಥದ ಕಹಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿಯಂದು ದೇಶಭಕ್ತಿ, ದೈವಭಕ್ತಿಗಳ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಭಗವದ್ಗೀತಾ, ಬೈಬಲ್ ಮತ್ತು ಕುರಾನ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಭಾಗಗಳ ಪಠನ - ಆಯಾ ಧರ್ಮದ ಮಕ್ಕಳಿಂದ, ಆಮೇಲೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ನೂಲಿನ ಹಾರಾರ್ಪಣೆ, ದೇಶಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳು, ಭಾಷಣ, (ದೇಶಭಕ್ತರ ಬಗ್ಗೆ) ‘ವೈಷ್ಣವ ಜನತೋ’ ಹಾಡು - ಇವುಗಳ ಬಳಿಕ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ‘ರಾಮಧುನ್ ಹಾಡು’ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಪರಮಪ್ರಿಯ ‘ರಘುಪತಿ ರಾಘವ’ ಭಜನೆಯನ್ನು ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ, ಕೇಳುತ್ತಾ

ಸಭಾಂಗಣವಿಡೀ ಭಾವಪರವಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದಿನಂಪ್ರತಿಯ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಶಾಲಾಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ‘ಜಯ ಭಾರತ ಜನನಿಯ ತನುಜಾತೆ’ ನಾಡಗೀತೆಯ ಮಾಧುರ್ಯ ಕಿವಿ ತುಂಬಿದರೆ, ಮರುಕ್ಷಣ ಪ್ರತೀ ತರಗತಿಯಲ್ಲೂ, ‘ನಮಸ್ತೇ ಶಾರದಾದೇವಿ, ಕಾಶ್ಮೀರ ಪುರವಾಸಿನಿ...’ ಶ್ಲೋಕ ಅನುರಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ) ತರಗತಿಯೆಂಬ ಮನೆಕೊಠಡಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಮೈಮನಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯನ್ನೂ ವೃದ್ಧಿಸುವ ಹಬ್ಬ. ಧ್ವಜಾರೋಹಣದ ಬಳಿಕ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿನ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕೆಲವರಿಗೇನೋ ಹಿಗ್ಗು ತರಬಹುದಾದರೂ ಇಡೀ ತರಗತಿಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ತಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಬಹುಮಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸುವ ಆಸೆ ಪ್ರತೀ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ. ಹಾಗೊಂದು ಸುಂದರ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ, ಆಗಸ್ಟ್ 14ರ ಸಂಜೆ, ತರಗತಿಗಳ ಬಳಿಕ ಯಾರೂ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ದಳವು ಸುಭಾಷ್, ಸೀತಾ, ಅಕ್ಷರ್, ಕಸ್ತೂರ್ಬಾ - ಯಾವುದೇ ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ತರಗತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಮನೆಕೊಠಡಿ ಎಂಬಂತೆ ಮೊದಲು ಶುಚಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಳಿಕ ಕೈಯಾರೆ ರಚಿಸಿದ ಹೂಹಾರ, ಕರಕುಶಲ ವಸ್ತುಗಳು, ರಂಗೋಲಿ, ಬೆಳಕು ಚಿಮ್ಮುವ ಹಣತೆಗಳು, ದೇಶಭಕ್ತರ ಚಿತ್ರ, ಚಿತ್ರಪಟಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮರುದಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮಹೋತ್ಸವದ ಪರ್ವದಿನ, ಪ್ರತೀ ತರಗತಿಯೂ ಅದೇ ತಾನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದ ಮಿನಿ ಭಾರತವೇ!

ಪರೀಕ್ಷಕರಾಗಿ ಪ್ರತೀ ತರಗತಿಗೆ ಬರುವ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಂದ ನಮನ, ಮಂದಹಾಸದ ಸುಸ್ವಾಗತ, ಗೆದ್ದರೂ ಸೋತರೂ ಅದೇ ನಮ್ರತೆ, ಸೇವಾ ಮನೋಭಾವದ ಧನ್ಯತೆ. ಗೃಹ ನೈರ್ಮಲ್ಯ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಪರಿಶ್ರಮ, ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಭಾಯಿಸುವಿಕೆ - ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇದು ವರ್ಷಂಪ್ರತಿಯ ಸ್ವಯಂಪಾಠವಾಗಿ ಅನುಭವದ ರಸಪಾಕವೂ ಲಭ್ಯ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ. (ಇದು ಡಾ. ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈ ಅವರ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸದ ಸಾಕಾರ!)

ಉ) ಸಂಗೀತ ಪರಂಪರೆ

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪರ ಬಳಿಕ ಅವರ ಪುತ್ರ ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪರ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡು ಹಿಂದಿನ ಸುಮಧುರ ಗಾನಪರಂಪರೆಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಂತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಹಾಡು ರಚಿಸಿ, ರಾಗ ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಹಾಡಿಸಿ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಳೆ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಅತಿಥಿಗಳ ಮುಕ್ತ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದಿದೆ. ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಗಳ ಪೌರಾಣಿಕ ನೃತ್ಯ ನಾಟಕಗಳ ಸೊಬಗಂತೂ ಅಪ್ರತಿಮ, ಕಣ್ಣಿನಗಳಿಗೆ ರಸದೌತಣ. ಬಹುಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪ ಸ್ಮಾರಕ ಸಂಗೀತ, ವಾದ್ಯಸಂಗೀತ, ಡಾ. ಕೆ. ಗಿರಿಧರ ರಾವ್ ಸ್ಮಾರಕ ಸುಗಮ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಸ್ಮಾರಕ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಣ - ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವಿಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಗಿಯರಿಗಾಗಿ ಅಂತರ್ಶಾಲಾ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಕಾಲೇಜು (ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು) ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಸ್ವತಃ ಸಂಗೀತಗಾರರೂ ಆದ, ಖ್ಯಾತ ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಶ್ರೀ ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪರ (ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪರ ಪುತ್ರ) ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತರ್ಶಾಲಾ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಬಹುಮಾನ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ. ಈಗಲೂ ಪಾಠಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ವಿಷಯವಿದ್ದು ಆ ಪರಂಪರೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಅಂತರ್ಶಾಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸುವಂತಾಗಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ವಿರಳವಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 1997-98ರಿಂದ ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಟ್ಟು 152. ಎಚ್. ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ ಈಗ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

4. ಬೆಸೆಂಟ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು : 1972

ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸಹೆಜ್ಜೆ ವಿಕಾಸದಡೆಗೆ. 1966ರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಅನುಮೋದನೆ ಲಭಿಸಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯು ಹೊಸದಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದನೇ ತರಗತಿಯ (ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪಿಯುಸಿ) ಪ್ರಾರಂಭದೊಂದಿಗೆ

ಹೈಯರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಯಾಯಿತು. ಮೊದಲ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (1966-67) ಕಲಾವಿಭಾಗ ಮಾತ್ರವಿದ್ದು 46 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿದ್ದರು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ (1969) ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗವೂ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಂಗಿರಣ. 11ನೇ ತರಗತಿಯ ಬದಲು, 2 ವರ್ಷಗಳ ಪಿಯುಸಿ ತರಗತಿಗಳ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು (ಕಿರಿಯ ಕಾಲೇಜು) ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೆ. ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ ಅವರೇ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿ (1966-1980) ತಮ್ಮ ವಯೋ ನಿವೃತ್ತಿಯವರೆಗೆ, 14 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆಸಿದರು.

ಅವರಿಗೆ ಸರ್ವ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತ ಅಷ್ಟೇ ನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಪಣಾಭಾವಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದವರು ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಗಾಂಧೀವಾದಿ ಎಸ್. ಮುಕುಂದ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘದ (Women's National Education Society-WNES) ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ನಾಯಕ್ ಅವರು.

ಕೇವಲ 46 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಕಾಲೇಜು ವಿಭಾಗವು XI std. ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಾಗ ಕಲಾ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಹಿತ 3 ವಿಭಾಗಗಳಿದ್ದು ಒಟ್ಟು 160 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಸಂಖ್ಯೆ ವಿರತಗೊಂಡಿತು. ದಾಖಲಾತಿಯ ಒತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ, ಸರಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು 1990ರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಕಲಾ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತಲಾ ಎರಡೆರಡು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತರಗತಿಗಳು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದವು. 1991ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡವು ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಇಡೀ ಕಾಲೇಜು ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿತು. 1973ರಿಂದ 1992ರವರೆಗೆ ಪ್ರಥಮ, ದ್ವಿತೀಯ ಪಿ.ಯು. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಏಳು ರ‍್ಯಾಂಕ್‌ಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ರ‍್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಕ್ರಮವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಶ್ರೇಣಿ (85%ಗಿಂತ ಅಧಿಕ ಅಂಕ) ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಕಲಾ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಭಿತ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿವೆ. 'ವಸಂತ' ಎಂಬ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಂಚಿಕೆಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ (2002) ಮತ್ತು ಕುವೆಂಪುರವರ (2004) ಜನ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ಅದ್ಧೂರಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರದರ್ಶನ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಅವರ ಚಿತ್ರ, ಕವನ, ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ (ಕನ್ನಡ) ತ್ರಿಭಾಷಾ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ (ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ) ಮತ್ತು ಪಂಚಭಾಷಾ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ (ಕನ್ನಡ, ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ತುಳು, ಕೊಂಕಣಿ)ಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಗೆ ನೀರೆರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತರಗತಿಗಳ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಚೆಲುವು, ನಲಿವುಗಳ, ವೃದ್ಧಿಗೂ ಅವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿವಿಧ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಡುಗೆ, ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ಮೆಹಂದಿ, ರಂಗೋಲಿ, ಕೇಶಾಲಂಕಾರ ಮತ್ತು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡುಗೆ-ಇಂಥ ಹತ್ತು ಹಲವು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತರ್ಕಾಲೇಜು ಕ್ರೀಡೆ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯೇತರ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮಕ್ಕಳು ವಿಜೇತರಾಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೀರ್ತಿ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಜ್ಞಾನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹೊರತು ಇತರರಿಗೆ ಬೇಸಿಕ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ವಾಚನಾಲಯ ತರಗತಿ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡಾ ತರಗತಿಗಳು (ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು) ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದ್ದು ಏಕತಾನತೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೂ ಮನೋಲ್ಲಾಸಕ್ಕೂ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ.

ಸರಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹೊರತು ಅತೀ ಕಡಿಮೆ ಶುಲ್ಕ ಮತ್ತು ಜಾತಿ ಮತ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಉದಾರ ಪ್ರವೇಶ ನೀತಿಯು ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು 545 (2014-15). ಕಳೆದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ (2013-14) ಸಹ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದೀಗ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರಾದ ಆಶಾಲತಾ ಪಿ. ಅವರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

5. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು (1976):

ವಿದ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ 1976ರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಪಿ.ಯು. ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಸಹಶಿಕ್ಷಣದ ಈ ಕಾಲೇಜು ಕಲಾ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗಗಳಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಕೆ. ಪಾರ್ವತಿ ಪ್ರಭು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆ, ಸಂಜೆ ಗಂಟೆ 4-30ರಿಂದ 8-50ರವರೆಗೆ ಕಾರ್ಯಾವಧಿ.

ಇದೀಗ ಅದು ಸಂಧ್ಯಾ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜಾಗಿ ವಿಸ್ತೃತಗೊಂಡಿದೆ. ಕಲಾ ವಿಭಾಗ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು (ಬಿ.ಕಾಂ.,ಬಿ.ಬಿ.ಎಂ.) ಹೊಂದಿದ್ದು ಒಟ್ಟು 325 ಮಕ್ಕಳು ವ್ಯಾಸಂಗ ನಿರತರು. ಈಗ (2014-15) ಎಂ.ಕಾಂ. ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. 2004ರಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಕಾಂನಲ್ಲಿ 2 ರ‍್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಗೆ (2 ಮತ್ತು 7ನೇ ರ‍್ಯಾಂಕ್), 2008ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರ‍್ಯಾಂಕ್ (4ನೇ ರ‍್ಯಾಂಕ್) ಮತ್ತು ಅದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಗೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ಗಳಿಕೆ. (ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಆಂಡ್ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸ್ ಆಫ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್) ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಂಕಕ್ಕಾಗಿ. ಇವು ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ದಾಖಲೆಯ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಂಧ್ಯಾ ಪಿ.ಯು. ಕಾಲೇಜು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರೊ. ಕಾಂಲೀಟಾ ಗೋವಿಯಸ್-ಸಂಧ್ಯಾ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು.

6. ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು:

1977ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿನತಾ ರಾವ್, ಸಮರ್ಥ ಆಧಿಪತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸರಳತೆಯ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿ, ಆದರ್ಶವಾದಿನಿ ಎಂದೇ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. (1977-1980) ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಲಾ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗಗಳಿದ್ದು ಕ್ರಮೇಣ ವಿಜ್ಞಾನ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೂ ಬಿ.ಬಿ.ಎಂ. ಗೂ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ (1977-2014) ಇಪ್ಪತ್ತು ರ‍್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಒಂದು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ. 2007ರಲ್ಲಿ 'ಮಾಯಾ ಶೆಣೈ' (ಬೆಸೆಂಟ್ ಪಿ.ಯು. ಕಾಲೇಜಿನ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ) ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಕಾಂ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಗಳಿಸಿರುವುದು

ಮತ್ತು ವಿಷಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಅಂಕಕ್ಕಾಗಿ (ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಆಂಡ್ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸ್ ಆಫ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್) ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ವಿಜೇತೆಯಾಗಿರುವುದು ಅತ್ಯಪೂರ್ವ ದಾಖಲೆ. 2008ರ ಬಿ.ಕಾಂ. ಪದವಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಉನ್ನತ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ 'ಮೋಕ್ಷ' (ಬೆಸೆಂಟ್ ಪಿ. ಯು ಕಾಲೇಜಿನ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ) ಎಂಬವಳು ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಪ್ರಾಯೋಜಿತ ಚಿನ್ನದ ಪದಕ ವಿಜೇತೆ ಎಂಬುದು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ.

ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 1173 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು (2014-15) ವ್ಯಾಸಂಗ ನಿರತರು. 2009-10ನೇ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಿಂದ ಎಮ್.ಕಾಂ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ತರಗತಿಗಳು ಇವೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕಮಿಷನಿನ ನ್ಯಾಕ್ (NAAC) ಸಮಿತಿಯಿಂದ "A" GRADE ಪಡೆದ ಕಾಲೇಜು ಇದಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ಕಾಲೇಜಿನ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡವು ಸುಂದರ ವಿನ್ಯಾಸ, ಆಧುನಿಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ವಿಶಾಲ ಸಭಾಭವನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಡಾ. ಸುಲೋಚನಾ ನಾರಾಯಣ ಅವರು 19-09-2015ರಿಂದ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

7. ಬೆಸೆಂಟ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ಕೂಲ್ (1989)

ಸಹಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರುವ ಈ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯನ್ನು 1989ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘದ (WNES) ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವವಿದೆ. ಪ್ರಭಾ ಕುಡ್ಲ ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯಸ್ಥೆ. 1988-99ರಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಪ್ರಾರಂಭ. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಫಲಿತಾಂಶವು 90% ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು ವಿಶೇಷ ಅಂಶ. 2001-2002ರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳೂ ಶೇಕಡಾ ನೂರು ಫಲಿತಾಂಶ ದಾಖಲಿಸಿದೆ.

2013-14 ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆ. ಈ ವರ್ಷ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ 443. ಈಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಿ ಲೋಬೋ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರತೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

8. ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರ (1999)

ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ನಾಯಕ್ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಸ್ಟಡೀಸ್ ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೋಂದೇಲ್‌ನಲ್ಲಿ 1999ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಈ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. (ಸಹಶಿಕ್ಷಣ) ಶ್ರೀ ಜಿ.ವಿ. ಶೆಣೈ ಅವರು ಪ್ರಥಮ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೂರಾರು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರರು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ. ನಾರಾಯಣ ಕಾಯರ್‌ಕಟ್ಟೆಯವರು ಈಗಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಸಮರ್ಥ ನಿರ್ದೇಶಕರು.

ಖ್ಯಾತ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹಲವಾರು ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ಆನಂದಿ ಸದಾಶಿವ ರಾವ್, ಲಲಿತಾ ರೈ, ಶ್ಯಾಮಲಾ ಮಾಧವ್, ವೈದ್ಯೆಯರಾಗಿ ಡಾ. ಸಾವಿತ್ರಿ ದೈತೋಟ, ಡಾ. ಮಮತಾ ಶೆಟ್ಟಿ, ಡಾ. ನೂತನ್, ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ರೀಡಾಪಟುವಾಗಿ

ವಂದನಾ ರಾವ್, ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ಕ್ರೀಡಾಳುಗಳಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕುಮಾರಿ, ಜಮುನಾಸಿಂಗ್, ಅಪ್ರತಿಮ ನೃತ್ಯಗಾರ್ತಿಯರಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿಯವರಾದ ಶಾರದಾಮಣಿ ಶೇಖರ್ ಮತ್ತು ರಾಜಶ್ರೀ, ಲೆಕ್ಕಪರಿಶೋಧಕರಾಗಿ ಎಂ. ವಾಮನ ಕಾಮತ್ ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೇ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಧನ್ಯತಾಭಾವ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದಿಗೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಕ್ಕಳು, ಶಿಕ್ಷಕ, ಶಿಕ್ಷಕೇತರರು, ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರು, ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕ-ರಕ್ಷಕ ಸಂಘಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು- ಎಲ್ಲರೂ ಕಲೆತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಎರಡು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಾರಂಭಗಳಿವೆ. ಒಂದು-ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರಗತಿಯ ರೂವಾರಿ, ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಶುಭ ವರ್ಧಂತಿ (ಫೆಬ್ರವರಿ 8). ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಥಾಪಕಿ ಡಾ. ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ಜನ್ಮದಿನ (ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1). ಈ ಎರಡೂ ಸಮಾರಂಭಗಳೆಂದರೆ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜಾತ್ರೆ, ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹ ಬೆಸುಗೆಯ ಆಪ್ತತೆ, ಸಂಭ್ರಮಗಳ ಮಹಾಪೂರ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಸದೌತಣ, ಕಣ್ಣಿನಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬ.

ಈ ಸಮಾರಂಭಗಳ ಪ್ರಾಯೋಜಕತ್ವ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಜನ್ಮ ದಿನಾಚರಣೆಯಂದು ಅವರ ಸುಪುತ್ರ, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಣೇಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರ ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕ ಬೆಂಬಲವು ಗಮನಾರ್ಹ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತ, ವಿವಿಧ ಸ್ಪರ್ಧಾ ವಿಜೇತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿದೆ. ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಪ್ರೊ. ಪಿ.ಪಿ. ಗೋಮತಿ (ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, WNES) ಮತ್ತಿತರ ಗಣ್ಯರು ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಸಕಾಲಿಕ, ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ, ಸಹಕಾರ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಿ.ಯು. ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಪದವಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಚಿತ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಜಾತಿ, ಮತ, ಅಂತಸ್ತುಗಳ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರತಿಭೆಗಷ್ಟೇ ಮಾನ್ಯತೆ ಲಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ಒಟ್ಟು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ತಲುಪಿದೆ. ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ಬೋಧಕ-ಬೋಧಕೇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಹಳೆಯ ಮೌಲಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಧೈಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಸ ಆಯಾಮದೊಂದಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಗ್ರಂಥ-ಖುಣ :

1. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್-ಸಿ.ಪಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
2. ಸ್ಮೃತಿ ಪಟಲದಿಂದ (ಸಂಪುಟ 1 ಮತ್ತು 3) ಡಾ. ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ
3. ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವದ ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ
4. ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಮಹೋತ್ಸವದ ಸ್ಮರಣಸಂಚಿಕೆ
5. ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ.ಪೂ. ಕಾಲೇಜಿನ 'ರಜತ ವಸಂತ' ಸಂಚಿಕೆ

ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ

ಕೆ. ಮನೋರಮಾ ಬ್ಯಾ - ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ.ಪೂ. ಕಾಲೇಜು

ಪ್ರೊ. ಪಿ.ಪಿ. ಗೋಮತಿ (ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, WNES)

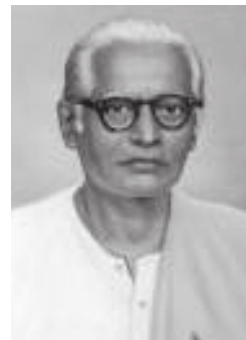
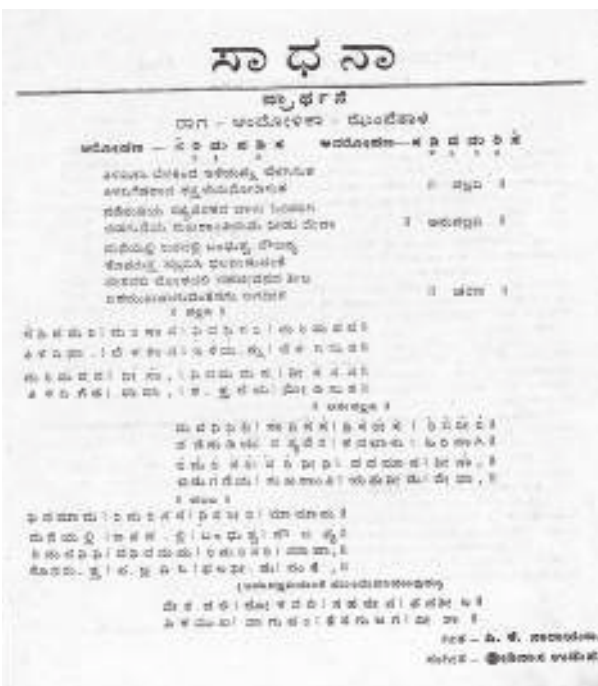
ಜಯಂತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ - ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಬಿ.ಇ.ಎಂ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ

ಜೆ. ಪ್ರೇಮಲತಾ -ನಿವೃತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ

ಸುಮತಿ -ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ.

[ಮಂಗಳೂರು ದರ್ಶನ, ಸಂಪುಟ 2 (ಒಟ್ಟು 3), ಮಂಗಳೂರು ನಗರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ (MUDA), ಸಂ.: ಡಾ. ಬಿ.ಎ. ವಿವೇಕ ರೈ ಮತ್ತು ಇತರರು-2016.]

* ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಲೇಖಕಿ, ಕವಯಿತ್ರಿ.

ಪಂಡಿತ ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣ

ವಿದ್ಯಾiah ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪ

ಡಾ|| ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ -ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತ

ಡಾ. ವರದಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಭಾರತವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೂ ವಸಾಹತು ಸ್ಥಿತಿ ಅದನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸಿತ್ತು. ಇಂಥ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ವಾಗ್ವೈಖರಿಯಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಂಚಲನ ಉಂಟುಮಾಡಿದ ದಿಟ್ಟ ಮಹಿಳೆ ಡಾ|| ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್, ಮತ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ಕಟ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವುಳ್ಳ ಈಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಯೋಚನಾವಾದ, ನಾಸ್ತಿಕವಾದ, ಸಮಾಜ ವಾದಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಕೊನೆಗೆ ಥಿಯಾಸಫಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದವರು. ಇವರ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಪಾಲಿಸಿದ ಅಂಶ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಗಾಗಿ ಎಂಥ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದುದು ಹಾಗೂ ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಜನರಿಂದ ತೆಗಳಿಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾದರೂ ಹೆದರದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ತನಗೆ ಸರಿಯೆಂದು ತೋರಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಮತ್ತು ನೊಂದ ಜೀವಿಗಳ, ಬಡವರ, ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾದವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ್ದು.

ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನದಡೆಗೆ ಇವರ ಮನಸ್ಸು ವಾಲಿತು. ಅಗಾಧ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರೀತಿ, ಕರುಣೆ, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ಧೈರ್ಯಗಳು ಇವರನ್ನು ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ ಒಯ್ಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡಿದವು. ಇಂಥ ಒಬ್ಬ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಮಹಿಳೆಯ ಜೀವನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿಯಬೇಕಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.

ಜನನ ಬಾಲ್ಯ

1847 ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಂದರಂದು ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದ ವಿಲಿಯಮ್ ಪ್ರೆಜ್‌ವುಡ್ ಮತ್ತು ಎಮಿಲಿ ವುಡ್ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದರು. ವಿಲಿಯಂವುಡ್ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿದ್ದರೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಂಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಗಣಿತ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ವೇದಾಂತದಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ತಾಯಿ ಐರಿಷ್ ಮಹಿಳೆ. ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು ಆನ್ನಿ. ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು, ತಾಯಿಗೆ ಮಗಳೆಂದರೆ ಅತೀ ಪ್ರೀತಿ. ಆ ಪ್ರೀತಿಯು ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಉತ್ತಮ ಬದುಕಿನ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಅವರು ಹಾಕಿದ್ದರು.

ದುಃಖದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಆನ್ನಿ ಐದು ವರ್ಷದ ಮಗುವಿರುವಾಗಲೇ ತಂದೆ ನಿಧನರಾದರು. ತಾಯಿಗೆ ಇದು ಆಘಾತ. ತಂದೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ತಮ್ಮ

ತೀರಿಹೋದ. ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರೇ ತಾಯಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಉಳಿದರು. ಎಮಿಲಿಗೆ ಪತಿಯಿರುವಾಗ ಆರ್ಥಿಕ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪತಿಯ ಆಸೆಯಂತೆ ಮಗನನ್ನು ಹ್ಯಾರೋ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅವರದು ಆಗಲೇ ಹೋರಾಟದ ಬದುಕು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮಾರಿಯಟ್ ಎಂಬವರು ಅವರ ಮನೆಯ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನ್ನಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನೀಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಎಮಿಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಗಳ ಭವಿಷ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿದರು. ಮಿಸ್ ಮಾರಿಯಟ್ ಸ್ವತಃ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಸಮಾಜ ಸೇವಕಿ.

ಆನ್ನಿವುಡ್ ಕಾವ್ಯ, ಕವಿತೆ, ಬೈಬಲ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. 14ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅವರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತ ಪ್ರಚಾರಕರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದರು.

ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಯೌವನಕ್ಕೆ ಅಡಿಯಿಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆನ್ನಿಯ ತಾಯಿ ಪ್ರೇಮ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಓದಬಾರದೆಂದು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆನ್ನಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಉಳಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಗಂಡ, ಮನೆ, ಮಕ್ಕಳು-ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಮನವನ್ನು ಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹದಿನಾರನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಯಿತು. ಆಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮನನ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಆನ್ನಿ ಹ್ಯಾರೋದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ತಾಯಿ ತನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಆನ್ನಿಯ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

ವಿವಾಹ ಬಂಧನ-ಬಿಡುಗಡೆ

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತದ ಪ್ರಭಾವ ಆನ್ನಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಅಂಥದ್ದೇ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಅವರು ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು. ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಧ್ಯಾನ, ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ತಾನು ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ.

1866ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 'ಸ್ವಾಪ್‌ಹೋಂ'ನ್ನು ಆನ್ನಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಹೂವಿನಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದಿದ್ದ ರೆವರೆಂಡ್ ಫ್ರಾಂಕ್ ಬೆಸೆಂಟರು ಆ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಡಾನ್ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆನ್ನಿಗೆ ಅವರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಆಗಲು ತಾಯಿ ಬಿಡಲಾರಳೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಾದ್ರಿಯ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಅವರಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆಗ ಆತನಿಗೆ 19 ವರ್ಷ. 1867ರ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ ಬೆಸೆಂಟರೊಂದಿಗೆ ಆನ್ನಿಯ ವಿವಾಹ ಆಯಿತು. ಫ್ರಾಂಕ್ ಬೆಸೆಂಟರು ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಮನೋಭಾವದವರು.

ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನ ಒಂದು ಸ್ವತ್ತು. ಗಂಡ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಮೀರಬಾರದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಬೆಸೆಂಟರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆನ್ನಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಾಕೆ. ಪತಿಯ ಒರಟುತನ ಆನ್ನಿಯ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಘಾಸಿಯುಂಟು ಮಾಡಿತು. ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಬೆಸೆಂಟರು ಸಿಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊರಗಿ ಕರಗಿದರು. ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಕಹಿಯಾಯಿತು. ದುಃಖ ಹಾಗೂ ಕಹಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಡೆಯಿತು. ಮೃದುಮನಸ್ಕರಾಗಿದ್ದ ಆನ್ನಿ ಹಠಮಾರಿಯಾದರು.

1868ರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ಅಡಿಯಿಟ್ಟರು. “ಕಪ್ಪು ಅಕ್ಷರದ ನಂತರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ” ಎಂಬ ಕೃತಿ ಬರೆದು ಚರ್ಚೆಗೆ ನೀಡಿದರು. ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಬರೆದರು. ಅವು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹಣವು ದೊರೆಯಿತು. 1869ರಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಗುವಿನ ಜನನ 1870ರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ಜನನ ಆದುವು. ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಅವರನ್ನು ಕಂಗಡಿಸಿತು. ಪತಿಯ ಹಿಂಸೆ, ತಾಯಿಯ ಶೋಷಣೆ, ಬಡವರ ಕಷ್ಟ, ಸಂಕಟ ಎಲ್ಲವೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧಾಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವರ ಮತೀಯ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನೇ ಬುಡಮೇಲು ಮಾಡಿ ಸಂಶಯದ ಚಂಡಮಾರುತವನ್ನೇ ಎಬ್ಬಿಸಿದವು.

ಈ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ. “ದೇವರು ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ ಆಗಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯವನು ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪಾಪ, ನೋವು, ದುಃಖ-ದುಮ್ಮಾನಗಳು ಏಕೆ?” ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಡತೊಡಗಿತು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಹೋಗುವುದೂ ಹಿಂಸೆಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವನ್ನು ಬಡರೈತರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲೂ, ಕಾಯಿಲೆಯವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕಳೆಯತೊಡಗಿದರು.

ಆನ್ನಿಗೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೇ ದೇವರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಥಾಮಸ್ ಸ್ಕಾಟ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿಯ ಪರಿಚಯ ಆಯಿತು. ಇವರು “ಸ್ವತಂತ್ರಯೋಚನೆಪಕ್ಷ” (Free thought)ದ ನಾಯಕರು. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆನ್ನಿಯವರು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸ್ಕಾಟ್ ಅವರಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು. ಅವು ಅನಾಮಧೇಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದವು.

ತರುವಾಯ ತಾಯಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಪತಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ತಾವು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದರೂ ಹೋಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಯನ್ (ಕ್ರೈಸ್ತಮತದ

ಒಂದು ಸಂಸ್ಕಾರ)ನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

1873ರಲ್ಲಿ ವಸಂತ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಬೆಂಚುಗಳಿಗೆ ಭಾಷಣ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವರಿಗೆ ತಾನು ಭಾಷಣ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿತು.

ಹೋಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಯನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಒಂದು ಸಂಘರ್ಷದ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಬೇಕು ಎಂದು ಆಕೆಯ ಪತಿ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಆತ್ಮ ವಂಚನೆ ಮಾಡಲಾರೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ ಆನ್ನಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಿಗೂ ಮಣಿಯದ ಆನ್ನಿ ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪತಿಯಿಂದ ಬೇರಾದರು. ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮಗಳು ವೆಂಬಲ್ ಅವರಿಗೆ ಜತೆಯಾದಳು. ಆನ್ನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಸಾಶನ ದೊರೆಯಿತು. ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ತುಂಬಿದ ಅನ್ನಿ ಮಗಳೊಡನೆ ಸಂಸಾರದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. ವಿವಾಹ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದರು.

ನಡೆ ಒಂದು ನುಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಆನ್ನಿಯವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಡೇನ್ ಮಾನ್ಸೆಲ್ ಅವರ “ಬ್ಯಾಂಪ್‌ನೇಸ್ಸರ್ಸ್” ಅವರನ್ನು ನಾಸ್ತಿಕತೆಯೆಡೆಗೆ ವಾಲಿಸಿತು. ಕಾಂಟಿಯವರ ‘ಫಿಲಾಸಫಿ ಪಾಸಿಟಿವ್’ ಪುಸ್ತಕದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು.

“ದೇವರು ಪರಮಾತ್ಮ ಮತ್ತು ನಿರಾಕಾರ”. ಮಿತಿಯುಳ್ಳ ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅಮಿತನಾದ ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ದೇವರ ಇರುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ಎಂಬ ಮಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆದರು. ನಾಸ್ತಿಕತೆ ಎಂದರೆ ದೇವರು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. “ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. “ದೇವರು ಇರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೀವಚೈತನ್ಯ ಇದೆ.” ಎಂಬುದು ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ.

ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರು ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಬ್ರಾಡ್‌ಲಾ ಎಂಬ ನಾಸ್ತಿಕ ಪಂಥದ ನಾಯಕರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಅವರ ವಿಚಾರಧಾರೆಗೆ ಮನಸೋತರು. ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ನ್ಯಾಷನಲ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು.

ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಐಬ್ರಾಡ್ಲಾರವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಲೇಖನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಚಾರದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ಅವರು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೆಕ್ಯೂಲರ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾದರು. 1877ರಲ್ಲಿ ‘ನ್ಯಾಷನಲ್ ರಿಫಾರ್ಮ್’ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದರು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಾದ್ರಿಗಳಿಂದ ಕಲ್ಲೇಟು ತಿಂದರು. 1838ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸು ಮಾಡಿದರು. ತರುವಾಯ ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು.

1835ರಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಸೆಲ್ಮನ್ ಎಂಬವರು ಬರೆದಿದ್ದ “ಜನನ ನಿಯಂತ್ರಣ” ಕುರಿತ ಪುಸ್ತಕ ಮಾರಾಟದ ವಿರುದ್ಧ ಪೊಲೀಸರು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದರು. 1877ರಲ್ಲಿ ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಹಾಗೂ

ಬ್ರಾಡ್‌ಲಾ ಅವರು ಆ ಪುಸ್ತಕ ಮುದ್ರಿಸಿ ಬಹಿರಂಗ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಲುವಾಗಿ ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಜಾಮೀನು ಮೂಲಕ ಹೊರಬಂದು ಇವರು “ರಿಟ್ ಆಫ್ ಎರರ್” ಅರ್ಜಿಹಾಕಿ ಕೇಸನ್ನು ಗೆದ್ದರು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದ ‘ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿಯಮ’ ಕೃತಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಆರು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿತ್ತು. ‘ನಾಸ್ತಿಕ ಪಂಥದ ತತ್ವ’ ಎನ್ನುವ ಕೃತಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ ಬೆಸೆಂಟರು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟು ಮೂಲಕ ಆನ್ನಿಯಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದ ಆನ್ನಿಯವರು ಒಂಟಿಯಾದರು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವು ಹಗುರವಾಗಲು ಅವರು ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಯಿಯಂತೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ನಾಸ್ತಿಕವಾದ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಅವರ ಮಗಳು ದೂರವಾದಳು. ಸ್ನೇಹಿತರು ದೂರವಾದರು. ಶತ್ರುಗಳ ಅಪನಿಂದೆ, ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದರು. ಎಲ್ಲರೀತಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದರೂ ಅವರು ತನ್ನ ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಸಮಾಜವಾದದಡೆಗೆ

1883ರಲ್ಲಿ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರು ತಮ್ಮದೇ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಮಾಜವಾದಿ ಹಿಂಡ್‌ಮನ್ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವಾದದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಬರ್ನಾಡ್ ಷಾರವರು ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. 1885ರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳಾದರು. ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಮಾಜವಾದದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟರು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದವರು ದುಡಿಯಲು ಹೋಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂಡವಾಳಗಾರರಿಂದಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರೂ ದಿನಕ್ಕೆ 12 ಗಂಟೆ ದುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಮಸೂದೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರು, ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿನದ ದುಡಿತದ ಅವಧಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಹಾಗೂ ಶನಿವಾರ ಐದು ಗಂಟೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಕೆಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರ್ನಾಡ್ ಷಾ ಹೇಳಿದ ಮಾತು - ‘ಶ್ರೀಮತಿ ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತೀ ಶ್ರೇಷ್ಠಮಟ್ಟದ ವಾಕ್ಯವು, ಅವರ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಅತೀ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದ್ದವು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಲಂಡನ್‌ನ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದರು. ಇಂಥವರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಇವರಿಗೆ ವಕೀಲರ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸಲು “ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಡಿಫೆನ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್” ಎಂಬ ಸಂಘವನ್ನು ಆನ್ನಿ ಅವರು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಘರ್ಷಣೆ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಇರಲು ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನೊಂದವರಿಗೆ ಕಾನೂನು ನೆರವು ನೀಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿದರು.

ಈ ಪಟ್ಟಿಫಾಲ್ಕರ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ “ಪಾಲ್‌ಮಾಲ್ ಗಜೆಟ್” ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಡಬ್ಲ್ಯು.ಟಿ ಸ್ಪೀಡ್ ಅವರು ಆನ್ನಿಯವರಿಗೆ

ಸ್ನೇಹಿತರಾದರು. ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಬೇರೆಯೇ ಆದರೂ ನೊಂದ ಜೀವಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಬ್ರಯಾಂಟ್ ಲಿಂಡ್‌ವೆ ಎಂಬ ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚು ದುಡಿತ - ಈ ಮಾಹಿತಿ ತಿಳಿದ ಬೆಸೆಂಟರು ಈ ನೊಂದವರ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದರು. ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ, ಲೇಖನಗಳ ಮೂಲಕ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸವಲತ್ತು ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೂಲಿಕಾರ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಧಿಯಾಸಫಿಯ ಕಡೆಗೆ

ಸಮಾಜಸೇವೆ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು, ಭಾಷಣಗಳು, ಸಂಪಾದನೆ, ಗೌರವ, ಸನ್ಮಾನಗಳು ಅವರನ್ನು ಬಿಡುವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಹಿಂದಿನ ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದವು. ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ಕಗ್ಗಂಟಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ‘ಮಾನವರೆಲ್ಲ ಸೋದರರು’ ಎನ್ನುವ ತತ್ವ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ನಿಜವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಈ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಅವರು ಕಾತರರಾಗಿದ್ದರು. ಮನಃಶ್ಶಾಸ್ತ್ರದ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅಡಗಿವೆ ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ ಬಂತು. ಈ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಸ್ಪೀಡ್ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥ ನೀಡಿ ಅದನ್ನು ಓದಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಬರೆದುಕೊಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬ್ಲಾವಟ್ಸ್ಕಿ ಅವರು ಬರೆದ “ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಡಾಕ್ಟ್ರಿನ್” (ರಹಸ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ) ಅದನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬೆಸೆಂಟರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಶಯಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವಾದುವು. ನೊಂದ ಮನಸ್ಸು ತಣಿಯಿತು. ಬ್ಲಾವಟ್ಸ್ಕಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋದರು. ಆನ್ನಿಯವರಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ವಾಗತ ದೊರೆಯಿತು. ಧಿಯಾಸಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಆ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದರು.

ಧಿಯಾಸಫಿ ಎಂದರೆ ಮಾನವಕೋಟಿಯ ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹಸನುಗೊಳಿಸಲು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತಪದ್ಧತಿಗಳ ಟೊಳ್ಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಸಾರಭೂತವಾದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕು. ಅಂದರೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ಸನಾತನ ಸದಾ ನೂತನ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮಾನವನು ನಿರೀಶ್ವರವಾದಕ್ಕೂ, ದ್ರವ್ಯ ಶಾಶ್ವತವಾದಕ್ಕೂ (Materialism) ಮಾರು ಹೋಗಿದ್ದ ಕಾಲ. ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕೈವಾಡ ಬೇರೆ. ಡಾರ್ವಿನ್ ವಿಕಾಸವಾದದ (Theory of Evolution) ಪ್ರಭಾವ - ಇವೇ ಮೊದಲಾದವು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಂತೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಮತಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಕಾಲ.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಶೀಲಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿತ್ತು. 17-11-1875ರಂದು ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಮೇಡಂ ಹೆಲೆನಾ ಪೆಟ್ರೋವ್ನಾ, ಬ್ಲಾವಟ್ಸ್ಕಿ, ಅಮೇರಿಕದ ಕರ್ನಲ್ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಅಲ್ಫಾಟ್, ಧಿಯಾಸಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಧಿಯಾಸಫಿ ಎಂದರೆ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ದೇಶ-ಕಾಲ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ

ಕೃಪತೆಗೆ ಮೀರಿದ ಸತ್ಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ಪ್ರವೃತ್ತಿ-ನಿವೃತ್ತಿಗಳ ಕಾಲಚಕ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರು ದೇವಮಾನವರಾಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪವಿತ್ರ ಜ್ಞಾನ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶದ ಮಾನವರಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ, ಸರ್ವಾನುಯ, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗತಕ್ಕ ಧರ್ಮ-ಧಿಯಾಸಫಿ. ಮಣ್ಣು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವ ವಸ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾದರೂ ನಾಶರಹಿತವಾದದ್ದು. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು 'ಈ ಸತ್' ವಸ್ತುವಿನ ಆವಿರ್ಭಾವಗಳೇ. ಅನೇಕಗಳಲ್ಲಿನ ಏಕತೆಯನ್ನು ಧಿಯಾಸಫಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕತೆಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಧಿಯಾಸಫಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.

Wisdom Religion - ವಿಚಾರಶೀಲ ಧರ್ಮ

ಇಂಥ ಧಿಯಾಸಫಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿ ಆನ್ನಿ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದರು. ಅವರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲ್ ಆಫ್ ಸಾಯನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ, “ಜನರು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿದರೂ ಸರಿ, ತೆಗಳಿದರೂ ಸರಿ, ನಾನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ನೇಹಿತರು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರೂ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೇಮ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಮಾಡಿದರೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಅದನ್ನೇ ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸತ್ತಾಗ ನನ್ನ ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದರೆ ಸಾಕು - “ಇವಳು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಳು”

1891ರಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾವಟ್ಸ್ಕಿಯವರು ನಿಧನರಾದ ಮೇಲೆ ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟರು. 1893ರಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಚಿಕಾಗೋದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಕ್ಯೂ. ಜಡ್ಜರು ಮತ್ತು ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಭಾಷಣ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆಯಿತು.

1893 ನವಂಬರ್ 16 ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ದಿನ. ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10 ಗಂಟೆ 24 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ಭಾರತದ ತೂತ್ತುಕುಡಿಯ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಆಗಲೇ ಅವರ ಹೆಸರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿತ್ತು.

ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ಹಳೆಯ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ತೆರಳಿ, “ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಸನಾತನವಾದ ಧರ್ಮ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ” ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದೂಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಮತಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಕಾಣುವಂತಾಯಿತು. ಪಂಡಿತರು ಇವರಲ್ಲಿದ್ದ ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಂಡು ‘ಶ್ವೇತ ಸರಸ್ವತಿ’ ಎಂದು ಕರೆದರು.

ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರು - ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ

ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು “ಭಾರತ ದೇಶದ ಸೇವಕಳಾಗುವುದು ನನ್ನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದ ಇಚ್ಛೆ. ಈ ದೇಶದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶವೇ ನನಗೆ ಸಿಗುವ ಬಹುಮಾನ. ನಾನು ಭಾರತ ದೇಶ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಬೇರಾವ ದೇಶ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಜನರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ”.

ಅವರು ಮದ್ರಾಸಿನ ‘Madras Standard’ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು “ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ

ತಾನೇ ನಡೆಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರ ದ್ವಿವಿಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದರು. 1915ರಲ್ಲಿ “ಹೋಂ ರೂಲ್” ಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರು.

ಬೆಸೆಂಟ್‌ರ ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಜನಜಾಗೃತಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಸರ್ಕಾರ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ, ಗೃಹಬಂಧನದ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಗೃಹಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದರು. ಇವರು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಲಾಯಿತು. ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಟ್ಟಿತು. ಅವರ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು.

ಅಧಿವೇಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ಜನಮನ ಸೂರೆಗೊಂಡಿತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ‘ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತ ಪ್ರಪಂಚದ ಶಾಂತಿಗೆ ಮಾರಕ’ ಎಂದು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ ಆಂದೋಲನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಭಾರತದ ಕಲುಷಿತ ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ನಿವೃತ್ತರಾದರು.

ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಷೇತ್ರ : ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಕರಣ, ಸ್ಕೌಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆರಂಭ, ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು.

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಪಾತ್ರ ಗಮನೀಯವಾದುದು. ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರ ಜೀವನವೇ ಒಂದು ಹೋರಾಟ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಅಗಲಿದರು. ಪತಿ-ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಬೇರಾದರು. ತಾಯಿ ನಿಧನರಾದರು. ತಾನು ನಂಬಿದ ದೇವರಿಂದಲೂ ದೂರಾದರು. ಆಗ ಅವರನ್ನು ಕೈಬೀಸಿ ಕರೆದದ್ದು ಸಮಾಜ ಸೇವೆ.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮತೀಯ ಮೌಢ್ಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿದರು. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು, ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮೊದಲು ತಾವು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧರ್ಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತರು. ಭಗವಾನ್ ದಾಸರ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಜಾತಿಪದ್ಧತಿ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿದರು. ಅಂತರ ಜಾತಿವಿವಾಹಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದರು.

ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಅವರ ದೇಹ ಬಳಲಿದ್ದರೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಚಯವಾದ ನಂತರ ಅವರ ದೇಹ ವಜ್ರಕಾಯವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗಾಲದವರೆಗೂ ದೇಹ-ಮನಸ್ಸು-ಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿಮಿತದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬರಹ ರೂಪಕ್ಕೆಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಬರೆದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳು 361, ನಡೆಸಿದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು 18, ಇತರರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಬರೆದ್ದು 26.

* ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಿಕೆ

ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಲಕಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ - ವಸಂತಗಿರಿ

ಕೋಡಿಬೆಟ್ಟು ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮೀ

ಧಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ನೂರು ವರ್ಷ ಪೂರೈಸಿದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ರೂಪು ಪಡೆದ ಅಂದಿನ ದಿನಗಳು ಹತ್ತಾರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದ ಹೋರಾಟವು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಗೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಬರಿಯ ಚರ್ಚೆ ಸಂವಾದಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಂದಿನ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ನಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿದವರು.

ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು, ಬಡವರೂ ಶಿಕ್ಷಣ ವಂಚಿತರಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಲಕಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಅದು 'ಬೆಸೆಂಟ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿತು.

1944ರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಎಸ್. ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆ (ಅಂದಿನ ಸಿಕ್ಸ್ ಫಾರಂ) ಬರೆದ ಮೊದಲ ತಂಡದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕಿ ಲಲಿತಾ ರೈ ಕೂಡ ಒಬ್ಬರು. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಓದಿದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಅವರು ಈ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ನಾವು ಮೊದಲ ಬ್ಯಾಚ್‌ನಲ್ಲಿ 9 ಮಂದಿ ಹುಡುಗಿಯರಿದ್ದೆವು. - ನಾನು, ಲಲಿತಾ ಬಿ., ಸುಂದರಿ, ಜಲಜ, ಸುಂದರಿ ಕೆ., ಸೀತಾರತ್ನ, ಶಾಂತ, ಅಹಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆವು. 8 ಮಂದಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆದಿದ್ದು ನೆನಪು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರು 1918ರ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿಲಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಮುಂದಿನ ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ತರಗತಿ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಕಮಲಾದೇವಿ ಚೆಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ತಾಯಿ ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತರಗತಿಗಳು ಶುರುವಾಗಿದ್ದವು. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ 1928ರಲ್ಲಿ. ಅಂದರೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ 5ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು” ಎಂದು ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಕೆದಕುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಲಲಿತಾ ರೈ ಅವರು ಹಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದತ್ತ ಹೊರಳಿದವರು. ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅನೇಕ ಸಮಾಜಮುಖಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲವರು. ಶಾಲೆಯೊಂದು ರೂಪುಪಡೆದ ಬಗೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ ಅನೇಕರ ಹೆಸರುಗಳು ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡ ಅಂದಿನ ಹಿರಿಯರ ಪೈಕಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಧಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸದಸ್ಯರು. ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಈ ಸೊಸೈಟಿ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಸುಧಾರಣೆ, ಸ್ವದೇಶೀ

ಚಿಂತನೆ, ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಈ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸಭೆಗಳು ಒಂದು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಕುದ್ದುಲ್ ರಂಗ ರಾವ್, ಕಾರ್ನಾಡ್ ಸದಾಶಿವ ರಾವ್, ಬೆನಗಲ್ ಸಂಜೀವ ರಾವ್, ಏಕಾಂಬರರಾಯರು ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕರು ಈ ಸುಧಾರಣಾವಾದಿ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರು 2 ನೇ ಬಾರಿಗೆ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಶಾಲೆಗೆ ಶಿಲಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

“ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕುದ್ದೋಳಿ ಗೋಕರ್ಣನಾಥ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕರ ಪತ್ನಿ ರಾಧಾ ಶಾಂತಿ ಎಂಬವರು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದ ಡಾ. ಎ.ಬಿ. ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ ಮಗಳು ಸುಶೀಲಾ ಚೌಟ ಅವರು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಈಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಕಲಿಸಿದ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೇ ಉಳಿದಿದೆ”.

ಕೈ ತೋಟ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಉತ್ಸಾಹ ಹೊಂದಿದ್ದ ವಸಂತಿ ಟೀಚರ್, ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ನೆನಪುಗಳು ಅಳಿದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಶಾಲೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಿಳಿ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ಕೇವಲ ಅ, ಆ.. ಕಲಿಸಿದ ತರಗತಿಗಳ ಕಟ್ಟಡವಲ್ಲ. ಅದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸಿದ ವೇದಿಕೆ. ಪಾಠಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ಮತ್ತು ಅಂಕಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಅನುಭವದ ಪಾಕವನ್ನು ಕುಡಿಯಲು ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು, ಕಿಂಚಿತ್ ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದರು..” ಎನ್ನುತ್ತ ಲಲಿತಾ ರೈ ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣದ ಕತೆ ಹೇಳುವುದು ಹೀಗೆ;

“ನಮ್ಮ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಗೋಪುರವಿದ್ದ ಸಭಾಂಗಣವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮದುವೆಗೂ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಾತಿ ಮೀರಿದ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಮದುವೆಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು. ಕ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಮಾತುಗಳು

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಮದುವೆಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ.”

ಶಾಲೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಮುಖಂಡರು, ದೂರದೂರಿನ ಮುಖಂಡರೂ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತಿ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗೆ ಆಗಾಗ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. “ಉತ್ಸಾಹದ ಬುಗ್ಗೆ ಅವರು. ಸದಾ ಹೊಸತು ಹೊಸತು ಯೋಚನೆಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೀತನಾಟಕ, ಶಾರ್ಡೋಪ್ಲೇ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಹಾಡು ಕುಣಿತ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಣಿಯುವುದು ಎಂದರೆ ನಂಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಿಷಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ನನ್ನನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದರು.

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವಾಗ ಕಾರಂತರು ಪದೇ ಪದೇ ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದರು. “ಭಾವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರಾಗ ಇರಬೇಕು” ಅದು ಅವರ ಕಡಕ್ ಆಜ್ಞೆ.”

ಎಸ್ಸೆಸ್ಸೆಲ್ನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆದ ಮೊದಲ ಬ್ಯಾಚ್ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಆ ವರ್ಷ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಗುಂಗು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದ ಕಾಲ. ಹೋರಾಟದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ತಾವೂ ಈ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸದೇ ಇರುವುದೇ? ಹಾಗಾಗಿ ಕ್ಲಿಪ್ ಇಂಡಿಯಾ ಚಳವಳಿಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಹುಡುಗಿಯರೆಲ್ಲ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮುಷ್ಕರವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ಜೈಕಾರ ಹಾಕಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು.

ಮನೆಯವರೋ ಬಂಧುಗಳ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿಯೇ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರಲ್ಲವೇ? ಇನ್ನು ಇವರೆಲ್ಲ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಷ್ಕರ ಕುಳಿತ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾರೆಯೇ? ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಟೀಕೆಯ ಸುರಿಮಳೆಯೇ ಬಂತು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಭಾರೀ ಕೋಪ ಬಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಹಾಗಂತ ಬೇಜಾರಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೆನಪುಗಳು ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಡು, ನಾಟಕ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಉತ್ತಮದಂತೆಯೇ ತರಗತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಬರೇ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜ್ಞಾನ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು’ ಎಂದೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಆಗಾಗ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತ ಲಲಿತಾ ರೈ ಮತ್ತೆ ಕಾರಂತರ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಅಂದ ಹಾಗೆ ಕಾರಂತರು ಮದುವೆಯಾದ ಲೀಲಾ ಅವರೂ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ ಹುಡುಕಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವೆನಿಸಿದ ಪದ “ವಸಂತ” ಎಂದು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದಲೇ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ವಸಂತ ಪ್ರಕಾಶನ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಅವರು ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಕೂಡಾ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಕಾರಂತರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ, ಪತ್ರಕರ್ತ, ಅಧ್ಯಾಪಕ ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣ ಅವರ ವಿಶಾಲವಾದ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದಿಗ್ಗಜರೆಲ್ಲ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಅನುಭವ ಧಾರೆಯನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರಂತರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯದ ಹಿರಿಯರು ಬೆಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಬಂದರು. ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣ ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಹೋರಾಟಗಾರರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ನಿಟ್ಟೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾವ್, ಸಿದ್ಧವನ ಹಳ್ಳಿ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ, ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೋರ್ ಹೀಗೆ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಬೆಸೆಂಟ್‌ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಬಂದವರು ಯಾರೂ ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಸಮಾಜಮುಖಿ ಚಿಂತನೆ, ಜಾತಿಯನ್ನು ಮೀರುವ ಅಗತ್ಯ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಳಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇದ್ದವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದುದು ಒಂದೇ ಆಶಯ: “ನಮ್ಮ ನಂತರ ಉತ್ತಮ ಸಮಾಜದ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗಬೇಕು. ಸಹೃದಯ ಜನರಿರುವ ನಮ್ಮದಿಯ ಒಂದು ಸಮಾಜ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕು”. – ಇದು ಲೇಖಕಿ ಲಲಿತಾ ರೈಯವರ ಮಾತುಗಳು.

“ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರೇ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಬರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಜಾಗತಿಕ ಧಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅವರು ಆಯ್ಕೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ಅವಕಾಶ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಕಸಿನ್ಸ್ ಅವರೇ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದರು. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯುವಂತೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ ಐರಿಷ್ ಕವಿ ಕಸಿನ್ಸ್ ಅವರ ಪತ್ನಿಯೇ ಮಾರ್ಗರೇಟ್” ಎಂದು ಬೆಸೆಂಟ್‌ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯೂ ಆದ ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಕಲಾ ನಂದಾವರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್‌ಗಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆರಂಭವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೇವಲ ಪಾಠಪಠ್ಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ, ಚಳವಳಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಆರ್ಯಸಮಾಜ, ಧಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜಾತಿಯನ್ನು ಮೀರಲು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನ ಪರಂಪರೆಯ ಉತ್ತಮ ಆಶಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲು ರೂಪುಗೊಂಡವು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ ಅನೇಕರು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಆಸೆ ವಹಿಸಿದರು. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಗುರುಗಳು ಬೋಧಿಸಿದ “ಒಂದೇ ಜಾತಿ, ಒಂದೇ ಕುಲ” ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಲೂ ಅವಿಭಜಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿತ್ತು” ಎಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಕಲಾ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇದೀಗ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವವರೆಗೆ ಬೆಳೆದುನಿಂತಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತ ಹೊಸ ಕೋರ್ಸುಗಳು, ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಪಾಠಪ್ರವಚನದ ಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಪತ್ರಕರ್ತ, ಲೇಖಕಿ

103, ಅಗ್ರಜಾ ಶಿಲಾಸ್, ಉರ್ವ, ಮಂಗಳೂರು.

ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರು : ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ

ಜಯಶಂಕರ ಕೆ.

“ವಿದ್ಯಾ ವಿಹೀನಃ ಪಶು ಸಮಾನಃ” ಅಂತಾರೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು ನಾವು ಭಾರತೀಯರು. ಆದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ಮೇಲ್ವರ್ತಿಯವರ ಸ್ವತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಕೆಳಜಾತಿಯವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಅರ್ಹರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ತ್ರೀಯು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಂದ ವಂಚಿತಳಾಗಿದ್ದಳು, ಜೊತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಲೂ ಕೂಡಾ.

ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಭಾರತವು ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ, ಗುರುಕುಲಗಳೂ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಲಂದಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಚೀನಿ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಹ್ಯುಯೆನ್‌ಸಾಂಗ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆ ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯ ಆಶಾಕಿರಣವೊಂದು ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂತು. ಆಕೆ ಒಬ್ಬ ಐರಿಷ್ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದು ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉನ್ನತಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ, ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಒಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವರಾಗಿದ್ದರು ಅವರು. ಬೆಸೆಂಟರ ಪ್ರಕಾರ “ಶಿಕ್ಷಣವು ನಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ, ಬಲಿಷ್ಠ ಹಾಗೂ ಹುರುಪಿನಿಂದಿರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಖರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ಪ್ರಕಾರ ದೇಹಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯ. ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಉನ್ನತಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾನತೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಂದಿನಿಂದಲೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರು ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮವಹಿಸಿದರು. ಉಳಿದ ನಾಯಕರುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸುವುದೊಂದೇ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಪರಿಭಾವಿಸಿದವರು ಬೆಸೆಂಟರು.

ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರ ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿ ಎಳವೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. 1847 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1 ರಂದು ಜನಿಸಿದ ಇವರು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದದ ಕಡೆಗೆ ಒಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ತೀವ್ರಗಾಮಿ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಇವರು ಅನೇಕ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ತನ್ನ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗುರುವೊಬ್ಬರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು. ಜಾತ್ಯಾತೀತ ನಿಲುವನ್ನು

ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಮಾಜವಾದಿಯಾದ ಇವರ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನವು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಗಂಡನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೋರಾಟದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ತೀವ್ರವಾದಿ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಬೆಸೆಂಟರು ಕ್ರಮೇಣ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ವಾಲಿದರು. ಹಾಗಾಗಿ 1889ರಲ್ಲಿ ಥಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸದಸ್ಯೆಯಾದರು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಖರ ಮಾತಿನ ಓಘದಿಂದಾಗಿ 1893ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಚಿಕಾಗೋ ಜಾಗತಿಕ ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಥಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಭಾರತದ ಕಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಒಲವಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ 1893ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ನಂತರ ಬೆಸೆಂಟರು ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯರ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಲವು ಗಳಿಸಿದರು. ಇದರ ಸದುಪಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣವೇ ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದ ಅಂದಿನ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರು ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದರು. ಅವರು 1898ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಹಿಂದೂ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಬನಾರಸ್ (ಈಗಿನ ವಾರಣಾಸಿ)ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಈಗ ಅದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಬನಾರಸ್ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರು ಕೇಂದ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ಶಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರಿಗೆ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ನಾಯಕರುಗಳು ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು.

ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗೈಡ್ಸ್ ಇಂದು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಜೀವನ ಕೌಶಲ ನಾಯಕತ್ವ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಸ್ಥಾಪಕರು ಲಾರ್ಡ್ ಬಾಡೆನ್ ಸಾವೆಲ್‌ರವರು. ಇಂತಹ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ಆಂದೋಲನಕ್ಕೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದವರು ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರು. 1918ರಲ್ಲಿ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ಅನ್ನು ಬೆಸೆಂಟರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸ್ಕೌಟ್ಸ್‌ನ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಬಾಡೆನ್ ಪಾವೆಲ್‌ರವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ಆಂದೋಲನದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡು ದಂಗಾದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಅನ್ನು ಬೆಸೆಂಟರನ್ನು ಭಾರತದ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ಕಮಿಷನರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಲಾರ್ಡ್ ಬಾಡೆನ್ ಪಾವೆಲ್‌ರವರು 1932ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್‌ನಿಂದ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್‌ನ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಾದ “ಸಿಲ್ವರ್ ವೆಲ್ಡ್” ಮೆಡಲನ್ನು ಬೆಸೆಂಟರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅಂದು ಬೆಸೆಂಟರು ಆರಂಭಿಸಿದ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ಆಂದೋಲನವು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿ ದೇಶದ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದರ ತರಬೇತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

1918ರಲ್ಲಿ ಅನ್ನು ಬೆಸೆಂಟರು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮದನಪಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹಾಗೂ 1931ರಲ್ಲಿ ಸೊಸೈಟಿ ಫಾರ್ ಪ್ರಮೋಶನ್ ಆಫ್ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅನ್ನು ಬೆಸೆಂಟರ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ

ಅಪಾರವಾದ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅನ್ನು ಬೆಸೆಂಟರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ತತ್ವ, ಸೇವೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿ ಅವರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ. ಅನ್ನು ಬೆಸೆಂಟರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಕಳೆದ ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬಾಳನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪುಟಾಣಿ ಮಕ್ಕಳ ಕೆ.ಜಿ. ತರಗತಿಯಿಂದ ಪಿ.ಜಿ. ತರಗತಿಯವರೆಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಅನ್ನು ಬೆಸೆಂಟರ ತತ್ವವನ್ನು ಶಿರಸಾ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಇಂದು ಬೃಹದಾಕಾರದ ಆಲದ ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ.

* ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಸೈಂಟ್ ಮೇರೀಸ್, ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಶಿರ್ವ, ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆ.

ನೂರರ ಶುಭಾಶಯಗಳು

ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಕೆ. ಭಟ್

ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಾತೆಗೆ ಶುಭಾಶಯ
ನೂರರ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಶುಭಾಶಯ
ವಿದ್ಯಾದಾತೆಗೆ ಶುಭಾಶಯ
ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಯ ಶುಭಾಶಯ ।
ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ
ಶಿಷ್ಯರ ಬಾಳಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯ ನ್ಯಾಸ
ಎಂದಿಗೂ ಉಳಿಯುವುದು ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಪಾಶ
ಚಿಮ್ಮತ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹದ ಹರ್ಷ ।
ಎಳೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಳ ಆಳವ ಮಧಿಸಿ
ಕಳೆ ಕಂಟಕಗಳ ದೂರೀಕರಿಸಿ
ಸುಪ್ತ ಪ್ರತಿಭೆಗಳ ಗುರುತಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿ

ಪೂರ್ಣತೆಯ ಕೊಡಿಸಿತು ಮಮತೆಯ ಸುರಿಸಿ ।
ಪಾಠಕೂ ಆಟಕೂ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹೃದಯಕೆ ತೀಡಿ
ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳ ಆಗರ ಮಾಡಿ
ಮಕ್ಕಳ ಎತ್ತರಕೊಯ್ದಿತು ನೋಡಿ ।
ವಿದ್ಯೆಯ ಜೊತೆಯಲಿ ವಿನಯವ ಬೆರೆಸಿ
ನಯನಾಜೂಕಿನ ನಡತೆಯ ಕಲಿಸಿ
ಏಕತೆ ಸಮರಸ ಭಾವವ ಕೊಡಿಸಿ
ಉನ್ನತಿಗೆಳೆಯಿತು ಜ್ಞಾನವ ಬೆಳೆಸಿ ।

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ‘ಈಶ ಕೃಪಾ’, 4ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಜೆಪ್ಪು ಶಾಂತಿನಗರ, ಕಂಕನಾಡಿ
ಅಂಚೆ, ಮಂಗಳೂರು- 575 002

ಮಣೀಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಶನ

ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಕು

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರಾಂತ ಗೌಡ ಸಾರಸ್ವತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಮಣೀಲ್‌ಕಾರ್, ಭಂಡಾರ್ಕಾರ್, ಕುಚ್ಚಿಕಾರ್, ಕುಲ್ಕಾರ್ಡಿಕಾರ್, ಸಾಹುಕಾರ್ ಕುಟುಂಬಗಳು ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಪುರದ ಬಳಿಯ ಮಣೀಲ್ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆತನವು ಮಣೀಲ್ ನಾಯಕರ ಕುಟುಂಬ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಮಣೀಲ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮುಂದೆ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ ಈ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದವರು ಶ್ರೀ ಮಣೀಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು.

ಮಣೀಲ್ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಗಣನೀಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದವರು. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಮುತುವರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು ಅವರ ಕನಸಿನ ಕೂಸು.

ಅಂತಹ ಮಹನೀಯರ ಏಕೈಕ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ತಂದೆಯ ಆದರ್ಶದ ಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವವರು ಶ್ರೀ ಮಣೀಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂದರ್ಶನದ ಭಾಗವಿದು.

ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಕು: ಸರ್, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಕಾಲಾನಂತರ ನೀವು ಈ ಹುದ್ದೆಗೆ ಬಂದಿರುವಿರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಹೇಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾದರು?

ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು: ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ತಂದೆಯವರ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಬೆಳೆದುಬಂದವನು ನಾನು. ಅದುವೇ ನನಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ನನಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನಿತ್ತಿತು.

ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಕು: ನಿಮ್ಮದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮನೆಯವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಹೇಗಿತ್ತು?

ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು: ಮಂಗಳೂರಿನ ಐದಾರು ಹೆಸರಾಂತ ಕೊಂಕಣಿ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಣೀಲ್ ಕುಟುಂಬವೂ ಒಂದು. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನವರಾದಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಮಣ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಗನಾದ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ಮಣೀಲ್ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನಿಸಿ, ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು

ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಮಣ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಟ್ರಸ್ಟಿಯಾಗಿ ಅವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಇತರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. 'ಹಣಕೊಟ್ಟು ಹೆಸರು ಬರಬೇಕು' ಎಂಬ ಇರಾದೆ ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಅವರ ನೈಜ ಬದ್ಧತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯಲ್ಲೂ ತೊಡಗಿಕೊಂಡರು. ಶಾಸಕರಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದರೂ, ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಿಂತ ಸಮಾಜಸೇವೆಯೇ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ದೂರಸರಿದರು. ಜತೆಗೆ ಅವರ

ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಮಣೀಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರ ಕುಟುಂಬ

ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಾಯಕರ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರವೂ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಲಭಿಸಿತ್ತು.

ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಟಿ: ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು: ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯೊಂದಿಗೆ ತಂದೆಯವರು ಮನೆಯ ಕಡೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಮಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶೀ ಪ್ರವಾಸ, ತಿರುಗಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಂದೆಯವರ ಸಮಾಜಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಿತ್ತು.

ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಟಿ: ತಂದೆಯವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರ ಸಹಕಾರ ಹೇಗಿತ್ತು?

ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು: ತಂದೆಯವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯವರು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೀಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಂದೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದಿನವೂ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯವರೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂದೆಯವರ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಗೌರವಗಳು ತಾಯಿಯವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯವರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಗುಣ ತಾಳ್ಮೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆ ಇತ್ತು.

ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಟಿ: ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆ ಏನು?

ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು: 'ನನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಸುವ ಹಂಬಲ ನನಗೆ ಇದೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲವೇ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭಗೊಂಡ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ ನಗರದ ಹೃದಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಳೆಸುವ ಉದ್ದೇಶ ನನಗೆ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕೆನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆ.

ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಟಿ: ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು: ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಚಿಂತನೆ ಒಂದು ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಮಂಗಳೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಒಂದೇ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನ ಒಳಗೆ ನರ್ಸರಿ ವಿಭಾಗದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನೂತನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ನೂತನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕನಸು ನನ್ನದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಂಗಳೂರು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ.

ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಟಿ: ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗಿತ್ತು?

ಪತ್ನಿ ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು

ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು: ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರತಿಯೋರ್ವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಕಾಳಜಿಯೂ ಇತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಭಿನ್ನತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಟಿ: ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕನಸುಗಳೇನು?

ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು: ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಂದೆಯವರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ನನಗೆ ಇದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. 10ನೇ ತರಗತಿಯ ಅನಂತರ ಐಟಿಐ, ಡಿಪ್ಲೊಮಾದಂತಹ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೇ ನನ್ನಕನಸು.

ಸಂದರ್ಶನದ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು

1. ಮಣೇಲ್ ನಾಯಕರ ಮನೆತನ ಒಂದು ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿ ಮನೆತನ.
2. 1937 ರಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಕೃಷ್ಣನಾಯಕ್ ಎಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು.
3. ಮಣೇಲ್ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯಾಪಾರ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಮಾಜ ಸೇವೆಗಳ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕುಟುಂಬ. ಅದನ್ನು ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು, ಕೃಷ್ಣ ನಾಯಕರು, ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.
4. ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದಲೇ ಮಂಗಳೂರಿನ ವೆಂಕಟರಮಣ ದೇವಾಲಯದ ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳಾಗಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿದು ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆ ತಂದವರು.
5. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಧನ, ಸಮಯ, ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದವರು.

* ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಲಹೆಗಾರರು, ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಂಗಳೂರು.

ತಾಗೋರರ ಚಿಂತನೆಗಳು: ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಾಗೂ ಗಾಂಧೀಜಿ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ

ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ

ಎತ್ತರವಾದ ಆಕರ್ಷಕ ನಿಲುವು, ನೀಳವಾಗಿ ಹೆಗಲಿನಿಂದ ಇಳಿಬಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಕೂದಲು, ನೀಳವಾದ ಬಿಳಿಯ ಗಡ್ಡ, ಶ್ವೇತ ವರ್ಣ, ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಸೂಸುವ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನೂ ಸಾರುವ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಗೆರೆಗಳು. ಎಂತಹವರೂ ಒಂದು ಬಾರಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದನ್ನಿಸುವ ಅಯಸ್ಕಾಂತದಂತಹ ಸೆಳೆತ; ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವ ಜ್ವಲಿಸುವ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸೂರ್ಯನಂತಹ ತೇಜಸ್ಸು; ಅದ್ಭುತವಾದ ವರ್ಚಸ್ಸು! ಇದು ರವೀಂದ್ರ ನಾಥ ತಾಗೋರರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ! ಈ ದೇಶ ಕಂಡ ಮಹಾನ್ ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ, ಶಾಂತಿನಿಕೇತನದ ಮಹರ್ಷಿ, ವಿಶ್ವ ಭಾರತಿ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕರ್ತೃ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಂದ “ಗುರುದೇವ್” ಎಂದೂ, ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟರಿಂದ “ಮಹರ್ಷಿ” ಎಂದೂ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವರು ಇವರೇ ರವೀಂದ್ರ ನಾಥ ತಾಗೋರರು!

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರು ಮೇ 7, 1861 ರಂದು ಕಲಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತಾಗೋರ್ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ದೇಬೇಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರ ಮತ್ತು ಶಾರದಾದೇವಿಯವರ 14ನೇ ಮಗುವಾಗಿ ಜನ್ಮವತ್ತಿದರು. ಅವರ ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಸತ್ಯೇಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಐ.ಸಿ.ಎಸ್. ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಭಾರತೀಯರಾಗಿದ್ದರು. ತಾಗೋರರು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ತೆರಳಿ, ಹಲವಾರು ಮೌಲ್ಯಭರಿತವಾದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ, ಬಂಗಾಳದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಪಾಠ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಕನಸಿನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಅದನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದ ಫಲವಾಗಿ 1901ರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಐದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಾಂತಿನಿಕೇತನ ರೂಪು ತಾಳಿತು.

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ಭಾವುಕ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರೊಳಗೆ ಓರ್ವ ಸಾಹಿತಿ ಹಾಗೂ ಕಲಾವಿದ ಸಂಗಮಿಸಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರಿಂದ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒದಗುವಂತಾಯಿತು. ಕಲೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತವಾದುದಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು 3,000ದಷ್ಟು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರು ರಚಿಸಿದ್ದರು. “ಕಲೆ ಎನ್ನುವುದು

ವಾಸ್ತವದ ಕರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಆತ್ಮ ನೀಡುವ ಕರೆಯೇ ಕಲೆ” ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳು ದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಮನ ತಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕುಂಚದಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾವಮುದ್ರಕಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಂಕಲನವಾದ ‘ಚಿತ್ರಲಿಪಿ’ಯಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, “ಜನ ನನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳ ಅರ್ಥವೇನು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಅಷ್ಟೆ. ಇದು ಅವರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ. ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಹುಡುಕಾಡುವಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು, ವಿವರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಪದಗಳು ಎನ್ನುವಂಥ ಅಗೋಚರವಾದದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಲಾಕೃತಿಯೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮೌಲ್ಯ”. ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಆಗದುದನ್ನು ಚಿತ್ರದ ಮೂಲಕ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ರವೀಂದ್ರರು. ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವನೆ, ವರ್ಣ, ಕಾಲ, ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾರಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರು 1920ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ “ಭಾರತ ಕಲಾಪರಿಷತ್ತಿ”ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದರು.

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲೂ ಕೈಯಾಡಿಸಿದ್ದ ತಾಗೋರರು ಸುಮಾರು 2,500ದಷ್ಟು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು, ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳನ್ನು, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರು. ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲಿಗೆ ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮನ್ನಣೆಯಾದ “ನೋಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ”ಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾನುಭಾವರು ಅವರು. ನೋಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಅವರ ಕೃತಿ ‘ಗೀತಾಂಜಲಿ’ ಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಂಗ್ಲ ಕವಿ ‘ವಿಲಿಯಂ ಬಟ್ಲರ್ ಈಟ್ಸ್’ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆ ಕೃತಿಯನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ‘ಇಂಡಿಯನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಫ್ ಲಂಡನ್’ ಹೊರತಂದಿತು. ಅನಂತರ ವಿಶ್ವದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಮ್ಯಾಕ್ಮಿಲ್ಲನ್ ಅದರ ಮರು ಮುದ್ರಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿತು.

ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಗೈಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿರರ್ಗಳವಾದ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಂತಹ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಔನ್ನತ್ಯದ ಪರಿಚಯಗಳೊಂದಿಗೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯ ಸಂದೇಶಗಳು ಮಿಳಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದ

ವಿದೇಶೀಯರು ತಾಗೋರರ ಶಾಂತಿನಿಕೇತನದಡೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ತಮ್ಮ ವಿದ್ವತ್ತಿನ ಮೂಲಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಶಾಂತಿನಿಕೇತನ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ, ಅಹರ್ನಿಶಿ ಅದರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ರಸಯುಷಿ ತಾಗೋರರು ಅದನ್ನು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯವಾದ “ವಿಶ್ವಭಾರತಿ” ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದರು.

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರಿಗೆ ಡಾ. ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರವಿರೋಧಿ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಿದಾಗ ತಾಗೋರರಿಗೆ ಬಹಳ ನೋವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು “ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾ” ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರಿಗಾಗಿ ನೀಡಿದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಓದಿದ ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ಜೈಲಿನಿಂದಲೇ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಪತ್ರವೊಂದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಬಗೆಗಿನ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ತಾಗೋರರು ‘ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರೇ ಇಂಡಿಯನ್ ನೇಶನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಬೇಕು’ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು.

ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಾಗೂ ತಾಗೋರರು

ವಲಸೆ ಹಕ್ಕಿ ವಸಂತದೊಳಗೆ
ಬರುತಾವೆ ಚಿಮ್ಮಿ ದಳಿಗೆ ತಂ
ತನನ ಹಾಡಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾವೆ
ಚಣ ಹೊತ್ತಿನಂತ ಗಳಿಗೆ
ಚಳಿಗೆ ನಡುಗಿ ಹಣ್ಣಾದ ಹಳದಿ
ಎಲೆ ಪತರುಗುಟ್ಟುತ್ತಾವೆ ಹಾ
ಡಿಲ್ಲದಾಗಿ ನೆಲಕುದುರಿ ಬಿದ್ದು
ನಿಟ್ಟುಸಿರ ಜೀಕುತಾವೆ

ತಾಗೋರರ ‘ತಿರುಕವಕ್ಕಿಗಳು’ ಸಂಕಲನದ ಈ ಕವನದ ಸಾಲುಗಳು ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಮತ್ತು ಅವರ ನಿರ್ಗಮನದ ಖಾಲಿತನವನ್ನು, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತವೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ, ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರ್ ಮತ್ತು ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದ ಮೂರು ಮಹಾ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು. ಒಂದೇ ಎಳೆಯಲ್ಲಿ ನೇಯಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಮೂರು ಮಹಾಪುರುಷರು ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯದಾಗಿದ್ದರೂ ಉದ್ದೇಶ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ಆಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಭಾರತೀಯರು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರಿಗಿಂತ 22 ವರ್ಷ ಕಿರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರು ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರಿಗಿಂತ 14 ವರ್ಷ ಕಿರಿಯಾಗಿದ್ದರು ಹಾಗೂ

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗಿಂತ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅಗಾಧವಾದ ಚಿಂತನೆಗಳು ಈ ಮೂವರ ನಡುವೆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸ್ನೇಹ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಮೂವರ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮೂವರ ನಡುವೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ಆಗಾಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರಿಗೂ ಬೆಸೆಂಟ್ ಥಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು. ಈ ಕಾಲೇಜು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ರಾಯಲಸೀಮೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 19, ಜುಲೈ 1905ಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಮದ್ರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಸಂಯೋಜಿತವಾಗಿದ್ದ ಅದನ್ನು ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿಯ ಅಂಗವಾಗಿ “ಹೋಮ್ ರೂಲ್” ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದು ಚಳುವಳಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೂತನವಾಗಿ ಆರಂಭಗೊಂಡ “ನೇಶನಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ”ದ ಜತೆಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರು ಅದರ ಕುಲಪತಿಗಳಾದರು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಮತ್ತು ತಾಗೋರರ ನಡುವಿನ ಸ್ನೇಹ ಸೇತುವೆಯೇ ತಾಗೋರರನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯವರೆಗೂ ಕರೆತಂದಿತು.

ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರು ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದವಿತ್ತು. ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ “ಹೋಮ್ ರೂಲ್ ಚಳುವಳಿ” ಅವರಿಗೆ ಒಗ್ಗಿದ ವಿಷಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯವನ್ನೂ, ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಜತೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಶಂಬರ 1917ಕ್ಕೆ ಕಲಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ವಾರ್ಷಿಕ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ತಾಗೋರರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಾಗ, ತಾಗೋರರು ಹೀಗೆ ಬರೆದರು. “ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಗೆಗಿನ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತಹ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬರುವ ಯಾವುದೇ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ನನಗೆ ವೇದನೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಸಂಗತಿ. ನನ್ನ ಕೆಲವು ಆಲೋಚನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರದವನು ಎಂದನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗ ನಾನು ನನ್ನೊಳಗೇ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ.. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನಗೇಕೋ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಂದಲ್ಲಾ ನಿವೃತ್ತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದನ್ನಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದು ನಯವಾಗಿಯೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರು. ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರವೀಂದ್ರರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಭಾರತದ ಬಗೆಗಿನ ಆಕೆಯ ಕರುಣೆ ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ತಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾದ ವಿಶ್ವಭಾರತಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಸೆಂಟ್ ನೇಶನಲ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕುಲಪತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಡಾ. ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರು ಅಕ್ಟೋಬರ್ 18, 1918 ಕ್ಕೆ ತಾಗೋರರನ್ನು ಅಡ್ಯಾರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. “ನಿಮಗೆ ಅಡ್ಯಾರಿನ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ವಾತಾವರಣ, ಇಲ್ಲಿನ ನದಿ, ಕಡಲ ತೀರ, ಮರಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಬಹಳ ಹಿಡಿಸಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ

ನೀವು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೇ ನೇರವಾಗಿ ಹಿರಿದಾದ ಆಲದ ಮರದ ಹೃದಯವನ್ನೇ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡಿ.” ಈ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ತಾಗೋರರು, ಅಡ್ಯಾರಿಗೆ ಬಂದು 25-2-1919ರಿಂದ 2-3-1919ರವರೆಗೆ ತಂಗಿದ್ದರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ ಜೇಮ್ಸ್ ಕಸಿನ್ಸ್‌ರವರ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ಫೆ.28ರಂದು ತಮ್ಮದೇ ರಚನೆಯಾದ ‘ಜನ ಗಣ ಮನ’ ಗೀತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ತಾಗೋರರು ಹಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದರು. ಕಸಿನ್ಸ್‌ರವರ ಪತ್ನಿ ಹಾಗೂ ಉಪ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಕಸಿನ್ಸ್‌ರವರು ಅದಕ್ಕೆ ರಾಗವನ್ನೂ ಸಂಯೋಜಿಸಿದರು. “ಮೋರ್ನಿಂಗ್ ಸಾಂಗ್ ಓಫ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ಗೀತೆಯು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಬೆಸೆಂಟ್ ಥಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದಿನಿಂದ ದಿನನಿತ್ಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಇದನ್ನು ಹಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ‘ಜನ ಗಣ ಮನ’ದ ಗುಂಜಾರವು ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಭಾಗ್ಯ ಬೇರೇನಿದೆ? 1937ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯ ಆಯ್ಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದವಿದ್ದಾಗ ಜೇಮ್ಸ್ ಕಸಿನ್ಸ್‌ರವರು ‘ಜನ ಗಣ ಮನ ಗೀತೆ’ಯನ್ನೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸಿದರು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದ ದಾಖಲೆಯಾಗಬೇಕೆಂದೂ, “ಮದನಪಲ್ಲಿಯಿಂದ ‘ಜನ ಗಣ ಮನ’ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಯೂರೋಪ್ ಹಾಗೂ ಅಮೇರಿಕಾಗಳಲ್ಲೂ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು” ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಅವರ ಹೋರಾಟದ ಫಲವೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಜನವರಿ 26, 1950 ರಂದು ಭಾರತವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ದೇಶವಾದಾಗ ‘ಜನ ಗಣ ಮನ’ವು ರಾಷ್ಟ್ರ ಗೀತೆಯಾಗಿ ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ತಾಗೋರರು

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು ‘ಮಹಾತ್ಮಾ’ ಎಂದು ಮೊದಲಿಗೆ ಕರೆದವರೇ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರು! ಗಾಂಧೀಜಿ ತಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು “ಹರಿಜನ” ಮತ್ತು “ಯಂಗ್ ಇಂಡಿಯಾ” ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರವೀಂದ್ರರು “ದಿ ಮಾಡರ್ನ್ ರಿವ್ಯೂ” ವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವಿತ್ತು. ಗಾಂಧೀಜಿ

ಮತ್ತು ತಾಗೋರರ ಜೋಡಿ ಅಪೂರ್ವವಾದುದು. ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗದ ಸಾಧಾರಣ ರೂಪದ ಕಿರಿಯ ಸಣಕಲು ದೇಹ ಮತ್ತು ಸುಂದರ ರೂಪದ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಮಾಣಬದ್ಧ ದೇಹಗಳ ಸಂಗಮವದು! ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಉಡುಗೆ ದೇಸೀಯವಾದುದಾಗಿದ್ದರೆ ತಾಗೋರರು ಪಶ್ಚಿಮದ ರೀತಿಯ ಉಡುಗೆಯನ್ನು ತೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಮಾತ್ರ ಭಾರತೀಯವಾಗಿತ್ತು! ಪರಸ್ಪರ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಪ್ರಖರವಾದ ಚಿಂತನೆಗಳು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿತ್ತು. ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಎನ್ನುವ ಭೇದವನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕಿ, ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬದುಕನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ರವೀಂದ್ರರ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿತ್ತು. ‘ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ ಆಧುನಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ’ ಎನ್ನುವುದು ತಾಗೋರರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದಲ್ಲ! ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ, “ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯು ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನರಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಚಂಡ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಹೇರುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಈ ಭಾಷೆ ಅನುಕರಣಶೀಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನಮ್ಮ ನೂರಾರು ಯುವಕರು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅರ್ಥವೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವ, ಕಡೆಗಣಿಸುವ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಮಾನವೆಸಗುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಭಾರತೀಯನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಹೇರಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಅತ್ಯಂತ ದೋಷಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.” ‘ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ನಡೆಸುವ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ಗಾಂಧೀಜಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ತಾಗೋರರು, “ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೊಂದು ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೋರಿಸದೆ ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಾಗೋರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭಿನ್ನವಾದುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಗಳಿವೆ ಎಂದು ಅವರು ಶಂಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸುವ ವಿಧಾನದ ವಿರುದ್ಧ ಅವರು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗೆ, “ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಮ್ಮನೇ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ. ಅದು ತನಗೆ ತಾನೇ ನೈತಿಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸತ್ಯದ ಪರವಾಗಿಯೂ ಅದನ್ನು ಬಳಸಬಹುದು; ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಬಳಸಬಹುದು. ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಂತೆಲ್ಲ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಅಂತಃಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾಹೋಗಿ ಅದೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಚಪಲವಾಗಿಬಿಡಬಹುದು” ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಾಗೋರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. “ಈ ಅಸಹಕಾರ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದವರನ್ನು ಅದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಅಸಹಕಾರ ಎಂಬುದು ಮರಳುಗಾಡಿನಂತೆ ಬರಡು: ಅದೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಸನ್ಯಾಸ; ಉಕ್ಕೇರುವ ಸಮುದ್ರದ ಕ್ರೌರ್ಯದಂತೆ; ಅದು ಬದುಕಿಗೆ ತೀರ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು; ಅಸಹಕಾರದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಉಳಿದ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಬಾರದು; ಬರಿಯ ತನ್ನ ಪ್ರಾಂತೀಯ

ನೋಟವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕುಬ್ಜಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯ ಚೇತನದ ಮೂಲಭೂತ ಏಕತೆಯನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಸಬೇಕು“ ಎಂದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಿಭಿನ್ನ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾರತವನ್ನು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಈ ಮೂರೂ ಮಹಾನ್ ಪುರುಷರ ದಿವ್ಯ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪುನೀತಗೊಂಡ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಅವರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ವರ್ಷ

ವಿದ್ಯಾದಾನ ಗೃಹ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೂರರ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾರತಮಾತೆಯ ಈ ಪುಣ್ಯ ಪುತ್ರರ ಭವ್ಯ ಚಿಂತನೆಗಳ ಸಿಂಚನವು ಅಮೃತಸೇಚನವಾಗಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಎದೆಯ ಅಜ್ಞಾನದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೊಳೆದು ನೀಗಿಸುವಂತಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಧನ್ಯರೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

* ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು

ಹಾರೈಕೆ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ದಿ. 4.11.1965 ರಂದು ಸೇವೆಗೆ ಹಾಜರಾದ ನಾನು ಹನ್ನೊಂದು ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ಜೊತೆಗಿನ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಸಲಹೆ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ಪಾಠ, ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿ ನನಗಿದೆ. ಇದೀಗ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದು ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕತೆ ಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

– ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಹರಿಣಾ
ಪೂರ್ವ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ
ರಾಷ್ಟ್ರವ್ಯಾಪಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಶುಭ ಹಾರೈಸುವ

– ಬಿ. ಪುಷ್ಪವೇಣಿ
ಪೂರ್ವ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ

ನಮ್ಮ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಖುಷಿ ಕೊಡುವ ವಿಷಯ. ಅಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಹೆಮ್ಮೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಶುಭವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

– ಸುಲೋಚನಾ ಬಿ.
ಪೂರ್ವ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ

ಬೆಂಟನ್ ನೆನಪುಗಳು ಯಶಸ್ಸಿನ ಕಥೆಗಳು

ಪಿ.ಎನ್. ಸತ್ಯಾ

ಬೆಂಟನ್ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಮೂವತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಆರ್ಟ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೆ. ದೇಶದ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ದಾರ್ಶನಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಇತಿಹಾಸದ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರಾದ ಡಾ. ಅನಿಬೆಂಟನ್‌ರವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅವಧಿಯ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕತೆಗಳು ಇವು.

ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೋಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಬಲೀಕರಣಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಎಂಬ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದಲೂ ಒಂದೆರಡು ಕಿರಣ್ ಬೇಡಿ, ನಾಲ್ಕಾರು ಅಬ್ಬಕ್ಕ ದೇವಿಯರು, ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದಾದರೂ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಆದರ್ಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇ ನಗುವಂತಾಯಿತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಟನ್‌ಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಸಮಾಜದ ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಕೆಳವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಕಲಾ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳವರ್ಗದವರು ಮತ್ತು ಅತೀ ಕಡಿಮೆಯ ಅಂಕದವರು. ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಉಳಿದವರು ಗೊತ್ತು ಗುರಿ ಇಲ್ಲದ ಮುಗ್ಧರು. ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಾನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ!

ಹೌದು, ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪಾಸಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ, ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಪಾಸಾದ ತಕ್ಷಣ ಅವರ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡತನದ, ಅಜ್ಞಾನದ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಕೂಪದಿಂದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಆಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಠಗಳಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಕು. ಜೀವನ ಮಾಡಲು ಯಾವುದಾದರೂ ದಾರಿ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕ್ರಮೇಣ ನನಗೆ ಅರಿವಾದಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಮನಸ್ಸು ಗೊಂದಲಮಯವಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ನಾನು ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಡಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಕೆಲಸ ಬಿಡಲೇ? ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯು ಒಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆದರೆ, ಕೆಲಸ ಬಿಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ನಾನಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಬೋಧನೆಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಅನ್ನಿಬೆಂಟನ್‌ರ ಕನಸಾಗಿದ್ದ “ಸಶಕ್ತ-ಸಮರ್ಥ” ಮಹಿಳೆಯರ ರೂಪೀಕರಣದ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ, ಸಹಕಾರ, ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ,

ಮುಂದಿನ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚಕಿಯಾಗಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಈಗ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ, ಅರವತ್ತರ ಆಚೆಗಿನ ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬೆಂಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ದಿನಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವಾಗ ನೂರಾರು ನೆನಪುಗಳು ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನೋವಿನ ಕ್ಷಣಗಳು, ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಕ್ಷಣಗಳು, ವಿಷಾದದ ಗಳಿಗೆಗಳು, ಸಂಭ್ರಮದ, ಗೆಲುವಿನ ಸಮಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಯಾವುದೋ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದು ಕಂಡಾಗ ಆದ ನೋವು, ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ತಾವೇ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಾದ. ಆದರೆ, ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದವರ ಯಶಸ್ಸುಗಳು, ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗೆಲುವಿನಂತೆಯೇ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಅಖಿಲಾ. ಆಕೆ ದೂರದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪೇಟೆಯಿಂದ ಎರಡು-ಮೂರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬರಬೇಕು. ಲವಲವಿಕೆಯ ಜೀವಂತಿಕೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಹುಡುಗಿ. ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಇಲ್ಲ. ಅಣ್ಣ ಸಾಕಬೇಕು. ಆತನದು ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸು ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂಗಿಯರ ಭಾರ ತಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೊರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಸಮಾಧಾನವಿತ್ತು. ತಂಗಿಯರು ಕಾಲೇಜು ಫೀಜ್ ಕೇಳಿದರೂ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ ನೀವೇ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಎಡರು-ತೊಡರುಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಅಖಿಲ ತನ್ನ ಉತ್ಸಾಹ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಮಾಡಬೇಕು, ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಛಲವಿತ್ತು. ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದಳು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡಳು, ಆದರೆ ಎರಡನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಏನೋ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಆ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ, ಈ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಎಂಬ ಸಮಜಾಯಿಷಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಭಾಗಿಯಾದೆ?’ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ, ‘ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ’ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಮೊದಲು

ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದು ಅಂದೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಬದ್ಧಳಾಗಿದ್ದ ಅಖಿಲಾ ಸಮರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾದಂತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದ ಸಂಘಟನೆಯೊಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ದಾಳವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವು ಒಲವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇದೆ. ಆದರೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಂಥ ಈಕೆ, ಅದರ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಆನ್ನಿಸಿತು. ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಬಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದಳು. ನಿನ್ನ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಕನಸುಗಳು ಏನಾದವು? ಎಂದೆ. ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಗಿಂತ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದಳು. ಹೋಗಲಿ, ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಮಾಡು, ಮೊದಲು ಡಿಗ್ರಿ ಮಾಡಿಕೋ ಅಂದೆ. ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿ? ನನ್ನ ಒಲವು ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಎಂದಳು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಬಿ.ಎಸ್.ಡಬ್ಲ್ಯೂ (ಬ್ಯಾಚುಲರ್ ಆಫ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ವರ್ಕ್) ಮಾಡು ಎಂದೆ. ನಾನೇ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದಳು. ಮುಂದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದಳು. ಕ್ರಮೇಣ ರಾಜಕೀಯದ ಹುಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ, ಮೇಲಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರಕಿತು. ಕರಾವಳಿ ಆಚೆ ಇರುವ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಪಂಚದ ಅರಿವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಮುಂಬೈಯ ಟಾಟಾ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ಸೈನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದು, ಉನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದಳು. ಯಾವ ವಿಷಯ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ “ಕರಾವಳಿಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮತೀಯ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಪಾತ್ರ” ಎಂದಳು.

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಾಳದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಜಯಶ್ರೀ. ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಇದ್ದವಳು. ಈಕೆಯೂ ಅನಾಥೆ. ಸಂಬಂಧಿಕರು ಯಾರೋ ಶಾಲೆ ಓದಿಸುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ನಿಜ, ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಕೆಲಸ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಐದು ವರ್ಷ ಹಿರಿಯಳಾಗಿದ್ದಳು. ವಿಪರೀತ ಮಾತು. ಒಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹುಡುಗಿ ದಡ್ಡಿಯಲ್ಲ. ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಗೆ ಜೀವನವೇ ಬಹಳಷ್ಟು ಪಾಠ ಕಲಿಸಿತ್ತು. ಕರಾವಳಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ರಾಕ್. ಆದರೆ ಧೈರ್ಯವಂತೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂತೂ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮುಗಿಸಿದಾಗ, ಮುಂದೆ ‘ಡಿಗ್ರಿ ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕಳು. ‘ಏನೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ?’ ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು, ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಮುದುಕನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಿ ಅಂದಿದ್ದಳು. ಅಂತೆಯೇ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆಗೆ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಆತನ ಮನೆ ಸೇರಿದಳು. ಆಗ ಆಕೆಗೆ ವಯಸ್ಸು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು, ಆತನಿಗೆ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷ. ಆದರೆ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿದೆ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ

ಮುದುಕ ಗಂಡ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ, ಎಂದು ನನ್ನ ಬಳಿ ಹೇಳಿ ನಕ್ಕಿದ್ದಳು.

ಸುಮಾರು ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಆಫೀಸಿನ ಬಳಿ ಇದೇ ಜಯಶ್ರೀ ತನ್ನ ಎರಡು ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಕಾಣಲು ಸಿಕ್ಕಿದಳು. “ಏನು ಜಯಶ್ರೀ?, ಹೇಗಿದ್ದೀಯಾ” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. “ಇನ್ನು ಹೇಗಿರುತ್ತೇನೆ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಕರ್ಮ” ಎಂದಳು. “ಏನಾಯ್ತು?” ಎಂದೆ. “ಗಂಡ ಏನೋ ಖಾಯಿಲೆ ಬಂದು ತೀರಿಕೊಂಡ. ಗಂಡನ ಮನೆಯವರು ಚಿಕ್ಕಾಸು ಕೊಡದೆ, ನನ್ನನ್ನು, ನನ್ನ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೀನು ಪಿರ್ಕಿ ಎಂದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದಳು. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಆಶ್ರಯವೇನೋ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡು ನಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದಳು. “ಸರಿ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀಯೆ ಎಂದೆ. ನೀವು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸಮೋಸ ಮಾರಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು. “ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮೋಸ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದೆ. “ನೀವು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಲ್ಲ, ಜೀವನಕ್ಕೆ ಏನೂ ದಾರಿ ಕಾಣದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಮೋಸ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಜೀವನ ಮಾಡಬಹುದು ಅಂತ!” (ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಸಮೋಸ ಮಾರಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಸಮೋಸಗಳು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.) “ಅಂತೆಯೇ ಒಂದೆರಡು ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಕ್ಯಾಂಟೀನಿಗೆ ಸಮೋಸ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ರುಚಿ ನೋಡಿದ ಒಬ್ಬರು ಮಂಗಳೂರಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಐಡಿಯಲ್ ಪಾರ್ಲರ್‌ಗೆ ನನ್ನ ಸಮೋಸಾವನ್ನು ರೆಕಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ, ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿ ಹೋಗುವ ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ” ಅಂದಳು. ಆಕೆಯ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಂಡು ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೆರಗಾದೆ. “ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಮೋಸದ ರುಚಿ ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದೆ, “ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಫ್ರೀ ಸಪ್ಲೈ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಪಾರ್ಲರಿಗೆ ಹೋಗಿ ರುಚಿ ನೋಡಿ” ಎಂದು ಜೋಕ್ ಮಾಡಿದಳು. “ಐಡಿಯಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಾನಲ್ಲವೇ, ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿಯಾದರೂ ಕೊಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಕ್ಕೆ.

ಮರುದಿನ ಸಂಜೆ, ಕಾಲೇಜಿನ ವಾಚ್‌ಮೇನ್ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಪೊಟ್ಟಣ ತಂದುಕೊಟ್ಟು, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲು ಹೇಳಿ ಹೋದಳು ಅಂದ, ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ, ಅದರೊಳಗೆ ಹತ್ತು ಬಿಸಿ ಸಮೋಸ !!

ಯಾಕೋ, ಜ್ಯೋತಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಳದೆ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ.

ಆಕೆ ಮೌನಿ. ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು. ಬಹಳ ಸರಳವಾದ ಉಡುಗೆ - ತೊಡುಗೆ. ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನು ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತೆ. ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ ಆನ್ನಿಸಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ

ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಬಂದು, “ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು” ಅಂದರು. “ಸರಿ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ” ಅಂದೆ. “ನೋಡಿ ಮ್ಯಾಡಂ, ಆಕೆ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯಾಗಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾಳೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮ ಸೇರಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ” ಎಂದರು.

ಆಕೆಗೆ ವಯಸ್ಸು ಹದಿನಾರೂ ದಾಟಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದ ಹುಡುಗಿ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನೊಂದಿರಬೇಕು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆಕೆಯ ಮನೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮದ ಸಮೀಪ. ಕೆಳ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹುಡುಗಿ ಮನೋರಂಜನೆಗೆ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ (ಆಗ ಟಿ.ವಿ. ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ) ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ.

ತನ್ನ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಂತ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಯಸ್ಸು ಆಕೆಯದ್ದು ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ! ಜೀವನವೆಂದರೇನು ಎಂದು ಅರಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಅದನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಮೂರ್ಖತನ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಕೇಳುವಂತಹ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನೊಡನೆ ನೇರವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದಳು. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಸ್ಥಳ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಬೆಂಚಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಅದೂ ಒಂದು ವಿಪರೀತ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ವಿಪರೀತ ತಂಟೆಯ ಸಿಂತಿಯಾ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯ ಪಕ್ಕ. ಆಕೆ ತ್ರೋಬಾಲ್ ಆಟಗಾರ್ತಿ. ಅವಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೆಳತಿಯರು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ತುಂಟ ಗ್ಯಾಂಗ್. ಸ್ಥಳ ಬದಲಾವಣೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೂ ನಿಮಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ಥಳ ಬದಲಾಯಿಸೋಣ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಮೊದ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡದೇ ಇದ್ದವರು ಕ್ರಮೇಣ ಮಾತನಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಓಡಾಡತೊಡಗಿದರು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯರಾದರು. ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕಂಡು ಬಂತು. ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ, “ಏನು ಜ್ಯೋತಿ, ಮುಂದಕ್ಕೇನು ಮಾಡುತ್ತೀಯಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. “ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅದರೆ ಈಗಲೇ ಆಶ್ರಮ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಗ್ರಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗೆಳತಿ ಸಿಂತಿಯಾ ಹೋಗುವ ಕಾಲೇಜನ್ನೇ ನಾನು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಅಂದಳು. “ಸರಿ ಒಳ್ಳೇದಾಯ್ತು” ಅಂದೆ.

ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಒಂದು ದಿನ ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಐಸ್‌ಕ್ರೀಮ್ ಪಾರ್ಲರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೂತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಎದುರಿನ ಒಂದು ಟೇಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ತಾಯಿ, ತಂದೆ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ಸುಖ ಕುಟುಂಬ. ಆದರೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಯಾಕೋ ಆ ಮಹಿಳೆ ನನ್ನತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬಂದು, “ಮಿಸ್ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿತೇ?”, ಎಂದಳು. ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಜ್ಯೋತಿ! “ಅರೇ,

ನೀನು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಲು ಹೊರಟವಳಲ್ಲವೇ ಇದೇನು ನಿನ್ನ ಅವತಾರ?” ಎಂದೆ. ನಕ್ಕಳು. ಗಂಡನಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. “ಈಗ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದರೆ ಬನ್ನಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದು” ಎಂದು ಕರೆದಳು.

ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಗತಿಗಳು ಇದೇನು ಮಹಾ ಎಂದು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ, ಅವರವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವು ಯಶೋಗಾಥೆಗಳು. ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಗದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಎಡರು-ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವರು.

ಇದು ನನ್ನೊಬ್ಬಳ ಅನುಭವ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಬೆಸೆಂಟಿನ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಬೆಸೆಂಟಿನ ನೂರು ವರುಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವು ಇದೇ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿರಬಹುದು ಅಲ್ಲವೇ?

ಬೆಸೆಂಟಿನಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು, ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು ಹೊರಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅರವತ್ತರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಉಡುಪಿಯ ಡಿ.ಯಂ.ಓ. ಆಗಿದ್ದ ಡಾ. ಸಾವಿತ್ರಿ ದೈತೋಟ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಹರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಸೂತಿ ತಜ್ಞೆ ಡಾ. ಮಾಲತಿ ಬಲ್ಲಾಳ್, ನಾನು ತುಂಬಾ ಗೌರವಿಸುವ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಪಾಠ ಕಲಿಸಿದ ಸುಧಾ ಟೀಚರ್ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆಸೆಂಟಿನ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ, ಇತ್ತೀಚೆಗಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಂತೂ ನೂರಾರು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೊರಬಂದು ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಅದರ ಲೆಕ್ಕ ನಿಮಗೆ ದಾರಿಬದಿಯ ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ (ಇತರ ಕಾಲೇಜುಗಳಂತೆ) ಕಾಣಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಅದನ್ನೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ ಎಂದೂ ಅಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಎಂದೂ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಟ್ಯುಟೋರಿಯಲ್‌ಗಳಂತೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಬೆಸೆಂಟಿನ ಉದ್ದೇಶವೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬೆಸೆಂಟಿನ ನೂರು ವರುಷಗಳ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಇಂತಹ ದಾಖಲೆಗಳಾಚೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಾಖಲೆಗಳಾಚೆಯ ಸತ್ಯಗಳು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಯೊಂದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕುಂಬಳೆ ಸೀಮೆಯ, ಈಗಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಒಂದು ಪುರಾತನವಾದ ಮನೆಗೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅದರ ಯಜಮಾನ ನಾನು ಬೆಸೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಒಳಗೆ ತನ್ನ 85 ವರ್ಷದ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. “ಅಬ್ಬೆ ನೋಡು, ಇವು ಬೆಸೆಂಟಿನವರ ಡಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಾ ನೋಡು” ಎಂದು ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆ ತಾಯಿ, ಪುಸ್ತಕ ಬದಿಗಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ “ನೀವು ಬೆಸೆಂಟಿನವರೇ, ಬೆಸೆಂಟ್ ನನಗೆ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಸಿದ ಶಾಲೆ. ನೋಡಿ, ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾದರೂ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ”

ಎಂದಾಗ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದುದು ಒಂದು ಸಾರ್ಥಕ ಭಾವ. ನಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವರ ಮಗ, “ನನ್ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಫೆಮಿನಿಸ್ಟ್” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಕ್ಕರು.

ಮೇಲಿನ ಸಂಗತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ

ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪುತ್ತೂರಿನ ಸಮೀಪವಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಪಟ್ಟಾಂಗದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬೆಸೆಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದೆ ಎಂದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಾದಾಗ ಆಕೆ ಊಟ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆತು ತನ್ನ ಮಗಳ ಕತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಆಕೆ ಬೆಸೆಂಟಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ. ಬೆಸೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ವಿದ್ಯೆ ದೊರಕಿತು. ಈ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ? ಹೋಮ್ ಸೈನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಗ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿವೆ. ಕೇಕು, ಬಿಸ್ಕತ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾರುತ್ತಾಳೆ. ಒಬ್ಬರ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬದುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ...

ಹೀಗೆ ಬೆಸೆಂಟಿನ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಇಂತಹವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಸಿಗದೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಲೆಯ ಒಳಗೇ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಕುಟುಂಬಗಳು ದೂರದೂರದಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿದರು. ಬರೇ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ ಇರುವ ಶಾಲೆಯೆಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಫೀಸು ಕಡಿಮೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಬಡವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಂದೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಗದೊಡನೆ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದೊಡನೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅದು ತನ್ನ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತಾವು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಮನೆ ಮನಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿ, ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರ ಆಶಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿದೆ.

ಈ ಸಾರ್ಥಕದ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಭಾಗವಾಗುವ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ನಮ್ಮದಿಯ ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ವಾತಾವರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಸಂಸ್ಥೆಗೆ, ಅದರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನಪಾಗುವ ನನ್ನ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

* ಪಿ.ಎನ್ ಸತ್ಯಾ (ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ 1977-2012), ಸುವಿಧಾರುದ್ರಾಮನೇರು, ವರಾಟ್, ವಜ್ರ ಮುನೀಶ್ವರ ದೇವಳದ ಬಳಿ, ತಲಘಟ್ಟಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು 60109.

ನೂರರ ಹತ್ತಿರ

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶತಮಾನದ ಆಚರಣಾ ಸಂದರ್ಭ- ಇಲ್ಲಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕೆಲವರು ಶತಮಾನದ ಹತ್ತಿರದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಯೋಗ.

ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆ ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತಗಾರ್ತಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಶ್ರೀಮತಿ ಮನೋರಮಾಬಾಯಿ (94), ಕಛೇರಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತಜ್ಞ, ಲೇಖಕಿ ಎಂ ಭಾಸ್ಕರ ರಾವ್ (92), ಕೆಲವು ಕಾಲ ಶಾಲಾ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕ್ರೀಡಾಪಟು, ಕ್ರೀಡಾಶಿಕ್ಷಕಿ ಯು. ವಸಂತಿ (96), ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಶೇಷ ಆದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಾದ ಭಾಮಾ ಬಾಯಿ (92), ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾಯಿ (90), ಪುಷ್ಪವೇಣಿ (88) ಇವರು ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹರು. ನಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಮೊದಲ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ತಂಡ (1944)ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ರೈ (92) ಇಂದಿಗೂ ಸಕ್ರಿಯರು.

ಮನೋರಮಾಬಾಯಿ

ಯು. ವಸಂತಿ

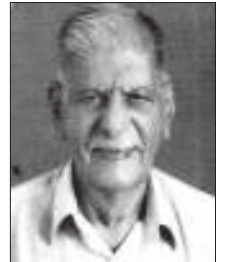
ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾಯಿ

ಪುಷ್ಪವೇಣಿ

ಲಲಿತಾ ರೈ

ಭಾಸ್ಕರ ರಾವ್

ಕಾದಿರುವ ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು

ಮೂಲ: ಶ್ರೀ ರೋಹಿತ್ ಮೆಹ್ರಾ
ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀಮತಿ ಚಿತ್ರಾ ಪ್ರಭು

ಇಂದಿನ ಜಗತ್ತು ಹಲವು ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು ಆಶಾದಾಯಕ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೂ ನಮ್ಮ ವರ್ತಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ನಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಭವಿಷ್ಯ ಕಾದಿದೆ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಡಾ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು ಆಳವಾಗಿ ಅರಿತಿರುವವರು ಡಾ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು ಅವರು, ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಇಂದಿನ ವರ್ತಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ತಾನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ 'New India' ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ 'if India lives, who dies; if India dies who lives? ಎಂಬ ಘರ್ಜನೆಯ ಭಾರತದ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಂಕೇತ.

ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಏರಿಳಿತಗಳು ತುಂಬ ಇವೆ. ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಕ್ಲಿಷ್ಟದಾಯಕ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸುತ್ತ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಭಾರತವು ಯಾವ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕೊಡುಗೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮವು ಇಂದು ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ ಗಮನಿಸಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮವು ಪುನಃ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ಭಾರತದ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಭಾರತೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದರು. ವಾರಣಾಸಿಯ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಹಿಂದೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 'ಡಿಜಿಟುರೀಟಿ' (ಧರ್ಮ) ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದು ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವದ ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ವಿಶಾಲ ಭಾವದ ಧರ್ಮ. ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವತಃ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ಅರಿತರಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೀರಿದ ಈ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಾರ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಮುಂದೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ನಿಜವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಯುವ ಜನಾಂಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅವರ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಈ ಅಪಾರ ವಿದ್ವತ್ತನ್ನು ಅರಿತಾಗ ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಾರವಾದಂತೆ

ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಧರ್ಮ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಆಂದೋಲನಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರೇ ಸ್ವತಃ "ತಾನು ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ಮೊದಲ ಭಾರತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿಯೇ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಯಾಮವನ್ನೇ ನೀಡಿದರು. ಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ ಸಭೆಗಳು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಭಾಂಗಣಗಳಲ್ಲಿ, ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದು ಬೆಸೆಂಟ್‌ರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಯ್ದರು. ಮದ್ರಾಸಿನ ಮೆರೀನಾ ಬೀಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಸಭೆಯು ನಡೆಯಿತು. ಅಪಾರ ಜನಸಮೂಹ ನೆರೆದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮತ್ತಿತರರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಮುಚ್ಚಿದ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕೆಲವೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಬಳಿಗೆ ತಂದ ಮೊದಲ ನಾಯಕರು ಡಾ. ಬೆಸೆಂಟ್. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಬದ್ಧ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಭಾರತವನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಮನ ಹರಿಸಿದರು. ಭಾರತವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಲು ಹಲವು ಬಾರಿ ದೇಶದ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ, ಉತ್ತರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ, ಪರ್ಯಟನ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಅಸದೃಶವಾದ ವಾಕ್ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಸಭಿಕರನ್ನು ಜಡತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಭಾರತವು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಮತಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ, ಅದನ್ನು ಒಂದೇ ಮತಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಮತಧರ್ಮಗಳು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಯೂರಿವೆ. 'ಹಿಂದೂ' ಎಂಬುದು ಮುಸ್ಲಿಮರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರು. ಯಾವುದೇ ವೇದ, ಗೀತೆ, ಉಪನಿಷತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ 'ಹಿಂದೂ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತವು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದು ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು. ಅದು ಅನಾದಿ

ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವಂತಹದು. ಭಾರತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಧರ್ಮಗಳ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಂದು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಲು, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ನಾವಿಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಡಾ. ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ರು ಇಂತಹ ಗೊಂದಲ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಾವು ಅವರನ್ನು, ಅವರ ಜ್ಞಾನ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭಾರತವನ್ನು ತನ್ನದೇ ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಸಿದರು. ಭಾರತೀಯವಾದ ಎಲ್ಲವೂ ಆಕೆಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಈಗಲಾದರೂ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಸಚೇತನ ಭಾರತ, ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ. 'ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾರತ ಸುಭದ್ರ ಭಾರತ' ಇಂತಹ ಸದೃಢವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ನಾವೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಭಾರತವು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾರುವಂತಹದಾಗಬೇಕು. ನಾವು ಭಾರತದ ಕುರಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ಓದಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಬೆಸೆಂಟ್‌ರಂತೆ ಭಾರತವನ್ನು ಅರಿತಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಅದರ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಭಾರತವನ್ನು ಅರಿತರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಬೆಸೆಂಟ್‌ರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತಂತೆ ಆಗುವುದು.

ಮಲಗಿದ್ದ ಭಾರತವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದವರು ಡಾ. ಬೆಸೆಂಟ್. ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದವರು ಅವರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಬೆಸೆಂಟ್‌ರ ದಿವ್ಯ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಭಾರತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಅಭ್ಯಸಿಸುವುದೂ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ.

ಡಾ. ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರಿಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಲದು. ಭಾರತೀಯರ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಿದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆ, ಭೂತಕಾಲದ ಸಾಧನೆಗಳು, ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ಸಂಕಟಗಳು, ಭವಿಷ್ಯದ ಆಸೆಗಳು, ಎಲ್ಲವೂ ಆಕೆಯ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಆಚಾರವಂತರಾಗಿದ್ದವರು ಸಹ ಆಕೆಯನ್ನು 'ಶ್ವೇತ ಸರಸ್ವತಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಕೆ ಭಾರತೀಯಳಾಗಿದ್ದಳು.

* ಮೂಲ: ಶ್ರೀ ರೋಹಿತ್ ಮೆಹ್ರಾ, ಮಾಜಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಥಿಯೊಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಅಡ್ಯಾರ್

* ಅನುವಾದ: ಶ್ರೀಮತಿ ಚಿತ್ರಾ ಪ್ರಭು, ಸದಸ್ಯರು, ಥಿಯೊಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ.

ಸೌರಭದ ಸುಮವೊಂದು

(ಡಿ. ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ನಮಿಸಿ)

■ ಸುಶೀಲಾ ಆರ್. ರಾವ್

ಇರುವ ಹೆಸರಲೆ ಬಾಳಿ ಮರೆಯಾಗುವರು
ಅನ್ವರ್ಥಕೆ ಎಳಸುವರು ಎಷ್ಟು ಜನರು?
ಸಿರಿತನಕೆ ಆವಾಸ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಅರಸಿದರೂ ದುರ್ಲಭವು ನಿಮ್ಮಂಥ ಮೇರು ||

ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರ ರಚನೆ ನಿಮ್ಮ ಕನಸಿನ ಹಿರಿಮೆ
ಫಲಿಸಿತು ಕ್ರಮಕ್ರಮದ ನಿಮ್ಮ ದುಡಿಮೆ
ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಕೆಲವೊಂದು ಕಲೆಗಳನು
ಮೆಚ್ಚುವಾ ಬಾವ ಅಭಿರುಚಿಯೆ ಶುಚಿಯು ||

ಕಣ್ಣೆದುರು ಮರೆಯುತಿವೆ ನೋಟಗಳು ನೂರಾರು
ನಿಮ್ಮ ಭಾಷಣವೆ ಭೂಷಣವು ಕೇಳಿ ಬೆರಗು
ಪರಿಣತಿಯ ಪಡೆದರೂ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯ ಸರಿಸಿ
ಕಸ್ತೂರಿ ಕನ್ನಡದಿ ನವಿರು ಹಾಸ್ಯದ ಮೆರುಗು ||

ಒತ್ತು ನೀಡುವ ನುಡಿಯು ಗತ್ತು ತೋರುವ ನಡೆಯು
ನಾಯಕರ ಸಾಲಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮಣೆ ನಿಮಗೆ

ಸೌರಭದ ಸುಮವೊಂದು ಕಂಪು ಹರಡುವ ರೀತಿ
ಅಳಿದರೂ ಉಳಿದಿಹುದು ಇಂಪು ಖ್ಯಾತಿ ||

ಬಾಳ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ 'ಮಾಯ'ದ ಪಾತ್ರ
ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಶೂನ್ಯ ಮಾತ್ರ
ಅಳಲು ಹೊಮ್ಮಿದರಿಲ್ಲ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಫಲವಿಲ್ಲ
ಹರಸುತಿರಿ ಅನವರತ ಬೇಡುವೆವು ಎಲ್ಲ ||

(9-1-1992ರಂದು ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ
ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಂದು ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಡಿ. ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರನ್ನು ಕುರಿತು ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ
ಮತ್ತು ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಹಾಡಿದ
ಗೌರವಾರ್ಪಣೆ ಗೀತೆ)

* ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪಿ.ಯು. ಕಾಲೇಜು
'ದೇವಿಶ್ರೀ', ಬೈಲೂರು, ಉಡುಪಿ.

ವಸಂತ ಪ್ರೇಮೀ ಮಂಡಳಿ - ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ ನೋಟ

ಶ್ರೀಮತಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ವೈಯಸ್.
ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾಲತಿ ಎಸ್.

ಸಂಘಟನೆ ಎಂಬುವುದು ಸಮಾನ ಮನಸ್ಸರು ಪರಸ್ಪರ ಕಲೆತು, ಕಲಿತು, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿರಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ವೇದಿಕೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅಧ್ಯಾಪಕ-ಅಧ್ಯಾಪಕೇತರ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸ್ನೇಹಮಯಿ ಒಕ್ಕೂಟವು 1928ರಲ್ಲಿ “ವಸಂತ ಪ್ರೇಮೀ ಮಂಡಳಿ” ಎಂಬ ಸಂಘವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡಿತು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಹೆಸರಿನ ಭಾರತೀಕರಣವೇ “ವಸಂತ” ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.

ಮಂಡಳಿಯು 1945ರಲ್ಲಿ ನೋಂದಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಘವು ತನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. 2003ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದ ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಷಿಯವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ, ಮಂಡಳಿಯ ಧೈಯೋದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅಲ್ಲದ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದೆ, ಅವರನ್ನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡು ವಂತಹ ನಿಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ/ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ/ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಂಘದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಥವಾ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯತನ ಶುಲ್ಕ ರೂ. 50/- ಹಾಗೂ ಖಾಯಂ ಸದಸ್ಯತನದ ಶುಲ್ಕ ರೂ. 200/-ನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ

ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ವಸಂತೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೂ ಗಾಂಧೀ ಜಯಂತಿಯಂದು ವಸಂತ ಪ್ರೇಮೀ ಮಂಡಳಿಯ ದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

1974ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆ ಹಾಗೂ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ ಇವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಂಘವು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಂಡಿತು. ನಿವೃತ್ತರಾಗುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಾಪಕೇತರರ ವಿದಾಯ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದು, ಶಾಲಾ ವತಿಯಿಂದ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಭೋಜನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮಂಡಳಿಯ ವತಿಯಿಂದ ಸಹಾಯ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡಿತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ

ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ವಸಂತ ಪ್ರೇಮೀ ಮಂಡಳಿಯ ದಿನಾಚರಣೆಯಂದು ಪ್ರವೇಶ ಧನದ (ರೂ. 1) ಟಿಕೇಟನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ನಾಟಕ, ಬಯಲಾಟ, ಸಂಗೀತ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿವೃತ್ತ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಹಣವನ್ನು ಶಾಲಾ ಭೋಜನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. 1955ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಶ್ರೀ ಸಾಹುಕಾರ್ ವೆಂಕಟೇಶ ಪೈ ಸ್ಮಾರಕ ಬಯಲು ರಂಗಮಂಟಪದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಮಂಡಳಿಯು ಸಹಾಯಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ(1978) ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ಭಾವಚಿತ್ರವಿರುವ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ನಿಧಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ಶಿಲಾ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಶಾಲಾ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲಾರಂಗ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. 1982ರಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹೊಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಕ್ಲಾಸು, 1916ರ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ಬೆಳ್ಳಿಹಬ್ಬದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸಿಂಟೆಕ್ಸ್ ನೀರಿನ ಟ್ಯಾಂಕಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, 2009ರಲ್ಲಿ ಎಲ್.ಸಿ.ಡಿ. ಪ್ರೊಜೆಕ್ಟರನ್ನು ಮಂಡಳಿಯ ವತಿಯಿಂದ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. 10ನೇ ತರಗತಿ ಹಾಗೂ ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿಯ ತಲಾ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಂಡಳಿಯ ವತಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ, ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಡಾ. ಸಾವಿತ್ರಿ ದೈತೋಟ ಇವರು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪರಾದ ಪಾಣಾಜೆ ಪಂಡಿತ ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ ಇವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ “ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾನಂದ ಸೇವಾ ಟ್ರಸ್ಟ್” ಇದರ ಮುಖೇನ 10ನೇ ತರಗತಿಯ ಓರ್ವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಗಣಿತ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಅಂಕ ಗಳಿಸಿರುವವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸುಶೀಲ ಚೌಟ, ಆಗ್ನೇಶ್ ಮಾರ್ಟಿನ್, ಮಾಧವ ಆಚಾರ್ಯ, ನಂದಿನಿ ರಾವ್, ಸುಮತಿ ರಾವ್ ಹಾಗೂ ಸರೋಜಿನಿ ದೇವಾಡಿಗ ಇವರು ನೀಡಿರುವ ನರ್ಸಿ ಬಾಯಿ ರಾಮಪ್ಪ ದೇವಾಡಿಗ ದತ್ತಿ ನಿಧಿ, ಸೀತಾಬಾಯಿ ರಾಮಪ್ಪ ದೇವಾಡಿಗ ದತ್ತಿ ನಿಧಿ ಮೊದಲಾದ ದತ್ತಿ ನಿಧಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 1950ರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾ ಎಲ್. ರಾವ್‌ರವರು(1942-64) ಆರಂಭಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಬಿ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಸ್ಮಾರಕ

ಅಂತರ್ ಶಾಲಾ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಹಾಗೂ 1980ರಿಂದ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪ ಶಾಲಾ ಪ್ರಥಮ ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರು) ಸ್ಮಾರಕ ಅಂತರ್ ಶಾಲಾ/ಕಾಲೇಜು ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತ ಹಾಗೂ ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪರ ಮೊಮ್ಮಗ ಶ್ರೀ ಅನಂತ ಕೃಷ್ಣ ಉಡುಪರು ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನವನ್ನು ನೀಡಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮಂಡಳಿಯ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಫೀಸು, ಪುಸ್ತಕ, ಸಮವಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಪಹಾರ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಸಹಾಯ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ ವಸಂತ ಪ್ರೇಮೀ ಮಂಡಳಿಯು ಪ್ರತಿ ಜನವರಿ/ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಟೋಟ ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ವಾರ್ಷಿಕ ಮಹಾಸಭೆ ಹಾಗೂ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ

ಈ ವಸಂತ ಪ್ರೇಮೀ ಮಂಡಳಿಯು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಲಭ್ಯವಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ 1928-2018ರವರೆಗೆ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ವಿವರ ಹೀಗಿದೆ :-

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಮ್ಮ	1928-31
ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಂದರಿ ಬಾಯಿ ಯು	1931-32
ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಂದರಿ ಎ.	1932-37
ಶ್ರೀಮತಿ ಯಂ. ಶಿವಮ್ಮ	1937-40
ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಸಾವಿತ್ರಿ	1940-42
ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಚೌಟ	1942-47
ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ.ರಾಧಾ ಎಲ್. ರಾವ್	1947-64
ಶ್ರೀಮತಿ ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ	1964-80
ಶ್ರೀಮತಿ ಗಿರಿಜಾ ಬಾಯಿ	1980-83
ಶ್ರೀ ಮಾಧವ ಆಚಾರ್ಯ	1983-96
ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ.ಎನ್. ಇಂದಿರಾ ವರ್ಮ	1996-03
ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಡಿ. ರಾವ್	2003-08
ಶ್ರೀಮತಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ವೈ. ಎಸ್.	2008-15
ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ ರಾವ್	2015-18
ಶ್ರೀಮತಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ವೈ. ಎಸ್.	2018-19

ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾಪಕಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮಹಾನ್ ಬೋಧಕಿ ಮಾತೆ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ಹೆಸರಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ವರ್ಷ ಈ ಕಿರುಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ. ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಂಡಳಿಯು ಬೆಳೆದು ಬಾಳಿ ಬೆಳಗಲೆಂದು ಹಾರೈಕೆ.

ಬಿ.ಜಿ.ಸ್ಕೂಲ್

ಬಿ.ಜಿ.ಸ್ಕೂಲ್ ಸರ್ಕಲ್

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಗೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಬಿ.ಜಿ.ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಬಸ್ಸು, ರಿಕ್ಷಾ ಸಂಚಾರ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಸ್ಟ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಜತೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಭಾರತೀಯತೆಗಳ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಕೇಂದ್ರವೂ ಆಗಿತ್ತು. ಡೊಂಗರಕೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆನರಾ ಶಾಲೆಯ ಹಾಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದೇ ಗುರುತು. ಈಗಿನ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ, ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಇರುವ ಬೆಸೆಂಟ್ ಲೇನ್. ಆ ಮಹಾಸಾಧನೆಯ ವಸ್ತುವಾದ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಗೌರವಾರ್ಥ ನಗರಾಡಳಿತವು ನೀಡಿದ ಮನ್ನಣೆ.

* ಶ್ರೀಮತಿ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ವೈ.ಎಸ್., ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ (1965-68), ಸೂರ್ವಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆ.

* ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾಲತಿ ಎಸ್., ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ(1982-87) ಗ್ರಂಥಪಾಲಕಿ (1991ರಿಂದ).

ಅನಿಬೆಸೆಂಟರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಿಚಾರಧಾರೆ

ಶ್ರೀ ರವಿರಾಜ್

ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಲಂಡನ್ನಿನ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಮೂಲತಃ ಐರಿಷ್ ಕುಟುಂಬ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಹೋರಾಡಿದ್ದು ಭಾರತ ದೇಶದ ಸಮಗ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ, ಹೌದು, ಇವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಮಾಜವಾದಿ, ಶೇಷ್ಠ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ, ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ, ಲೇಖಕಿ, ಅಪ್ರತಿಮ ವಾಗ್ಮಿ, ಐರಿಷ್ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಹಿಳಾಮಣಿಯೇ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್.

1847 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1 ರಂದು ವಿಲಿಯಂ ವುಡ್ ಮತ್ತು ಎಮಿಲಿ ಮಾರಿಸ್ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ 20 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಿ ಫ್ರಾಂಕ್ ಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಮಹಿಳೆ ಇವರು. ತಮ್ಮ ನಿರಂತರ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ನೀಡಿದರು. ಭಾರತೀಯ ಶೈಲಿಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಭಾರತೀಯರ ಉನ್ನತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಲು ತಮ್ಮದೇ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಾಡಿದ ಮಹಿಳೆಯೇ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್.

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕಿ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಅಪಾರವಾದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರಳ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚಿಂತನೆ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಯ ಮಹಾ ಗೋಪುರವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಶೈಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಕೊರಗು ಅವರನ್ನು ಕಾಡಲಾಂಭಿಸಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಮುಂದಡಿಯಿಟ್ಟರು.

ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಒಂದನೆಯದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಯು ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾರದು, ಹೃದಯವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲಾರದು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕರಿಸಲಾರದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ನೈಜ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಲಾರದು. ಹಾಗಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಪೋಷಿಸಲು ಮತ್ತು ಬಲಪಡಿಸಲು ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಲಾಭಕ್ಕಿಂತ ಅಪಾಯವೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬುದು ಅನಿಬೆಸೆಂಟರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಒಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಹಲವು ದೇಶೀಯ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ಬೆಳೆಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ದುಬಾರಿ ಮತ್ತು ಐಶಾರಾಮಿ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅನುರಿಸುವ ಬದಲು

ಭಾರತೀಯರು ಸರಳ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಭಾರತವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೂಲದ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲಿದೆ. ಇದು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಉನ್ನತ ಮೌಲ್ಯದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಭಾರತೀಯ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭಾರತೀಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಿಚ್ಚನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದರು. ಥಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆರಂಭಿಸಿದ ಮೊದಲ ಉದ್ದೇಶ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿದಂತೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ದೇಶದ ಯುವಜನತೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿಸುವುದೇ ಥಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯವಾಯಿತು. ಯುವಜನತೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿತು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಸರಿಸಲು ಅನಿಬೆಸೆಂಟರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟರು.

ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಬೋಧಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮೌಲ್ಯಗಳು

ಮಾನವನ ವರ್ತನೆಯ ಪ್ರಗತಿಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಗೆ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ವೃದ್ಧಿಗೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣವು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಅಸ್ತ್ರ. ತತ್ವಗಳಿಲ್ಲದ ರಾಜಕೀಯ, ಅಕ್ಷರವಿಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಾನವೀಯತೆಯಿಲ್ಲದ ವಿಜ್ಞಾನ, ನೈತಿಕತೆಯಿಲ್ಲದ ವಾಣಿಜ್ಯ ಇವುಗಳು ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಪಾಯಕಾರಿ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನದ ಕೊನೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೊನೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಕೊನೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊನೆ ಅಕ್ಷರ. ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. ಈ ನಾಗರಿಕರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ತರಬಹುದು ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಯಸಿದ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪ ನೀಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಿಬೆಸೆಂಟರ ಮನಗಂಡಿದ್ದರು.

ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ, ಸಹಕಾರ, ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆ, ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆ, ಧೈರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ನ್ಯಾಯ, ಶ್ರಮದ ಘನತೆ,

ಸಹೋದರತೆ ಇಂತಹ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯ. ಸಮಾಜವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಅವಶ್ಯಕ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಸಾಗಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ, ಭಾಷೆ, ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಲಿಂಗ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಒಳಿತು ಕೆಡುಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಈ ಮೂಲಕ ಆಂತರಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ವಾಸ್ತವೀಕರಣದ ಗುರಿಯತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗೆ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರು 'ಸಾಮಾಜಿಕ, ನೈತಿಕ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ದಾಖಲೆ' ಎಂಬ ತಲೆಬರಹದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 83 ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ನಾಜೂಕಿನಿಂದ ಅನುಸರಿಸಿದ ಅವರು, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಥಿಯೋಸಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯು ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಂದಿನಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಹಿಂದು ಹೆಣ್ಣುಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದರು.

ಹಿಂದು ಹೆಣ್ಣುಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಅದೇ ರೀತಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಿಂದು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತಾಯಿ, ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಭೂತ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸರಳ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನಾಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮಹಾಭಾರತ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣುಕಳಿಗೆ ದೇವರ ಆರಾಧನೆ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಳ ದೇವತಾರಾಧನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣುಕಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ, ನಂಬಿಕೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಆಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಪಂಚಮ ಶಾಲೆ: ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿದವರು. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡ ಅವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. 1894 ರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸ್ ನಗರದಾದ್ಯಂತ ಹೆಚ್‌ಎಸ್‌ಸಿ ಹಲವಾರು ಹರಿಜನ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರುವ ಮೂಲಕ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ಮುಂದಾಯಿತು. ಒಲೆಟ್ಟೊ ಪ್ರಾಂತ್ಯವು ಹಲವು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಿತು. 1894 ರ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಲೆಟ್ ಪಂಚಮ ಶಾಲೆ' ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಹೆನ್ರಿ ಸ್ಟೀಲ್ ಅಲೆಟ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ 'ಅಲೆಟ್ ಪಂಚಮ ಶಾಲೆ'ಯ ಮೇಲೆ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್

ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ಮಧುರೈಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಜಮೀನ್ದಾರ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರು ರಾಮ ಭದ್ರ ನಾಯ್ಡು ಅವರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು. ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರು ರಾಮಭದ್ರರು ವಿಕೋರಿಯಾ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಶಾಲೆಯ ಉದ್ಘಾಟನೆಗೆ ಅನಿಬೆಸೆಂಟರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು. ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ತನ್ನ 36ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದರು.

ಸ್ಥಳೀಯ ಥಿಯೋಸಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯು ಶಾಲೆಯ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ತರಗತಿಗೆ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. 1908, ಸೆ. 9 ರಂದು ತ್ಯಾಗರಾಜ ಹೆಣ್ಣುಕಳ ಶಾಲೆ ತಿರುವಲ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲಾಯಿತು. ಹೆಣ್ಣುಕಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣುಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಅಗತ್ಯ, ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಈಡೇರುತ್ತವೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಭಾರತಕ್ಕೆ, ಉದಾತ್ತವಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಪತ್ನಿಯರು, ತಾಯಂದಿರು, ಮನೆಯನ್ನು ಕೋಮಲವಾಗಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ನಿಭಾಯಿಸುವ ಗೃಹಿಣಿಯರು, ಶಿಕ್ಷಿತ ಯುವ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಗಂಡನಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬಲ್ಲ ಸಲಹಾಗಾರರು, ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಸುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡುವ ನರ್ಸ್‌ಗಳು, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಪದವೀಧರರು, ವೃತ್ತಿಪರರು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣುಕಳಿಗೆ ದೇಶೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದಿ, ಉರ್ದು, ಬೆಂಗಾಲಿ, ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿ, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಗೊಳಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಸಾಹಸಿ ಮಹಿಳೆಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಕರೆ ನೀಡಿದರು.

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅನಿಬೆಸೆಂಟರ ಒತ್ತಾಯ. ಮನೆಯ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯು ಶುದ್ಧಗಾಳಿ, ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು, ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಿಂದಲೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಅದು ಮಹಿಳೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ತತ್ವಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಭಂಡಾರ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತೆರೆದಿರಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಅಡುಗೆ ತಯಾರಿಸುವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರಬೇಕು. ಸ್ತ್ರೋತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ವೀಣೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಗೀತ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ ನೀಡುವ ಕಲೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತದೆ, ಸಂತೋಷ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಶೋಭೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರಕುಶಲ ಕಲೆಗಳೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಕರಕೌಶಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರ ಆಶಯ.

ಹೆಣ್ಣುಕಳಿಗೆ ದೈಹಿಕ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಸದೃಢತೆಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ಅವರನ್ನು ಬಲಾಢ್ಯರನ್ನಾಗಿಸಬೇಕು. ಜೀವನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಕೂಡ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ದೇಶೀ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ದೈಹಿಕ ಬಲಾಢ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸಂತೃಪ್ತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಮುಕ್ತ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬದುಕು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಭಾರತದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಮರಳಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಪುರುಷರು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ, ಭಾರತವನ್ನು ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿಸಲು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು ಹಾಗಾದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದು ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅಭಿಮತ.

ಶಿಕ್ಷಣವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ

ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನವು ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ, ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಣ ಪಾತ್ರ ರಚನೆಯಾದಂದಿನಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಾರವೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಗಮನವನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ನೀಡಬೇಕು. ಮಹಿಳೆಯರ ಪ್ರಗತಿಯಾದರೆ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಖಚಿತ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಮಹಿಳೆಯಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜ್ಞಾನ, ತಿಳುವಳಿಕೆ, ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇಶಭಕ್ತಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಸಾಧ್ಯ. ನೈಜ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸಂಶೋಧನೆ ಸ್ವಯಂ ಅರಿವು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಸೆಯುವುದೂ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದರು. ಇದೇ ವೇಳೆ ಅವರು ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ವಿಧವಾ ಮರುವಿವಾಹವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಧವಾ ಮರುವಿವಾಹದ ಬದಲಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವಂತೆ ಅವರು ಕರೆ ನೀಡಿದ್ದರು. 1903 ರಲ್ಲಿ 'ವಿಧವಾ ಮರುವಿವಾಹ' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ

ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಶಿಕ್ಷಣವು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಜನರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿದರು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರೊಂದಿಗೆ ದೇಶದ ಆಳವಾದ ಮತ್ತು ತ್ವರಿತವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಪೂರೈಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಆಶೋತ್ತರಗಳ ಸ್ವಯಂ ಈಡೇರಿಸುವಿಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಹೋಮ್ ರೂಲ್ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಇವುಗಳೆರಡು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಾಗದ ಚಿಂತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಯಾರು ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇತರ ಯಾವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಾರ. ನಮಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾರತ ಕೂಡ ಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಹೋಮ್ ರೂಲ್ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸ್ವ ನಿರ್ಧಾರದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ, ಕತ್ತಲೆ ಮತ್ತು ಸಂಕುಚಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬದುಕಿನಿಂದ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ಚಲನೆಯತ್ತ ಸಾಗಲು ಶಕ್ತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹೋಮ್ ರೂಲ್ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆಸಕ್ತಿ ಇವೆರಡು ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದು, ಒಂದೇ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ನಾಗರಿಕನಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ಹೆತ್ತವನಾಗಿ ಮತ್ತು ಪೋಷಕನಾಗಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯನ ಕರ್ತವ್ಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಉತ್ತಮ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕಿ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ನೈತಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದಲೇ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರವಾದುದು. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸಕ್ತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಸಾಧನೆ ಉನ್ನತವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ನೀಡಿರುವ ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೇನಲ್ಲ.

* ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ, ಕಾಲೇಜು, ಮಂಗಳೂರು

ನಿನ್ನ ಕರಕಮಲಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ

ಗಾಂಧಿ ಟಾಗೋರರು ಮುಟ್ಟಿ

ಧನ್ಯತೆಯನಾಂತು ನಿಂತಿದೆ ಗಟ್ಟಿ

ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರ

ಮುಂದೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೀರ್ತಿಯ ಮೆಟ್ಟಲು

ಸಂಸ್ಥೆಯು ಮುಟ್ಟಲು

ತುಂಬಿ ಹರಿವಂತೆ ವಿದ್ಯಾದಾನದ ಬಟ್ಟಲು

ಮಾತೆ ನೀ ಹರಸು ಖ್ಯಾತಿ ಮೆರೆಸು.

ದಿ ಎನ್. ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯ

ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು

ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಡಾ. ಬೆಸೆಂಟರ ಕೊಡುಗೆ

ಡಾ. ಎಚ್. ಪ್ರಭಾ ಕಾಮತ್

ಸನಾತನ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಭಾರತ ದೇಶ ತನ್ನ ಅನನ್ಯ ಮಾನವೀಯ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಗಮನವನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದಿತ್ತು. ಜಗತ್ತಿನ ಉಳಿದ ಭಾಗ ಕಣ್ಣೆರೆದು ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುವ ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶ ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕನ್ನು ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಬೀರಿತ್ತು. ನಲಂದಾ ಮತ್ತು ತಕ್ಷಶಿಲೆಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನದಾಹಿಗಳನ್ನು ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದಿತ್ತು.

ಜರ್ಮನಿಯ ಮ್ಯಾಕ್‌ಮುಲ್ಲರ್‌ರವರು ವೇದಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟರು. ಪೌಲ್ ಬ್ರಂಟನ್ (Paul Brunton) ಮ್ಯಾಡಂ ಬ್ಲಾವಾಟ್ಸ್ಕಿ (Madam Blavatsky) ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಇವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದವರೇ.

ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನವರಾದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವವನ್ನಿರಿಸಿದ್ದ ಡಾ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಭಾರತೀಯರು ತಮ್ಮ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದರು.

ಥಿಯೊಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಆನಿಬೆಸೆಂಟರು ಥಿಯಾಸೊಫಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು. ಯಾವುದೇ ಮತ-ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಅತೀರೇಕದ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಒಯ್ಯದೆ ಒಳಿತನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು Universal brotherhoodಗೆ (ವಿಶ್ವ ಭ್ರಾತೃತ್ವ) ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡುವ ಥಿಯಾಸೊಫಿಯ ಉದಾತ್ತ ವಿಚಾರಗಳು ಆನಿಬೆಸೆಂಟರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರತ್ತ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ತಾಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಮಾನವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವರದಾಗಿತ್ತು. ಪರರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಅಂತಸ್ಥವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರುವುದೋ ಅಂಥವರು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳು ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. “ಅಸತೋಮಾ ಸದ್ಗಮಯ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಸಮಾಜದ ಆಪತ್ತನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಜನಗಳ ಮನದೊಳಗೆ ಬೆಳಕನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಏನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬಹುದೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ಡಾ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟರು ಕಂಕಣಬದ್ಧರಾದರು. ಆಗ ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು.

ಒಂದು ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯವು ಅಲ್ಲಿನ ಎಳೆಯ ಪೀಳಿಗೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಅವರು ಯೋಚಿಸುವ ಸೃಜನಶೀಲ ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಮೆಕಾಲೆ ಪ್ರಣೀತ ಅಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಮ್ಮ ದೇಶೀ ಆಚಾರ, ದೇಶೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡೆಗಣಿಸುವ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡುಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ನವ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅಸಹನೆಯ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸ್ವದೇಶಿಗಿಂತ ವಿದೇಶಿ ಅನ್ನಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕ ಕಂಡಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಅನುಕರಣೆಯೇ ಅವರೆಲ್ಲರ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆನಿಬೆಸೆಂಟರು ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ದೃಢಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದರು. “ಭಾರತ ದೇಶ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಏರಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಜೀವನ ಬಲಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸಿ” ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಆನಿಬೆಸೆಂಟರದಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿರಂತರ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಎಳೆಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಲು ಅವರು ಶ್ರಮಿಸಿದರು. 1891ರಲ್ಲಿ ವಾರಣಾಸಿಯಲ್ಲಿ ‘ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಹಿಂದೂ ಕಾಲೇಜ್’ನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಡಾ. ಭಗವಾನ್ ದಾಸ್, ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರನಾಥ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಡಾ. ಅರುಂಡೇಲ್ ಮೊದಲಾದ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಣಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಆನಿಬೆಸೆಂಟರು ಬಾಲಕಿಯರ ಶಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇಂದು ಅದು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲೇಜಾಗಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ಕೂಡಾ ಆನಿಬೆಸೆಂಟರೇ.

ಥಿಯಾಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಆನಿಬೆಸೆಂಟರು ‘ಥಿಯಾಸೊಫಿಕಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್’ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಮಾಜ ಸೇವೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರು ಸತ್ವಜಿಗಳಾಗಿ ಬದುಕಲು ಸಹಾಯವಾಗುವಂತಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. 1904ರ ವೇಳೆಗೆ ಆನಿಬೆಸೆಂಟರು ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು.

ಸ್ಕೌಟ್, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸೇವಾಭಾವನೆ, ಸಹೋದರ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. 1917ರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟರು, ‘ಇಂಡಿಯನ್ ಬಾಯ್ಸ್ ಸ್ಕೌಟ್ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್’ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬೆಸೆಂಟರು ಮೊದಲು ತಾವು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡರು. ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಧರ್ಮಗಳ ಆಳವಾದ

ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದರು. ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟರು ಹಿರಿಯರನ್ನು, ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂದಿನ ಅನೇಕ ನಾಯಕರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ “ಮುಂದಾಳುಗಳು” ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದವರು ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು.

ಥಿಯಾಸಾಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ತತ್ವವಾದ ವಿಶ್ವಸೋದರ ಭಾವನೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸದಾ ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದರು. ಬೆಸೆಂಟರು ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಅವರ ಮನವೊಲಿಸಿ ಅನೇಕ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂಧಿತರಂತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತೆರೆದು ಸಮಾಜದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಒಂದು

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಾದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಚಿಂತನೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ಹಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಅಭಿನಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದಿದ್ದಾರೆ. ರ್ಯಾಂಕ್ ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ ಮುಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಕೂಡಾ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆನಿಬೆಸೆಂಟರು ಹಾಕಿದ ಆದರ್ಶದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದಿದೆ. ಸಹಸ್ರಾರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬದುಕನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸಿದ ಧನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಸಾರ್ಥಕ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯದ್ದಾಗಿದೆ.

ಭಾರತದ ಬಗೆಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಪಡಿಸಿದ ಅವರ ಮಾತುಗಳು. “ಭಾರತ ದೇಶದ ಸೇವಕಳಾಗುವುದು ನನ್ನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದ ಇಚ್ಛೆ. ಭಾರತ ದೇಶದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಸಿಗುವ ಬಹುಮಾನ. ನಾನು ಭಾರತ ದೇಶ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಬೇರಾವ ದೇಶ ಅಥವಾ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಜನರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ” .

* ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಕೆನರಾ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು.

ಶ್ರದ್ಧಾವಾನ್ ಲಭತೇ ಜ್ಞಾನಂ

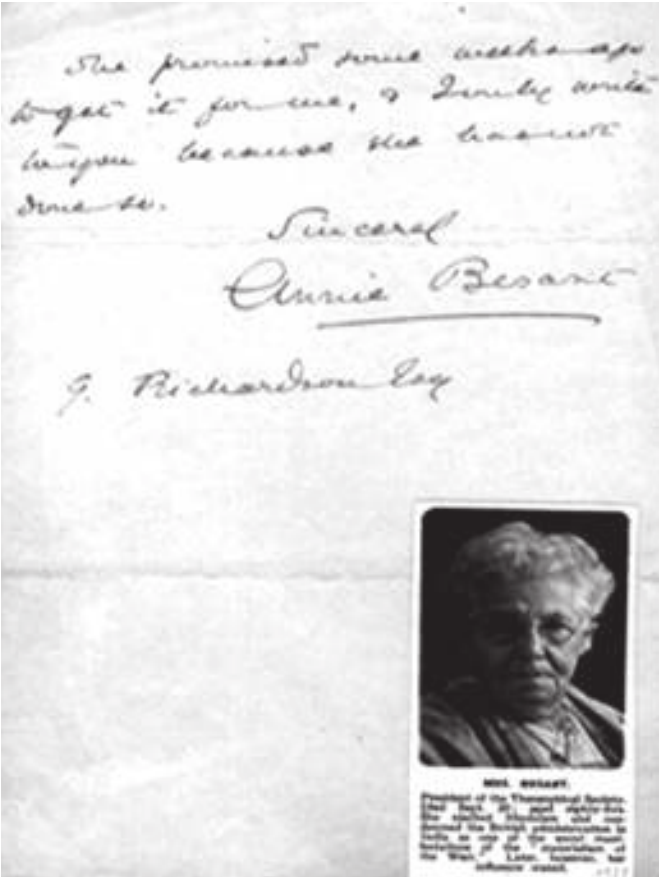
ಇದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಧ್ಯೇಯ ವಾಕ್ಯ. ಇದು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ 4ರ 39ನೆಯ ಶ್ಲೋಕದ ಮೊದಲ ಪಾದ.

ಶ್ರದ್ಧಾವಾನ್ ಲಭತೇ ಜ್ಞಾನಂ| ತತ್ವರಃ ಸಂಯತೇಂದ್ರಿಯಃ

ಜ್ಞಾನಂ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಪರಾಂ ಶಾಂತಿಂ ಅಚಿರೇಣಾಧಿ ಗಚ್ಛತಿ||

ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನಿಗೆ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವು ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ನೆಟ್ಟು ಸಂಯಮಿಯಾಗಿ ಪ್ರವೃತ್ತನಾದಾಗ ಜ್ಞಾನವು ಲಭಿಸುವುದು. ಇದರಿಂದ ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ, ಸಿದ್ಧಿಗಳು ತಾನಾಗಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ದೊರಕುವುವು.

ಹೀಗೆ ಬಾಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೇ ದೀಪವೆಂದು ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ನಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯ ಚಿತ್ರ ಇದರ ಸಂಕೇತ. ಪಂಚದೀಪ ಚಕ್ರ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಂಯುಕ್ತನಾಮ- ಇವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಅನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ -ಒಂದು ಅವಲೋಕನ

ಡಾ. ಪಿ. ಅನಂತ ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್

ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದು ವಿಕಸನದ ಪಥದರ್ಶಿ; ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬೆಳಕು. ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಕಾಲಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆತನ ಚಿಂತನೆ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ನತೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ದಿಕ್ಕುಚಿಯಂತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಭಾರತದಂತಹ ವಿಶಾಲ ರಾಷ್ಟ್ರ 1947 ಅಗೋಸ್ತು 14 ರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಅರ್ಧಾತ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ತರ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಅದೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಸೋಪಾನ.

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಿಂದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗಿನ ವಿವಿಧ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ, ಪಕ್ಷತೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಜತೆಜತೆಗೇ ಯೌವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿರಿಸಿದಾಗ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರವೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಸಮಷ್ಟಿಯ ಬದುಕಿಗೆ ತನ್ನದೂ ಒಂದಿನಿತು ಕೊಡುಗೆ ಇರಲಿ ಎಂಬ ಪ್ರೇರಣೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಳಪದರದಲ್ಲಿ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹದ ಜತೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರದಡೆಗೆ ಸಾಗುವ ಚೈತನ್ಯ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಭಾರತದಂತಹ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ, ಜನಸಂಖ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದು ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಸದೃಶಕೆಯ ಮೂಲತಂತು. ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಭೂಗರ್ಭ, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ಶೋಧನೆಯವರೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪರಿಧಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಒತ್ತು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿನ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕತೆಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವ, ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವರ್ತುಲವೂ ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಿರಿದಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಜತೆಗೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಸರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ರಭಸ ತುಂಬಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಪರಿಮಿತಿ, ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದರೂ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಪ್ರತಿಶತ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 2002ರ 86ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡ 21ಎ ವಿಧಿ ತುಂಬಿನಂತ 'ಶಿಕ್ಷಣದ ಹಕ್ಕು' 'Right to Education' ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಮೈಲಿಗಲ್ಲು. 6 ರಿಂದ 14 ವರ್ಷದ ವಯೋಮಿತಿ ಎಲ್ಲಾ

ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಉಚಿತ ಹಾಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಇಲ್ಲಿನ ಒಕ್ಕಣೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಳೆಯರಿಗೆ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಬಡತನ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಎಡಗೈ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟುತನ ಇಂತಹ ಅಡಚಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಓದು ಬರಹದಿಂದ ವಂಚಿತರಾದವರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವಂತಹದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಉನ್ನತ ಸ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ನಗರ, ಸರಕಾರೇತರ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಕಂಪನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊಂದಬೇಕು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಂಪನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಲಾಭಾಂಶದ ಒಂದು ಪಾಲನ್ನು CSR Fund (Corporate Social Responsibility) ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೇ ತೆಗೆದಿರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ, ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಕದ ತೆರೆಯುವಂತಿರಬೇಕು. ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮನೋಭೂಮಿಕೆಯು ಎಳೆಯ ಹಾಗೂ ಯುವ ಪೀಳಿಗೆಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬೆಳಕು ತುಂಬಿರಬೇಕು. ರಾಷ್ಟ್ರ ಜೀವನ ಎಂಬುದು ಎಂದೂ ಸರಳ ರೇಖೆಯಂತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲಾ ಏರುಪೇರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾಡಿಮಿಡಿತದ ಜನಮನ ಕಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಾತ್ರ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಿಂತನೆಯ ಬೆಳಕು ಹರಿದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಸರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಕತೆಯ ಬೆಸುಗೆಯಲ್ಲಿ ಸುಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಾತ್ರವಿದೆ.

* ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು
'ದ್ವಾರಕಾ', ಕೊಡಿಯಾಲಗುತ್ತ ಒಂದನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಂಗಳೂರು- 575 003.

“ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆಯು ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಘಟಕವಾಗಿರಬೇಕು”

- ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್

ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬ ಮಹಾರೂಪಕ

ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ

ಮನುಕುಲದ ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಂದಿರುವ ಬದುಕು ಬದಲಿಸುವ ಸಾಧಕರು - ಚಿಂತಕ, ಸುಧಾರಕ, ಜ್ಞಾನಿ-ವಿಜ್ಞಾನಿ, ತೀಕ್ಷ್ಣಮತಿ, ವಿಕ್ರಮಿ, ಪಟು, ಸಾಹಿತಿ, ಅಭಿಯಾನಕಾರ, ಸೇವಾನಿರತ, ಹೀಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟೋ ಜನ ಬಂದುದರಿಂದ, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಜನ ಜೀವನ ಹೀಗೆ ಇದೆ, ಹೀಗಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ದೇಶ, ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಕ ಮಹಾಸಾಧಕರೆನಿಸಿದ ಮಹನೀಯ, ಮಹಿಳೆಯರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧನೆ, ಕಾರಣಗಳಿಂದ ರೂಪಕ, ಮಹಾರೂಪಕ **GREAT UNIQUE METAPHORS** ಎನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇತಿಹಾಸದ ಮಹಾಪಥದಲ್ಲಿ ದೀಪಸ್ತಂಭಗಳು, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಿಹ್ನೆಗಳೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಬಹುರಂಗ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಎನಿ ವುಡ್ ಬೆಸೆಂಟ್ - ಅಂತಹ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಾಧಕ ವಿಸ್ಮಯ (1847-1935), ರೂಪಕ.

ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಗತಿ, ಸ್ತ್ರೀ ನಾಯಕತ್ವ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮನ್ವಯ ದರ್ಶನ, ಸದ್ಗುಣ ನಿರೂಪಣೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ, ಸತತ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ, ಸಹೃದಯತೆ, ಸೇವೆ, ಸರ್ವಾಂಭರಿ ಆಸಕ್ತಿ, ಸದ್ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಚಾರ, ಎಂಬ ದ್ವಾದಶ ಸಕಾರಗಳ ರೂಪಕವೆಂದು, ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಾಧನೆ ಅಸಾಧಾರಣ, ಸಮರ್ಪಿತ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ. ಅವರು ಬಹುವಿಧ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ Jack of All ಅಲ್ಲ. ಬಹುಶ್ರುತ ವಿದ್ವಾನ್ Master of Many things. ಭಾರತದ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳ ಪರಿಣಾಮವು ಉಜ್ವಲ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲಿಕವಾಗಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮಾಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಉದಯ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಗಳು ಒಂದು ಕಾಲದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿ, ಒತ್ತಡಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಮತ್ತು ಅಗೋಚರವಾದ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳು ಸಂಕೇತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಣ, ಅವತಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಬೆಸೆಂಟ್‌ರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಇಂತಹ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಸಂಕೇತದ ಮೇರೆಗೆ

ವರ್ಣಿಸಲು ಅವರು ಅರ್ಹರೆನಿಸದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಎಲ್ಲಿಯ ಭಾರತ, ಎಲ್ಲಿ ತಿರುವುಗಳು, ಎಂತಹ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಭೆ, ಗ್ರಹಿಕೆ, ದುಡಿಮೆಗಳು.!

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಪತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ (ಹೋಂರೂಲ್) ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಐರ್ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನನ, ಧರ್ಮಗುರುವೊಬ್ಬನ ಜತೆ ವಿವಾಹ, ಚರ್ಚ್‌ನ ನಂಬಿಕೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಬಂಡಾಯವೆದ್ದು ವಿಚ್ಛೇದ, ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಸಂಘ, ಫೇಬಿಯನ್ ಸಮಾಜವಾದ, ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳ ಹೋರಾಟಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಥಿಯೋಸೋಫಿ ಪ್ರವೇಶ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನ ಮುಡಿಪು. ಥಿಯೋಸೋಫಿಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸ್ವರೂಪದಂತೆಯೇ ಇದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಮಾರ್ಗಗಳಾದ ವೇದಾಂತ, ಭೌದ್ಧದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಉದಾರವಾದ ಬಹುತ್ವದರ್ಶನದ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದಾಗಿ ಇದೇ ನನ್ನ ಮನೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆದು ಒಂದು ತರಹ ಕಳೆದುಕೊಂಡುದನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ (re discovery /ಅಭಿಜ್ಞಾನ) ಭಾರತವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಹರ್ನಿಶಿ ದುಡಿಮೆ.

ಥಿಯೋ-ಸೋಫಿ ಎಂಬುದು ದೇವ ತತ್ವ Theology-Philosophyಗಳ ಜೋಡಣೆಯ ಕಲ್ಪನೆ. ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಸತ್ಯವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಸಮನ್ವಿತವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದೆಂದು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಚಿಂತನವಿದು. ಇದರ ಸಾಧಕರು. ಹಲೆನಾ ಬ್ಲಾವಾಟ್ಸ್ಕಿ, ಲೆಡ್ ಬೀಟರ್, ಚಾರ್ಲ್ಸ್‌ಬ್ರಾಡ್‌ಲಾಗ್, ವಿಲಿಯಂ ಜಜ್, ಮೊದಲಾದ ಚಿಂತಕರು. ಇವರು ವಿವಿಧ ಮತಗಳ ಉದಾರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ಉದಾ: ಹಿಮಾಲಯದ ಯೋಗಿಗಳು, ಬೌದ್ಧ ಚಿಂತಕರು, ಉಪನಿಷತ್, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಉದಾರ ಪಂಥ, ಸೂಫಿ ಹೀಗೆ ಹಲವು ದರ್ಶನ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ರೂಪಿಸುತ್ತ ಹೋದ ವಿಧಾನ ಥಿಯೋಸೋಫಿ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯನಾಗಲು ತನ್ನ ಮತ ತೊರೆದು ಮತಾಂತರವಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಚಿಂತನಧಾರೆಯನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ತನ್ನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರಪಡಿಸಿದ ಜನರಿರುವ ಮತೀಯ-ದಾರ್ಶನಿಕ ಸಮನ್ವಯದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ನಿರ್ಮಿಸಿದವರು. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಮತಧರ್ಮೀಯವಾದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಆದ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಬಹುತ್ವ ಮಾನ್ಯತೆಯ ದೊಡ್ಡ ಕೇತನವಾದವರು.

ಐರ್ಲೆಂಡಿನ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಆದಿತ್ಯವಾರ(Bloody Sunday)ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮತ್ತು ಲಂಡನ್ನಿನ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಉದ್ಯಮದ ಹುಡುಗಿಯರ ಪರಿವಾರ ಚಳವಳಿ (matchstick girls strike) ಗರ್ಭಪಾತ ಪರವಾದ ಹೋರಾಟ - ಗಳಲ್ಲಿ ಧೀರತನದಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗಕ್ಕಿಳಿದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಆ ಮೂಲ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ್ದಕ್ಕೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಲೋಕಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೆಳಕಾದವರು.

ನಿರೀಶ್ವರವಾದ - ಸಮಾಜವಾದ - ಹೋಂರೂಲ್ ಹೋರಾಟ ಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರಗೊಂಡು, ಆ ಬಳಿಕ ಅವುಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿತ್ತ ಥಿಯೋಸೊಫಿಗೊಲಿದು, ಬದುಕನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಪಡಿಸಿದ ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ - ಒಂದು ಬೆಳಕಿನ ಪುಂಜ, ಸೌಮ್ಯ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ, ಒಂದು ದೀಪಸ್ತಂಭ. ಅವರ ಆರೂವರೆ ದಶಕಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನವು ಸಾಧನೆ, ಅಸಾಧಾರಣ ಚಟುವಟಿಕೆ, ವೈವಿಧ್ಯ, ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ಔನ್ನತ್ಯಗಳ ವಿಸ್ಮಯವಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ-ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಹಿಳೆಯರ ಹೋರಾಟ, ಹೋಂರೂಲ್, ವೇದಾಂತ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಧರ್ಮಸಮನ್ವಯ ಇವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಕೂಲಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಮಹಿಳೆ (ಇದರಿಂದ ಗೌರವ, ಸಂದೇಹ ಎರಡನ್ನೂ ಅವರು ಪಡೆದವರು) ಆ ಕಾಲಗಳ, ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಖಂಡಾಂತರ ಪ್ರವಾಸ. ಸತತ ಬರವಣಿಗೆ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಡಳಿತ, ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ 350ಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ಪುಸ್ತಕ, ಗ್ರಂಥಗಳು. ಸಾವಿರಾರು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ, ದಾನಧರ್ಮ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಸೌತ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೇತೃತ್ವ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯ - ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಓರ್ವರು ಒಂದು ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜವೇ? ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯ ಪಡುವಂತಹ ಸಾಧನೆ. ಅದೂ ಅ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನೇಣಿಸುವಾಗ ತಲೆಬಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾ ಜೀನಿಯಸ್‌ಗಳೆನಿಸಿದ ಇಂತಹವರು ಲೋಕದ ಚರಿತ್ರೆಯದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾನವ ಸಂಕುಲಕ್ಕೆ ಧನ್ಯತೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಹೀಗಿದ್ದರು ಎಂದು (ಉದಾ. ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ, ಲಿಯೋನಾರ್ಡೊ ಡ ವಿಂಚಿ, ಅಭಿನವ ಗುಪ್ತ, ಗಾಂಧೀಜಿ, ಕಾರಂತ ಹೀಗೆ ಬಹುಮುಖಿ ಸಾಧಕರು Polymathಗಳು)ಒಬ್ಬನ ಹುಟ್ಟು ದೇಶಗಳು ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರ ನಿಧನಾನಂತರ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮರತೇ ಹೋಗಿದ್ದ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರು, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು, 1990ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕತ್ವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವದೇಶಿ ವಿದೇಶಿ ವಿವಾದ ಬಂತು. 'ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ವಿದೇಶಿ, ಅವರು ಪಕ್ಷಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರಲ್ಲ!? ಎಂಬ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಾದವೂ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ - "ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಒಂದೇ ದೇಶವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದು. ಈಗ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ತರವಲ್ಲ" ಎಂಬ ನಿಖರ ಉತ್ತರವೂ ಬಂತು. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳೇ ಹೀಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲೂ - ಬೆಸೆಂಟ್ ಒಂದು ರೂಪಕವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತವನ್ನು ಬೆಸೆಂಟ್‌ರು, ಬೆಸೆಂಟ್‌ರನ್ನು ಭಾರತವೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ರೀತಿ ವಿಧಾನಗಳೂ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಾರತದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಅವರ ಮತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ಆಪ್ತವಾದ ಅನುಭವದ ಥಿಯೋಸೊಫಿಯ - ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧವಾದ ರೂಪವೆಂಬಂತೆ ಅವರು ಕಂಡುಕೊಂಡರು.

ಥಿಯೋಸೊಫಿ ಕೂಡ - 'ಒಂದು ಮತ ರಿಲಿಜನ್' ಆಗಿರದೆ, ಸರ್ವ ಮತಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪುವ ಒಂದು ಅನುಭಾವ ಯತ್ನ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಂಪರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಸಹಜ - ಹಿಂದುತ್ವ 'ಒಂದು ರಿಲಿಜನ್' ಆಗಿ ನೋಡುವ ತಪ್ಪನ್ನು ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮಾಡುತ್ತ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಅಂತಹದನ್ನು ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅವರದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಚಿಂತನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ - ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಭಾರತೀಯ ನಂಬುಗೆ, ಮತಾಚಾರಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಅಕ್ಷೇಪಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ - ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ, ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿ ಬಲಿ ಮೊದಲಾದುವು. ಇವು ಅವರ ಮತಗಳಲ್ಲೂ ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಅಡಗಿಸಿದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸುಧಾರಕರು, ಆ ಅರೋಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿ, "ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ನಾವು ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜಕರು Idolators ಅಲ್ಲ - ನೋಡಿ ನಮ್ಮದೂ ಏಕದೇವ ಪೂಜೆ. ಯಜ್ಞ ಇವೇ ಮುಖ್ಯ" ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರತಿವಾದ, ಪ್ರತಿ ಸುಧಾರಣೆ Counter Reformಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಉದಾ; ಸ್ವಾಮೀ ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ ಅವರ ಆರ್ಯಸಮಾಜ, ರಾಜಾರಾಮ ಮೋಹನರಾಯ್ ಅವರ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಮಾಜ, ಕೇಶವ ಚಂದ್ರಸೇನ್ ಮೊದಲಾದವರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಮಾಜ ಇವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗೆ, ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಸಮರ್ಥಕ ಚಳವಳಿಗಳು, Defensive movementಗಳು.

ಆದರೆ ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ಇವರು - ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಕೊಟ್ಟರು. "ಹೌದು ನಾವು ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜಕರೂ ಹೌದು, ಏಕದೇವತಾವಾದಿಗಳೂ, ಬಹುದೇವತಾವಾದಿಗಳು, ನಿರಾಕಾರ ಆರಾಧಕರೂ ಹೌದು. ಏನಿಗ? ನೀವು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮತವಿರಬೇಕೆ?" ಎಂಬ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳಿದರೆ, ಬಹುದೇವಾರಾಧನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿ, ಮಾನವಕುಲದ ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ರಿಲಿಜನ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ಕಂಡು ಅನುಸಂಧಾನಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರ ದಾರಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆದರೆ, ಒಂದು ಸಮಾನ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಅವು ಹೆಚ್ಚು ಸಮತೋಲವಾದ, ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆಯ ಧಾಟಿ ಇಲ್ಲದ, ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಮಾರ್ಗಗಳು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವೀಕಾರವೂ ಕಾಲ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. - ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜೀವನ ವಿಧಾನವು ಪಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆರಂಭಿಕ ಕಾಲ ಅದು. ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ವಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯತೆ ಬರತೊಡಗಿತ್ತು. ಆಗ ಎನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರು "ಭಾರತೀಯರೇ ಯಾಕೆ ಚಮಚಗಳಿಂದ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತೀರಿ.? ಕೈಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ತಿನ್ನಿ" ಎಂದಿದ್ದರಂತೆ. ನಿಜ ಆದರೆ ನಾವು ಈಗ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುದೂರ ಸಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್‌ರ ಉಡುಪಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ರೂಪಕವಿದೆ. ಅವರು ಸೀರೆ ಉಡುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ತನ್ನದಾದ ವಿಧಾನ ರೂಪಿಸಿದರು. ದೇಹದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಈಗಲೂ ಇರುವ ಸೀರೆ ಉಡುವಿಕೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಶರೀರವನ್ನಿಡೀ ಆವರಿಸುವ ರವಿಕೆ ಮತ್ತು ಸೀರೆ ಸೆರಗನ್ನು ಅವರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಕೂಡ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಾರತೀಯ ವಿಧಾನಗಳ ಸಮ್ಮಿಲಿತ ರೂಪವೆ ಅಂದರೆ - ಒಬ್ಬರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಗೀಕಾರ ಒಂಜರಿಗುಣಗಳು ಕೂಡ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರ ದೃಷ್ಟಾಂತ

ಇದು. ಚಿಂತನ ಶೀಲತೆ, ಸೃಜನಶೀಲತೆ ಬೆರೆತ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಎರಡೂ ಮಿಳಿತವಾದ ಧೋರಣೆಗಳ - ಬೆಸೆಂಟ್ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮತೋಲನ ಪಕ್ಷತೆ ಸದಾ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಭಾರತೀಯತೆಯ ಹೊಸರೂಪಕ್ಕಾಗಿ ತುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸುಗಳು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು - ದ್ವಿಮುಖವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲೂ ಬೆಸೆಂಟರ ವಿಧಾನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು. ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದ ಮತೀಯವಾದ ದೋಷಗಳು, ಸ್ವೀ ಶೋಷಣೆಯೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿಶೀಲವಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತವು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು - ಇನ್ನೋರ್ವ ಮಹಾನ್ ಸುಧಾರಕಿ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ, ಪಂಡಿತಾ ರಮಾಬಾಯಿ (1858-1922) ಭಾವಿಸಿ ಅತ್ತ ಹೊರಳಿದರೆ, ಎನಿಬೆಸೆಂಟ್, ಭಗಿನಿ ನಿವೇದಿತಾ (ಮಾರ್ಗರೆಟ್ ಎಲಿಜಬೆತ್ ನೋಬೆಲ್-1867-1913) ಅಂತಹವರು ವಿದೇಶಿಯರಾಗಿದ್ದು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಆಧಾರದಲ್ಲೇ ಸುಧಾರಣೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಂಬಿ ಅಂತೆಯೇ ನಡೆದರು. ನಿವೇದಿತಾರವರು ಕೂಡ ಐರಿಷ್ ಮೂಲದವರೆಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಹೀಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಭಾವಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ದ್ವಿಮುಖವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ.

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಸೇರಿ 1915ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಹೋಂರೂಲ್ ಚಳವಳಿ (ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಂತರಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಐರಿಷ್ ಹೋಂರೂಲ್‌ನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ) ಕೈಗೊಂಡು ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕ್ ಮೊದಲಾದವರೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. 1917ರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆದರು. ಮುಂದೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಆರಂಭಿಸಿದ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಚಳವಳಿ, ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕಾನೂನು ಭಂಗ ಚಳವಳಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೋಂ ರೂಲ್ ಚಳವಳಿ ಮರೆಗೆ ಸರಿಯಿತು. “ಕಾನೂನು ಭಂಗವು ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ನಮ್ಮದೇ ಆಡಳಿತ ಬರುವಾಗ ಅದು ನಮಗೇ ತಿರುಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವಂತಿಲ್ಲ !” ಎಂದು ಬೆಸೆಂಟರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ದೇಶ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿತು, ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ವ್ಯಾಪಕವಾಯಿತು. ಬೆಸೆಂಟರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಈ ತಿರುವಿನಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರ ನಿಧನದಿಂದ ಗಾಂಧೀಜಿ ಪ್ರಶ್ನಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಾಯಕರಾದರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ನಾಯಕತ್ವವು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯಿತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಉದಯ ಮತ್ತು ಎನಿಬೆಸೆಂಟರ ರಾಜಕೀಯ ನೇತೃತ್ವದ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವಿಕೆಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದುದು ಕೇವಲ ಆಕಸ್ಮಿಕವಲ್ಲ.

ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟ್ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಾಮ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ - ಭಾರತೀಯತೆ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಇದ್ದ ತೀವ್ರವಾದ ಬದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಸಕ್ರಿಯತೆ.

“ನಂಬಿಕೆಯು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿಲ್ಲವಾದರೆ, ನಾನು ನಂಬಿದುದನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದರೆ - ಅದು ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ನಿರರ್ಥಕ” - ಇದು ಇಬ್ಬರ ನಿಲುವು ಕೂಡ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ರಾಜಕೀಯವೆಂಬುದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ, ಮಾನವನ ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ, ಮತಾಚರಣೆಗಳ ಸರಳೀಕರಣ, ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಜತೆಗೆ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಭಾರತೀಯಕರಣವು ಬೆಸೆಂಟರು ನಂಬಿದ ದೊಡ್ಡ ಆದರ್ಶ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. National Educational Institutions ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಬ್ರಿಟಿಷರ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಾದರಿಗಳಿಗೆ ಬದಲಿಯಾಗಿ ಈ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಅವರು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದರು. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವನೆಗಳ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ಅವರು ಮಹತ್ವ ನೀಡಿದರು. ಬನಾರಸ್ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲೂ ಅವರು, ಪಂಡಿತ ಮದನ ಮೋಹನ ಮಾಲವೀಯರೊಂದಿಗೆ, ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದರು. ಭಾರತೀಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ, ಚರಿತ್ರೆ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದು ಇವರಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಮುಖ ಧೈಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಥಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯು ಆರಂಭಿಸಿದ ಹಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಸಿವೆ.

“ನಾನು ಭಾರತೀಯಳಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿದ್ದು, ಭಾರತೀಯರ ಸೇವೆ ನಡೆಸುವಂತೆ ಆದುದು ನನಗೆ ದೇವರಿಂದ ದೊರೆತ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯ” ಎಂದು ಬೆಸೆಂಟರ ಹೇಳಿಕೆ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಾರವೆನ್ನಬಹುದು.

ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ National Education Societyಯೂ ಒಂದು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಥಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದ್ದು 1927ರಿಂದ ಅದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಎನಿಬೆಸೆಂಟರಿಂದ ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಣತೆ, ಈಗ ಬೆಳೆದು ನವದೀಪಗಳಾಗಿ ಹಬ್ಬಿ ಅರಳಿ ನಿಂತಿದೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಿದ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಬಾಳಿನ ಬೆಳಕಾಗಿದೆ. ನಾಡಿನ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪಾತ್ರ ತುಂಬ ಗಣ್ಯವಾದದ್ದು.

ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡದಾದೊಂದು ವಿದ್ಯಾಪಥದ ಪ್ರವಾಹದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಣವಾಗಿ, ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸಾರ್ಥಕ ಈ ಲೇಖಕನದು.

ಉತ್ತಮ ವೃತ್ತಿ ಸನ್ನಿವೇಶ, ನೆಮ್ಮದಿಯ ಉದ್ಯೋಗ, ಗುಣಗ್ರಾಹಿ ಮತ್ತು ಉದಾರ ನೀತಿಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ, ಬಹಳಷ್ಟು ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಒಡನಾಟಗಳೊಂದಿಗೆ, ಉನ್ನತ ಆದರ್ಶವೊಂದರ ಭಾಗವಾಗುವ ದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶವದು. ಚರಿತ್ರೆಯ ಅನೇಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಂಶಗಳ, ಮಾನವತೆಯ ದಾರ್ಶನಿಕತೆಯ ವಿಕಾಸದ ಕ್ಷೀರಪಥದ ಸಂಕೀತವಾಗಿರುವ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ, ಹನಿಯಾಗುವುದು, ಹೆಮ್ಮೆಯ ಅನುಭವ. ಬಿ.ಜಿ. ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂದು ಖ್ಯಾತವಾದ ಈ ಸಮೂಹದ ಮೂಲಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಅಂತಹದೊಂದು ಗೌರವ, ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಮತವಿಚಾರ, ಶಿಕ್ಷಣಚಿಂತನ, ಮಹಿಳಾಪರ ವಿಚಾರಗಳು- ಇವೆಲ್ಲ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹೊಸರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ, ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಐರೋಪ್ಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಡ್ಡಾರಿನ ಪುಣ್ಯನದಿಯಲ್ಲಿ, ನೇತ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ನೀರು ಹರಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಎನಿಬೆಸೆಂಟರ ಕಾಣ್ಕೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ, ಥಿಯೋಸೊಫಿ, ಸಮನ್ವಿತ ದರ್ಶನಗಳು ನಿತ್ಯಪ್ರಸುತ. ಅವರ ಪ್ರಚಂಡ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ದೃಷ್ಟಿ ನಿತ್ಯ ಬೆಳಗುವ ಶ್ವೇತ ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರವಾಹ, ಪ್ರಭೆ.

* ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲ, ಲೇಖಕ, ಕಲಾವಿದ. 205, ‘ಹರಿಭಕ್ತಿ’, ಪಿಂಟೋಲೇನ್, ಮಂಗಳೂರು. 575 004.

ಮಣೀಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು

ಶ್ರೀರಕ್ಷಾ ಎಸ್.

ಕರ್ನಾಟಕ ಕರಾವಳಿಯು ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸಿದ್ಧಿಯ ಮೊದಲ ಪಂಕ್ತಿಯ ಗಣ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರೆನಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಮಣೀಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು. ಸಮಾಜದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕವನ್ನು ಕಂಡು, ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಧೈಯನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನೈಜ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ದುಡಿದ ಹಿರಿಯರು.

ದಾರ್ಶನಿಕರಾಗಿ, ವಿಚಾರವಾದಿ ಸಂಘಟಕಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ನಾಯಕಿಯಾಗಿ, ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯರೆನಿಸಿದ ಮಹಾಮಾತೆ ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಘಟನೆ.

ತಾನು ಸಮಾಜದಿಂದ ಪಡೆದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೀಡಿ, ಸಾರ್ಥಕತೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ, ಜನೋಪಕಾರಿಯಾದ, ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ಓರ್ವರು ಶ್ರೀ ಮಣೀಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು. ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ತನ್ನ ಬಹುಮುಖ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೇತಾರರೆನಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಗೊಳಿಸಿ, ನೈಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ 'ಶ್ರೀಮಂತ'ರೆನಿಸಿದ ಧೈಯನಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ನಾಯಕರು. ಅಭ್ಯಾಸ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರದು.

ಮಣೀಲ್ ನಾಯಕ ಮನೆತನ ಒಂದು ಯಶಸ್ವಿ, ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿ ಮನೆತನ. ಗುರುಪುರ ಬಳಿಯ ಹಳ್ಳಿ ಮಣೀಲ್. ಅಲ್ಲಿನ ಈ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯಾಪಾರ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯ, ದಾನಶೀಲತೆ, ಸಮಾಜ ಸೇವೆಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಪರಂಪರೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ಪರಂಪರೆಯ ಪರಿಪಕ್ವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ಜನಿಸಿದುದು 1913 ಫೆಬ್ರವರಿ 8ನೆಯ ದಿನ. ಇವರ ತಂದೆ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕ್, ತಾಯಿ ರಾಧಾಬಾಯಿ. ನಾಯಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಂಗಳೂರಿನ ಕೆನರಾ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ನಾಯಕರು ಸ್ವಂತ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಪರ್ಕಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಸ್ತೃತ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಅನುಭವ ಗಳಿಸಿದರು. 1933ರಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನ ಡಾ| ರಾಮಕಾಮತರ ಪುತ್ರಿ ಮನೋರಮಾರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು. "ಓರ್ವ ಮಹನೀಯನ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹಿಂದೆ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆಯ ತ್ಯಾಗ, ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಮನೋರಮಾ ನಾಯಕರು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಪತಿಯ ಸಿದ್ಧಿಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಕರು ಪೂರಕರು ಅವರು.

ಅಜ್ಜ ಕೃಷ್ಣನಾಯಕರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಣೀಲ್‌ನಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ಈ ಕುಟುಂಬ 1854ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಆರಂಭಿಸಿತು. 1937ರಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಎಂ.ಎ. ಕೃಷ್ಣನಾಯಕ್ ಎಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಎಂಬ ಸ್ವಂತ ವಹಿವಾಟನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು

ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಬೃಹತ್ ಮಳಿಗೆಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿತು. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಕಾರ್ಯರಂಗ ವಿಸ್ತೃತವಾದುದು. ಅವರು ಹಲವು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದು, ತಾನು ದುಡಿದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನು, ಕೀರ್ತಿ, ಸದ್ಭಾವಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ 1930ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇರಿದ ನಾಯಕರು ಮಂಗಳೂರು ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ನಗರ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ (1958-61) ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ಮಣೀಲರು, ಮುನ್ನೋಟವುಳ್ಳ, ವ್ಯಾಪಕ ಪರಿಣಾಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದವರು. ಎರಡು ಅವಧಿಗಳಿಗೆ ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ (1961-1969) ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಾಯಕರು, ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾಪ್ರೇಮಿ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ, 1918ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರವಾದಿ, ನಾಯಕಿ ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದರ್ಶದ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಧೈಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ, ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುದು. ಇದರ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯಾದ ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಗೆ ನಾಯಕರ ಪ್ರವೇಶವಾದಂದಿನಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಭಾಗ್ಯರೇಖೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸತೊಡಗಿತು. ಮೊದಲು ಜತೆಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ, 1976ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಹಾ ಮುನ್ನೆಗತ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. 1976ರ ಬಳಿಕ ನಾಯಕರ ಏಕೈಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಗತಿ. ಶ್ರೀಯುತರ ಅರ್ಪಿತ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ 1974-2018ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಶತಮಾನವನ್ನು ಆಚರಿಸುವಂತಾಗಿದೆ.

1977-1978 ಪ್ರಥಮದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟಡ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಅಂದಿನ ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಡಿ. ಜತ್ತಿಯವರಿಂದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಜರಗಿತು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜು ಆರಂಭವಾಯಿತು. "ಪದ್ವಿಹಾರ" ಎಂಬ ಮೂರಂತಸ್ತಿನ ಸರ್ವಸೌಲಭ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪಾಲಕರಿಂದ ಬಂದ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಿ, ಕೊಂಕಣಿ ಮಹಿಳಾ ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ ಸಭಾ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದೇ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ

ಶಾಲೆಯ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿತು. 2013-14ರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು(ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ) ತನ್ನ 25ನೇ ವರ್ಷಾಚರಣೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಅದ್ದೂರಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಶತಮಾನದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳಾಗಿ ಹರಡಿ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಕೀರ್ತಿಯ ದೊಡ್ಡ ಪಾಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಪಾಲಕ ವೃಂದದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಪಾತ್ರತೆ ದಿ. ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರದು.

2009ರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ 1ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದ ನಾನು ಶತಮಾನದ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆಯ ವೇಳೆಗೆ 10ನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿರುವುದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯವರಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕೇತರ ವೃಂದದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಗಣ್ಯರಿಗೂ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

* 10ನೇ ತರಗತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆ

Sri Manel Srinivas Nayak with

Sri B.D. Jatti, Vice-President of India, who declared the Diamond Jubilee Commemoration Building open. (1978 -1979)

Sri Sheik Ali - V.C. of Mangalore University who was the Chief Guest for Gandhi Jayanthi celebrations. (1980 - 81)

Mr. Blasius D'Souza, M.L.C who inaugurated the college Union (1982 - 83)

Sri. N.A. Palkhiwala, honoured Mr. Nayak. (1985 - 86)

ಮಣೀಲ್ ಶೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ : ಜೀವನ ಸಾಧನೆ

ದಿ. ಎನ್. ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯ
ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ

‘ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅದು ನೀಡುವ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡು’ ಎಂಬ ಗೀತಾವಾಕ್ಯಗಳ (... ಸಯುಕ್ತಃ ಕೃತ್ವೈಕರ್ಮ ಕ್ರುತ್, ಕರ್ಮಯೋಗೋ ವಿಶಿಷ್ಟತೇ) ಆದರ್ಶವನ್ನು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೀವಂತ ತತ್ವವಾಗಿಸಿ ದುಡಿಯುವವರು, ವಿರಳವಾಗಿಯಾದರೂ, ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಮಾಜದ ಭಾಗ್ಯ.

ತಾನು ಸಮಾಜದಿಂದ ಪಡೆದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನೀಡಿ, ಸಾರ್ಥಕತೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ, ಕಳೆದ ಆರು ದಶಕಗಳ ಕಾಲದಿಂದ, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಿಂದ, ಜನೋಪಕಾರಿಯಾದ, ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಇಂತಹ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ಓರ್ವರು ಶ್ರೀ ಮಣೀಲ್ ಶೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು. ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ, ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ತನ್ನ ಬಹುಮುಖ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೇತಾರರೆನಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಗೊಳಿಸಿ, ನೈಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ‘ಶ್ರೀಮಂತ’ರೆನಿಸಿದ ಧೈಯನಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ನಾಯಕರು, ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರದು.

ವಾಣಿಜ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ

ನಾಯಕರು, ತಾರುಣ್ಯದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದರು. ಇಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮಿಯಾಗಿ, ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರದ ಶಿಸ್ತು, ವಾಣಿಜ್ಯದ ನೀತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತರು. ಅಜ್ಜ ಕೃಷ್ಣನಾಯಕರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಣೀಲ್ ನಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ಈ ಕುಟುಂಬ 1854ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಆರಂಭಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಶತಮಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆ. ಅಣ್ಣಪ್ಪನಾಯಕ ಅವರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇದು ಪ್ರಮುಖ ಆಮದು ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. 1937ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಂ.ಎ. ಕೃಷ್ಣನಾಯಕ್ ಎಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಎಂಬ ಸ್ವಂತ ವಹಿವಾಟನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ವಿದೇಶೀ ವಸ್ತುಗಳ ಬಹಿಷ್ಕಾರದ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅವರ ಕರೆಯಂತೆ, ಆಮದು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಹಾರ್ಡ್ ವೇರ್ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಬೃಹತ್ ಮಳಿಗೆಯಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿತು.

ವಿಶಾಲ ಕಾರ್ಯರಂಗ

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಕಾರ್ಯರಂಗ ವಿಸ್ತೃತವಾದುದು. ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರದ ಮಾಮೂಲು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತರಾಗದ ನಾಯಕರ ಒಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿ ಸಾರ್ಥಕಪಡೆಯಲು ಸದಾ ಹವಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಾಯಕರ ಕಾರ್ಯರಂಗದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು, ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ಕುತೂಹಲಕರವಾದುದು. ವ್ಯಾಪಾರ, ಹಣಕಾಸಿಗೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತರಾಗುವ ಸೀಮಿತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ, ಅವರು

ಹಲವು ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದು, ತಾನು ದುಡಿದು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನು, ಕೀರ್ತಿ, ಸದ್ಭಾವಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು.

ಸಮಾಜ ಸೇವಾರಂಗ

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವಾಕಾರ್ಯದ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಬಹುದೀರ್ಘ ಕಾಲದಿಂದ ದುಡಿಯುವ ನಾಯಕರು ಹತ್ತು ಹಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧನ, ಸಮಯ, ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆದ ಮಹನೀಯರು. ಚೆಶೈರ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ (ಅಂಗವಿಕಲರ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಂಸ್ಥೆ) ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಲಯನ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ವಲಯ ವರಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಚಾರ್ಟರ್ಡ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರ ವಿಶ್ವಸ್ಮಶಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆಗೈದು, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದವರು. ಭಾರತ್ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ಎಂಡ್ ಗೈಡ್ಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷತ್ವ ಇವರ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸೇವೆ. ಈಶ್ವರಾನಂದ ಮಹಿಳಾ ಸೇವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಕಾರ್ಯ. ಕ್ಷಯರೋಗ ನಿವಾರಣಾ ಸಂಘ, ಹಿಂದ್ ಕುಷ್ಠ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಜನರ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಮಿಡಿದ ನಾಯಕರು, ಓರ್ವ ಸಮರ್ಪಿತ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಕೋಶಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರವರ್ಗಕ್ಕೂ, ನಾಯಕರಿಗೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಜಗಜಾಂತರ.

ಆಟದ ಬಯಲಲ್ಲಿ

ತನ್ನ ಜೀವನ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಾಸ್ಫೂರ್ತಿ, ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುಗೆಯ ಮನೋಭಾವದ ನಾಯಕರಿಗೆ ಆಟದ ಬಯಲೂ ದೂರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಪರಿಶ್ರಮ, ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವ ನಾಯಕರು ಮಂಗಳೂರು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಎಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ. ಕೊಡಿಯಾಲ್ ಬೈಲ್ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರೆಂಬುದು, ಅವರ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೌತುಕ, ಅಭಿಮಾನಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ರಾಜಕೀಯ ರಂಗ

ನಾಯಕರ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯರಂಗ ರಾಜಕೀಯಕ್ಷೇತ್ರ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ, 1930ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇರಿದ ನಾಯಕರು, ಇಂದಿಗೂ ತನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸದೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿರುವರು.

ತಾನು ಒಪ್ಪಿದ ಸಂಸ್ಥೆ, ತತ್ವಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಾಯಕರ ನಿಷ್ಠೆ, ಬದ್ಧತೆಗಳು ಪ್ರಬಲವಾದವು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದವುಗಳು.

ಎರಡು ಅವಧಿಗಳಿಗೆ ವಿಧಾನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ (1961-1969) ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಾಯಕರು, ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು. ಶಾಸನಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಮಿತಿಗಳೆನಿಸಿದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ಸಮಿತಿ(ಎಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ)ಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನಾಯಕರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಸರಕಾರಿ ವಲಯದಲ್ಲೂ, ಶಾಸನಸಭೆಯ ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು. ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ನಾಯಕರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ತುಂಬ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರು. ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಲಕ್ಷ್ಯವಹಿಸಿದರು. ಬರಿಯ ಪೊಳ್ಳು ಆಶ್ವಾಸನೆ, ಮಾಮೂಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಶೈಲಿಯ 'ನೋಡೋಣ ಮಾಡೋಣ' ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳದೆ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಫಾಲೋಅಪ್ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ದುಡಿಮೆಗೈದರು.

ಸಂತೃಪ್ತ ಸಂಸಾರಿ

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ಕೌಟುಂಬಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ. ಪತ್ನಿ ಮನೋರಮ ನಾಯಕ್, ಸಹೋದರ ಕೃಷ್ಣ ನಾಯಕರು ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ. ಪುತ್ರ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಅದೇ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಮಗಳು ಶಾಂತ ಶೆಣೈ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವರು. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಅರುಣ್, ಅರ್ಜುನ್ (ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯಕರ ಮಕ್ಕಳು) ಸೀಮಾ (ಶಾಂತರ ಮಗಳು). ಮಣೀಲ್ ಮನೆತನದ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರುಗಳ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಾಪಾರ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಎರಡೂ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ, ವಿಸ್ತಾರ ಪಡೆದಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣರಂಗ: ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಗತಿ

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು, ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಒಟ್ಟು ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ, ಸಮತೂಕವಾಗಿ, ಬಹುಶಃ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿ, ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ಶಿಕ್ಷಣರಂಗದಲ್ಲಿ. ನಾಯಕರು ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾಪ್ರೇಮಿ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ, 1918 ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರವಾದಿ, ನಾಯಕಿ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಆದರ್ಶದ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣದ

ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶಗಳು ಕೂಡಿ, ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುದು. ಇದರ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯಾದ ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಗೆ ನಾಯಕರ ಪ್ರವೇಶವಾದಂದಿನಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಭಾಗ್ಯರೇಖೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸತೊಡಗಿತು. ಮೊದಲು ಜತೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ, 1976ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಹಾ ಮುನ್ನೆಗತ (ಗ್ರೇಟ್ ಲೀಪ್) ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. 1976ರ ಬಳಿಕ ನಾಯಕರ ಏಕೈಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಗತಿ. ಅಕ್ಷರಶಃ ಹಗಲಿರುಳು ಅದೇ ಚಿಂತನ, ಚಿಂತೆ, ಧ್ಯಾನ ಮನನ ಎಂಬಂತಹ ಏಕಾಗ್ರ ಆಸಕ್ತಿ. ಹಂತ ಹಂತವಾದ ಪ್ರಗತಿ ಎಂಬಷ್ಟಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕಟ್ಟುವ ಉತ್ಸಾಹ. ಪ್ರಚಂಡ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆ, ಭಾರೀ ಯೋಜನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಫಲ್ಯ. ಶ್ರೀಯುತರ ಅರ್ಪಿತ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ 1974-1990 ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ, ಇಂದಿನ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಮೊದಲಾಗಿ ಪದವಿಪೂರ್ವ ವಿಭಾಗವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಂಡ ನಾಯಕರು, ಅದಕ್ಕೆ ನೂತನ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೊಸರೂಪ ನೀಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಪದವಿಪೂರ್ವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ, ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಉತ್ತಮ ಅಂಕಗಳಿಸಿದ್ದ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ, ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಗದಿದ್ದುದು, ಕಾಲೇಜು ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುವ ಒಂದು ಘಟನೆಯಾಯಿತು. ಕಾಲೇಜು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ (1977) ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (1978) ಪ್ರಥಮದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟಡ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಅಂದಿನ ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಡಿ. ಜತ್ತಿಯವರಿಂದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಜರಗಿತು. ಆ ಮೊದಲೇ, ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ, ಮತ್ತು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಕಾಲೇಜು ಓದಲಾಗದವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜು ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಶ್ರೀಯುತರ ಅಭಿಲಾಶೆಯಂತೆ ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜು ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು (1976). ಪ್ರಥಮದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪದವಿಪೂರ್ವ ವಿಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಅವಕಾಶ ನಿರಾತಂಕವಾಯಿತಲ್ಲದೆ, ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯಿತು.

ಪ್ರಥಮದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು ಆರಂಭವಾದ ವರ್ಷದಿಂದ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಂದದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಿದುವು. ಹಾಗಾಗಿ ಸತತ ವಿಸ್ತರಣಾಕಾರ್ಯ ಜರಗುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಸ ವಿಭಾಗಗಳೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಲ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ಟೈಪಿಂಗ್ ಶಾರ್ಟ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಅಳವಡಿಕೆ, ಗೃಹಿಣಿಯರಾಗುವ ಮುಖ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ಉಳ್ಳವರಿಗಾಗಿ ಗೃಹ ವಿಜ್ಞಾನ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಡಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೇಜರ್, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಗೆಗಿನ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮೇಜರ್, ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸೈನ್ಸ್, ನಾವೀನ್ಯವನ್ನು, ಸಾಹಸಿಕ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ವಿಭಾಗ. ಒಂದೊಂದು ಹೊಸವಿಭಾಗದ ಆರಂಭಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲೂ, ಒಂದು ತರ್ಕ, ಚಿಂತನೆ ಇವೆ. ಈ

ವಿಸ್ತರಣದಿಂದಾದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಹೊರಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ ನಾಯಕರು ನಗುತ್ತ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾಲೇಜು, ಪದವಿಪೂರ್ವ ವಿಭಾಗದ ಒತ್ತಡ ಒಂದೆಡೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ. ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡ ನಾಯಕರು, ಬೃಹತ್ ದೂರದರ್ಶಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆರ್ಥಿಕತೆಯು ದಿನೇದಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸ್ಥಾಯಿ ಆದಾಯ ಮೂಲದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಬರಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡ ನಾಯಕರ ಮುನ್ನೋಟದ ಫಲವೇ ಇಂದು ತಲೆಯೆತ್ತಿರುವ ಬೃಹತ್ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಖಾಯಂ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಧಿಯಾಗಿದೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಇದ್ದುದು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಾಸ್ಟೆಲ್. ಅದೂ ಸಮರ್ಪಕವಲ್ಲದ ರೀತಿಯದು. ಬೃಹತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಅದು ಏನೇನೂ ಸಾಲದೆಂದು ಮನಗಂಡ ನಾಯಕರು, ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಸಜ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿ, ಪುನರ್ನಿರ್ಮಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಕೈಗೊಂಡರು. ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರಂತಸ್ತಿನ, ಸರ್ವಸೌಲಭ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. “ಪದ್ಮವಿಹಾರ” ನಿಜವಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಸುಖವಾಸ, ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಆದರ್ಶ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ನಿಲಯವೆನಿಸಿತು. ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗೆ ಕ್ರೀಡಾ ಸಂಘ, ಸಭಾಭವನ, ಉತ್ತಮ ಭೋಜನಶಾಲೆ, ಮುಂತಾದ ವಿಸ್ತೃತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿವೆ. ಇದರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಶ್ರೀ ನಾಯಕರದು.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪಾಲಕರಿಂದ ಬಂದ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಿ, ಕೊಂಕಣಿ ಮಹಿಳಾ ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ ಸಭಾ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಶ್ರೀ ನಾಯಕರು, ಇದೇ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿತು.

ಈ ಬಾರಿ (1990) ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಬಯಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಶ್ರೀ ನಾಯಕರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ

ನಡೆಸಿ ಮೂರು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು, ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ.

ಎಪ್ಪತ್ತೇಳರ ತರುಣ ನಾಯಕರು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತರಾಗದೆ, ಸದ್ಯ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗಗಳಿಗಾಗಿ, ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ಸಹಿತ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಟ್ಟಡವಿರಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅದರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಒಂದೂವರೆ ದಶಕದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಳೆದ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ನಾಯಕರು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ‘ಪವಾಡ ಸದೃಶ ಸಾಧನೆ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಆತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗದು.

ನಾಯಕರು ಇಲ್ಲಿನ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿದಾಗ, ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಇತ್ತು. ಇದ್ದದ್ದು ನಡೆದರೆ ಸಾಕೆಂಬಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ, ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳಾಗಿ ಹರಡಿ ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಕೀರ್ತಿಯ ದೊಡ್ಡಪಾಲು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಪಾಲಕವೃಂದದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಪಾತ್ರತೆ ನಾಯಕರದು.

ಈ ಮಹತ್ಸಾಧನೆಯ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ನೇತೃತ್ವ ಗುಣ, ದಣಿವಿರದ ದುಡಿಮೆ, ಛಲಗಾರಿಕೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಕತೆಯೇ ಅಡಗಿದೆ. ದಾನಿಗಳಿಂದ ಧನಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟೋಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನ್ನ, ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ವತಿಯಿಂದ ನೀಡಿ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಗಾಧ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನವರು ಪೂರೈಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಲುದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಾಯಕ ಕುಟುಂಬ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರೆಯೆರೆದಿದೆ. ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು, ಎಲ್ಲರಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವ ಹಿರಿತನದಲ್ಲಿ ನಾಯಕರದು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಯೋಗ್ಯತೆ.

ಗುಣ ಗೌರವ

ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಸಾಧಿಸುವ ನಾಯಕರ ರೀತಿ ಅನುಪಮ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗದೆ ಅವರಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ಎಪ್ಪತ್ತೇಳರ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ದಿನನಿತ್ಯ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ, ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ, ಪರಾಮರ್ಶೆ ನಡೆಸಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಉದಾಹರಣೆ ವಿರಳವೆನ್ನಬಹುದು. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಭೇಟಿ, ಅವರಿಗೆ ದೇವಮಂದಿರದ ಯಾತ್ರೆಯಂತೆ, ದಿನಚರಿಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ.

ನಾಯಕರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸರಳತೆ ಅಚ್ಚರಿ ತರುವಂತಹದು. ಸಿರಿವಂತರಾದರೂ ಐಷಾರಾಮದ ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದವರಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತನುಮನ ಧನವನ್ನು ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮೀಸಲಿಟ್ಟವರು. ಸರಳ ಉಡುಪು, ಸರಳ ಆಹಾರ, ವ್ಯವಹಾರ. ಯಾರೂ ಅವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಮಾತಾಡಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ದ್ವೇಷವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಟೀಕಿಸುವವರನ್ನೂ, ವಿರೋಧಿಸಿದವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಹಾರ್ದಿಕ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದ ಕಾಣುವ ಅವರ ಸರಳತೆ ಅಭಿನಯವಲ್ಲ. ಸಹಜಕ್ರಿಯೆ.

* ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರುಗಳು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು

ಮಣೀಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ ಉವಾಚ

- ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರ, ಸೇವೆ, ತ್ಯಾಗ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಬಳಸಬೇಡಿ. ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸ ದೇವರ ಕೆಲಸ. ದೇವರಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮೂಲಕ ಅವನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅಷ್ಟೆ.
- ನನ್ನ ಸಾಧನೆಯಿದ್ದರೆ, ಅದು ನನ್ನ ಒಬ್ಬನದಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ಟೀಂವರ್ಕ್. ಹಲವು ಮಿತ್ರರು, ಹಿರಿಯರು, ಬಂಧುಗಳು, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು, ಹಿತೈಷಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಕೆಲಸ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಒಟ್ಟು ಸಾಧನೆಯ ಫಲ, ನನ್ನ ಮೂಲಕ ರೂಪ ಪಡೆದಿರಬಹುದು.
- ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ - ರೆಸ್ಪಾನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅದೇ ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ.
- ಹಿರಿಯರ ಆಶೀರ್ವಾದ, ಮನೆತನದ ಪರಂಪರೆಗಳಿಂದ ನಾನು ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದೆ.
- ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ತುಂಬ ಇದೆ. ಮಾಡುವ ಹಂಬಲವೂ ಇದೆ.
- ಜ್ಞಾನ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಚೌಕಟ್ಟು ಅಗತ್ಯ. ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಉದಾತ್ತಭಾವನೆ, ತಮಗೆ ವಿದ್ಯೆ ನೀಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ, ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆತಂತಾಗುತ್ತದೆ.

[ಮಣೀಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು (ಜೀವನ-ಸಾಧನೆ) ಕಿರು ಪರಿಚಯ-ಇದರಿಂದ ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಸಂಮಾನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡ ಹೊತ್ತಗೆಯ ಭಾಗ]

ಭಾಷಾಂತರ ಮತ್ತು ಅಂಗತ್ವ -ಕನ್ನಡದ ಸಂದರ್ಭ

ಆರ್. ತಾರಿನಿ ಶುಭದಾಯಿನಿ

ಹೆಣ್ಣು ಬರಹಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವುದೇ ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಗತಿ. ಎರಡು ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತಿಯನ್ನು ಬೇಡುವ ಭಾಷಾಂತರದ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾಯಶಃ ಲೇಖಕಿಯರಿಗೆ ಸವಾಲಿನ ಸಂಗತಿ. ಬಹುಶ್ರುತತೆಯನ್ನು ಬೇಡುವ ಮತ್ತು ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳೊಡನೆ ಒಡನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಆಕೆ ಗಳಿಸುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುವಂತದ್ದು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಒಬ್ಬ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ? ಭಾಷಾಂತರದ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ? ಹಾಗೂ ಭಾಷಾಂತರದ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಅವಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಿಶ್ಚಿತತೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ? ಎನ್ನುವ ಹಲವು ಕುತೂಹಲಕಾರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಏಳುತ್ತವೆ.

ಲಿಂಗತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವುಗಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಶೋಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೂಡ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾದ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನೇ ಒಂದು ದ್ವಿತೀಯ ದರ್ಜೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇದ್ದು, ಅದು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವಿದೆ.

ಕನ್ನಡದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಭಾಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಪರನಾರಿಯನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆಕರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತೆಗಳು' ಕೃತಿಯ 'ಕಾಣಿಕೆ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಎಂಬ ಆಕರ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡವೆಂಬ ಲಕ್ಷ್ಯಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಎರಡು ಸೊಬಗಿನ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಯವರ ಸಾಲುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು ಅವು ಇಂತಿವೆ:

ಕನ್ನಡನುಡಿನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು; ನಮ್ಮ ತೋಟದಿನಿಯ ಹೆಣ್ಣು... ..

ಪಡುವ ಕಡಲ ಹೊನ್ನೆಹೆಣ್ಣು ನನ್ನ ಜೀವದುಸಿರು ಕಣ್ಣು
ನಲಿಸಿ, ಕಲಿಸಿ, ಮನವನೊಲಿಸಿ ಕುಣಿಸುತಿರುವಳು!
ಒಮ್ಮೆ ಇವಳು, ಒಮ್ಮೆ ಅವಳು ಕುಣಿಸುತಿರುವಳು.

ಈ ಬಗೆಯ ಕವಿತೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇವು ಭಾಷಾಂತರವೆಂಬ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಪರಿಭಾವಿಸುವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ವಸಾಹತು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಲೇಖಕಿಯರು ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಬೆರಳೆಣಿಕೆ ಮಾತ್ರ. ಈ ಮಾತು ಕೆನೆಪದರದ ಭಾಷಾಂತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಹೇಳುವಂತದ್ದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಹೊರತರುತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಆ ಕಾಲದ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಭಾಷಾಂತರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವು ದಾಖಲಾಗದ

ಕಾರಣ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳು ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಸರಿದಿವೆ; ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಮರೆಯೂ ಆಗಿವೆ. 'ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ', 'ಜಯಕರ್ನಾಟಕ' ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಅನೇಕ ಲೇಖಕಿಯರು ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಹವ್ಯಾಸವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಜಾಗತಿಕ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಲೇಖಕಿಯರು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಲೇಖಕಿಯರು ಭಾಷಾಂತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಭಾಷಾಂತರಗಳೇನು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅದರಂತೆ ಲೇಖಕಿಯರ ಭಾಷಾಂತರವೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದಿದೆ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರ್ತಿಯರು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಧಾನದೊಂದಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಭಾಷಾಂತರವು ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಕೆಳಗಿರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ, ಲೇಖಕಿಯರಿಗೆ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರವೇಶಾವಕಾಶ ಸಿಗದೇ ಇರುವುದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಳಾ ಭಾಷಾಂತರಕಾರ್ತಿಯರೂ ತಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಹಿಳಾ ವಿಷಯಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನದಿಂದ ಉಂಟಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹೊಸ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ ಕಾಯಕಲ್ಪ ನೀಡುವ ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಮಾದರಿಗಳಿಗೇ ಹತ್ತಿರವಾಗಿವೆ. ಈ ಹೊಸ ನಾರಿಯರು ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಶೀಲವಂತೆಯರಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಸಮಾಜವನ್ನು ಪೊರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಮಾಜದ ಜೀವನಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಭಾರತೀಯತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವಂತವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡದ ಭಾಷಾಂತರಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಪಲ್ಲಟಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗತ್ವವು ಹೇಗೆ ವಿವೇಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗ ಹಾಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲ ಎರಡು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಸಂದಿಗ್ಧವು ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸುವ ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಆಧುನಿಕತೆಯಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದುದಾಗಿತ್ತು. ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನವು ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೆಂದರೇನು? ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ಮಹಿಳಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ನಾಟಕಾನುವಾದಗಳು ಪಿತೃಪ್ರಧಾನತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿಕೊಂಡವು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಪಂతుಲು ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ ರಾಮರಾಯರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರು ಮಾರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ-ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಓಡ್ಡ ಮಹಾರಾಜ(ಡಂಕನ್)ನನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಚಂದ್ರವಲ್ಲಿ(ಲೇಡಿ ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆತ್) ಕ್ರಮವು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಒಪ್ಪುವಂತದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತೀತಿ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ ಗೌಡರು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಸಭ್ಯತೆಯ, ಶಿಷ್ಟಾಚಾರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನೇ ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲದಲ್ಲಿರುವುದು ಲೇಡಿ ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆತ್‌ಳು ಡಂಕನ್ನನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, 'ಕನ್ನಡ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಇರುವುದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ'. ಇದು ಶ್ರೀಕಂಠೇಶಗೌಡರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ರುಝ್‌ನಿರಾಣಿ, ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ ಗೌಡರು ಗಮನಿಸದವರಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಚಂದ್ರವಲ್ಲಿ ಓಡ್ಡರಾಜನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡರೂ ಅವನು ಅವಳನ್ನು 'ತಂಗೀ' ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆತಿಥ್ಯ ಪ್ರಸಂಗದ ಮುಜುಗರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಲೇಡಿ ಮ್ಯಾಕ್‌ಬೆತ್ ಪಾತ್ರವು ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೂ ಬಾರದು. ಮೂಲತಃ ಆ ಪಾತ್ರವು ತನ್ನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ಆಡಿತೋರುವ ದುಷ್ಟತನದ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಹೆಣ್ಣುತನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಈವಿಲ್ ಹಂತಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳನ್ನು ನಾಲ್ಕನೇ ಮಾಟಗಾತಿ ಎಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಮರ್ಶೆಗಳು ಕರೆಯುವುದು.

ತೆಲುಗಿನ ವೀರೇಶಲಿಂಗಂ ಅವರ 'ಸತ್ಯರಾಜಾ ಪೂರ್ದದೇಶ ಯಾತ್ರೆಗಳು'(1899) ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿ.ರಾಮರಾಯರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಸುಮಾರು 'ಪ್ರಮೀಳಾರ್ಜುನೀಯಂ' ನಾಟಕದ ಭಾಷಾಂತರ ಬಂದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕೃತಿ ಬಂದಿದ್ದು ಈ ಕಥನವೂ ಸಹ 'ಸ್ತ್ರೀ ಮಲಯಾಳ' ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು

ಸ್ತ್ರೀ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು ಛೇದಿಸಿದೆ. ಇದೊಂದು ರಮ್ಯಕಥನವಾಗಿದ್ದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ 'ಸ್ತ್ರೀಮಲಯಾಳ' ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪಿತ ದೇಶವನ್ನು ಮಾತೃಮೂಲೀಯ ಸಮಾಜ ಇರುವ ಮಲಯಾಳ ರಾಜ್ಯದ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ನೂತನರೀತಿಯ ಕಲ್ಪನಾ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ ಪಂతుಲು ಅವರು ಸ್ತ್ರೀ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವರು. ಆದರೆ 'ಸತ್ಯರಾಜಾ ಪೂರ್ದದೇಶ ಯಾತ್ರೆಗಳು' ಕೃತಿ ಪರ್ಯಾಯ ಸ್ತ್ರೀದೇಶವನ್ನು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪಂతుಲು ಅವರಂತಹ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತದ್ದು ಎಂದು ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಥಾನಾಯಕನು ತನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ದೇಶಸಂಚಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಮಲಯಾಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯಾಣದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೇಲಿಸಿ, ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಪ್ರವೇಶವು ಲಿಲಿಪುಟಗಳ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಗಲಿವರನಂತೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ತನ್ನ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಒಂದರ ಪಕ್ಕ ಒಂದನ್ನು ಇಟ್ಟು ನೋಡತೊಡಗುತ್ತಾನೆ ಈ ಯಾತ್ರಿಕ. ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಮಲಯಾಳವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಿಂದೂ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗುವ ಅಂಶಗಳಿಂದ. "ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರು ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಗಾಳಿಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆಂದೂ, ಸ್ತ್ರೀಮಲಯಾಳವನ್ನು ಕುರಿತು ನಮ್ಮವರು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯವೇ ಎಂದೂ ನಾನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡೆನು"(ಪು. 24). ಗಂಡಸಿನ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ ಇದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಅತೀರೇಕದ ಲೋಕವಾಗಿರುವ ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಯಾತ್ರಿಕ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಲ್ಪಿತವಾದ ವಿಚಿತ್ರ. ಅವನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗತಿಗಳು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಪುರುಷರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮಾಡಿ ಹೇಳಲಾಗಿವೆ.

ಈ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸ್ತ್ರೀಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬುದ್ಧಿ ಮೇಲು ಎಂದು ತೋರಿಸಿರುವುದು ಒಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯವೇ ಸರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ 'ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬುದ್ಧಿ ಮೋಣಕಾಲ ಕೆಳಗೆ' ಎನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೇಲೆ. ಇದರಾಚೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ತೋರಿದ ಹೆಂಗಸರು ಗಯ್ಯಾಳಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೆ. ಇದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ 'ಟೀಮಿಂಗ್ ಆಫ್ ದ ಶ್ರೂ' ನಾಟಕವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಲಿಂಗತ್ವದ ನೆಲೆಯಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪಿತ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯಗಳು ಒಂದು ಏಕರೂಪದ ಭಾರತೀಯತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದವು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ 'ಟೀಮಿಂಗ್ ಆಫ್ ದ ಶ್ರೂ' ನಾಟಕದ ಬಹುವಿಧ ಭಾಷಾಂತರಗಳೇ ಉದಾಹರಣೆ. ಬಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಾಟಕ ಮೊದಲು ಗುಜರಾತಿಯಲ್ಲಿ 'ನಾಥಾರಿ ಫಿರಂಗೀರ್ಝ' ಥೇಕಣಿ ಅವಿ(1852) ಆಗಿ ಬಂದಿತು. ಬಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ 'ಚಾಮುಂಡಾರ್ ಶಿಕ್ಷಾ'(1915) ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಚಂಡೀ ಮದಮದರ್ನ'(1910), 'ತ್ರಾಟಿಕಾ ನಾಟಕ' ಇವುಗಳು ಶಿಶಿರ್

ಕುಮಾರ್‌ದಾಸ್ ಅವರು ಗುರುತಿಸುವಂತೆ ಭಾರತೀಯ ಗಂಡಸಿನ ಶಿವನಿಸಂ ಅನ್ನು ತೃಪ್ತಗೊಳಿಸಿದವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳು ಸಾಧಿತವಾದವು; ಒಂದು, ಯುರೋಪಿನ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಬೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಭಾರತೀಯ ನಾರಿ ತನ್ನ ಗಡಿ ದಾಟಿ ಹೋಗಬಾರದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲಿನ 'ಶೂ' ಆಗುವ ಹೆಂಗಸನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಗಂಡಸು ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಧೀರನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವಳು ಗಂಡಸಿನಿಂದ ಪಳಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಲಿತು ಗೃಹಿಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಸಾರವನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಪಠ್ಯದ ಆಯ್ಕೆಯೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪುರುಷನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಯೆ. ಭಾಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಉನ್ನಾದದ ಸಂತೋಷ ಹಂಚುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ಇದ್ದಂತಿದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಭಾಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ, ಸ್ತ್ರೀ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ನಾಟಕಗಳ ಅನುವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಂತೂ ಸ್ತ್ರೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೊದಲ ಹಂತದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಡಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಅಂತರದ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಕಥಾಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀವಿಷಯವು ಸಹ ತೊಡಕಿನದಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸಪೇಟೆ ಹನುಮಂತಗೌಡರು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಆಫ್ ವೆನಿಸಿನ ಕನ್ನಡಾನುವಾದದ ಮೊದಲು ಆ ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಸುದೀರ್ಘ ಮುನ್ನುಡಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. 'ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಸ್ತುತ ನಾಟಕವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶೈಲಕ್ ಮಗಳು ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಿಂದ ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇನು ಸಮಂಜಸವೆನಿಸಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾಟಕದ ರೂಪಾಂತರದಲ್ಲಿ ಶಶಿಕಲೆ(ಶೈಲಕ್‌ನ ಮಗಳು ಜೆಸ್ಸಿಕಾ ಇಲ್ಲಿ ಶಶಿಕಲೆ) ತಂದೆಯನ್ನು ದೋಚದೆ, 'ಉಟ್ಟುಬಟ್ಟೆಯನ್ನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನನ್ನೂ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಉದಾತ್ತವೂ ಪವಿತ್ರವೂ ಉದ್ಘೋಷಕವೂ ಆಗಿದೆ' ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಕಾಶಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅಮೃತಾಚಾರಿ ಅವರು ಹ್ಯಾಮ್ಲೆಟ್ ನಾಟಕವನ್ನು 'ಸನ್ಮಾಪಕ' ಎಂದು ರೂಪಾಂತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ(ಮೂಲ ನಾಟಕದ) ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು 'ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂಜನಜೀವನಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷಾಂತರಗೊಳ್ಳುವ ಪಠ್ಯಗಳ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿನ್ಯಾಸವು ಮೂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ

ಪಾತ್ರಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮಾಜದ ರೀತಿನೀತಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಬಹುತೇಕ ಭಾಷಾಂತರ ಪಠ್ಯಗಳ ಆಂತರಿಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಭ್ರಾಂತಿವಿಲಾಸ (1876)ದ ವಿಲಾಸಿನಿ ಹೇಳುವ, 'ಅಕ್ಕಾ, ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಜಲ, ಭೂಮಿ, ಅಂತರಿಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಜಲಚರ, ಭೂಚರ, ಖೇಚರಗಳಾದ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಆ ನಿಯಮಕ್ಕೊಳಗಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತವೆ' (ಭ್ರಾಂತಿ ವಿಲಾಸ, ಪು.17) ಮಾತುಗಳು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಮಾತುಗಳಂತೆ ತೋರುತ್ತವೆ.

ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ನಾಟಕಗಳ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದಂತೆ ಮೂಲ ನಾಟಕಗಳ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಶೀಲ ವಿವೇಚನೆ/ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಮೊದಲ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಲ್ಲಿ ಆತಂಕ ಉಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸುವಾಗ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂದಿಗ್ಧಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂದಿಗ್ಧ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿದೆ. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರನ 'ಟೀಮಿಂಗ್ ಆಫ್ ದ ಶೂ' ನಾಟಕವು ಕನ್ನಡದ/ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತಿದ್ದು, ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಭಾಷಾಂತರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಾಟಕ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಭಾಷಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಹ 'ಚಂಡಿ ಮದಮದರ್ಸ', 'ಗಯ್ಯಾಳಿಯನ್ನು ಸಾಧು ಮಾಡುವಿಕೆ' ಮುಂತಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡಿದ್ದು ಜನಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 'ಒಥೆಲೋ', 'ರೋಮಿಯೊ ಜೂಲಿಯೆಟ್' ತರದ ನಾಟಕಗಳ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಭಾಷಾಂತರಕಾರರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಸವಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ 'ಒಥೆಲೋ'(ಶೂರಸೇನೆ ಚರಿತೆ) ನಾಟಕದಲ್ಲಿ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಲಿಂಗವಿವಕ್ಷೆಯ ಮರುವಿನ್ಯಾಸದ ಒತ್ತಡವು ಭಾಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕುಲೀನ ಎಂದು ಕಾಣಬಲ್ಲ ಹಲವು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮನೆಯ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದರ ಧೋರಣೆ ಒಂದೆಡೆ ಇದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅದೇ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಸುಶಿಕ್ಷಿತಳಾಗಿಸಿ, ಸಮಾಜವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಆದರ್ಶ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನಾಗಿಸುವ ಧೋರಣೆ. ಇವೆರಡೂ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಧೋರಣೆಗಳೆಲ್ಲ. ಇವು ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ದೇಶೀಯ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಸುಧಾರಣೆಯ ಧೋರಣೆಯು ತಮ್ಮ ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾದ ಅಂಶ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಪರ-ವಿರೋಧ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಗೊಂಡು ಬಂದ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಬಂಗಾಳಿ ಹಾಗೂ ತೆಲುಗಿನ ಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಸತಿ ಕುರಿತ ವಿವರಗಳು ಚರಿತ್ರೆಯ ದಾಖಲೆಗಳಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರ್ತಿಯರು ಈ ಐಡಿಯಾಲಜಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಮಾಡಿದ

ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ರಾಜಕಾರಣದ ಅಂಶವೇ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾದರಿ ರೂಪಿಸುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಬಂದವು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 1925ರ ತನಕ ಬಂದ ಭಾಷಾಂತರ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾರಿಯ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕಿ ನೋಡುವ ಕ್ರಮವು ರೂಢಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ನಡೆಯು ಹೆಚ್ಚು ತಾತ್ವಿಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತಗೊಂಡ ಸ್ತ್ರೀನೈತಿಕತೆ ಹಿಂದೂ ರಾಜಕಾರಣದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಭಾರತದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ರೀತಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಗಾಂಧೀ ಕಾಲದ ಭಾಷಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ವಾದ ನೈತಿಕತೆಯೊಂದು ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಶೀಲವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

* ಆರ್.ತಾರೀಣಿ ಶುಭದಾಯಿನಿ, ಲೇಖಕಿ, 'ಸದ್ಯಣಿ', ಒಂದನೇ ಕ್ರಾಸ್, ನೃಪತುಂಗ ಬಡಾವಣೆ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಾಲೋನಿ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ- 577 501.

ಡಾ. ಸಂಧ್ಯಾ ಅಡಿಗ

ನಾನು ಕಲಿತ ಶಾಲೆ

ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಿತ ಶಾಲೆ
ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ
ಬಾಳಿನ ಸಂಧ್ಯಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಡುವುದು
ಆ ದಿನಗಳ ಸುಂದರ ಸವಿನೆನಪುಗಳ ಸರಮಾಲೆ

ದಕ್ಷ ಗುರುಗಳು ವಿಧೇಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು
ಪಾಠ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರು
ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸನ್ನಡತೆ, ಚಿತ್ರಕಲೆ
ಸಂಗೀತ, ಹೊಲಿಗೆ-ಇವುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ಶಾಲೆ

ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಆನಿಬೆಸೆಂಟರ ದೂರದೃಷ್ಟಿ
ನೂರು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಪೂರೈಸಿಷದೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ಸೃಷ್ಟಿ
ವಸಂತೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸಿದ ಶಾಲೆಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ
ಈ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿದ್ಯಾಕೇಂದ್ರ ಚಿರಕಾಲ ವಿದ್ಯಾದಾನ ನೀಡಲೆಂದು

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ವೈದ್ಯರು, ಕುಂದಾಪುರ

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಮಹಿಳಾ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ.ಎಂ. ರೋಹಿಣಿ

ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ನೀಡಿದ ಅಪರಿಮಿತ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಲೇಖನಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ.

ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬ ಐರಿಷ್ ಮಹಿಳೆ ವಿದೇಶೀಯರಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಅಸಾಧಾರಣ ಕೊಡುಗೆಯಂತೆ, ಇನ್ನಿತರ ವಿದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ

ವಾಸ್ಕೋಡಗಾಮನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಜಲಮಾರ್ಗವನ್ನು 1498ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಹುಡುಕಿದ ಮೇಲೆ ಯುರೋಪಿನ ಹಲವು ದೇಶಗಳು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸಿದ ಕತೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಕ್ಷಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು, ಡಚ್ಚರು, ಫ್ರೆಂಚರು, ಇಂಗ್ಲಿಷರಲ್ಲಾ ಕ್ರಮೇಣ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿನ ರಾಜರ ಒಳಜಗಳಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗು ತೂರಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ವಸಾಹತುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಇತಿಹಾಸವೂ ಸುಪರಿಚಿತ. 1833ರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರವು ಯುರೋಪಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಿಷನರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿತು. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಜರ್ಮನಿಯ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸೇವಾ ಕೇಂದ್ರ ತೆರೆಯಲು ಬಯಸಿತು. ಭಾರತದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಕಲ್ಲಿಕೋಟೆ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಮಿಷನರಿಗಳು ಬಂದಿಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾಯಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ 1834 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 30ರಂದು ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೊಕ್ಕಪಟ್ಟ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ರೆವರೆಂಡ್ ಎಸ್. ಹೇಬಿಕ್., ಜೋನ್ ಸಿ. ಲೆಹ್ಮರ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ಟೋಫ್ ಎಲ್. ಗ್ರೈನರ್ ಎಂಬ ಈ ಮೂವರು ಮಿಷನರಿಗಳು ಮಂಗಳೂರಿನ ಹಳೆಬಂದರಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಸ್ಥಳೀಯರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯದೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೇವೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅರಿವಾಗಿ, ತುಳು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಗಳಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡದ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಂಗಳೂರು ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಅನಕ್ಷರತೆಯೇ ಇಲ್ಲಿನ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. 1836ರಲ್ಲಿ ನಿರೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದರು. ಶೂದ್ರರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದೇ ಅಪರಾಧವಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಿಷನರಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದೇ ಸವಾಲಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನಂತೂ ಶಾಲೆಯತ್ತ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತಾಂತರಗೊಂಡ

ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್ನಿನ ಸೇವಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. ಮೊದಮೊದಲು ಇವರ ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಂಶಯದಿಂದ ಕಂಡವರೂ ಇದ್ದರು. ಬೊಕ್ಕಪಟ್ಟ, ನಿರೇಶ್ವರ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಕಾರ್‌ಸ್ಟೀಟ್ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ತೆರೆದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಈ ಮಿಷನರಿಗಳ ಸಮಾಜಸೇವೆ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸೇವೆ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸ್ಥಾಪನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. 1842ನೇ ಇಸವಿಯವರೆಗೂ ಮಿಷನರಿಗಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಎರಡು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಕೆಲವೊಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಿಷನರಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿದಾಗ ಮಂಗಳೂರಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮಾಜದವರು ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಷನ್ನಿನ ಹೋಮ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಮುಚ್ಚಿದ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರಂತೆ. ಮಿಷನರಿಗಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವಿದ್ದುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆ ವರ್ಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹವೂ ಆಗ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗಣ ಗಂಟಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಬೈರ ಸಮಾಜದವರಿಗಾಗಿ, ಕುರುಡರಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆ ತೆರೆದರು. 14 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಉಡುಪಿ, ಹಳೆಯಂಗಡಿ, ಮುಲ್ಕಿ, ಕಾಸರಗೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. ಮಿಷನರಿಗಳ ಪತ್ನಿಯರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಿಸಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟುದಲ್ಲದೇ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದರು.

ಹೆಂಗಸರು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ದುಡಿದು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಈ ಮಿಷನರಿಗಳ ಮಹಾತ್ಮಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೈಮಗ್ಗದ, ಹಂಚಿನ ಹಲವು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಉದ್ಯೋಗ ನೀಡಿದರು. ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲವಾಡಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವರೂ ಈ ಮಿಷನರಿಗಳು ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತುಳು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ದಾಖಲೆಯೇ ಆಗಿದೆ. 'ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕುಲೆನ ಬರವುದ ಪಾಠೋಲು' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು

ಮಿಷನರಿಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರಕಾಶನ, ಮುದ್ರಣ, ಸಂಶೋಧನ, ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಮೂಲಕ ಮಿಷನರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಔದ್ಯೋಗಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಸಂಪನ್ನಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಶಾಲೆ ತೆರೆಯುವವರಿಗೆ ಈ ಮಿಷನರಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅಪೊಸ್ತಲಿಕ್ ಕಾರ್ಮೆಲ್ ಭಗಿನಿಯರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ

ಅವಿಭಜಿತ ದ.ಕ. ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ವಿದೇಶಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಜಾಣತನ ಮೈಗೂಡಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಲಭಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಮಿಷನರಿಗಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ್ದರಿಂದ ವಿದೇಶದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಭಗಿನಿಯರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಹಾಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲಿಕ್ ಕಾರ್ಮೆಲ್ ಭಗಿನಿಯರು ಮುಖ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಧರ್ಮ ಭಗಿನಿಯರ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವರು ಪೂಜ್ಯ ಮಹಾಮಾತೆ ವೆರೋನಿಕ. ಸಿಸ್ಟರ್ ಅವರು ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮೂಲದವರು. ಮಾನವನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನೈತಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಮೂಲಮಂತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತ ಈ ಮಾತೆ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂವರು ಭಗಿನಿಯರನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. 1870 ನವೆಂಬರ್ 19ರಂದು ಮಂಗಳೂರಿನ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದವರು ಮೂವರು ಭಗಿನಿಯರು. ಅವರೇ ಭಗಿನಿ ಎಲ್ಯಾಸ್, ಭಗಿನಿ ಮಾರಿಡೆಸಾಂಜ್ ಮತ್ತು ಭಗಿನಿ ಜೋಸೆಫ್, ಮಂಗಳೂರಿನ ನಾಗರಿಕರು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಪಾಂಡೇಶ್ವರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ದುರಸ್ತಿಗೊಳಿಸಿ 1871ರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸೈಂಟ್ ಆನ್ಸ್ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದರು. 1884ರಲ್ಲಿ ಅದು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಆಯಿತು. 1918ರಲ್ಲಿ ಡೊಂಗರಕೇರಿಯ ನಾಗರಿಕರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನ ರಾಣಿ ವಿಕ್ಟೋರಿಯರವರ ಚಿನ್ನದ ಹಬ್ಬದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಆ ಶಾಲೆಗೆ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಕಾಸ್ಟೇ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇಡಲಾಯಿತು. ಇದೇ ಶಾಲೆ ಮುಂದೆ ಉರ್ವದ ಲೇಡಿಹಿಲ್‌ಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡು ಶತಮಾನದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

ಮುಂದೆ ಎ. ಸಿ. ಭಗಿನಿಯರಿಂದ 1895ರಲ್ಲಿ ಹಂಪನಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಬಿಷಪ್ ವಂದನೀಯ ಎ. ಕವಾದಿನಿ ಎಸ್. ಜೆ. ಅವರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯೂ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಮಾರ್ಜರಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರಿಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂದೆ ಈ ಶಾಲೆಗೆ ಸ್ಥಳ ದಾನ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಅದು ಮಾರ್ಜಲ್ ಶಾಲೆಯೆಂದೇ ಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ಅಪೋಸ್ತಲಿಕ್ ಕಾರ್ಮೆಲ್ ಸಿಸ್ಟರ್ಸ್‌ನವರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ ಆನ್ಸ್ ಶಾಲೆ, ಮೇರಿಹಿಲ್ ಮತ್ತು ಲೇಡಿಹಿಲ್‌ನಲ್ಲಿನ ಎರಡು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ತನ್ನ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ಆಳವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಿರಟಿನೊಂದಿಗೆ ತಾಯಿ ಅಲೋಸಿಯಾ ಅವರು ಬೆಂದೂರಿನ ಬಾಲಕಿಯರ ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡರು. ಮುಳಿಹುಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಗುಡಿಸಲುಗಳು

ಇರುವಂತಹ ಬೆಂದೂರಿನ ತೀರಾ ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶವೊಂದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಕಾಡು ಪೊದೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಹಣ್ಣಿನ ಮರಗಳು ಮತ್ತು ತಾಳೆ ಮರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಬಾವಿಗಳು, ಹರಿಯುವ ತೋಡು ಇದ್ದಂತಹ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿತ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ನಿಧಾರ ಮಾಡಲಾಯಿತು. 1914ರಲ್ಲಿ ಬೆಂದೂರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೈಂಟ್ ಆಗ್ನೇಸ್ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. 1921ರಲ್ಲಿ ಇದೇ ಶಾಲೆ ಸೈಂಟ್ ಆಗ್ನೇಸ್ ಕಾಲೇಜ್ ಆಗಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯಿತು. 1929ರಲ್ಲಿ ಮದರ್ ಮೆಗ್ಗಿಲಿನ್ ಎಂಬವರು ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಆಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕೆಂದು ಮನಗಂಡು 1920ರಲ್ಲಿ ಸೈಂಟ್ ಆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದೇ ಶಾಲೆ ಮುಂದೆ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ತರಬೇತಿಯ ಮಹಾ ವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಲಭಿಸಿದ ನಂತರ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮದಂತೆ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದರು. ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಲಭಿಸಿತು.

ಈಗ ಮತ್ತೆ 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ವಿಜೃಂಭಿಸುವುದು ಕಾಲದ ಮಹಿಮೆ ಎನ್ನಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನ ಜ್ಞಾನ ದಾಹಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯೊಂದು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಬಾರದಲ್ಲ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ, ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಇದನ್ನು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಹೊರವಲಯದ ಕೋಟಿಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೆಲ್ಲಾ ಮೇರಿಸ್ ಶಾಲೆಯು 1937ರಲ್ಲಿ ಇವರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೋಟಿಕಾರಿನ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ನಾಲ್ವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಂದ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಹಳೆ ಕಟ್ಟಡದ ವೆರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಪೋರ್ಟಿಕೋದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಇದು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಹೈಸ್ಕೂಲಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಕಾರ್ಮೆಲ್ ಭಗಿನಿಯರು ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಲವಾದ ಕಾರಣವಿದೆ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಡೊಂಗರಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಭಗಿನಿಯರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಉಡುಪಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವೂ ಇತ್ತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರಾದ ವಿಠಲ ಕಾಮತ್ ಎಂಬವರು ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಈ ಭಗಿನಿಯರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಜ್ಞಾನ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದರಂತೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಉಡುಪಿಯ ಸೈಂಟ್ ಸಿಸಿಲೀಸ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ 85 ಆಯಿತು ಎಂದು ದಾಖಲೆಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಮುಂದೆ ಕುಂದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ, ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ, ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶ್ರಮವನ್ನು 1930ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲೇ ಮುಂದೆ ಸೈಂಟ್ ಜೋಸೆಫ್ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. 1933ರಲ್ಲಿ ಕೆಮ್ಮಣ್ಣು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮರಿಯಾ ಗೊರೆಟ್ಟಿ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ಇಲ್ಲಿ

ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸುಗಳಿದ್ದವು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಕುಂದಾಪುರದಲ್ಲಿ ಹೋಲಿ ರೋಜರಿ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಬಂಟ್ವಾಳದಲ್ಲಿ 1963ರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮೆಲ್ ಶಾಲೆ, ಗಂಗೋಳಿಯಲ್ಲಿ 1966ರಲ್ಲಿ ಸ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮೇರಿಸ್ ಶಾಲೆ, ಕಲ್ಯಾಣಪುರದಲ್ಲಿ 1956ರಲ್ಲಿ ಲೂಡ್ಸ್ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಸಾರ ವ್ಯಾಪಕವಾಯಿತು.

ಭಗಿನಿ ಎಲೋಷಿಯಾ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ 1929ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರವು 'ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಹಿ ಹಿಂದ್' ಬಂಗಾರದ ಪದಕವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು. 1922 ರಿಂದ 1947ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಗಿನಿ ಜೋಸೆಫಿನ್ ಅವರಿಗೆ ಸರಕಾರವು 'ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಹಿ ಹಿಂದ್' ಬೆಳ್ಳಿ ಪದಕವನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು. ಭಾರತ ಸರಕಾರವು ಧಿಯೋಡೇಸಿಯಾ ಅವರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಮೋಘ ಸೇವೆಗಾಗಿ 1970ರಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿತು.

ಕಳೆದ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸದ್ಗುಣಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ಮದರ್ ಅಲೋಶಿಯಸ್ ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಹುಡುಗಿಯರ ಕೈ ಬರಹವನ್ನೂ ಸುಂದರಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಈ ಹುಡುಗಿಯರು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಗಂಡಂದಿರು ಇಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರನ್ನು ದೂಷಿಸಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಈಗ ಇದೇ ಕಾರ್ಮೆಲ್ ಭಗಿನಿಯರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಛಾತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಪುರುಷರ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆವ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಸೈರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರಶಂಸನೀಯ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಮಹಿಳೆಯರು, ದೈಹಿಕವಾಗಿ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಭಗಿನಿಯರು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಾಗರಿಕರು ಸ್ಮರಿಸಲೇಬೇಕು. ಈ ಭಗಿನಿಯರು ವಿಕಲಚೇತನರಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ವಿಜಯಮಾರಿ ಎಂಬ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಇವರದು. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 14 ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾಧನಾಶೀಲರಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಖ್ಯಾತಿ ಈ ಕಾರ್ಮೆಲ್ ಭಗಿನಿಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಬೆಥನಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಭಗಿನಿಯರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

20ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭ ಕಾಲವು ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರವನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದೂ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಿತು. ಬೆಂದೂರ್ ಚರ್ಚಿನ ವಂದನೀಯ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ರೈಮಂಡ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಕಮಿಲ್ಲಸ್ ಮಸ್ಕರೇಇಸ್ ಇವರು ಒಂದು ಕನ್ಯಾ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯಾಗುವುದು

ಸುಲಭವಿರಲಿಲ್ಲ 1921 ಜುಲೈ 16ರಂದು ಬೆಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಥನಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪೋರಾ ಮಥಾಯಸ್, ಮಾರ್ಸೆಲಿನ್ ಮಿನೇಜಸ್, ಆಲಿಸ್ ಮಥಾಯಸ್, ರೆಜಿನಾ ಗಟ್ಟೂಡ್ ಗೊನ್ನಾಲ್ವಿಸ್ ಎಂಬ ನಾಲ್ವರು ಮಹಿಳೆಯರು ಮೇರಿ ಮಾರ್ತಾ, ಎಂ ಕ್ಲೇರ್, ಎಂ ಲೂಡ್ಸ್, ಎಂ. ಗಟ್ಟೂಡ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಥನಿ ಎಂಬ ಕನ್ಯಾಮಠದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣರಾದರು. ಪೂಜ್ಯರಾದ ಮಸ್ಕರೇಇಸ್ ಅವರು ಅಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆತ್ಮೋನ್ನತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಸೇವೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟಿತು. ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯ ನೀಡುವುದು, ಈ ಭಗಿನಿಯರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿರುವ ಅಥವಾ ಏನೇನೂ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಈ ಭಗಿನಿಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. 1921ರಲ್ಲಿ ಸೈಂಟ್ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಮೇರಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶಾಲೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದ ಸವಾಲುಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಗೆದ್ದ ಕಥನಗಳು ಈಗ ಪವಾಡದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ದ.ಕ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಕೊಂಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಳಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಚಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಶಾಲೆಗಳು ಇಂದು ಸುಂದರ, ಸದೃಢವಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತವಾಗಿವೆ.

ಬೆಥನಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಾಲೆಗಳ ಒಂದು ಕಿರು ನೋಟ ಹೀಗಿದೆ. 4-11-1902ರಲ್ಲಿ ಜೆ.ಜೆ. ಪ್ಯಾಸ್ ಎಂಬವರು ಕಂಕನಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಾಲೆಯನ್ನು 1921ರಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಫಾದರ್ ಮಸ್ಕರೇಇಸ್ ಅವರು ಭಗಿನಿಯರ ವಶಕ್ಕೆ ನೀಡಿದರು. ಅದು ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಊರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಭಗಿನಿಯರು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದರು. ಕದ್ರಿ ಮಲ್ಲಿಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಸೆಲ್ ಡಿ'ಸೋಜರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಯನ್ನು 1914ರಲ್ಲಿ ಫಾದರ್ ಆರ್.ಎಫ್.ಸಿ. ಮಸ್ಕರೇಇಸ್ ಅವರು ನಡೆಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದೇ ಸೈಂಟ್ ಸೆಬೆಸ್ಟಿಯನ್ ಶಾಲೆ. ಅದನ್ನು 1921ರಲ್ಲಿ ಬೆಥನಿ ಭಗಿನಿಯರು ಮುನ್ನಡೆಸಿದರು. ನಗರದೊಳಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಬಜಪೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಟಲ್ ಫ್ಲವರ್ ಶಾಲೆಯನ್ನು 1930ರಲ್ಲಿ ಬೆಥನಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಭಗಿನಿಯರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಪುತ್ತೂರಿನ ದರ್ಭೆಯಲ್ಲಿ 1928ರಲ್ಲಿ ಲಿಟಲ್ ಫ್ಲವರ್ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹಳ್ಳಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿಯೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಯಾವ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಎದೆಗುಂದದೆ, ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿಗೆ ಹಿಂಜರಿಯದೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಅವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದುವು. 1941ರಲ್ಲಿ ಕಿನ್ನಿಗೋಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಲಿಟಲ್ ಫ್ಲವರ್ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಕಿನ್ನಿ ಕಂಬಳದಲ್ಲಿ ರೋಸಾಮಿಕ್ಕಾ 1939ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುವಂತಾದರೂ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಿಗಾಗಿಯೇ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು 1945ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸೈಂಟ್

ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಲ್ ಭಗಿನಿಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳು ಆಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಸ್ಟರ್ ಆಫ್ ಚಾರಿಟಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಭಗಿನಿಯರು ಕಪಿತಾನಿಯೋದಲ್ಲಿ 1940ರಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕ್ರಮೇಣ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಭಗಿನಿಯರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತ ಜೆರೋಸಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರೇ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಾಗುವುದೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಭಗಿನಿಯರಿಂದ ಕಿನ್ನಿಕಂಬಳದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. 1943ರಲ್ಲಿ ಕುಲಶೇಖರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಸೇಕ್ರೆಡ್ ಹಾರ್ಟ್ ಶಾಲೆ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ದೂರದ ಊರುಗಳಿಂದ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ವಸತಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಗತಿಕ ಅನಾಥ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಕುಲಶೇಖರ, ಕಿನ್ನಿಕಂಬಳ, ಗುರುಪುರಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶದ ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಈ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿ ಅಕ್ಷರದ ಬೆಳಕು ಲಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. 1946ರಲ್ಲಿ ಮುಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಡಕುಟುಂಬದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದರು. 20ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಈ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹಲವು ಸವಾಲುಗಳು ಎದುರಾದವು. ಆಗ ಧೈರ್ಯಗಡೆದ ಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಬಡ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಂಕಣ ಬದ್ಧರಾದರು.

ಬಂಟ್ವಾಳದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಭಗಿನಿಯರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ವಿರೋಧವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯದವರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಶಾಲೆ ತೆರೆಯುವುದು ಇವರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಪರಿಸರವೂ ಆಗಿತ್ತು. 20ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿಯುವ ಶಾಲೆಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದವು. ಆದರೂ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಕಲಿಯುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಕಲಿಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗ ಹೆತ್ತವರು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನೂ ನಾವು ಮರೆಯಲಾರವು.

ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ್ದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಭಗಿನಿಯರು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲೂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಅಂದು ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಬೆಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸಂತ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಮೇರಿ ಶಾಲೆಯು ಇಂದು ನೂರಾರು ಶಾಖೆಗಳಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಬಳ್ಳುಂಜೆ, ಅಜಿಕಾರು, ಪುತ್ತೂರು ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಜೋಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಆ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗುವ ಉದ್ದೇಶ ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದಲ್ಲಿ

ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಯಾರಿಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯರು ಮಹತ್ವದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೇ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೇ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗುವಂತೆ ಕುಶಲಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಕಸೂತಿ, ಕೈಮಗ್ಗ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಾವೂ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಿಳೆಯರು ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಬದುಕುವ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿದರು. ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಭಗಿನಿಯರು ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಷನರಿಗಳಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂಲೆಮೂಲೆಯ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾಡತೊಡಗಿದವು. ಮಂಗಳೂರಿನ ಬಲ್ಲರದ ಸರ್ಕಾರಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಯು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಯೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ವೇಗವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಎಂಟನೇ ತರಗತಿ ಕಲಿತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಈ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೊದಲ ಕನ್ಯಾ ಸ್ತ್ರೀ ಭಗಿನಿ, ಎಂ. ಗಟ್ಟೂಡ್ ಅವರು ಇದೇ ಸರಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವರೆಂಬ ದಾಖಲೆ ಇದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದ ಹಿರಿಮೆ ಈ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯರಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರೇಮಿಗಳು, ಸಮಾಜಸೇವೆಯ ಹಂಬಲವುಳ್ಳವರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ನಿಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಜಗಲಿಗಳಲ್ಲೋ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲೋ ನಾಲ್ಕೈದು ಮಕ್ಕಳಿಂದಲೇ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದವುಗಳು ಎಂಬುದು ನಿಜವಾದರೂ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪ್ರವೇಶ ನೀಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದವು. ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದ ಕೆನರಾ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಯೂ ಒಂದು. 1918ರಲ್ಲಿ ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ದಿವ್ಯ ಹಸ್ತದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ಅದೆಷ್ಟೋ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಇಂದಿಗೇ ಬಾಲವಾಡಿಯಿಂದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರದವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವು ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಅವಿಭಜಿತ ದ.ಕ. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 500ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 25 ಶಾಲೆಗಳು 19ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದವುಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮುದಾಯದವುಗಳಲ್ಲದೇ ಸ್ಥಳೀಯರಾದ ಹಿಂದೂಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಾಲೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ವಿದ್ಯಾಲಯವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಡಾ. ಎಂ. ಅಬೂಬಕ್ಕರ್ ಎಂಬವರು ಪಾಣಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 1948ರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ದಾರುಲ್ ಇಸ್ಲಾಂ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಬಂಧುಗಳೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಂತೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೂ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮುಮ್ಮಡಿ, ನಾಲ್ಕಡಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳು

ಎನ್ನುವುದು ಕಾಲಗತಿಯ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. 19ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಭಗಿನಿಯರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಾಲೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದವುಗಳೇ ಆಗಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಶಿಕ್ಷಣಾಸಕ್ತ ಬಂಧುಗಳು ಅಂದು ನೀಡಿದ ಆ ದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಇಂದು ದ.ಕ. ಜಿಲ್ಲೆ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ

ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸಿದೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಹಿರಿಯ ಚೇತನಗಳಿಗೆ ಶಿರಬಾಗಿ ನಮನಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಅಧ್ಯಾಪಕಿ, ಲೇಖಕಿ, ಕುಡುಪು, ಮಂಗಳೂರು, ದ.ಕ.

ಪದ್ಮಾಬಾಯಿ - ಪದ್ಮವಿಹಾರ

ಬೆನಗಲ್ ಸಂಜೀವ ರಾವ್

ಪದ್ಮಾ ಬಾಯಿ

ಶಾಲಾ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಬೆನಗಲ್ ಸಂಜೀವ ರಾವ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಾ ಬಾಯಿಯವರು. ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಆಗಿದ್ದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯದ ಸ್ಥಾಪಕಿ ಆಗಿದ್ದವರು ದಿ. ಪದ್ಮಾ ಬಾಯಿ ಅವರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನಿಡಲಾಗಿತ್ತು. (ಪದ್ಮ ವಿಹಾರ) ಈಗ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದುದರಿಂದ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಸ್ಥಗಿತವಾಗಿದೆ. ನಿವಾಸ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಒಪ್ಪಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೇರೆಗೆ ಕಾವೇರಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ.

'ಪದ್ಮವಿಹಾರ' ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನ ಆರಂಭಿಕ ಕಟ್ಟಡ

ಪ್ರೊ. ಪುಷ್ಪಲತಾ ಬಿ.ಕೆ.

ನೆನಪು-ನೋವು

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗೂ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ ವಿದೇಶೀ ಮಹಿಳೆ ಡಾ|| ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್. ದೂರದ ಅಯರ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿ ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಛಾಪನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ ದಿಟ್ಟ ಮಹಿಳೆ. ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗದೆ ಈ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎನ್ನುವುದು ಮರೀಚಿಕೆ ಎಂದು ಮನಗಂಡು ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು-ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡರು. ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರು.

ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 1918ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಹಾಕಿದ್ದು, ಇದೀಗ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ನೂರು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಇಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯವರೆಗೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಕಾಶದಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯವರೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡನ್ನದೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿ, ನಾಡಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎನಿಸಿರುವುದು ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ.

1977ರಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯಾಗಿ ವೃತ್ತಿಯ ಅಭಿಯಾನವು ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದವರು ಶ್ರೀಮತಿ ವಿನತಾರಾವ್ ಅವರು. ಅವರು ಈ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಭದ್ರ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದವರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಡನೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಡನೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದ್ದ ಅವರು ಗಾಂಧಿವಾದಿ. ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರು ಆಗಾಗ ಕಾಲೇಜಿನ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ರೂಪರೇಷೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು.

ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವರ್ಷ ಬಿ. ಎ. ಹಾಗೂ ಬಿ.ಕಾಂ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಸುಲೋಚನಾರಾವ್ ಅವರು ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೋಧನೆ. ನಾನು ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿ. ಬಿ.ಎ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಆಯ್ಕೆ ಗೊಂಡರು. ರಾಜೀವಿ ಅವರು ಕಛೇರಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಹೊಣೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡರು. ದುರ್ಗೇಶನೆಂಬ ಯುವಕ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಸೇವೆಗೆ ನಿಯೋಜಿತವಾದ. ಹೀಗೆ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಕಾಲೇಜು ಮುಂದೆ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಪ್ರಗತಿಯ ಕನಸನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಮುಂದೆ ವಿನತಾರಾವ್ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಪ್ರೊ. ಪಿ. ಪಿ. ಗೋಮತಿಯವರು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ನಿಯುಕ್ತಿಗೊಂಡರು. ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿಯೂ ಸವ್ಯಸಾಚಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಅನೂಹ್ಯವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ಇಂದು ಇತಿಹಾಸ. ಅವರು ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ

ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಅವರ ನಂತರ ಸೇವಾ ಹಿರಿತನವಿದ್ದ ಸುಲೋಚನಾರಾವ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡರು. ದಶಕಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಕಾಲೇಜನ್ನು ದಕ್ಷ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಸಿದರು. ಅವರ ನಂತರ ಸೇವಾ ಹಿರಿತನದಿಂದ ಡಾ. ಮಂಜುಳಾ ಕೆ. ಟಿ.ಯವರು ಕಾಲೇಜಿನ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದು, ತನ್ನ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಹೊಸ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. ಈ ನಾಲ್ವರು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರುಗಳ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ, ನಿರ್ವಹಣಾ ಸೇವೆ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ಪವಾಡ ಸದೃಶವೇ ಸರಿ. ಅದರ ಸಾಕಾರ ಸ್ವರೂಪ ಎಂಬಂತೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನರೆಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದು ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕರಾಗಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶ -ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹೋದರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಅರ್ಹರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೂ ನೀಡಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ.

ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಸೇವೆಗೈದ ನನ್ನ ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿಯ ಒಂದೊಂದು ಅಗುಳು ರಸಗವಳ ಆಸ್ವಾದನೀಯ. ಅದರ ಮಧುರ ರುಚಿ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನುಭವವೇದ್ಯ. ಎರಡೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ನಾಲ್ವರು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ನಡಾವಳಿಗಳು ನನಗೆ ದಾರಿದೀಪ, ಸೇವಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರವಿತ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಆ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಾತಃಸ್ಮರಣೀಯರು. ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಷ ಎಂಟು ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೆನು. ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೀಶ ಶೆಣೈ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ. ಪಿ. ಪಿ. ಗೋಮತಿ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರು ನನಗೆ ನೀಡಿದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಸಹಕಾರ, ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿ-ಗೌರವಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಶಿರಸಾ ನಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿಗೂ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ

ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರೂ, ಸಂಚಾಲಕರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ತ್ರಿಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಹರ್ನಿಶಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಕಾರ್ಯನಿಷ್ಠೆಗೆ ಸಾಕ್ಷೇಭೂತವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಈ ವಿದ್ಯಾದೇಗುಲ ನೂರು ವಸಂತಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅನೇಕ ಮೈಲುಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಹಲವು ಪ್ರಥಮಗಳಿಗೆ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹಾಡಿದೆ. ಹಲವು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಮೆಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿಯೇ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ನನಗೆ ಅಸಂಖ್ಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡುವ ಸುವರ್ಣ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಇಂದು ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಸಿಗುವ, ಬಂಧು ಪ್ರೀತಿ, ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ, ಕಾಲಿಗರಗುವ ಪ್ರೀತಿಯ ಹೊಳೆಯನ್ನೇ ಹರಿಸುವ ಶಿಷ್ಯೆಯರು ಅಂದರೆ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಪತ್ತು. ಅವರ ಒಡನಾಟ ನೀಡಿದ ಅಪೂರ್ವ ಅನುಭವ ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ನೆನಪಿನ ತವನಿಧಿ.

ಜೊತೆಗೆ ಹಿರಿಯ-ಕಿರಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಕುಟುಂಬ ಸದಸ್ಯರಂತೆ ಬಾಳುವ ಅವಕಾಶ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ

ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದವರ ಒಡನಾಟ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವ ಎಲ್ಲವೂ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ನನಗಿತ್ತ ವರದಾನ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯಿಂದ ಜೀವನ ಸಂಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಸಮೇತವಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಕಾರಣೀಭೂತವಾದ ಈ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನನ್ನ ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ನಮನಗಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದ ಹಲವು ಜೀವರತ್ನಗಳು ನಿವೃತ್ತಿಯ ವಿಧಿಯ ಕ್ಷೂರ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕಣ್ಮರೆಯಾದರು. ಅವರ ನೆನಪು ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಹಸಿರು. ಆ ಕಣ್ಮಣಿಗಳ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಬಡ-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ವಂಚಿತ ಚೇತನಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ತುಂಬುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿನ ಅಶಾಕಿರಣವಾಗಿ ಬೆಳಗಲಿ. ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸಿದ ದಾರ್ಶನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸದಾಶಯದಂತೆ ಪ್ರಗತಿಯತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿ ಎಂದು ಶುಭಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

* ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆ.

ಜಯಶ್ರೀ

ನಾನು ಇವಳಾಗಬೇಕು

ಸಾಗರದಾಚೆಗಿನ ನಾಡಿನವಳು
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕೂಗಿನ ನಾಡಿಯಾದವಳು
ದೇಶ - ಭಾಷೆ, ವೇಷ - ವೇದಗಳ ಅರಿತು ನಿಂತವಳು
ನಾನು ಆಗಬೇಕಿದೆ ಒಮ್ಮೆ ಅವಳಂತೆ!
ಜಾತಿ - ಧರ್ಮಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆದವಳು
ಹರಿವ ನೆತ್ತರಿನ ಬಣ್ಣ ಅರಿತವಳು
ಮೌಢ್ಯ - ಜಾಡ್ಯಗಳಿಗಿರುವ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಅರಿಯದವಳು
ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ ನಾನು ಅವಳನ್ನು
ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ ನಿಲುವೆಂಬ ನಿಲುವಂಗಿ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಇರವಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಕೊಟ್ಟವಳು
ದಾಸ್ಯದ ನೆರಳಿಗೆ ಅರಿವಿನ ಬೆಳಕು ಹಾಯಿಸಿದವಳು
ನಾನು - ನೀನು, ಆನು - ತಾನುಗಳ ಸೇತು ಮುರಿದವಳು
ಭಾಷೆ ಬಂಧಗಳ ಬೆಸೆದು ಅಕ್ಷರದೊಳಗೆ ಅಕ್ಕರೆಯ ತಂದವಳು
ಬಂಧನಗಳ ಸರಿಸಿದ ಆ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕು, ಆಗಬೇಕಿದೆ ಒಮ್ಮೆ ಅವಳಂತೆ!

ಪಾಸ್ಪ್ ಎಂಬ ಭೂತದೊಳಗಿನ ಬೆಸೆಂಟ್
ಆಗಬೇಕಿದೆ ನಾನು ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬ ವರ್ತಮಾನದೊಳಗೆ
ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಸಾಲು ಜೋಡಿಸಬಹುದು ಆದರೆ,
ನಿನ್ನೊಳಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನನ್ನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿತೇ?
ಆದರೇನಂತೆ- ನಾನು ಬದಲಾಗಬೇಕಿದೆ ನಿನ್ನಂತೆ
ಇಂದಿನ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾಳೆಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗಾಗಿ

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು

ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಳು

ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ

ರಸ್ತೆ ಇಲ್ಲದ, ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲದ, ವಿದ್ಯುತ್ ಇಲ್ಲದ ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲೂಕಿನ ಹಳ್ಳಿಹೊಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕನೆ ತರಗತಿವರೆಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಐದನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಎರಡು ಜಡೆ ಹೆಣೆದು ತಲೆ ತುಂಬಾ ವಿವಿಧ ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಡಿದು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಸಹಪಾಠಿಗಳು 'ಹೂದೋಟ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಕಲಾಕುಂಜದ ಹತ್ತಿರ ಕೊಡಿಯಾಲ್‌ಗುತ್ತು ಗದ್ದೆಯ ಸಮೀಪ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಚಿಮಣಿ ದೀಪದಲ್ಲಿ ಓದಿ ಪಾಸಾದ ನಾನು ನಗರದ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮಕ್ಕಳೆದುರು ಮುಜುಗರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮಾಧವಿ ಟೀಚರ್, ಮಾರ್ಗಸ್ ಟೀಚರ್, ಗಿರಿಜಾ ಬ್ಯಾ, ನಳಿನಿ ಟೀಚರ್ ನನ್ನನ್ನು ಮುಂದೆ ತರಲು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ವೀರಾ ಟೀಚರ್ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ಆಗಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡ ಆಟದ ಮೈದಾನ, ಸುತ್ತಲೂ ಹೂದೋಟ, ಒಂದು ಕಡೆ ಪದ್ಧವಿಹಾರ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಸ್ಟೆಲ್, ದೊಡ್ಡ ರಂಗಮಂಟಪ ಇತ್ತು. 6ನೇ ತರಗತಿ ಮತ್ತು 7ನೇ ತರಗತಿ ಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಭಾಮಾ ಟೀಚರ್ ನಮಗೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಟೀಚರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೂತ ಇದೆ ಎಂದು ಗೆಳತಿಯರು ಹೆದರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಯೂ ನಾನು ಅದರ ಮಾಳಿಗೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಂದರವಾದ ಪೂಜಾ ಕೊಠಡಿಗೆ ಸದಾ ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಬರಿಗಾಲಲ್ಲೇ ಬಂದು ನನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು ಎಂದು ದೂರುಕೊಟ್ಟು, 6ನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿದ್ದ ಮನೋರಮಾ ಬ್ಯಾಯವರಿಂದ ಬೈಗುಳ ಕೇಳಿದ್ದೆ.

ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಗರದ ಹಿರಿಯ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ಕದ್ರಿಯ ಯು.ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಬಯಲು ರಂಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಹಿಂದೆ ಸಂಗೀತ ಕೊಠಡಿ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದ ಕೊರಗಪ್ಪನವರ ಮನೆ ಇತ್ತು. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯರ್ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ದಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪ ನಮಗೆ ಸಂಗೀತ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಉಡುಪರು ನಮಗೆ ವಾರ್ಷಿಕ ದಿನಾಚರಣೆಯಂದು ವೇಷಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿ (ಅಂದಿನ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತ ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣ ಮತ್ತು ಸುಧಕ್ಕ) ನಮ್ಮನ್ನು ವೇದಿಕೆಗೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಸಂತಿ ಟೀಚರ್ ನನ್ನನ್ನು ತ್ರೋಬಾಲ್, ಕೋಕೋ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಗೊಳಿಸಿದ್ದರು. ಅಂತರ್‌ಶಾಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಟೀಮ್ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಡ-ಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಕ್ರೀಡಾ ಶಿಕ್ಷಕಿ ವಸಂತಿ ಟೀಚರನ್ನು (ಇಂದು ಅವರಿಗೆ 96 ವರ್ಷ) ಪಡೆದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಧನ್ಯ. ಇನ್ನು 8, 9, 10ನೇ ತರಗತಿಗಳು ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯ ಆಚೆಯ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿದ್ದವು. (ಈಗಿನ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು). ಆಗಿನ ದಿನಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಗಿನವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಬೆಸೆಂಟ್‌ಗಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಶಾಂತಾ ಟೀಚರ್, ಗ್ರೀಟಾ ಟೀಚರ್ (ಚಿತ್ರ ಕಲಾ ಶಿಕ್ಷಕಿ), ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಟೀಚರ್ (ನನ್ನ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿ), ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಾಗಿಯೇ

ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ? ಎಂಬಂತಿತ್ತು. ಆ ನಂತರ ಚಂದ್ರಿ ಬ್ಯಾ, ನಂದಿನಿ ಟೀಚರ್ ಯಾರನ್ನು ಮರೆಯಲಿ? ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತು ಹುಣಸೆ ಹುಳಿ ಮರಕ್ಕೆ, ನೆಲ್ಲಿ ಮರಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದು ಕದ್ದು ತಿನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ದಿನಚರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಆಟೋಟ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯುವಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಬೆಸೆಂಟ್ ತರಬೇತಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಮನೆತನದಿಂದ ಬಂದ ನನ್ನನ್ನು "ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಎಕ್ಕಳೆ ಬಿಟ್ಟೆ" ಎಂದು ಗೆಳತಿ ಗೋಮತಿ (ಅಂದಿನ ತ್ರೋಬಾಲ್ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ (ಈಗಿಲ್ಲ) ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕೀಳೆ, ಬೊಡ್ಡಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೈಗುಳ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಇದ್ದ "ವಸಂತರಾಣಿ" ಆಯ್ಕೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ನಿಂತು ಹೋದದ್ದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ನಿರಾಶೆ ತಂದಿತ್ತು. ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ "ಡ್ರೆಸ್" ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಸಂತಿ ಟೀಚರ್ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಗದರುತ್ತಿದ್ದರು.

1972ರಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮುಗಿಸಿ ನಾನು ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು (2ನೇ ಬ್ಯಾಚ್) ಸೇರಿದೆ. ಆಗಲೂ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣ, ಲೋಕಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ (ಸಂಸ್ಕೃತ), ಮಾಧವ ಆಚಾರ್(ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರ) ಹೊರತಾಗಿ, ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಚೋಶಿ, ಇಂದಿರಾ ವರ್ಮ, ಗಣೇಶ್ ಪ್ರಭು ಇವರೆಲ್ಲಾ ನಿಕಟವಾಗಿ ಇದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಬಾರದ ಬಿಷಪ್ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಪಾಠ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಮಲಯಾಳ ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಮುಸು ಮುಸು ನಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇನ್ನು ಪಿ.ಎನ್. ವರದಾ (ದಿ. ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣರವರ ಪುತ್ರಿ) ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಗಿರಿಜಾ ಬ್ಯಾ ಹಿಂದಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ವರುಷಕ್ಕೆ (1966) ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ನಾನು, ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜನ್ನು 1974ರಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ಪಕ್ಕಗೊಳಿಸಿತ್ತು. ಆಗ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜು ಅಲ್ಲಿರದ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂತೂ ಬಾಲ್ಯದಿಂದ, ಮೊಗ್ಗಿನ ಮನಸ್ಸಿನ ಷೋಡಷ ಪ್ರಾಯದವರೆಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ದಿನಗಳು ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ದಿನಗಳಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ನನಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ ವಸಂತಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ, ಭಾಗ್ಯ ದೊರಕಿತು.

* ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಸಮಾಜ ಸೇವಕಿ, ರಾಜಕೀಯ ಮುಂದಾಳು
ಬಚ್ಚಿ ನ್ಯೂರೋಡ್, ಮಂಗಳೂರು

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು

ಡಾ. ಸಾವಿತ್ರಿ ದೈತೋಟ

ಅದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸನ್ನಿವೇಶ. ನಾನು ಹನ್ನೊಂದನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಐದನೇ ತರಗತಿ ಪೂರೈಸಿ ಶಾಲೆಗೆ ಶರಣು ಹೊಡೆದು ಆಗಲೇ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿರಬೇಕು. ನನ್ನಿಂದ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಕಿರಿಯರಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ತಂಗಿಯವಿಬ್ಬರು ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗೆ ದಾಖಲಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಪದ್ಧತಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಒಂದು ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಒದಗಿ ಬಂತು.

ಸಲಹೆ, ಸಮಾಲೋಚನೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಇದ್ದೆ. ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರ ಪೆನ್ನು 4-4½-5 ಅಂಕಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ನನಗೆ 5½-6½ ವರೆಗೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರ ಪೆನ್ನುಂತೂ ನನಗೆ 7½ ಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ದಾಖಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೆ.

ನಾನು ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಅಕ್ಷರಮಾಲೆಯಿಂದ ಆರಂಭಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಲಿತ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಕಲಿಕೆಯ ಪೂರ್ಣತೆಯೇ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ನನ್ನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತವರು ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾ ಎಲ್. ರಾವ್. ಅವರು.

ಅವರು ನನಗೊಬ್ಬ ಟೀಚರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದರು ಅವರಿಗೆ ನನಗೆ ಬರುವ ಯಾವ ಭಾಷೆಯೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನಗೊಂದು ನಿಯಮ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಆಮೇಲೆ ಪಾಠ ಶುರುವಾಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದು. ನನಗಂತೂ ಅದು ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸವಾಗಿತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಳು ಬಂದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಗಬೇಕೋ ಅಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾ ಎಲ್. ರಾವ್. ಅವರದೂ ಒಂದು ನಿಯಮವಿತ್ತು. ಅದು “ದಿನಾ ಒಂದು ವಾಕ್ಯ ಅವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ನಾನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು” ಅಂತ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ನನ್ನನ್ನು “Up to the mark or more” ತಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕಲಿಯುವಿಕೆಗಳ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ 3ನೇ ಫಾರ್ಮ್ ಮುಗಿದೇ ಹೋಗಿತ್ತು ಮುಂದಿನ ತರಗತಿ ಓಜಿತಿ ಗಿಫ್ಟಿಂಗ್ ಅಂದರೆ ಹೊಸ ಸ್ಕೀಮಿನ 8ನೇ ತರಗತಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಮೊದಲ ವರ್ಷ. ನನ್ನದೇ ಮೊದಲ ಬ್ಯಾಚ್. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಯೋಜನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹಾಜರಾಗುವ ಯೋಚನೆ. ಆದರೆ ಸೀದಾ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಹಾರಲು ಪಾಸಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ ಇದೂ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ! ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯೂ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬಿಡದೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾ ಎಲ್.ರಾವ್ ಅವರ ಮೊರೆ ಹೋದೆ. ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ಹಾಗೇ ಮಾಡು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿತ್ತದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಗತ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಂತೆ ನಾನು ನವಭಾರತ ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆಯ ಮೂಲಕ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸ 8ನೇ ತರಗತಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಅದರಂತೆ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಳಾದುದೂ ಆಯಿತು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6.30 ರಿಂದ 7.30 ರ ತನಕ ಚರಿತ್ರೆ, ಭೂಗೋಳ, 7.30 ರಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಮೊದಲ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುವವರೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ, ಲೆಕ್ಕ, ಸಂಜೆ 5.00 ರಿಂದ 6.00ರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹಾಗೂ ನಡುವೆ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಹೀಗೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟವರೂ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾ ಎಲ್.ರಾವ್. ಅವರೇ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕ್ಲಾಸ್ ಟೀಚರ್ ಆಗಿದ್ದವರು ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಸುಂದರಿ ಟೀಚರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ.

ಅವರು ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದ ಸೌಮ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗಳು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಟೀಚರ್ ಸೌಮ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೇ. ಇಂದಿಗೂ ನಾನವರನ್ನು ಒಳಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಲ್ಲೆ. ಅವರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನನ್ನ ಬಾಳದಾರಿಯ ಬೆಳಕಂತೆ. ಅಲ್ಲಿನ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕಿ, ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಸದಾ ಗೌರವಾನ್ವಿತರು, ಪ್ರಾತಃ ಸ್ಮರಣೀಯರು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೆಸರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅಪಚಾರವೆಸಗುವಂತಾದೀತೋ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬೊನ್ನಾಯ್ ಪರಂಟುಬಳ್ಳಿಯ ಮರ, ಅದರ ಸುತ್ತ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆಟೋಟಗಳು, ಆ ರಂಗ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ಆಕಾಶವಾಣಿಯವರು “ಯುಗ ಯುಗಾದಿ ಕಳೆದರೂ...” ಹಾಡನ್ನು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರು ಇಂದಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆ ಗಿಡವನ್ನು ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರು ನೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ನೆನಪು.

ಈಗ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಎಂಬಂತೆ ಶಾಲೆಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳು ಆಗಿವೆಯಾದರೂ ಆಗ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನಿಂದ ಬರುವ ನಮ್ಮಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ಪದ್ಮವಿಹಾರಗಳೇ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದವು.

ಜೇನು ಕುಟುಂಬ ದೂರಕ್ಕೆ ಹಾರುವಾಗ ಆಯಾಸ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ತಂಗುವುದಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಹಾರುವುದು. ಹಾಗೇ ನಾನು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಇದ್ದು ಕಲಿತೆ ಇಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿತುದಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆ ಆಧಾರ ಏನೂ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ನನಗೆ ನಾನೇ ಜೀವಂತ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು 3 ವರ್ಷ ಕಲಿತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, 5½ + 1 ವರ್ಷ ಕಲಿತ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಇವೆರಡೂ ನೆನಪಿನಾಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಬಹುದು. ಆದರೆ 60 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 2 ವರ್ಷ ಕಲಿತ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ನನ್ನ ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿ. ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಯ ನನ್ನ ಗುರುವಂದದ ಕೊಡುಗೆಯೂ ಇದೆ ಎಂಬುದು ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯ.

ಶತಮಾನ ಪೂರೈಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ; ಬರುತ್ತಿದೆ, ಮುಂದಿನ ಶತ ಶತಮಾನಗಳಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಪೂರೈಸುವತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವಂತಾಗಲಿ, ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ಸೋದರಿಯರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಭೆ ನೀಡುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಕೆ.

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಸಮಾಜ ಸೇವಕಿ, ವೈದ್ಯೆ
“ಸಂತ್ಯಪ್ತಿ”, ಜೀವನ ನಗರ, LIC ಕಾಲೋನಿ, ಉಡುಪಿ - 576 101.

ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೊಡುಗೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ಯಶೋದಾ

“ಯತ್ರ ನಾಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ” ಎಂದು ವೇದ, ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಬರುಬರುತ್ತಾ ‘ನ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಂ ಅರ್ಹತಿ’ ಎಂದು ಪುರುಷ ಸಮಾಜವು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಾ, ಆಕೆಗೆ ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವ ಅವಕಾಶವು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಬಂಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ವಚನಕಾರರಾದ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಬಹುಮುಖಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಮಾನತೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿದರು.

ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಪ್ರಗತಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಆ ಸಮಾಜವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠಗೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಗಂಡಂತಹ ಐರಿಷ್ ಮಹಿಳೆ ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಭಾರತಕ್ಕೆ 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಗಳು ಅವರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಅಲ್ಲದೇ ಭಾರತದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಲವು ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಬದುಕಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅವಳೂ ಸಬಲಳಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶದ ಹಲವು ಕಡೆ ಸಂಚರಿಸಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಭೂತರಾದರು. 1918ರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಂದಿಗೆ(2018) ಶತಮಾನದ ಸಂಭ್ರಮ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯವರ್ಗ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗ, ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ದೂರವಿದ್ದ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ಬಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವರೂ ಕೂಡಾ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಅರಿತಂತಹ ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವಂತೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದ ಹಾಗೆ, ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಪದವಿ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂತು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು ಉತ್ತಮ ಅಂಕ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಅಂಕವನ್ನು ಪಡೆದು ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೂ ಓದುವಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಪೈರ್ಯ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ, ಕನಿಷ್ಠತೆಯಿಂದ ಗರಿಷ್ಠತೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಂಚಿತರಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿ ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಶಾಕಿರಣವನ್ನು ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ

ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಬಾಲ್ಯ, ಪೋಷಕರು, ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ-ಸಾಮಾಜಿಕ-ಬೌದ್ಧಿಕ ನೆಲೆಗಳು, ಅವರ ಪರಿಸರ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮಗ್ರ ಅನುಭವ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಹೋಯಿತು.

ನಾನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ನಿರ್ಭೀಡೆಯಿಂದ, ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಆವರಣದೊಳಗೆ ಸುತ್ತಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಪಾಠ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಕೂಡಾ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳಾ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಆಗಿದ್ದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಮಾತೃ ಪ್ರೇಮ ನೀಡಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೇ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸಿ ಸಾಂತ್ವನದ ನುಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಆ ಕ್ಷಣಗಳು....

ನಾನು 1990-1993ರವರೆಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನದೊಳಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯ, ಆತಂಕ, ಅಳುಕು. ವಿಶಾಲವಾದ, ಎತ್ತರವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಯೋಚನೆಗಳು, ಯಾರನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದೆಂಬ ದ್ವಂದ್ವ ಸ್ಥಿತಿ. ದಿನಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಪರಿಚಯ, ನಗು, ಮಾತು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆಸಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತರಂತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ನಾವು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಾದರೂ ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದವರಿಗೂ ಓದಲು ಇಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಇಂತಹ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯೆಯ ಬೆಳಕಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಎತ್ತೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಏಕೈಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಇವತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿಯೋ, ವಕೀಲರಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಣಿಯಾಗಿಯೋ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗಂತೂ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಛಲ ಮೂಡಿಸಿ, ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ

ಪೋಷಿಸಿದ ಉಪನ್ಯಾಸಕ ವೃಂದದವರಿಗೆ ನಾನು ಸದಾ ಚಿರಋಣಿ. ವಿದ್ಯೆ ವಿನಯವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗರ್ವ, ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ.

ಹಳ್ಳ-ಕೊಳ್ಳಗಳಿಂದ ಹರಿಯುವ ನೀರು ಹೇಗೆ ಕಡಲನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಾನಾ ಜಾತಿ-ಧರ್ಮ, ವರ್ಣ, ಭಾಷೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನ ಕೇಳಲು ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ವೇದಿಕೆಯಾಯಿತು. ಕಾಲೇಜು ಪ್ರವೇಶದ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧತೆ, ಹಳ್ಳಿಯ ವಾತಾವರಣದ ಸೊಗಡು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ದಿನ ಕಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸನ್ನತೆ, ಸೌಹಾರ್ದ ಮನೋಭಾವನೆ, ಪಠ್ಯ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯೇತರ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತ್ತು. ನನ್ನಲ್ಲೂ ಅಂತಹ ಮುಗ್ಧತೆ ಮಾಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರ ನಡುವೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು.

ಇದೇ ಧೈರ್ಯವು ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡ ಎಂ. ಎ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿ ಪಿ.ಯು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಯಿತು. ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಪಯಣ ಹಳಿ ತಪ್ಪದಂತೆ ಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಪಾಠ, ಶಿಸ್ತು, ಸಂಯಮವೇ ಆಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸದಾ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಸುಮಾರು 25 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳು ಚಿರನೂತನ..... ನಿರಂತರ.... ಸುಮಧುರ.... ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ.....!

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿ, ಶಾರದಾ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು ಮಂಗಳೂರು.

ಹಳೆಯ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕ್ರೀಡಾಮಣಿಗಳು

ಬೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬ ಆಲದಮರ

ಶ್ರೀಮತಿ ರೂಪಕಲಾ ಆಳ್ವ

1980ರ ಇಸವಿ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಬಲ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಸರಕಾರಿ ಹೆಣ್ಣುಕುಳ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮುಗಿಸಿ, ಬಿ.ಎ. ಪದವಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ್ದು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ. ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರೂ ಭಾರತದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ತುಡಿದ ಲೆಜೆಂಡರಿ ಥಿಯೊಸೊಫಿಸ್ಟ್, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕಿ, ಡಾ.ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ದಿವ್ಯಹಸ್ತದಿಂದ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡು, 1918ರಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನೇ ಹೊತ್ತುನಿಂತ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿರುವ “ಬೆಸೆಂಟ್ ಗ್ರೂಪ್ ಆಫ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್ಸ್”.

ಖ್ಯಾತ ಮಹಿಳಾ ಸಮೂಹ ಶಿಕ್ಷಣಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಒಳಗಡೆ 1980ರಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೆವು. ಕಣ್ಣು ಅರಸಿತ್ತು ಕಾಲೇಜು ವಿಭಾಗವನ್ನು. ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ, ಸರಳತೆಯ ಸಾಕಾರಮೂರ್ತಿ, ಸಜ್ಜನಬಂಧು ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ನಾಯಕ್ ಅವರ ದೂರದರ್ಶಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ, ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಉದಾತ್ತ ಧೈಯೋದ್ದೇಶಗಳ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ 1977 ರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ ಭವ್ಯ ಕಟ್ಟಡ ಮುಂದಿತ್ತು. “ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿಮೆನ್ಸ್ ಕಾಲೇಜು” ಫಲಕ ನೋಡಿದೊಡನೇ ಮನದಲ್ಲಿ ಪುಳಕ, ಗೌರವ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸ್ಟೂಡೆಂಟ್ಸ್ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಮ್ಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಾಗಿಲೊಳು ಕೈಮುಗಿದು ಒಳಹೊಕ್ಕಿದ್ದೆವು.

ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ 8 ಗೆಳತಿಯರ ತಂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೋಳು-ಹೋಳಾಗಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದವರು ನಾವಿಬ್ಬರೇ; ನಾನು ಮತ್ತು ಆಪ್ತ ಗೆಳತಿ ಹರಿಣಿ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂಬಂತೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಬಸ್‌ಮೇಟ್‌ಗಳೂ, ಬಲ್ತರ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಹಪಾಠಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಸುಮತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾ ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಸಿಕ್ಕಿ ನಮ್ಮ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲೇ ಜಾಗ ಪಡೆದು ಸಂತೋಷದ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಗೆಳತಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಇಮ್ಮಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಕಾಲೇಜಿನ ಮೊದಲ ದಿನ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯ,ಕೀಳರಿಮೆ ಇದ್ದಿದ್ದೇ. ಅದು ಹಳ್ಳಿ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಕ್ಕಳ ಅನುಭವ. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಉಡುಪು ಧರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಕ್ಕಳು; ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆಧುನಿಕ ಉಡುಪು, ಆಕರ್ಷಕ ಮೇಕಪ್-ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೂದಲ ವಿನ್ಯಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಟೈಲಿಶ್ ಆಗಿ ಕಾಣೋ ಹುಡುಗೀರು, ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದ್ದರೂ ಅರಳು ಹುರಿದಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುವವರು, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಮೇಲು ಎಂದು ಆಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅನಿಸೋದು. ಆಗಲ್ಲಾ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಅಂತ ಮೊದಮೊದಲು ಅನಿಸಿದ್ದಿದೆ. ಮೊದಲ ತರಗತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗ್ವೇಕಾದ್ರೆ ನನಗೆ ಭಕ್ಕನೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯ ಮೊದಲ ದಿನದ ನೆನಪು ಕಾಡಿತು. ಅಂದು ಕ್ಲಾಸ್ ಮಿಸ್ ಅದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮುಗಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳು ಎದ್ದುನಿಲ್ಲಿ ಅಂತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಏನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗದೆ ನಾನೂ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆ. ಮೇಡಂಗೆ ಯಾಕೋ ಸಂಶಯ ಬಂದಿರ್ಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಶಾಲೆ ವಿವರ ಕೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಜೋರಾಗಿ

ನಕ್ಕಿತ್ತು. ಇದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅರ್ಥವಾಗದ ಅವಾಂತರ. ಹಳ್ಳಿಯ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಪಾಠದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಳಸದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಭೋಧಿಸುವುದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಮಕ್ಕಳು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಗ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದವರು ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ ಪ್ರೊ.ಪಿ.ಪಿ. ಗೋಮತಿ ಮೇಡಂ. ಮೌನ-ಗಂಭೀರ ಮುಖಮುದ್ರೆ. ಮೊದಲ ನೋಟಕ್ಕೆ ಭಯ ಕಾಡಿದ್ದರೂ, ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಶಿಸ್ತು, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನ, ಯೋಚನಾಲಹರಿ, ಕಠಿಣ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿನ ಅನುಭವಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಮೇಲಿನ ಗೌರವವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಸಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಮೇಲೆ ಅವರು ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿ, ಕಾಳಜಿ, ಕಕ್ಕುಲತೆ; ಎಂದಿಗೂ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅವರ ಅಮ್ಮನ ಒಡಲಿನ ಪರಿಯನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಬಿ.ಎ.ಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆಯ್ಕೆ ವಿಷಯ ಎಚ್.ಇ.ಪಿ. ನಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸಕ ವರ್ಗವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ಸಾಕು ಮೊದಲು ನೆನಪಾಗೋರೇ ಸಾವಿತ್ರಿ ಮಿಸ್(ಸುವರ್ಣ). ಬೆಸೆಂಟಿನ ಜೊತೆಗಿನ ನನ್ನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮೊದಲೇ ನನ್ನ ಇಷ್ಟದ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಾಗಿಸಿದವರು. ಸದಾ ಅರಳು ಹುರಿದಂತೆ ಮಾತು. ತರಗತಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾನುಭವಗಳ ಉದಾಹರಣೆ. ಪಾಠ ಬೋರು ಹೊಡೆಸದ ಹಾಗೆ ನಗೆಚಟಾಕಿಗಳ ಹಾರಾಟ. ನೀತಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಂದಲೇ ಹಿಂದಿನ ತರಗತಿಯ ಪಾಠದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಪಾಠದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಕ್ಲಾಸ್ ಅಂದ್ರೆ ಬೋರಾಗಿದ್ದೇ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನೋಟ್ಸ್ ಕೊಡಲು ಹೊರಟರೆಂದರೆ ಸಾಕು ಬೇಜಾರು. ಅವರು ನೋಟ್ಸ್ ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡುವ ವೇಗಕ್ಕೆ ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ; ಕೈ-ಬೆನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ನೋವು ಜೊತೆಗೆ ಹಣೆ ತುಂಬಾ ಬೆವರು. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೊಸ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿ ನಿಧಾನಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮೌನಗೌರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮಿಸ್. ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಸದಾ ನಗುಮೊಗದ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಮಿಸ್ ಹಾಗೂ ತೀರಾ ಗಂಭೀರ ಮುಖಮುದ್ರೆಯ ಗೀತಾ ಮಿಸ್ ನೆನಪಾಗೋರು; ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯರೆಂದರೆ ಬಹಳ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದ ಲೀನಾ

ಕ್ರಾಸ್ತಾ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಭಾವದ ಇಂದಿರಾ ಮಿಸ್ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಬಂದಂತೆ ಭಾಸ. 'ಈಸಿ ಗೋಯಿಂಗ್' ಅಂತ ಪದೇ ಪದೇ ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ಲೀನಾ ಮಿಸ್ ಮಾತುಗಳು ಆಗ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅರ್ಥವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ ಕಾಲ ಸರಿದಂತೆ ತನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದೆ "ನಾನು ವೇಸ್ಟ್" ಎನ್ನುವ ಭಾವ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಾಡಿದಾಗ ಅರ್ಥವಾದದ್ದು ಮಾತ್ರ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆ ಗೋಮತಿ ಹಾಗೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ನಗುವ ಮಲಯಾಳಿ ಸುಂದರಿ ಮಿಸ್ ಮಂಜುಳಾ ಕೆ.ಟಿ ಇವರೊಳಗೆ ಹಂಚಿಹೋಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಬಳಸದ ಗೋಮತಿ ಮೇಡಂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಸೊಬಗು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದರೆ, ಮಲಯಾಳಿ ಏಕ್ಸೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪಾಠ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಂಜುಳಾ ಮಿಸ್ ಪಾಠದ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಮಂಜುಳಾ ಮೇಡಂ ಅವರ ಆ ನಗು ಮುಖದಿಂದ ಮಾಸಿರಲಿಲ್ಲ. ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ನಾನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಗಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಹಿಂದಿ. ಹಿಂದಿಗೆ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದವರು ಮಿಸ್ ಪ್ರಸನ್ನ ಪಾರ್ವತಿ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿ, ಗೌರವ ಹಾಗೂ ಅಂಕವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಅವರ ಪಾಠದ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯಿಂದ. ನನ್ನ ಪದವಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಲ ನೀಡಿದ ಇವರೆಲ್ಲರ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿ-ಗೌರವಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈಗಲೂ ಕಾಲೇಜಿನ ಜೊತೆಗೆ ಆತ್ಮೀಯವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕಾಲೇಜಿನ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯರಾದ ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ , ಉಷಾ ನವನೀತ್, ಪ್ರೀತಾ ಅರುಣ್, ಹಿರಿಯ ಗೆಳತಿ ರತ್ನಾವತಿ ಬೈಕಾಡಿ ಮುಂತಾದ ಗೆಳತಿಯರಿಂದಾಗಿ ಕಾಲೇಜು ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಿರವೆನಿಸಿದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ತುಳು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ ಪಡೆದದ್ದು; ಈಗಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಡಾ.ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನ ವೇದಿಕೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡದ್ದು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾಗದ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ ಕೊಟ್ಟ ಕ್ಷಣಗಳು.

ಕಾಲೇಜು ಅಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಎಚ್.ಇ.ಪಿ.ಬ್ಯಾಚ್, ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಕ್ಲಾಸ್ ಮೇಟ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಸರೀನಾ...? ಬ್ರಿಲ್ಲಿಯೆಂಟ್ಸ್, ಸ್ಮಾರ್ಟ್, ಓವರ್‌ಸ್ಮಾರ್ಟ್ , ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಗ್ರೂಪ್, ಕೊನೆಗೆ ಇಂಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ "ಲಾಸ್್ಟ್ ಬೆಂಚರ್ಸ್" ಗೆಳತಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ್ರೇ ಸಾಕು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಮುಖಗಳು ಮನ:ಪಟಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ಟೈಲ್ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ತರಗತಿಯ ಕಲಾಪ್ರತಿಭೆಗಳು 'ಶಂಕರಾಭರಣಂ' ಸಿನಿಮಾದ ಹಾಡಿಗೆ ಜೀವತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮಧುರ ಕಂಠದ ಗಾಯಕಿ ಶೋಭಾರಾಣಿ, ರಕ್ಷಾಕ್ಷಿ ನಾಟಕದ ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರವೊಂದನ್ನು ತನ್ನ ಅದ್ಭುತ ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ವೀಣಾವಾದಕಿ ವಿದ್ಯಾ, ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ ತಬ್ಲ ವಾದಕಿ, ನಟನಾ ಚತುರೆ ಸುಜಾತಾ ಎಕ್ಕಾರ್, ಕ್ಲಾಸಿನ ಟಾಪ್ಪರ್ ಲೀಲಾವತಿ (ಕೊನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಯೂನಿಯನ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದು), ಮೇಧಾ ಹೆಗ್ಡೆ, ಸರೋಶ್ ಚಂದ್ರ, ಆಪ್ತರಾಗಿದ್ದ ಭಾರತಿ, ಸಿಲ್ವಿಯಾ, ಡೇವ್ವಿ, ಶಾರದಾ ಹೆಗ್ಡೆ, ಉಷಾ, ಬಿಂದುರಾಣಿ, ಲತಾ ಶೆಣೈ, ಜಯಶ್ರೀ, ವಾಲಿಬಾಲ್ ಪ್ಲೇಯರ್ ಮೇಬಲ್, ರನ್ನರ್ ಸರೋಜಾ, ವಸ್ತಲಾ ಎಂದು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ

ವತ್ಸಲಾ ಕ್ಲಾಸಿನ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುಗಳಾದ ತರಲೆ ಗೆಳತಿಯರು ಭಾಗ್ಯ, ಸುಬೋಧಾ, ಹೀಗೆ ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಪಾಠಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂದಲು ಹಣ್ಣಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಐವತ್ತೈದರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ಮನಸ್ಸು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ದೂರದ ಕೇರಳ(ಜೋಡುಕಲ್ಲು)ದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತೆ ವಾರಿಜ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಪಾಪು' ದಾಟುವಾಗ ಜಾರಿ 'ತೋಡಿಗೆ' ಬಿದ್ದು ನೀರುಪಾಲಾಗಿ ಹರೆಯದಲ್ಲೇ ಬದುಕಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡಿದ್ದು, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಜ್ಜೆ ವಿಮಾನ ದುರಂತದಲ್ಲಿ ಸುಜಾತಾ ಎಕ್ಕಾರ್ ಪತಿಸಮೇತ ಉರಿದು ಭಸ್ಮವಾದದ್ದು ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾಗಿಸುವ ಕಹಿನೆನಪುಗಳು.

ಲಾಸ್ಟ್ ಬೆಂಚರ್ಸ್ ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು ಪಾಪ! ಗೀತಾ ಮಿಸ್ ಅಸಹಾಯಕತೆಯದೇ ನೆನಪು. ಅವರ ತರಗತಿಯನ್ನು ಕ್ಯಾರೆ ಮಾಡದ ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ, "ಮೀಟ್ ಮಿ ಆಫ್ಟರ್ ವರ್ಡ್ಸ್" ಅನ್ನುವ ಮೇಡಂನ ಆದೇಶಕ್ಕೆ "ವೇರ್ ಮಿಸ್? ಹೋಟೆಲ್ ನವರತ್ನ ಓರ್ ವುಡ್‌ಸೈಡ್" ಎಂದು ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಕಿಲಾಡಿಗಳು. ಒಂದು ಬಾರಿ ಮಧ್ಯಾವಧಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬರೆದು, ರಜೆ ಮುಗಿಸಿ ತರಗತಿ ಪುನಃ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದ ದಿನ. ತುಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದ ನ್ಯಾನ್ಸಿ ಮಿಸ್ ತಾಯಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿ ಹೊಂದಿ ಬಂದಿದ್ದು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿದ ಉತ್ತರಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಕಟ್ಟು, ಕುಳಿತವರೇ ಒಂದು ಹಾಜರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಇದು ಯಾರ ರೋಲ್ ನಂಬರ್ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದು. ಆ ಗೆಳತಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ "ಇವಳಿಗೆ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕವೇ?.." ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅಚ್ಚರಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ "ಈ ನಂಬರಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆ ತಿದ್ದುತ್ತಿರುವಾಗ್ಲೇ ನಂಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಹೆರಿಗೆನೋವು ಶುರುವಾಯ್ತು. ಆಗ್ಲೇ ನಾನು ಭಾವಿಸ್ಕೊಂಡೆ-ಇದು ಕ್ಲಾಸಲ್ಲೂ ಬಹಳ ನೋವು ಕೊಡೋ ಹುಡುಗೀನೇ ಇರ್ಬೇಕೂಂತ. ಓಹೋ! ನೀನೋ..ನನ್ನ ಊಹೆ ಎಷ್ಟು ನಿಜವಾಯ್ತು ನೋಡು" ಅಂತ ಮಿಸ್ ತಮಾಶೆಯಾಗಿ ಹೇಳ್ವೆಕಾದ್ರೆ ಇಡೀ ಕ್ಲಾಸ್ ಗೊಳ್ಳಂತ ನಕ್ಕಿದ್ದೇ ನಕ್ಕಿದ್ದು.

ಗಡಿನಾಡು ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಪೆರ್ಲದ ಮನೆಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಖಾಸಗಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಆಟೋಟ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೆಂದರೆ ಸಾಕು ನಾನು ಸದಾ ಮುಂದು. ಆದರೆ, ಕಾಲೇಜು ಹತ್ತಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಒಂದು ಕಾರಣ ಮಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ದೂರವಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಮನೆ. ಕತ್ತಲಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಮನೆ ಸೇರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಗರದ ಮಧ್ಯೆ ಬಹಳ ಆಧುನಿಕರಂತೆ ಕಾಣುವ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆಯಲು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕೀಳರಿಮೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಜರಿಕೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಹಿಂಜರಿಕೆ ದೂರವಾದ್ರೂ 'ಮನೆದೂರ' ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲೂ ಭಾಗವಹಿಸಲಾಗದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸದಾ ಬೇಸರ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ವರೆಗೆ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಬಹುಮಾನ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಬೆಸೆಂಟಿಗೆ ಬಂದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಅದರಿಂದಲೂ ದೂರನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಂಗಳಾ ಸ್ಟೇಡಿಯಂನಲ್ಲಿ. ಹೆಚ್ಚಿನವರೂ ಶೂಸ್-ಶಾಟ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಓಡುವವರೇ. ಅದರಡೂ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ಗ್ರೌಂಡಿಗಳಿಯಲು ಸಂಕೋಚ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಗೆಳತಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಂಗಣಕ್ಕಿಳಿಯುವ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೇ ಹೋದದ್ದು. ಆ

ಕಾಲದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳಾದ ವಂದನಾ ರಾವ್ ಹಾಗೂ ವಂದನಾ ಶ್ಯಾನುಬೋಗ್ ನಮ್ಮ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೆಂಬುದು ನಮಗಾಗ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಚಾರ. ಆಗೊಮ್ಮೆ-ಈಗೊಮ್ಮೆ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡರೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಆದರೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಮಯ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸವಿನೆನಪು ಕಾಡುವುದಿದೆ. ಪದವಿ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆ. ನಾವು ಗೆಲಿತಿಯರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆವು. ಹಿರಿಯ ರಂಗಕರ್ಮಿ ಶ್ರೀ ಮಚ್ಚೇಂದ್ರನಾಥ್ ಅವರ “ಮಂಡೆ ಅರುವತ್ತನ ಮುಂಡಾಸ್ ತಮ್ಮಲೆನ್” ತುಳು ನಾಟಕದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅವರ ಮನೆಗೇ ಹೋಗಿ ತಗೊಂಡು ಬಂದೆವು. “ಇರುವುದೊಂದೇ ಪ್ರತಿ. ಜಾಗ್ರತೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ವಾಪಾಸ್ ತಂದುಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ” ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸಲಹೆ-ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನೂ ನೀಡಿ ಹಾರೈಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ನಾವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಹುಮಾನ ಸಿಕ್ಕಿಯೇಬಿಟ್ಟಿತು ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಬಹುಮಾನವೂ ದೊರೆಯಿತು. ತಿಂಗಳು ಕಳೆದಿರಬಹುದು; ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗೆ ಒಂದು ನೋಟೀಸ್ ಬಂತು. “ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ತಂಡ ಈಗಲೇ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಚೇಂಬರಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು.” ನಮಗೋ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ. ‘ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನಾಟಕ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದೆ’ ಎನ್ನುವ ಸಂಭ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ತರಗತಿಯ ನಡುವಿಂದಲೇ ಎದ್ದು ಗತ್ತಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೊರನಡೆದೆವು. ಚೇಂಬರಿನ ಒಳಹೊಕ್ಕೊಡನೆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ಅಸಮಾಧಾನದ ನೋಟ ನಮ್ಮನ್ನು ಇರಿಯಿತು. ಯಾತಕ್ಕೆ? ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನೋಡಲೇ ಮಚ್ಚೇಂದ್ರನಾಥ್ ಸರ್. ಆ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. “ನೀವು ಇವರ ನಾಟಕದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ತಗೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಂತೆ. ಯಾಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿಲ್ಲ? ಅಷ್ಟು ಬದ್ಧತೆ ಬೇಡ್ತಾ?” ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಕೋಪದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ “ಕೂಡಲೇಕೂಂತ ಇದ್ದೆವು ಮೇಡಂ. ನಮಗೆ ಪ್ರೈಜ್ ಬಂತಲ್ಲಾ. ಹಾಗಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಸ್ಟೇಜ್ ಕೂಡಾ ತಗೊಂಡು ಈ ಶನಿವಾರ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟುಬರೋಣಾಂತ ಡಿಸೈಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವು.” ಅಷ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದೇ ತಡ ಮಚ್ಚೇಂದ್ರನಾಥ್ ಅವರು “ಓ..ಅಂದಾ. ಬಾರೀ ಕುಸಿಯಾಂಡ್. ಸೊಲ್ವೆಲು. ಉಂದು ಚೀಪೆಕೊರಿಲೆಕ್ಕನೇ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಾಗ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಮುಖದಲ್ಲೂ ಸಂತಪ್ತಿ-ಸಮಾಧಾನದ ನಗು. ಆ ಕೂಡಲೇ ತಡಮಾಡದೆ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅವರ ಕೈಗೆತ್ತೆವು. ಅಂತೆಯೇ, ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ 5ನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗೀತಾ ಕಂಠಪಾಠದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಭಾಕಂಪನದಿಂದಲೋ, ಅಭ್ಯಾಸದ ಕೊರತೆಯಿಂದಲೋ ಒಟ್ಟಾರೆ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದು ಮರೆತುಹೋಗಿ ವಾಪಾಸ್ ಸ್ವಸ್ಥಾನ ಸೇರಿ ನಗೆಪಾಟಲಾಗಿದ್ದು ನೆನಪಾದರೆ ಈಗಲೂ ನಾಚಿಕೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಆ ಕಾಲದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಉಡುಪುಗಳು ಈಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಈ ಜಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏನೋ ಮುದ. ಪಂಜಾಬಿ ಡ್ರೆಸ್, ಚೂಡಿದಾರ್, ಸಲ್ವಾರ್ ಕಮೀಜ್, ಪಠಾಣ ಡ್ರೆಸ್, ಪ್ಯಾಂಟ್-ಶರ್ಟ್, ಮಿಡಿ ಸ್ಕರ್ಟ್, ಮ್ಯಾಕ್ಸಿ, ಪುಲ್ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿ, ಕಫ್ತಾನ್, ಉದ್ದ

ಲಂಗ-ರವಿಕೆ, ಹಾಫ್ ಸಾರಿ (ಲಂಗ-ದಾವಣಿ), ರವಿಕೆಗೆ ನೀಳ ತೋಳು, ಪಪ್ಪಾ, ಹಾಫ್ ಪಪ್ಪಾ, ಬೆಲ್ ಕೈ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಹೋದರರ ಹಳೆಯ ಬೆಲ್ ಬಾಟಂ ಪ್ಯಾಂಟ್‌ಗಳು ಆಗ ಸಹೋದರಿಯರ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿನ್ಯಾಸದ ಮಿಡಿ ಸ್ಕರ್ಟ್‌ಗಳಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಲಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಲ್ಲಾ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು (ಅಜ್ಜಿಮನೆಯ ಹಿರಿಯರ ಕಿಂಗ್‌ಜೈನ್ ನೋಟ-ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ) ನಾನೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಧರಿಸಿದ್ದೆ ಎನ್ನುವ ಸುಖ ನನ್ನ ಪಾಲಿನದು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಜೊತೆಗೇ ಜೋತುಹಾಕಿಕೊಂಡ ನೆನಪುಗಳು ಹಲವು. ಕಾಲೇಜಿನ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂಬಂತೆ, ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ತಾಗಿಕೊಂಡಂತೆ ಇದ್ದ ಅಜ್ಜನ ಅಂಗಡಿ; ಮೊಣಕಾಲವರೆಗಿನ ಚಡ್ಡಿ, ದೊಗಲೆ ಅಂಗಿ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡಕದ ಅಜ್ಜ, ಅಂಗಡಿಯ ಚಿಕ್ಕಿ, ರಸ್ತಾಕ್ವಾ, ಕಾಲೇಜು ಮಕ್ಕಳ ಅದೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಕಾಲೇಜು ಅಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳೇಕಾ?...ಸದಾ ಕಿರಿಕಿರಿ, ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಜ್ಜನನ್ನು ಪೀಡಿಸುವ ಘಟಾನುಘಟಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. ಅಂತೆಯೇ ‘ರೇಣುಕಾ’ ಹೋಟೇಲಿನ ಮಸಾಲ ದೋಸೆ, ಮೂರು ಕಾಲೇಜಿನ(ಕೆನರಾ, ಎಸ್.ಡಿ.ಎಂ. ಹಾಗೂ ಬೆಸೆಂಟ್) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಮುಂದಿನ ಆ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್, ನಮ್ಮ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುಂಪುಗಳು ಎಲ್ಲರೂ/ವೂ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಇಂದಿಗೂ ಸಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆಪ್ತ ಗೆಲಿತಿಯರು ಹರಿಣಿ, ಸುಮತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಭಾ ಈಗಲೂ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿಯಾಗುವಾಗ ಕಾಲೇಜು ನಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದೇ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ನಿರಂತರ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿರುವ ಬೃಹತ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದು ಶತಮಾನವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜೊತೆಗೇ ಮಂಗಳೂರಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ, ಸಂಭ್ರಮದ ಗರಿ ತೊಡಿಸಿದಂತೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕೊಡಿಯಾಲ್‌ಬೈಲ್‌ನ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಆಲದಮರದಡಿ ನೆರಳು ಪಡೆದು ಸಾರ್ಥಕತೆ ಪಡೆದ ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೂ. (ಕಾಲೇಜಿನ ರಜಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ಹರಿಣಿ ಮದರಾಸಿಗೆ ಭೇಟಿ ಇತ್ತಿದ್ದಾಗ “ಅಡೆಯಾರ್-ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಥಮ ವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಂಡ ಥಿಯೊಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಕೇಂದ್ರ”ದ ವತಾರದಲ್ಲಿರುವ 100ವರ್ಷ ದಾಟಿದ ಬೃಹತ್ ಆಲದಮರವನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟಿದ್ದೆವು.) ಇದೀಗ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮರ ಬಹಳಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿದ್ದು, ಕೊಂಬೆ-ರೆಂಬೆಗಳೂ ಟಿಸಿಲೊಡೆದು ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿದ್ದು, ರಾಜ್ಯ-ಪರರಾಜ್ಯಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಲಿ, ಮೆರೆಯಲಿ, ನೂರ್ಕಾಲ ಬಾಳಲಿ, ಜೊತೆಗೇ ಇನ್ನೂ ಸಹಸ್ರಾರು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಮಹಿಳಾ ಸಾಧಕಿಯರನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಿ ಎಂದು ಈ ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯ ಅಭಿಮಾನದ ಹಾರೈಕೆ.

* ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು, ಲೇಖಕಿ, ಮಂಗಳೂರು

ಸಂಧ್ಯಾ ಜ್ಯೋತಿ ನಮೋಸ್ತುತೆ

ಸಂತೋಷ್ ಆಳ್ವೆ

ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ, ಯಾರಿಂದ, ಹೇಗೆ ಏಳಿಗೆ-ಅವನತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಲ್ಲವರಾರಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೀರಿದ ಮಹತ್ತರ ಪಾತ್ರ, ಬದುಕಿಗೆ ನೀಡಿದ ತಿರುವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುವಾಗ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ತಣಿ ಮನಸ್ಸು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಹಸಿವು ಬೆಳೆವುದಯ್ಯ
ಸಲು ನೊಗೆಯುವುದು ಬಗೆಬಗೆಯ ಯುಕ್ತಿ
ಮನುಜನೇಳಿಗೆಯದರಿನ್ ಆ ಮನಸಿನೇಳಿಗೆಗೆ
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ? - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ

ಕವಿ ಡಿ.ವಿ.ಜಿಯವರ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತಾದ ಈ ಮಾತು ಸದಾ ಸ್ಮರಣೀಯ.

ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲೇಜಿಗೆ ನನ್ನ ಸೇರ್ಪಡೆ ಕಟೀಲಿನಂತಹ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ನಗರದ ಹೃದಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ. ಪ್ರಥಮ ಪದವಿಗೆ ನಾನು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದದ್ದು ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ. ಸೇರಲು ಇಷ್ಟವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದ ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದೆ. ಸೇರಲು ಯಾಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು. ಮೊದಲಾಗಿ ನಾನು ಬೆಳೆದು, ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವರೆಗೆ ಓದಿದ್ದು ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ. ನಗರದ ಕಾಲೇಜು ಅದೂ ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆ, ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆ ಅಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ, ಜನ, ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಗಿಂಗ್, ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಡಿತ್ತು.

ನಾನು ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ದಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಳೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೊಯ್ದು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದ. ಬಹುಶಃ ಸಂಧ್ಯಾ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪ್ರವೇಶ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಆಗಲಿ ಎಂಬ ವಿಧಿ ಚಿತ್ತವೋ ಏನೋ? ಹೌದು, ಪ್ರಥಮ ಭೇಟಿಯೇ ನನಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ ಮೂಡಿಸಿತ್ತೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಛೇರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ಸೌಜನ್ಯಪೂರ್ಣ ವರ್ತನೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ವಾತಾವರಣ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡಿತ್ತು. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳಿಗೊಂದು ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ ನೀಡಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರೊಂದಿಗೆ ಸಂದರ್ಶನ. ಆಗ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದರು ಪ್ರೊ. ಶೆಣೈ ಸರ್ (ಕೃಷ್ಣಾನಂದ ಶೆಣೈ) ಬಹಳಷ್ಟು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಮಾತು ಮನನೀಯ. ಅವರ ತರಗತಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರತಿ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಹೊಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಆ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಾನು ಈಗ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ತರಗತಿಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ನನ್ನ ಅತೀ ಇಷ್ಟದ ಪಾಠ. ಪ್ರೊ. ಮೋಹನ್‌ದಾಸ್ ಸರ್ ವಿಷಯ ಬೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡಾ ಅದೇ ರೀತಿ. ಪ್ರೊ. ಮಹಾವೀರ ಸರ್ ಅವರ ರಾಜ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅವರ ಆರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭೋದಕರಾದ ಡಾ. ಗಣಪತಿ ಭಟ್ ಸರ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಮೀರಾ ಮೇಡಂ ಅಲ್ಲದೆ ಇತಿಹಾಸ ಭೋದಿಸಿದ ಡಾ. ಸತೀಶ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಸರ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಅನಿತಾ ಮೇಡಂ, ಶ್ರೀ ಗಣೇಶ್ ಸರ್ ಇವರ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇಡೀ ಕಾಲೇಜಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಶಿಸ್ತು. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠವನ್ನು ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸುವ, ಮುಗಿಸುವ ನನ್ನ ಉಪನ್ಯಾಸಕರ ರೀತಿ ನನಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಡೇ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಬೋಧನೆ, ಶಿಸ್ತು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆಪ್ತವಾಯಿತು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಜಗಳ ದ್ವೇಷವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡದ್ದೇ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ಮರಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಡಾ. ವಾಸಪ್ಪ ಗೌಡ ಸರ್ ಅವರ ಭರವಸೆಯ ಮಾತುಗಳು, ಪೀತಿ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದು. ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಕನ್ನಡ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು. ಡಾ.ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮೇಡಂನವರಂತಹ ಓರ್ವ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ. ಡಾ. ವಾಸಪ್ಪ ಗೌಡ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದ ನಾನು ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ, ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಡಾ.ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮೇಡಂ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಸಂಜೆ ಹೋಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭ ಅವರು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದ ರೀತಿ, ತೋರಿದ ಪ್ರೀತಿ, ಅಬ್ಬಾ! ಇಂತಹ ಗುಣಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನ ಧನ್ಯ. ಬಳಿಕ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮೇಡಂ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಿಂದ ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಎಂ. ಎ. ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿದೆ.

ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಎಲ್ಲಾ ಉಪನ್ಯಾಸಕರೂ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ

ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತೃತೀಯ ಬಿ.ಎ, ಓದುವಾಗ ಆ ವರ್ಷದ ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಎಜೀವರ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯೂ ಬಂತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಧನ್ಯತೆಯ ಕ್ಷಣ. ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮಪಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ವತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಸಂಜೆ ಲಘು ಉಪಾಹಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಅಂತರ್ಕಾಲೇಜು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಳಿಕ ಉತ್ತಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಬಂತು. ಹೌದು, ನಾನು ಈಗ ಮಂಗಳೂರು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಉದ್ಘೋಷಕನೂ ಆದೆ. ಇನ್ನು ಡಾ.ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ ಸರ್, ಹಿಂದಿಯ ಗಣಪತಿ ಸರ್, ಕಾಮರ್ಸ್ ವಿಭಾಗದ ಈಶ್ವರ ಪೂಜಾರಿ ಸರ್ ಇವರು ತೋರಿದ ಪ್ರೀತಿ ಅನನ್ಯ.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮಹತ್ತರ ತಿರುವೇ ನಾನು ಕಲಿತ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ನಾನು ಉಪನ್ಯಾಸಕನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದುದು. ಅದೂ ನನ್ನ ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯಾಗುವ ಭಾಗ್ಯ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಅತಿಥಿ

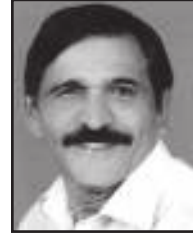
ಉಪನ್ಯಾಸಕನಾಗಿ ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇವೆ ನೀಡುವ ಭಾಗ್ಯ ಒದಗಿತು.

ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರುವಾಗ ನನ್ನ ಬದುಕೇ ಮುಗಿಯಿತು ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಪದವಿಯ ಬಳಿಕ ಬಿ.ಎಡ್. ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದೆ. ಎಂ.ಎಡ್. ಪದವಿ ಪಡೆದು, ಎಂ.ಫಿಲ್. ಪದವಿ ಪೂರೈಸಿದೆ. ಈಗ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಂಪಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ಓದಿದ ಕಟೀಲಿನ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಕತ್ತಲಿನ ಬಾಳಿಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡಿದೆ. ಉಪನ್ಯಾಸಕರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಲೂ ಕೂಡಾ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಣಜ.

* ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಶ್ರೀ ದುರ್ಗಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಳ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು ಕಟೀಲು.

ಯಾರಿವಳು

■ ಸುರೇಶ ಭಟ್ಟೇಕಳ್, ವರ್ಕಾಡಿ

ಯಾರಿವಳು? ಪರದೇಶದಿಂದ ಬಂದು ಈ ಮಣ್ಣಿನಂಜಿ
ಭಾರತಾಂಬೆಯ 'ತಾಯಿ' ಎಂದು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡವಳು
ಶಾರದೆಯ ಮೆಚ್ಚಿ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡವಳು
ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನವರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವಳು
ಈ ನಾಡು ನುಡಿಗೆ ಮನಸೋತವಳು
ಹೃದಯ ದೀವಿಗೆ ಬೆಳಗಿ ಭಾರತಿಗೆ ಆರತಿಯನೆತ್ತಿದವಳು
ಭಾರತಿಯ ಪುತ್ರಿಯರ ಬಾಳ ಬೆಳಗಿದವಳು
ಬದುಕ ಬೆಳಗುವ ಪಾಠ ಕಲಿಸಿದವಳು
ಶ್ವೇತ ಸೀರೆಯ ಮೈಮುಚ್ಚುವಂತುಟ್ಟು
ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೊಸ ಭಾಷೆ ಬರೆದು ತೋರಿದವಳು

ತ್ಯಾಗ ಭೋಗದ ಮರ್ಮ ಅರಿತು ನಡೆದವಳು
ನೂರು ಮತಗಳ ಮೀರಿ ಹೃದಯ ಗೆದ್ದವಳು
ಕೊಡಿಯಾಲದ ಬೈಲ ನೆಲದಲ್ಲಿ
ವಿದ್ಯೆ ನೆಲ್ಲನು ಬಿತ್ತಿ ಹೆಂಗೂಸ ಕೈಯಿಂದ
ನೇಜಿಯನು ನೆಡಿಸಿ ಅಕ್ಕರದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸಿ
ಜ್ಞಾನದನ್ನವ ನೀಡಿ ಹರಸಿದವಳು

ನೂರು ವರುಷದ ಹರುಷದಾ ಸಮಯದಲಿ
ನೆನೆದು ಮಣಿವೆವು ನಾವು ಮಹಾತಾಯಿಯೆಂದು

* ರಂಗಭೂಮಿ ಶಿಕ್ಷಕ ಹಾಗೂ ಕಲಾವಿದರು, ಬೆನಾಕ, ಮಂಗಳೂರು.

ವಸಂತ ಸ್ಮೃತಿ

ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ ಕಲ್ಯಾಣಪುರ

ಉಡುಪಿಯ ಸಮೀಪದ ಕಲ್ಯಾಣಪುರ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನಾನು 1940ರಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮುಗಿಸಿ ಆಗಿನ ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತದ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯ ಏಕೈಕ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು ಆಗಿದ್ದ ಮಂಗಳೂರಿನ ಸಂತ ಆಗ್ನೇಸ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಓದಲು ಸೇರಿದ್ದು ಚರಿತ್ರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. ಪದವಿ ಪಡೆದು 1944 ರಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಸಮೀಪದ ಬಂಧು ಶ್ರೀಯುತ ಉದ್ಯಾವರ ಕೇಶವ ರಾವ್ ಅವರ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಕೆನರಾ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬೋಧನಾ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು 1944-45 ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದೆ.

ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶಗಳಿರದಿದ್ದ ದಿನಗಳವು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ 1945-46 ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಲಿಕಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ (Untrained) ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸದವಕಾಶ ಒದಗಿ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಚೌಟ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿದ್ದರು (1944-47). ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾ ಎಲ್. ರಾವ್ ಪ್ರಥಮ ಸಹ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದರು. 1946-47 ರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಿ.ಟಿ. (Bachelor of Teaching) ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ನಗರದ ಸಂತ ಆನ್ಸ್ ತರಬೇತಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಾತಿ ದೊರೆಯಿತು. ಆಗ ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ರಾವ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಡಾ|| ಎಮ್. ಕೇಶವ ಪೈಯವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಮನ ತುಂಬಿತು? “ಬಿ. ಟಿ. ಮುಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ಬಿಡು” ಎಂಬ ಆದರದ ಮಾತದು. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಕಲಿಕೆ ಮುಗಿದಾಗ ಇತರ ಮೂರು ಕಡೆ ಅವಕಾಶಗಳಿದ್ದರೂ, ಗೌರವದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು 1947 ರ ಜೂನ್ 2 ರಂದು ಖಾಯಂ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ನಾನು ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

10 ವರ್ಷದ ಬಳಿಕ 1957ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿವಾಹದ ಬಳಿಕ ಒಂದು ವರ್ಷದ ರಜೆ ಪಡೆದು ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಶಿವಮೊಗ್ಗಿಗೆ ಹೊರಟೆ. ರಜೆಯ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಶಿವಮ್ಮ ಅವರು ರಜೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಇತ್ತರು. ಇದರಂತೆ ಮಾಡಿದ ನಾನು 1959 ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ನಂಟು ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರ 31 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ 1980 ಮಾರ್ಚ್ 31 ರ ವರೆಗೆ ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯಾಗಿ, ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿ, ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿ, ವಿವಿಧ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ, ಸಹಕಾರದ ಮನೋಧರ್ಮ? ಇವೆಲ್ಲಾ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದ್ದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಲಿಕಾ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹುಡುಗಿಯರಿಗಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದ್ದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಭಾಗದ 5ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಸಹಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಡಾ. ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರಿಂದ ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತವು ಥಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು. 1939 ರಿಂದ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಮೇಲೇರುತ್ತಾ 1942 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಾಗಿ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆಯಿತು. 1944ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಎಸ್. ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ತಂಡವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಿತ್ತು. ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕಿ, ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ರೈಯವರು ಈ ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಎಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1943 ರ ಸಮಯ, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯು Women's National Education Society (ಮಹಿಳಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ) ಎಂಬುದಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀಭೂತರಾದ ರಾವ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಡಾ. ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈಯವರು ಈ ಮಂಡಳಿಯ ಸ್ಥಾಪಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಶ್ರೀ ಏಕಾಂಬರ ರಾವ್ ? ಸಂಚಾಲಕರು ಹಾಗೂ ಸಾಹುಕಾರ್ ಎಂ. ವೆಂಕಟೇಶ ಪೈಯವರು ಖಜಾಂಚಿಯಾಗಿ ನಿಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು.

ಶಾಲಾ ಆವರಣ - ಕಟ್ಟಡಗಳು (campus)

1918ರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆನೆಗಲ್ ಸಂಜೀವರಾವ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಪದ್ಮಾ ಬಾಯಿಯವರು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರಂತೆ. ಕೊಡಿಯಾಲಗುತ್ತ (ಪೂರ್ವ)ವಿನಿಂದ ಮೂಲಗೇಣಿಗೆ ಪಡೆಯಲಾಗಿದ್ದ ಗುಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರು 1918 ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಸಭಾ ಭವನಕ್ಕೆ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಗುಡ್ಡದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು. ಪೂರ್ವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹು ವಿಶಾಲವಾದ ಸಭಾಭವನ, ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅಂತಸ್ತುಗಳಿದ್ದ ವಿಷೇಶ ರೀತಿಯ ಗೋಪುರ. ಸಭಾ ಭವನವು ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೆರದ ಬಾಲ್ಕನಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಇದರ ಉದ್ಘಾಟನೆ 1920 ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1 ರಂದು ಅಂದರೆ ಆನ್ನಿ

ಬೆಸೆಂಟರ ಜನ್ಮದಿನದಂದು ಜರುಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಲೆಂದೇ ಊರ ಪರವೂರ ಜನರು ಶಾಲೆಗೆ ಬರುವುದಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವೀರರೂ, ಅತಿ ಗಣ್ಯರೂ ಆದ ಕೆಲವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರು: ಡಾ. ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಅರುಂಡೇಲ್, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿ, ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರ್, ಸಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿ, ಹರಿಂದ್ರನಾಥ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬೇಂದ್ರೆ, ಎಸ್. ಎಲ್. ಬೈರಪ್ಪ, ಡಾ. ಶಕುಂತಲಾದೇವಿ ಮುಂತಾದವರು. ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಟ್ಟಡ. ನನಗೆ ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ ನನ್ನ ವಿವಾಹವು ಇದೇ ಸಭಾ ಭವನದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ 1980 ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿದಾಯ ಸಮಾರಂಭವೂ ಇದೇ ಸಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತರಗತಿ ಕೊಠಡಿಗಳು, ಎರಡೂ ಕೊನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾದ ಕೋಣೆಗಳು, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ 4 ತೆರೆದ ತರಗತಿ ಕೊಠಡಿಗಳು ಇದ್ದವು. ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಜಗಲಿಯಿತ್ತು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರು ಒಳಕ್ಕೆ ಸಿಡಿಯದಂತೆ ಹಾಗೂ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬಿದಿರಿನ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಜಗಲಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲಿನ ಕೋಣೆ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯನಿಯವರಿಗೆ. ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಚೌಕಾಕಾರದ ಆಟದ ಬಯಲು. ಸುತ್ತಲೂ ಹೂಗಿಡಗಳು. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ನೆರಳಿಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳು, ಬಿದಿರಿನ ಪೊದೆ ಇದ್ದವು. ಉತ್ತರ ಭಾಗದ ಕಟ್ಟಡದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ “ಪದ್ಮ ವಿಹಾರ” ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ನಿಲಯವಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸುಂದರ, ಮನೋಹರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ತಾಣ.

ಪದ್ಮವಿಹಾರದ ಕತೆ

ಈ ಪದ್ಮವಿಹಾರದ್ದೂ ಒಂದು ಕತೆಯಿದೆ. ಉಡುಪಿ ಸಮೀಪದ ಬೆನೆಗಲ್ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಜೀವರಾವ್, ರಾಮರಾವ್, ನರಸಿಂಗರಾವ್ ಹಾಗೂ ಶಿವರಾವ್ ಸಹೋದರರು ಡಾ. ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ನಿಕಟವರ್ತಿಗಳು. ಬೆನೆಗಲ್ ಸಂಜೀವರಾಯರು ಅಂತೆಯೇ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಪದ್ಮಾ ಬಾಯಿಯವರು ಶಾಲೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. 1919 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬನಾರಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಮೇಲೆ ಅತೀ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದ ಪದ್ಮಾ ಬಾಯಿಯವರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ದೂರದೂರುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ವಸತಿ ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ನೀಗಿಸಲು “ಪದ್ಮ ವಿಹಾರ” ವಸತಿ ನಿಲಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂಬರ ರಾಯರ

ಅತ್ತಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ರಮಾ ಬಾಯಿ ಯಾನೆ ಸುಂದರಿ ಬಾಯಿಯವರು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬಳಗದ ಹೆಣ್ಣುಕುಳನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. 1935 ರಲ್ಲಿ ಈ ವಸತಿ ನಿಲಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ತದನಂತರ ಸುಮಾರು 20ರಿಂದ 30 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ವಸತಿ ನಿಲಯ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಪರವೂರುಗಳಾದ ಕಾಸರಗೋಡು, ಕುಂಬಳೆ, ವಿಟ್ಲ, ಪುತ್ತೂರು, ಸುಳ್ಯ, ಮಡಿಕೇರಿ, ಸಕಲೇಶಪುರಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಇದು ನೆರಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಇದರ ಕೋಟೆಯಂತಹ ಆವರಣದೊಳಗೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೆಣ್ಣುಕುಳು ಸುರಕ್ಷಿತ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಪೋಷಕರಲ್ಲಿ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬುದೇ ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಪದ್ಮವಿಹಾರದ ನಿವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಅಡುಗೆ ಹಾಗೂ ನೈರ್ಮಲ್ಯದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾ ಉತ್ತಮ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಲು ಬೇಕಾದ ಬಹಳಷ್ಟು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಇಲ್ಲದ ದಿನಗಳವು. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ, ದೂರದಿಂದ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟವೂ, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕಾಫಿಯೂ ಹಣ ತೆತ್ತರೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಸಂಜೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹಾಗೂ ಭಜನೆಯ ಪರಿಪಾಠವಿದ್ದಿತ್ತು. ಹಾಸ್ಟಲಿನ ದಾಖಲಾತಿಯು ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯನಿಯವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಶಾಲೆಯ ಮುಂದುಗಡೆಯಿರುವ ಕೂಡು ದಾರಿಯಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಓಣಿಯೇ “ಬೆಸೆಂಟ್ ಲೇನ್”. ಇದರ ಎಡಬದಿಗೆ ಅಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಇದ್ದ ಜಾಗವೂ ಮೂಲಗೇಣಿಯದಾಗಿತ್ತು. 1951 ರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪೌಢ ಶಾಲೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಮಹಡಿಯ 8 ಕೋಣೆಗಳುಳ್ಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡವು ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿತು. ಭಾರತೀಯ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಆಗಿನ ಗವರ್ನರ್ ಆಗಿದ್ದ ಬೆನೆಗಲ್ ರಾಮ ರಾವ್ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಧನವಂತಿ ರಾಮ ರಾವ್ ಅವರು ಫೆಬ್ರವರಿ 9, 1951 ರಂದು ಈ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡಿದರು.

ತದನಂತರ 1 ರಿಂದ 5ನೇ ತರಗತಿಯ ವರೆಗಿನ ಹುಡುಗಿಯರೂ, ಹುಡುಗರೂ ಇರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲೂ, I ಫಾರ್ಮಿನಿಂದ VI ಫಾರ್ಮಿನ ವರೆಗಿನ ಬರೇ ಹುಡುಗಿಯರು ಮಾತ್ರ ಇರುವ ಪೌಢಶಾಲೆಯು ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದವು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಆವರಣದ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಹಾದು ಹೋಗುವ ಓಣಿಯನ್ನು ಬೆಸೆಂಟ್ ಲೇನ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ಸಮಯವು 1950ರ ದಶಕ.

ಸ್ಥಾಪಕರ ಜನ್ಮದಿನ ಹಾಗೂ ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ, ಇತರ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿ:

ಡಾ. ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ಜನ್ಮದಿನವಾದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಂದನ್ನು ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ದಿನವಾಗಿ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಾಲೆ ಆರಂಭವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಅಂದರೆ 1928 ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಹಳೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘವೇ “ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿ”. ಶಾಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಸಹಕರಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿಯು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು

ಕಾಲೇಜಿನವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಮಹಡಿಗಳುಳ್ಳ ಇನ್ನೊಂದು ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡ ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದಿತು.

ಫಲಿತಾಂಶಗಳಲ್ಲಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ: ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಾಧಕರು

6 ಹಾಗೂ 7 ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲೂ ಎರಡೆರಡು ವರ್ಗಗಳು (sections) ಇದ್ದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು. ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ದಾಖಲಾತಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ಶ್ರಮವೇ ಕಾರಣ. 1966ರ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ 100% ಫಲಿತಾಂಶವು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೇವಾವಧಿಯ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ದಾಖಲೆ. 1972-73 ರಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಹೊಳೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನ (2nd rank) ಪಡೆದಳು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಪ್ರಥಮ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಮಮತಾ ಶೆಟ್ಟಿ 9ನೇ ಸ್ಥಾನ (9th Rank); 1973-74 ರ ವಾಣಿಜ್ಯ (Commerce) ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ವಿಜಯಾ ನಾಯಕ್ 8ನೇ ಸ್ಥಾನ (8th Rank), 1974-75 ರ 7ನೇ ತರಗತಿಯ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ನಂದಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ 8ನೇ ಸ್ಥಾನ (8th Rank) ಪಡೆದಳು. ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗದ ಕುಮಾರಿ ಪುಷ್ಪಾವತಿ 10ನೇ Rank, ಕುಮಾರಿ ವಂದನಾ ಕಾಮತ್ ಪ್ರಥಮ ಪಿ. ಯು.ಸಿ. ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ 5ನೇ Rank, ಕುಮಾರಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಳಿಗಾ ಪ್ರಥಮ ಪಿ. ಯು.ಸಿ. ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ 9ನೇ Rank, ಕುಮಾರಿ ಅನಿತಾ ಕಾಮತ್ ಪ್ರಥಮ ಪಿ. ಯು.ಸಿ. ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ 2ನೇ Rank. ಇವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ 1980ರ ವರೆಗಿನ ನನ್ನ ಸೇವಾವಧಿಯ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಾಧಕರು. 1970 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆ ಉಚ್ಚಾಯ ಸ್ಥಿತಿಗೇರಲು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರ ಶ್ರಮ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ಆಸೆ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರ ಉತ್ತೇಜನವೇ ಕಾರಣ.

ಶಾಲಾ ಲಾಂಛನ:

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಲಾಂಛನ (Emblem) ದ ಅಗತ್ಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಆಗಾಗ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ “ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ದೀಪ”ದ ಚಿತ್ರ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಧೈಯವಾಕ್ಯ “ಶ್ರದ್ಧಾವಾನ್ ಲಭತೇ ಜ್ಞಾನಂ” ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಕ್ತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಿಂದ ಆರಿಸಿ ಆ ಬಳಿಕ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಮುಕುಂದರಾಯರ ಬಳಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಿದೆವು. ಅದನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಗ್ರೀಟಾ ಸತ್ಯಾರ್ಥಿಯವರು ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಕುಂಚದಿಂದ ಚಿತ್ರೀಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ನಂತರ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತಗೊಂಡು ಇದೇ ಲಾಂಛನ ಇಂದಿಗೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ.

ವಜ್ರ ಮಹೋತ್ಸವ:

1978ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವ (60ನೇ ವರ್ಷ) ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಭಾರೀ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ

“ವೆಂಕಟೇಶ ಪೈ ಕಲಾಮಂಟಪ” ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದೆವು. (ಈ ವಿಶಾಲವಾದ, ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ವೇದಿಕೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಭಾಂಗಣವು ಹಳೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟು 1955 ರ ಎಪ್ರಿಲ್ 9 ರಂದು ಉದ್ಘಾಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.) ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಿಂದ ತೊಡಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗದವರೂ ಜೊತೆಯಾಗಿ 4 ದಿನಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿಯ ವತಿಯಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಡಾ. ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ಕಪ್ಪು ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಯುತ ಎಂ.ಎಸ್. ಏಕಾಂಬರ ರಾಯರು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದ್ದರು.

ನನ್ನ ಸಂಸ್ಥೆ - ನನ್ನ ಪ್ರೇರಣೆ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ದೇಶೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂಬುದೇ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯ. ಊರಿನ ಬಹುತೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮವಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ದೀಪ ಉರಿಸಿ ಸಾಮೂಹಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆ ಆರಂಭ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಗೀತದ ಪಾಠವಿದ್ದುದರಿಂದ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ನಂತರ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ “ನಮಸ್ತೇ ಶಾರದಾದೇವಿ...” ಎಂಬ ವಿದ್ಯಾದೇವತೆ ಶಾರದೆಯ ಸ್ತುತಿ.

ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮಿಲಿತ ಸಂಸ್ಥೆ:

ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಡಾ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರದು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಹು ಹಳೆಯ ಸಂಬಂಧ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಸಭಾ ಭವನದಲ್ಲಿ 1936 ರಲ್ಲಿ ಅವರ ಮದುವೆ ಶಾಲೆಯ ಪದ್ಧವಿಹಾರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ನಿವಾಸಿ ಲೀಲಾರ ಜೊತೆ ನಡೆಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ಕಾರಂತರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು. 1948 ರಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನವು ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡಾಗ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ತರಬೇತಿ ನೀಡಲು ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ “ವಸಂತೋತ್ಸವ” ದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಂದ ಆಡಿಸಿದ್ದರು.

ಡಾ. ಕಾರಂತರ ಗರಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಮಿತ್ರರಾದ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತ ಪಿ. ಕೆ. ನಾರಾಯಣ, ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪ ಇವರುಗಳು ಜತೆಯಾಗಿ 1950ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯರೂಪಕ, ಸಂಗೀತನಾಟಕ (ಅಂತಃಪುರ ಗೀತೆ) ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ್ದುದು ಬಹಳಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಮುಂತಾದ ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಇವುಗಳು ವೀಕ್ಷಕರ, ಕಲಾರಸಿಕರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದುವು. ಇತರ ಮನೋರಂಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳಾದುದರಿಂದ ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವೂ, ವಸಂತೋತ್ಸವವೂ ಊರವರ ಮನೆಮಾತಾಗಿತ್ತು.

“ವಸಂತೋತ್ಸವ - ವಸಂತರಾಣಿ”

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಋತು ವಸಂತ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರಾಧನೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ವೈಭವಗಳ ಅರಿವನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿತ್ತುವ

ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ, ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸುಮಾರಾಗಿ ಎಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ಎರಡನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ “ವಸಂತೋತ್ಸವ” ಎಂಬ ಉತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. (ಆರಂಭದ ವರ್ಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅರಿವು ನನಗೆ ಇಲ್ಲ). ಇದು ಎರಡು ದಿನಗಳ ಆಚರಣೆ. ಗೃಹ ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಕಸೂತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಏರ್ಪಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತ ಅತಿಥಿಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತರೂಪಕ, ನಾಟಕಗಳು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ವೈಭವದ ಆಚರಣೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಂದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ. ಎಂ. ಕೇಶವ ಪೈಯವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ 1952ರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲಾಯಿತು. ಆರನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ವರೆಗಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಓರ್ವ ಸಮರ್ಥ ನಾಯಕಿಯನ್ನು “ವಸಂತರಾಣಿ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಕೆಗೆ ಅಪ್ಪಟ ಬಿಳಿ ಸೀರೆ, ಕಿರೀಟ, ಹೂಗಳ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ, ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಸೀರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಲ್ವರು ಸಹಪಾಠಿಗಳು. ಕುಂಕುಮ, ಹೂಹಾರ, ಪನ್ನೀರು, ಆರತಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಭಾಗದ ಪುಟ್ಟ ಬಾಲಿಕೆಯರು, ಇವರನ್ನು ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಜೈಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡದಿಂದ ರಸ್ತೆಯ ಮೂಲಕ ಸಾಗಿ ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಡದ ಆವರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ತೆರೆದ ವೆಂಕಟೇಶ ಪೈ ಕಲಾಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವುದು ಕ್ರಮ. ನಂತರ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಸಂತರಾಣಿಗೆ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿ, ಹೂ ಮುಡಿಸಿ, ಪನ್ನೀರು ಚಿಮುಕಿಸಿ, ಆರತಿ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ವಸಂತೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಆರಂಭ. ಇದು ಸೌಂದರ್ಯ ರಾಣಿಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಅಪರೂಪದ ವಿಶೇಷ ಉತ್ಸವವಾಗಿತ್ತು. 10.04.1952 ರಂದು ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ವಸಂತರಾಣಿ ಆಗಿದ್ದವಳು ಕುಮಾರಿ ವಿ. ಶಾಂತಾ. 1969 ರ ವರೆಗೂ ಈ ಉತ್ಸವ ಮುಂದುವರಿದು 05.03.1969 ರಂದು ಕುಮಾರಿ ಜಯಂತಿ ಕೊಡಿಯಾಲ್ ಬೈಲ್ ಇವಳೇ ಕೊನೆಯ ವಸಂತರಾಣಿ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಈ ಉತ್ಸವವು ನಿಂತು ಹೋಯಿತು ಎಂಬುದು ವಿಷಾದನೀಯ.

ಶಾಲಾ ಪ್ರವಾಸ, ಗೃಹ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಹಭೋಜನ; ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಗಂಜಿಯೂಟ

ನನಗೆ ಸಂತೋಷ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತರಗತಿಗೆ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರವಾಸ. ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 1970ರ ವರೆಗೆ ಗೃಹ ವಿಜ್ಞಾನ ಒಂದು ಐಚ್ಛಿಕ ಕಲಿಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಕಾರದ ಅನುದಾನದಿಂದ ಅಡುಗೆಯ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿದ್ದವು. 7ನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಜತೆಗೂಡಿ ತರಗತಿವಾರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ದಿನ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಜತೆಗೂಡಿ ಊಟಮಾಡುವ ವಿಶೇಷ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬಹಳ ಅನ್ನೋನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕ ರಕ್ಷಕ ಸಂಘ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಆಸಕ್ತ ದಾನಿಗಳ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ

ಅಗತ್ಯವಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಗಂಜಿಯೂಟ(ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಯಸ ಸಹಿತ)ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಥಮ. ಶಿಕ್ಷಕ ರಕ್ಷಕ ಸಂಘ ಮತ್ತು ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಹಮ್ಮಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಂದರೆ ವಿದಾಯ ಕೂಟ. ನಿವೃತ್ತಿಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ/ಶಿಕ್ಷಕಿ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕೇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ನನಗೆ ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿದೆ.

ಗಣಪತಿಯ ವಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಪೂಜೆ

ನಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಮಿತ್ರ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿದ್ದ ಪುರಾತನವಾದ ಗಣಪತಿ ದೇವರ ಪಂಚಲೋಹದ ಸಣ್ಣ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು 1970 ರ ದಶಕದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನ ಬಳಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮಂಟಪವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ನಿತ್ಯಕಾಲಪದ ಮೊದಲು ಹೂವನ್ನು ಇಟ್ಟು, ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಾನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅನಂತರ ವಿನಾಯಕ ಚೌತಿಯಂದು ಅಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದವರು ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ವರ್ಮಾ. ಮುಂದೆ ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಗಣಹೋಮವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸಂಗತಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ತೃಪ್ತಿ, ಸಂತಸ ತಂದಿದೆ. ಆ ವಿಘ್ನ ನಿವಾರಕ ಗಣಪತಿಯು ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ನನ್ನ ಸಮಯವು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಘ್ನಗಳಿಲ್ಲದೆ, ವಿವಾದಗಳಿಲ್ಲದೇ ನನ್ನ ಸೇವಾವಧಿಯು ಕೊನೆಗೊಂಡದ್ದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಚಲ ವಿಶ್ವಾಸ.

ಆಟೋಟ ಮತ್ತು ಗೈಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ:

1942ರಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಗ್ರೇಡ್ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ನಿಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಯು. ವಸಂತಿಯವರನ್ನು ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರು ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡಾ ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿಗೆ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. 1978 ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದುವ ವರೆಗೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಪದವಿಪೂರ್ವ ವಿಭಾಗಗಳೆರಡರಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಅವರು, ತ್ರೋಬಾಲ್, ಖೋಖೋ, ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ಹಾಗೂ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಆಟೋಟಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿಕೊಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದಾಗಿ ಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಹುಮಾನಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ವಸಂತಿಯವರು ಗೈಡಿಂಗ್ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲೂ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕಿ. ಅವರಿಂದ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಕುಮಾರಿ ಸಿ. ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ 1966ರಲ್ಲಿ ಎತ್ತರ ಜಿಗಿತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದಳು. 1979-80ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿದ್ದ ವಂದನಾ ರಾವ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆದ ಇನ್ನೋರ್ವ ಕ್ರೀಡಾ ಪಟು. ತಮ್ಮ 96ನೇ ವರ್ಷ ಪೂರೈಸಿ 97ನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ವಸಂತಿಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಹಳೆಯ ನೆನಪು - ಡಾ. ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ಜನ್ಮ ಶತಾಬ್ದಿ:

1847 ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಂದರಂದು ಜನಿಸಿದ್ದ ಡಾ. ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರು 1933 ರಲ್ಲಿ ನಿಧನ ಹೊಂದಿದರು. 1947ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್

ಒಂದರಂದು ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜನ್ಮ ಶತಾಬ್ದಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಸಡಗರದಿಂದ ಆಚರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಅವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ, ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಅಂತಿಮದಿನಗಳವರೆಗಿನ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಕವಾಗಿ ಪಂಡಿತ ಪಿ. ಕೆ. ನಾರಾಯಣರು ಬರೆದು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದ ಅಭಿನಯ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿತ್ತು. ಅಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಕುಮಾರಿ ಮಿತ್ರಾ ಮಲ್ಯ ಪುಟ್ಟ ಬಾಲಕಿ ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಗಿ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಳು. ಆ ವರ್ಷ ನಾನು ಅಧ್ಯಾಪಕ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ. ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಹೂಹಾರ ಹಾಕಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಸದವಕಾಶ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಓದಿ ಮಾಹಿತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ. ಅಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ದಿನಾಚರಣೆಯಂದು ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಉಪನ್ಯಾಸವು ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಓರ್ವ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಇರುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಅಂತೆಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಡಾ. ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕುರಿತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಅವರ ಕುರಿತು ಭಾಷಣ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಯು ಆಯೋಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸಭಾಭವನದ ಚಿತ್ರವು ಇಂದಿಗೂ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಭಾ ಭವನವು ಕಂಡ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳೆಷ್ಟೋ, ಭಾರತದ ನೇತಾರರೆಷ್ಟೋ, ಮದುವೆ ಮುಂಜಿಗಳೆಷ್ಟೋ? ಲೆಕ್ಕವೇ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಂದು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಿಷಾದನೀಯ.

ನನ್ನ ಸೇವೆ:

ಹಿರಿಯ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು/ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳಾಗಿ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಗೆ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವೀಧರ ಆಗಿರದಿದ್ದರೆ, 5 ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಷರತ್ತನ್ನು ಸರಕಾರ ವಿಧಿಸಿತ್ತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಸಿಕ ರೂಪಾಯಿ 75/- ಸಂಭಾವನೆ ಲಭ್ಯವಿತ್ತು. ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನನಗೆ 55ರ ಗಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಅಡಚಣೆಗಳಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಎಂ.ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿ, ನಂತರ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ನಂತರದ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಎಂ.ಎ. ಪದವಿ ಪಡೆದನು ಎಂಬುದೇ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿ ತಂದಿದೆ. 1980ರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ (ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪದವಿ) ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಾರ್ವತಿ ಪ್ರಭು ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ಹುದ್ದೆಗೆ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ 4 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ 60ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟೆನು. ಹೀಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿರಹಿತ ಒಂದು ವರ್ಷ, ತರಬೇತಿಯ ನಂತರ ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ 1964 ರಿಂದ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ/ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ 30 ವರ್ಷ, ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 4 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿ, ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 35 ವರ್ಷ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಸಂತೃಪ್ತಿ ನನಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಸೇವಾವಧಿಯ ನಂತರ 1934 ರಿಂದ ನೂರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ, ದೂರದ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯಂತಿದ್ದ

“ಪದ್ಮವಿಹಾರ” ವಸತಿನಿಲಯವು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದು, 2010 ರ ನಂತರ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎನ್ನುವುದು ಖೇದಕರ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಗಲು ದುಡಿದು ಸಂಜೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿದ್ದ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿಭಾಗವು ಸಹ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ನನಗೆ ಬೇಸರದ ಸಂಗತಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಎರಡೂ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದ್ದೆನು.

ಗೌರವ - ಸ್ಮರಣೆ:

ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯು 1970-71ರಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಆಗಿ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಗೆ ಏರಿದಾಗ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಸಲಹೆ ನೀಡಿದವರು ಅಂದಿನ ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಮುಕುಂದರಾಯರು. ಅವರು 1980ರ ವರೆಗೆ, ನಾನು ಸೇವಾ ನಿವೃತ್ತಿಹೊಂದುವ ವರೆಗೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿದ್ದು, ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿತ್ತ ಮಹಾನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು. ಅವರಿಗೆ ಗೌರವದ ನಮನ. ಅಂತೆಯೇ 1976 ರಿಂದ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಹಿಡಿದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ ಅವರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಸೇವಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ, ಸಲಹೆ, ಸಹಾಯವಿತ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯ, ಕಿರಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಬಂಧುಗಳನ್ನೂ, ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ನೆನಪಿನ ಸುರುಳಿಯಿಂದ ಕೃತಿ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ವಾಮನ್ ಮತ್ತು ವಂದನಾ ಹಾಗೂ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ/ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ಎಂ. ಸುಧಾ ಹಾಗೂ ವೈ. ಎಸ್. ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಇವರಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ (1946 ರಿಂದ 1956ರ) ವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತು, ತದ ನಂತರ ಬಹಳಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೇರೆಡೆ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ಎಂ. ಸುಧಾ ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿದ್ದು ನಂತರ ಅಧ್ಯಾಪಕಿ ಹಾಗೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ ವೈ. ಎಸ್. ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಆಗಿನಿಂದ ಈಗಿನ ವರೆಗೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೂ, ಕಲಿತ-ಕಲಿಸಿದ ಶಾಲೆಯೊಂದಿಗೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟು ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟವರು. ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸದಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಈ ಭವ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತ, ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಸತ್ವಜಗಳಾಗಿ ಜನಸೇವೆ, ದೇಶ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ತಾವು ಕಲಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ, ದೇಶಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮ ಹೆಸರನ್ನೂ, ಗೌರವವನ್ನೂ ತರಲಿ ಎಂಬುದು ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಈ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಾರೈಕೆ. ನಮ್ಮ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯು ಚಿರಾಯುವಾಗಲಿ ! ಶುಭವಾಗಲಿ.

* ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಜೆ ಕಾಲೇಜು (ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ.ಪೂ.ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು).

ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲ ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ

ಮುಳಿಯ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟ

1941-42ರ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ. ಎರಡನೇ ಜಾಗತಿಕ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಸಮಯ. ಆಗ ಕೆಲವೊಂದು ದಿನ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಅಂಗಳದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಈಗಿರುವ ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಾಲಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ, ನಿಂತು ಕೆಳಗೆ ಈಗಿನ ಎಂ.ಜಿ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಸಾಲಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಿಲಿಟರಿ ಟ್ರಕ್‌ಗಳನ್ನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಹೌದು. ನಾನಾಗ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಹ ಶಿಕ್ಷಣವಿತ್ತು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವದ ನೆನಪುಗಳು ಕೆಲವೇ ಸ್ಥೂಲ ಚಿತ್ರಗಳ ರೀತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತ. ನಾನು 1938ರಿಂದ 1948ರವರೆಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದೆ. 1938ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವಾಗ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು. ಆಗ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಲು ವಯಸ್ಸಿನ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟು ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯಲು ಕಾರಣ ನನ್ನಕ್ಕೆ ಮೂಕಾಂಬಿಕೆ. ಅವಳೂ ಅದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನಾನೂ ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲವೆಂದು ನನ್ನನ್ನೂ ಅದೇ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಕ್ಕ ಮೂಕಾಂಬಿಕೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷ 1946-47ರಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ನೆನಪಿದೆ. ಮುಂದೆ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ರಾಘವಯ್ಯ ಕೂಡ ಅದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರು.

1948ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮಂಗಳೂರು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದು, ನಾವೆಲ್ಲ ಕಾಸರಗೋಡು ತಾಲೂಕಿನ ಪೆರ್ಲದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದೆವು. ಮುಂದಿನ ನನ್ನವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಅಲ್ಲಿನ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಿನ ಸಂತ ಅಲೋಶಿಯಸ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಾಯಿತು. ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಅನಂತರ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಸುಕನ್ಯ ಮತ್ತು ಮಧುಮತಿಯರನ್ನು ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಸೇರಿಸಿದೆ.

ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಆವರಣವು ಒಂದು ಮೇಲ್ಭಾಗ ಸಮತಟ್ಟಾಗಿರುವ ದಿಬ್ಬದಂತಿತ್ತು. ಶಾಲೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಯಾವುದೇ ಅಂಗಡಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆವರಣದ ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರ ಕಲಾಕುಂಜ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಲಾಕುಂಜ ರಸ್ತೆಗೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯೇ ಹೆಸರಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಕಲಾಕುಂಜ ರಸ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿ ರಸ್ತೆ ಸೇರುವಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಆವರಣದ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರವಿತ್ತು. ಒಳಬಂದು ನೇರವಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದರೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದ ದ್ವಾರ. ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆ ಎಡದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯವರ ಕೊಠಡಿ. ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲೂ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡದಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಚೌಕಾಕಾರದ ಪ್ರಾಂಗಣ. ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದ ಕಟ್ಟಡದ ಭಗದಲ್ಲಿ ರಂಗ ವೇದಿಕೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾ ಚೌಟ ಎಂಬವರು ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿದ್ದರು. ದಿವಂಗತ ಶಿವರಾಮ

ಕಾರಂತರು ಆಗಾಗ ಬಂದು ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಸಮೂಹ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ನೆನಪು ಇದೆ.

ಶಾಲಾ ವ್ಯಾಸಂಗದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಏನಾದರೂ ನೆಪವೊಡ್ಡಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಮನೆಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗ್ಗಿ, ಪಾಠಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಮರುದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿತ್ತು. ಅಂದು ನಾನು ಅಂದಾಜಿಗೆ ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾನು ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಐದು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲೂ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಹೋದೆ.

ಮುಂದೆ ಹಲವು ಕಾಲ ಉದ್ಯೋಗ ನಿಮಿತ್ತ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು. 1983ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಂಡು ಬಂದೆ. ಮೂರು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಆಯಿತು. ಹಿರಿಯ ಮಗಳು ದೇವಕಿ ಎಸ್.ಡಿ ಎಮ್. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಳು. ಕಿರಿಯವರಾದ ಸುಕನ್ಯಾ ಮತ್ತು ಮಧುಮತಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಡೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಅತ್ಯುನ್ನತ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು.

1993ರಿಂದ ನಾನು ನ್ಯಾಯವಾದಿಯಾಗಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನವರೆಗೆ, ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನನ್ನ ಕಚೇರಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ, ಕಲಾಕುಂಜ ರಸ್ತೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜತೆಗಿರುವ ಸಂಬಂಧ ಎರಡು ತಲೆಮಾರಿನದ್ದು. ನಿತ್ಯವೂ ಕಚೇರಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂದಣಿ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಜನಜಂಗುಳಿಯೇ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ನೆನಪು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಲೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ 80 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶಾಲಾ ಆವರಣದ ಅಂಚಿನ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಂತು ಕೆಳಗಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಿಲಿಟರಿ ವಾಹನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಕೀಲರು, EPF ತಜ್ಞರು, ಮೇರಿಹಿಲ್, ಮಂಗಳೂರು

ನೆನಪುಗಳ ಮಾತು ಮಧುರ

ರಶ್ಮಿ ಎಂ.

ಬಾಲ್ಯದ ಕೆಲವು ನೆನಪುಗಳು ಮಸುಕು ಮಸುಕಾದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಾವು ಸೇರಿದ, ಕಲಿತ, ಆಡಿದ ಶಾಲೆಯ ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೇ ನನಗೂ ಕೂಡ ಆ ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳು ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ.

ನಾನು ರಶ್ಮಿ, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಮುದ್ದಿನ ಮಗಳು. ಅಣ್ಣನ ಪ್ರೀತಿಯ ತಂಗಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಂದರೆ ಬೇಬಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಿಂದ 6ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಮಂಗಳೂರಿನ ಬಿಜೈ ಕಾಪಿಕಾಡ್ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. 6ನೇ ತರಗತಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಬೇರೆಡೆ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಖರೀದಿಸಿದುದರಿಂದ ನಾನು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಶಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಜೊತೆಗಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ದೂರವಾಗುವುದು ನನಗೆ ನೋವು ತಂದಿತ್ತು. ಆಗ ನನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದದ್ದು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಶಾಲೆ? ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ? ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಗೆ? ನಾನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವೆನೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನವರು ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಹೆಣ್ಣುಕುಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಅಂದರೆ ಅದೊಂದು ಹೆಣ್ಣುಕುಳದೇ ತಾಣ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೂ ಸುರಕ್ಷಿತ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರದಾಗಿತ್ತು. ಆ ನಂಬಿಕೆ ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಹೊಸ ಶಾಲೆಗೆ ಮೊದಲ ದಿನ ಹೋಗುವಾಗ ಬಹಳ ಗೊಂದಲ, ಭಯ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೊದಲನೇ ದಿನವೇ ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ನನಗೆ ದೊರೆತ ಸ್ನೇಹ, ಕಾಳಜಿ ನನ್ನ ಗೊಂದಲವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅಂದು ನನ್ನ 7ನೇ ತರಗತಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ಯಾರೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬಳು ತರಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗೆಗಿನ ಭಯ ಮರುದಿನ ಬರುವಾಗಲೂ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಮತ್ತಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಪಾಠ, ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಯವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯದೊಂದಿಗೆ ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಯಣ ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮ ವಾತಾವರಣ, ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದ, ಗುಣಮಟ್ಟದ ತರಗತಿಗಳು, ಉತ್ತಮ ಬೆಂಚು, ಡೆಸ್ಕುಗಳು, ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಕ್ರೀಡಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಉತ್ತಮ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ

ಲೈಬ್ರರಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದವು. ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿರುವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದೇ ನನಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ನಾನು ಬೆಸೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಂದು ನನಗೆ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿದ ಸುಮತಿ ಟೀಚರ್, ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ ಟೀಚರ್, ಚಂದ್ರಿಕಾ ಟೀಚರ್, ರತ್ನಾವತಿ ಟೀಚರ್, ಸುಂದರಿ ಟೀಚರ್, ವಂದನಾ ಟೀಚರ್, ಸುಲತಾ ಟೀಚರ್, ಉಷಾ ಟೀಚರ್, ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಟೀಚರ್ ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ಓದಿಸಿದ ಸುಮತಿ ಟೀಚರ್ ಅವರ, 'ಫುಟ್ಪೋಲ್ ಕೊಡಿರಾ' ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತು, ಗಣಿತವನ್ನು ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ ಟೀಚರ್, ಅವರಲ್ಲಿ ಭಯದಿಂದ ಕಲಿತ ದಿನಗಳು, ಚಂದ್ರಿಕಾ ಟೀಚರ್ ಅವರು ವಿಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ನನಗೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾಗದ ನೆನಪುಗಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಇಂದಿರಾವರ್ಮ ಅವರೂ ಕೂಡ ನೆನಪಾಗುತ್ತಾರೆ, ಜೋರು ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಒದ್ದೆ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಪೈಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಯೂನಿಫಾರ್ಮ್ ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಳೆಗೆ ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ರಜೆ ಘೋಷಿಸಲು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಲು ಶಾಲಾ ನಾಯಕಿಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ ನೆನಪುಗಳು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಭಯದಿಂದ ಸೇರಿದ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು, ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಇಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮುಂದಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈಗ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಉಪಸಂಪಾದಕಿ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿದೆ ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಲಿ. ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಂಚಲಿ ಎಂಬ ಹಾರೈಕೆ ನನ್ನದು.

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಹೊಸದಿಗಂತ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ಉಪಸಂಪಾದಕಿ.

ನಾನು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಕೂಸು

ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಂತಿ ಕೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗೂ ನನಗೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧ. ನನ್ನ ಮೊದಲ ತಾಯಿ ನನ್ನ ಅಮ್ಮನಾದರೆ, ಎರಡನೇ ತಾಯಿ ನನ್ನ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ಈ ಶಾಲೆಯ ಮಡಿಲಲ್ಲೇ. ಎರಡೂವರೆ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ಬಾಲವಾಡಿ ಹಾಗೂ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಗಳ ಸುತ್ತಲೇ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದೆ. ಶಾಲೆಗೆ ದಾಖಲಾಗುವ ಮೊದಲೇ!

ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯ ಪುಷ್ಪವೇಣಿ ಟೀಚರರ ಏರುಧ್ವನಿಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಪಾಠ ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಇವತ್ತಿಗೂ ಅವರ ಪಾಠದ ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳು ನನ್ನೊಳಗೆ ಅಜರಾಮರವಾಗಿ ದಾಖಲಾಗಿ, ಅವರ ಆ ಧ್ವನಿಯು ಏರಿಳಿತಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನೊಳಗೆ ಅನುರಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಐದು ವರ್ಷದವಳಾದಾಗ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಗೆ ದಾಖಲಾದೆ. ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶೀಲಾ ಟೀಚರ್, ಮಾರ್ಕಸ್ ಟೀಚರ್, ಮಾಧವಿ ಟೀಚರ್, ಶಿವಮ್ಮ ಟೀಚರು, ಗಿರಿಜಾ ಟೀಚರ್ ಇವರುಗಳೆಲ್ಲರ ಶಿಷ್ಯೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದೆ. ಬುಲ್ ಬುಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ಕಸ್ ಟೀಚರ್‌ರನ್ನು ಈಗಲೂ ನೆನಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಐದನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಬಾಲಕ ಧ್ರುವ’ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾರದನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ರಂಗಮಂಟಪವನ್ನೇರಿದೆ. ಅದು ಕೈಬರಹದ ಶಾಲಾ ಮ್ಯಾಗಝೀನ್‌ನ ಕಾಲ. ಅಂದವಾದ ಕೈಬರಹದ ನಾನು ಮತ್ತು ಗೆಳತಿ ನಿರ್ಮಲಾ ಮುದ್ದಾಗಿ ಲೇಖನ, ಕವನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಶಹಾಭಾಸ್‌ಗಿರಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗಲೂ ನೆನಪಿದೆ. ಕಾಪಿ ಬರವಣಿಗೆಗಂತೂ ದಿನಾಲೂ ಗುಡ್!

ಬಾಯಿಲೆಕ್ಕ, ಮಗ್ಗಿ ಕಂಠಪಾಠ ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರದು ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ರಾಧಾ ಎಲ್. ರಾವ್ ಅವರ ತಂಗಿ ಶೀಲಾ ಟೀಚರ್ ಹೀಗೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ದಿನ, “ನಾಳೆ ನನಗೆ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಲಿದೆ, ನಿನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹವಳದ ಸರ ನನಗೆ ಕೊಡ್ತೀಯಾ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದರಷ್ಟೇ... ಕತ್ತು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸರವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಮರುದಿನ ಒಂದು ಡಬ್ಬ ಸ್ವೀಟ್ಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸರವನ್ನು ಮರಳಿಸಿ, ಅಮ್ಮನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಗಳಿದಾಗ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಖುಷಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಆ ಸ್ವೀಟ್ಸ್ ಡಬ್ಬ. ಹಣೆಗೆ ಗಾಯವಾದಾಗಲೂ ಅದೇ ಶೀಲಾ ಟೀಚರ್ ಮದ್ದು ಹಾಕಿ ಪಟ್ಟಿ ಸುತ್ತಿ, ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿದ್ದರು.

ಮುಂದೆ ಆರನೇ ತರಗತಿಗೆ ಆಚೆ ಕಡೆಯ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ವರ್ಗವಾದೆವು. ನಮ್ಮ ಸಹಪಾಠಿಗಳಾದ ನಟರಾಜ, ಪ್ರಕಾಶ, ಶಿವಾನಂದ, ಸುರೇಶ (ಜುಟ್ಟಿ) ಇನ್ನು ಹಲವು ಹುಡುಗರು ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಆಗ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಳ್ಳ ಮೋಲೀಸ್, ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ, ಲಗೋರಿ ಆಟ, ಕೈಟ್ ರೆಡಿ ಇನ್ ಟರ್ನ್, ಜಿಬ್ಬಿ ಆಟಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ.

ಆರನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ದುಂಡು ಬರಹದ ಭಾನು ಟೀಚರ್, ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸ್ ಟೀಚರ್. ನನ್ನ ಸಮೂಹ ದೇಹದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಆಟಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂದಿದ್ದೆ. ಆಟದ ಟೀಚರಾದ ವಸಂತಿ ಟೀಚರರ ನೇರ ದಿಟ್ಟ ಆದರ್ಶಗಳು ನನ್ನನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷಕಿಯನ್ನಾಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು. ಆರನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಪಿಯುಸಿ, ಮುಂದೆ ಕಾಲೇಜು (ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು) ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ನಾನು ಟೆನ್ನಿಸ್‌ಕ್ಲಯಿಂಟ್ ಮತ್ತು ತ್ರೋ ಬಾಲ್ ಆಟಗಾರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಮಿಂಚಿದ್ದೆ. ಹಲವು ವರ್ಷ ಶಾಲಾ ತಂಡದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನೂ ವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಹಲವಾರು ಅಂತರ್ ಶಾಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂಡ ವಿಜೇತವಾದ ನೆನಪುಗಳು ಅಜರಾಮರ. ನಾನು ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಆಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ತ್ರೋ ಬಾಲ್ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಿ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಕಪ್ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಟೌನ್‌ಹಾಲಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಮರಳುವಾಗ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಹುಡುಗರು, “ಕಪ್ ಭಾರವಾದರೆ ಕೊಡು, ನಾನು ಹಿಡೀತೇನೆ” ಅಂತ ಭೇಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಳಗ ಖಾರವಾದ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತ ಸೈನಿಕರಂತೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಆಗಿನ ಗತ್ತೇ ಬೇರೆ. ಬಹಳ ಬಡತನದಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ಒಂದು ಸಮವಸ್ತ್ರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟೂ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಆಟೋಟ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಈ ಕೊರತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಿನ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇರುವ 2-3 ಜತೆ ಸಮವಸ್ತ್ರಗಳು, ಬ್ಯಾಗು, ಕೊಡೆ, ಶೂಸ್, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ, ಹಾಲು- ಈ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಗುವಾಗಲೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಗಣಿತ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಟೀಚರ್, ಚಿತ್ರಕಲಾ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಗ್ರೀಟ ಸತ್ಯಾರ್ಥಿ, ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಶಾಂತಾ ಟೀಚರ್, ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪರು, ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತ ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣರು,

ಹಿಂದಿ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಗಿರಿಜಾ ಬಾಯಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತ ಲೋಕಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು, ಮನೋರಮಾ ಟೀಚರ್, ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯರು, ಚಂದ್ರಿ ಬಾಯಿಯವರು ಹೀಗೆ ನುರಿತ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿದೀಪವಾದವು. ಶಾಲಾ ಉಪನಾಯಕಿಯಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಮುಂದೆ 'ವಸಂತ ರಾಣಿ'ಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಕ್ಷಣವಂತೂ ಅಭುತಪೂರ್ವವಾದುದು. ಇತರ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಕಾಣದ 'ವಸಂತೋತ್ಸವ'ವು ನಮ್ಮ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ವಿಶೇಷ ಆಚರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. 1969ರಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾದ 'ವಸಂತೋತ್ಸವ' ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ವಸಂತರಾಣಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಶ್ವೇತ ಉಡುಗೆ, ತೊಡುಗೆ, ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ವೇದಿಕೆಯವರೆಗೆ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೂ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ 'ವಸಂತ ರಾಣೀ ಕೀ ಜೈ' ಎಂಬ ಘೋಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ ರಾಣಿಯಂತೆ ಸಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ತುಂಬಾ ಪುಳಕಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಕಂಬನಿ ತುಂಬಿದ ಕಾಂತಿಯುತ ಕಣ್ಣುಗಳ ನೆನಪು ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚ ಹಸುರಾಗಿದೆ. (ಕಂಬನಿಗೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂತೋಷ, ಹೆಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಮುಖ್ಯ)

ಅಮ್ಮನನ್ನು ನೆನಪಿಸುವಾಗ ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜವಾನ (ಅಟೆಂಡರ್)ರಾಗಿ ಸುಮಾರು 37 ವರ್ಷ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರು. ಶಾಲೆಯ ಯಾವುದೇ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೂಡಾ ಮುಟ್ಟುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಕಾಳಜಿ, ಜಾಗೃತೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪನಿಗೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರೇ ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಅಪ್ಪನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೇ ಮುಂದೆ ನಾನು 20 ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ, 22 ವರ್ಷ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಒಟ್ಟು 42 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬಿ.ಇ.ಎಂ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾದವು. ಅದೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ, ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಳಗದಿಂದ ಪ್ರೀತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೀಳ್ಗೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದ ಶಾಲೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಾರದಾ ಪೂಜೆ, ತುಳಸೀ ಹಬ್ಬ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವ, ಗಾಂಧಿಜಯಂತಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ದಿನ, ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ದಿನಾಚರಣೆ, ದೀಪಾವಳಿ ಸಂಭ್ರಮ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದವು. ಸರ್ವಧರ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಚರಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ 'ಗಾಂಧಿಜಯಂತಿ' ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ನಾನು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದ 22 ವರ್ಷ ಅದೇ ರೀತಿ ನಡೆದು ಬಂದು ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಆಚರಣಾ ಕ್ರಮವು

ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ತಕಲಿ ಹಿಡಿದು ನೂಲುವುದನ್ನೂ ಕಲಿಸಿದ ಶಾಲೆ ನನ್ನದು. ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ದಿನಾಚರಣೆಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಉದ್ದನೆಯ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಗಿಡಗಳೇ ಜೀವಂತವಾಗಿ ನಡೆದಾಡುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ದೀಪಾವಳಿ ಆಚರಣೆಗೆ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಟಿಂಗ್ ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾರತ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಣತೆಗಳ ಸಿಂಗಾರ, ಆ ಹಣತೆಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನೃತ್ಯ, ಗಾಯನಗಳು, ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪ ವಿರಚಿತ ಗೀತನಾಟಕಗಳು ನೋಡಲು ಬಹಳ ಮನೋರಂಜನೀಯವಾಗಿದ್ದವು. ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದ ಬಳಿಕ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ 2-3 ದಿನ ನಾವು ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರದೇ ಕಾರುಬಾರು. ಎಲ್ಲಾ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮದೇ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಟಿಸಿ ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಗೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಎತ್ತರದ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಬಿದ್ದು ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಗಾಯಗೊಂಡದ್ದೂ ಈಗಲೂ ನೆನಪಿದೆ. ಶಾಲಾ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೊಂದೇ ಮನೆ, ಅದೂ ಪುಟ್ಟ ಮನೆ. ನಮಗೆ ಹೊರಗಿನ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಕಡಿಮೆ. ಚಿಮಣಿ ದೀಪದ ಬೆಳಕು. ಶಾಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚ, ನಮಗೆ ಸರ್ವಸ್ವ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಆಟವಾಡಲು ಬೇರಲ್ಲೂ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಹೊಯಿಗೆಯ ರಾಶಿಯ ಮೇಲಿನ ಲ್ಯಾಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೀಕಿ ಜೀಕಿಯೇ ನಾನಿಷ್ಟು ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದೇನೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಾಲೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ರೆಂಜಿ ಹೂವಿನ ಮರ, ಹುಣಸೇ ಮರ, ಮೇ ಫ್ಲವರ್, ವಿಲಾಯಿತಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪೊದರು, ತೌಕಿನ ಹಣ್ಣು- ಇವುಗಳೂ ನಮಗೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಸಂಗಾತಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಟಿವಿ, ರೇಡಿಯೋಗಳು ಇಲ್ಲದ ಕಾಲವಲ್ಲವೇ? ಸಂಜೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ ರೆಂಜಿ ಹೂ ಹೆಕ್ಕುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಹೂ ಹೆಕ್ಕಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಸಣ್ಣಕ್ಕನ ತುಂಟತನ ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಗದದ ಚಿಕ್ಕ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಅವಳು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಎಸೆದರೆ, ಅದನ್ನು ಹೂವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹೆಕ್ಕಲು ಓಡುವವರನ್ನು ಕಂಡು ನಮಗೆ ನಗು ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರು ಹುಣಸೇಹಣ್ಣಿಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲು ಎರಡು ಸಲ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು, ಎಟಾಗಿ ನಾನು ಬಸವಳಿದ್ದಿದ್ದು, ಬೆದರಿದ ದೊಡ್ಡಕ್ಕ ದೇವರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದು ಈಗಲೂ ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಯಂತೆ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಘಟನೆಯಂತೂ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಡಲು ಯಾರೂ ಜೊತೆಗಿರದ ಕಾರಣ ಶಾಲೆಯ ಗೇಟನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಸರಿಸಿ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದ ನಮ್ಮಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಓಟ ಕಿತ್ತೆ, ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿ ಹುಡುಗ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹಾಸ್ಯಭರಿತ ನಗು ನಕ್ಕಿದ್ದು... ನನಗೆ ತೀರಾ ಮುಜುಗರ ಉಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಎಂದೂ ನನಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಹೆದರಿಸಲು ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು, ಅದೂ ಗೇಟು ಶಾಲೆಯದ್ದಾದ್ದರಿಂದ. ಆದರೆ

ನನಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಭಯಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವ. ಅಂಥ ಅಪ್ಪ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾಗಿ ಇದೀಗ 30ನೇ ವರ್ಷ.

ನಮ್ಮ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಆಗಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಯ ವೈಖರಿಯೂ ತೀರಾ ಭಿನ್ನ. ನಮಗೆ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಗೊಳಿಸಿ, ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೇರೆ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ನುಸುಳಿ, ಅವರು ಮಾಡಿದ ವಿಶೇಷತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದು ಹೇಳುವುದು, ಅದನ್ನು ನಾವೂ ಅಳವಡಿಸುವುದು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಸಾಗಿತ್ತು ನಮ್ಮ ತರಗತಿ ಕೊಠಡಿ ಅಲಂಕಾರ. ಕರಿಹಲಗೆ ಮೇಲೆ ಸುಂದರವಾದ ಚಿತ್ರಗಳು, ಧೈಯವಾಕ್ಯಗಳು, ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಗದ, ಎಲೆ, ಬಿದಿರು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಚಮತ್ಕಾರ, ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ಸೀರೆ, ದಾವಣಿಗಳ ಸರಪಳಿ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ರಂಗವಲ್ಲಿಗಳ ಚಿತ್ತಾರ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತರಗತಿ ಮದುವೆಗಳಂತೆ ಅಲಂಕೃತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವದಂದು ಬಹುಮಾನ ಘೋಷಣೆಯಾದಾಗ, ವಿಜೇತ ತರಗತಿಗಳಿಗಂತೂ ಸಂತೋಷವೇ ಸಂತೋಷ. ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ದೊರೆತ ಸಡಗರ. ವಸಂತಿ ಟೀಚರ್ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ 'ಗರ್ಲ್‌ಗೈಡ್' ದಳವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೂ ಗೈಡ್ಸ್ ಸೇರಲು ಆಸೆ, ಆದರೆ ಸಮವಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಹುಡುಗಿ (ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಮರೆತೆ, ಕ್ಷಮೆ ಇರಲಿ) ಕೊಟ್ಟ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿ, ನಾನೂ ಗೈಡ್ಸ್ ದಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ಅದು ನನಗೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿತು. ನಾನೂ ಮುಂದೆ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್‌ನ ಅಂಗವಾದ ಕಬ್ಬೆ ದಳವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಾಯಿತು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶಾಲಾ ದಿನಗಳ ಸಾರವನ್ನು ನಾನು ಇಂಚಿಂಚೂ ಆಸ್ವಾದಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಡೀ ಶಾಲೆಯೇ ನಮ್ಮ ವಿಹಾರಸ್ಥಳ, ಪಾರ್ಕ್, ಆಟದ ಮೈದಾನ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಹಾಲ್, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಜಿಂಕೆ ಕಡವೆಗಳ ಕೊಂಬುಗಳು, ಟೆರೇಸ್ ನಮಗೆ ಭಯವನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಆವರಣದೊಳಗೆ ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ನಾನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯವಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೊರಗು ನನ್ನನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ನನಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಸೇರಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನವಿಡೀ ಈ ಶಾಲೆಯೊಳಗೇ ಹುದುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಬೇಸರದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ನಾನೇ ಈ ಶಾಲೆಯ ಕೊನೆಯ ವಸಂತರಾಣಿ. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಈ ಆಚರಣೆ

ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಆಚರಣೆ ನಿಂತೇ ಹೋಯಿತಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರಗೂ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಡತನದ ಜೀವನ ನಮ್ಮದಾಗಿದ್ದರೂ ನಾನು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಮನೋರಮಾ ಟೀಚರ್ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಶಾಲಾ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಸ್ಪೀಕರ್ ಆಗಿದ್ದೆ. ಅಂದು ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ ಅತಿಥಿಗಳಾದ ಅಂದಿನ ವಿಧಾನಸಭಾ ಸ್ಪೀಕರ್ ಬಿ.ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬರವರು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದು ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿದೆ. ಅವರ ಹೊಗಳಿಕೆ ನನಗೆ ಭಾಷಣ ಕಲೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದಾರಿದೀಪವಾಯಿತು.

ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಂತೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ವೇಳೆ ನಾನು ಅತ್ತಿದ್ದೇ ಅತ್ತಿದ್ದು. ಆಗ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು, "ಜಯಂತಿ, ಇದೇ ಕಂಪೌಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀಯಲ್ಲಮ್ಮಾ, ಯಾಕೆ ಅಳುತ್ತೀ? ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೋ" ಅಂತ ಸಮಾಧಾನಿಸಿದರೂ ತಾಯಿಯಂತೆ ಮಮತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ವಸಂತಿ ಟೀಚರ್, ಶಾಂತಾ ಟೀಚರ್, ಗ್ರೀಟ ಟೀಚರ್ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯೇ ನನಗೆ ಅಳು ಬರಿಸಿತ್ತು.

ಮನೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ಆಗ ನನಗೆ ಡಿಗ್ರಿ ಓದಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಡಿಗ್ರಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಹಂಬಲವನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಒಂದು ಮಗುವಾದ ಮೇಲೆ, ಇದೇ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತೀವರ್ಷ ಮ್ಯಾಗ್‌ರಿಯನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಚ್ಯಾಂಪಿಯನ್ ಆಗಿ ನನ್ನ ಭಾವಚಿತ್ರ ಮುದ್ರಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು, ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ನೇರಮಾತು, ಪ್ರೀತಿಸ್ವಭಾವ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಮುಂದಾಳುತನಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಧನ್ಯರು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃಂದ, ಇಲ್ಲಿನ ವಸಂತಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿ, ಇಲ್ಲಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಳಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶುಭವನ್ನು ಹಾರೈಸುತ್ತ. ಈ ನನ್ನ ಶಾಲೆ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಬಾಳಲಿ ಎಂದು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ, ಬಿಇಎಂಎಲ್‌ಪಿ ಶಾಲೆ ಕಾರ್‌ಪ್ಪೇಟ್, ಮಂಗಳೂರು.

ನಾನು ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ

ಕೆ.ವಿ. ಚಂದ್ರಕಲಾ ನಂದಾವರ

ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ಸ್ವದೇಶಿ ಚಳುವಳಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಚಿತ್ರಾಪುರ ಸಾರಸ್ವತ ಕುಟುಂಬಗಳ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ 1918ರಲ್ಲಿ “ಎಮೆನ್ಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿ” ಎಂಬುದರ ಸ್ಥಾಪನೆ. ಇದರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ. ಮುಂದೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಾಲಿಕಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಾಗಿ ಉನ್ನತೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು 1944ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ತಂಡದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಶನ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹಾಜರಾದುದು ಕೂಡಾ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲು.

ಈ ತಂಡದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಂಧುವಾಗಿದ್ದ ಕೊಡಿಯಾಲಬೈಲು ಸುಂದರಿ ಎನ್ನುವವರು ಇದ್ದುದು, ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾಗಿ ಇದ್ದ ಇಂದು ತುಳು ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ರಿಯಾಗಿರುವ 91ರ ಹರೆಯದ ಲಲಿತಾ ರೈಯವರು ಅಂದಿನ ತನ್ನ ಶಾಲಾ ಜೀವನದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಅವರು ಆತ್ಮೀಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡಿಯಾಲಬೈಲು ಸುಂದರಿಯವರಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಸೋದರ ಸೋಸೆ ಟಿ. ಸುಂದರಿಯವರು ಕೂಡಾ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಓದಿದವರು. ನನ್ನ ಅಮ್ಮನ ತಂಗಿಯರಾದ ಲಲಿತಾ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಪ ಕೂಡಾ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಓದಿದವರು. ಇವರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಸಮುದಾಯದ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ಮಹಿಳೆಯರು ಇದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡಾ ನನ್ನ ನೆನಪಲ್ಲಿದೆ.

ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರಾದ ಕೊಂಡಾಣ ವಾಮನರು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾದ ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣರ ಸ್ನೇಹಿತರಾದುದರಿಂದ ಅವರು ಮಂಗಳೂರಿನ ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿಗೆ ಬಂದ ದಿನಗಳಿಂದಲೇ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಅವರ ಮದುವೆ ಕೂಡಾ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಇಂದು ಇಲ್ಲದ ನನ್ನ ಶಾಲಾ ಜೀವನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸುಂದರವಾದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಗೋಪುರವುಳ್ಳ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಭಾವುಕವಾದ ವಿಷಯವೇ ಸರಿ. ನಾನು ಈ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗುವ ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅತ್ತಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ, ಮುಂದೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನವರೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ ಎನ್ನುವುದು ಮಾಸದ ನೆನಪು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಮುಗಿಸಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ದೂರವಾದರೂ ನನ್ನ ಆಯ್ಕೆ ಅದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನೂ, ಅಮ್ಮನೂ ಕೂಡಾ ಇದೇ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹಾಗೂ ನನ್ನ ತಂಗಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೂಡಾ ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ. ನಾನು 1963ರಲ್ಲಿ ನ್ಯೂ ಗಿರ್ಲೆಸ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಸೇರಿ 1966ರಲ್ಲಿ ಎಸ್. ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣಳಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿನ ಅಂದಿನ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ಆಗ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ XI ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಅದೇ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಮಾನವಿಕ ವಿಷಯಗಳ ವಿಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ತಂಗಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮುಗಿಸುವ ವೇಳೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಭಾಗ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ

ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದಳು.

ನಾನು ಓದಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪದವಿ ಕಾಲೇಜು ಇರುವ ಜಾಗ ವಿಶಾಲವಾದ ಆಟದ ಬಯಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೆ ತಾಗಿ ಇರುವ ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಡ ಬಯಲಿಗಿಂತ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದು ಬಯಲಿಗೆ ಇಳಿಯಲು ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20ರಷ್ಟು ಉದ್ದವಾದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿದ್ದು, ಅಷ್ಟು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಎಡಬಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳಿದ್ದು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ಗೆ ವಿಶೇಷ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು. ಕಟ್ಟಡದ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ತರಗತಿವಾರು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರೂ, ಮೂವರು ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣರು ಬರೆದ, ಸಂಗೀತ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪರು ರಾಗ ಸಂಯೋಜಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಿಸ್ತಿನ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ತಂಡ 1966ರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 100ರ ಫಲಿತಾಂಶ ಪಡೆದಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ತಂಡದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಲವರು 7ನೆ ತರಗತಿಯ ಮೊದಲ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನ್ಯೂ VIII ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರಾದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಆಗಲೇ ...ಫಾರ್ಮ್ ಅಂದರೆ 8ನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದುವು. ಅದು 9ನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವಿಕ ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳೂ ಇದ್ದವು. ನಾನು ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ಹಾಗೂ ಐಚ್ಛಿಕ ಗಣಿತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಈ ಪಠ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲದೆ ಕಸೂತಿ ಅಥವಾ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಅಥವಾ ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ನಾನು ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯ, ಹಿಂದಿ ತೃತೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಥಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ಅವಧಿಗೂ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶವಿದ್ದು, ನಾನೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ ನಾವು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಪಠ್ಯವಾಗಿ, ಕನ್ನಡವನ್ನೂ ಉಪಪಠ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಓದಿದವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರಾದ ಲೋಕಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು ತುಂಬಾ ಸಿಟ್ಟಿನವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ತರಗತಿಯ ಕೆಲವು ಹುಡುಗಿಯರು ಅವರನ್ನು ಗೋಳು ಹೊಯ್ಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನಿಜ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮಗೆ ಪಾಪದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಆಗಿದ್ದರು.

ನನ್ನ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷವೂ ಈ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಪಾಠ ಮಾಡಿದವರೇ. ಇವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಿಸ್ತಿನ ಮಾತೃವಲ್ಲ ಕಟುವಾಗಿ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದರೂ ಸಂಗೀತ ತರಗತಿಯಿಂದರೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದಲ್ಲದೆ ತಾಳ ತಪ್ಪಿ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತರಗತಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದುದೆಂದರೆ ಅದು ಆಟದ ಪಿರೇಡಿಗೆ. ನನಗೆ ಹಾರ್ಡ್ ಬಾಲ್‌ಗಳೆಂದರೆ ಭಯವಾದ್ದರಿಂದ ತ್ರೋಬಾಲ್ ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಭಯ ಹೊರತು ಟೀಚರ್ ಬಗ್ಗೆ ಭಯವಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಕವಾಯತು ಪಿರೇಡ್ ಅಂದರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಾತೃವಲ್ಲ ಇಂದಿಗೂ ಆ ವ್ಯಾಯಾಮಗಳು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿವೆ. ನಾನು ಹೈಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಗತಿಗೆ ಈ ಸಾಮೂಹಿಕ ಕವಾಯತು ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಶಾಲಾ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರಿಂದ ಹೊಗಳಿಕೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಆಟದ ಟೀಚರ್ ಯು. ವಸಂತಿ ಟೀಚರ್ ಅವರು. ನಮ್ಮ ಉಡುಗೆಯ ಶುಚಿತ್ವ, ಜಡೆ ಕಟ್ಟುವ ರೀತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಗೈಡ್ ಟೀಚರ್‌ರಾಗಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಲೆಕ್ಕ ಎಂದರೆ ನನಗಂತೂ ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಜತೆಗೆ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಟೀಚರ್‌ರವರ ಲೆಕ್ಕದ ಪಾಠ ಅಂದರೆ ಮನಮುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಲೆಕ್ಕ ಅಂದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರೀತಿ. ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲೆಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನುತ್ತೀರ್ಣರಾಗುವ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೀಜಗಣಿತ ಮತ್ತು ರೇಖಾಗಣಿತ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮನೆ ಸಮೀಪದ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಂಗಿ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮನೆ ಪಾಠವಾಗಿಯೂ ಕಲಿಸಿ ನೆರವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಲೆಕ್ಕ ಕಲಿತವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಟೀಚರ್‌ರವರೇ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪಾಠವನ್ನು 8ನೆ ಮತ್ತು 10ನೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯವರಾದ ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿಯವರು ತನ್ನ ಮೃದುವಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಉತ್ತೀರ್ಣಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಗಿರಿಜಾ ಬಾಯಿಯವರ ಹಿಂದಿ ಪಾಠವೆಂದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಗಡುಸಾದ ಸ್ವರವಾದರೂ ಕೇಳಿದ ಪಾಠವೇ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಸಾಕಾಗುವಂತೆ ಶಿಸ್ತಿನ ತರಗತಿಯ ಪಾಠ. 9ನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಶಾಂತಾ ಟೀಚರ್‌ರವರ ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ತಪ್ಪಿದರೆ ದಂಡ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠದ ವೇಳೆ ಮಾತನಾಡದ ನಾನು ದಂಡ ತೆರಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಯದಿದ್ದುದು ನನ್ನ ತಪ್ಪೇ ಹೊರತು ಶಿಕ್ಷಕಿಯದ್ದಲ್ಲ. ಗ್ರೀಟಾ ಸತ್ಯಾರ್ಥಿ ಟೀಚರ್ ನನಗೆ ಕಲಿಸಿರದಿದ್ದರೂ ಆಕೆ ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಮಾತೃವಲ್ಲ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದ್ದಾಗ ನಮಗೆ ಮೂವರು ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ಹಾಗೂ ಗ್ರೀಟಾ ಟೀಚರ್‌ರವರು ಮೇಕಪ್ ಹಾಗೂ ಉಡುಗೆ, ತೊಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಮುಖ್ಯರು. ಐಚ್ಛಿಕ ಮಾನವಿಕ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ “ಹೋಂ ಸಾಯನ್ಸ್” ವಿಷಯವಿದ್ದು, ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ತಯಾರಿಸಿ ತರಗತಿಯ ಹಬ್ಬ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಠ್ಯಪೂರಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೆಂದರೆ ನನಗಂತೂ ಇಷ್ಟ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿ, ದೀಪಾವಳಿ ಹಾಗೂ ತುಳಸೀ ಹಬ್ಬ (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪದ್ಧವಿಹಾರ ನಿವಾಸಿಗಳು) ಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. 9ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿಗೆ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಪದ್ಮಾಕ್ಷಿ(ಕೃಷ್ಣ)

ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಾಧೆಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದು, ನಾವು ಕೆಲವು ಸಂಗೀತದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಆ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಪುರಂದರದಾಸರ “ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದಂತಿದೆ” ಎಂಬ ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿಯ ಪರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯಿಂದ ಭಾಷಣ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಟೀಚರ್ ಆಗಿದ್ದ ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಟೀಚರ್ ಯಾರಾದರೂ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕರೆದಾಗ ಯಾರೂ ಏಳದೆ ಇದ್ದಾಗ ತರಗತಿಯ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಆಶುಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ನೆನಪು ನನ್ನದು.

ದೀಪಾವಳಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸಂಜೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ದೀಪಾವಳಿಯ ರಜಾ ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ಹತ್ತಿರದ ಮನೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿನಿಂದಲೇ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಮನೆ ದೂರವಾದರೂ ಗೆಲಿತಿಯರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅಂದು ಶಾಲಾ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ನಕಾಶೆ ಬಿಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಣತೆ ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸಿ, ಅದರ ಮುಂದೆ ದೀಪ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಒಂದು ವರ್ಷ ನಾನೂ ಕೂಡಾ ಈ ನೃತ್ಯ ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅಂದು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೆಕ್ಕುಂಜ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟರು ರಚಿಸಿದ್ದ ಹಾಡು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಂಗೀತದ ಶಿಕ್ಷಕರು ರಾಗ ಸಂಯೋಜಿಸಿ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದುವೇ

“ಬಂದಿತು ದೀಪಾವಳಿ ಸೊಗವನು

ಪಸರಿಸಿ ಲೋಕವ ಬೆಳಗುತ್ತಲಿ

ನೀಲಾಂಬರದಲಿ ಮಿರು ಮಿರುಗುವ ಚೆಲು

ತಾರಾವಳಿಗಳು ನಲಿಯುತ್ತಿವೆ

ಭೂಮಿಯ ತಳದಲಿ ದೀಪರಾಜಿಗಳು

ಜನಮನದೊಲವನು ಪಸರಿಸಿವೆ ||

ಹೀಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಾದರೆ ಜನವರಿ 26 ಗಣರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ, ಆಗಸ್ಟ್ 15ರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1ರ ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು “ಸ್ಥಾಪಕರ ದಿನ”ವಾಗಿ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2ರಂದು ಗಾಂಧೀಜಯಂತಿಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1ರಂದು ಸರ್ವಧರ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ವೈಷ್ಣವ ಜನತೋ ತೇನೇ ಕಹಿಯೇ, ಹಾಗೂ ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಂ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವನಹಳ್ಳಿ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ ನೆನಪು ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಓದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೀತ ರೂಪಕಗಳ ಪ್ರಯೋಗವು ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಗೀತರೂಪಕದ ರಚನೆ ಪಿ.ಕೆ. ನಾರಾಯಣರದಾಗಿದ್ದು, ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜನೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪರದಾಗಿದ್ದು, ನೃತ್ಯ ನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕೆ ಮುರುಳೀಧರ ರಾವ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಕೂಡಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದೆ. ಪುರಂದರದಾಸ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ನೆನಪು.

ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ರೂಢಿ ಇತ್ತು. ನಾನು ಒಂದು ವರ್ಷ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಗಾಜಿನ ಬಳೆಗಳ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ತೆಂಗು

ಅಡಿಕೆಗಳ ಕೃಷಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಕಾಳಾಂಗಾಡಿನ ರಾಮದಾಸ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದ ನೆನಪು ಇದೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಉಡುಪಿ ಹಾಗೂ ಮಲ್ಟಿಯ “ತೋನ್‌ಪಾರ್”ಗೆ ಹೋದ ನೆನಪು ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ನನಗೆ ಅವುಗಳು ನನ್ನ ಅಧ್ಯಾಪನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದುದು ಸತ್ಯ. ನಮ್ಮ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ, ಸರಸ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮನೆಯವರೆನ್ನುವ ಭಾವವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟ ಬಳಿಕವೂ ನಾನು ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆಯರೊಂದಿಗಿನ ಆತ್ಮೀಯತೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ ವಸಂತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಳಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಜೀವನದ ಅನೇಕ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕಾಡಿ ಸಂತಸಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ತರಗತಿಯ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆಯದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಲೇಖನ ಅಪೂರ್ಣವಾದುದೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮಗಳ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಬಡವರೆಂಬ ತರತಮ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಗೆಳತಿಯರನ್ನಾಗಿಸುವ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಜೀವನದ ದಿನಗಳೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದ ಸ್ವರ್ಣ ವರ್ಷಗಳು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸ್ಕಾಡ್ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಡ್ ಲೀಡರ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ಕಾಡ್‌ನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಕ್ರೀಡಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಕಾಡ್‌ನ ಬಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾವು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಶೇಕಡಾ ನೂರರೇ ಫಲಿತಾಂಶ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತರಗತಿಗಳೇ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ತಾಲೂಕು ಮಟ್ಟ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟ, ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಗೆಳತಿಯರು ಕಾರಣರು. ಸೀತಾಸ್ಕಾಡ್‌ಗೆ ಶೋಭಾ ಪ್ರಭು, ಅಕ್ಷರ್ ಸ್ಕಾಡ್‌ಗೆ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಟಿ., ಸುಭಾಷ್ ಸ್ಕಾಡ್‌ಗೆ ವಾಣಿರಾವ್, ಕಸ್ತೂರಿ ಸ್ಕಾಡ್‌ಗೆ ಪಿ.ಎಸ್. ಉಷಾ ನಾಯಕಿಯರಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆ. ಗೀತಾ ತರಗತಿಯ ನಾಯಕಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಣಿರಾವ್ ವಸಂತರಾಣಿಯಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಸಿ.ಸರಸ್ವತಿ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ, ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ಓಟಗಾರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಗೆಳತಿಯರು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಕಾಲೇಜಿನ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯರಾಗಿ, ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಾಗಿ ಇದ್ದರಲ್ಲದೆ, ಉತ್ತಮ ಗೃಹಿಣಿಯರಾಗಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದ ನನಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕಾರವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಜತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯದೆ ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ನನ್ನ ಒಡನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂವರು ತಮ್ಮ ಇಹ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರೇ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದ ಯಶವಂತಿ, ಸರಕಾರಿ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಕೊರಗ ಜನಾಂಗದ ದಯಾವತಿ, ಹಾಗೂ ಪುಣ್ಯವತಿಯವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಅವರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯರೂ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶದ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಸಿ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಜೀವನಾನುಭವಗಳಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡಾ ಸಹಜವಾದುದು. ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತರೆಂದು ಭಾವಿಸುವಂತಾದರೂ, ಜೀವನದ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ, ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ಬದುಕು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅವರವರ ಹೆತ್ತವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಈ ಶಾಲಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅರಿತುಕೊಂಡ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳೂ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದಾಗ ಸ್ವೀಕಾರ್ಯವಾದ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯದ ನನ್ನ ಶಾಲಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ಬದುಕಿನ ಮಾದರಿಗಳು ನನಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದವು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರಲ್ಲಿ ನೇರ ನಡೆ ನುಡಿಯ, ಬಿಚ್ಚು ನುಡಿಯ, ನಿಷ್ಠುರ ಸತ್ಯಗಳನ್ನಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ.

ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತವರು ಮನೆ ಎಂದರೆ ಭಾವುಕವಾದ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಮನೆಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತ ಶಾಲೆಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಹುಡುಗಿಯರ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರೇ ಆಪ್ತರಾಗಿದ್ದರು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಅದಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೂ ನನ್ನ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ತವರು ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರಂತೆ ತೋರಿದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು, ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ತೋರುವ ನಿರ್ವ್ಯಾಜ್ಯ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ಶಾಲೆ ಎಂದಾಗ ಕಟ್ಟಡವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕಾಲದ ಆ ಸುಂದರ ಕಟ್ಟಡ, ಪರಿಸರ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಬೇಸರವಿದ್ದರೂ ಗೆಳತಿಯರ ಸ್ನೇಹ, ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ಪ್ರೀತಿ, ನನ್ನ ಕುರಿತಾದ ಅಭಿಮಾನಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ದಿನಗಳ ನೆನಪುಗಳನ್ನು, ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವ ಈ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶಾಲಾ ಜೀವನದ ಜೀವಂತ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ, ಈ ನನ್ನ ಶಾಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಂಬೆ ರೆಂಬೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾಡಿನ ಎಳೆಯ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ

ಮಂಗಲವನು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ ಶುಭದ ಮೂರ್ತಿ ಹರಸಲಿ

ಧರ್ಮ ಅರ್ಥ ಕಾಮ ಮೋಕ್ಷದಿವನಿಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಿ

ಜ್ಞಾನದುದಯ ಭಾಗ್ಯದುದಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೆರೆಸಲಿ

ಸತ್ಯವಂತರನ್ನು ಮಾಳ್ವ ಸತಿಯರು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಲಿ

ಎಂಬ ಹಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ನಾನು ಇಂದು ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ನಾನು ಕಾಣದೆ ಇದ್ದ ಅಜ್ಞಾತ ಚೇತನಗಳಿಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ನನ್ನ ಸಂಸ್ಥೆ ನಾಡಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಜ್ಞಾನ ದೇಗುಲವಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಹಳವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಗಣಪತಿ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಲೇಖಕಿ, ಕವಯಿತ್ರಿ, ಲೋಹಿತ್ ನಗರ, ಮಂಗಳೂರು.

ಬಾಳ ಬುತ್ತಿಯ ಸವಿ ನೆನಪು

ಪ್ರವೀಣ ಪೂಜಾರಿ ಪಣಪಿಲ

ನಮಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಕಾರಣರಾದವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಒಂದು ಮೌಲ್ಯ. ಅದರಲ್ಲೂ ಭಾರತೀಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನವಿದೆ.

ನಮ್ಮನ್ನು ಪೊರೆದು ಪೋಷಿಸುವ ನಮ್ಮ ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಮಿಡಿತದ ತುಡಿತಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕಗಳನ್ನಿತ್ತು, ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿ, ಸಮಾಜದ ಗೌರವಯುತ ವೃತ್ತಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಲು ಪ್ರೇರಣೆಯಾದ, ನನ್ನ ಕನಸನ್ನು ನನಸು ಮಾಡಿದ, ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವದಿಂದ ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನೋಡುವ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾದ ನನಗೆ ನನ್ನ ನೆನಪಿನ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ತೆರೆದಿಡಲು ತುಂಬಾ ಹರ್ಷ ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

“ಸಕ್ಸ್ ಹ್ಯಾಸ್ ಮೆನಿ ಫಾದರ್ಸ್, ವೈಲ್ ಫೈಲ್ಯೂರ್ ಈಸ್ ಏನ್ ಓರ್ಫನ್” ಎಂಬ ಮಾತು ಜನಜನಿತ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗಂಟಿದ್ದರೆ ಊರೆಲ್ಲ ನೆಂಟರು ಎಂಬ ಮಾತು ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕ. ಈ ಜಗತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಪಕ್ಷಪಾತಿ. ಅದು ಗೆದ್ದವರ ಪರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಗೆದ್ದವನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಇಂದ್ರ ಚಂದ್ರ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೊಗಳುತ್ತದೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ವಿಷೇಷತೆಯನ್ನು ಇದೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕವೋ ! ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕವೋ ಮತ್ಯಾವುದೋ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆ ಪಡೆದವರ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುವವರ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಜೈ ಎನ್ನುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದೊಡ್ಡದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸೋತವನಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳುವವರು ಕಡಿಮೆ. ಬಡವರ ಪಾಲಿಗೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನುವುದು ಗಗನ ಕುಸುಮ. ಅದೇಷ್ಟೋ ಯುವ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಎಸ್.ಎಸ್. ಎಲ್.ಸಿ. ಅಥವಾ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯ ನಂತರ ಬಡತನದ ಕಾರಣದಿಂದ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ವರ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು.

ಮೂಲತಃ ಮೂಡಬಿದ್ರೆಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮ ಪಣಪಿಲದ ಬಡ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದ ನಾನು ಊರಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮುಗಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಷ್ಟೇ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಗಗನ ಕುಸುಮವೆಂದು ಬಗೆದಿದ್ದ ನಾನು ಮುಂದೆ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು, ಓದ ಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ

ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆಶಾಗೋಪರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ನನ್ನ ಓದುವ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಂಗಳೂರು ಎಂಬ ನನ್ನ ಕನಸಿನ ನಗರ ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಗೆಳೆಯರಾದ ಗಿರೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪ್ರಭು ಇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. “ಲರ್ನ್ ವೈಲ್ ಯು ಅರ್ನ್” ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜಿನ ಲೋಗೋದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕದ ಒಂದು ಸಾಲು “ಶ್ರದ್ಧಾವಾನ್ ಲಭತೇ ಜ್ಞಾನಂ” ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರಾದ, ಬಡತನದಿಂದ ಬಂದ, ನಾನು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವವರ ಪಾಲಿನ ಆಶಾಕಿರಣ ಈ ನಮ್ಮ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು. ಅದೇಷ್ಟೋ ಯುವಕರ ಜ್ಞಾನದಾಹವನ್ನು ನೀಗಿಸಿದ ಮತ್ತು ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಬದುಕನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕಾಲೇಜು. ಇಲ್ಲಿ ಓದಿದವರು ಇವತ್ತು ಬ್ಯಾಂಕ್, ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗ ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅರಸಿದ್ದು ನಗರದ ಬಂಟ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಮಾನ್ ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ತ್ರಿ ಸ್ಟಾರ್ ಹೋಟೆಲ್. ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಾರರಿರುವ ಒಂದು ಉದ್ಯಮ. ನಾನು ಸೇರಿದ್ದು ರೂಮ್ ಬಾಯ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ. ಸಂಬಳ ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂ.900. 2003ರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಿ.ಎ. ತರಗತಿಗೆ ರೂ 1500 ಫೀಸು ಕಟ್ಟಿ ದಾಖಲಾದೆ. ದಾಖಲಾಗುವ ಅಂದಿನ ದಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ದಿ.ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಮ್ಯಾಡಂರವರು ನನ್ನ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯ ಅಂಕ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಖುಷಿ ಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದರೆ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನನಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು.

ಈ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ಎಂದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿಗಂತದ ಸೂರ್ಯ ಕೆಂಪಾಗಿ ಪಡುವಣದತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸಮಯ. ಅಂದರೆ ಸಮಯ 5.30ಕ್ಕೆ ಸಂಜೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನಾವು ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕುಶಲೋಪಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೆಲವರ ಕೆಲಸಗಳು ತೀರಾ ಕಷ್ಟ ಅನಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ನೋವಿನ ಕಥೆ ಇತ್ತು. ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಯಾರ ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ನಾನು ಓದ ಬೇಕು, ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು, ನಾನು ಡಿಗ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾಂಛೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೇ ಎಲ್ಲಾ. ಅಂದ ಹಾಗೆ ಸಂಜೆ 5.30 ರ ಒಳಗೆ ತರಗತಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ ರಾತ್ರಿ 8.30ಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಹಗಲು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಊಟ ಮಾಡಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮೂಗು ಮುರಿಯುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು....! ಅಸಡ್ಡೆ ಮತ್ತು ಉಡಾಫೆಯಿಂದ ಮೂಗು ಮುರಿಯುವ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಜಾಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆಂದು. ನನಗೆ ಓದಿನ ಜೊತೆ ಶಿಸ್ತು, ಸಮಯ ಪಾಲನೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನೂ ಮೂಡಿಸಿರುವುದೇ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜು. ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾನಿರುತ್ತಿದ್ದುದು ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ. ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಾದ ಡಾ. ವಾಸಪ್ಪ ಗೌಡ ಸರ್, ರಾಜಾರಾಮ್ ಸರ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರಿಗೆ ನಾನೆಂದರೆ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ 2005ರ ಬೆಸ್ಟ್ ಯೂಸರ್ ಆಫ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಬಹುಮಾನ ಲಭಿಸಿದ್ದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಸರಿ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೈಗುಳ, ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಅವಮಾನಗಳಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನು ನನ್ನ ಓದಿಗೋಸ್ಕರ ಯಾರಿಗೂ ಎದುರು ಮಾತನಾಡದೆ ಕೋಪ ತಾಪಗಳನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಡಿಗ್ರಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಛಲದಿಂದಿದ್ದ ನನಗೆ ಓದು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆ ಓದಿನಲ್ಲಿ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದ ನನಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ವರ್ಗದವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದವು.

ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಮೂರುವರ್ಷಗಳು ಹೇಗೆ ಕಳೆದವು ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜು ಫೀಜಿಗಾಗಿ ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ಕೈ ಚಾಚಲಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ, ಪೆನ್ನಿಗೆ, ಯೂನಿಫಾರ್ಮ್‌ಗೆ ಅಂತ ಫೀಜು ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬರೀ 15,000ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿದಿರಬಹುದು. ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 21 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 12 ಜನ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಎಚ್.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಲಾಲಾ ನಾಯ್ಕ ಜಿ. ಹೊಸದುರ್ಗರವರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಂಡ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಅಂತರ್ ಕಾಲೇಜು ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಹಲವಾರು ಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಎನ್.ಎಸ್.ಎಸ್.ನ ವಿವಿಧ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ

ಕಡೆ ಆಯೋಜಿಸಿ ಡೇ ಕಾಲೇಜಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಸೈ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿವಿಧ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿರುವ ವಿವಿಧ ಸೆಮಿನಾರ್‌ಗಳು, ಸಮ್ಮೇಳನ, ಗೋಷ್ಠಿ ಮತ್ತು ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಷೆ, ಕಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಲವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಇದೆ.

ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದದ್ದು ಕೇವಲ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು. ಆದರೆ ಈ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮೈಲುಗಲ್ಲನ್ನು ಹಾಕಿತೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು. ಬಡತನದಿಂದ ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾಗಿ ಬಳಲಿರುವ ನನಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನೆರಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಹೋಟೆಲ್ ಅಭಿಮಾನ್ ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ, ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ದೆಸೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಉಪನ್ಯಾಸಕ ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಬರೆಯಬೇಕು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. 2005ರಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. ಪದವಿಯನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿ, ಬಿ.ಎಡ್. ಮುಗಿಸಿ, ಕೇಂದ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ರೋಟರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮೂಡಬಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, 2012ರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯಡಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮೊರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿ ವಸತಿ ಶಾಲೆ ಕಮಾಜೆ ಕಿನ್ನಿಗೋಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಹಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಈ ಕಾಲೇಜು ಕಾರಣವೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶತಮಾನ ಸಂಭ್ರಮದ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿರುವ ಈ ವಿದ್ಯಾದೇಗುಲ ಇನ್ನಷ್ಟು ನನ್ನಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕನಸು ಕಟ್ಟುವ ಮನಸುಗಳಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಲಿ ಎಂಬ ಆಶಯದೊಂದಿಗೆ, ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ, ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಮತ್ತು ಉಪನ್ಯಾಸಕ ವರ್ಗ ಕಛೇರಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶುಭಾಶಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗೆಲುವಿಗೆ, ಸಾಧನೆಗೆ ಮುಖ್ಯಶಕ್ತಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೆಂಬುವುದು ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿಯೇ. ಆದರೆ ಈ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೆಂಬುವುದು ಅಂಕಡಿಯಲ್ಲಿ, ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸರಕಲ್ಲ. ಅದು ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಬರಬೇಕು. ಅದು ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಉಂಟು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಅವರವರ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕುಣಿಯುವ ಅಮೂರ್ತ ಶಕ್ತಿ. ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನಾನು ಗೆಲ್ಲಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನಾನು ಓಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನಾನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವವರ ಬಳಿ ಅದೆಂದೂ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಪ್ಪಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಸೋತರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಬಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಈಡಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಓಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಕೊಂಡರೆ ಕಾಲಿಲ್ಲದವನೂ ಓಡಿಯಾನು. ನಾನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಕೈ ಇಲ್ಲದವನೂ ಮಾಡಿಯಾನು. ಇಂಥಹ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ನೀಡುತ್ತದೆ.

* ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು.

ಬೆಳಕು ಬೆಲ್ಲದ ದೇವಾಲಯ

ಡಾ. ಬಿ. ಮುರಳೀಧರ ರಾವ್

ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯಜೀವನದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಕೆದಕಿದಾಗ ಜೀವನದ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಾಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ದಿನಗಳು. ಮುಗ್ಧತೆಯ ಸಂತೋಷದ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದದ್ದು ನಾನು ಪ್ರಥಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ. ನಾನು ಕಲಿತ ಶಾಲೆಯು ಶತಮಾನದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿರಿಸಿದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ದಿನಗಳ ಮಸುಕಾದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಲು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಯ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಅಮ್ಮ ಯಾವ ಸುಳಿವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಕೊಠಡಿಯೊಳಗಿರುವ ಹಲವು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ನನಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಚೋಕನ್ನು, ಚೋಕಲೇಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮನ ಸೆಳೆಯಲೆತ್ತಿಸಿದ ಟೀಚರ್ ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ ನಾನು ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ವಿಷಯ ಚೋಕನ್ನು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಬಿಸಾಡಿದ್ದು ಹಾಗೂ ಅದು ಬೇಕೆಂದು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಸಿದಾಗ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೆಡ್‌ಮಿಸ್‌ನಿಂದ ಬೈಗಳನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಹಾಗೂ ಅತ್ತುಕೊಂಡು ನಿಂತದ್ದು ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ನಾನು ಅಕ್ಕಂದಿರೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. 1963ರಲ್ಲಿ ಅಂಗನವಾಡಿ ವಿದ್ಯೆ ಆರಂಭವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದು, ಅಕ್ಷರಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವಾದದ್ದು ಹೇಗೆಂದು ಯೋಚನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಪರಿಚಯ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗುಲಾಬಿ ಹೂಗಳನ್ನು ತಂದು ಮನವೊಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮುಷಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆದೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇವತ್ತಿಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಶಾಲೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಹಲವು ರೀತಿಯ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡಿದ ಸಮಯಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಲಗೋರಿ, ಕಬಡ್ಡಿ, ತೋಬಾಲ್, ಕೊಕೋ, ಗೋಳಿ ಆಟ, ಕುಟ್ಟಿದೊಣ್ಣೆ ಇವುಗಳು ಆಗಿನ ನಮ್ಮ ಆಟಗಳಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಒಂದು ಸಲವೂ ವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೂ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಒಡನಾಟ ನನ್ನ ತಿಳಿವಿನ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಇವತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲನಾಗಿ ಸಾಧಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಾಲೆ ಬೆಸೆಂಟ್ .

ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿ ಹಲವು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಾಲೇಜಿನವರೆಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಅಳಿಯದೆ ಉಳಿದಿದೆಯೆಂದಾದರೆ ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಸ್ಥಳ ನೀಡಿದೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕ ತರಬೇತಿಗೆಂದು ಬಂದ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ

ಅರಳಿನ ಹುಡುಕಿಯಿಂದ ಸಿಹಿತಿಂಡಿಯನ್ನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಯಾರಿಸಿ ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿನ್ನಲು ಹಂಚಿದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು. ಶಾಲಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದದ್ದು. ಇವತ್ತಿಗೂ ನನ್ನ ಮನೆ ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರಭಾವವಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಏಕೈಕ ಕೌಶಲ ಇದಾಗಿದೆ. ನಾನು ಬರೆದ ಕೃಷಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಯು.ಜಿ.ಸಿ. ರೂ. 10 ಲಕ್ಷಗಳನ್ನು ಗೋವಿಂದ ದಾಸ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ಮೂಲ ಬೆಸೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಕೃಷಿ ಪಾಠ.

ಹಸಿ ಅಲಸಂಡೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಂದದ್ದು ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ನನ್ನ ಐದನೇ ತರಗತಿ, ಮುಗಿದು ಆರನೇ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗಲು ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿರದಿದ್ದ ಕಾರಣ ನಾನು ಸಂತ ಅಲೋಷಿಯಸ್ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ ನಂತರ ನನ್ನ ಹಲವು ಗೆಳೆಯರ ಒಡನಾಟ ತಪ್ಪಿದ್ದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯ ನಂಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪಯಣ ಮುಂದೆ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಉಪನ್ಯಾಸಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಶಾಲಾ ಋಣವನ್ನು ನಮಗೆ ತೀರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದರೂ ಒಂದು ವರ್ಷ B.Sc. (FND) ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಪುನರ್‌ನವೀಕರಣ ಮಾಡಲು ಸಹಕರಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ತೃಪ್ತಿ ನನಗಿದೆ.

ನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಹಲವು ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಯೆಂಬುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ನನ್ನ ಜೀವನದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸುಗಮ ಮಾಡಿದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಭಾರತ ದೇಶದ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲಿ.

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಶತಕದ ಸಂತೋಷದ ವರ್ಷವನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ನನ್ನದಾಗಿದ್ದು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರಿಗೆ ನನ್ನ ಚಿರ ನಮನಗಳು.

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಗೋವಿಂದದಾಸ್ ಕಾಲೇಜು, ಸುರತ್ಕಲ್

ನೆನಪು ಮರುಕಳಿಸಿದಾಗ

ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಾಪ್ಪಾ

ನಾನು ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, 01.06.1976ರಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಂದಿನಿಂದ 11.04.1996ರವರೆಗೆ 20 ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಸುರತ್ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಈ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡವು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಇದೊಂದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಶಾಲೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. 1975 ನವಂಬರ್‌ನಿಂದ ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯರಾದ ಮೀರಾ ಬಾಪ್ಪಾ ತೀರಿ ಹೋಗಲಾಗಿ ಒಂದು ಹುದ್ದೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಹುದ್ದೆಗೆ ಭರ್ತಿಮಾಡಲು ಮೊದಲು ಇದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ಒಪ್ಪದ ಕಾರಣ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮವರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಮ್ಮತಿ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದರು. ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ಮೊದಲಿನ ಶಾಲೆಯವರು ಮತ್ತು ಈ ಶಾಲೆಯವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ 1976 ಜೂನ್ ಒಂದರಂದು ಮುಖ್ಯಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಸೇರಿದೆನು. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರಾದ ಶ್ರೀ ಮುಕುಂದರಾಯರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಹತ್ತಿರವೇ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಯವರು ಇರುವ ಕಾರಣ ಬೇಕಾದ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಮನೋರಮಾಬಾಯಿಯವರು ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಳಲನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದೇವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು 20 ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ನೆನಪಿನಂಗಳದ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸಿದೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯು ನನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಶಾಲೆಯಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೊಡನೆ ಶಾಲಾ ಆಂತರಿಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲು ಕೇವಲ ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ

ನನಗೆ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯ ವೈಶಾಲ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು. ಯಾವುದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆನೋ ಅವು ಎಲ್ಲಾ ಸರಾಗವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋದವು. ನನ್ನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತರಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಂಭವಿ ಟೀಚರನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಪುಷ್ಪವೇಣಿ ಟೀಚರರ ಬೋಧನೆ ಅಮೋಘವಾದುದು. ಎಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕಿಯರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ಗುಣನಡತೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಾಲೆಯ ಅಡಿಪಾಯವೇ ಬಾಲವಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಾವ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲವಾಡಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೆವು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವ ಅಮೃತನಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಿಕ್ಷಕಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೇವಲ ಬಾಲವಾಡಿಯ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಶಾಲೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೇ ಹರಿಣಿ ಭಟ್.

ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರಂತೆ ಇದ್ದೆವು. ಅನೇಕ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು, ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುವಂತಹ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರು ಚಿರಾಯುವಾಗಲಿ, ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಶುಭ ಹಾರೈಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

* ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿ.ಪ್ರಾ. ಶಾಲೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಿರಿಯ ಆಗರ, ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರ

ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಮಾಧವ

“ಗುರುರ್ದೇವೋಭವ” ಎಂಬ ದಿವ್ಯಾನುಭವದಿಂದ ಧನ್ಯವಾದ ಬಾಲ್ಯ ನನ್ನದು. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಶಾಲೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬುನಾದಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಶಾಲಾ ಆವರಣದೊಳಗೇ ಇದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಬಾಲ್ಯ ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯನ್ನಿತ್ತ ಶಾಲೆ ನಮ್ಮದು; ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ನಮ್ಮವರೆಂಬ ಭಾವ ಬಲವಾಗಿತ್ತು.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಬ್ಬಗಳೆಲ್ಲ ಬಲು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂಲುವಿಕೆ ಕಡ್ಡಾಯವಿತ್ತು. ಗಾಂಧೀ ಜಯಂತಿ, ಗಾಂಧೀ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಗಳ ಸಂದರ್ಭ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಹಿರಿಯ ಹುಡುಗಿಯರು ಚರಕಾದಲ್ಲೂ ನೂಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಾಂಧೀಜಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ “ವೈಷ್ಣವ ಜನತೋ” ಹಾಡು, ಕಸ್ತೂರಿ ಬಾಳಿಗಾ ಕಂಠದಿಂದ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ಆಳೆತ್ತರದ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಪರದೆ ರಂಗಮಂಚದಲ್ಲಿ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತು. “ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ”, ಎಂದು ನುಡಿದವರು, “ಐಕ್ಯಗಾನ”ದ ಕವಿ, ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಞ್ಜಣ್ಣ ರೈ ಅವರು!

ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬ ತಾನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ತಕಲಿಯ ಮೇಲೆ ತಾನೇ ಕಾಲಿಟ್ಟು, ಆ ತಕಲಿಯ ಚೂಪಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಕ್ಕೆ ಅವನ ಕಾಲ ಮಣಿಗಂಟು ಹೊಕ್ಕು, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಾಗ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಆಟ ಟೀಚರ್ ನಮ್ಮಮ್ಮ, ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಅವನನ್ನು ಆ ತಕಲಿಯೊಂದಿಗೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೊಯ್ದು ಮರೆಯಲಾರದ ಅನುಭವ! ಅಮ್ಮನ ಆ ಚೆಲುವಾದ ಫರ್ಸ್ಟ್ ಏಡ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮೆಡಿಸಿನ್ ಚೆಸ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಅಮ್ಮ ಆಟ ಹಾಗೂ ಗೈಡಿಂಗ್ ಟೀಚರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಟೀಚರ್ಸ್, ಶಾಲಾವಧಿಯ ಹೊರಗೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಂಟಿಯರು! ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯು. ಸುಂದರಿ ಟೀಚರ್, ಮಾರ್ಕಸ್ ಟೀಚರ್, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಭಾಮಾ ಟೀಚರ್, ಗ್ರೀಟಾ ಸತ್ಯಾರ್ಥಿ, ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ ಟೀಚರ್, ಎ.ಸುಂದರಿ ಟೀಚರ್, ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಿಕ್ಷಕ ಲೋಕಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತ ಪಿ.ಕೆ.ನಾರಾಯಣ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ ರಾಧಾ.ಎಲ್.ರಾವ್, ಮನೋರಮಾ ಟೀಚರ್, ಸತ್ಯಭಾಮಾ ಟೀಚರ್ - ಯಾರನ್ನೂ ಮರೆವಂತಿರದಂತೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದವರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ಬಿಡುವಿನಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ಸ್ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಣ್ಣ ಮತ್ತು ನಾನು ಆರು, ಐದರ ಹರೆಯದ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು, ಅಂದು. ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಪದಾರ್ಥವೇನೂ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ಅಣ್ಣ, “ಪಪ್ಪಡ ಕಾಯಿಸುವನಾ, ಶ್ಯಾಮಲಾ?” ಎಂದ. ಆಗಲೆಂದೆ. ಅಣ್ಣ ಸ್ವಿ ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ನಾನು ಕಾವಲಿಯಿಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ದೆ. ಅಣ್ಣ ಪಪ್ಪಡ ಹಿಡಿದು ಸಜ್ಜಾಗಿ ನಿಂತ. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಬಂದ ಸುಮಿತ್ರಾ ಬಾಯಿ ಟೀಚರ್, ಚಿಮಿಣಿ ಎಣ್ಣೆ ವಾಸನೆಗೆ ಒಳಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿ, ಕಾವಲಿ ಇಳಿಸಿ ಸ್ವಿ ನಂದಿಸಿದರು! ಆ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಚಿಮಿಣಿ ಎಣ್ಣೆ, ತೆಂಗಿನೆಣ್ಣೆ ನಡುವಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಅರಿತಿರುವುದೆಂತು? ಟೀಚರ್ ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವರಂತೆ ಬಂದರೆಂದೇ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ನಾವು ಉಳಿದಿದ್ದೇವೆ!

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಂದರ ಬೆಸೆಂಟ್ ಜನ್ಮದಿನದ ಶಾಲಾ ದಿನಾಚರಣೆ ಹಾಗೂ ಶಾಲಾ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದ ವಸಂತೋತ್ಸವಗಳ ಸಂಭ್ರಮವೋ! ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕ ರಾಜನ್ ಅಯ್ಯರ್, ಸಂಗೀತದ ಉಡುಪರು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು ಸೇರಿ ಆಗ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ನೃತ್ಯ, ನೃತ್ಯನಾಟಕ ಹಾಗೂ ಗೀತ ನಾಟಕಗಳ ಕಲಾರಸದೌತಣ ಇಂದಿಗೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದ ಸಣ್ಣಶಾಲೆಯ ಬುರುಜಿನ ಆಕರ್ಷಣೆ! ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಪದವಿಹಾರ! ದೊಡ್ಡಶಾಲೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಮನೆ. ಅಂಗಳದ ಸುತ್ತ ಹಾಗೂ ಶಾಲಾ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಇಕ್ಕಡೆ ಅಮ್ಮನ ಉಸುವಾರಿಯ ಹೂಗಿಡಗಳ ಕಣ್ಣಿನ ಸೆಳೆವ ತೋಟ! ಗೇಟ್ ಪಕ್ಕ ಕಂಪಿನ ಸುರಿಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶಾಲ ರೆಂಜಿಮರ! ಬಾವಿ ಪಕ್ಕ ಹೂಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಾರಿಜಾತ! ಶಾಲಾ ಬಯಲಿನಂಚಿನ ತೋಡಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಹಬ್ಬಿದ ಮಧುಮಾಲತಿ ಬಳ್ಳಿಯ ನರುಗಂಪಿನ ಸುಮರಾಶಿ! ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ಹುಣಿಸೆ ಮರಗಳು; ಮಾವಿನ ಮರವೊಂದು! ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಪಿ.ಟಿ.ಟೀಚರಾಗಿ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಧ್ವಜಾರೋಹಣದ ಶಿಸ್ತು! ಅರಳಿದ ಧ್ವಜ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮದೇ ತೋಟದ ಸುಮಗಳ ಕಂಪು! ಒಮ್ಮೆ ಶಾಲಾ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಬಿಳಿಯುಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಹಂಸದ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ನಿಯೋಜಿಸಿದ ಡ್ರೀಲ್!

ದೊಡ್ಡ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಸಣ್ಣಶಾಲೆಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಸ್ವಾಡ್ ಲೀಡರ್‌ಗಳ ಗೌರವ ರಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವಸಂತರಾಣಿಯನ್ನೂಯ್ಯ ವಸಂತೋತ್ಸವದ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಅಂದ! ತಂಗಿ ಮಂಜುಳಾ ಹಾಗೂ ನಾನು ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಾಡ್ ಲೀಡರ್ಸ್ ಆಗಿ ಸಾಗಿದ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಾಯಿಯೂ ನಡುವೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಒಡನೆ ನಡೆದ ಕೌತುಕ! ನೃತ್ಯನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಟೀಚರ್ಸ್ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಿರೀಟಗಳು, ಗದೆ, ಬಿಲ್ಲು, ಬಾಣಗಳು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನೇ ನಮ್ಮೆದುರು ತರುತ್ತಿದ್ದುವು! ದಸರಾ ಸ್ಟೋರ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸ್ಟೋರ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದ ಚ್ಯಾಂಪಿಯನ್‌ಶಿಪ್ ಶೀಲ್ಡ್‌ಗಳು; ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಗ್ರೈಡ್ ಪದಕಗಳು!

ಹೆಡ್‌ಮಿಸ್ಟ್ರೆಸ್ ರಾಧಾ ಎಲ್.ರಾವ್, ಶಾಲೆಯ ಹೊರಗೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ರಾಧಾಂಟಿಯಾಗಿದ್ದು ಬಹಳ ಚತುರಮತಿಯಾಗಿದ್ದರು. “ನಾನು” ಎಂಬ ಪದದ ಸರಿಯಾದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದವರು, ಅವರು. ಸ್ವಾಡ್ ಲೀಡರ್ಸ್ ಯಾರ್ಯಾರು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ “ನಾನು” ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಿ ಶಾಲಾ ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜು ಒಡೆದವರು ಯಾರ್ಯಾರೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ “ನಾನು” ಮೊದಲಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದೂ ನನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದಿದವರು! ದಿನದುದ್ದಕ್ಕೂ ವಿವಿಧ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಗೇಮ್ಸ್ ಪೀರಿಯಡ್ ಬಳಿಕ ದಿನದ ಕೊನೆಗೆ ಆಪ್ಟರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಗೇಮ್ಸ್ ಮುಗಿದು ನಮ್ಮಮ್ಮ ಮನೆ ಸೇರುವವರು. ಹೀಗಾಗಿ ದಿನವೂ ಸಂಜೆ ಬೈಡ್ ಒಂದೇ ನಮಗೆ ತಿಂಡಿ. ಒಂದಿನ ಪಿ.ವಿ.ಎಸ್. ಬೇಕರಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದು, ನಾವು ತಿಂಡಿಗಾಗಿ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಧಾಂಟಿ, ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಟೆಲ್‌ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ತಿನಿಸಿದ ಮಸಾಲೆದೋಸೆ ಹಾಗೂ ಗುಲಾಬ್ ಜಾಮೂನ್ ರುಚಿ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಿದೆ! ನನ್ನ “ಗಾನ್ ವಿಡ್ ದ ವಿಂಡ್” ಅನುವಾದ ಬೆಳಕು ಕಾಣುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ನನ್ನ ಗುರು, ಪ್ರೀತಿಯ ಆಂಟಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ಮೊದಲು, 2004ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿದರು. ಕನ್ನಡ, ಗಣಿತ, ಗೃಹವಿಜ್ಞಾನ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಮಾ ಟೀಚರ್, ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡ ಬಂದು ಅಮ್ಮನ ಗೆಳತಿಯಾದವರು. ಇಂದಿಗೂ ಅವರ ಸ್ನೇಹ ಅಬಾಧಿತ! ನೋಟ್ಸ್ ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ತಪ್ಪಾಗಿ, ತಿದ್ದಿ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ ಚಿತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಾಮಾಂಟಿಯ ಅಕ್ಷರ ಈಗಲೂ ಮುತ್ತಿನಂತಿದೆ! ವಯಸ್ಸು ಆ ಚೆಲುವನ್ನು ಮಾಸಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕಲಿಸಿದ, “ಹರಿವುದೆನ್ನ ಮನವು ಹಿಂದೆ, ಕಳೆದ ದಿನದಾ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದೂ” ಹಾಡು ಈಗಲೂ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದೆ. ಆರನೆಯ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ “ನನ್ನ ಹೂತೋಟ” ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ, ಕ್ಲಾಸ್ ಟೀಚರಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ

ದೊರಕಿದ “ರಷ್ಯಾದ ಜಾನಪದ ಕಥೆಗಳು” ನನಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಬಹುಶಃ ಅದೇ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ನಾಂದಿ!

ಶಾಲಾ ಲೈಬ್ರರಿ, ಶಾಲೆಯೆದುರಿನ ಕಾರ್ನಾಡ್ ಸದಾಶಿವರಾವ್ ಲೈಬ್ರರಿ, ಮೇಲೆ ಕೋರ್ಟ್‌ಗುಡ್ಡೆಯತ್ತರದಲ್ಲಿನ ಬಾವುಟಗುಡ್ಡೆ ಲೈಬ್ರರಿ ಮತ್ತು ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಪುಸ್ತಕನಿಧಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಿರಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನೆಂದು ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಕೈಗೆಟುಕಿದ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಅನುವಾದಗಳು ಅನುವಾದದ ರುಚಿಯನ್ನುಣಿಸಿವೆ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಗೆ ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತರಗತಿಯನ್ನು ಪ್ರೈಮೋಟಿಯಿಂದ ಕೈಯಾರೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದಿನಗಳು! ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಂದರ ಧ್ವಜಾರೋಹಣದ ಬಳಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೊಡಿಯಾಲಗುತ್ತಿನ ಗದ್ದೆಯ ಒಂದೊಂದು ಇಡೀ ಕಬ್ಬು! ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಬ್ಬನ್ನೆಳೆಯುತ್ತಾ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಗೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಗುತ್ತಿನ ಗದ್ದೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ; ಅಂಥಾ ಇಡಿ ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಮನೆಗೊಯ್ಯಲು ಖಾಲಿ ರಸ್ತೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆಟ ಪಾಠಗಳಂತೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆಯೂ ಪಾಠವಾಗಿದ್ದ ಆ ದಿನಗಳು! ಮಣ್ಣು ಅಗೆದು ಮಡಿಮಾಡಿ, ಗೊಬ್ಬರವಿಟ್ಟು, ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ, ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದು ಬೆಳೆವ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ತೋಟಗಾರಿಕಾ ಪೀರಿಯಡ್! ರಜಾ ದಿನಗಳು ಸುದೀರ್ಘವೆನಿಸಿ ಎಂದು ಮುಗಿಯುವುದೋ ಎಂದು ಕಾತರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದಿವ್ಯ ಬಾಲ್ಯಕಾಲ ನಮ್ಮದು! ಸ್ವಾಮಿ ಚಿಂತೆಯಾನಂದರು ಶಾಲೆಗೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿಯಿತ್ತು ನೀಡಿದ ಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ ನಾವು ಹುಡುಗಿಯರೆಲ್ಲ ಮರುಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ, ಹಾವ ಭಾವದ ಅನುಕರಣೆ ಬಹುದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಟೀಚರ್ ಗ್ರೀಟಾ ಸತ್ಯಾರ್ಥಿ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲರಳುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರಕಲೆ! ಮುಂದೆ ಮಂಗಳೂರು ಟೌನ್‌ಹಾಲನ್ನೂ ಅವರ ಈ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದಾಗ ನಾವೆಲ್ಲ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಬೀಗಿದ್ದೆವು. ಸುವಿಶಾಲ ಬಯಲು, ಸುಂದರ ಕಟ್ಟಡ, ಸುಶಾಂತ ಪರಿಸರದ ನನ್ನ ಶಾಲೆಯೇಗ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಗರದಂತೇ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಸೊಗಸು, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಿರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಂಡ ಕಣ್ಣು ಹೇಗಾದರೂ ಆ ಹಳೆಯ ದಿನಗಳ ವೈಭವವನ್ನು ಮರೆಯಬಲ್ಲವು? ಆ ಸವಿ ನೆನಪು ನಿತ್ಯನೂತನ!

* ಹಳವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಲೇಖಕಿ, ಮುಂಬಯಿ

ನನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟಿನ ನಂಟು

ವಿಜಯಾ ಎಮ್.ಎಸ್.

ನನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟಿನ ನಂಟು ಸಾದಾರಣ ನಲ್ವತ್ತು ವರ್ಷಗಳದ್ದು. ನಾನು ಬಂಟ್ವಾಳ ತಾಲೂಕಿನ ಮಂಚಿ ಎಂಬ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಏಳನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಕಲಿತವಳು. ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಯಿಂದ ನಡೆದು ಹೋಗುವ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗಳು ಅಕ್ಕ ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೆಸೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹುಡುಗಿಯರ ಶಾಲೆ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹಾಸ್ಟೆಲ್, ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ ಭೋಜನ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಪಾಠಗಳೆಲ್ಲ ಶುರುವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಬಂದು 'ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವ. ಸರಕಾರದಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಮಂಚಿಯಲ್ಲೇ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಹೋಗು' ಎಂದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅಮ್ಮನ ಕೈಯ ಅಡುಗೆಯ ರುಚಿ ಇನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅಪ್ಪನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟೆ. 1980 ರಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್. ಎಲ್.ಸಿ. ಪಾಸಾದಾಗ ಪುನಃ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸೇರಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗ ಆರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪುನಃ ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಸೇರಿದೆ. ಹೇಗೂ ಅಕ್ಕ (ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮಗಳು) ಇದ್ದಳು. ಮೊದಲ ವರುಷ ಅಕ್ಕನ ಹತ್ತಿರವೇ ಮಂಚಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೇಗ ಗೆಳತಿಯರ ಬಳಗ ಬೆಸೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾವಿದ್ದದ್ದು ದೊಡ್ಡ 20-30 ಜನರಿರುವ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ. ಅದು ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ಭೂತ ಆಗೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗಂಜಿ ಊಟ, ನುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನೆಯ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ, ಚಟ್ನಿ ಪುಡಿ, ತುಪ್ಪ ಬೆರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿತ್ತು. ಊಟ ಮಾಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಮ್ಮನ ತರಹೇವಾರಿ ದೋಸೆಗಳ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಓದು-ಬರಹ ಮುಖ್ಯ, ತಿಂಡಿ ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ತಿಂದರಾಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ನಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಗೆಳೆಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನ ಊಟ, ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗವಾದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಲ್ಯಾಬ್ ವರ್ಕ್, ಲ್ಯಾಬ್ ಬುಕ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ನಿರತಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಹಳ ಬೇಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಕಳೆದ ಹಾಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಬೆಸೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ. ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಅಟೋಗ್ರಾಫ್ ಬರೆಸಿ ರಜೆಗೆ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟೆ. ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂತು. ಉತ್ತಮ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ತೇರ್ಗಡೆಯಾದೆ. ಆದರೆ ಅಂಕ ಪಟ್ಟಿ ಬರುವಾಗ ಬಹಳ ತಡವಾಯಿತು. ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಅಂಕಪಟ್ಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ. ಮಾಡಲು ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಪುತ್ತೂರಿನ ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೀಟುಕೊಡುವ ಆದರೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೀಟ್ ಫುಲ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಪುನಃ ಬೆಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಬಂದೆವು.

ಇಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ. ಮಾಡಲು ಸೀಟ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೀಟ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದರು. ಯಾರೋ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು "ನೀವು ಹೋಗಿ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ ಸೀಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತಾನೆ?" ಎಂದು. ಅಣ್ಣ ಮತ್ತು ನಾನು ಅವರ ವ್ಯವಹಾರದ ಕಛೇರಿಗೆ (ಬಹುಶಃ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು) ಹೋಗಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆವು. ನನಗೆ ಸೀಟ್ ಕೊಡುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ವಾರ್ಡನ್‌ಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದರು. ಅಂದು ಬೆಸೆಂಟಿನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಬಾಂಧವ್ಯ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜಿನ ನಂಟು, ಹಲವಾರು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಬೋಧನೆಗಳ ಸವಿ ನೆನಪು, ವಿವಿಧ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದ ಗೆಳತಿಯರ ಸ್ನೇಹ, ಇಂದಿಗೂ ಬೆಸೆಂಟ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ನನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಮಾತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರಂತಹವರು ಮುನ್ನಡೆಸಿದ ವಿದ್ಯಾಲಯ ನನ್ನಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಪದವಿ ಗಳಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದೆ ಊರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹೆತ್ತವರಿಗೂ ಮಗಳನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಓದಿಸಿದೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಈಗಲೂ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1, ಆನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಜನ್ಮದಿನಾಚರಣೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಇಡೀ ಕಬ್ಬನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ನಾವು ಅದನ್ನು ಖುಷಿಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಮುಗಿಸುವ ಮುನ್ನ :

ನನ್ನ ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟಿನ ನಂಟು ದೈವೇಚ್ಛೆ ಎಂಬಂತೆ ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಪತಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ನಂತಹ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ನಾನೂ ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಳಗದವರಿಂದ ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿವೀಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಕಾಸರಗೋಡು ಪರಿಸರದ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿದ್ಯಾದೇಗುಲ. ನೂರು ವರುಷ ಬೆಳಗಿದ ಜ್ಯೋತಿ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷ ಬೆಳಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರ ಜೀವನ ಬೆಳಗುವಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲಿ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಶಯ.

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, w/o ಡಾ. ನಾರಾಯಣ ಕಾಯಕಟ್ಟೆ, ನಿರ್ದೇಶಕರು
MSNM, ಬೊಂದೇಲ್.

ಈ ಪಾಯಸದ ಸವಿಯ ಬಲ್ಲವರೇ ಬಲ್ಲರು

ಮಮತಾ ಕೆ.ವಿ.

ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನರಸಿ ಕೊಡಗಿನ ಸೋಮವಾರಪೇಟೆಯಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿ.ಕಾಂ. ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿದ ದಿನ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರವೇಶದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಗುಮುಖದ ಆಕರ್ಷಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಭರವಸೆಯ ಹಾಗೂ ಹಿತನುಡಿಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಆತಂಕ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮೂರೂ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ (1984-1987) ಜೀವನದ ಮಹತ್ವದ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಕಳೆದದ್ದು ಇತಿಹಾಸ. ಇಂದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನೂರರ ಸಂಭ್ರಮ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಅನುಭವವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಾಲೇಜಿನ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯಿಂದ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹಾಸ್ಟೆಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನನಗೆ “ಪದ್ಯ ವಿಹಾರ “ ನಿಜವಾಗಿ “A Home away from home ಹೊಸ ಅನುಭವ ನೀಡಿತು. ನಾವು ಪ್ರಥಮ ದಿನ ಸಡಗರದಿಂದ ಬ್ರೇಕ್ ಫಾಸ್ಟ್ ಗೆ ಹೋದಾಗ ದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗಂಜಿ ಊಟವೆಂದು ತಿಳಿದು ಮನೆಯ ನೆನಪಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಖವೂ ಬಾಡಿತು. ಊಟಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅನ್ನ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ತೊಂದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೋ ಹೊಂದಿಕೊಂಡೆವು.

ಅತ್ಯಂತ ಶಿಸ್ತಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪಾರ ಗೌರವವಿದ್ದರೂ ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಇತ್ತು.ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು/ ಇನ್ನಿತರ ಸುಳ್ಳು ಕಾರಣ ಹೇಳಿದವರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪತ್ತೆಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿ ಎರಡೂ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ನಾನು ದ್ವಿತೀಯ ಪದವಿ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರೇ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಸೂಪರ್ವೈಸರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ನ ಅಡುಗೆಯವರ ಬದಲಾಗಿ ಹೊಸಬರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಒಂದು ಸಭೆ ಕರೆದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬೇಕಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಏನೂ ಮಾತನಾಡದೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. “ನಿಮಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿನಂತೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುವ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ..ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಗುಸುಗುಸು ..ಕೇಳಿಸಿತು.

ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಎದ್ದು ನಿಂತು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ತಿಳಿಸಿ ಎಂದಾಗ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯರು ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಆಗ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು “Yes, Are you happy girls? What’s your problem?” ಎಂದಾಗ ನಾನು ಹೇಗೋ ಎದ್ದು ನಿಂತೆ. ಅವರು ನಮಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ತರಗತಿಯೆಂದರೆ ಪಿನ್‌ಡಾಪ್ ಸೈಲೆನ್ಸ್ ! ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಉತ್ತರಿಸಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅಳುಕಿದರೂ ಬೆಳಗಿನ ಬ್ರೇಕ್ ಫಾಸ್ಟ್ ಸರಿ ಹೋದೀತೇನೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇದ್ದ ದೈರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ “ಮ್ಯಾಂ, ನಮಗೆ ಗಂಜಿ ಊಟದ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವರ್ಷ ಬ್ರೇಕ್ ಫಾಸ್ಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ನಮಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಲು ಹೊಸ ಕುಕ್ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಿ. ನಾವು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಕೇಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದೆ.ಆದರೆ ಗಂಜಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರು ಕೂಡಲೇ “ಇಲ್ಲಾ, ನಮಗೆ ಗಂಜಿಯೇ ಇರಲಿ.. ಎನ್ನಬೇಕೇ ?!! “ಆಗ

ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ನೀವು ಮೊದಲೇ ಯಾಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಪರವೂರಿನವರಾದ ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿ ಕೊಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡೋಣ. ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ಚಪಾತಿ, ಪೂರಿ, ದೋಸೆ.ಇಡ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಸೋಣ ಎಂದರು. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಆಯಿತು. ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಏನೇ ತೊಂದರೆಯಾದರೂ ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಹಾ.. ಮರುದಿನ ತಿಂಡಿಗೆ ಇಡ್ಲಿ, ಚಟ್ನಿ, ಸಾಂಬಾರ್ ನೋಡಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು.

ಆದರೆ ಅಡುಗೆಯವರ ಕೈರುಚಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ ಇಡ್ಲಿಗಳು ವಾಶ್ ಬೇಸಿನ್ ತುಂಬಾ ತೇಲತೊಡಗಿದವು.! ಎಲ್ಲರೂ ಇಡ್ಲಿ ತಿನ್ನದೇ ನನ್ನನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರು. “ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಿ ಇದ್ದ ಒಳ್ಳೆ ಗಂಜಿಯೂಟವೂ ಇಲ್ಲದಾಯಿತು” ಎಂದು ಬೇಸರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಡುಗೆಯವರಲ್ಲಿ “ನಿಮಗೆ ಯಾವ ತಿಂಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಡಿ” ಅಂತ ಕೇಳಿದವು. ಮರುದಿನದಿಂದ ದೋಸೆ, ಚಪಾತಿ, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಪುಲಾವ್, ಪೂರಿ ಮೊದಲಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ರುಚಿಕರವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು.

ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಒಂದು ದಿನ ಸಭೆ ಕರೆದು “ನಿಮ್ಮ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಜೀವನದ ಅನುಭವ ಮಧುರವಾಗಿರಲಿ.. ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಡೇ ಆಚರಿಸೋಣ” ಎಂದರು. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಿಕೊಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಹಲವು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನೂ ಆಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು. ನನಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿತ್ತು. ವಾರ್ಡನ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರೊಡನೆ ತಿರುಗಾಡುವ ಕೆಲಸ. ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಡಿ. ಶೆಟ್ಟಿಯವರನ್ನು ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಇತರ ಗಣ್ಯರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಆಮಂತ್ರಿಸುವುದು, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ.. ಒಳ್ಳೆಯ ಅಡುಗೆಯವರನ್ನು (ಬೇರೆ ಹೆಸರಾಂತ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನ) ಆ ದಿನದ ಔತಣ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಆಮಂತ್ರಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ಆಹಾರದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೂ, ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಬರಸಿ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಜೊತೆ ತಿರುಗಾಟ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಬಯಸದೇ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯದಂತೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ ನೀಡಿತ್ತು. ಸಂಭ್ರಮದ ಆಚರಣೆಯ ತಯಾರಿಯಿಂದ ಲವಲವಿಕೆಯುಂಟಾಗಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಜೀವನ ಹಿತವಾಗತೊಡಗಿತು.

ಹಲವು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು, ಬಹುಮಾನ, ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್, ಸ್ಮರಣಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡವು. ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮನರಂಜನೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮನಿರ್ವಹಣೆ

ಎಲ್ಲವೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ನಮಗಾಗಿ ಅತಿಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಔತಣ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಗಣ್ಯರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಸಭೆಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ, ಪ್ರಿನಿಪಾಲರೊಡನೆ ಹೂಗುಚ್ಚ, ಸ್ಮರಣಿಕೆ ನೀಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಡುವವರೆಗೂ ಸಂತಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳೂ, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರೂ ಸಂತಸಪಟ್ಟರು. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅತೀವ ಸಂತಸವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯನ್ನೂ ಸವಿಯುತ್ತಾ, ಅಂತೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಔತಣ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡರು ಎಲ್ಲರೂ. ಆದರೆ ಪಾಯಸ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮಾಮೂಲಿ ಕುಕ್ಕನ ಕೈಚಳಕದಿಂದ ಅಡುಗೆಯ ಅಂದಗೆಡಿಸಿತ್ತು. ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಪಾಯಸ ಮುದ್ದೆ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರೂ ಚೆಲ್ಲುವಂತಾಯಿತು. ವಿಶೇಷ ಬಾಣಸಿಗರ ವೆಚ್ ಪುಲಾವ್ ಹಾಗೂ ಇತರ ಖಾದ್ಯಗಳು. ಬಹಳ ರುಚಿಕರವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಹಸಿ ಹಸಿಯಾಗಿದ್ದ ವಿಚಿತ್ರ ಬಿಳಿ ಪಾಯಸ ಔತಣಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆಯೆನಿಸಿತು. ಎಲ್ಲರ ಪಾಯಸದ ಕಪ್ಪುಗಳೂ ಖಾಲಿಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನಗೂ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಪಾಯಸ ಬೇಡವೆನಿಸಿದ್ದಂತೂ ನಿಜ !

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮರುದಿನ ಸಂಜೆ ನಾವು ಅಂತಿಮ ಪದವಿ ತರಗತಿಯ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಕಾಲೇಜಿನ ಸಮೀಪವಿದ್ದ ಪ್ರಿನಿಪಾಲರ ಮನೆಯ ಎದುರೇ ನಡೆದು ಹೋಗುವಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ “ಹೇಗನ್ನಿಸಿತು ನಿಮಗೆ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಡೇ? ಊಟ ಹೇಗಿತ್ತು ? ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದೆವು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಪುನಃ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. “ನನಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅನಿಸಿಕೆ ಬೇಕು. ನೀನು ಹೇಳು.. ಹೇಗಿತ್ತು.. ಅಂತ..?” ನನಗೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಗೊಂದಲವಾಯಿತು. ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದೋ ಬೇಡವೋ ಅಂತ? ಆದರೂ, “ಎಲ್ಲವೂ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಮ್ಯಾಮ್.. ಪಾಯಸವೊಂದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ” ಎಂದೆ. “ಓಹ್.. ಯೆಸ್. ಯೂ ಆರ್ ರೈಟ್. ನನಗೂ ಹಾಗನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಸಭಾ ಮತ್ತು ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅಭಿನಂದನೆಗಳು” ಎಂದರು. ನನಗೂ ಮನೆಗೆ ಊಟ ಕಳಿಸಿದ್ದರು ಎಂದಾಗ ನಾನು ಬಹುಶಃ ಶ್ಯಾವಿಗೆಯನ್ನು ಹುರಿಯದೇ ನಮ್ಮ ಅಡುಗೆಯವರು ಬಳಸಿರಬೇಕು ಎಂದೆ. “ಎಕ್ಸಾಕ್ಟ್ಲಿ..” ಎಂದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ನಗಾಡಿದೆವು. ಆಗ ಪ್ರಿನಿಪಾಲರು, “ಪಾಯಸ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಹಾಗಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡುವ ಪಾಯಸವನ್ನು ನೀವು ಸವಿಯಲೇಬೇಕು. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಕಾಲೇಜು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕು. ಉತ್ತಮವಾದ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಪಾಯಸ ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಬೇಡವೆಂದೆವು. “ಇಲ್ಲ?ನನಗೆ ನೀವೆಲ್ಲ ಬರಲೇಬೇಕು. ನಾನು ನೆನಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವ್ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂತಿಮ ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೂ ಬರಲೇಬೇಕು” ಎಂದರು. ಸದಾ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಿನಿಪಾಲರು ನಮಗೆ ಪಾಯಸ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಕೆಲಸ ಬೇರೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ, ನಾನು ಯಾಕಾದರೂ ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದೆ.. ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಇರಲಿ, ಪ್ರಿನಿಪಾಲ್ ನಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರಬಹುದು ಅಷ್ಟೆ ಎಂದು ಆ ವಿಷಯ ಮರೆತಿದ್ದೆವು. ಅಂತಿಮ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಿತ್ತು.

ಓದುವ ರಜೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಿನಿಪಾಲರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಕರೆ ಬಂತು. ಅಳುಕುತ್ತಲೇ ಹೋದೆ. “ನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಓದಲು ರಜಾ. ನೀವೆಲ್ಲ ನಾಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11 ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ನಾನು ಪಾಯಸ ತಯಾರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂತಿಮ ಪದವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದು ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ” ಎಂದರು. ನಾನು ದಂಗಾದೆ! ಬ್ಯುಸಿಯಾಗಿರುವ ಅವರು ಹೀಗೂ

ನೆನಪಿಸಿ ಕರೆಯಬಹುದೆಂದು ನಾನೂ ಅಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ! “ಮ್ಯಾಮ್, ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮಗೇಕೆ ತೊಂದರೆ..” ಎಂದೆ. “ನೋ, ಐ ಪ್ರಾಮಿಸ್ಡ್ ಯು, ಸೋ ಆಲ್ ಆಫ್ ಯು ಶುಡ್ ಕಂ ಎಟ್ ಶಾರ್ಟ್ ಲೆವೆನ್, ಇನ್ಸ್ಟಾರ್ಮ್ ಅದರ್ಸ್” ಎಂದರು.

ಆ ದಿನ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಿನಿಪಾಲರ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದೆವು. ಅವರ ಎದುರು ನಿಲ್ಲಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಅವರ ಮನೆಯ ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲ್ನಲ್ಲಿ ಅವರೆದುರು ಕುಳಿತು ಅವರಿಂದ ಪಾಯಸ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೆಂದರೆ..! ಆ ಕ್ಷಣ ಮೈನವಿರೇಳಿಸಿತು. ತುಂಬ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಟೇಬಲ್, ಅಡುಗೆಯ ಪರಿಮಳ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಸರ್ವ್ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಕಿಚನ್‌ಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯಾದ ಘಮಘಮಿಸುವ ಕೇಸರಿ, ಎಲಕ್ಕಿ ಹಾಕಿದ ವರ್ಮಿಸಲ್ಲಿ (ಶ್ಯಾವಿಗೆ) ಪಾಯಸ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. “ಸ್ಲೂನ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪಾಯಸವನ್ನು ಗಾಜಿನ ಕಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ನಾನೂ ಕೆಲವು ಕಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ನಂತರ ಟ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಪಾಯಸವನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಯಸ ಸವಿಯತೊಡಗಿದೆವು. ಆ ದಿನ ಅವರು ನನಗೆ ಅಮೃತಂತೇ ಕಾಣಿಸಿದರು! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಪ್ರತಿಮ ರುಚಿಯ ಪಾಯಸ! ಮ್ಯಾಮ್ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಪಾಯಸ ಸವಿದರು. ನಂತರ ನಮಗೆಲ್ಲ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅಂಕ ಗಳಿಸಿ ಎಂದು ಶುಭ ಹಾರೈಸಿದರು. “ಈ ಪಾಯಸದ ಸವಿಯನ್ನು ನಾವೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆವು ಮ್ಯಾಮ್, ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ವೆರಿಮಚ್” ಎಂದೆ. ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ “ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ” ಎಂದರು.ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣೂ ತುಂಬಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಹೊರಟೆವು. ಕೆಲವೊಂದು ಕ್ಷಣಗಳು ಛಾಯಾಚಿತ್ರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ಮೂಡಿಸಬಲ್ಲವು.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಪಾಯಸ ಸವಿದಿದ್ದರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಗೋಮತಿ ಮ್ಯಾಮ್ ಅಂದು ಕೈಯಾರೆ ಮಾಡಿ ತಿನ್ನಿಸಿದ ಪಾಯಸದ ಸವಿಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಯಾವುದೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಅನುಭವ ! ಈ ಪಾಯಸದ ಸವಿಯ ಬಲ್ಲವರೇ ಬಲ್ಲರು !

ದೂರದ ಊರಿನವರೆಂದು ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿ, ಕಾಲೇಜಿನ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಆಶ್ರೀಯತೆಯಿಂದ ಮನೆಗೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಸಹೃದಯಿ ಸುಧಾ ಮ್ಯಾಮ್, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ನೆರವಾದ ನೆಚ್ಚಿನ ಮಂಜುಳಾ ಮ್ಯಾಮ್,?.. ಅವರನ್ನೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ಹಲವು ಅಂತರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಭಾಷಣ, ಕ್ವಿಜ್, ಪ್ರಬಂಧ, ಗಾಯನ, ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದದ್ದೂ, ಕಾಲೇಜು ಜೀವನದ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಘಟನೆಗಳು ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು, ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಜೀವನ ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿತ್ತ ಪ್ರಿನಿಪಾಲ್ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಉಪನ್ಯಾಸಕ ವೃಂದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸದಾ ಆಭಾರಿ. ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸದಾ ಬೆಳಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಂತಸ್ತತ್ವವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿ ಮೌಲ್ಯಯುತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿರಂತರ ನೀಡುತ್ತಿರಲಿ ಎಂಬ ಹಾರೈಕೆ ನನ್ನದು.

* ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, Freelance writer and journalist.

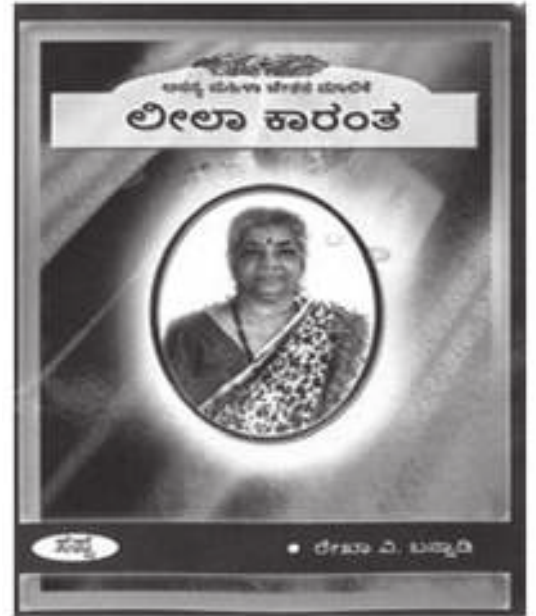

ಕಾರಂತರು ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ

ಒಂದು ದಿನ ಸಿಹಿತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುವ ಆಸೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರಂತೆ ತಂಗಿಯರು ಅಮ್ಮ ಆಗತಾನೇ 'ಶೀರಾ' ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠಶಾಲೆಯ **Cooking Class**ನಲ್ಲಿ ಕಲಿತಿದ್ದರಂತೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶೀರಾ ಮಾಡಿ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರಿಗೂ ಉಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಶೀರಾ ಮುಗಿಯದಾಯಿತಂತೆ. "ಇದೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತಂತೆ ಒಂದು ಸೇರು ರವೆಯ ಶೀರಾ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಕೊನೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಕ್ಕರು.

.... ಮಂಗಳೂರಿನ ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ್ದು ಅಮ್ಮನ ಸುಯೋಗವೆನ್ನಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಬಾಳಸಂಗಾತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ, ಮುಂಡ್ನೂರು ಪರಿವಾರದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ದಿ! ಡಾ! ವಸಂತಾ ಹಾಗೂ ವೃಂದಾ ಪಡುಕೋಣೆ ಅವರ ನೆಚ್ಚಿನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾದರು. ಆ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವೃಂದಾ ಪಡುಕೋಣೆಯವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಕೊಡಬಹುದು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಜನರನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ತೊಡಗಿದ್ದಿತ್ತು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಲೀಲಾ, ಮುಂಡ್ನೂರು ಪರಿವಾರದ ವಸಂತಾ, ಮುಕ್ತಾ, ಮಂಗಲಾ, ವೃಂದಾ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯೆಯರಾದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಂದೆಯವರನ್ನು 'ಮಾಸ್ತು' ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂದೆಯವರಿಂದ ಸೃಜಿತ ಹಲವಾರು ನಾಟಕ, ನೃತ್ಯ ರೂಪಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಜಪಾನ್, ಈಜಿಪ್ಟ್‌ಗಳ ಕಥಾನಕಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರಂತೆ. ಹುಡುಗಿಯರು ಜಪಾನಿಯರಂತೆ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ 'ಚಿಂಗ್ ಚೊ 'ಚುಂಗ್ ಚಿಂಗ್' ಇತ್ಯಾದಿ ಜಪಾನಿ ಭಾಷೆಯಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೀಸಣಿಗೆ ಹಿಡಿದು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಆಚೀಚೆ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ನಡೆದು ತಿರುಗಾಡುವುದು ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಾಗದದ ಗೂಡುದೀಪ, Japanese bridge ಎಲ್ಲ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರಂತೆ, ಹಲವಾರು ನೃತ್ಯ, ಬ್ಯಾಲೆ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಅಭಿನಯದಲ್ಲಿ ಭಾವಪರವಶರಾದ ಸಂದರ್ಭ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ನರ್ತನ ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದರಂತೆ. ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರಂತೆ, ಸಿಂಹ ನರ್ತನವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನರ್ತಕ ನರ್ತಿಸುತ್ತ ಸಿಂಹದಂತೆ ಜಿಗಿದಾಗ ಅಮ್ಮ ತನ್ನನ್ನು ಮರೆತು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಜಿಗಿದು ರಂಗಮಂಟಪದ ಬಳಿ ಹೋದರಂತೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನರ್ತಕರು ಬೆರಗಾದರಂತೆ.

ನರ್ತಕ ಗುರು ಗೋಪಿನಾಥ್ ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದ ನೆನಪು, ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಉಲ್ಲಾಸ ಕಾರಂತರ ಬರಹ ಒಂದರಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಭಾಗ- ಒದಗಿಸಿದವರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾಲಿನಿ ಮಲ್ಕೆ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ, ಕಾರಂತ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ, ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ)

ದಾರಿದೀಪ

ಶ್ರೀನಿಧಿ ಬಿ.ಎಸ್.

“ಮನೆಯೇ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ ಜನನಿ ತಾನೆ ಮೊದಲ ಗುರುವು” ಎಂಬಂತೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯೇ ಮೊದಲ ಗುರುವಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದು ಒಂದು ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಅದು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಸಾವಿನವರೆಗೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನಾಗಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಪ್ರೌಢ, ಪದವಿ ಹಾಗೂ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದೊಂದಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಬಹುತೇಕ ಆತನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿದ್ದ ಗುರುಕುಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತರಗತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ವಾಣಿಜ್ಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಆದಾಯದ ಮೂಲವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಂಗ್ಲ ಮಾತಿನಂತೆ, “Education Should be a man making education, not money making education”. ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂತಾಗಬೇಕೇ ಹೊರತು ಹಣ ಮಾಡುವ ದಾರಿಯಾಗಬಾರದು. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಂಡ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅವರು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕಾರವಾಗುವಂತಹ ಮೌಲ್ಯಾಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಗುರಿಯಿಂದ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮುಂದುವರಿದಿವೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿವೆ.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪದವಿ ಹಾಗೂ ತದನಂತರ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಒದಗಿ ಬಂತು. ನಾನು ಬಿ.ಕಾಂ. ಪದವಿಗಾಗಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಘ್ಯಾ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸೇರಿದೆ. ಹಗಲು ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಹ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮಂಗಳೂರಿನಂತಹ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರಥಮ

ಬಾರಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೆ. ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಅನುಭವ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂಗಾಲು ಮಾಡಿತ್ತು. ನಗರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಡನೆ ಬೆರೆಯುವ ಯೋಚನೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದವನಾದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಜಿಕೆಯುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಅದೇ ಅಂಜಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ತರಗತಿಗೆ ಹೋದವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ತೊಂಭತ್ತು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಳುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಂತರ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಮತ್ತು ಹೊಸ ಗೆಳೆಯರ ಬಳಗ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುವುದೆಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಖುಷಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಘ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ಆಗಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ಕೂಡಾ ಅನೇಕ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿದೆ. ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಗಾಯನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಾದ ಆಶುಭಾಷಣ, ಗಾಯನ, ನಾಟಕ, ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಪಠ್ಯದಲ್ಲೂ “Academic excellence” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗಳಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನನ್ನದಾಯಿತು. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಪದವಿಯ ಉಳಿದರಡು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಬೆಸೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ತದನಂತರ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಪುನಃ ಬೆಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಮರಳಿದೆ. ಬೆಸೆಂಟ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಹಾಗೂ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಗಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಆಯ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಯ್ತು. ಎಂ.ಕಾಂ. ಪದವಿಗಾಗಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸೇರಿದ ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಎಂದು ಅನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿರ್ದೇಶನ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮರೆಯಲಸಾಧ್ಯ. ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಿರುವ ಇಲ್ಲಿನ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ದೀವಿಗೆಯಂತೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾದ “Sports day, Besant Premier League” ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸಿದೆ. ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಮಟ್ಟದ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಗಳಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನನ್ನದಾಯಿತು. ಬೆಸೆಂಟ್‌ವತಿಯಿಂದ ಆಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ Management Fest-YUGAOನಲ್ಲಿ ಕೂಡ

ಆಯೋಜಕನಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಅನುಭವ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ “Best outgoing student in studies” ಮತ್ತು “Academic Excellence” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಒಂದು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ನೆನಪು. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಇದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನಾನು ಚಿರ ಋಣಿ.

ಇಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತು ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ನಾಗರಿಕರನ್ನಾಗಿಸಿ

ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದೆ, ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇನ್ನೂ ನೂರ್ಕಾಲ ಮುಂದುವರೆಯಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

* ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಅಧ್ಯಯನ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಭಾಗ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಘ, ಕಾಲೇಜು, ಮಂಗಳೂರು.

ಹೆಣ್ಣೊಂದು ಕಲಿತರೆ ಶಾಲೆಯೊಂದು ತೆರೆದಂತೆ

ಕುಮಾರಿ ಚೈತ್ರಾ

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ, ಶೀಲ, ಸೌಂದರ್ಯಗಳ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಗಳಾಗಿ, ಮಡದಿಯಾಗಿ, ಮಾತೆಯಾಗಿ, ನಾರಿ ಪುರುಷನ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವೆನಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಮಾತೆಯಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೂಜನೀಯಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮನುಧರ್ಮ, ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ಹೆಣ್ಣಿನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಂದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ದೂರವಿಟ್ಟು ಮನೆಕೆಲಸ-ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅವಳದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತಾದರೂ, ಮಹಿಳೆ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ನಡುವೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬಷ್ಟೇ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯು ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ತಾನೂ ಪುರುಷನಂತೆ ಇತರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಮರ್ಥಳು ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಶಿಕ್ಷಣವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸುಪ್ತ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆಯುವ ಸಾಧನ. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು ಪಡೆದು ವಿದ್ಯಾವಂತಳಾದರೆ ಅವಳ ಕುಟುಂಬಿಕರು, ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದಂತೆಯೇ. ಸನ್ಮಾರ್ಗಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಇತರರನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಿಯಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಾಳೆ. “ಹೆಣ್ಣೊಂದು ಕಲಿತರೆ ಶಾಲೆಯೊಂದು ತೆರೆದಂತೆ” ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸತ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದರೆ, ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ ದೊರೆತು ಉತ್ತಮ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಕಿ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಣೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಬಡತನದಂತಹ ಪಿಡುಗುಗಳು ನಿಯಂತ್ರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಓದು ಬರಹ ಕಲಿತ ಹೆಣ್ಣು ಹಲವಾರು ಮೂಲಗಳಿಂದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಓದಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರತ್ತ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಸರಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಇಡೀ ಕುಟುಂಬದ ಜೊತೆಗೆ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರತಿ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಆ ಕ್ಷಣದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ 21ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರವು ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಅವರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅರಿವಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ವೈಚಾರಿಕವಾಗಿ, ಚೌಕಟ್ಟುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕೂಡ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯೂ ವಿದ್ಯಾದೇಗುಲವಾಗುವುದು.

ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಿದರೆ ಅವರೂ ಕಲಿತು, ಕಲಿತ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ಕಲಿಸುವಂತಾದರೆ, ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ “ಹೆಣ್ಣೊಂದು ಕಲಿತರೆ ಶಾಲೆಯೊಂದು ತೆರೆದಂತೆ” ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಗೆ ಅರ್ಥ ಬರುವಂತಾಗುವುದು.

* ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು.

ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಧಕರು

ಕ್ರೀಡಾಪಟು ಕುಮಾರಿ ಸಿ. ಸರಸ್ವತಿ

ನಗರದ ಬೆಸೆಂಟ್ ನೇಶನಲ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾದ ಕುಮಾರಿ ಸಿ. ಸರಸ್ವತಿ, ಇಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಲ್ಲೇ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಕ್ರೀಡಾಪಟು ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಕೆಯ ಸಾಧನೆ ಹಾಗೂ ಗಳಿಸಿದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳೇ ಈಕೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಾನೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡ ದ.ಕ. ಜಿಲ್ಲಾ ಒಲಂಪಿಕ್ ಕ್ರೀಡಾ ಪಂದ್ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗಿಯರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ 4 ಅಡಿ 6 ಇಂಚು ಎತ್ತರ ಹಾರಿ ಹೈಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು, 13 ಅಡಿ 101 ಇಂಚು ದೂರಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದು ಲಾಂಗ್ ಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ, 200 ಮೀಟರ್ ಓಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಭಾಗದ ಹೈಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಪಡೆದುದಲ್ಲದೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 15 ಪಾಯಿಂಟ್ ಗಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಚಾಂಪಿಯನ್‌ಶಿಪ್ ಪಡೆದಿರುವಳು.

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ದಸರಾ ಪಂದ್ಯಾಟದಲ್ಲೂ ಕುಮಾರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿರುವಳು. ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ದಸರಾ ಪಂದ್ಯಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಓಪನ್ ಕ್ಲಾಸ್ ವಿಭಾಗದ ಹೈಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ, ಮತ್ತು ಲಾಂಗ್ ಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗಿಯರ ವಿಭಾಗದ ಲಾಂಗ್ ಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ, ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಭಾಗದ

ಹೈಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಹಾಗೂ ಲಾಂಗ್ ಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದ ದಸರಾ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗಿಯರ ವಿಭಾಗದ ಲಾಂಗ್ ಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ವಿಭಾಗದ ಹೈಜಂಪ್ ಮತ್ತು ಲಾಂಗ್ ಜಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವಳು. ಈ ರೀತಿ ಯಶಸ್ಸಿನ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕುಮಾರಿ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಕ್ರೀಡಾರಂಗದಲ್ಲಿ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ನಾಟ್ಯಪ್ರವೀಣ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜಶ್ರೀ ಶೆಣೈ

ಎಳೆತನದ ಪ್ರತಿಭೆ, ಆಸಕ್ತಿಗಳೇ ಮುಂದುವರಿದು ನೃತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತೆಯಾಗಿ ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿರುವವರು ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜಶ್ರೀ ಶೆಣೈ ಅವರು. 'ಕರ್ನಾಟಕ ಕಲಾತಿಲಕ', 'ಶಾಂತಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ', 'ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಶ್ರೀ ಗುರು ಉಳ್ಳಾಲ ಮೋಹನ ಕುಮಾರರವರು ಇವರ ತಂದೆ, ನೃತ್ಯ ಗುರು ಹಾಗೂ ದಾರಿ ದೀಪಕರು. ಆರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹನ್ನೆರಡನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ರಂಗ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಅಪ್ರತಿಮ ಸಾಧಕಿ. ಮುಂದೆ ಭರತನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿ

ವಿದ್ವತ್ ಪದವಿ ಪಡೆದು, ಆ ಬಳಿಕ ಬೆಂಗಳೂರಿನ 'ಕಥಕ್ ಆಂಡ್ ಕೊರಿಯೋಗ್ರಫಿ ನಾಟ್ಯ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್'ನಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಎ ಪದವಿ, ಭರತನಾಟ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಶ್ರೇಣಿಯ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯ ನೃತ್ಯ ಕಲಾವಿದೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾಯಾರಾವ್ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಚಿತ್ರಾ ವೇಣುಗೋಪಾಲ್ ಅವರಿಂದ ಕಥಕ್ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದಾದ್ಯಂತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ನೃತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿ ಖ್ಯಾತಿಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಕಾರ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳ ನೃತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಇವರಿಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ 'ನಾಟ್ಯ ನಿಕೇತನ' ನೃತ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಲಲಿತಕಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪರೀಕ್ಷಾ ಮಂಡಳಿಗಳ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹಲವೆಡೆ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಹಳೆವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತರು. ಮಾತೃಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿರಂತರ ಸಂಪರ್ಕವಿರಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನರ್ತಕಿ- ಕೊರಿಯೋಗ್ರಾಫರ್- ನಿರ್ದೇಶಕಿ- ಶಿಕ್ಷಕಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಪಂಕ್ತಿಯ ಕಲಾವಿದೆ.

ನಟ, ನಿರ್ದೇಶಕ ಲಯನ್ ಕಿಶೋರ್ ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಲಯನ್ ಕಿಶೋರ್ ಶೆಟ್ಟಿ. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಲಕುಮಿ ನಾಟಕ ತಂಡ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಲಲಿತೆ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕ ತಂಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾದೃಶ ಕೊಡೊಗೆಗಳನ್ನು ಇತ್ತವರು. ತುಳು ನಾಟಕ ಕಲಾವಿದರ ಒಕ್ಕೂಟದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಲಯನ್ ಸಂಘದ ಮೇರು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. ನಿರಂತರ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅಭಿನಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದವರು. ಕಲೆಗಾಗಿ,

ಸಮಾಜಸೇವೆಗಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವ! ಕೊಡುಗೆ ದಾನಿ. 'ಕೊಡಿಯಾಲಬೈಲಿನ ಕರ್ಣ' ಎಂದೇ ಜನಜನಿತರು. ಸುಮಾರು ಅರುವತ್ತರಷ್ಟು ಕಲಾವಿದರ ಪೋಷಕ. ಅದೆಷ್ಟೋ ನಾಟಕ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತರು. ಲಕುಮಿ ಸಿನಿ ಕ್ರಿಯೇಷನ್ಸ್ ಬ್ಯಾನರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿ ತೆರೆಗೆ ತಂದವರು. ಮೊದಲ ಫಿಲಂ "ಎಕ್ಸಕ್ಸ"ದಿಂದ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕಾಯಕ ಪಿಲಿಬೈಲ್ ಯಮುನಕ್ಕ, ಅಮ್ಮೆರ್ ಪೋಲೀಸ್, ಮೈ ನೇಮ್ ಈಸ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ ತುಳುವರು ಮರೆಯರಾರದ ತುಳು ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತವರು. ಒರಿಯರ್ದೊರಿ ಅಸಲ್, ಒಂಜಿ ನಿಮಿಷ, ಒರಿಯ ಮಗೆ, ಬೀರ ದೇವು ಪೂಂಜೆ, ಕಟೀಲ್ದಪ್ಪ ಉಳ್ಳಾಲ್ಡಿ, ರಾಣಿ ಅಬ್ಬಕ್ಕ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಯ, ಭೂ ಕೈಲಾಸ ಈ ಮೊದಲಾದ ನೂರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ತುಳು ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದ ಮೇರುನಟ. 'ಕಟೀಲ್ದಪ್ಪ ಉಳ್ಳಾಲ್ಡಿ' ನಾಟಕ 300 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ತುಳು ನಾಟಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದಾಖಲೆಯನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕಲಾಸಿಂಧು, ರಂಗ ಸವ್ಯಸಾಚಿ ಈ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಅವರ ಬಗಲು ಸೇರಿವೆ. ವಿವಿಧ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೀಡಿದ ಸನ್ಮಾನಗಳೋ ಐನೂರನ್ನೂ ಮೀರಿವೆ. ವಿದೇಶಗಳಿಗೂ ತುಳು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಹಲವಾರು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಸೈ ಎನ್ನಿಸಿದ ತುಳುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರಾಯಭಾರಿ.

ತಮ್ಮ ಮಾತೃ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಲವು ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಕಿಶೋರ್ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಇದರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ತನು, ಮನ, ಧನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವರು. ಇಂದೀಗ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು.

Vandana Rao

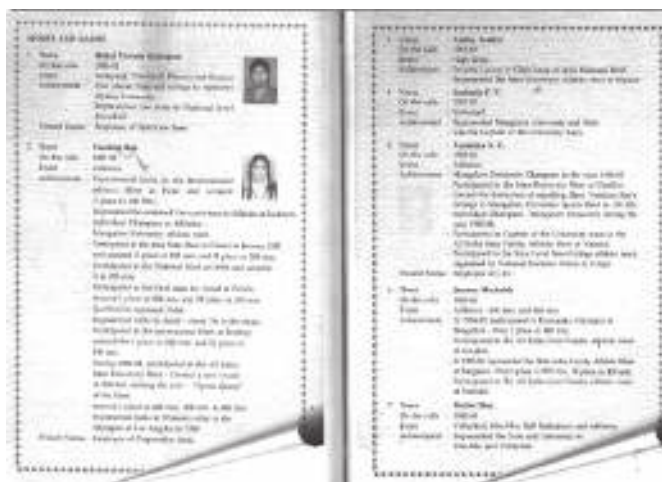

Vandana Rao is a former Indian athlete who represented India in 1984 and 1988 Olympics in 4 × 400 m. women relay race. She was awarded Arjuna award by government of India for her achievements. She is an alumae of Besant Institution.

Born: 21 April 1963 (age 55 years), Karnataka

Awards: Arjuna Award for Athletics

Achievers in Sports and Games

Athlete Vandana Rao was felicitated at the valedictory function of Besant centenary celebrations.

Honouring Ms. Vandana Rao on Silver Jubilee function of Besant P.U. College -1997

Ms. Vandana Rao, an outstanding athlete of international fame, being honoured by Shri Manel Krishna Nayak of the inter college games meet. She was a student of our college during the years 1979 - 1981.

Ms. Vandana Rao has many achievements to her credit. She has participated in many prestigious sports events like Asian games, New Delhi (1982), Olympic games, Los Angeles (1984), World Championships, Canberra (1983), Asian games, Jakarta (1983), Olympic games, Seoul etc. The quartet of Vandana, P.T. Usha, Shiny Abraham and Valsamma were called the golden girls of India for their achievements in relay events. She is a recipient of the Karnataka Rajyothsava Award in 1986 and the Arjuna Award in 1987.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕವಿತಾ ಸನಿಲ್

ನಿಕಟ ಪೂರ್ವ ಮಂಗಳೂರು ನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯ ಮೇಯರ್ ಶ್ರೀಮತಿ ಕವಿತಾ ಸನಿಲ್‌ರವರು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಳೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ. ನಗರಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮೇಯರ್ ಎನ್ನುವ ಹಿರಿಮೆಗೆ ಅವರು ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು.

Kavitha Sanil remembers the time she first got acquainted with karate. It was when she was in class 5, and saw some children practicing the martial art early one morning. She lived with her family in Marakada in Mangaluru, and says that she jumped up and down at the sight of those children. She urged her mother to allow her to join the class.

Kavitha is the incumbent mayor of Mangaluru, a post she has held from March this year. The 36-year-old two-time councilor is also a black belt in Indian and Budokan karate forms. Having won many accolades at the state as well as national level,

Kavitha has now decided to re-enter competitive karate after a nine-year-hiatus.

"It is a bit nerve wracking, but I am looking forward to it," Kavitha tells TNM. "The last time I competed was in 2008, when I was 2.5 months pregnant. I won a gold then," she adds.

ವಿದುಷಿ ಶಾರದಾಮಣಿ ಶೇಖರ್

ನಿರ್ದೇಶಕಿ, ಸನಾತನ ನಾಟ್ಯಾಲಯ, ಮಂಗಳೂರು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಮತ್ತು ನೃತ್ಯ ಕಲಾವಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು ನೃತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀವಮಾನ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ನೀಡುವ ಶಾಂತಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತೆ, ಮೂರು ದಶಕಗಳ ನೃತ್ಯ ಅಧ್ಯಾಪನ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶನದ ಅನುಭವಿ. ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ. ನೃತ್ಯ ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಕೊರಿಯೋಗ್ರಫಿ, ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿಕೆ.

ದೂರದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ನೃತ್ಯೋತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು. ಹಲವು ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂದುಳಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಚಿತ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವಸತಿ ನೀಡಿಕೆ. ಹಲವು ನೃತ್ಯ ಉತ್ಸವಗಳ ಸಂಯೋಜಕಿ, ಹತ್ತಾರು ಸನ್ಮಾನಗಳಿಂದ ಪುರಸ್ಕೃತರು.

[ಇಲ್ಲಿ ಆರು ಮಂದಿ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಧಕರನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಬರಹಗಳು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಶತಮಾನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ನೂರಾರು ಸಾಧಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿನಂದನೆ, ಗೌರವ]

ಬೆಸೆಂಟ್‌ನವರು

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು - ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಗುರುತನ್ನು ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೇಳಿದ್ದಾಗಿ ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆ ಅವರು ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹಿಂದಿನ, ಇಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗದಲ್ಲೂ ಅನೇಕರು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆಡಳಿತ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸೇವಾ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರಾಗಿ ಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಶಿ

ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ, ಧೀಮಂತ ಚಿಂತಕ ದಿ ಎಸ್. ಮುಕುಂದರಾಯರು

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿದ ಪ್ರಮುಖ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಲೇಖಕ, ಚಿಂತಕ ದಿ ಎಸ್. ಮುಕುಂದರಾವ್ ಅವರು ಒಬ್ಬರು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಂದಿನಿಂದ, ತಮ್ಮ ಕೊನೆಗಾಲದವರೆಗೆ (1980) ಅವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಕೆನರಾ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ - ಹೀಗೆ ಉಭಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲೂ ಮುಕುಂದರಾಯರು ಓರ್ವ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಬುದ್ಧಿ, ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶ ನಡತೆಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡವರಿವರು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ, ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೋರ್, ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಮುಂತಾದ ನಾಯಕರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಬಾಳಿನ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡವರು. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಧಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಾಗ, ಅದರ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸೇರಿದ ಮೊದಲಿಗರಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಒಬ್ಬರು. ದಿ ಎಂ. ಎಸ್. ಏಕಾಂಬರ ರಾವ್ ಮತ್ತಿತರ ಸಹವರ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಿಂತನಗೋಷ್ಠಿಗಳು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಸಮಾಜಸೇವೆ ಮೊದಲಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು ಮುಕುಂದ ರಾವ್.

ಅತ್ಯಂತ ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧವಾದ ನಡೆನುಡಿ, ಗಂಭೀರ ಚಿಂತನೆಗಳು, ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಬೋಧನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಒಡನಾಟಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠಮಟ್ಟದ ಅಧ್ಯಾಪಕರೆನಿಸಿದ ಮುಕುಂದರಾಯರನ್ನು ಅವರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆದರ್ಶಗುರುವೆಂದು ಇಂದಿಗೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗೆಗೆ, ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ, ಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ದುಡಿಯುವುದು ಅವರ ವ್ರತವಾಗಿತ್ತು.

ಸದಾ ಅಧ್ಯಯನಶೀಲರಾದ ಮುಕುಂದರಾಯರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸದಭಿರುಚಿಯ ಆಸಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಕನ್ನಡಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಜೊತೆಗೆ ಬಂಗಾಳಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ಇದ್ದಿತು. ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಠಾಗೋರರು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಇವರು ಭಾಷಾಂತರ

ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಉತ್ತಮ ವಾಗ್ಮಿಯಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ವೈಚಾರಿಕ ಚಿಂತನೆ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮಂಡನೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿಹಾಸ್ಯಗಳ ಸಮ್ಮಿಲನವಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ, ಎಂ. ಎಸ್. ಏಕಾಂಬರ ರಾವ್, ಎಂ. ಎಸ್. ಮಾಧವ ರಾವ್, ಸುಂದರಿಬಾಯಿ, ಪಿ. ಕೆ. ನಾರಾಯಣ, ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪ, ಇವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಮುಕುಂದರಾಯರು ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಕಾರಂತರ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯು ಕೇಂದ್ರವೆನಿಸಿತ್ತು.

ಉತ್ತಮ ಲೇಖಕರಾಗಿದ್ದ ಮುಕುಂದರಾವ್, ಹಲವು ವೈಚಾರಿಕ ಲೇಖನಗಳನ್ನು, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅವರು ಬರೆದ “ಭವ್ಯಭಾರತ ದರ್ಶನ” ಮೊದಲಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಕೊಡುಗೆ ಸಂದಿದೆ. ಜಿಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಗಿಲ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಹಲವು ವರ್ಷ ದುಡಿದ ಅವರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಅವಧಿಗಳಿಗೆ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತು ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅವರ ಭಾಷಣ, ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮನ್ನಣೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ “ವಿದ್ಯೋದಯ” ಎಂಬ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಕುಂದರಾಯರು, 1972ರಲ್ಲಿ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು ಸ್ಥಾಪನೆಗೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿನ (ಅಂದಿನ ಹೆಸರು) ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಆರಂಭದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಅವರು 1980ರ ತನಕ ಇದರ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು.

ಆದರ್ಶ ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಪ್ರಖರ ಚಿಂತಕ, ಲೇಖಕ, ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞ ಮುಕುಂದರಾಯರ ಸೇವೆ ಸದಾ ಸ್ಮರಣೀಯ. ಅವರ ಬದುಕು ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ.

(ರಜತ ವಸಂತ -1997 ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ರಜತೋತ್ಸವ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ)

ಭಾವಾಂಜಲಿ

..... ಹಿರಿಯರಾದ ಮಣೀಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಬಗೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ...
ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.....

ಅದರೆ... ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಯೋಗ್ಯತೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕೆಲವೇ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ.

ದಿ| ಯು. ಸುರೇಶ್ ಮಲ್ಯ

ಸದಸ್ಯರು, WNES ಸಮಿತಿ

(ನಿಧನರಾಗುವ ಕೆಲವೇ ದಿನ ಮೊದಲು ಶತಸ್ಥಿತಿ ಕಡತದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಅವರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ
ಚಿನ್ನದ ಪೆನ್ನಿನೊಂದಿಗೆ)

ದಿ| ಯು. ಸುರೇಶ್ ಮಲ್ಯ

ದಿ| ಯು. ಸುರೇಶ್ ಮಲ್ಯರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ

Model of the old iconic building - Design and Execution work by Late Sri Suresh Mallya

Chugging down memory lane...

■ Mrs. Aruna Shenoy

I have hopped on and off the Besant train at various junctions of my life. It has always been a pleasant journey filled with indelible memories and insight.

I first boarded it in the year 1980, as a lecturer in Besant Junior College. It was then under the leadership of Ms. Girija Bai, a woman of stern aspect but with a heart of gold. My colleagues - Smt. Parvathi Javalli, Smt. Sathya, Sri. Prabhakar Joshi, Sri. Madhava Acharya, to name of few were very knowledgeable people totally committed to the art and skill of teaching. It was a happy infection that I caught on and grew feverish with enthusiasm

Armed with little Kannada and no Tulu I took great pains to learn words in the local dialects to explain difficult concepts in English. Many a time this led to outbursts of laughter from the students, who became my teachers, corrected me and enjoyed the role reversal!

My classes were often at the fag end of the morning session. At noon, the heady smell of garlic tempering would beckoningly waft from a house near by through the window and stir our hungry stomachs to play symphonies. I would pause to allow the students to savour the aroma. They would laugh aloud and this kept them alive and awake till the class got done.

The next time I jumped on board was at Besant Women's College where Prof. Gomathi was at the driver's seat. She ate, drank, slept and breathed Besant! Entering her room used to shoot up my blood pressure several notches higher than normal! Nothing went unnoticed under her sharp supervision when she walked down the corridor; both students and teachers wore on their best behavior! If you proved to be good and sincere at your work, she showered you with appreciation making you want to run that extra mile!

During her tenure the Panel (I'm using a capital 'P' because we felt we were about to face a firing squad and be shot at close range) arrived to give permanent status to the temporary lecturers. We requested her to help us out at the interview. She nodded vigorously with a smile, but sat immobile and expressionless throughout the exercise and looked through us as if we were made of thin air, allowing us to face the slings and arrows of outrageous fortune! That we were successful is a different story! Later, she told us that she had no doubts regarding the efficiency of her flock! We were left both 'shaken' and 'stirred' by her comment. I saw her a day before she passed away at the hospital. But women like her live eternally in the memory of those who come under their influence. May her soul rest in peace!

I loved my students of English literature. A teacher only inspires; students learn on their own, driven by a deep-seated desire to know more. I remember many of them sitting in rapt attention and I could literally hear their brains ticking with earnest curiosity. To name just a few would be doing injustice to many others. But I see this as an opportunity to thank them for making me complete as a teacher.

My life took on a nomadic nature and once again I had to leave Besant to meet the demands of my family life. But to this day I find it hard to cut off the umbilical cord that binds me to this Institution. In the course of my wandering I have worked in many other colleges, but the bonds that link with Besant are made of steel. It's forged with the love and affection conferred on me by my dear colleagues. To this day I remember the fun we had enacting, comic, skits and dancing with

embarrassing grace on 'Students Day' to the horror and delight of the student body! With two left feet, innumerable thumbs and myopic eyes I remember daringly dancing as Priyamvada in the company of 'Shankunthala' who held a Ph.D in the art of dancing!

The last time I jumped on to the train again was when my dear friend Mrs. Manjula K.T was in the hot seat. She was so full of plans to raise the academic standards of the college and help students cope with the demands of progress. Now Besant Women's College had taken on a new appearance. A modern building stood tall and proud! The click-clack of typewriters was replaced by the tap-tap of computer beeps. Interesting courses were on the menu card and young and dynamic teachers were bustling all around. I felt ancient! My students who were now lecturers in the department had to walk on razor's edge, balancing delicately between treating me as their teacher and also the junior most lecturer in the department! Hats off to them for they succeeded in the act, without causing a single moment of embarrassment.

And this is my personal perspective. It may be a little unfocussed at times, coloured by emotions

and prejudices, perhaps. But the larger perspective is what should be indelibly imprinted in public memory- that is the mission of the institution. First, to accommodate within its fold, whosoever seeks education, especially those who come from the less privileged strata of society; secondly, to provide women with such skills to empower them to remain independent, efficient and brave in the face of adversity or harshness if they happen to accost them; Thirdly, to teach good values to help them contribute meaningfully to their family welfare and society at large; and finally to honour Indian traditions and respect the sanctity of our soil.

It is these noble ideas that spurred Madam Annie Besant to lay the foundations of our Institutions and it is the very same goals that fired the enthusiasm of stalwarts like Sri. Manel Srinivas Nayak. I still hear the tap tap of his walking stick on the corridors of the college. Maybe these noble souls are still hovering around offering guidance and direction to the new generation. Let us all be worthy of their trust in us! May the Besant Institutions thrive and prosper in all years to come!

* Lecturer in English, 1980-2014, BWC

“Death consists, indeed, in a repeated process of unrobing, or unsheathing. The immortal part of an shakes off from itself, one after the other, its outer casings, and - as the snake from its skin, the butterfly from its chrysalis - emerges from one after another, passing into a higher state of consciousness.”

”

- Annie Besant

Dr. Annie Besant

and the Indian Freedom Struggle Movement

Preetha Bhandary

**“Keep the Flag of Freedom, flying
To your latest breath;
If you cannot win her living
Conquer Her by death.”**

These were the very words of Dr. Annie Besant, who though by birth was an Irish woman, became an embodiment of Indian culture through her noble deeds.

Mrs. Annie Wood Besant was a prominent theosophist, social reformer, political leader, women’s rights activist, writer, orator, philosopher, and supporter of both Irish and Indian self-rule, who influenced the Indian freedom struggle movement in a major way.

She was born as Annie Wood, on October 1st, 1847, in a middle-class family of Irish origin in London. After her father’s death in 1852, the family faced great difficulties and she had to leave home to stay at Paris with Ms. Maryat, a stern and religious woman of great understanding, known as ‘an institution by herself’. Under her guidance, Annie alongside her religious activities also discovered the love of knowledge that remained with her all through her life. She found time to read translations of Plato, Dante and the Illiad. These readings perhaps laid the foundation of her political career.

After a tempestuous life full of upheavals, Annie met Mr. Charles Bradlaugh in 1874. This meeting was an important milestone and a turning point in her life. Mr. Bradlaugh was the President of the National Secular Society, which Mrs Besant joined later as an active preacher of atheism. She made many violent enemies because of her political outbursts against the British Government. Her interest in spiritualism and her reading of the ‘Secret Doctrine’ by Madame Blavatsky won her

to Theosophy. She joined the Theosophical society in 1889 and came to India in 1893 to deliver her spiritual message. From then onwards she lived in India and contributed much to education and Hindu revival by lecturing, translating Indian texts into English and establishing schools for children. In the words of Sri. C. Rajagopalachari, “she wanted young India to feel sure of the greatness of Indian culture and religion”.

Soon she migrated to India and after about two decades, became the President of the Theosophical Society. Initially, she devoted herself to the cause of social and educational upliftment of the Indians, but, with the passage of time, she realized that no real improvement was possible without raising the political status of India. After delivering a series of Lectures on ‘Wake up, India’, she inaugurated the publication of a new weekly newspaper, ‘The Commonwealth’ - through which she tried to reach out to the masses. During the course of a lecture in 1910, Mrs. Besant declared, ‘Stop saying, I am a Punjabi; I am a Bengali..., Leave all that behind and teach your boys and girls to say, “I am an Indian. Out of the mouths of such children shall be born the India of tomorrow.... Hindus and Musalmans must join hands for both are Indians.... The light that comes from all faiths should unite and blend into one Divine Wisdom.”

Both the Indian and Anglo-Indian newspapers had mixed reactions about the writings of Annie Besant. While the Indian papers supported her cause, the Anglo-Indian press criticized her activities. ‘The Englishman’, stated that her demand for Swaraj was nonsense, while ‘The Indian Mirror’ from Calcutta, ‘The Indian Patriot’ from Madras and such other papers opposed her ideas. But this did not discourage Mrs. Besant. She continued to influence the minds of the people through her

lectures on India's rich heritage and the need for a free India. In October 1913, she spoke at a public meeting in Madras recommending that there should be a Standing Committee of the House of Commons for Indian affairs which would go into the question of how India might attain freedom. Realising that a newspaper would help propagate her political thoughts, she founded a weekly newspaper in January 1914. In June 1914 she purchased an existing newspaper called 'Madras Standard' and renamed it 'New India'. 'The New India' was a pro Indian freedom related newspaper, which simultaneously worked as a mouthpiece for the views of its founder Dr. Annie Besant. People began to eagerly read the 'New India' for the editorials written by Mrs. Besant and the news of the progress of the Indian freedom movement.

After the return of Gandhi to India, with the involvement of Bipin Chandra Pal, Bal Gangadhar Tilak, Lala Lajpat Rai, Gopal Krishna Gokhale, Motilal Nehru Jawaharlal Nehru and others, the Indian freedom struggle began to gather momentum in places other than Delhi, Calcutta and Bombay. Besant emerged on the political scene of India at that very significant point of time when the country was in need of a leader, who could give a practical lead to the nation. There was sudden and unexpected dearth of prominent leaders in the country at that point of time. Gopal Krishna Gokhale had breathed his last and many other senior leaders had become weak, due to age and circumstances. Mahatma Gandhi had just arrived in India and required sometime to plunge into active politics. Annie Besant was terribly saddened to see how the once fairly self-dependent Indians were driven to the edge of poverty and helplessness by the British.

In 1914, Annie Besant vocalized the idea of the inclusion of more Indians in making decisions related to India at a political and economic level. She called this freedom 'Home Rule', similar to the Home Rule Movement in Ireland. She began to be active in the Indian National Congress, as a delegate as well as a member of various committees. In 1915, in a meeting in Bombay, she explained her plan for the establishment of the Home Rule League.

Annie Besant started the Home Rule League along with Lokmanya Tilak in September 1916 announcing it in 'New India'. This was one of the most important milestones in Mrs. Besant's career. Annie Besant was elected as its President and G.S Arundale as its organizing Secretary and together they motivated Indians to strive towards a free India. Soon, people from various sections of the society including peasants and workers, became active participants of this movement. People were made to understand the objectives of the Home Rule. In simple, it meant the Government of the people and by the people. It also meant free and compulsory education for every child, and administration through elected representatives. In short it urged India to be a free nation.

Bal Gangadhar Tilak too had formed a similar Home League. Due to its danger to the British empire, Tilak was exiled and in June 1917 while Annie Besant was interned in Ootacamund with two principal workers G. S. Arundale and B. P. Wadia, thus interrupting the publishing of 'The New India'. However, due to widescale protests all over India and abroad, the internment order was withdrawn, and in August 1917 Besant was made the President of the Calcutta Session of the Indian National Congress. As a result of her campaign and because of the pressure of public opinion in India, the Montagu - Chelmsford proposals were enacted by the British Parliament which created a few nominal openings for Indians in certain local councils.

In 1917 Mrs. Besant was elected as President of the Indian National Congress. This was the highest honour India could bestow on anybody at that time. She was the first woman to become the Congress President. Her Presidential address was a charter of National Liberty, which touched upon all-important aspects of national significance, including the national flag. After our first National flag was hoisted on August 7, 1906, it underwent changes in 1907 and again a third time in 1917 it was hoisted by Dr. Annie Besant and Lokmanya Tilak during the session of the All India Congress Committee at Bezwada in 1921. It showcased unity among Hindus, Muslims and other communities while the spinning wheel represented growth.

Realising the bitter truth that the system of education imposed by the British Imperialistic regime had a negative impact on the Indian minds, Annie Besant tried to evolve an alternative system of education more suitable to shape India and enable her to preserve her priceless heritage. The closing years of the 19th century was a period, when the Western education and the Western domination was clearly evident in India. A section of the people felt proud in imitating Western mode of life and culture, while the conservative section of the society found it difficult to accept their views. Then it was Mrs. Besant who reminded the Indians of their glorious past and the rich culture of India. She also raised her voice against casteism, child marriage and untouchability and began her crusade for education alongside women empowerment. She had a great role in the cultural and educational renaissance of India. In order to put an end to the existing social evils in the society, she started schools and colleges for boys and girls like the Central Hindu school and College which later merged with the

Banaras Hindu University, and sponsored National Education Institutions in select centres all over the country.

After a period of incredible activity, Mrs. Annie Besant breathed her last on 20th September 1933 at Adyar in Madras. Through her hard work and intelligence, she paved the way for India to liberate herself not only from foreign rule, but also from different kinds of agonies such as, economic oppression, educational backwardness, ignorance and illiteracy. Her rational thoughts and deeds along with her love for the country obtained for her, an illustrious place in the history of India, at a very crucial period of freedom struggle. To conclude in the words of Mahatma Gandhiji, 'As long as India lives, the memory of the magnificent services rendered by Annie Besant will also live. She endeared herself to India by making it her country of adoption and dedicating her all to it.'

* Student of Besant PUC and Degree Colleges , 1981-1986
Currently working in the Department of English, BWC.

A drama on Gandhiji - Old file photo

Golden Memories of Yesteryears...

Zeena Flavia D'souza

“The past always seems somehow more golden, more serious, than the present”, says Jon Meacham. This quote is so very apt. As I drive down my memory lane along the years 1985-1990, every moment spent in my Alma mater’s embrace appears as precious as gold.

Besant College was my second home for five fruitful prime years of my life, when my personality had to be shaped and I was like raw clay ready to be formed and molded into a strong character within a very short span of time. This rightly happened in a campus which kept buzzing vibrantly with young bubbling and energetic teenagers where some of them were found tossing the volley ball high up almost touching the roof tops, flinging rubber rings up in the air, some catching “throw” balls, quick and agile girls chasing opponents in the game of “kho kho”, shrieking and loud applauds by enthusiastic audience and many more just chit chatting on the long corridors during the break time. We had lot of unending real life stories to share with our friends unlike now as we have only forwarded pictures and videos, which we share on social media. We easily found time to visit our friend’s homes during weekends and bond with their families.

Our academic knowledge was enhanced not just by going through books, instead we had serious topics being discussed and debated within the four walls of the classrooms, by our teachers who were capable in sensitizing us to social and national issues. Though we did not have access to audio visual aids as the present students enjoy, our language teachers took us to the world of fantasy, nurturing the creative ideas of budding poets and writers and triggered our imaginations. Everyone felt at ease to walk into the staff room and get complex and petty matters clarified and settled as our teachers had created a congenial environment, which enhanced the student teacher rapport. The various clubs gave us an opportunity every week to nurture our hidden

talents by exhibiting them in various competitions held within and outside the college. We were privileged to have exemplary teachers with excellent teaching skills, which would be proved at the end of the academic year when the university results were out, where girls from our institution would bag gold medals, ranks and many other laurels. Almost every other day our college used to feature in popular local newspapers publishing the championships and other achievements of our batch mates in various academic and extra-curricular activities.

It was during our student days that for the first time in our city, the Women’s Wing of National Cadet Corps (NCC) had been instituted, during the year 1987- 1988. The exposure to Army etiquette and the rigorous march-past training given by the NCC officers made us tough from within and very much confident in our outlook. One of my lifetime achievements was that I got a very significant opportunity to contest for the post of the Students Council President during my final year B.Com course in the year 1990 and won the elections. This position enhanced my self-esteem and sense of responsibility and polished my leadership skills and made me profoundly involved in serving my alma mater.

The most vivid memory of fun and excitement was the preparation and also the finale of our college’s Decennial Celebrations. We were thrilled to be trained by artistes who came all the way from Switzerland to train us in Swiss folk dances. My excitement had no bounds when I was all set to perform along with many others at the prestigious Town Hall of our city. The beautiful colorful costumes

and the mesmerizing dance moves, the display of multicultural talents by well-trained students on an eventful evening were much appreciated and applauded by the audience. The following day we were even more excited to see our pictures appear in newspapers, putting us in the limelight, giving us the feel of celebrities. All this and many more instances and resources shaped and moulded our characters to be resourceful and strong women in our society. Many of my seniors and juniors who have passed out of the portals of Besant Women's College adorn high positions like managers in banks, teachers in reputed schools, professors in universities, cinema stars, office executives, female business tycoons and many of them serve in government offices spread throughout the country.

As a sign of gratitude towards our alma mater, the former students have been in touch with the college, extending the much-needed support

in most of the endeavors through the Alumnae Association. There are many instances where the ex-students have contributed their resources generously towards the modernization projects of the institution and they pledge to do so in all future accomplishments. As this prestigious institution crosses a centenary mile stone, I sincerely wish that my alma mater may shine in its glory and be a beacon of light to scores of lives who will rekindle the flame of a true Besantian spirit in the lives of multitudes, as they journey through their own lives.

Hail my alma mater... I remain indebted to you forever!

*** 1985 to 1990 - Student of Besant PUC and Degree Colleges, Assistant Professor at St. Aloysius College (Autonomous), Mangalore.**

ANNIE BESANT - THY NAME

Meera Edna Coelho

Anointed and designed uniquely for a purpose,
No stone you left unturned till you did Repose.
Nothing could deter your vision of Empowering Women,
In so doing, you lived up to your fundamental priority;
Educating Women you believed would help the Nation's prosperity.

Bold and beautiful is your life's story,
Encaptivating hearts on the road to glory.
Storming you came to the coastal town of Mangalore
And laid the foundation for a girls' school BESANT therefore.
No turning back, no turning back since Nineteen-eighteen;
There, now SHE stands, a towering Taxila to students umpteen.

*** Student of Besant Institutions: 1980-1985
Currently working in the Department of English, Besant Women's College**

Dr. Annie Besant's Contribution to Women Empowerment

■ Vijayta Choradia

To empower means, 'To authorize'. Who empowers whom? The answer is simple. No one can empower anyone. The best way is self-empowerment. In the past self-empowerment of women occurred at a very slow pace while today, women around the globe are awakening to their hidden potentials and contributing their very best to the growth of the society. The success rate is indeed astounding.

Women empowerment can be understood as women enabling themselves to acquire and possess power resources in order to make decisions on their own or resist decisions made by others that affect them. Today, most of the modern democracies and developing nations have a public agenda for the process of women empowerment. It is more or less a kind of national commitment. It emphasises the need to provide economic stability, judicial stability, social, political and all other essential rights to women. Women empowerment has components such as women's sense of self-worth, their right to have and determine choices, their right to have access to opportunities and resources and their ability to influence the direction of social change.

Education though is important for every individual living on this earth, it is very essential for women. Educating girls is very important not only because it gives them an opportunity to earn but also because women are the pillars of support to a healthy and happy family. They can contribute immensely to managing the budget and also maintaining savings for future use. Therefore young girls should be given every opportunity to gain proper education. Women constitute almost around 50% of the world's population. But unfortunately, women are not treated as equal to men in many places, especially in the east. In the western countries women are treated at par with men in most fields. Inequalities between men and women at various levels have given rise to gender related problems.

Dr Annie Besant is one of the greatest pioneers of women's education and will always be remembered for her contribution towards the same. She was

a leading member of the Theosophical Society, a feminist and a political activist. It was her firm conviction that India's greatness would bloom fully when it's womanhood obtained a larger, freer and fuller life. She was born on October 1, in the year 1847 in London into a middle class family of Irish origin. When her mother could not afford her education, she sent her to a friend where she learnt a sense of duty towards society and what independent women could achieve. In 1904, Dr. Annie Besant expressed a concern that women in India were deprived of education. She wrote a pamphlet entitled "The Education of Girls" and sent it to the Theosophical Society of Delhi. They were among the first to seriously think about the necessity of educating girls.

Annie was the most powerful woman in Indian politics. Though British, she took up Indian cause as her own and spent the last forty years of her life in India. She argued to abolish child marriage, support birth control, educate women, end patriarchy and thereby reform the position of women in the Indian society. Dr. Annie Besant did not join any of the women's right organizations but wrote and spoke widely in defence of women's emancipation. She felt that the progressive development of the nation is possible only by educating women. She has been a great contributor in changing the lives of Indian women and will be fondly remembered for her unique contributions.

* Student , Besant Institutions (1997-2004)
Business Centre executive at Ascendas-Singbridge,
Bangalore.

Besant - A Ray of Hope !

Aima Sherin Shafi

I recall even today, the first day of my undergraduate studies at Besant Women's College, Kodialbail, Mangalore. It was pouring heavily and the dark clouds were slowly melting into clear water. In the midst of the heavy downpour I entered the portals of the college and the feeling I had at the moment was something very unique! It felt like somewhere beneath the gloomy lights there was still a ray.... a ray of hope!

I still can't get over that first impression. The atmosphere around made me feel optimistic and I realized that within the limited space was hidden a great world of opportunities! That's the first feeling you experience when you walk into the premises of Besant Women's College. Any woman seeking knowledge is always welcome in its portals. Such is the triumph of this institution, the seed of which was sown by none other than the great visionary, Dr. Annie Besant.

The three years in Besant Women's College has given the required warmth and nourishment to sow our dreams and passions into the earth of opportunities in order to achieve a happy adulthood. I wouldn't say success is all about attaining the highest educational qualification or reaching the peak of a career. It is all about transforming a shy and timid person into someone confident and empowered and enabling her to convert her dreams into reality.

Besant Women's College functions as per the vision of Dr Annie Besant. Hence it was impossible to escape being a good human being before being a good student. That's the kind of vibe in the air. I remember my first year in college when I was able to motivate my fellow students that we were not just there to get our academic degree but a degree for life as the transition from teenage to adulthood took place there.

When I joined college I never thought I could be a woman of substance down the lane. As a teenager, one is uncertain about anything and everything.

However today with a career spanning over two and half years doing something I am fairly good at, I believe that my alma mater has the most to do with moulding me into a woman of substance.

Having completed my graduation at Besant women's college with a Bachelor's Degree in Food, Nutrition and Dietetics I clearly knew what I wanted to specialize in and proceeded to continue my Masters in Food Science and Technology. My experience at Besant College is what helped me identify my interest and the path required to reach my goal. Three months after my post-graduation I got my first job in a well reputed organization at the Middle East. Three years later with three companies in my kitty I feel the urge to grow and not to stick to one place. I firmly believe in the quote 'flow like water'.

Life takes us through pressure, happiness, stress, and uncertainty - various transitions that mould us into better individuals, which finally make us accept life the way it is. All these mixed experiences and feelings are essential to fine-tune us into refined human beings. This important aspect in life, I learnt when I was in my first year of college. Generally, students expect college life to be like the one created in movies- all play and no work! But Besant turned out to be the opposite. I still remember our Laboratory days when we were divided into groups and together we toiled. Eventually we learned to adjust and enjoy teamwork, which ultimately groomed us in the right direction.

Apart from studies, I also enjoyed anchoring and I got ample opportunities to perfect my skills, when I was in college. Today if I can stand in front of a crowd including my colleagues and directors at my workplace and impart training to my juniors, it is only because of the confidence that I gained from my school and college days. I am extremely grateful to all my mentors who have given me anchoring opportunities, which helped me discover my inherent talents. I have always admired all the tedtalks and wanted to do it one day, to inspire someone and be confident while delivering it. Today if that has been possible, it is definitely because of the knowledge and guidance I received from my Alma Mater - Besant Women's College.

Today after eight years of completing my graduation, I can proudly say that those three years at Besant Women's College contributed immensely in the shaping of my personality. Today I am a woman balancing out professional and personal life. I am like any other human being erring at times, but always learning and growing from it in order to inspire life for other young girls who were uncertain at the age of eighteen but however awaiting for a ray of hope!!

*** 2010-2013 - Student Besant Women's College Asst.Hygiene Manager- IHG InterContinental Hotels Group, Dubai.**

**Margarette Cousins founder H.M. of B.G. School with Students, Staff and Ladies group -1919
A rare photo**

My Alma Mater

■ Ramya Mallya

A chance meeting with one of my lecturers from Besant College at a function recently, made me realise that it's been seventeen years since I finished my pre-university course and fourteen years since I graduated out of my Degree college. My memories took me back to those care-free college days as a student.

The new-found excitement of wearing coloured dress every day, the proud feeling that I was more of an adult and less of a child, the very thought of going to a women's only college made me feel that I had won a lottery ticket.

While in the first year of my pre-university college, I was an introvert who never participated in any extracurricular activities and focused only on studies. Unexpectedly one day to my shock and surprise, my English lecturer gave me the task of proposing vote of thanks for a programme. Despite my telling her that I had never had any previous experience of addressing an audience, she insisted that I do the job and finally I did it to my utmost surprise with shaky legs though. From then on, there was no looking back! That one experience opened up a series of opportunities for me. From master of ceremony, through welcome speech to vote of thanks was a memorable learning experience which also gave me the courage to participate in several competitions until one fine day I realised it was time to move on to degree college.

Without batting an eye lid, I had opted to continue my studies at Besant Women's College. I had decided to shift from Commerce to Arts stream and in that process had lost many of my previous friends! In addition to this, I experienced severe discomfort as suddenly I was out of my comfort zone in the pre-university college. The thought of interacting with two batches of seniors made me apprehensive. But to my surprise, our seniors met us on the very first day of the college and spoke to us in a kind way. They introduced themselves and encouraged us to approach them if we needed any help. Though relieved a bit, we were still anxious

about meeting our lecturers. But once the class work commenced, we realised that we had made the right choice!

Our lecturers were indeed kind and caring. We enjoyed every single subject. Our teachers ensured that our enthusiasm to learn the subject was more than matched by their passion to teach it ! There was never a reason to bunk any classes. We used to eagerly wait for our English lectures . The spell that our lecturers cast while reciting those beautiful poems would mesmerise us and enable us experience the poets' imagination. During our history lectures, the kings and, the wars they fought would come to life in the classroom. Our Economics lecturers were successful in removing the preconceived notion from our minds that Economics was a difficult subject. They ensured that we developed a liking towards it and undoubtedly, it has helped us in taking better decisions in life.

Our lecturers encouraged us to get involved in all the activities conducted in the college. They knew our potential and motivated us accordingly. I thus got involved in enacting skits, conducting events and participating in other extracurricular activities.

It was when we were in the second year of our college that Besant Institution was celebrating its platinum jubilee. We were lucky to experience the jubilee celebrations. Our college hosted several inter-collegiate events and we got opportunities to interact with students from other colleges. All the staff and students were involved in the festivities and contributed their best towards the success of the programme. I remember spending more time, in college than at home. We were enthusiastic to be in college even on Sundays.

As an NSS volunteer I got an exposure into social service. We did lot of community service activities in and around Mangalore. Participation and paper presentations in inter-collegiate events and national level seminars boosted my confidence. With the support and guidance from my lecturers and friends, I became the President of the Students' Union. This extremely surprised my family members as they never knew I had leadership qualities. Today I can confidently say that the grooming given by our teachers has moulded us into responsible citizens. Looking back, I realised that by studying in Besant College, I have become a better human being. Brad Henry has rightly said that, "A teacher can inspire hope, ignite the imagination and instil a love for learning."

Today, when I read in newspapers about the variety of programmes organised by our college and achievements of the students in academic or extra curricular activities, I feel extremely proud to call myself a Besantian. Every time I visit college, it brings back fond memories and it feels wonderful to meet and relive the bygone days with lecturers. On this occasion of the Centenary celebration, I wish Besant Institution glorious years ahead. May the institution continue to inspire, motivate and empower many more students in the years to come.

*** 1999-2004 - Student of Besant PUC and Degree Colleges**
Present position: A homemaker, hobby baker, animal lover
and most of all a mother, to three beautiful girls.

NOSTALGIA

■ Mrs. Prabha Kudva

It was a new beginning for me when both my daughters left for Ahmedabad to pursue courses in Design and Architecture. I enrolled myself for B.Ed after which I worked for eleven years in Loretto Convent- a school located near Mother Theresa's the Missionaries of Charity in the poorest area of Calcutta. The exposure I got at the school brought about a complete transformation in me.

One of the important tasks we did was to look for poor children deprived of education, convince and bring them to school and instill the love of learning in them.

After a fruitful stay at Calcutta, when I returned to my hometown -Mangalore in 1992, Madam Gomathi, the Secretary of WNES, who was my Professor in Government College, Mangalore, asked me to take over as the Headmistress of Besant English School. I enjoyed this new responsibility and contributed my best efforts towards imparting quality education in the school.

I worked for three years in Besant English School after which Mrs. Shanthi took over as the Head Mistress and continued with the noble task

of providing good education under the dedicated efforts of the members of the Management. The students and the teachers are committed to their responsibilities and it makes me feel immensely happy to hear that Besant English School has established itself as one of the premier institutions in Mangalore.

On the occasion of the Centenary celebrations, I deem it my privilege to be connected to this noble institution and extend my best wishes to the Management, Staff, students and their parents who have nurtured this school and made it one of the best schools in Mangalore.

***Former Head mistress, Besant English Medium School**

My Sojourn in Mangalore...

■ Chaya Ranasinghe, Srilanka

India has promoted itself as an attractive educational hub in Srilanka. By being Srilanka's closest neighbour, the culture almost identical and with a plethora of recognised professional colleges, India is one of the chosen destinations for higher studies among Srilankan students.

Most Srilankan parents send their children abroad for higher studies as they want their children to experience multicultural environment and get an exposure to new cultures, technologies and ideas

Soon after my Undergraduate course in Srilanka, I moved to Mangalore in early 2009, to study B.Sc. in Food Nutrition and Dietetics. Although, initially the reality of being away from family was daunting, my College was incredibly supportive. Apart from the top-class education at Besant Women's college, I was pleasantly surprised to also find a support network that made the institution a "home away from home," most importantly for the international students! Our lecturers were very understanding and made us feel at home. I still keep in touch with some of the faculty members from my college, as over the years, I have realized the importance of the motivation they had given me during my student days, in order to mould me into the responsible and mature person I am today.

Mangalore is reputed for many educational institutions and I am certain that I attended one of the top colleges in the list of international educational institutions. Today, I fondly recollect how enriching the study experience was. Mangalore as a city is copiously filled with students and is neither small, nor too big to an extent that it could be dangerous for a girl to live alone. It is also surrounded by beautiful beaches and other places of attraction. Visits to some of those picturesque locales during holidays enabled us to not only refresh our minds but also educated us in a special way.

Besant Women's College was incredibly welcoming with frequent social and extra-curricular activities as well as academic mentoring for all students. The academics in the college provided excellent guidance and support specially for the international students even on a personal level. As a student I was involved in majority of the extracurricular activities organised by the College. My lecturers and friends encouraged me to participate in inter-collegiate competitions in the neighbouring colleges which positively helped me in building my self-confidence.

I was also a part of the Students' Council which helped me to improve my leadership and organizational skills. The reality of being away from family was intimidating at first, but the atmosphere in the college was encouraging. My other Srilankan friends and I were recognised, appreciated and guided in the right direction. I am indeed happy that I received the best education from a renowned college in India and it's a once in a lifetime opportunity! I am extremely thankful to all the teaching and administrative staff of Besant Women's College.

On this occasion of the Centenary celebrations, I wish my alma mater the very best! May the banners of Besant Institutions always keep flying high!

*** 2009-2012 - Student, Besant Women's College currently a PhD candidate at the University of Otago in the Department of Human Nutrition. I live in Dunedin, New Zealand.**

Besant Institutions – A Springboard To Success

Zinath Hussain

My journey in the Besant Institutions started when I was still a toddler and my parents admitted me to UKG. However, three years later, I was shifted to another school which was very close to my home for the sake of convenience. But somehow the initial years I spent in Besant left a lasting impression in my mind and by the time I completed my schooling, I had already decided that I would continue my further studies only in Besant College. This, I feel, was the best decision of my life.

Soon after answering my SSLC exams, the only college I applied was Besant Pre University college and thereafter got into Besant Women's College for my graduation. Today, when I look back, I feel very happy about this beautiful journey at Besant-from nursery to graduation, excluding my schooldays. I feel immensely proud to associate myself with Besant Institutions which are known for their rich heritage and now celebrating the Centenary year. I am pretty sure that all my fellow Besantians would join me in acknowledging the pivotal role played by our alma mater in enabling us attain our dream jobs and destinations. The very fact that I am a successful HR Manager, an entrepreneur with an online boutique, a content developer on youtube with travel blogs and a social media page with my cookery shows reflect on the kind of motivation I have received from my alma mater during my growing years.

I still remember the days when I was an introvert with no experience of public speaking. Like many other youngsters, even I had stage fear and could never imagine myself participating in competitions and addressing an audience. But the motivation and encouragement from my lecturers in Besant Women's College has transformed me into a positive thinker with strong will-power.

My participation in the 'cooking without fire' competition in the college gave me a different perspective about cooking which I otherwise

thought was just a routine activity which everyone does at home. Though our team didn't win the competition, we undoubtedly had lot of fun organising the ingredients and presenting the delicacies to the judges. This incident motivated me to not just write down but also design my own recipes and experiment them. I soon developed a passion for cooking and published my maiden venture 'Recipe Digest' in the year 2011. Recently when my teachers took keen interest in launching my book at an event in Besant Women's College, it was like a 'dream come true' situation for me! This connects me to Besant very strongly because, the education structure here is not only based on the prescribed curriculum but also gives equal importance to extra-curricular activities and the overall development of students.

The opportunities I got in Besant are plenty and on the occasion of the centenary celebrations of Besant Institutions, I salute with gratitude to my alma mater for guiding me in the right direction towards achieving success and motivating me to follow my passion. I shall always remain grateful to the Faculty and the Management for helping me achieve my dreams.

*** 2004 - 2009 - Student of Besant PUC and Degree Colleges
Deputy Manager, Human Resources, Shriram Housing
Finance Ltd, Mumbai**

A Note from My Diary

■ Deepika B.

Being a teacher is a privilege. But, being able to serve the institution that moulded one into a teacher and taught the basics of life is a blessing! Yes! I am immensely blessed to be working at Besant Women's College - my alma mater as a lecturer for the past few months.

This institution never fails to amaze me. I feel happy and proud to be amidst the extremely wise and talented Faculty who groomed me to be the confident individual that I am today. My teachers have shared their knowledge and experiences with out any hesitation, motivated me and encouraged my passion for teaching.

Teaching was my ambition from childhood. It became more of a cherished desire after I joined Besant Women's College. In my classes I noticed how even the complicated topics were taught with ease. Extra curricular activities brought us closer to even those teachers who taught other subjects. The pleasant smiles and the words of concern of our Faculty made our college days memorable. It is not just academics but even the hidden talents are discovered and nurtured. Also a sense of

discipline and refinement in manners is taught to the students, thereby transforming them into responsible citizens.

My experience in this college is beyond words. I enjoyed three years of my degree student life in the best way possible. My Mother Tongue being Malayalam, it also helped me to learn two popular regional languages - Kannada and Tulu, which I can now speak fluently. Being a part of this institution the second time as a lecturer and especially during the Centenary year indeed makes me feel privileged and blessed. Yes! Here at Besant, lies my happiness!!!

* 2013-2016 – Student, Besant Women's College
Lecturer, B.Sc. Department.

“ Quick condemnation of all that is not ours, of views with which we disagree, of ideas that do not attract us, is the sign of a narrow mind, of an uncultivated intelligence. Bigotry is always ignorant, and the wise boy, who will become the wise man, tries to understand and to see the truth in ideas with which he does not agree. ”

- Annie Besant

Besant : A Bond for Life

Anisa Fathima

Much of what we become in life is shaped by the education we receive – the school and college we go to, the friends we make and the teachers who mould our impressionable minds.

I consider myself extremely fortunate to have been a student of Besant English Medium School and then Besant PU College, for it was here that lies some of my fondest memories. Besant provided me friends for life, and I got a firm footing to scale and face the challenges of life. The years I spent in the portals of Besant Institutions remain fresh in my mind like it was just yesterday, even though it's been close to two decades since I finished pre-university. For me, Besant means a lot more than just an educational institution – it is where my mother, aunts and sister studied too, and therefore, the bond goes deep into my DNA literally.

I still vividly remember the first few days of school in Besant, way back in the monsoon of 1989. It was the first standard, and we were only the second batch in the English medium section. For some reason, I was in the last bench, and in my mind's eye, I can still see my mother looking anxiously from the corridor to make sure I was fine. I had no idea then, that I would be spending the next 12 years – some of the best days of my life, in this institution that became my second home for more than one reason.

As years rolled on, I developed a love for my school that extended way beyond a student's usual liking for subjects, teachers or friends. For me, Besant was a kiln that shaped me as a person brick by brick, giving me a platform where I found my voice, where my talents blossomed, and where I learnt to be a better human being. It was the compassionate,

humane touch that Besant's teachers gave to their profession that made this institution so special – My teachers, right from standard one were not just mentors but friends too. With some of them, I maintained contact through letters later on, and today, we are connected through Facebook. Each of my teachers taught us valuable lessons that will stay with me forever.

Besant was also a place where I made friends for life. Even to this day, I am connected to friends with whom I shared the classroom on my first day of school. Mischief and studies - we did everything together. We laughed our hearts out at something funny, we had our own little games, our childish quarrels, and our own way of making sense of the world. The two years that awaited me in the pre-university were just as memorable – our scrutiny of the plant kingdom in Botany classes, our adventures in the Chemistry lab, the endless mysteries of Physics... My reverence for teachers who made learning so interesting, and who paved the way for us to become what we are today, will never diminish.

This space is not enough to express my gratitude to the blessed institution that Besant is. I know for certain that if Dr Annie Besant had been alive today, she would be proud of the institution she laid the foundation for, just as we all are!

* Student of Besant School and P.U. College (1989 –2001).
Worked as a Resident Editor of Daijiworld

My Association with Besant Institutions

CA. Gautham Pai D.

There is no greater joy than reliving the good old days and paying tribute to the alma mater which is responsible for the achievements in one's life. I am really overwhelmed to recall my tenure at Besant Evening College, which undoubtedly has played a prominent role in me being what I am today.

As I pen down this message, nostalgia cripples my mind and takes me back to the year 2010 when I had just completed my PU education. With a desire to pursue Chartered Accountancy, which wasn't the chosen route by many back then, there were several unanswered questions, which sought clarity. One such question in my mind was related to pursuing my graduation. As the CA course had always emphasized on practical training of three years, the daytime was all fixed and devoted to articleship. The necessity to continue regular education forced me to look out for an under graduate college and with the limited network I possessed, I singled it down to Besant Evening College. There were apprehensions as to how things may turn out to be, as I didn't have any clues about the institution. But to my sheer surprise, all my apprehensions were fittingly cleared within the second week of my attending the evening college.

What more does a student look for in a college? We were happy to find an adaptive environment, a great teacher student rapport, also some leniency with regard to timings for the first hour, as we had to rush to college from our respective offices. I am

glad that I found this Institution which helped me in every possible way to balance and manage the hectic time schedule from 7.30 a.m. to 8.45 p.m. After five years, today, when I look back at the journey I had to opt, I am delighted that I chose this college, which had a great bunch of lecturers with apt knowledge, which indirectly assisted me in the course I had chosen. My term in the college was only filled with good memories and vibes. Today as a Chartered Accountant with three years in the profession, I deem it my profound duty to express my gratitude to my alma mater which enabled me to accomplish my dream.

I take this opportunity to share my compliments and congratulate Besant Institution, which has reached a significant milestone and entered the Hundredth Club. May this Institution scale extraordinary heights in the future and be renowned on the national map at the earliest!

*** Student, Besant Evening College (2010-2013),
Partner- M.Jagannath Kamath & Co. Mangaluru.**

“ There is a charm in making a stew, to the unaccustomed cook, from the excitement of wondering what the result will be, and whether any flavour save that of onions will survive the competition in the mixture. ”

I AM A PROUD BESANTIAN

■ Pearl Freeda Sequeira

I developed a strong desire to pursue Chartered Accountancy when I was 8 years old and there was no reason to look back when I (to the surprise of others) topped my school in matriculation. Days passed by and I fell more and more in love with Commerce subjects which was evident from my pre university results. Now I could spot the tip of the huge mountain that I had to climb. I wanted to pursue and focus on Chartered Accountancy alone, but for my orthodox upbringing.

My family feared I would end up just a pre university pass-out if I failed to make it through what is termed one of the toughest examinations. Now I had an opportunity to pursue graduation simultaneously with my professional studies in this prestigious Besant Evening College.

When I first stepped into the college campus for my admission, I was welcomed by an office attendant with a smile. This man kept smiling till the day of our farewell three years later. My principal along with present principal who was then a flamboyant teacher and the one man with a strict-caring combination were the favorite of all of us. During the interview, to my surprise, instead of asking questions I was spoken to as if they knew me for years. I was asked to feel comfortable and offered help in balancing my graduation and professional education. Not only was I offered help but also my college lived up to its words, and was my main source of support. It was a place where I could find peace, tranquility after a

heavy day at work, where I found family like atmosphere while I was away from my own.

Joyous were the times of power cuts, together shout slogans in strikes, practice and play throw-ball matches to prove to the students of day colleges that we are not just equals but better than them.

Well! It is rightly said college life is a golden life and my college did total justice to this statement, although it is an evening college. The passion of my teachers was the best, the college atmosphere was the best, my batch mates were the best. Given a chance I would definitely want to redo my graduation here. On the occasion of the centenary celebrations of my alma mater I bow down with respect to this life changing place. Thank you Besant Evening College. May your legacy prevail!

* Besant Evening College

“ Karma brings us ever back to rebirth, binds us to the wheel of births and deaths. Good Karma drags us back as relentlessly as bad, and the chain which is wrought out of our virtues holds as firmly and as closely as that forged from our vices. ”

ON WOMEN'S EDUCATION

Devadas Kulur

Men and women are like the two wheels of the society. If one of the two is defective, the society cannot progress. Hence all people should get an access to education. From time immemorial, women have played a very important role in the growth of the human society.

They should be provided with the best of facilities to gain knowledge so that they earn their daily food and simultaneously make a huge impact in enhancing the productivity of the economy.

With mothers being the first teachers of children, educating women becomes the priority of the society. If the mothers are ignorant, they cannot infuse good qualities in their children. So, women's education is quite necessary. Women are in no way inferior to men. Today, women write books, drive cars and airplanes, run banks, big business firms and conduct research in the laboratories. Typists, newsagents, sales agents, commercial tax solicitors are mostly women. Hence we cannot decry the position of women folk in the country.

It is said that if we educate a man, we educate a man only, but if we educate a woman, we educate the whole family. This highlights the importance of women's education. Women have some major roles to perform in the course of their life. They have to discharge their duties as good daughters, good wives and good mothers. Apart from these important duties, they have to prove themselves as good citizens of a free democracy. Hence it is necessary that the best of education should be provided to girls.

In the words of Dr. Annie Besant, "The treasures of Philosophy, literature, science, art must be thrown

open to women as to man...Both women's wisdom as well as men's, is needed to dig deeply and build strongly the foundations of new India." This was the reason for her starting the Central Hindu Girls School in 1905 and later on a girl's institution in the Theosophical Society of Benares. Dr. Besant aimed at making the younger generation not only proud of their country and past achievements, but also lead well disciplined lives, build strong character and devote their talents to the service of their country.

In the process of spreading women's education, down South, Dr. Annie Besant laid the foundation of Besant Girl's Primary School in Kodialbail, Managaluru which has today branched into many sister institutions and I feel really honoured and blessed to be one of the Alumnae of Besant Evening College, Mangalore. Besant Institution has reached a significant milestone of imparting quality education to the needy students for the past 100 years and is celebrating its Centenary this year. I extend my heartfelt gratitude and best wishes to this great edifice of learning!

*** Student, Besant Evening College (1989-92), International Power lifting Sportsman, (World Silver Medalist- 1997 Austria), (Asian Bronz Medalist – 1998 South Korea).**

Besant Institutions Model: Earn in the Morning, Learn in the Evening

■ Dr. Ramesh Salian

It is with great pleasure that I write this article recollecting my years spent as a student in Besant Evening College, Mangalore. Thank you so much to the Management of Besant Institutions. I profusely thank each and everyone responsible for helping me to achieve my ambition, aspirations and desires.

During those days when I was a student, youths like me from remote villages did not have many opportunities to pursue regular education. However, we could learn, earn, feed our families and fulfill our ambitions in life through night colleges. What I am today is only because of the blessings of the founders and management of Besant Institutions. My alma mater taught me that 'a dream doesn't become a reality through magic; it takes sweat, determination and hard work'. It taught me moral values and ethics, much more than that I got through any of my degrees and positions.

Besant Evening College, was established by the Besant Institutions in the year 1976 to provide educational opportunities to employed youth, not only from Mangalore but to those who hailed from nearby taluks or districts of Mangalore. It was indeed an opportunity for me to realise my dreams, goals and aspirations. During those days, many young people from the deprived classes of the society were forced to discontinue their studies in order to earn a livelihood. For such students the evening college was a convenient option to acquire an under graduate degree and enhance career prospects. There were many who worked, as auto drivers, or as assistants in offices, in hotels, industries and petty shops. Interestingly, many had their own small businesses.

I remember the words of philosopher Conan Obrien: "work hard, be kind, and amazing things will happen". Born in a small agricultural family, life was not easy back in those days. The situation compelled me to leave home after the completion of my SSLC at Uppinangady for Mangalore. I

reached Mangalore with no dreams, or direction. I was only 17 years then. Somehow I managed to get a job in Sri Gokarnanatheshara College, Mangalore for a monthly remuneration of Rs. 240 with free accommodation, electricity and water. The academic environment around, motivated me to pursue college education but that was not very easy. Payment of fees, college timings, balancing work and study were some of the many hurdles on the way. But just by divine blessing, beyond my imagination, I found the path to gain knowledge. Besant Institutions showed me the way and I enrolled myself as a student in the Besant Evening College. I got an opportunity to work and learn simultaneously. I am extremely grateful for this opportunity in life which has moulded me into a responsible citizen and made me to earn my daily bread without disturbing my parent's happiness and peace of mind. The college has provided excellent education with a variety of extra-curricular activities.

The most memorable experience as a student of the Institution was of meeting the President, Correspondent and other office bearers of the Management who regularly visited the college, attended programmes and were concerned about the future of the students. Their, timely advice and guidance helped us to overcome difficulties. Our teachers too made us realise that education was not meant only for employment, but more importantly for character building, skill development, attitude and aptitude enhancement.

In India, the problems of unemployment and poverty have always been major obstacles

to overall development. Underemployment and unemployment have crippled the Indian economy from time to time. Even during the period of good harvest, the Indian farmers are not employed for the entire year. Excessive population is another major problem as far as Indian economy is concerned. Regional disparity is also crucial in this context. A part of the urban workforce in India is subjected to sub-employment. Mass migration from rural to urban regions is adding to the problems of unemployment and poverty in India. Night colleges play a vital role in the transformation of our nation in general and the society in particular. Night colleges or evening colleges are designed so that working students or students with families can attend classes without disturbing their work or family schedule.

It is a great honour to acknowledge that the objectives, motives, vision and mission carried by Besant Institutions are based on the footsteps laid by its revered founder, Dr. Annie Besant. I am

extremely grateful to the Management of Besant Institutions, my teachers, classmates, and the evening college environment for preparing me to be a teacher, administrator, researcher and more than that a human being who can lead an exemplary life. I realised the importance of human values, hard work, disciplined lifestyle, positive attitude, and concern towards fellow members of the society from my teachers and the Besant management. The evening college gave me the chance to earn and learn and ignited the faith within me to face the challenges of the world. It made me prove that hard work never killed a man! Thank you so much. I pray God to bless the Founders, Management, Staff and all associated with Besant Institutions at all times and keep the reputation of the Institution always high!

* Dr. Ramesh Salian, MA, PhD., (Deputy Registrar (Evaluation), Nodal Officer (National Academic Depository), Asst. Professor in Economics, Tumkur University).

“ Quick condemnation of all that is not ours, of views with which we disagree, of ideas that do not attract us, is the sign of a narrow mind, of an uncultivated intelligence. Bigotry is always ignorant, and the wise boy, who will become the wise man, tries to understand and to see the truth in ideas with which he does not agree. ”

SWEET MEMORIES OF BESANT SCHOOL IN THE 1950s

PROF. K. RAMADASA PRABHU

It is a great opportunity for an old student to express his gratitude to the teachers and the alma mater during the CENTENARY JUBILEE year, remembering the golden days spent 68 years ago, as a student from 1950 to 1955.

I was born in 1944 – at a time when Britishers were ruling the country. I joined Besant school in 1950, soon after Independence. The country was facing many odds at the time including economic depression (shortage of everything for living). Money shortage was the reason for recession as well. However, the entire population of the country had the highest love & regard for Mother India. The charm of freedom could be seen everywhere with the national flags and the chants of “Vande Mataram” reverberated everywhere. On an average, either one out of five families, had one or more family members serving the nation as a freedom fighter or had someone martyred in the struggle for freedom or in the world wars where British used Indians to supplement their forces.

Besant school was popularly known as girl's school. While the elementary school was co-education the high school education was exclusively for girls. The school had a great reputation for good education, discipline and culture. In those days, the average family size was between 2 and 10. Hence, if the first child went to Besant School, then all younger siblings followed the footsteps of the oldest child in the family. It was almost a family tradition.

The children studying in the school had their brothers/sisters in senior/junior classes. We all walked to school in small groups. It was normal for one to take their own siblings as well other neighboring kids in the area to the school. My aunts, mother-in-law's cousins, sisters, nephews and many cousins, studied in Besant school

I was called by many as RAMADASA and my elder

sister's class mates used to call me as JANAKIYA THAMMA and my younger sister's classmates used to call me SHARADANA ANNA.

All of us had the same teachers by rotation from first class to fifth class. Our family knew the teachers and about the subjects they handled while the teachers also knew our family members. It was such a close-knit group that all including the teachers knew of any event in any one's house. All teachers knew my parents because of me and my pranks. My father had a hardware shop in Shedigudda popular for Fire Works (Pataki) and all kinds of hardware items.

The First and Second standard classrooms had no benches & students would sit on a wooden plank and write on short floor desks. We used slate and 'kaddi' (writing sticks). Third, fourth and fifth standard classrooms had desks and benches. We used to have copy writing, calculations, notes etc. on 2 lines /3-lines copy books. In all classes, the same teacher taught all subjects.

We had a playground and twice a week, we had games session. Everyday morning, we had 'assembly' in the prayer hall for bhajan and prayers. The bhajans were 'JAYA JAYA JAYA SHARADE JAYA', 'JAYA JAYA JAYA SRI RANGA' and so on. An oil lamp was lit and an 'aarathi' was also performed in the prayer hall. Irregular, mischievous and quarrelsome students were all made to stand in the last line. Whenever there was a major complaint on a student, it was announced at the end of the prayer session before students returned to their respective classes. I made it to that list regularly. The prayer hall also had a small stage that was used

as a dais for events and for stage performances. All the performances & events ended with the Besant School anthem “Mangalavanu Kareyuthiruva Shubhada murthy harasali.....” Vasanthotsava with someone as the Vasantha Rani was a famous event, popularly known in the entire district.

Krishna Bai teacher was my teacher in first standard. She and my mother were alike in teaching ethics/morals. She always said – ‘Don’t tell lies’, ‘Do not take other’s belongings without their permission’, ‘Respect teachers’. She narrated stories of Dhruva, Prahalad, Harishchandra etc. and freedom fighters such as Mahatma Gandhi, Swamy Vivekananda. Our daily assignment used to be writing on both sides of the slate.

The Baby School was started in 1952. First year, Second year students and the baby school children were given free milk with Russian Aid (Milk powder) through WHO. Some of the older children in the school like me were selected to serve the younger children with milk. When those children refused to drink milk, we would scare them and make them drink. Prema teacher who was the baby school teacher then, was very mild natured and would coax the children to drink milk. We had different tactics & scare the children by saying “Kudi, Kudi, illadiddare Hodithene”. My friend Ramdas Shetty scared them ever more by saying “Kerpe”.

Let me recollect some of the mischiefs:

On joining school, our senior batch boys caught me and strictly advised me to obey their orders. We were more afraid to those rough seniors than the teachers. When I was in 3rd standard, some of my pranks included - Wiping the slates of other students, Quarreling with classmates and senior/junior batches, Bunking the classes with other boys to go fishing in the channels (thodu), stoning mangoes, or cashew trees; hiding the school bags of other students so that they would search and cry etc. For every such mistake, five of us were first called and shouted at to get the truth and then to punish us. Since this was happened every week, we finally gave up such mischief because all our relatives, neighbors etc knew about our wrong doings and disliked us. At home also parents used to

scold us and sometimes beat us with cane (nagara betha).

A Tiffin Box – A Turning point:

We used to have students coming from far away the places carrying their afternoon lunch (ganji and pickle). The tiffin box was to be kept in a room next to kitchen. During lunch break, we used to go home for food. Those students would go to the room and eat what they had brought. One day my two friends and me casually entered the room, opened one tiffin carrier and ate all the food in it. We kept the empty box back in its place. During lunch time the student came and found that there food was missing and reported to the teacher. The teacher found out that one of the culprits was me and asked me to take him home and give him food. I went home along with that boy. My mother asked why that boy had come. The boy wept and told what had happened. My mother gave him lunch. I was not given food and I was so badly beaten in front of the teacher in the school (to show that parents do not support such mischiefs) until the teacher snatched away the cane shouting at my mother “saku madi Shashikalamma. Papa hodi bedi” and sent my mother home. All other students and teachers were observing this scene. The same day after class, I was sitting alone in the class and crying. I did not want to go home. Sheela teacher asked me why I was not going home. She understood me and took me to my home assuring that my mother wouldn’t beat me. She warned my mother to forget the event and not to beat me or scold me. Later in the evening when my father came home from work, my mother narrated the whole incident. My father said that whatever my mother did was right (ollede aiytu). At night my mother couldn’t sleep. She frequently examined the bruises on my body with a battery torch. Next day morning, I couldn’t get up from bed. My Whole body was aching as it was bruised and swollen. I was determined not to go to school at all. I felt insulted. I told my mother that I do not want to go to school anymore and would instead go to my father’s shop instead. Mother promised not to beat me nor scold me in future. She came along with me to school to speak to Sheela teacher. From

that day, my friends and I stopped all mischiefs and turned a new leaf in life.

A time came when I was reprimanded and issued a transfer certificate by the Head Mistress. Sheela teacher was very fond of me. She was the sister of Head Mistress Radha L. Rao (Shetty). She requested her sister to give me another chance. Subsequently, Sheela teacher beckoned the three of us - Ramdas Shetty, Umesh Shenoy and myself and advised us to give up pranks. She was teary eyed and made us all promise to not indulge in mischief. That day was a turning point in my life and we three became "good boys" from the previous title of "rogues". When we left the school, Sheela teacher was very emotional and teary eyed. She was very attached to us because we were her first batch of students when she joined Besant school as a teacher after completing her SSLC from the same school. All teachers liked us because we never told lies as we believed that we will go to "Naraka" (Hell).

Though I was a mischievous student all my teachers loved me because I was above average in my subjects but excellent in some subjects. They overlooked my mischiefs most often because I excelled in extra curricular activities , sports, drama play, music etc. My elder sister Janaki was also an active participant in such activities. At home , we often quarreled because she narrated everything that happened in school and I would invariably get punished by my mother for my pranks that Janaki narrated at home.

My teachers in primary school :

Krishna Bai, Sheela Shetty (most revered teacher), Sundari Bai (Head Teacher), Meera Bai, Marks, Girija Bai , Shivamma , Prema

My teachers in High School :

Radha L. Rao (Shetty) Head Mistress , Jalajakshi Bai, Manorama Kamath, Girija Bai (also hostel warden), Sumitra Bai, Bhama, Srinivas Udupa, Lokayya Shetty (Sanskrit), Vasanthi Bai, Satya Bhama, P. K. Narayana (kannada), Premalatha Pai

Our Head Mistress Smt Radha L. Rao was a very vibrant personality. Nobody dared to look at her in the eyes. Teachers, parents and students were all

scared to approach her. She was tough and took instantaneous decisions. She would without batting an eye lid tell parents to take a transfer certificate "Neevu bere shaalege serisi." A good administrator, brutally frank and consistent in her actions, she did not care about the consequences.

Some of my class mates as I remember were – Sumitra Pai, Sunila Shenoy Shantha Rao, Shanthi Pai , Sachidananda Shetty, Ramdas Shetty, Ramesh Rao, Melba Marks, Saraswati Shetty Usha Nayak, Prema Rao, Umesh Shenoy, Sabita, Aashalata, Chandra Mohan Rai, Shiva Sundari Bhat, Vasanthi Shetty, Dinesh Rao, Kumuda Mallya, Bhujanga Rai, Jayashree Shetty, Pushpalata Nayak, Lalitha Shetty, Naryan Bhat, Damodar Shenoy, Dattatreya Shet, Vasanthi pai. (I am unable to recall more names at this juncture)

Besant school Management

Headed by Rao Bahadur Dr. M. Keshav Pai with the assistance of other members - Sowkar Venkatesh Pai,, Kalyan D Shetty, A. L. Rao, V.M.S. Rao Thalitaya, Ekamber Rao.

Conclusion:

In my academic career, I started as a Lecturer, Professor and finally reached the level of a Principal. When I face problems with my present-day students I recollect how my Besant School Teachers and Canara High School Teachers handled the situation –how they guided me , believed in my abilities , made me believe in myself and these thoughts help me to solve problems in my current situation

Life's journey is not predictable. A dull student in lower classes may do very well in higher classes. A roguish student (ketta huduga) can become a famous personality later in life. Maturity leads to wisdom. Experience teaches good lessons and makes one aware of right and wrong. But through life's journey, it is the teachers who groomed us into confident individuals and laid the foundation for our successful future. Hats- off to the Management, Staff and esteemed teachers of BESANT KANNADA SCHOOL.

* Old Student, Besant School
Engineer, Lecturer , Bangalore

REMINISCENCES OF MY ASSOCIATION WITH THE BESANT INSTITUTIONS

■ Dr. M. Ravindranath Nayak

A glorious 100 years of a great school serving students, families and the community! Such a momentous anniversary compels us to pause and reflect on our shared history, celebrate our present achievements and imagine the future accomplishments in the years to come.

An essential component of any institution is the community in which it exists. A strong support system is vital for students to learn, grow, and realize their dreams. The School is grateful for the commitment and support of students, parents, staff, board members and the entire community – from parents who volunteer in their child's classroom activities; to students who continue learning and growing to achieve their goals; to parents who help with homework at home; to staff who go above and beyond what their job description declare; to board members who contribute their expertise and countless hours; to business and non-profit organizations that mentor students - all those who give us the incredibly special opportunity to provide world-class education.

In all Besant institutions, the fundamental 21st century skills such as critical thinking, collaboration, ingenuity and leadership are integrated throughout the curriculum in order to better prepare students for success in an increasingly competitive world. Transforming education throughout the entire district can only be accomplished through the transformation of each and every person; hence, faculty members in all departments play an integral role in the fine-tuning and continual improvement of their processes.

Besant Institution is more of a society working together to achieve comprehensive goals and it celebrates the successes of all students, parents, staff, and community members. The School is celebrating its centennial anniversary throughout the academic year by organizing special activities

to commemorate the 100 years. As students and schools celebrate, we'll be sure to share the fun and highlight these activities for families and the community.

Today's casual and comfortable lifestyle greatly differs from that which was prevalent some years ago. Back then, in the 1950s people had a difficult time finding jobs to support their families. People fought a tough battle to keep their families well fed and well clothed. Some people, such as the coal miners, had to work 12 hours a day, 6 days a week, for only about Rs.30 a month. Many people could not afford to pay back their debts, and some lost their savings, homes, and possessions because of this. Jobs were not easy or safe but involved high risk, with frequent occurrence of health hazards. With 12 hours' work, people hardly had time to spend at home, but in order to support their families jobs were a must!

India has significantly changed, from 1947 to 2018 and accordingly the circumstances and the system of education has also changed. Today, we often take for granted what we have, with our eight-hour workdays, well-paying jobs, and qualified workers in every field. With machines replacing many of the extremely strenuous tasks and the computers to store much of the work we do, we have a life of luxury compared to what people had in the past. They did not have television to watch and relax in the evenings, nor would they have had the time for it! But the situation is different now.

The universe has been in existence for an estimated 15 billion years. The 100 years between

1918 and 2018 is only fifty millionth of time's total presence. But in this relatively small amount of time, India and most of the world, went through an extensive change. Transportation changed from Railroad, to automobiles, airplanes and space shuttles. The economy went through extreme depression and large beneficial booms. Laws were created and dissolved. The world entered a period of the greatest technological advancement.

Commuting was a difficult task in 1918. Animal drawn vehicles still remained the primary form of transportation for the general public. They were extremely slow and inefficient compared to automobiles. They also dirtied the cities with their waste that was rarely cleaned up. This got collected and made the cities unhealthy and almost inhabitable. Companies began selling their motorized vehicles to the public around 1950s, which soon changed the country and the world. Automobiles during the 20th century, particularly in the United States and other industrialized nations led to the growth of suburbs which in turn led to the development of roads and highway systems. The 'horseless carriage' forever altered the modern landscape. The manufacture, sales, and servicing of automobiles became key elements of industrial economies. The health of a country's automobile industry largely determines the health of the entire economy. Automobiles are also important socially to many people. The bicycle seemed to be more important to the teenager of 1918. The expansion of the railroad network and increasing use of bicycles between 1890 and 1900 resulted in public demand for better roads. Travelling by trains and bicycles were the two most important forms of transportation during those days.

Significant changes have taken place in all aspects of life in the modern times. The amount of changes that have taken place in the past 100 years make us wonder what the world would be in 2028. People today have a completely different lifestyle. Things that are commonplace today were previously unheard of at the beginning of the last century. Back in the 1920s life was not the same as it is today. Most people would get up at dawn to do their daily

chores like milking cows, collecting eggs, and cutting firewood. The average house had two or three rooms with a small kitchen, a sink and a fireplace. Since there were no electric refrigerators they used an ice box to store food. Modern appliances like refrigerators, microwaves, and electricity were only dreams of overworked housewives, 100 years ago. Vegetables like tomatoes, onions, carrots, pepper and potatoes were grown in their backyards. At dark they would make sure that the animals were back in their enclosures. But today we have electric, cars and electric stoves, so life is much easier. There were no radios, televisions or computers. People got news by word of mouth or through newspapers. The Navabharat became a daily newspaper, and later the Udayavani.

Hundred years ago life was different from what it is today. Children went to the local elementary schools. There were usually few teachers who taught from first to fifth grade. Most of them would walk for miles to reach the school. The basic subjects were Math, reading, and writing. After school they would help their parents at home, complete their homework and go to bed. They never had much time to play. Today they don't have to work as much as they did back then. Instead they have more time to play. In 1960's the schools had only few rooms with not many teachers, but today there are teachers to teach specific subjects including sports and also coaching institutes for personal guidance. Security guards were not needed in schools those days, but today it is a necessity. Transportation facility to school is a must in the modern times while students in the 1950's walked to school unless they were fortunate to have a cycle or scooter ride at times. Life was much harder 100 years ago but technology and innovations have made life much more comfortable and bearable at present.

Living without a car and a computer is unimaginable in the modern times. Walking is considered as an exercise and the car is the most relied upon vehicle for transportation. Most families own two or more cars. The year 2018 provides the world with computers small enough to be carried anywhere and cell phones connecting all places of

the world. Digital cameras, palm pilots, MP3 players barely top off the list as technology advances every day. There is no longer a need for maps in a car, they too have been replaced with electronic navigators. News and information can be Communicated at lightning speed with the help of Internet, television, telephone, mobile phones and innumerable other devices. Families and friends remain connected at an affordable cost.

Today one can go to any of the huge shopping centres, another convenience of the modern times and buy a Japanese television, clothing made in China, or a Swiss watch. This interchanging of both products and ideas has allowed today's generation to have the best of all worlds. Unfortunately, negatives come with improvements in lifestyle. Life today is much more stressful and hurried than it was a century ago. People are always looking for more hours in the day. Time to relax or slow down does not exist in the modern society. Life is more expensive, and competitive than that in 1918. This has also contributed to the rise of depression, use of drugs, and divorce in the past 100 years.

In 1950s, our country faced many hardships that no longer exist for us today. India was faced with horrible living conditions in cities, rapidly increasing immigration rates and horrifying child labour problems. There existed significantly different views on women and their capabilities compared to today's world where men are no longer the sole providers for the family. These aspects only begin to describe the great differences, that exist between the two worlds 100 years apart. Also, Indian cities were overwhelmed with immigrants pouring in from homes thousands of miles away in an attempt to better their lives and the lives of their

children. They saw India as a land of opportunity and prosperity. Due to these mounting numbers of incoming immigrants, Indian cities faced numerous problems. These problems included housing, health care, jobs, sanitation and so many more. In addition to these, troubles existed with the horrifying state of child labour. Thousands of children were made to work free of cost in dangerous jobs, without any sort of health insurance. Women were looked upon as weak and incapable of doing any work outside their homes. But today, men and women are, in most cases, given equal opportunities to succeed in their work places. They are treated as equals and both are strong enough to succeed in whatever they choose to do, both at home or the office.

Thus, 1918 and 2018 are very different years, with totally different ways of life. Yet, despite the differences, India still stands as a beacon of opportunity and independence, and that it shall be forevermore. Between 1918 and 2018, India has changed immensely. Financial, political and household changes made it hard to believe that it has only been a century. Technology and inflation – just a few of the many catalysts – helped India soar through the years.

With so many financial, political, and household changes, India in 2018 greatly contrasts India in 1918. Many of the changes involved are related to an increase of numbers, whether it is federal spending, population, or life expectancy. India has definitely broadened it and will continue to do so.

* Old Student, Besant School

Oceanographer and Aerospace Scientist (Retired). Council of Scientific and Industrial Research (CSIR), New Delhi.

“ Every person, every race, every nation, has its own particular keynote which it brings to the general chord of life and of humanity. ”

Gomathi Mam, A Principal, Teacher Par Excellence !

Meera Edna Coelho

As I sat down to pen a few words the spring of my thoughts was ignited. I wanted to go down memory lane to the years when I was a student of the Besant Institution. I was fortunate to be a student and later a lecturer at a time when the great visionaries of the college the late founder President Manel Srinivas Nayak, B. Damodar Prabhu, Manel Krishna Nayak and Prof. P.P Gomathi was at the helm of the Institution. I set foot on these hallowed grounds way back in 1980 when I joined the Besant Pre university college.

Just out of the strict regime of school life, I was too glad to be a part of the Institution, which offered me good facilities. I met new teachers, friends and new adventures. The two years was not just studying but fun, playing pranks, bunking classes and enjoying ourselves with daily walks during the lunch break. The Principal then was Ms.Girija Bai who always had to keep a reservoir of new ideas every time we had to be corrected. The two years passed so quickly and then we had the arduous task of seeking admission in the Besant Women's College. Given to understand that the strict disciplinarian Prof. P.P Gomathi was the Principal, we were running out of time to rectify ourselves into a bunch of good innocent students. In those days the degree college was in the same premise. The open spacious corridors of the degree college gave one and all a panoramic view of the Pre University class-rooms below in the adjacent building. The quadrangle was a meeting ground where everybody had a bird's eye view of the student activities going on.

As some of us were already noted to be a mischievous group of students we were quite apprehensive to approach the Principal Prof. P.P.Gomathi for admission. With my heart skipping a beat and with nervous looks writ all over the face I approached her chamber. With her stately appearance, stern but loving looks and with a polite voice she offered my mom a seat. I felt like a lamb in the presence of a Tiger. After speaking for awhile

she asked me to pay my fees. My victory was won and the fear that made a statue of me soon melted like ice. I was so fascinated with her personality that I immediately realized she was a woman of substance from whom I had to learn a lot.

My first day in the degree college was not one of fear but was filled with excitement and curiosity. I knew it was going to be my second home for the next three years. With all my friends admitted in the different streams we regarded our college to be our comfort zone. After settling for a few days and getting to know our teachers we continued to have fun during the short interval between classes and the lunch breaks. The corridors then would be bubbling with noise and girlish pranks reaching a high crescendo but would suddenly fall quiet with the ringing tone of the bell. Every student knew any time after the bell the principal would be on her rounds and none wanted to be her target of admonishment.

In the First year I had Madam Gomathi as my English Teacher. I was flabbergasted with her phenomenal command of the language, well organized lecture and her art of teaching. Her big round eyes glaring from behind her spectacles, the resonance of her deep voice, her mind boggling vocabulary, the free flow of thoughts cascading like a water fall sent me rolling like a pebble downstream. I looked at her with awe and wondered like the rustics in Oliver Goldsmiths poem "The Village Schoolmaster" of how one small head could carry

all that she knew. The zeal and enthusiasm she demonstrated towards keeping her lectures lively, her professional style of engaging classes set my wandering mind to take up teaching as a career.

The Principal/Teacher relationship bonded further when in the first year of my degree course I was elected Jt. Secretary of the college. The frequent meetings and interactions with her enhanced my thinking and motivated me to learn the values of commitment and dedication. Every student was looked after as a delicate bud that needed grooming so as to bloom into a beautiful flower that would spread its fragrance far and wide. She reposed a lot of faith in her young students and grabbed every opportunity to share her expertise and gave us a piece of her mind preparing us to face the greater challenges ahead. The spirit she infused in her students by setting up goals and throwing challenges to rise higher, helped us to grow in life. Here I must admit that she gave me

the boost to arise.....arise and I rose to be the President of the Student Council in the year 1985. I owe her my thanks for emboldening me to face the myriad responsibilities expected of a leader. My position as a leader under her guidance was all the more enjoyable and rewarding with Gomathi mam, my Principal and teacher whom I hold even today in high esteem. It was a year of bold ventures and positive experiences and all my experiences with her is worth cherishing. It's gonna be hard to forget her cause she gave me so much to remember her. I am forever indebted to Gomathi Mam for she inspired me to begin a new chapter in my life. Here I am reminded of the quote by Ever Garrison "A teacher is a compass that activates the magnets of curiosity, knowledge, and wisdom in pupils" and that was very true of Gomathi Mam.

* President of the Students Council Besant Women's College – 1985. Joint Secretary - 1982.

“

- ❖ Refusal to believe until proof is given is a rational position; denial of all outside of our own limited experience is absurd.
- ❖ A people can prosper under a very bad government and suffer under a very good one, if in the first case the local administration is effective and in the second it is inefficient.
- ❖ My own life in India, since I came to it in 1893 to make it my home, has been devoted to one purpose, to give back to India her ancient freedom.

”

TWO CENTENARIAN INSTITUTIONS IN KODIALBAIL, MANGALORE

Prof. M. Raghavendra Prabhu

At present Kodialbail has three eminent groups of educational institutions; Besant, Canara and S.D.M., offering a variety of courses to more than 5000 students. Quite close to the Besant Group of Institutions is another centenarian institution; The Mangalore Theosophical Society. Both share a common past based on the vision of Dr. Annie Besant, the Second International President of Theosophical Society from 1907 to 1933.

Let's begin with a look at the past of the Mangalore Theosophical Society, in brief, followed by the Balika Shiksha Sabha, a predecessor of the present Women's National Education Society.

The Mangalore Theosophical Society (estd. 1901)

Theosophy means the Divine Wisdom underlying all the religions, stripped of accretions and superstitions. Its teachings aid the unfoldment of the latent spiritual nature in human beings without dependence or fear.

Madame H.P. Blavatsky and Col. H.S. Olcott Founded the Theosophical Society in 1875. The Society imposes no belief on its Members, who are united by a common search for truth by engaging in deep study, purity of life and loving service.

It is interesting to note that when madame Blavatsky first came to India, it was a group of persons from Mangalore that greeted her on the high seas at the Mangalore port where the steamer

was anchored, and requested her for permission to start a branch of the Society in Mangalore. T Subba Rao, Ammembal Subba Rao Pai, Benegal Sanjiva Rao, Justice Boyce, M Upendra pai, D V Nanjundayya, R Narayana Swami and Kudmul Ranga Rao were some of the prominent names of the early band of earnest Members of Theosophical Society. They also worked towards social upliftment and Swadeshi movement.

The Charter for the Mangalore Theosophical Society was obtained in August 1901. But the Society had no building of its own, and the Members met in any convenient place for the study and discussion. The first visit of Dr. Annie Besant in 1909 was an important landmark in the history of Mangalore Theosophical Society. Under her guidance, a few prominent Theosophists visited Mangalore They inculeded F. T. Brooks, Benegal Sanjiva Rao and Narahari Shastri.

In 1919 Mrs. Margaret Consins, a leading Theosophists stayed in Mangalore, and due to her enthusiasm and the support of Manjeri Rama Iyer, the Society was able to get a site, measuring 5 cents in Kodialbail for raising its own building on a site gifted by Adige Varada Rao, a leading Advocate, under a Trust Deed dated 11.03.1920. In 1923 the new building was opened to house the Theosophical Society, and 1936 it was registered.

Now a brief history about the genesis and growth of Balika Shikshana Sabha.

Balika Shikshana Sabha (estd. 1918)

The Besant Girls High School is indeed a standing monument to the selfless service rendered by the early Theosophist Dr. Annie Besant and her band

of workers like Dr. G S Arundale, Benegal Sanjiva Rao and Padma Bai S. Rao became the channel for the rapid progress of girls education in Mangalore. They formed a Governing body known as Balika Shikshana Sabha for starting a Girls School. Initially, a spacious bungalow, the ancestral home of Kamala Devi Chatopadhyaya, was procured to house the school.

An auspicious start was made on June 17, 1918. Quite a number of girls from the families of all ranks were enrolled to the school. Benegal Sanjiva Rao and G.S Arundale went round many places to collect funds for the school, and Padma Bai personally managed the school in its early and difficult days. A good site was selected for the school building at Kodialbai by Benegal Sanjiva Rao, and in November 1918, Dr. Annie Besant was invited to Mangalore to lay the foundation stone. Soon more donations poured in, and the school was named Besant National Girls School.

In 1919 when Padma Bai Sanjiva Rao was called to Varanasi to manage the school there, the gap was filled by a dynamic Irish lady, Mrs. Margaret Cousins who arrived from the Theosophical School at Madanapalli, Andhra. The school made much progress under her care.

Till June 1927, a number of Theosophists along with others in the Balika Shikshana Sabha managed the school. But due to financial problems faced by the Sabha, the administration of the Besant National Girls School was handed over to the Mangalore Theosophical Society in June 1927.

Under the new management the primary school was raised to a Secondary School and thereafter to a high school. The Mangalore Theosophical Society purchased an adjoining house and garden for the purpose of the new high school blocks.

A new boarding house was built in the premises of the school. It was inaugurated on 17 November

1935, and named "Padma Vihar" in honour of Mrs. Padma Bai Sanjiva Rao.

The Balika Shikshana Sabha was completely dissolved in 1938 and its assets and buildings were legally handed over to the Mangalore Theosophical Society, which was a registered society.

The growing financial commitments necessitated the transfer of the Besant National Girls High School on 26.02.1943 to the then newly formed Women's National Education Society, of which Dr. M Keshava Pai was the president. The new Society made provision for the inclusion of five representatives from the Mangalore Theosophical Society on its Governing Council. During the transfer and immediately thereafter M. Venkatesh Pai, an active member of Mangalore Theosophical Society, contributed his services toward the further growth of the school.

This is, in brief, the common heritage of the two centenarian institutions - The Mangalore Theosophical Society and the Balika Shikshana Sabha. At present the National Women's Education Society not only manages a group of educational institutions but also has emerged as a foremost institution in the field of women's education in Karnataka. It is gratifying to note that Women's National Education Society is proudly celebrating its centenary during 2018-19. On its part, The Mangalore Theosophical Society continues to show the Theosophic path to the seekers of truth. In 1951 the Society celebrated its Golden Jubilee, and in 2001 the Centenary. The Centenary was inaugurated by none less than Mrs. Radha Burnier, the 7th International President of the Theosophical Society.

* Retd. Professor, Canara First Grade College, Member Theosophical Society

Twentyfive Years Down the Memory Lane.....

■ Smt. Shanthi Lobo

I have but one lamp by which my feet are guided and that is the lamp of experience. – Patrick Henry. Experience is said to be the best teacher in life and it is my pleasure to pen some of my personal experiences as the Headmistress of Besant Primary School for the past twenty-five years.

My memories date back to the early nineties, when I was still in my early twenties. Looking back at the years gone by, I have so much to be grateful to Professor P. P. Gomathi the Administrator and Mrs. Prabha Kudva, the then Headmistress who gave me ample responsibilities and opportunities to develop my abilities. Later, though it was a challenging task for me to take over charge as the Headmistress of Besant English School, with Sri K. Devanand Pai as the Correspondent of the school and my guide and mentor, I accepted the responsibility and worked zealously. Today I am very happy as the Headmistress of the school. The present Correspondent, Sri Sathish Kumar Bhat also continues to give the same support and his co-operation and firm decisions have enabled me to perform my duties well.

Though not an Alumni of this Institution but by being here as a teacher and Headmistress from the past twenty-five years, has made me very close to Besant Institutions.

I recall with deep gratitude and admiration the pioneers who with the sweat of their brow laid a healthy and strong foundation to this Institution. Our Besant Institutions are entrusted with the responsibility of moulding and developing the minds of the citizens of tomorrow.

Honest, value based effort is still our aim for each child. Students who have passed through the portals of Besant Institutions in the previous years have made great achievements and many of the alumni express thanks to the teachers who motivated them.

This year Besant Kannada Primary school is completing its 100th year. It owes its growth and its present stature to the unstinted labour of many – inspiring, supportive, co – operative good willed members of the Management.

It gives me great pleasure to say that as the Headmistress, I received the trust of my superiors, the love and loyalty of my staff, affection of pupils and excellent co – operation of parents.

In the words of Robert Frost we have “Promises to keep “and “ “miles to go “ Let us then be up and doing with a confident heart– still achieving, still pursuing...

I express my sincere gratitude to all the Past and Present Presidents, Vice – Presidents, Secretaries, Correspondents, Headmistresses and the staff who have contributed their very best to make Besant what it is today and I wish and pray that Besant Institution will continue to play a significant role in forming lovable, knowledgeable and service minded citizens who will build the future India with greater Pride.

May the Besant Institution continue to notch up victory after victory and may achievements continue to pile up in the years to come.

*** Headmistress
Besant English Medium School**

Read and Grow Rich in Knowledge

■ Dr. Vasappa Gowda

There is a popular saying 'Knowledge is Power'. To make this statement a reality, we must gain knowledge and use it effectively for the progress of humanity. Human brain is a knowledge center. It has the power to think and accumulate knowledge for the purpose of development.

Knowledge can be gained through various habits. So we have to first form our habits and then our habits will mold us. It means that, if at first we are in control of our behavior, we can regulate the habits, which we would like to practice. When we practice the habit, it will influence our life no matter whether it is good or bad. Thus, it is better for everyone to cultivate good habits to break the bad habits. Good habits are behaviors that are beneficial to one's physical and mental health and often linked to a high level of discipline and self-control. Reading habit is one such good habit. It is a unique dimension of human inquiry. Reading allows ways for thinking that no other type of media can allow. It makes man perfect. To acquire the habit of reading is like taking a refuge from almost all mistakes of life. Reading prevents stress, depression and enhances confidence, empathy, decision-making and overall life satisfaction. There is no example for readers who have become dacoits, terrorists, corrupt people or any other anti-social elements. It reduces violence and creates peace and harmony. The more we read, the more we learn and understand. It enables people to think independently and encourages imagination in both children and adults. Reading is like any other skill worth mastering. It is the way to enjoy informative, creative and inspiring work of literature that enriches our life experiences. It can truly change life! In the case of people who were born poor, how well they live later is important. The status of life of a person depends upon the knowledge he/she gains and how effectively it is used for the growth and development of further knowledge and also for the generation of income. So, reading helps to lead a rich life.

Books are sources of information, which open up the horizon of knowledge. They have the hidden

powers to rule the world and develop mankind. Regular reading can make people rich. The habit of reading to gain knowledge depends upon individual capacity. There are various studies, which evidenced that broad reading habits are a common thread among the greatest leaders and are linked to characteristics such as empathy, insight, and personal effectiveness. There is a great saying that the 'World belongs to those who read and one daily habit shared among many of the world's leaders is that they read ... a lot'. The most successful people on the planet are those who devote at least an hour a day for reading. Books turn out to be their mentors. History has witnessed that a small spark can brighten the whole world. One of the best examples is Bharatha Rathna Dr. A P J Abdul Kalam. Though he was born in a poor family, and sold newspapers in his early age, his hunger for knowledge made him a great scientist. He was the recipient of the prestigious award Bharatha Ratna by the Government of India and the President of India. Similarly, a number of great achievers reached the international level by the virtue of invincible knowledge gained through reading habits. To name few of the eminent personalities are Srinivasa Ramanujan, the great mathematician; Dr. B R Ambedkar, the Father of the Constitution of India;; Winston Churchill, Britain's Prime Minister; American Astronomer, Edwin Hubble; Senator, William Fulbright, America's novelist, Toni Marison, America's presidents - Bill Clinton, Barack Obama, Rocket builder, Elon Musk; businessmen; Warren Buffet and Mark Cuban, world famous computer entrepreneur; Bill Gates, the great scientist and Bharatha Rathna awardee - Prof. CNR Rao, Nobel Laureate - Amartya Sen; Jnanapeeta awardees Shivarama Karanth, Kuvempu. It was their

reading habit which contributed to their success in life. Some of them have grown rich by applying the knowledge gained through books to improve their business. Warren Buffet, the richest businessman in the world is the best example who proudly says that he uses about 80%(18 hours) of his time for reading and reads about 600 to 1000 pages every day to gain knowledge to improve his business. The achievers read books of their field of interest; particularly the biographies which help them to excel in their profession and earn huge income.

Many Governments and international agencies have declared few days as important in order to develop reading habits. For example, UNECSO has declared April 23rd as the International Book Day. Similarly the Government of India has declared November 14th to 20th as Library Week and August 12th as Librarians' Day. During these days the governments and various institutions conduct programmes to encourage people to develop reading habits.

There is a great saying which implies that every successful person has a painful story and every painful story has a successful ending. So one should accept the pains and get ready for success. To be an achiever, one should be a regular reader and reading should be a part of one's daily life. Just as we breathe in air, drink water to quench our thirst or eat when hungry, we should also keep compulsory reading hours in a day. In the multi-media society,

television, cell phones and internet have captured much slice of our time and reading has taken a back seat. It is observed that about 45% of our time has been taken away by various social medias like Facebook, Whatsapp, cartoons, comics, cinema, computers and cell phones which are threats to develop reading habits. To get rid-off all these evils we should make learning and gaining knowledge, a lifelong process and it should start at an early stage in life. There is a need to develop the habit of reading of newspapers and books and visit libraries regularly. Due to the revolution in the field of Information and Communication Technology (ICT), libraries today are moved from within the four walls and we are witnessing the concept of 'global village' where the information is available in the electronic form at the touch of our finger tips.

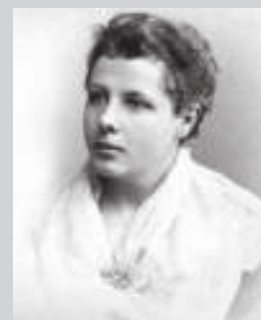
The nation needs knowledgeable workers to lead and to sustain in the competitive world. It is said that 'The reader is a leader, today's reader is tomorrow's leader and the nation that reads is a nation that leads'. A citizen of the country can be the future leader by acquiring knowledge through reading and using his expertise in nation building. Hence let us nurture reading habit to acquire knowledge and thereby contribute towards the progress of our nation.

* Selection Grade Librarian, Besant Evening College,
Mangalore

“

In a deep metaphysical sense, all that is conditioned is illusory. All phenomena are literally 'appearances,' the outer masks in which the One Reality shows itself forth in our changing universe. The more 'material' and solid the appearance, the further is it from reality, and therefore the more illusory it is.

”

MARGARET COUSINS AND NATIONAL GIRLS SCHOOL

■ Ms. Varsha Shenoy

Education is a liberating influence of the greatest kind. A trained and well furnished mind gives its owner self-confidence, discrimination, a proper comparative sense of values, and independence necessary as an accompaniment to greater freedom of action, responsibility and movement. Ignorance is weakness, knowledge is power. We have to pull up the percentage of literate women from the present 3 per cent to 93.

It is a task of supreme importance and of almost paralysing magnitude, but it has been done by other nations, and it must be accomplished by the various Indian Provinces. [. . .]. But when women are able to read for themselves scriptures, books of travel, biographies, novels and newspapers, what an expansion of consciousness there will be! How the mental horizon will widen, what freedom of thought will be stimulated that later will express itself in insistence on the necessary freedom of action for the manifestation of the growing soul! (Margaret E. Cousins, *Indian Womanhood Today*, pp. 55-57)

Of Irish origin, Margaret Cousins and her husband James Cousins were associated with Annie Besant's Home-Rule and Theosophist cause. In the history of Indian women's movement, Margaret is known for establishing the Women's Indian Association in 1917 and for articulating on behalf of Indian women their right to suffrage; she also served the All India Women's Conference as its President

in 1936. The purpose behind women's education, Margaret felt, was awakening critical consciousness in women and equipping them with the capacity to think beyond gender constraints and to interrogate the patriarchal status quo.

At the behest of National Education Society, Margaret was deputed to take charge of National Girls' School, Mangalore, as its Headmistress around 1919 and replaced Padma Bai Sanjeeva Rau. A revivalist and nationalist spirit pervaded the NGS throughout. Under the tutelage of Margaret (who was a student of Indian art, music, and philosophy), the girl students learnt the intricacies of Indian music. To Margaret goes the credit of introducing to her students and the larger Mangalore public the national song (now the anthem) composed by Rabindranath Tagore in 1919. Margaret had the rare opportunity of learning it directly from Tagore during her academic career in Madanpalle College. As a gesture expressing discontent with the British Raj, the School fraternity ended the NGS building inauguration ceremony held on October 1, 1919 (on Annie Besant's birthday) with Tagore's National song (*Souvenir of the Diamond Jubilee of Besant Educational Institutions*, pp. 8-9).

Margaret found her job at NGS stimulating and fulfilling and it occupied her time, energy and undivided attention, especially when she had no company (neither her husband nor her piano) to keep her in good spirits. However, she suffered many hardships during her tenure as the School Principal. Margaret (who was forty years then) had to take up the responsibility of teaching

drill exercises to “senior girls”. While the School’s administrative work kept Margaret busy throughout, being a champion and advocate of women’s issues Margaret’s routine activities also included editing the “Stri Dharma” journal, and keeping a close track of the developments in connection with the Indian women’s suffrage cause. Margaret had to juggle with several disparate roles – teaching philosophy, algebra, and planning the methodology for teaching infants, planning a garden, and rattan work (Margaret Cousins and James Cousins, *We Two Together*, pp. 371-373).

Margaret, who had strongly disapproved of and critiqued the socially-constructed and irrational symbolic and spatial barriers/boundaries between individuals, was appalled by the notions of ritual purity held by her girl students and tried her best to weaken their hold on the girls’ consciousness:

The inauguration of periodical visits by the students to their temples brought me up against caste. Non-Brahmin girls could not go. Brahmin girls could only go after changing their clothes, as mixture with lower castes among the students and staff had ‘polluted’ them. On the first visit, the favoured fifty came en masse to get my blessing; but I refused to let them come near me, as they might pollute me! It was just an Irish twist; but I saw that it brought realisation of the stupidity of caste restriction to some of them; and I felt a deep thrill of blessing from invisible hands (*We Two Together*, p. 374).

The above incident demonstrates that the upper and lower castes’ girls while they enjoyed equal status in the ‘modern’ classroom, they continued “belong[ing] to two different status-groups in their private life and there could not be any social intercourse between them on equal terms” . For Margaret, the school was essentially a non-sectarian site and social space where differences of caste and creed were erased. She wanted to instil in her students a rational temper. She confesses that her liberal ideas impressed only a few of her students and brought about some visible change in their attitudes. The above incident indicates not only the girls’ but also their families’ and their communities’ obsession with caste segregation. Obviously, the girls were conforming to the caste

norms scrupulously followed by their families.

Margaret writes about the double standards of morality and modesty operating on men and women in the socio-cultural practices of the period. Margaret had to grapple with the much-abhorred discrimination against women. To her astonishment and dismay, she found that some people in Mangalore were averse to women / girls’ participation in public sports and to fostering physical culture in the female students:

Sports that I wanted to have on a ceremonial occasion were a disappointment. When the first race was run, the spectators ran along with it. Some of the teachers viewed the event superciliously. The elder girls would not take any part. It was “undignified to run after you are 12 “!—a social inhibition based on sex. I privately made up my mind to help to break such obsolete superstition (*We Two Together*, p. 372).

She was outraged to learn that women’s participation in a public meeting in Mangalore organized by Hindu and Mohammedan men protesting against the “dismemberment of Turkey” was forbidden:

A signal prohibited the attendance of women, I was told: at a protest meeting against a threatened administrative separation in a foreign country there was no protest against the separation of men and women at home! These men! Even in my semi-free staff and students there was a tendency to drop a thing the moment a difficulty appeared, to exaggerate every little obstacle, to worry intensely over small things. My personal prescription against this was constant encouragement, optimism, anti-seriousness, anti-depression, the development of a sense of proportion in the details of life. [. . .] (*We Two Together*, p. 376).

Margaret found the ambivalent position of the male protesters on segregation between human beings disgusting. Ironically, the rationale behind their agitation against the dismemberment of Turkey was not extended to fighting gender segregation in their own home country. Margaret was appalled by a few women’s internalized misogyny. One of the reasons for women’s subordinate social position, Margaret felt was that women partially consented

to male dominance over women and she was saddened that they lacked a sense of individual self-worth, identity, agency, and self-confidence. She regretted that in spite of having progressed in their attitudes towards women's uplift, people of Mangalore had not totally given up their prejudice against women's mobility. She attributed the cause of women's disempowerment to their relegation to the domestic sphere: "There was only one fly in the amber, the entire absence of women. Women's place was the kitchen to feed men" (We Two Together, pp. 376-377). She was disappointed that even to some of her "'advanced'" Indian girls "free movement seemed actually repulsive" (We Two Together, p. 377). Margaret was most frustrated by the enforced, self-willed femininity and self-imposed restraint practised by Indian girls and women. She strongly felt that the prerequisite for women's emancipation was "bringing of responsibility through freedom into public affairs, and the sharing of this responsibility with women through the parliamentary franchise" (We Two Together, p. 376). Her reflections on the social milieu prevailing in early 20th century Mangalore indicate that very few changes in the prevailing patriarchal status quo had occurred in the society even though Mangalore had already been convulsed by socio-religious reform movements for nearly half a century prior to Margaret's arrival in the city. By the time Margaret was in Mangalore, the Mangalore Mahila Sabha had already been set up in 1911 and women had started studying in the Mangalore Government College (a co-educational college) since 1902.

Margaret tried her best to challenge the prevalent gender segregation in the society of Mangalore. In order to instil self-confidence in her students and hone their histrionic skills, Margaret introduced them to the world of theatre:

Drama became an absorbing interest. I drilled six girls in Rabindranath Tagore's "Chitra." It took some work getting them out of their dead monotony of tone to some expressional pliability. [. . .]. But it gave a good start to a method of education that was much more truly educative than most of the incongruous items in the time-table (We Two Together, p. 374).

Before Margaret made a hasty departure from Mangalore at Besant's orders to join James in Japan (however, eventually the Cousins' stayed in Madanapalle), she found herself embroiled in a controversial issue around the staging of a drama in Mangalore to be performed by members of both the sexes. Enthusiastic about writing a new chapter in gender relations in Mangalore that had for long favoured gender segregation, Margaret decided to put up a performance of James Cousins' play 'The King's Wife' based on Rani Mirabai's life (around Christmas time). It was also hoped that this performance would raise money for the School building. Actors from other schools and colleges of Mangalore along with two female actors from her school were selected to act in the play. Members of the reformist group of Mangalore discouraged her from this enterprise and cautioned her about the impending "'scandal that mixed rehearsing and acting would raise, and the harm it would do the school'" (We Two Together, p. 377). However she refused to make "effeminate boys" enact feminine roles in her play (We Two Together, p. 377). Emboldened, rather than weakened by the hostility of her co-workers and the withdrawal of a few actors during the rehearsals, Margaret demonstrated a high degree of initiative and went ahead with the preparations for the drama with her small group of supporters. To them "The play had become a 'cause,' the cooperation of the sexes in the cause of artistic truth in drama" (We Two Together, p. 378).

The young Kamaladevi (nee Chattopadhyay) helped Margaret in setting Mirabai's songs to Indian tunes. Margaret and the performers incurred the displeasure and wrath of a section of the society, which was against what it termed as the moral degradation and humiliation supposedly inhering in women's acting on stage especially in a mixed drama. All attempts were made to stall the performance. A local leader of National Education Society insisted upon Margaret not proceeding with the mixed drama lest it should violate the tradition of gender segregation and invite public disaffection for the school. Under pressure from several quarters and lack of support from her co-workers, Margaret eventually gave in and was saddened that the proscription of the drama "blockaded all progress"

(We Two Together, p. 379). The outcry against the mixed drama made Margaret and Kamaladevi acutely aware of patriarchal values permeating reformist circles in Mangalore. On the incident, Kamaladevi writes:

I could hardly believe that an educated community could generate such active antagonism to a woman playing a dramatic role and for such a commendable cause (Kamaladevi Chattopadhyay, *Inner Recesses Outer Spaces*, p. 64).

Finally, the play was enacted in Margaret's room. Even then, it was not a smooth affair. The actor who was supposed to play the king's role failed to turn up because he was abducted by the opponents and had to be replaced. Kamala too could not enact her role because one of her relatives strongly disapproved of it and warned her of dire consequences if she were to act on the stage. Margaret finally played the role of Mira and read out her dialogues while Kamala sang the songs from behind a curtain. This private performance was witnessed by "a big jolly Mohammedan, a hearty Indian Christian, Brahmins, non-Brahmins, two Hindu widows, a re-married Hindu widow, and a Western woman, eating together and enjoying unrestrained laughter" (We Two Together, p. 380). The audience for the play that Margaret staged in her house comprised of members cutting across caste and religion and gender. This was uncommon given the restricted nature of social intercourse between castes and genders in Mangalore as indicated by Margaret in her reminiscences.

Margaret provoked at least some of her students, who were placed under her supervision and pedagogic control, into critically examining

their caste and gender practices. The institutional space of the school (away from the less progressive patriarchal households of the students) in which Margaret and her students were temporally located gave Margaret the opportunity to educate her students about 'modern' ideals of a casteless and genderless egalitarianism. Kamaladevi manifested the qualities—feminist zeal and consciousness, courage, grit, enterprise—Margaret wanted women to possess and exhibit in order to be effective agents of social change. Margaret had motivated Kamaladevi and guided her to work for women's uplift. At Margaret's behest, Kamaladevi had contested in the 1926 Madras Legislative Council elections, and accepted the post of the General Secretary of the All India Women's Conference. Assessing Margaret's influence on her students quantitatively is difficult. In her tribute to Margaret, who was "like a Guru to [her]," (Inner Recesses Outer Spaces, p.84) Kamaladevi writes:

Soon I became aware that her entry into my life was of tremendous import. My vague yearnings to serve society, especially women, could now take concrete shape. For she was a seasoned and practical worker who qualified to blaze the trail for Indian women's freedom. [. . .]. But she was not exactly what was called a blue stocking in those days. She was an intellectual, but not dry, with unflinching devotion to the cause she had espoused and the humans she took under her wing. Human freedom and dignity were dear to her and the Indian women drew her sympathy and support (Inner Recesses Outer Spaces, p.80).

* Alumna of BWC 2000-'03)

“ In morals, theosophy builds its teachings on the unity, seeing in each form the expression of a common life, and therefore the fact that what injures one injures all. To do evil i.e., to throw poison into the life-blood of humanity, is a crime against the unity. ”

PROFESSOR P.P. GOMATHI: AN EDUCATOR EXTRAORDINAIRE

Dr. Manjula K. T.

As I set forth to enumerate the qualities that made Professor Gomathi stand straight and tall amidst her fellow academicians, I am perplexed as to where to begin, a feeling those of us who have at some time or the other attempted to unravel the mystery behind great personalities can relate with.

I presume that a personal observation will not be entirely out of place in the context, given the fact that to me the person that she was superseded everything else and left a stamp of distinction on all that she did. I believe that the secret behind her enigma was that seeming contradiction between her disinterested pursuit of righteousness in all that she did and the bond of intimacy that she had with all - friends, acquaintances and associates. Never did she sacrifice the former for retaining her friends, though never did she lose any for her indefatigable moral integrity. Perhaps that accounts for the marvel that she was; that which made us shake our heads in disbelief. My imagination fails to capture a more befitting tribute to her than to recapitulate Albert Einstein's unforgettable words on Mahatma Gandhi, "Generations to come will scarce believe that such a man as this ever in flesh and blood walked upon the earth".

Born in Thalassery on 16th February 1930 as the second child of Sri Damodharan P.P. and Smt. Devaki P.V., Gomathi was always a precocious child and the environment in which she grew up was conducive to her cognitive development. Her parents, as well as the elders at home were all in different ways role models to her and had made indelible impressions on her young mind at the most impressionable period of life. She often recalled that the selfless sacrifices of her father, which though at times put his near ones at a disadvantage, was of immense help to those in greater need as well as to the society at large. Her mother was always remembered as kind, gentle and compassionate to all. Her uncle, Sri Keshavan P.P. had an immense impact upon her, guiding her in her choices and backing her up on her decisions in all her academic pursuits.

Sacred Heart Girls' School, where Gomathi spent the initial years of her education was to her nothing less than a second home; the Nuns who taught her ignited in her a passion for learning, imparted to her a disciplined approach to academics which stood her in good stead all through her life and more significantly, were also responsible for shaping her perception of the world.

Such a happy confluence of guides and mentors in her formative years was not a mere accident, as those were the days when the nation was in the throes of birth and every Indian adult was imbued with a great sense of responsibility towards the younger generation in whose hands he or she wished to entrust the nation in the years that followed. The coming together of such a milieu and the glorious moment of the dawn of

freedom contributed to the qualities of the head and the heart that she cherished and held on to with an unwavering commitment all through her life. The Government Brennen College, Thalassery that recently celebrated its 125th Jubilee, where she pursued Intermediate, and the Presidency College of the erstwhile Madras Presidency, the alma mater of stalwarts like C.V. Raman, C. Rajagopalachari, V.K Krishna Menon and the like from where she secured Degree with Honours witnessed her spectacular growth in academics. In addition, she also acquired a Bachelor's Degree in Education from the Government Brennen College of Teacher Education, Thalassery.

It was with such a firm foundation that she commenced her career in 1952 which in course of time was embellished with great achievements, rewarded with the love and adoration of a host of students and spanned over five decades. She often

recalled her brief stint of service at Victoria College, Palakkad, her initiation into teaching profession, as an unforgettable experience for the presence of the stalwarts in the Department of English.

1954, the year of Professor Gomathi's joining the Government College, Mangalore is of great significance in her life since the year marks the beginning of her bonding with South Kanara that proved to be richly rewarding to her career and immensely beneficial to the student population of the region. Later on, in 1956, at the time of the formation of the States she chose to remain in the State of Karnataka. Even at the very beginning of her career she had won the appreciation of all her students for being a teacher par excellence and a mentor to whom they could turn in moments of need.

The bond of intimate and enduring friendship that she forged with her colleagues and students during her service at the Government College, Mangalore made the period a highly rewarding phase of Professor Gomathi's life. Along with other renowned teachers of English like Professor M.H. Rehman, Professor Varadarajan, Professor Haran and Professor Keshav Rao, she relentlessly strove for not merely the academic progress but also general welfare of the students. All of her students held her in respectful regard and cherished their relationship with her as a precious experience of their life, so that despite the passage of time their bond with her only became stronger, though, like the parental bonding with children it altered in its essence with the students who once approached her for advice and guidance turning caring and protective towards her in later years, especially in insisting on her cutting down her professional responsibilities and following a slower paced routine, so as to avoid being negligent towards herself. I had often observed with great delight that some of them invariably visited her at regular intervals and many sought her presence and blessings during all occasions of importance in their families. Even while she was indisposed during the last days of her life they were in touch with her trying to alleviate her distress and restore her cheerfulness.

To attempt to write about the life and personality of a much acclaimed and admired person is not an effortless task; this was what made me get in touch with a few of her acquaintances, especially

those from the pre -1980s. Dr. G.V. Shenoy, former Professor, Institute of Rural Management Anand, cherishes his student days at the Government College, Mangalore in the late 1950s as exceptionally memorable and recalls Professor Gomathi's sharp wit and nuanced knowledge that made her rendition of Shakespeare's Merchant of Venice and Romeo and Juliet brilliant and inspiring. As the Secretary of the Literary Association of the College, of which Professor Gomathi was the President he had several opportunities to work together with her and this bonding continued even after he left the College. With the passage of time career induced relocations took him away from Mangalore until he came back for good in the late 1990s. And once again he had an opportunity to work in collaboration with his mentor and revered teacher when Dr. G.V. Shenoy took on as the Director of Besant Vidya Kendra – the Business School in 1997. He recalls,

Perhaps, her meticulous and disciplined work, fortitude, integrity and incisive and articulate speech, which I strongly believe make a charismatic leader, endeared her to me, and won her my admiration.

Mr. Vasudeva Rao, a renowned advocate of Mangalore who was Professor Gomathi's student more than four decades ago cherishes his personal bonding with her as of great significance, and he had been in touch with her all through from the day he happened to attend her first class to his batch of students on Robert Frost's "Stopping by Woods on a Snowy Evening", an event that remains etched in his memory even to this day. His admiration for the discipline that she observed in her profession and the elegance that she always maintained in her appearance which also he attributes to her sense of discipline, had not waned with the passing of time; emulating these qualities in his own life was in a way his tribute to her. Professor I.K. Vasundhara, former Head of the Department of Botany, Government College, Mangalore, who have had the privilege of being Professor Gomathi's student and later on her most intimate colleague-friends concurs with Mr. Vasudeva Rao in saying that even in the first year of her teaching English at the Government College she could hold even large classes of over a hundred and fifty students in spell-binding attention listening to her impeccable choice of words and incessant flow of thoughts. Reverent Father Jerome Pinto's

admiration for his teacher was manifest in every word of his communication to me, a few excerpts from which I wish to share with the readers. Recalling Professor Gomathi's incredible sense of discipline and her warm and agreeable disposition he says:

Though strict and stern in appearance there was a heart behind, warm and tender, capable of entering into deep and lasting friendships irrespective of age and cultural differences. She was inspiring to a variety of students coming from diverse backgrounds – linguistic, religious and social. Her appeal went beyond these because she could accept people as human persons. She had respect for persons even when she differed with them.

Yet another remarkable quality that Father Jerome Pinto regarded as admirable in her was her intellectual humility and tolerance towards those who held views contrary to her own.

A person who could and when needed did, assert herself, yet allowed freedom and space for others – to think, decide and act. In the course of the conversation, when a different opinion was expressed or perspective put forward, she was respectful and listening.

After an impressive span of service at the Government College, Mangalore, she had a short stint at the Maharani's College of Arts, Bangalore. She played a remarkable role in impacting the lives of thousands of students and left indelible imprints on the annals of the two institutions that she served with unswerving dedication.

Professor Gomathi then joined Besant Women's College, Mangalore as Principal in the year 1980. Her association with the Besant Institutions had an important bearing upon them and could be regarded as one of the finest eras in their glorious history. It was at the behest of Sri Manel Srinivas Nayak, a renowned philanthropist who then headed the Women's National Education Society that governed the Besant Institutions as its President that she accepted the principal-ship of Besant Women's College and was transferred on deputation to the College by the Government of Karnataka. Indeed it was a great moment, one that would remain unforgettable in the annals of the College for all times to come. Professor Gomathi's

philosophy based on a broad, deep and thorough understanding of life synchronised seamlessly with that of the Institutions' illustrious founder, Dr. Annie Besant, as she imparted to them a fresh impulse and led them into a period of fast-paced growth. The mantle of the administrative head of the College that Professor Gomathi now donned required an entirely different approach; it called for a greater farsightedness, more meticulous planning and flawless execution of proposed schemes and projects. Even as a novice in the new role she evinced extraordinary calibre in meeting the administrative requirements for furthering institutional development and firmness in enforcing discipline in the implementation and execution of academic programmes and projects. Scrupulous in enforcing discipline, Professor Gomathi was held in awe by all students and in fear especially by the truants who failed to find ways of outwitting her. To the teachers she was a role model to be emulated, a mentor that they could at any time turn to and a superior that they were eager to please. Moreover, the penchant for perfection that she had in all that she did set a trend in the Institution that has not been affected by the passage of time. These traits of her leadership played a pivotal role in moulding the first generation staff of the College into committed professionals who always prioritized the needs of students.

When Professor Gomathi assumed charge as Principal, Besant Women's College was merely in its third year with two Sections of B.A. and B. Com. The incredible and enviable growth of the Institution in the 1980s could indisputably be attributed to Professor Gomathi's professional competence and proficiency. She dedicated herself totally to bring up the students as intellectually creative, emotionally mature and enlightened women. What followed was an era of astounding growth in all areas: infrastructure facilities, student and staff development, academics, sports and co-curricular activities. It was Professor Gomathi's visionary zeal and farsightedness that made her introduce various subjects ranging from Home Science for those who were inclined to be home-makers and subjects such as Journalism, Secretarial Practice and Data Processing, relatively new areas way back in the 1980s, for those who opted to be career women. The student strength crossed a thousand

and the College secured for itself a place in the very forefront of the educational institutions of the District during her very short tenure of eight years as Principal. Besant Women's College, a mere fledgling then, could produce meritorious students who topped the Mangalore University in academics, athletes who participated in national and international meets and those who could stage cultural programmes that could enthral the audience and win their appreciation. As the College made its way to the very forefront of the institutions of the region, Professor Gomathi was consulted by the other institutional heads on academic and administrative matters.

It was in 1988 that Professor Gomathi relinquished her charge as Principal on reaching superannuation. However, her association with the Besant Institutions was destined to be of a much longer duration and even before she retired, the College Management persuaded her to be the Secretary of the Society and play a larger role in Institutional expansion by branching out into new areas through founding new centres and re-shaping the old ones so as to meet the changing needs of the society and the new challenges in the field of education. She was responsible for the collaborative teamwork of the Governing Council that paved the way for the Besant Institutions' journey towards academic excellence. The Vice President of Women's National Education Society, Sri Manel Annappa Nayak fondly recalls his student days at the Government College, Mangalore in the early 1970s when he had had the privilege of being her student. He came to know more of her calibre, competence and capability from his father, Sri Manel Srinivas Nayak, the then President of the Society. Having travelled a longer distance in life, now, when he looks back, he realises that she was totally instrumental in translating the visions of his father who had by then turned frail and feeble due to advancing years, into a reality. Moreover, he attributes to her even his own initiation into the governance of the Besant Institutions, since it was she who had constantly prompted him and ultimately convinced him to join the Society. Her words, "Annappa, when are you going to join the Society and do something as your father did?" ring in his ears as memories surge in his mind. He never believed that he was made for such philanthropic

ventures and repeatedly declined her requests, until there came the day when Sri Manel Krishna Nayak, his uncle, brought him along with him and made him a life member of the society. Since then for him there was no looking back and by and by he came to play the most vital role in the Society's decisions in all matters. His affection for Professor Gomathi took on the shade of filial respect and regard, especially as she aged and looked upon him for support and assistance; yet in matters of administration there were differences; of course, resolved through healthy discussions. To quote him:

I have never come across a person who was just, straight forward and honest to the core without expecting anything in return as Madam Gomathi. She neither liked favours nor expected any, though the respect that she could command was ultimate.

Recalling his meeting with her in the post-operative ward of Yenopoya Hospital, he says, "That was my last meeting with Professor Gomathi, my mentor to whom I have boundless and abiding respect and regard."

It was under Professor Gomathi's astute leadership and insightful guidance that the Besant English School and the Manel Srinivas Nayak Besant Institute of Management Studies were instituted. Padma Vihar Hostel that flourished under her care was unique as a girls' hostel for the personal concern that she had for the residents which also helped them to shape themselves into accomplished and independent young women during their days of sojourn there. Her remarkable expertise in not only academic but also administrative matters, her unswerving dedication and commitment to the cause of the Besant Institutions, and her amazing calibre and professional diligence were largely responsible for the Institutions' astounding progress and success during the last two decades. The incredible legacy that she has left behind will live on in the hearts of all those who are associated with the Besant Institutions, and her principles, philosophies and achievements will remain immortal, inspiring generations and generations to come.

* Former Principal – Besant Women's College and Member WNES

MY ASSOCIATION WITH BESANT EDUCATIONAL INSTITUTIONS

M.P. Bhat

I got connected to Besant Institutions after my retirement from Corporation Bank in 1996. Sri H. Ganesh Shenoy, my personal friend asked me if I could help in managing the accounts and I willingly agreed to render my service to the Institution founded by Dr. Annie Besant for providing education and empowering women of all castes and classes.

On joining the Institution, I met Ms. Gomathi, the Secretary of WNES who was my English Professor in Govt. College, Mangalore. I also knew Mr. Manel Krishna Nayak, Mr. Narayana Shenoy, and Mr. Damodar Prabhu. When I scrutinized the accounts, I realized that there were some short falls and I got all the issues carefully rectified.

On understanding that there was excess amount contrary to the Byelaws of the association, I introduced monthly income, expenditure statement of the association. All statements had to be placed during the respective meetings. The annual budget was also introduced. This gradually facilitated financial discipline and control in maintaining the accounts.

I was also involved in the starting of MBA institution by arranging Bank loans. After 5 years of my association with the Society I was invited to become a member of the governing council. This has helped me to get deep insights about the administration of educational institutions, the challenges and the solutions.

Soon I became the correspondent of the Kannada Primary School I observed that the strength of the school was decreasing year after year. I discussed the problem with the staff members of the school and the governing council. It was decided to improve the facilities by providing free uniform, books and such other facilities.... I managed to arrange funds

from the donors to support the activities. The system still continues. Gradually the admissions in the school increased.

I encouraged the staff to conduct sports and other activities, and I managed to arrange funds for the same. Most of the students in the school are the children of migrant labourers. All the staff members took keen interest in developing of the School with special regard to Dr. Annie Besant the founder. My close association with the school gave me personal satisfaction of helping the needy students in the pursuit of education.

I also worked as the correspondent of Kannada High School and the Pre-University College. As the strength was deteriorating in the PU College, the matter was discussed in the Governing council of the society and it was decided to start admitting boys.

The Besant institutions with its urge to serve, has its own special identity and will continue to render its noble service to the society. I am immensely benefitted by my close association with the governing council. I am also thrilled about my association with the Centenary celebration of the Institutions.

* Former Manager, WNES, Mahalasa, Patrao Lane, Karangalapadi, Mangalore.

'MY AUNTY RADHA AUNTY'

Radha aunty, my father's younger sister, was an icon of her time a "one of a kind" personality who left a mark on anyone whose life brushed with hers. Memories of most of those who knew her might be, mainly, that of an eloquent, highly respected, former Headmistress of the then "Besant Girls' High School" -the task she performed to perfection; with great pride, vigor and dedication.

However, she was, also, perceived by many as an ultra strict, unflinching, no nonsense taskmaster who presided over "Besant" like a Dictator. The 'ground shook as she approached them', according to the students of that period.

Sure, Radha aunty was forceful and single minded in her mission to turn 'Besant' into one of the very best schools in Mangalore. But, no one could question her credentials: - Amongst her many attributes, she was a visionary and was, thus, one of the pioneers in the field of promoting enlightenment and empowerment of girls/women, mainly through academic education (which in her opinion was a cure for all evils) long before it became a fashionable, nationwide phenomenon. [Currently, "Women's Empowerment" figures as a major commitment in the manifestos of all major Indian political parties.] Radha aunty, along with her brothers, was one of those exceptional Graduates of her time, sporting Postgraduate degrees, a priceless rarity in those days, in Mangalore. In addition, she was a member of an elite group of Indian Professionals who were sent by the Government of India to the U.S as a "USA Fulbright-Nehru scholar", in the days when going to the U.S from India was practically equivalent to, perhaps today, going to the Moon!!!! It was such a rarity and an honour. Of course, Information Technology, over the years, changed all that.

Radha aunty was a perfectionist, especially with regards to her fascination for her beloved English language, of which she was a great Ambassador and very protective. In fact, her penchant for the correctness of articulation and script, of many languages in which she was very fluent, was almost

unparalleled borne out by her invincibility in the word game of "Scrabble".

I recollect, once, whilst driving from Bangalore to Mangalore, we stopped for lunch, at the well known "Hotel Ashok" in Hassan. Typically, Radha aunty spotted a spelling mistake on a public notice signboard. She immediately summoned the Hotel's General Manager no less, subjected him to a sermon, pointed out the "cardinal sin" and "ordered" him to ensure that the mistake was rectified. The rest of us had forgotten about the incident, but not Radha aunty. Sure enough, on our return journey a week later, she insisted that we stop at "Hotel Ashok". We all breathed a huge sigh of relief when we noticed that, her request had been complied with. None of us cherished the thought of another embarrassing confrontation with the Hotel's General Manager.

Were she alive today, Radha aunty would be horrified at the I.T / Computer 'English' of the modern youth. I don't believe most of their 'English' vocabulary is in "The Modern Oxford English Dictionary". And, as regards their spelling, grammar and punctuation on 'Facebook' / 'WhatsApp' God help us!!!! Something had to be given in the name of 'Technological progress', I guess. 'Progress' at a price. Perhaps, old fashioned 'Classic Academic Education' was the casualty. Not that I am anti-I.T, but it reminds me of a caption (in connection with the onslaught of highly advanced Mobile phones & Laptops) on "WhatsApp" recently:- "Education took us from Thumb Impression to Signature.....!!! Technology took us from Signature back to Thumb Impression.....!Veryprofound.

However, Radha aunty did have her detractors.

Critics, perhaps people who did not quite understand her or agree with her rather tough methods more than, I assume, disagreement with content or issues. At the end of the day, she was only human with human failings.

In her defence, I would suggest that Radha Aunty was “Old School” a product of that bygone age which believed in: “discipline is paramount”, “my word is my bond”, of values in life where everything is “black or white”, where “right is right” and “wrong is wrong” with no room for compromise. But, she was fair minded to my detriment!! I remember, during a class group caning for some serious mischief, I was singled out and received an extra 1/2 cane just to prove there was no favouritism.

However, amidst all that strictness and seriousness, there lurked a naughty, mischievous side to her with a sharp, wicked sense of humour which she generally saved for her off-duty, private life. She was, also, blessed with a heart of gold very kind, generous nature especially towards the comparatively less well off, who desperately required assistance, particularly as regards schooling of their children. She often obliged by, amongst other avenues too, tapping into the charitable aid available from “The Servants of India Society” of which her husband was a “Working Secretary”, in Bombay.

Should she - Radha aunty, be looking down

during the current celebrations commemorating the 100th year of “Besant”, I am sure, her heart would swell with pride and joy at the great work done, since her departure, by subsequent Headmistresses and teachers and the accolades and prizes won by students of “Besant”, over the years, in many a field, to make “Besant Girls’ High School” synonymous with quality education.

Radha aunty left the World a far better place for, she having touched so many peoples’ lives in her very own individual, special style when she breathed her last on 25th August 2004.

It is a privilege and an honour to be related to her. My only regret is that circumstances did not permit me to get to know my aunt better. Sadly, I returned home to India (having departed with my parents at the age of 9) only after her passing. But, I treasure the fleeting moments of jovial chats, discussions, happy times we had during my many trips to India. Like most, Radha aunty too had mellowed with age, although some might argue that it was just old wine in a new bottle.

*** Nephew of Mrs. Radha, former Headmistress of Besant Girls’ High School & former student, Besant Kannada School.**

“ Beauty is no dead thing. It is the manifestation of God in nature. There is not one object in nature untouched by man that is not beautiful, for God’s manifestation is beauty. It shines through all His works, and not only in those that may give pleasure to man. ”

MY MOMENTS IN 'BESANT'

Nagar Narayana shenoy

After my graduation in 1968 when I was in search of a job, the late Sri. Manel Srinivas Nayak, who was then the director of Canara Bank Ltd. met me with an application, asking me to join Canara Bank as an officer. But as I was interested in Sports, and anticipated getting a job in the Railways, Mafatlal, Indian Airlines or Tatas I didn't show much interest in the offer.

When things didn't happen the way I expected, as a last resort I became an Advocate and involved myself in legal matters and social work.

I promoted weightlifting and worked as the secretary of Balaruthy Vyayam Mandal since 1968, secretary of Mangalore productivity council from 1973-76, Secretary of Canara High School, Old boys Association for 4 years and founded Karnataka Powerlifting Association in 1975. I was also associated with Jana Sangh as the ward president and member of the city unit.

Knowing my background in Social work and wanting to involve me in the activities of WNES, some time in 1991, the late Srinivas Nayak in spite of his ill health came to my office with the help of a driver, dragged me to his car and took me to Besant where he introduced me to the then secretary, Prof. late P P Gomathi and told her, "This is the person I am looking for Besant". He took out Rs250/- from his valet and made me the member of WNES though I resisted saying, I would pay my membership fees.

Late Srinivas Nayak was indeed a great personality. Despite knowing the fact that I had worked against him in two MLA elections for the Jana Sangh Candidate late C G Kamath, he

bestowed confidence in me. He inducted me to the committee in 1991 and since then, I am continuing with whatever responsibility entrusted to me by the committee and provide aid in legal matters of property of the society and service conditions of the employees. I enjoy my role as a member of the committee. All the members are juniors to me by Induction. There is a great understanding in decision making in any field of administration of the Institutions.

It was I who strongly felt that those above 70 years should give up committee membership but unfortunately the present committee is not allowing me to quit though I am 75 and therefore feel guilty. But however there is one solace. I feel honoured and proud to be a member of WNES Council during the Centenary year of our Besant School.

*** Correspondent: Besant Evening College**

Member: Governing Council, WNES. Advocate, Dongarkeri, Mangalore.

INFLUENCE OF PHILOSOPHY ON INDIAN AESTHETICS

■ Śatāvadhāni Dr. R. Ganesh

Forms of knowledge and aesthetics were subjects dear to the heart of Dr. Annie Besant. Hence this article on the subject by one of the foremost authorities on poetics and philosophy.

It is generally said that Indian Aesthetics (Abbreviated as IA henceforth), being the youngest among other sciences that India developed, has naturally been influenced by many systems of philosophies. But in spite of this, it has formulated its own well codified knowledge system and a workable philosophical approach of high merit. This was possible because of the unfailing zeal of our masters in this field, who never compromised for anything but truth and relied completely on universal experience beyond any qualifications. Therefore, IA, in spite of its peripheral deviation from this self-verifying and all-pervading stand, never fell into the trap of many superficial and pseudo-concerns which never figure out deeply in the innate human experience.

It is too well known that śāstras like vyākaraṇa, nyāya, sāṅkhya, mīmāṃsā, vedānta, śaiva and vaiṣṇavāgama-s, jaina and bauddha-darśana-s have contributed for the development of IA in different capacities. Even the subjects like dharmaśāstra, arthaśāstra, kāmaśāstra, āyurveda, yogaśāstra and many other sciences and arts have directly or indirectly promoted the thought content of Indian Aesthetics in different proportions. However, it is the involvement of vyākaraṇa, nyāya, sāṅkhya and pūrvoṭtaramīmāṃsa-s had a marked influence on IA.

Vyākaraṇa has a foremost bearing on IA and it is quite natural too. As we know that much of the world-aesthetics has grown on understanding language or expression in general and literature in particular, IA is no exception to this. But at the same time, we should never forget that this has

not narrowed down the perspective of it, as several critics opine. This is because once the Art Experience is well understood at the level of universal human emotions, much of the philosophy of aesthetics is conclusively realized. Then it is only the medium of expression that the particular art-form chooses that has to be studied. This is more of an artist's/artiste's concern, as much of the technicalities are involved here. Such a penetrating analysis or a serious study can also become boring and indigestible too to a commoner interested in arts in general. Thus whatever seems to be essential from the view point of a common connoisseur with respect to various art-forms, need to be addressed in any aesthetic system and IA has not fallen back in this regard. Yes, in spite of this, we do see some amount of disproportion in dealing with different art-forms as opposed to that of literature and this has to be seen in a bigger and more practical picture.

We know that sage Bharata's Nāṭyaśāstra is the fountain head of IA as for the exclusive textual traditions are concerned. Here it self the science of art appreciation is not merely literature-centric. From then onwards there is a continuous tradition of exclusive texts meant for the science and art of music, theatre, dance, sculpture and painting along with that of poetry. But unfortunately these traditions are often ignored by the critics who merely pursue the works of poetics and infer their own conclusions. This is done especially by the western Indologists and their local counterparts. The reasons for such an unwarranted view are many. But ignoring the possible non-academic ones, we can say that most of these scholars lack even the basic understanding of Indian music,

dance and sculpture. Their practical exposure to these arts is almost nil and this is more or less the same with their feeling for actual poetic practices in Sanskrit and other Indian languages too. Most of those who write on Indian arts, in spite of their possible practical understanding of their chosen art-forms, are rather poorly equipped in textual studies based on original sources due to a serious lack of Sanskrit knowledge. But this was not so in the case of our earlier masters. It is needless to say that Bharata and a host of his commentators like Bhatta Tauta, Bhatta Nāyaka, Abhinavagupta, Nānyadeva and others, Independent authors like Bhoja, Śārṅgadeva, Viśvanātha, Siṃhabhūpāla had good knowledge of different arts apart from the science of poetry.

The supposed domination of poetics over aesthetics in general in the classical Indian texts that deal with the basic concepts like *rasa*, *dhvani*, *vakratā*, *aucitya* etc., that are common to all arts is, perhaps, mainly due to the difficulty or even the impossibility in handling the practical illustrations from various arts other than those of the literature that are essential to drive home the fundamental concepts that are obviously abstract. We know too well that a verse or a prose passage can easily be recalled or reproduced at any time by anybody and get it documented in a textual form. But this is not so with a song, or a dance-movement or even a painting or sculpture. In spite of such difficulty, the past masters have tried their best to explain them for the practicing artists/artistes. This, of course, is naturally more practical in nature and, for obvious reasons, refrains itself from getting into a higher level of abstraction or analysis. Even today we find such parts in the classical texts, especially dealing with the performing arts like music and dance, visual arts like painting and sculpture, are the most difficult to grasp and still remain cryptic. This sort of intangibility alone has resulted in the unimaginable difficulty of reconstructing much of our early music and dance. Mere texts can never be substantial and satisfactory. If not, say, as a telling example, we would have not waited for Dr. Padma Subrahmanyam or Sundari Santanam to reconstruct the *mārga* and *deśī karaṇa*-s respectively and such

a stupendous task would have been completed just with the towering work of the great textual scholar and ace manuscriptologist M. Ramakrishna Kavi.

In our broad philosophical culture, apart from the scholastic pursuits, which are highly intellectual and rigorously dialectical, we have undisputed and subtler traditions within the main schools that are not meticulously documented or at least handed over from one seeker to the other more at a personal level, of course in an informal but most effective way. The *avadhūta*-s within the *advaitic* tradition, the *rahasya-grantha*-s belonging to the *viśiṣṭādvaitic* school, the *dāsa-kūṭa* of the *dvaita* system are but few examples of this. Even the Jain and the Buddhist schools too we can find such an unbroken tradition. Unless scholars perusing IA understand these subtle things properly, their findings are bound to err. It is in such an ambience of living traditions that we understand the true spirit of the texts. For this, one has to take the complete system as a dynamic whole and should never make the blunder of either adamantly adhering to the literality of the texts or blindly following the possible corrupt practices. All our masters, starting the *vedic* seers, have unmistakably emphasised this truth. Hence there is nothing wrong if IA focuses more on poetry in general and the philosophy of grammar, backed by the *vedāntic* thought in particular.

Vyākaraṇa, as a system of philosophy, has considerably influenced IA and this is well found too in the backdrop of the times during which the basic theories of this knowledge system were developed. *śabdavṛtti*-s, *śābdabodha*, theory of suggestion or *dhvani*, arising from the concept of *spṛṣṭa*, various *vyañjakāṃśa*-s present in any language, the very system of basic grammar needed for poetry, an art essentially rooted in linguistic medium are some of the seminal aspects of IA where *vyākaraṇa* has a say. But now, we may not need much of this structural sophistication as any knowledge-system, in the course of its development, ultimately consolidates its essential features in to seemingly simpler but philosophically stronger concepts and such a maturity should never be mistaken for lack of academic rigour or blind belief in tradition leading to regression in knowledge pursuit. In brief,

rasa, dhvani, aucitya and vakratā are some of the time tested and seminal concepts that are well developed in IA and are capable enough of analysing the Art Experience that was realized through any art-form belonging to any frame of space and time. As these fundamental concepts have found their theoretical completion, something like the number system, there exists no need for any review at this fundamental level.

As we know, since the early days, the theory of dhvani had many opponents. This was mainly due to the philosophical biases between various schools and has nothing to do with the reality, at least in our times. The naiyāyika-s and the mīmāṃsaka-s, due to their basic disagreement with the theory of vyañjanā-vṛtti, an idea acceptable to the vaiyākaraṇa-s, found fault with the monumental work of Ānandavardhana. Great scholars like Jayantabhaṭṭa, Bhaṭṭa Nāyaka, Kuntaka, Mahima Bhaṭṭa, Dhanañjaya, Dhanika, Bhoja, and others carried out fuming debates with the champions of dhvani. Even today we have eminent traditional scholars like Dr. Revaprasad Dvivedi and Dr. Pullela Sriramachandrudu are opposed to the concept of dhvani at various levels. Of course, very likely in the west, we do see such opponents to dhvani for their own reasons. But most of the refutations, since a millennium or so, are trivial to say the least at the level of holistic understanding of the subject which obviously transcends the pseudo-philosophical biases and spatio-temporal reservations. Much of these arguments either try hard to propound one or the other theory, essentially arising from their own school of thought, as a substitute for dhvani or end-up in fitting it with an already existing aesthetic concept such as the guṇa, rīti, vakratā, and alaṅkāra. But while doing so, they meticulously follow the pattern of Dhvanyāloka or force-fit the complete features of dhvani into the earlier concepts. Thus, they too are in complete agreement with the dire need for a concept like dhvani, though not in the same name. True science or reasoning, the synonym of śāstra-sadbhāva can never be a party to such exercises. Hence whether we agree with the problems like vyañjanā, should it be treated as a śabdavṛtti or as an arthavṛtti,

sphoṭa, is it in agreement with the vedāntin-s or not must accept the concept of dhvani in whatever name. Thus vyākaraṇa both a system of linguistics and philosophy remains as the science of language in modern times along with its relevant theories of communication and understanding in the light of modern psychology and knowledge representation.

Nyāya system of philosophy has a four folded influence on IA. The first one is regarding its structure which is basically confined to any unique expression or ukti-vaicitrya. Here we can identify many figures of speech or alaṅkāra-s that are essentially based on nyāya. Rudraṭa and Ruṣyaka have given a class of such alaṅkāra-s and these existed even before their time as any creative mind can realize them. Great poets like Vālmīki and Kālidāsa, scholar-poets like Bhāravi and Bāṇa have all employed such figures of speech effectively. But these poeticians, as a collective whole, did a commendable job of identification, classification and codification of them. But for their good offices, we could not have got a wonderful set of seeded alaṅkāra-s like kāvyaliṅga, vibhāvanā, viśeṣokti, asaṅgati, paryāya, anumāna etc., to mention a few. This contribution of nyāya is timeless and hence it is needless to say that it has a great bearing on the poetic expression of any kind, anywhere.

The second type of influence lies in the logical systematisation of all the parameters of IA. This is mostly connected with the precise way of defining the terms and concepts, known as lakṣaṇa-pariṣkāra. Especially after the advent of navīna-nyāya or neo-logic, the craze for such pursuits went to abnormal heights. Aesthetics, unlike say, physics or electronics, is a softer science and one need not and should not be hell-bent upon mathematical precision in all the terms involved there. We should never forget that all the efforts of our scholars in this field must be focussed to help the poets/artists/artistes and connoisseurs to get them better equipped for finer creations and greater enjoyment. Opposed to this, if a scholar starts fancying himself with hair-splitting classifications and mind-boggling theories that have least bearing on the most fundamental twin-aspect of art viz., the creative and the appreciative imaginations, i.e., kārayitrī and bhāvayitrī pratibhā-s,

what else would be a greater catastrophe? Hence, lakṣaṇa-parīṣkāra should find its due and modest place in aesthetics. If not, this great śāstra would get hijacked by dangerously anaesthetic minds as this has happened time and again in the long history of IA. Even stalwarts like Mammaṭa, Appayyadīkṣita, Jagannātha, Venkāmātya and several recent traditional scholars like Jhalakikar, J. Venkatacharya, N. Lakshminarayana Bhatta etc., have been enamoured by such scholastic indulgence. However, the only saving grace is that masters like sage Bharata, Ānandavardhana, Abhinavagupta and Kuntaka have appeared at the right time and the engine is again placed on the right track.

The third type of influence that nyāya had on IA is in trying to refute the theory of dhvani and eventually replace it by anumāna or kāvyānumāna to be precise. Master logician Mahima Bhaṭṭa ably handled this task but in vein. This influence of nyāya is essentially rooted in propounding a theory that could logically identify artistic beauty and explain the infinite possibilities of imagination in a predictable way. To be more sharp, this is something like mathematically arriving at creative ideas. But as any pertinent mind could easily see through, such an endeavour is a logical fallacy indeed; it is vadato-vyāghāta. That is why, such an effort saw a forceful and timely opposition, resulting in the re-assertion of the dhvani theory with greater prudence. However, a threadbare analysis of poetic blemishes, the by-product of Mahiman's research, had a fairly positive influence on IA. This can be seen in the works of authors like Mammaṭa, Hemaçandra, Viśvanātha and others. However, we should not forget that Ānandavardhana at one stroke, while dealing with the canon of aucitya, has dispelled all these details by declaring that impropriety or anaucitya alone is the arch-enemy of aesthetic enjoyment and therein lie all the blemishes. It is well known now, because of him, that any blemish in the way of realizing the rasa alone is a nitya-doṣa, while the rest are anitya.

The fourth and the final type of influence can be seen in the efforts of naiyāyika-s who wanted to explain the aesthetic enjoyment or Art Experience in a logical way. It is Śrī Śaṅkuka who propounded the anumiti-vāda or the role of inference in the

path of experiencing the emotions, while trying to explain the well-known rasa-sūtra of sage Bharata. At the face value, such an attempt is not to be seen in a wrong premise as serious scholars in any field of learning struggle hard to explain the things under consideration in a logical way. But here the case is entirely different as these naiyāyika-s are trying to infer the emotions in the way of enjoyment! This is utterly against our universal understanding as no experience of any sort can be inferred. It is only information that can be deduced so. The very domain of art is in emotions and any amount of intellectuality cannot create or appreciate it unless it is subordinated to the feelings. Even today we see similar and such futile efforts in the acts of the champions of materialism who are guised in the form of many social, cultural, economic and humanism activists. Thus by this four-folded estimation, we could understand that it is only in the domain of nyāya-mūla-alaṅkāra-s we see a positive contribution of nyāya in certainty.

Pūrva-mīmāṃsā too has given some inputs to IA and the best of it is in the concept of tātparya or the total import of a work of art. This theory too wanted to challenge the canon of dhvani and as we noticed earlier, this is again a case of old wine in new bottle. However, the concept is not flawed as it agrees with our universal experience. But our only query is that all this is taken care of by the concept of dhvani itself. King Bhoja himself, one among the few to strongly advocate this theory, interestingly ends up in equating this with dhvani, the supposed enemy of it! It is said that the great scholar Bhaṭṭa Nāyaka propounded this theory for the first time and it is very unfortunate that his work Hṛdaya-darpaṇa is now lost forever. After trying hard to displace dhvani, the way to recognise beauty in art, by tātparya, he alone has propounded the theory of bhāvakatva and bhojakatva, which has a tinge of pūrva-mīmāṃsā. But it is Lollaṭa's puṣṭivāda in elucidating the rasa-sūtra, borrows much from this orthodox school of philosophy. However, it is challenged that both Bhaṭṭa Nāyaka and Lollaṭa are influenced more by the philosophical schools of sāṅkhya and vaiśeṣika than that of mīmāṃsā. Some even opine that Bhaṭṭa Nāyaka has a flavour of vedānta too. Any way, it is

hard to conclude decisively from the few quotations that Abhinavabhāratī has while dealing with the views of these scholars as none of their original writings are unfortunately not available now. It is said that the two renowned schools of pūrva-mīmāṃsā, viz., bhāṭṭa-mata and prābhakara-mata or guru-mata have some say regarding the semantic understanding of an art expression. Accordingly, the abhihitānvaya-vāda and anvītābhīdhāna-vāda are propounded. But as these are mere speculations to a great extent, their influence on IA hardly makes any sense. To conclude, mīmāṃsā, being more of a belief system, obviously has very little to offer for art-appreciation, an out and out experiential domain.

Sāṅkhya system of philosophy too had some bearing on IA and much of this can be seen in the theories of Bhaṭṭa Nāyaka. He, while explaining the rasa-sūtra, puts forth his profound concept of sādharmaṇīkaraṇa, one of the strong pillars of rasa-siddhānta. But this can also be attributed to the vedāntic school of philosophy. Even the concept of sattvotreka, again propounded by Bhaṭṭa Nāyaka, can as well be shared by both sāṅkhya and vedānta. This is not strange as any serious student of Indian Philosophy knows that sāṅkhya is nothing but vedānta in making and hence is this aspect of sharing the credits. However, the sukha-duḥkḥātmatkā of rasa, i.e., the combination of both pleasure and pain in the realization of rasa or Art Experience is not shared by the vedāntic view as it is purely a sāṅkhyan thought and this, of course, is flawed to say the least. Thus best of the sāṅkhya influence on IA can as well be attributed to, or at least appropriated by, the school of vedānta.

It is said that the Jain philosophy has an influence in the writings of Rāmacandra and Guṇacandra, authors of Nāṭyadarpaṇa. Scholars see the touch of Jainism in their theory of rasa, which is a mixture of pleasure and pain. As we have seen already, this can also be attributed to the system of sāṅkhya. However, it is likely that these would have drawn their inspiration from their own Jainism which is a realistic system of philosophy in essence. Anyway, we know from our own experience that art-appreciation is never an admixture of pain and

pleasure. Yes, we do feel the emotions of pathos, fear, fury and loathsomeness, which are not relished like love, humour, heroism and wonder. But they are not the exact replica of the worldly manifestations of themselves as it is simply against our universal experience. This difference has to be accounted for and it lies essentially in the ānanda-rūpatva of all rasa-s. This ānanda is not the worldly pleasure that we beget out of any material enjoyment as these are either tāmasik or rājasik in nature. But ānanda, irrespective of its origin, is sātत्वik. Hence the influence of Jainism, if any, has no bearing on IA and nothing positive in particular to say. Here it is interesting to note that Hemacandra, the illustrious guru of Rāmacandra and Guṇacandra, in his stupendous work Kāvyaṇuśāsana, along with his own illuminating gloss Viveka, takes the stand of vedāntin-s while dealing with Art Experience and hence according to him rasānubhava is always ānanda.

Though we do not have any Buddhists contributing significantly on IA in the earlier times by virtue of independent treatises, in the recent years some scholars try to find their thoughts in it. Apoha is one such theory. It is said that this would have influenced the school of dhvani in arriving at the theory of suggestion. But we should not ignore the fact that a poet and polymath like Ānandavardhana, an honest scholar to the core, would never hesitate to acknowledge his sources of this finding were to be true. Apart from this, the theory of apoha is not new to vedānta, the foremost among the contributors to IA, as the very 'modus operandi' of it viz., adhyāropa-apavāda (superimposition and negation) finds the logical fulfilment of apoha in its entirety. But we should not jump to the conclusion that the theory of adhyāropa-apavāda is moulded on the basis of apoha as the logic of the vedāntins figures out even in the earliest upaniṣads and by any conservative estimate this precedes the Buddhist schools of logic. Thus the Buddhist contribution in IA is still a wishful thought.

The different āgama-s of śaiva and vaiṣṇava schools too have some say on IA, especially in distilling all the rasa-s to one. Among the śaiva-s,

the school of Kāśmīr Śaivism, well known as pratyabhijñā philosophy or trika- darśana is championed by the great guru Abhinavagupta. He in his abhivyakti-vāda, employed to explain the rasa-sūtra, naturally relies on his school of philosophy. Even his synthesis of śānta-rasa owes much to this thought. Similarly, several schools of vaiṣṇavism propound the concept of bhakti-rasa and try to establish as the highest one. Here the followers of Caitanya, propounder of the Gauḍīya-vaiṣṇava school of philosophy, dominate the scene. However, there are a few others belonging to the advaitic tradition like Hemādri, Vopadeva, Madhusūdana-sarasvatī etc., too fight for the cause of bhakti-rasa in a slightly different way. But all these parama-rasa-vaadin-s, irrespective of their schools try to mess-up the absolute philosophy of the upaniṣads with the verily mundane earthly feelings and drag the intermediate rasānada, which is essentially a sāttvika-sukha and yet emerging from the viśaya-s or the objects for the senses. Therefore, in such approaches it is difficult to appreciate the said contributions as positive.

Finally, we shall windup this short presentation with a brief note on the influence or contribution of vedānta to IA. Though there are several systems of vedāntic schools, as far as the science of beauty in India is concerned, advaita-vedānta has a greater say on it. This is evident from the present analysis too. Authors like Viśvanātha, Vidyānātha, Vidyādhara, Mallinātha, Jagannātha, Appayyadīkṣita, Karṇapūra, Nāgeṣa-bhaṭṭa, etc. use many ideas of advaita-vedānta. Even those who have not openly identified themselves with the tradition of advaita-vedānta, like many great aestheticians of Kashmir, Hemaçandra, Govinda Thakkura etc., follow some of the tenets of it in their course of deliberation.

Some of the foremost concepts of advaita like the vivarta-vāda, anirvacanīyatā, ānanda-pāramya, tripuṭī-vilaya, sattvodreka etc., have been well incorporated in dealing with the explanation of rasa-sūtra in general and of rasa-svarūpa in particular. Like the foremost pramāṇa of a jīvanmukta in case of validating the experience of brahmānanda, here too, in the lore of aesthetics, the validation of a sahrdaya is held high. This has been developed

since the time of Ānandavardhana to and his work Dhvanyāloka is also called as Sahṛdayāloka and this should be a substantial proof for the above finding. Thus at the level of substance, the influence of vedānta is enumerated in brief and now we shall turn to that of structure in short. Every alaṅkāra created by the poet is a sort of superimposition and the negation of it automatically happens when the sahrdaya realizes the innate beauty at the emotional level as he would be enjoying the visualization of his own latent emotions as a person of empathy from a safe psychic distance. Thus both the structure and substance are viewed from the perspective of vedānta for the purpose of Art Experience. To conclude, as Prof. M. Hiriyanna, a foremost philosopher and aesthetician of modern India says, all the systems of Indian philosophy find their fulfilment in vedānta and aesthetics is no exception to this. But the beauty of vedānta is, without acting as a killjoy, it always serves the situation to the required extent only.

तस्मात् सतामत्र न दूषितानि मतानि तान्येव सुशोधितानि

*** Shathavadhani Dr. R. Ganesh is a polymath, an authority on Sanskrit Studies, Culture and Poetics with many publications to his credit. A poet and the performer of 'Shathavadhana Literary' Performance which requires rare skill, memory and knowledge.**

He lives in Rajajinagara, Bengaluru.

SOME PROMINENT ACHIEVERS FROM AMONGST OUR FACULTY

Ms. Margaret Cousins

The Founder Head Mistress of Besant School(1918-19) was an Internationally known Theosophist., Poet, Freedom Fighter, Activist, Author and Educationist. Founder of All India Women's Conference. She played

a key role in spreading theosophy and National Education in India, She composed the music for our National Anthem Jana Gana Mana,. Her husband James Cousins was also a poet and works with her in all her pursuits.

Prof. Sulochana Rao D.

Former HOD Commerce and Principal of BWC and BEC, holds the record of one of the longest serving Principals in the State. (1980, 1988-20013)

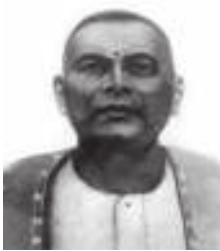

Mrs. Sushila Rao D.

Former Principal of our P.U.College is a Kannada author, poet with six books and many articles and poems to her credit.

Guru Vidvan Krishna Udupa and his son Vidvan Srinivasa Udupa

were the Music Teachers in our High School (1940-1990). Both were honoured with awards in music pedagogy.

Srinivasa Udupa was an able author, composer and headed State Music Examination Boards.

Vidvan P. K. Narayana

Our Kannada Pandith (during 1950's to 1980's) was a Journalist, Freedom Fighter, Dramatist, Poet and Organiser. He has many works in his credit. His total writings in Kannada run into more than 2000 pages.

Dr. P. Ananthakrishna Bhat

former Principal of BEC, a Leading Writer on social issues, A Social worker, Colomnist and Educationist. He is the founder of Balikashrama Kuttar. He has published six books and hundreds of articles on various subjects.

Dr. Nayak Roop Singh

Present Principal of P.U. College is a Hindi writer and Poet , having published many poems and articles.

Dr. K. Sudha

Department of Commerce and the Former Principal of BWC has presented and published many papers at International Level Seminars, Conferences and Journals on Women Empowerment and Co-operative Movement. She has visited 14 Countries for presentations in Conferences and Seminars.

Leadership Award 2017 jointly conferred by Skill India, TV18 and Administrative Staff College of India.

Dr. Praveen Kumar K.C.

the Head of the Department of Commerce has presented papers in International Seminars and published articles in International Journals.

Dr. Sulochana Narayan

Former Principal BWC has authored many articles and books on women oriented issues.

Prof. Hemalatha

Head of the Department of Secretarial Practice has presented papers in International Seminars and published articles in International Journals.

Dr. Narayana Kayarkatte

Director of MSNM, Besant Post Graduation Studies in Management, has presented and many papers in National and International Conferences and Journals. Awarded Educational

Dr. Vasappa Gowda

Chief Librarian of BEC has presented papers on Library Science, Reading Improvement etc., in National and International Seminars.

AND

MANY MORE MEMBERS OF OUR STAFF AT VARIOUS STAGES OF THE HISTORY OF THE INSTITUTIONS HAVE MADE VALUABLE CONTRIBUTIONS TO AND HAVE EXCELLED IN ACADAMIC, SOCIAL AND CULTURAL FIELDS.

हिन्दी विभाग

समाज सुधार की प्रतिमूर्ति- एनी बेसेंट

डा. जयन्ती प्रसाद नौटियाल

इस संसार में सात अरब व्यक्ति रहते हैं। लेकिन एक ही व्यक्तित्व ऐसे है जो मानव नहीं महामानव से भी आगे बढ़कर 'विश्वमानव' की श्रेणी में पहुँच जाते हैं। ऐसे व्यक्ति किसी राष्ट्र की नहीं अपितु विश्व की धरोहर माने जाते हैं।

समाज विकास के आरंभिक दौर में विश्व में महिलाओं को इतनी स्वतंत्रता नहीं थी कि वे पुरुषों की बराबरी कर सकें। विश्व में सभ्य कहलाने वाले देशों में भी महिलाओं के लिए समान अवसर नहीं दिए जाते थे व संपत्ति पर भी पुरुषों का ही अधिकार था। महिलाओं के परिश्रम पर भी पुरुष ही अपना अधिकार समझते थे। इस मामले में भारत बहुत आगे था। विश्व में हमारी छवि को अनपढ़ गंवार और जाहिल के रूप में चित्रित किया गया। हमें संपैरों और पशु पालकों के रूप में चित्रित किया गया, परंतु यह सब दुष्प्रचार मात्र है।

भारत में वैदिक काल में भी मंत्र द्रष्टा ऋषिकाएँ थीं, विदुषियाँ थीं और नेत्री थी, चिकित्सा, विज्ञान, शिक्षा एवं दर्शन में उनकी भागीदारी थी। परंतु मुगलों के आक्रमण और उनके शासन के दौरान नारियों को शुद्धितावादी कारणों से असूर्यम्पश्या बना दिया गया। अर्थात् महिलाओं के शरीर को सूर्य भी नहीं देख सकता था। पावों से सिरतक घूँघट और कपड़ों से लदी औरतों की भूमिका ही बदल गई। लेकिन समय बदला और महिलाओं ने जीवन के हर क्षेत्र में अपनी उत्कृष्टता सिद्ध कर दी। रण के मैदान में रणचंडी बन कर लक्ष्मीबाई ने दिखा दिया कि महिला आदिशक्ति है। आज संसार में कोई कोना ऐसा नहीं, जहाँ महिलाएँ आगे न हों। ऐसी ही एक महिला जो, विदेशी होकर भी भारत के प्रति जो प्रेम दिखाया और इस देस के लिए जो बहुमूल्य योगदान

दिया, उसे इस लेख के माध्यम से पाठकों को परिचित करना चाहते हैं और वह महिला है “ डा. एनी बेसेंट।

एनी बेसेंट एक ऐसी महिला है जो विश्व स्तर पर अपनी समाजसेवा व जीवटता एवं धर्म चिंतन के लिए जानी जाती है। विश्व के प्रमुख व्यक्तियों में इनकी गणना होती है। एनी बेसेंट का जन्म १ अक्टूबर १८४७ में लंदन में एक मध्यम वर्गीय परिवार में हुआ था। ५ वर्ष की अवस्था में इनके पिता का देहांत हो गया था। गरीबी के कारण इनकी माता ने इनके लालन-पालन का दायित्व अपने मित्र एलन मैरियट को सौंप दिया। बीस वर्ष की आयु में इनका विवाह फ्रैंक बेसेंट नाम के एक पादरी से हुआ। इनकी दो संतानें हुई एक लड़का जिसका नाम आर्थर था और एक लड़की जिसका नाम माबेल था। एनी बेसेंट लेख लिखती थी, जिससे प्राप्त मानदेय को इसके पति हड़प लेते थे। वे इनके राजनीतिक क्रिया कलापों का भी विरोध करते थे। धार्मिक विचारधारा की भिन्नता के कारण इनका जीवन दुःखद था। अतः दोनों ने अपने रास्ते कानूनी रूप से बंदकर लिए। एनी बेसेंट की २० सितंबर १९३३ में मृत्यु हो गई उस वक्त इनकी आयु ९३ वर्ष की थी। अपने दर्द भरे जीवन की दास्तां को दर किनार कर इस जीवट महिला ने जो कर दिखाया वह अत्यंत सराहनीय व अनुकरणीय है। अतः ऐसी महान विभूतियाँ श्रद्धेय होती हैं। इनके महत्कार्यों की संक्षिप्त जानकारी यहाँ दी जा रही है।

अप्रतिम वक्ता : एनी बेसेंट एक महान वक्ता थी। उनके विद्वत्पूर्ण व्याख्यान से श्रोता समूह मंत्रमुग्ध हो जाता था। उनका व्याख्यान इतना प्रभावी व असरकारक होता था कि, जो भी एक बार इनका व्याख्यान सुन लेता था, वह इनका मुरीद(फैन) हो जाता था।

भारतीय स्वतंत्र संग्राम में एनी बेसेंट की भूमिका : एनी बेसेंट हमारे देश की आजादी के आंदोलन से प्रत्यक्ष रूप से जुड़ी रही। लोकमान्य तिलक के साथ मिलकर १९१६ में “आँल इंडिया होम रूल लीग – का शुभारंभ किया। इस आंदोलन के कारण इनको जेल भी जाना पड़ा, लेकिन इनको जेल से मुक्त करने के लिए भारतीयों द्वारा दबाव डालने के कारण इन्हें १९१७ में छोड़ दिया गया। इन्हें गांधीजी का प्रश्रय भी प्राप्त था।

धर्म प्रचार और विश्व गुरु परियोजना : एनी बेसेंट धर्म के उस स्वरूप को महत्व देती थी जो अंध विश्वास और पाखंड से हटकर धर्म के स्वरूप चिंतन एवं दर्शन केंद्रित था। धर्म का आनंद पाखंड में नहीं बल्कि आत्मिक होता है। धर्म का अलौकिक आनंद अनुभूति का विषय है। पूजा, प्रार्थना की अपेक्षा बाहरी तत्वों से मन हटाकर मन को अंतर्मुखी करना ही वास्तविक धर्म है। इसे इन्होंने थियोसोफी नाम दिया। वे इस विचार धारा को संपूर्ण विश्व में फैलाना चाहती थी। इसलिए उन्होंने अड्यार (तमिलनाडु) के एक गरीब बच्चे जिद्द कृष्णमूर्ति को चुना जो उनके सानिध्य में प्रशिक्षण पाकर उनकी इस थियोसोफी की विचारधारा को आगे बढ़ाया। उन्होंने इस बच्चे को कानूनी रूप से गोद ले लिया। इसी बच्चे के नाम पर कृष्णमूर्ति फाउंडेशन की स्थापना की गई थी। कुछ अंतर्विरोध और विवादों के चलते यह परियोजना आगे चल न सकी।

समाजवादी विचारों की पुरोधा : एनी बेसेंट पर आरंभिक और में साम्यवादी विचार धारा का प्रभाव था। परन्तु परवर्ती वर्षों में वे समाजवादी विचारधारा की ध्वज वाहक बनीं। इसी विचारधारा के तहत उन्होंने कई राजनीतिक आंदोलन किए। उनके बहुचर्चित आंदोलनों में लंदन में दियासलाई बनानेवाली कंपनियों द्वारा महिलाओं के परिश्रम के शोषण के विरुद्ध आवाज उठाई व इन शोषित महिलाओं को उचित न्याय दिलाया।

धर्म निरपेक्षता और सामाजिक समरसता : एनी बेसेंट का यह मानना था कि, सामाजिक समन्वय और समरसता के लिए धर्म निरपेक्षता अनिवार्य तत्व है। इसलिए उन्होंने अपने मित्र चार्ल्स के साथ मिलकर समाजवादी विचारधारा को पुष्पित-पल्लवित करने में महत्वपूर्ण भूमिका निभाई।

महिला अधिकारों के लिए तत्पर : एनी बेसेंट महिला अधिकारों के प्रति हमेशा सजग रही है। उन्होंने अपने जीवन में महिला अधिकारों, नारी मुक्ति, नारी स्वतंत्रता की पुरजोर वकालत की। उन्होंने इन विषयों पर सामाजिक जागरूकता के लिए अनेक लेख भी लिखे व अनेक मंचों से प्रभावी व्याख्यान दिए। इस दिशा में उनके द्वारा दिए गए योगदान को स्वर्णाक्षरों में लिखा जाएगा।

भारत में शिक्षा के लिए योगदान : एनी बेसेंट ने भारत में शिक्षा के विकास के लिए अभूतपूर्व कार्य किये। उन्होंने बनारस में सेंट्रल हिन्दू स्कूल की भी स्थापना की थी। १९११ में उन्होंने अपने शिक्षा के मिशन को आगे बढ़ाते हुए पंडित मनद मोहन मालवीया जी से सहयोग माँगा। मालवीया जी बनारस में हिन्दू विश्वविद्यालय की स्थापना के लिए जी जान से जूट गए तथा १९१७ में बनारस हिन्दू विश्वविद्यालय की स्थापना हुई तथा एनी बेसेंट द्वारा स्थापित सेंट्रल हिन्दू कॉलेज बनारस विश्वविद्यालय का प्रथम संबंधित कॉलेज बना।

आज भारत में एनी बेसेंट के नाम पर कई कॉलेज चल रहे हैं। कर्नाटक राज्य के मंगलूरु शहर की शान बेसेंट कॉलेज शिक्षा के क्षेत्र में अत्यधिक उल्लेखनीय कार्य कर रहा है। गरीब व दलित एवं आर्थिक रूप से कमजोर विद्यार्थियों के लिए बेसेंट कॉलेज का कर्नाटक राज्य में विशिष्ट स्थान है। ऐसी बहुमुखी प्रतिभा की धनी ओजस्वी वक्ता, लेखिका, समाजसुधारक, पवित्र धार्मिक भावना से ओतप्रोत विश्व में अपनी विशिष्ट पहचान बनानेवाली अप्रतिम महिला एनी बेसेंट जी का सादर नमन।

* कुल सचिव, भगवंत ग्लोबल विश्वविद्यालय – उत्तराखण्ड, प्रसिद्ध साहित्यकार

जाने को कहा। मना करने पर बेसेंट को नज़रबंद किया गया। बाद में मजबूर होकर उन्हें रिहा करना पड़ा। सन् १९१७ में इम्फ़जल्ल के कलकत्ता अधिवेशन में अध्यक्षा के रूप में अपना योगदान दिया। गाँधीजी के आगमन से जब असयहोग और सत्याग्रह की बात होने लगी तो उन्हें स्वीकार नहीं था। उनसे समझौता न कर पाने के कारण वे फिर काँग्रेस से अलग हो गईं।

उनकी गतिविधियों से स्पष्ट है कि वे एक सुदृढ़, सक्षम एवं स्वतंत्र विचारोंवाली महिला थीं, जिनसे संसार की कोई भी नारी प्रेरित हो सकती है। हर वह नारी जो किसी भी प्रकार की साधना करना चाहती है, वे उनसे प्रोत्साहित हो, समाज में अपनी एक पहचान बना सकती हैं। पारिवारिक समस्याओं ने उन्हें कभी नहीं रोका। वे निरंतर अपने आपको

व्यस्त रख प्रगति करती रही।

वे अपने ज्ञान और शक्ति को सेवा के माध्यम से चारों ओर फैलाना चाहती थी। उनका विचार था कि बिना स्वतंत्र विचारों के सत्य की खोज संभव नहीं है। सन् १८७८ में पहली बार भारत वर्ष के बारे में उनके विचारों ने भारतीयों के मन में उनके प्रति स्नेह उत्पन्न कर दिया। इसी कारण वे भारत में टिक सकी। आज जब हम उनके व्यक्तित्व और गतिविधियों पर दृष्टि डालते हैं तो वे हमारे लिए अजस्र प्रेरणा स्रोत हैं।

* संयोजिका, स्नातकोत्तर हिन्दी विभाग मंगलूर विश्वविद्यालय मंगलूर

एनी बेसेंट

डा. नायक रूपसिंग जी

पिताजी के देहांत के समय
केवल पांच साल की लडकी,
भविष्य में अपना ही एक छाप रखे?गी
विदेशी लडकी हिन्दुस्तान आकर नाम करेगी॥

माँ आयरिश हैरो ले गई
धनाभाव की समस्या थी
मिस मेरी के संरक्षण में
इन्होंने शिक्षा प्राप्त की॥

सत्रह साल में वापस आई
युवा पादरी रेवरेण्ड फ्रैंक से
विवाह हुआ दो बच्चे हुए
संकुचित विचारोंवाला पति॥

बच्चों को माँ से अलग करवा दिया
दूसरों के दुःख को दूर करूँगी
अनाथ एवं असहाय बच्चों की
माँ बनकर समाज की सेवा करूँगी॥

ब्रिटन के कानून की निंदा
करके जब भारत लौटी तो
थियोसोफिकल सोसायटी की
गतिविधियों का केंद्र बनकर
स्वाभिमान जगाई “एनी बेसेंट” ॥

* प्राचार्य, बेसेंट उपाधि पूर्व महाविद्यालय – मंगलूरु – ३

विदेशी तन और भारतीय मन— एनी बेसेंट

डॉ. सुमा टी. रोडन्ननवर

एनी बेसेंट एक विदेशी महिला थी पर वह भारत में रहने लगी तो उन्होंने कभी अपने आपको विदेशी नहीं समझा बल्कि अंतिम समय तक भारतीय बन कर रही। भारत को ही उन्होंने अपना घर बना लिया था। भारत के प्रति आकर्षित होने का कारण था भारत की संस्कृति। एनी बेसेंट जी ने अनेक देशों का भ्रमण किया था, वहाँ के धर्मों का गहरा अध्ययन किया पर भारत के वेद और उपनिषद् का धर्म ही उन्हें सच्चा धर्म लगा।

इसी कारण वे भारत आयी पर यहाँ आने पर उन्हें अधिक अफसोस यह हुआ कि इतना सच्चा धर्म मार्ग होने पर भी यहाँ के लोग इस ज्ञान के प्रति शून्य हैं। आध्यात्मिक और राजनीतिक रूप से सोए हुए भारत को जगाने के लिए उन्होंने जो काम किए वे सराहनीय हैं।

एनी बेसेंट इतनी हिम्मतवाली महिला थी जहाँ भी अन्याय होता उस पर तीखा प्रहार करती। इंग्लैण्ड के एक चर्च की प्रतिष्ठा पर उन्होंने हमले किए कि यह चर्च धर्म के नाम पर लोगों में अंधविश्वास फैला रहा है। इतना ही नहीं उन्होंने महिलाओं के अधिकारों, धर्म निरपेक्षता, गर्भ-निरोध, फैबियन समाजवाद और मजदूरों के हक के लिए लड़ाई लड़ी। थियोसोफिकल सोसाइटी के विचार धारा से एनी बेसेंट काफ़ी प्रभावित हुई। थियोसोफिकल सोसाइटी मानव-मानव में भेद नहीं करती थी यानि वह जाति, रंग और वर्ण में भेद भाव के खिलाफ़ दी। एनी बेसेंट भी मानव-मानव में फ़र्क नहीं करती थी उसके नज़रों सभी मानव एक समान थे। उन्हें थियोसोफी में भगवान से जुड़ने का रास्ता मिला। सर्वभौम भाईचारे की भावना से वह इतनी अधिक प्रभावित हुई मानव धर्म को ही उन्होंने अपना कार्य क्षेत्र चुन लिया। भारतीय थियोसोफिकल सोसाइटी के एक सदस्य की मदद से १८९३ में एनी बेसेंट भारत पहुँची, पूरे भारत का भ्रमण किया। भारत भ्रमण के बाद उन्हें इतना तो पता चला कि यहाँ लोगों के आचार-विचारों की शाखाओं के माध्यम से एकता के सूत्र में बाँधने का आजीवन प्रयास किया। उन्होंने भारत को ही थियोसोफी की गतिविधियों का केन्द्र बनाया। सन् १९०७ में थियोसोफिकल सोसाइटी की अध्यक्षता निर्वाचित हुई। एनी बेसेंट ने पाश्चात्य भौतिकवादी सभ्यता की कड़ी आलोचना करते हुए प्राचीन हिन्दू सभ्यता को श्रेष्ठ सिद्ध किया। भारत के लिए उन्होंने हर क्षेत्र जैसे सामाजिक तथा राजनीतिक क्षेत्र में राष्ट्रीय पुनर्जागरण का कार्य आरम्भ किया। उन्हें पता था कि भारत के लिए राजनीतिक स्वतंत्रता अति आवश्यक है। जिससे वह ब्रिटेन से आज़ाद हो जाएगा। इसी उद्देश्य हेतु उन्होंने होमरूल आंदोलन संगठित कर उसका

नेतृत्व किया। दिल्ली विश्वविद्यालय के राजनीति विज्ञान के प्राध्यापक राकेश सिन्हा एनी बेसेंट के संदर्भ में कहते हैं ? “वह भले ही एक विदेशी महिला थीं लेकिन उन्होंने भारत को एक सभ्यता के रूप में स्वीकार किया और यहाँ राष्ट्रवाद को गले से लगाया। दरअसल वह सभ्यता और राष्ट्रीयता को सहचर मानती थीं। उन्होंने सभ्यता के उन तत्वों की व्याख्या प्रस्तुत की जो अव्याख्यायित थे। उन्होंने अपने होमरूल आंदोलन से लोगों में चेतना का संचार किया।

सन् १९९७ में वो भारतीय राष्ट्रीय कांग्रेस की अध्यक्ष बनीं। इस पद को ग्रहण करनेवाली वह प्रथम महिला थी। उन्होंने ‘न्यूइंडिया’ नामक समाचार पत्र प्रकाशित किया जिससे उन्होंने अंग्रेज़ी राज्य की कड़ी निंदा की जिसके कारण उन्हें जेल भी जाना पड़ा। एनी बेसेंट जब भी व्याख्यान देती, अपने व्याख्यान को ‘ॐ नमः शिवाय’ के उच्चारण से करती। उन में विलक्षण स्मरण शक्ति थी, व्याख्यान के लिए कभी नोट्स नहीं बनाए। ‘अम्मा’ शब्द उन्हें काफ़ी पसन्द था, मेम साहब कहलवाना वह पसन्द नहीं करती है। भारतवासियों ने भी भारत और भारतवासियों के प्रति उनकी लगन और निष्ठा को देखकर उन्हें ‘माँ वसन्त’ कहकर सम्मानित किया।

डॉ. एनी बेसेंट धार्मिक प्रवृत्ति की महिला थी। उनके राजनीतिक विचार की आधार शिला थी उनके आध्यात्मिक एवं नैतिक मूल्य। उनका मानना था कि कल्याणकारी जीवन प्राप्त करने के लिए मनुष्य की इच्छाओं को देवी इच्छा के अधीन होना चाहिए। राष्ट्र का निर्माण एवं विकास तभी सम्भव है जब उस देश के विभिन्न धर्मों, मान्यताओं एवं संस्कृतियों में एकता स्थापित हो। सत्य धर्म का ज्ञान आध्यात्मिक चेतना द्वारा ही मिल सकती है। उनके इन विचारों को महात्मा गाँधी ने भी महत्व दिया था। वैसे भी प्राचीन भारत की सभ्यता एवं संस्कृति का स्वरूप आध्यात्मिक था। उस काल में आध्यात्मिक भावना ही भारतीयों की निधि थी। आगे चलकर एनी बेसेंट भारतीय पुनर्जन्म में विश्वास करने लगी थी। उनको पक्का यकीन था कि वह पिछले जन्म में एक हिन्दू

थी, इसलिए अपने कर्म भूमि का क्षेत्र उन्होंने भारत की ही चुना था। हिन्दू धर्म और दर्शन में उनकी आस्था ज्यादा होने के कारण उन्होंने भगवद्गीता का अनुवाद 'थाट्स आन दी स्टडी आफ़ दी भगवद्गीता' के नाम से किया। वे कहती भी थी कि विश्व को मार्गदर्शन की क्षमता अगर किसी देश में है तो वह है भारत देश, इसलिए वह भारत के सदियों से अन्धविश्वासों से ग्रस्त मानव को मुक्त करना चाहती थी। एक जगह बताया भी था कि प्राचीन ऐतिहासिक तथ्यों से पता चलता है कि श्यामा जावा, सुमात्रा, कम्बोज, लंका, तिब्बत तथा चीन आदि देशों में हिन्दू राज्य के चिन्ह पाए गए हैं। यानि हिन्दुओं की विदेश यात्रा इस बात का प्रमाण है। उन्होंने विदेशी यात्रा को प्रोत्साहन दिया।

एनी बेसेंट समाज सुधारक भी थी, वे विधवा विवाह को धर्म मानती थी। उन की धारणा थी कि युवावस्था या बचपन में जो स्त्री विधवा हो जाती है उसका विवाह कर उसको नई जिन्दगी देनी चाहिए। बहु विवाह को नारी गौरव का अपमान समझती थी। समाज में व्याप्त बुराईयों को दूर करने के लिए वे शिक्षा व्यवस्था को महत्वपूर्ण समझती थी। शिक्षा के पाठ्यक्रमों में धार्मिक एवं नैतिक शिक्षा को

अनिवार्य माना। उनकी धारणा यह थी कि प्रत्येक भारतीय को संस्कृत तथा अंग्रेज़ी का ज्ञान होना जरूरी है। उन्होंने कुलमिलाकर ५०५ ग्रंथों व लेखों को लिखा, 'हाऊ इंडिया फाट फार फ्रीडम (१९१५)' में उन्होंने अपनी मातृभूमि भारत को बताया है। उनके द्वारा लिखित ग्रंथ 'इण्डिया : ए नेशन को जप्त कर लिया गया क्योंकि उसमें उन्होंने स्वायत्त-शासन की विचारधारा की प्रतिपादन की थी। १९१७ में उन्हें अंग्रेज़ों ने नज़र बन्ध किया, तब उनकी उम्र ७० वर्ष की थी। उन्होंने अपने भारतीय भाई-बहनों को सन्देश दिया था ? मैं वृद्धा हूँ, किन्तु मुझे विश्वास है कि मरने से पहले ही मैं देखूँगी कि भारत को स्वायत्त शासन मिल गया।- २० सितम्बर को इस महान हस्ती का देहान्त हुआ। अजीवन उन्होंने बनारस को ही अपना घर माना इसलिए उनकी अस्थियों को वारणासी लाई गयी और उनके अवशेषों को देव नदी गंगा में समर्पित कर दिया गया। अतः एनी बेसेंट के संदर्भ में कह सकते हैं कि वे एक महिला अधिकारों की समर्थक, लेखक, वक्ता एवं भारत प्रेमी महिला थी यानि तन विदेशी पर मन भारतीय है।

* विभागाध्यक्षा, हिन्दी विभाग, विश्वविद्यालय कॉलेज मंगलूरु

विदेशी महिला का भारत प्रेम

■ डॉ. मनोरंजिनी एस. कोटेमने

अंग्रेजों के खिलाफ आंदोलन चलाने वालों में सिर्फ भारतीयों का ही नहीं, बल्कि कई विदेशी भी प्रत्यक्ष या अप्रत्यक्ष रूप से अपना बहुमूल्य योगदान दिए हैं। उनमें एक महिला का नाम अत्यंत गौरव के साथ लिया जाता है और वह नाम है, डा. एनी बेसेंट जी का। विदेश में जन्मी एनी बेसेंट को भारत से इतना लगाव हो गया था कि उन्होंने ब्रिटिश हुकूमत के खिलाफ एक जंग सी छेड़ दी थी।

एनी बेसेंट एक प्रसिद्ध थियोसोफिस्ट, समाज सुधारक, राजनैतिक मार्गदर्शक, महिला कार्यकर्ता, लेखिका और प्रवक्ता थीं। वह आयरिश मूल की थीं और उन्होंने भारत को अपना दूसरा घर बना लिया था। वह भारतीयों के अधिकारों के लिए लड़तीं और भारतीय राष्ट्रीय कांग्रेस की प्रथम महिला अध्यक्ष बनीं।

भारत से लगाव रखने वाली एनी बेसेंट का जन्म १ अक्टोबर १८४७ को लंदन के 'वुड' परिवार में हुआ था। एनी के पिता एक डॉक्टर थे। एनी बेसेंट का विवाह १८६७ में फ्रैंक बेसेंट नामक एक पादरी से हुआ था। परन्तु उनका वैवाहिक जीवन ज्यादा समय तक नहीं चल सका और वे १८७३ में क्रानूनी तौर पर अलग हो गए। पति से अलग होने के पश्चात एनी ने न केवल लंबे समय से चली आ रही धार्मिक मान्यताओं बल्कि पारंपरिक सोच पर भी सवाल उठाना शुरू किया, चर्च पर हमला करते हुए उसके काम करने के तरीकों और लोगों की जिंदगियों को वश में करने के बारे में लिखना शुरू किया। उन्होंने विशेष रूप से धर्म के नाम पर अंधविश्वास फैलाने के लिए इंग्लैंड के एक चर्च की प्रतिष्ठा पर तीखे हमले किए थे। बस यहीं से ईसाई धर्म के प्रति उनका लगाव कम होता गया।

विवाह विच्छेदन के उपरांत महान् ख्याति प्राप्त पत्रकार विलियम स्टीड के सम्पर्क में आने पर वे लेखन एवं प्रकाशन के कार्य में अधिक रुचि लेने लगीं। अपना अधिकांश समय मजदूरों, अकाल पीड़ितों तथा झुग्गी झोपड़ियों में रहने वालों को सुविधा दिलाने में व्यतीत किया। वह कई वर्षों तक इंग्लैंड की सर्वाधिक शक्तिशाली महिला ट्रेड यूनियन की सेक्रेटरी रहीं। वे अपने ज्ञान एवं शक्ति को सेवा के माध्यम से चारों ओर फैलाना नितान्त आवश्यक समझती थीं। उनका विचार था कि बिना स्वतंत्र विचारों के सत्य की खोज संभव नहीं है।

सन् १८८२ में वे 'थियोसॉफिकल सोसायटी' की संस्थापिका 'मैडम ब्लॉवत्सकी' के संपर्क में आईं और पूर्ण रूप से संत संस्कारों वाली महिला बन गईं। सन् १८८९ में उन्होंने स्वयं को "थियोसॉफिस्ट" घोषित किया। भारतीय

थियोसोफिकल सोसाइटी के एक सदस्य की मदद से वो सन् १८९३ में भारत पहुंचीं। उन्होंने पूरे भारत का भ्रमण किया। यहां उन्होंने देखा कि कैसे ब्रिटिश हुकूमत भारतीयों को शिक्षा, स्वास्थ्य या अन्य जरूरी चीजों से दूर रखती है। एनी ने भारतीयों के दर्द को समझा और इसके खिलाफ आवाज उठाई।

एनी बेसेंट एक समाज सुधारक के अलावा बेहतरीन लेखिका भी थीं। उन्होंने कई किताबें लिखीं। खासतौर से भगवद्गीता से उनका काफी लगाव था। उन्होंने इसका अंग्रेजी-अनुवाद भी किया और पुस्तकों के लिए प्रस्तावनाएँ भी लिखीं। उनके द्वारा "क्वीन्स हॉल" में दिये गये व्याख्यानों की संख्या लगभग २० होगी। उन्होंने भारतीय संस्कृति, शिक्षा व सामाजिक सुधारों पर ४८ ग्रंथों और पैम्फलेट की रचना की। भारतीय राजनीति पर लगभग ७७ पुस्तकें लिखीं। उनकी मौलिक कृतियों में से चयनित २८ ग्रंथों का निर्माण हुआ। समय-समय पर "लूसिफ़र", "द कामनवील" व "न्यू इंडिया" के संपादन भी एनी बेसेंट ने किये। एनी बेसेंट का जीवनकाल बहुत ज्यादा गतिविधियों से भरा पड़ा था।

एनी बेसेंट महिला अधिकारों की समर्थक, लेखक, वक्ता एवं भारत प्रेमी महिला थीं। एनी बेसेंट ने १९१४ में 'द कॉमन व्हील' और 'न्यू इंडिया' ये दो साप्ताहिक अपने आदर्श के प्रचार के लिये शुरू किये। १८७८ में ही उन्होंने प्रथम बार भारतवर्ष के बारे में अपने विचार प्रकट किये। उनके लेख तथा विचारों ने भारतीयों के मन में उनके प्रति स्नेह उत्पन्न कर दिया। अब वे भारतीयों के बीच कार्य करने के बारे में दिन-रात सोचने लगीं। १८८३ में वे समाजवादी विचारधारा की ओर आकर्षित हुईं। उन्होंने "सोसलिस्ट डिफेन्स संगठन" नाम की संस्था बनाई। इस संस्था में उनकी सेवाओं ने उन्हें काफी सम्मान दिया।

उनके अन्दर एक शक्तिशाली अद्वितीय और विलक्षण भाषण देने की कला निहित थी। अतः बहुत शीघ्र ही थियोसोफिकल सोसायटी की एक प्रमुख वक्ता के रूप में महत्वपूर्ण स्थान बना लिया। उन्होंने सम्पूर्ण विश्व को थियोसोफी की शाखाओं के माध्यम से एकता के सूत्र

में बांधने का आजीवन प्रयास किया। उन्होंने भारत को थियोसोफी की गतिविधियों का केन्द्र बनाया। उनके भारत आगमन से लेकर सन् १९०३ तक इनका अधिकांश समय वाराणसी में बीता। उन्होंने पाश्चात्य भौतिकवादी सभ्यता की कड़ी आलोचना करते हुए प्राचीन हिन्दू सभ्यता को श्रेष्ठ सिद्ध किया। धार्मिक, शैक्षणिक, सामाजिक एवं राजनैतिक क्षेत्र में उन्होंने राष्ट्रीय पुनर्जागरण का कार्य प्रारम्भ किया। भारत के लिये राजनीतिक स्वतंत्रता आवश्यक है इस उद्देश्य की प्राप्ति के लिये ही उन्होंने "होमरूल आन्दोलन" संगठित करके उसका नेतृत्व किया।

एनी बेसेंट की मान्यता थी कि बिना राजनैतिक स्वतंत्रता के इन सभी कठिनाइयों का समाधान सम्भव नहीं है। डॉ? एनी बेसेंट स्वभावतः धार्मिक प्रवृत्ति की महिला थीं। उनके राजनीतिक विचार की आधारशिला थी - उनके आध्यात्मिक एवं नैतिक मूल्य। उनका विचार था कि अच्छाई के मार्ग का निर्धारण बिना अध्यात्म के संभव नहीं। कल्याणकारी जीवन प्राप्त करने के लिये मनुष्य की इच्छाओं को दैवी इच्छा के अधीन होना चाहिये। राष्ट्र का निर्माण एवं विकास तभी सम्भव है जब उस देश के विभिन्न धर्मों, मान्यताओं एवं संस्कृतियों में एकता स्थापित हो। सच्चे धर्म का ज्ञान आध्यात्मिक चेतना द्वारा ही मिलता है। उनके इन विचारों को महात्मा गाँधी ने भी स्वीकार किया। प्राचीन भारत की सभ्यता एवं संस्कृति का स्वरूप आध्यात्मिक था। यही आध्यात्मिकता उस समय के भारतीयों की निधि थी। एनी बेसेंट निश्चित ही महिलाओं के लिए प्रेरणा स्रोत है।

एनी ने महिलाओं को शिक्षा प्राप्त करने का अधिकार दिया। उन्होंने महिलाओं को शिक्षित बनाने के लिए कई प्रयास किए और अपना पूरा जीवन महिलाओं के हकों के लिए लड़ने में व्यतीत किया। एनी बेसेंट ने महिलाओं के अधिकारों, धर्म-निरपेक्षता, समाजवाद और मजदूरों के हक के लिए लड़ाई लड़ी। वह भगवान से जुड़ने के थियोसोफी के तरीके से काफी प्रभावित हुईं। थियोसोफिकल सोसाइटी जाति, रंग, वर्ग में भेदभाव के खिलाफ थी और सार्वभौमिक भाईचारे की सलाह देती थी। मानवता की ज्यादा से ज्यादा सेवा करना उनका परम उद्देश्य था।

वे विधवा विवाह को धर्म मानती थीं। उनकी धारणा थी कि प्रौढ़ विधवाओं को छोड़कर किशोर एवं युवावस्था की विधवाओं को सामाजिक बुराई रोकने के लिए विवाह करना आवश्यक है। वे अन्तर्जातीय विवाहों को भी धर्म सम्मत मानती थीं। बहु विवाह को वे नारी गौरव का अपमान एवं समाज का अभिशाप मानती थीं। किसी भी देश के निर्माण में प्रबुद्ध वर्ग की भूमिका महत्वपूर्ण होती है। यह प्रबुद्ध वर्ग उस देश की शिक्षा का उपज होता है। अतः शिक्षा व्यवस्था को वे अत्यधिक महत्व देती थीं। उन्होंने शिक्षा पाठ्यक्रमों में धार्मिक एवं नैतिक शिक्षा को अनिवार्य रूप से पढाये जाने तथा उसे प्राचीन भारतीय आदर्शों पर आधारित होने के लिये

जोर दिया। उनकी धारणा थी कि प्रत्येक भारतीय को संस्कृत तथा अंग्रेजी दोनों का ज्ञान होना चाहिये।

बेसेंट ने निर्धनों की सेवा का आदर्श समाजवाद में देखा। गरीबी दूर करने के लिये उनका विश्वास था कि औद्योगीकरण हो। उन्होंने देखा कि नारी को किसी प्रकार की स्वतंत्रता प्राप्त नहीं थी। वे लोग भोग की वस्तु समझी जाती थीं। इस दुःखद स्थिति से डॉ? बेसेंट का हृदय द्रवित हो उठा। उन्होंने नारी सुरक्षा का प्रश्न उठाया और जोर देकर कहा कि समाज में सर्वांगीण विकास के लिये नारी अधिकारों को सुरक्षित करना आवश्यक है।

बेसेंट प्राचीन धर्म पर आधारित वर्ण व्यवस्था की समर्थक थीं। वर्ण व्यवस्था का मुख्य उद्देश्य कार्य विभाजन था जिसके अनुसार समाज का प्रत्येक व्यक्ति अपने कार्यों को करने की योग्यता द्वारा ब्राह्मण, क्षत्रिय, वैश्य एवं शूद्र का स्थान प्राप्त करता था। वे कहा करती थीं कि महाभारत के अनुसार ब्राह्मण में शूद्र के गुण हैं तो वह शूद्र है। शूद्र में अगर ब्राह्मण के गुण हैं तो वह ब्राह्मण समझा जायेगा। उस समय विदेश यात्रा को अधार्मिक समझा जाता था। उन्होंने बताया कि प्राचीन ऐतिहासिक तथ्यों से पता चलता है कि श्याम, जावा, सुमात्रा, कम्बोज, लंका, तिब्बत तथा चीन आदि देशों में हिन्दू राज्य के चिन्ह पाये गये हैं। अतः हिन्दूओं की विदेश यात्रा प्रमाणित हो जाती है। उन्होंने विदेश यात्रा को प्रोत्साहन दिये जाने का समर्थन किया। उनके अनुसार आध्यात्मिक बुद्धि एवं शारीरिक शक्ति के सम्मिश्रण से राष्ट्र का उत्थान करना प्राचीन भारत की विशेषता रही है।

एनी बेसेंट जानती थीं कि बिना राजनीतिक स्वतंत्रता के इन सभी कठिनाइयों का समाधान सम्भव नहीं है। उन्होंने अपने ४० वर्ष भारत के सर्वांगीण विकास में व्यतीत किए। उस समय महामना मदन मोहन मालवीय एक विश्वविद्यालय की स्थापना करना चाहते थे परंतु नियमानुसार इसके लिए एक कॉलेज का होना अनिवार्य था। मालवीय जी ने एनी बेसेंट के समक्ष "सेन्ट्रल हिन्दू कॉलेज" का प्रस्ताव रखा तो एनी बेसेंट ने तत्काल स्वीकार करते हुए कहा - "मेरे पास जो कुछ भी है वह देश के लिए ही है, यह विद्यालय आपका ही है पंडित जी!" वह काशी हिंदू विश्वविद्यालय की सह संस्थापिका के रूप में जानी जाती हैं। एनी बेसेंट ने भारत में पुनर्जागरण हेतु शिक्षा, नारी शिक्षा, आध्यात्मिक साहित्य का सृजन एवं विकास, धर्म का प्रसार, राजनीति आदि सभी क्षेत्रों में कार्य प्रारंभ कर दिया। वे एक अत्यंत कुशल संस्थापिका, लेखिका एवं उच्चकोटि की वक्ता थीं। भारत को स्वतंत्र कराने के प्रति वह चिन्तित थीं एवं इस दिशा में कार्य करने के लिए यहाँ के राजनीतिज्ञों से भी संपर्क बनाने लगी थीं। सन १९१७ में वो भारतीय राष्ट्रीय कांग्रेस की अध्यक्ष बनीं। इस पद को ग्रहण करने वाली वह प्रथम महिला थीं। एनी बेसेंट के जीवन का मूल मंत्र था - कर्म।

फौलादी नारी एनी बेसेंट

डॉ. सुरेश मारुतिराव मुले

निसर्ग की शक्ति के सम्मुख मनुष्य का एक नहीं चलता। कोई किसी को बांधकर रखना चाहने पर भी वह हो नहीं सकता। हरेक व्यक्ति में अपनी-अपनी योग्यता के अनुसार नैसर्गिक शक्ति काम करती रहती है। हम उस शक्ति का जैसा उपयोग करेंगे वैसा ही हमें उसका प्रतिफल प्राप्त होते हैं। मनुष्य कहीं भी जन्म लें, हजारों विषयों को लेकर सोचें लेकिन “वही होता है जो मंजूर ए खूदा होता है।” हम कई बार सोचते हैं कि ‘सदा प्रेम से रहेंगे परन्तु झगड़े सहज ही छोटी-छोटी बातों पर जन्म लेती हैं। हमें कुछ अच्छा करते रहना है कहने पर भी कही-न-कही बात बिगड़ जाती है।

अर्थात् हमारा नियंत्रण संपूर्ण रूप से निसर्ग करता है। हम सोच सकते हैं, लेकिन उस योजना को कार्यरूप में उतारने के लिए वातावरण का भी साथ चाहिए। अनुकूल वातावरण प्राप्त होने के उपरांत ही हम उस कार्य में लग जाते हैं। कभी-कभी ऐसा भी प्रतीत होता है कि यह काम तो मेरे बस का नहीं था, परन्तु इतनी आसानी से कैसे बन गया? आदि ऐसे अनुभव हमारे जीवन में होते हैं। इसे किसी दिव्य शक्ति की तो महिमा कह सकते हैं। ऐसी महान शक्ति और गुण हम एनी बेसेंट में देखते हैं। महोदया लंडन में जन्म लेकर, वहाँ की नागरिकता पाकर भी सुधार के विषय को लेकर उसी सरकार के नीतियों का खूलकर विरोध करती है। गरीबों का उद्धार, नारी शिक्षा और परतंत्र भारत को आजाद करने के लिए भारतीयों का पक्ष लेकर खड़ी होती है।

डॉ. एनी बेसेंट का जन्म ०१-१०-१८४७ को लंडन में हुआ था। माँ- एमिली तथा पिता विलियम उड की महान सुपुत्री बेसेंट की शिक्षा पूर्ति होने पश्चात इसका विवाह १८६७ में पादरी फ्रेंक बेसेंट से हुआ था। किसी कारण वश इनका वैवाहिक जीवन विच्छेदन में बदल गया। १८७३ में इनका तलाक हुआ। तब तक इनके दो बच्चे भी हुए थे, बेटा आर्थर और बेटी माबेल। एनी स्वतंत्र विचार रखनेवाली नारी होने के कारण विवाह विच्छेदन के पश्चात ईसाई धर्म पर से उसका विश्वास उड गया। अब वह लंडन में ही गरीबों की दशा सुधारन के लिए सामाजिक कार्य में लीन हो गई। कुछ दिनों के पश्चात इन्होंने ‘श्रमीक संगठन’ की स्थापना की। धर्म के नाम पर अंधविश्वास फैलानेवाले अनेक चर्चों पर वैचारिक हमला भी कर चुकी थी। ऐनी बेसेंट का संपर्क थियोसोफिकल सोसायटी से हुआ। इसी के प्रचार-प्रसार में उसका रूख भारत की ओर मुड़ गया। वह १८९३ में भारत आई। यहाँ आने के बाद उन्हें भारतीयों से इतना लगाव हो गया कि, वह वापस लंडन जाने के बारे में सोचा ही नहीं और भारत को ही कर्म भूमि मान लिया।

भारत आने के बाद एनी बेसेंट पुरा देश का भ्रमण करके यह जानने की कोशिश किया। भारतीयों के दुख-दर्द ने बेसेंट के कोमल मानवीय हृदय को पिघला दिया। उसने

ब्रिटिश सरकार के अन्याय के खिलाफ आवाज़ उठाई। इन्होंने १८९५ में भारतीयों के लिए शिक्षा का प्रचार प्रसार शुरू किया।

एनी बेसेंट मुख्यतः स्त्री शिक्षा, स्त्री स्वतंत्रता, अधिकार आदी महत्वपूर्ण समस्याओं को लेकर महिला जागृति का काम जोरों पर शुरू किया। १९१६ में बेसेंट ने भारतीय स्वतंत्रता संग्राम में कुद पड़ी। उन्होंने ‘होमरूल लीग’ की स्थापना की जिसका उद्देश्य भारतीयों द्वारा स्वशासन की मांग थी। उनके क्रान्तिकारी उद्देश्य को ब्रिटिश सरकार जान गई और मद्रास कमिशनर ने उन्हें नज़रबंद करके जेल में डाल दिया। यह खबर सारे विश्व में फैल गई। अनेक देशों में बेसेंट की रिहाई को लेकर हड़ताल होने लगे। बेसेंट की रिहाई को लेकर ब्रिटिश सरकार पर सारे विश्व की देशों से दबाव आने लगा। आगे घटनेवाली किसी भी घटनाओं से बचने के लिए ब्रिटिश सरकार एनी बेसेंट को जेल से रिहा कर दिया। उनकी मानवियता से जुड़े विचारों की सारे देश में चर्चा होने लगी। १९१७ में उन्हें भारतीय राष्ट्रीय कांग्रेस का अध्यक्ष बनाया गया। इस पद को ग्रहण करनेवाली वह प्रथम महिला थी। उन्होंने ‘न्यू इंडिया और ‘कॉमनवेल्थ- जैसे समाचार पत्रों का प्रारंभ किया। इस माध्यम से बेसेंट अपने विचारों का जनता तक पहुंचाने लगी।

उपर्युक्त कार्यों के साथ-साथ एनी बेसेंट ने भारतीय आध्यात्म की ओर आकृष्ट हो गई। बचपन से ही उन्हें आध्यात्मिक विचारों में लगाव था। फिर थियोसोफिकल सोसायटी ने इसे अधिक प्रबल बना दिया। रूस में जन्मी मेडम हेलिना और एनी बेसेंट की मुलाकात हिमालय में हुई। दोनों ने अपने-अपने विचारों का आदान-प्रदान करती रहीं। आत्माओं का अध्ययन, आध्यात्म, सामाजिक अध्ययन, नारी समस्याओं का अध्ययन, आर्थिक विषमता का अध्ययन आदि क्षेत्रों में ज्ञान अर्जित करनेवाली बेसेंट एक महान नारी थी। मानव को मानवियता का परिचय करानेवाली फौलादी नारी समस्त भारतीयों की चहिता बन गई।

* प्रसिद्ध कहानीकार - धारवाड

डा. एनी बेसेंट : भारतीयों के लिए प्रेरणा स्रोत

■ कु. प्रीतमा

शिक्षा मानव के लिए अत्यंत आवश्यक और बहुमूल्य साधन है। जिसके बिना मानव अपना सम्मान प्राप्त नहीं कर सकता। देश की आर्थिक, सामाजिक, राजनीतिक और अन्य विभिन्न क्षेत्रों में विकास या तरक्की प्राप्त करना हो तो, अवश्य हमें शिक्षा प्राप्त करना अनिवार्य है। खासकर सामाजिक परिवर्तन और विकास में शिक्षा अहम भूमिका निभाती है। सामाजिक परिवर्तन के कई मुद्दे हो सकते हैं।

उनमें नारी सबलीकरण और नारी शिक्षा भी एक है। जिसके द्वारा प्रायः समाज सहित हर क्षेत्र में बदलाव ला सकते हैं। अतः इस दिशा में आजादी के पहले से लेकर अब तक कई महान हस्तियों से, समाज सुधारकों से तथा कई देशी ? विदेशी लोगों से लगातार प्रयास होती रही है। सावित्रीबाई फुले, डा. बी.आर.अंबेडकर सहित कई भारतीय विद्वानों ने स्त्री शिक्षा की आवाज बुलंद किया। वहीं डा. एनी बेसेंट जो जन्म से विदेशी और मन से भारतीय बेटा थी उन्होंने भी स्त्री सबलीकरण और स्त्री शिक्षा के प्रति अत्यंत सजगता के साथ काम किया।

नारी केवल वह एक जीव नहीं है बल्कि, कई जीवों को जीवनदान देनेवाली जननी है। उसका एक रूप नहीं है, वह माँ है, बहन है, बेटा है, पत्नी है, बहु है। इस प्रकार उसका रूप एक नहीं अनेक है। कहा जाता है कि 'घर ही प्रथम पाठशाला है और जननी ही प्रथम गुरु' तो ऐसे में प्रथम गुरु को शिक्षा से दूर रखना कहाँ का न्याय है। अतः स्त्री को शिक्षित बनाना आज समाज की प्राथमिक आवश्यकता है। शिक्षा के बिना नारी सबलीकरण और सामाजिक परिवर्तन संभव नहीं है। अतः भारतीय इतिहास को जब देखते हैं तो पता चलता है कि, कई ऐसी महान स्त्रियाँ जो हर तरह से सक्षम होने पर भी शिक्षा के अभाव में वह कुछ नहीं कर पाईं बस चार दीवारों के बीच रहकर अपना बहुमूल्य जीवन को ऐसे ही गवाँ दिया।

भारत जब ब्रिटिशों के अधिन में रहा, उस समय कई तरह की सामाजिक, आर्थिक, राजनीतिक और अन्य विभिन्न समस्याएँ देश को परेशान कर रहीं थीं। उन समस्याओं के समाधान के लिए कई भारतीय समाज सुधारक काम कर रहे थे। उस समय एक विदेशी महिला अपना देश छोड़कर भारत में आकर भारत को ही अपना कर्म भूमि मान लिया

और 'होम रूल लीग की स्थापना की। फिर जीवन के अंतिम क्षण तक भारत में रहकर अपनी सर्वश्रेष्ठ सेवा भारत के लिए दिया। वही प्रसिद्ध ब्रह्मविद्यावादी डा.एनी बेसेंट।

डा. एनी बेसेंट केवल एक स्वतंत्र सेनानी मात्र नहीं होकर, वह एक श्रेष्ठ शिक्षाविद, भारतीय सनातन धर्म का अध्येता भी थी। इसीलिए एनी बेसेंट जी ने भारतीय जनता में धर्म, आध्यात्म, भगवान, कई आचरणों को लेकर जो कुछ गलत फहमियाँ थीं, उन्हें दूर करने का प्रयास किया। साथ ही धर्म, आध्यात्म का सही मार्ग बताने का भी प्रयास किया। साथ ही धर्म निरपेक्ष समाज की पैरवी की और 'थियोसोफिकल सोसाइटी' के द्वारा अपना यह कार्य आगे बढ़ाया। देश भर घूमघूमकर धार्मिक जागृति के साथ-साथ कई पाठशालाओं की स्थापना की। जिसके द्वारा भव्य भारत देश की भावी नेताओं को, सुसंस्कृत समाज की और सशक्त नारी समुदाय को तैयार करने की महत्वपूर्ण भूमिका निभाई।

आज आधुनिक भारतीय समाज आजादी के इतने वर्ष बीत जाने के बाद भी स्त्रियों के प्रति वैसा ही सोच रखा है, जो आजादी से पहले था। आज भी पुरुष प्रधान समाज में नारी शिक्षा को लेकर उनकी सोच में कोई खास बदलाव नहीं हुआ है। आजादी के इतने वर्षों के बाद भी नारी अपनी पहचान बनाने के लिए संघर्ष कर रही है। आए दिन उसे कई तरह के शोषण का अनुभव करना पड़ रहा है। अत्याचार और लिंग भेद जैसी घटनाएँ हर दिन घटती ही रहती हैं। नारी को न कोई सुरक्षा है न ही उसकी आजादी और अस्तित्व को लेकर कोई गंभीर चिंतन-मंथन होती है। किन्तु इस विषय को तभी डा. एनी बेसेंट जी ने सोचा था और नारी सशक्तीकरण के लिए तथा उसकी अस्मिता को बनाए रखने के लिए उसे शिक्षित होना बहुत जरूरी माना था। इसी उद्देश्य से देश भर में कई शिक्षण संस्थाओं की स्थापना की, उन्हीं

में से एक है, मंगलूरु की हमारी शिक्षण संस्था “बेसेंट शिक्षण संस्था।

डा. एनी बेसेंट अपनी इसी महत्वपूर्ण अभियान के तहत जब मंगलूरु आई थीं, तब मंगलूरु के हृदय भाग में स्थित कोईयालबैल में मंगलूरु के सामान्य, निर्धन, गरीब तबके के लड़कियों को शिक्षा देने की महत्वपूर्ण उद्देश्य को पूर्ण करने के लिए “उमेन्स न्याशनल एजुकेशन सोसाइटी के अंतर्गत कन्नड माध्यम पाठशाला की स्थापना की। जिसका मुख्य उद्देश्य यही था कि सभी वर्ग के लड़कियाँ जाति, धर्म, भाषा

और वर्ग भेद छोड़कर शिक्षा प्राप्त करें। जिसके माध्यम से स्त्री सबलीकरण संपन्न हो और उसकी अस्मिता बनाए रहे। उनके इस सपने को साकार करते हुए इस शिक्षा संस्था ने आज आंगनवाडी से लेकर स्नातक और स्नतकोत्तर की शिक्षा देते हुए महिलाओं के सबलीकरण में अत्यंत महत्वपूर्ण योगदान दे रही है।

* पूर्व विद्यार्थी, बेसेंट महिला महाविद्यालय

त्याग मूर्ति

डा. परशुराम गणपति मालगे

जय हो जय हो त्यागमूर्ति जय हो
तुमने त्यागा अपनी जन्मभूमि, भारत को माना कर्मभूमि।
याग कर अपना हित, भरतीयों के हित को माना, हित अपना
स्वार्थ भाव को त्यागकर तुमने निस्वार्थ जीवन अपनाया॥

परहित और परोपकार के लिए जीवन तुमने जिया
स्त्रियों को पढ़ लिखकर आगे बढ़ना तुमने सिखलाया।
जाति-धर्म के भेदभाव को दूर कर, एकता और समानता का मंत्र सिखलाया
कृष्ण के कर्म मंत्र को तुमने अपनाकर, कर्म पथ पर कदम अपना बढ़ाया॥

देश की आजादी, नारी समाज की आजादी मूल मंत्र तुम्हारा
नारी शिक्षा, समाज सेवा, मानव प्रेम उत्कृष्ट उद्देश्य तुम्हारा।
तन-मन-धन समर्पित तुम्हारा, वंदनीय माँ भारती के लिए
तुम्हारा वह त्याग और सेवा आज भी प्रेरक है हमारे लिए॥

*विभागाध्यक्ष एवं सहायक प्राध्यापक, हिन्दी विभाग, बेसेंट महिला महाविद्यालय

आयरन लेडी एनी बेसेंट

एनी बेसेंट का जन्म १८४७ में आयरिश मध्य वर्गीय परिवार में लन्दन में हुआ था। एनी को अपनी परम्पराओं का गर्व था। जब एनी पाँच साल की थी तभी उसके पिता की मृत्यु हो गयी। उस समय उनके परिवार के पास पैसों की बहुत कमी थी। उनका पालन-पोषण उनकी माँ ने अभावों की स्थितियों में किया।

एनी बेसेंट की अब्बुत प्रतिभा बचपन में ही दिखायी देने लगी थी जिससे प्रभावित होकर एक शिक्षा विद महिला 'सुश्री मेरियट' ने उन्हें उनकी माँ से अपने संरक्षण में ले लिया। सुश्री मेरियट के संरक्षण में उन्होंने १६ वर्ष तक विद्यार्जन किया। यूरोप तथा जर्मनी की यात्रा की, लैटिन एवं फ्रेंच भाषाओं का गहन अध्ययन किया।

सन् १८६७ में २६ साल की उम्र में उनकी शादी २६ साल के पूजारी फ्रैंक बेसेंट से हुई। जल्द ही फ्रैंक सिब्से लिंकनशियर के उप-धर्मध्यक्ष बने। इस वजह से एनी भी अपने पति के साथ सिब्से आ गयी और कुछ महीनों बाद ही उन्हें दो बच्चे हुए, आर्थर और मबेल। एनी के अनुसार उनकी शादी उनके लिए किसी तूफान से कम नहीं थी। एनी को अपने जीवन में पहला संघर्ष खुद की आजादी और पैसों के लिए करना पड़ा था। धार्मिक प्रवृत्ति के कारण उनका अपने पति से अन्तर्विरोध रहा और इसी कारण से उन्होंने पति से संबंध विच्छेद कर मानवता से नाता जोड़ने का संकल्प लिया।

फ्रैंक बेसेंट क्रैस्त धर्म पर विश्वास रखनेवाले थे तो उसके उलटा एनी बेसेंट स्वतंत्र विचारों की और क्रैस्त धर्म के कुछ विचारों पर विश्वास-श्रद्धा नहीं थी। इसकी वजह से उनके बीच में तनाव बढ़ता चला गया। उसका परिणाम १८७३ में एनी बेसेंट ने तलाक ले लिया। कुछ समय के बाद उनकी मुलाकात नास्तिक विचारों के चार्ल्स ब्रेडला नामक व्यक्ति से हुई। एनी बेसेंट चार्ल्स ब्रेडला से बहुत प्रभावित हुई और 'राष्ट्रीय असांप्रदायिक संस्था' की सदस्या बनी।

उसी समय में वे 'नैशनल रिफॉर्मर' इस अखबार की सह-संपादिका बनी। मैडम ब्लव्हेंटस्की और कर्नल ऑलकॉट इन्होंने न्यूयॉर्क में थियोसोफिकल सोसाइटी की स्थापना की। श्रीमती एनी बेसेंट १८८९ में उसकी सदस्या बनी। ये सोसायटी सभी धर्म का समर्थन करती थी।

सन् १८९३ में एनी बेसेंट ने शिकागो के सर्वधर्म परिषद में हिस्सा लिया। उसी सालवो भारत आयी। उन्होंने हिन्दू संस्कृत ग्रंथ, वेद, उपनिषद का अध्ययन किया। तब

उनकी हिन्दू धर्म पर श्रद्धा जा गई। संस्कारों से और दिल से भारतीय हैं ऐसा उनको लगने लगा।

सन् १८९८ में बनारस में सेंट्रल हिन्दू स्कूल की स्थापना की और सन् १९०७ में ऑलकॉट के मौत के बाद एनी बेसेंट थियोसोफिकल सोसाइटी की अध्यक्ष बनी। उन्होंने होमरूल आंदोलन में भी बहुत अच्छा काम किया। होमरूल मतलब अपना राज्य प्रशासन खुद ही करना इसको स्वशासन भी कहते हैं। भारतीय होम रूल आंदोलन ने स्वयं शासन के अधिकार ब्रिटिश सरकार से माँगे। भारतीय राज-नीति में उन्होंने सन् १९१४ से ६८ वर्ष की उम्र में प्रवेश किया और एक अत्यन्त प्रभावशाली क्रांतिकारी आंदोलन होमरूल का आरंभ किया। यह आंदोलन भारतीय एवं काँग्रेस की राजनीति का नया जन्म माना जाता है। इस आंदोलन ने भारतीय राजनीति तथा ब्रिटिश सरकार की नीति में नीतिगत परिवर्तन ला दिया। उस समय के मशहूर शायर ब्रज नारायण जी ने होमरूल पर एक नगम भी कही जिसमें एनी बेसेंट के प्रति देशवासियों का आदर झलकता है।

भारत भ्रमण : एनी बेसेंट ने पूरे देश का भ्रमण प्रारंभ कर दिया। उन्होंने जगह-जगह पर होमरूल की शाखाएँ तथा लोगों को स्वराज्य का अर्थ एवं उपयोगिता समझायी। उन्होंने विशाल प्रचार सामग्री तैयार की। यह भारतीय राजनीति में एक नया कदम था। सन् १९१४ में ही उन्होंने दो पत्रिकाएँ ? 'न्यू इंडिया दैनिक' तथा 'द कॉमनवेल्ल साप्ताहिक' प्रकाशित की। उन पत्रिकाओं में ब्रिटिश शासन के विरोध में लिखने के कारण उन्हें २० हजार रुपये का जुर्माना भी देना पड़ा। उन्होंने अमेरिका और इंग्लैंड में भी होमरूल की शाखाएँ खोली। ये शाखाएँ भी भारत की स्वतंत्रता के लिए कार्य करती थी।

काँग्रेस की अध्यक्ष : एनी बेसेंट भारतीयों की जबरदस्त पक्षधर थी। सन् १९१४ में उन्होंने भारतीय राज-नीति में प्रवेश किया और सन् १९१७ में निर्वाचन समिति द्वारा भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेस की अध्यक्ष बनी। आमतौर पर पार्टी का अधिवेशन समाप्त होने पर राजनीतिक दल के

अध्यक्ष निजी जीवन में व्यस्त हो जाने थे, लेकिन डॉ. बेसेंट ने पूरे वर्ष देश के अलग-अलग हिस्सों में घूमकर पार्टी को संगठित करने का कार्य किया। उन्होंने 'न्यू इंडिया' नामक एक समाचार पत्र भी प्रारम्भ किया था।

वह ब्रिटिश नागरिक थी। वह कांग्रेस के गरम दल के विचारों से प्रभावित थीं और उन्होंने आजीवन लोकमान्य तिलक के साथ देश की आजादी के लिए काम किया। गाँधीजी से वैचारिक मतभेद होने के कारण उन्होंने धीरे-धीरे कांग्रेस में अपनी सक्रियता कम कर दी। सन् १९२४ में गाँधीजी के नेतृत्व में बेलगाँव (कर्नाटक) में कांग्रेस का अधिवेशन हुआ। रेल की लंबी यात्रा कर डॉ. बेसेंट बेलगाँव पहुँची तो अधिवेशन प्रारंभ हो चुका था। पर गाँधीजी सहित अधिवेशन में अध्यक्ष के स्थान को छोड़कर पार्टी के अन्य सदस्यों के साथ बैठी। गाँधीजी ने अधिवेशन की कार्यवाही

रोककर डॉ. बेसेंट से आग्रह किया कि वह अपने विचार व्यक्त करें। अपने भाषण में उन्होंने कहा, अब मेरी उम्र ज्यादा हो गई है। इसलिए मैं सक्रिय राजनीति से संन्यास ले रही हूँ। संन्यास के बाद भी वह भारत में शिक्षा के प्रचार-प्रसार और समाज सुधार संबंधी कार्यों में तन मन से काम करती रहीं। सन् १९१९ तक वे सक्रिय राजनीति में रहने के पश्चात् राजनीति से अलग हो गई।

भारत की मिट्टी से गहरा लगाव रखनेवाली प्रख्यात समाज सेवी, लेखिका और स्वतंत्रता सेनानी एनी बेसेंट ने कई मौकों पर अन्याय का कड़ा प्रतिरोध कर के 'आयरन लेडी' की छवि बनाई।

* हिन्दी प्रवक्ता, बी.शंकरानंद कला और वाणिज्य महाविद्यालय, कुडची - बेलगावी

ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಮನೆ (ಈಗಿನ ಕುಶೆ ನಿವಾಸ)
ಆರಂಭಿಕ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆ

संस्कृत विभागः

■ शीला, मङ्गलूरु

बेसेन्ट संस्था

अन्नि बेसेन्ट १८४७ अक्टोबर मासस्य प्रथम दिनाङ्के इङ्ग्लेण्ड देशस्य लण्डन् नगरे जन्म अलभत । तस्याः माता एमिलि मोरिस् पिता च विलियं वुड । सा प्रसिद्धा समाजवादिनी स्त्रीवादिनी च आसीत् । तस्याः नवशतमे वयसि विवाहः जातः । तस्याः पतिः फ्राङ्क बेसेन्ट । धार्मिक अभिप्राय भेदस्य कारणात् किञ्चित् कालानन्तरं सा पतिं त्याक्तवती । अनन्तरं सा प्रसिद्धा लेखिका अभवत् । नेशनल् सेक्युलर सोसाइटी इति सङ्घस्य भाषणकर्त्री च अभवत् । अनन्तरम् इङ्ग्लेण्ड देशे एव बहूनि समाजमुखी तथा स्त्रीणाम् अभिवृद्ध्यर्थं कार्याणि कृतवती । एतस्मिन् अवसरे सा १८९८ तमे वर्षे भारतं प्रति प्रवासम् आगच्छत् ।

१९०२ तमे वर्षे केन्द्रीय हिन्दू विद्यालयस्य संस्थापनाय सा सहाय्यम् सकरोत् । अनन्तरं सा १९०७ तमे वर्षे थियोसोफिकल् सङ्घस्य अध्यक्षा अभवत् । सा भारतीय रजकीये अपि कार्यप्रवृत्ता अभवत् । सा स्त्रीणाम् अभिवृद्ध्यर्थं स्त्रीसङ्घटनम् अकरोत् । आन्दोलनं च अचालयत् ।

एवं प्रकारेण सा लण्डन् मध्ये तथा भारते अपि स्त्रीस्वातन्त्र्याय स्त्रीणाम् अभिवृद्ध्यर्थं स्त्री शिक्षणार्थं च निरन्तरं कार्यमकरोत् । भारतस्य स्वातन्त्र्यान्दोलने अपि भागं स्वीकृतवती । सा बहूनि पुस्तकानि अलिखत् भाषणानि च अकरोत् । सा भारतस्य राष्ट्रीय काङ्ग्रेस् सङ्घस्य अध्यक्षा अपि अभवत् । तस्याः सेवा अत्यमोघा अस्ति । भारतीय राष्ट्रीय काङ्ग्रेस् सङ्घस्य प्रथमा महिला अध्यक्षा सा आसीत् सा केन्द्रीय हिन्दू विद्यालय वारणासी, हैदराबाद नेशनल् विद्यालय इत्यादि विद्यालयान् संस्थापयितुं साहाय्यम् अकरोत् ।

१९३३ तमे वर्षे सा मृता अभवत् तस्याः स्मरणार्थं तस्याः सहोद्योगी जिह्म कृष्णमूर्ति महोदयः बेसेन्ट हिल् स्कूल इति शालां संस्थापितवान् ।

तस्याः स्मरणार्थं स्थापिता बेसेन्ट शिक्षण संस्था इदानीं शतमानोत्सवम् अचरन्ती अस्ति इति विषयः अत्यन्त आनन्ददायकः अस्ति ।

डा. अन्नि बेसेन्ट रवीन्द्रनाथ टागोर महात्मा गान्धी, चक्रवर्ति राजगोपालाचारि आदि गण्यमानां योगदानं विद्यते अस्माकं बेसेन्ट संस्थायाः अभिवृद्ध्यर्थं कर्णाटकस्य मङ्गलूरु नगरे बालिकानां विद्याभ्यासार्थं संस्थापिता संस्था एषा । इदानीं समाजस्य हितदृष्ट्याः बेसेन्ट संस्थाया प्रारब्धाः सन्ति । पूर्वप्राथमिक, प्राथमिक, प्रौढशाला, पदवि पूर्व, पदवि स्नातकोत्तर पदवि इत्यादि सर्वेषु विषयेषु विद्यालयाः बेसेन्ट संस्थायां सन्ति । आहत्य त्रिसहस्राधिकाः छात्राः अत्र शिक्षणं प्राप्नुवन्ति ।

अहमपि बेसेन्ट विद्यालये एव शिक्षणं प्राप्तवती इति वक्तुं महदानन्दम् अनुभवामि ।

* प्राक् छात्रा

प्राध्यापिका, शारदा विद्यानिकेतन पब्लिक स्कूल, तलपाडि

तस्मै नमः

डा. यशवन्ति नागेश

अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम् ।
 तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥
 अस्मिन् जगति तले ज्ञानसदृशं पवित्रं किमपि वस्तु न विद्यते, उक्तमपि –
 “न हि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यते” ।
 ज्ञानं लब्ध्वा मानवः शान्तिमधिगच्छति, उक्तं हि यथा –
 “ज्ञानं लब्ध्वा परां शान्तिमचिरेणाधिगच्छति इति ।”

एतत् ज्ञानं कुत्र प्राप्तुं शक्यते ? । गृहं मानवजीवनस्य प्रथमापाठशाला वर्तते, माता प्रथमो गुरुच्यते च । गृहे एव शिक्षारभ्यते । सच्चरित्रस्य संस्कारणाञ्चाधारशिला गृहे एव स्थाप्यते । गृहोपरान्तं विद्यालयास्ततश्च महाविद्यालया भवन्ति शिक्षा स्थानानि । विद्यालयेषु महाविद्यालयेषु वा विद्या प्राप्तिः गुरुकृपयैव सम्भवति । अतो गुरुवस्तु परमादरण्या भवन्ति ।

“गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः ।
 गुरुसाक्षात् परब्रह्म तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥

गुरोपदेशेनैव कल्याणं भवति, ज्ञानं प्राप्यते, शान्तिः सुखं वा लभ्यते ।

“आचार्यो ब्रह्मणो मूर्तिः पिता मूर्तिः प्रजापतेः ।
 माता पृथिव्या मूर्तिस्तु भ्राता स्वो मूर्तिरात्मनः ॥

इत्थं माता-पिता आचार्यश्च त्रय एव एते आचार्यकोटितां यान्ति । अत एव देवतास्वरूपेण पूज्या उपास्या अनुसरणार्हाश्च । यथा इमौ बालिकायाः जन्मदानमारभ्य भरण – पोषण – शिक्षणादिभिः देवतुल्यतां यातः तथैव आचार्योऽपि । मातापितरौ तु केवलं जन्मदातारौ, किन्तु ज्ञानस्य प्रदाता गुरुस्तयोरपि अधिकः पूज्यः । यस्य प्राप्त्यैव मानवजीवनस्य सफलं भवति ।

“गीर्भिर्गुरुणां परूषाक्षाराभिस्तिरस्कृता यान्ति नरा महत्त्वम् ।
 अलब्धशाणोत्कर्षणा नृपाणां न जातु मौलौ मणयो वसन्ति ।

व्यावहारिकदृष्ट्यापि शिक्षाया उद्देश्यो वरीवर्ति मानवमात्रस्य चरित्रनिर्माणद्वारा तस्य सत्पथानयनम् । चरित्रनिर्माणद्वारा पुरुषेषु आदर्शभावनाया उद्योदनम् । शिक्षा एव प्रत्येकं मानवं सच्चरित्रं निर्मातुं प्रभवति, तदनु तत्र व्यवहारकरणस्यापि निर्देशः तया प्राप्यते । सभ्यता, धार्मिकता, जितेन्द्रियतादि सद्गुणानां प्राप्तिरपि भवेत् । परन्तु, महिलाशिक्षाया आवश्यकता अस्ति वा? इति चिन्तयामः चेत् –

नारी भारतीयसंस्कृतौ सर्वाधिकगौरवपूर्णमास्पदं भजते, यथा स्वयं महर्षिणा मनुनापि प्रोक्ताम् –

“यत्र नार्यस्तु पूज्यन्ते रमन्ते तत्र देवताः – इति ।

यथा श्रेष्ठे सभ्ये सुसंस्कृते समाजे पुरुषाणां शिक्षा आवश्यकता तथैव स्त्रीणामपि शिक्षाया आवश्यकता समानरूपेणैव वर्तते । स्त्री एव स्वसन्तते निर्मात्री भवति, अत एव आसां शिक्षाया अनिवार्यता सुनिश्चितैव ।

का कथा आधुनिकयुगस्य, प्राचीनकालेऽपि स्त्री शिक्षा अनिवार्या आसीत् । पुरुषेभ्योऽधिकशिक्षिता आसन् काचित् नार्यः । प्राचीने भारते वैदिकयुगे चानेकनार्यो न केवलं शिक्षिता अपि तु वेदज्ञाः शास्त्रार्थनिपुणाञ्चाभवत् । महर्षेः अत्रेः पत्नी अनसूया, कर्दमस्य धर्मपत्नी देवहूतिः, गार्गी, मैत्रेयी, अदितिः, लोपामुद्रा, सावित्री, सीता, कौसल्या, शकुन्तला, द्रौपदी, तारा, मन्दोदरी, कुन्ती, दमयन्ती, लीलावती, आद्या विदुष्यो विश्वविश्रुताः आसन् ।

एवमेव आधुनिकयुगेऽपि नारीशिक्षाया आवश्यकतां परिज्ञाय ‘एनी बेसन्ट्’ तस्याः नामं तथा तस्या आदर्शमधिकृत्य प्रारब्धः अस्माकं अयं विद्यालयः ‘बेसेन्ट् महिला विद्यालयः’ । एनी बेसन्ट्

तस्याः जन्म १८४७ तमस्य वर्षस्य अक्टोबर् मासस्य प्रथमे दिनाङ्के यू. के. देशस्य लण्डन् महानगरे अभवत् । तस्याः पिता इङ्ग्लैण्ड् देशस्य प्रसिद्धः वैद्यः आसीत् । तस्याः माता आयलैण्ड् – देशीया आसीत् । अतः एनी बेसन्ट् ‘आईरिश्’ इति प्रसिद्धा आसीत् । तस्याः माता आयलैण्ड् – देशीया आसीत् । अतः एनी बेसन्ट् ‘आईरिश्’ इति प्रसिद्धा आसीत् । १९३३ तमस्य वर्षस्य सितम्बर – मासस्य विंशतितमे दिनाङ्के पञ्चाशीति वयसि आङ्ग्लकालीने मद्रास – प्रसिडेन्सि मध्ये तस्याः निधनम् अभवत् ।

‘एनी बेसन्ट्’ ‘होम् रूल-आन्दोलनस्य’ प्रणेता आसीत् । भारतसेवायै देशत्यागं कृत्वा उष्णप्रदेशे भारते निवस्य भारतस्य अदम्य योगदानं दत्तं तया । ‘सङ्घटन सामर्थ्येन स्वतन्त्रायै प्रयासं करोतु’ इति परामर्शं सा एव भारतीयनेतृभ्यः अयच्छत्

। 'स्वराज्य - आन्दोलने' अपि तस्याः महत्वपूर्ण योगदानम् आसीत् ।

अन्यः एकः विषयः अत्र अवलोकयामः चेत् -

संसारेऽस्मिन् प्राणिनोऽधिकांशतः स्वार्थे एव रता दृश्यन्ते किन्तु, यदि सर्वोऽपि लोकः स्वार्थभावनया प्रेरितः स्यात् तर्हि कथमपि सामाजिकी राष्ट्रीय वा समुन्नतिर्न संभाव्यते । परन्तु, केचित् जनाः स्वार्थं परित्यज्य स्वजीवनं परदुःखिवारणेन, लोकोपकृतिसाधनेनैव यापयन्ति । तेषामेव जीवनं यथार्थतः सफलं भवति । तादृशैः प्रातः स्मरणियैः अस्य महाविद्यालयस्य संस्थापकैः स्वं सर्वस्वं समर्प्य अस्य स्थापना कृताऽऽसीत् । ततः परं योग्यतमैः सञ्चालकैः क्रमशः अयं संवार्धितः संरक्षितश्च ।

शतमानोत्सवसमारम्भस्य द्वारे स्थितः अयं विद्यालयः अस्माकं गौरवास्पदम् अस्ति । नगरमध्ये स्थितोऽयम्

अस्माकं विद्यालयः स्वकीयां कामपि अपूर्वां शोभां दधति । मङ्गलूरुविश्वविद्यानिलयस्य सर्वेष्वेव महिलाविद्यालयेषु प्राचीनतमं विशिष्टतमञ्च स्थानमस्ति अस्माकं बेसेन्ट् महिला विद्यालयस्य ।

सत्यमेव स्वकीयचन्मभूमिसम्बन्धिस्नेहः स्वकीयमहा विद्यालयसम्बन्धिस्नेहः च सर्वदा समं सर्वेषु सत्त्वेषु, नात्र सन्देहलेशावसरः ।

* असिस्टेंट प्रोफेसर संस्कृत विभागाध्यक्षा
भंडार्करस कालेज, कुन्दापुर

गुरुवन्दनम्

■ भामती

आचार्यः गुरुः बोधकः

अध्यापकः वरशिक्षकः ।

गुरुरेव हि परब्रह्म ।

वदति नीतिं लोकः ॥

लालन पालन दण्डं दत्त्वा

शिष्यं पोषति गुरुममता ।

शीलः विनयः विश्वासेन

शिष्यं ददाति सु-क्षमता ॥

अविरत सेवया निरतः गुरुः

छात्रान् सः समाश्रयति ।

अग्रिम दिनेषु सुखेन जीवतु

हसन्मुखेन आशयति ॥

* प्राक् छात्रा, प्राध्यापिका, मंगलूरु

प्राचीनभारते स्त्रीशिक्षणम्

■ विद्वान् महेशभट्टः आर्., हार्याडि

कविकुलगुरोः कालिदासस्य 'शरीरमाद्यं खलु धर्मसाधनम् इति वचनं जानन्त्येव काव्यरसिकाः । धर्मसाधनभूतस्य शरीरस्यास्य उत्पत्तौ, पोषणे च मातुः पात्रं महद् वर्तते । न केवलमत्रैव, प्रत्युत संस्काराधानेऽपि । अत एव तैत्तिरीयोपनिषदि 'मातृदेवो भव' इति प्राथम्येन मातृग्रहणमकारि । एतादृश्यां मातरि शिक्षितायां सर्वेऽपि मनुष्याः शिक्षिता भवन्ति इत्यत्र नास्ति सन्देहः । इदानीन्तु स्त्रीशिक्षणं लोके । सर्वत्र दुष्पथमायाति । पूर्वं स्थितिः कीदृशी आसीदिति प्रश्नो मनसि प्रादुर्भवति । प्रश्नस्यास्य उत्तरं वेदस्मृतिकाव्यादिषु वर्तमानैः कैश्चिद् भागैः अन्वेष्टुं शक्यम् ।

विद्योपादानार्थकात् शिक्षधातोः भावार्थे ल्युट्प्रत्यये सति शिक्षणमिति शब्दो निष्पद्यते, तस्य विद्याग्रहणमित्यर्थः । वेदेषु पुरुषा मन्त्रद्रष्टारो दृश्यन्ते तथा स्त्रियोऽपि । ताः ऋषिकाः, ब्रह्मावादिन्य इति शब्देन व्यपदिश्यन्ते । शौनककृताया बृहद्देवताया द्वितीये अध्याये उपनिषानां ब्रह्मवादिनीनां नामानि उदलेखित । तद्यथा –

घोषा गोधा विश्ववारापालोपनिषवन्निषत् ।
ब्रह्मजाया जुहूर्नामागस्त्यस्य च स्वसादितिः ॥
इन्द्राणी चेन्द्रमाता च सरमा रोमशोर्वशी ।
लोपामुद्रा च नद्यश्च यमी नारी च शास्वती ॥
श्रीर्लक्ष्मीः सारपराज्ञी वाक् श्रद्धा मेधा च दक्षिणा ।
रात्री सूर्या च सावित्री ब्रह्मवादिन्य ईरितः ॥

हारीतधर्मसूत्रे ब्रह्मवादिन्यः सद्योवध्वश्चेति स्त्रियो द्वेधा विभक्ताः सन्ति । ब्रह्मवादिनीनाम् उपनयनं वेदाध्ययनादिकं वर्तते । सद्योवधूनां विवाहकाल उपस्थिते उपनयनपुरस्सरं विवाहः समाचर्यत इति विशेषः । तदुक्तम् – द्विविधाः स्त्रियः, ब्रह्मवादिन्यः सद्योवध्वश्च । तत्र ब्रह्मवादिनीनामुपनयनम्, अग्निन्धनम्, वेदाध्ययनम्, स्वगृहे च भिक्षाचर्येति । सद्योवधूनां तृपस्थिते विवाहे जथञ्चिदुपनयनमात्रं कृत्वा विवाहः कार्यः इति ।

कदाचित् जनकराजस्य सभायां वाचक्नवी गार्गी याज्ञवल्क्यं तत्त्वसम्बन्धिनो विविधान् प्रश्नान् अकुरुतेति बृहदारण्यकोपनिषदा ज्ञायते । याज्ञवल्क्यस्य मैत्रेयी कात्यायनी चेति द्वे पत्न्यौ आस्ताम् । तयोः मैत्रेयी ब्रह्मवादिनी आसीदिति बृहदारण्यकोपनिषदैव ज्ञायते । तदुक्तम् 'याज्ञवल्क्यस्य द्वे भार्ये बभूवतुर्मैत्रेयी च कात्यायनी च तयोर्द्वै मैत्रेयी ब्रह्मवादिनी बभूव इति । तुरीयमाश्रमं प्रवेष्टुमना याज्ञवल्क्यः स्वभार्याभ्यां

मैत्रेयीकात्यायनीभ्यां विषयममुं विशदीकर्तुमुपचक्रमे । वित्तादिभिः अमृतत्वं नैव प्राप्तुं शक्यम् इति ज्ञातवती मैत्रेयी पतिम् अमृतत्वप्राप्त्युपायं पृच्छति । तदा मनीषी याज्ञवल्क्य उच्चावचैः दृष्टानैः अमृतत्वप्राप्त्युपायं साधु बोधयामास ।

सिद्धान्तकौमुद्यां स्त्रीप्रत्ययप्रकरणे 'इन्द्रवरुणभवशां रुद्रमृडहिमारण्यवयवन – मातुलाचार्याणामानुक् इति सूत्रस्य व्याख्यानावसरे 'मातुलोपाध्याययोरानुगवा, 'या तु स्वयमेवाध्यापिका तत्र वा डीष् वाच्यः इति वार्तिकद्वयमुल्लिख्य उपाध्याया, उपाध्यायी इति शब्दद्वयं निष्पादितम् । 'आचार्या स्वयं व्याख्यात्री इत्यपि वाक्यम् उपन्यस्तम् । एतत् सर्वम् आकलितवता अमरसिंहेन अमरकोषे 'उपाध्यायाप्युपाध्यायी स्यादाचार्यापि च स्वतः इति पङ्क्तिर्निबद्धा । अत्र उपाध्याया उपाध्यायी आचार्या चेति शब्दाः अध्यापिकायामर्थे पठिताः । स्त्रीणामसति शिक्षणे कथं ते गुरुस्थानम् अलङ्कुर्युः?

'अनुपसर्जनात्' इति सूत्रस्य व्याख्यानावसरे भाष्यकारेण पतञ्जलिना 'काशकृत्स्निना प्रोक्ता मीमांसा काशकृत्स्नी, काशकृत्स्नीमधीते काशकृत्स्ना ब्राह्मणी – इति वाक्यं निबद्धम् । 'आपिशलमधीते आपिशला ब्राह्मणी' इति वाक्यमपि भाष्ये दृश्यते । एवमेव, कठेन प्रोक्तम् अधीयाना, बहव ऋचोऽध्येया यस्या इत्यनयोरर्थयोः क्रमेण कठी, बहूची इति शब्दौ निष्पद्येते । 'जातेरस्त्रीविषयादयोपधात्' इति सूत्रस्य व्याख्यानावसरे पूर्वतनैः वैयाकरणैः शब्दद्वयमिदम् उदलेखि । तत्र कठप्रोक्ता शाखा भवति कृष्णयजुर्वेदस्य । पूर्वस्मिन् काले स्त्रीणामपि उपनयनम्, आम्नायाभ्यास इत्यादिकमासीदिति यमस्मृतौ उल्लेखो दृश्यते यथा –

पुरा कल्पे तु नारीणां मौञ्जीबन्धनमिष्यते ।

अध्यापनञ्च वेदानां सावित्रीवचनं तथा ॥
पिता पितृव्यो भ्राता वा नैनामध्यापयेत् परः ।
स्वगृहे चैव कन्याया भैक्षाचर्या विधीयते ॥

पिता पितृव्यो भ्राता वा तामध्यापयति स्म, अध्यापने परस्य
अवकाशो नासीत् । तस्या भैक्षाचर्या पुरुषाणामिव परेषां गेहेषु
न, प्रत्युत स्वगेहे ।

आदिकाव्ये रामायणेऽपि परस्परया स्त्रीशिक्षणस्य उल्लेखो
दृश्यते । रामस्य यौवराज्याभिषेकमभिलक्ष्य कौसल्या अग्नौ
समन्त्रं जुहोति । तदुक्तं वाल्मीकिना –

सा क्षौमवसना हृष्टा नित्यं व्रतपरायणा ।
अग्नौ जुहोति स्म तदा मन्त्रवत् कृतमङ्गला ॥

किष्किन्धाकाण्डे सिग्रीवेण सह योद्धुं प्रस्थितस्य वालिनः
प्रस्थानमङ्गलं तत्पत्न्या तारया आचर्यते । तस्मिन् प्रसङ्गे वर्तते
कश्चन श्लोको यथा –

ततः स्वस्त्ययनं कृत्वा मन्त्रवद् विजयैषिणी ।
अन्तःपुरं सह स्त्रीभिः प्रविष्टा शोकमोहिता ॥

अत्र ‘मन्त्रवत् स्वस्त्ययनम् कृत्वा’ इति उल्लेखः
अवधेयतामर्हति ।

अशोकवनिकायां शिंशपातरुमारुह्या सीताया आगमनं
निरीक्षमाणस्य हनूमतो वचनमिदम् –

सन्ध्याकालमनाः श्यामा ध्रुवमेष्यति जानकी ।
नदीं चेमां शुभजलां सन्ध्यार्थं वरवर्णिनी ॥

अत्र सन्ध्याकालमनाः, सन्ध्यार्थम् इति पदयुगलं
विशेषतिऽवधार्यम् ।

इदानीं स्त्रीपुरुषयोः सहैव अध्ययनावकाशः सर्वत्र दृश्यते
। अयं क्रमः प्राचीनकालेऽपि आसीदिति कैश्चिद् ग्रन्थैः ज्ञायते
। अष्टमे शतके स्थितेन भवभूतिना विरचिते मालतीमाधवनामके
प्रकरणे विद्यमाना कामन्दकी भूरिवसुदैवराताभ्यां सह अध्ययनं
चकार इति उल्लेखो दृश्यते । तद्यथा – ‘अयि ! किं न वेत्सि
यदेकत्र नो विद्यापरिग्रहाय नानादिगन्तवासिनां साहचर्यमासीत्’
इति । उत्तररामचरिते आत्रेयी लवकुशाभ्यां सह विद्यामधिगच्छति
इति उल्लेखो दृश्यते । वनदेवतया सम्भाषमाणा आत्रेयी इत्थं
कथयति यत् –

अस्मिन्नगस्त्यप्रमुखाः प्रदेशे भूयांस उद्रीथबिदो वसन्ति ।
तेभ्योऽधिगन्तुं निगमान्तविद्यां वाल्मीकिपार्श्वदिह पर्यटामि ॥

अनेन सा वेदान्तविद्याम् अधिगच्छन्ती आसीदिति ज्ञायते
। पुराणेष्वपि सुजाताकहोडयोः, प्रमद्वरारुर्वोः सहाध्ययनं
प्रसिद्धमेव ।

दुहिता पण्डिता जायेत इति इच्छन्तौ दम्पती किं कुर्यास्ताम्
इति बृहदारण्यकोपनिषदि श्रूयते यत् – ‘अथ य इच्छेद् दुहिता
मे पण्डिता जायेत सर्वमायुरियादिति तिलौदनं पाचयित्वा सर्पि
ष्मन्तमश्नीयातामीश्वरौ जनयितवै – इति ।

‘पुरुषवद् योषितोऽपि कवीभावेयुः । श्रूयन्ते दृश्यन्ते
च राजपुत्र्यो महामात्रदुहितरो गणिकाः कौटुम्बिकभार्याश्च
शास्त्रप्रहितबुद्धयः कवयश्च – इति काव्यमीमांसायां राजशेखरः
कवयित्रीणां उल्लेखमकरोत् । गङ्गादेवी, तिरुमलाम्बा, विज्जिका,
मधुरवाणी, विकटनितम्बा, शीलाभट्टारिका इत्याद्याः कवयित्र्यो
निरां प्रसिद्धाः । तदुक्तम् –

शीलाविज्जामारुलामोरिकाद्याः काव्यं कर्तुं सन्ति विज्ञाः
स्त्रियोऽपि ।

विद्यां वेत्तुं वादिनो निर्विजेतुं विश्वं वक्तुं यः प्रवीणः स बन्धः ॥

तासु कवयित्रीषु कासाञ्चन कृतय इदानीमुपलभ्यन्ते ।
मधुरवाणीनामिका कवयोत्री वीणां वादयन्ती तस्मिन्नेव काले
समस्याशतं परिहरति स्म तथा घटिकार्धेन शतं श्लोकान्
रचयति स्म इत्यपि तदीयेनैव काव्येन ज्ञायते । राजशेखरः
काव्यमीमांसायां तत्र तत्र कतिपयेषु विषयेषु पत्न्या अवन्तिसुन्दर्यां
मनम् उल्लिखति । नृत्यादिषु कलास्वपि स्त्रियः शिक्ष्यमाणा
आसन्निति मालविकाग्निमित्रादिभिः प्रबन्धैः विज्ञायते ।

एवं पूर्वोक्तैः विविधैरुल्लेखैः इदं स्पष्टीभवति यत् पूर्वस्मिन्
काले पुरुषाणामिव स्त्रीणामपि शिक्षणव्यवस्था आसीत् ।
‘संस्कारो ह्यात्मनि समवैति, न स्त्रैणं पौरुषं वा विभागमपेक्षते
इतीमां राजशेखरस्य उक्तिं पौनःपुन्येन स्मरन् लेखनमिदम्
उपसज्जिहीर्षामि ।

* अलङ्कारसहायप्राध्यापकः, लेखकः एस्. एम्. एस्. पि.
संस्कृतमहाविद्यालयः उडुपि – ५७६१०१

ಕೊಂಕಣಿ ವಿಭಾಗ

‘ಮಹಮದ್’ ಮೆಗೆಲೊ ಪಯಲೊ ದೋಸ್ತು

ವೆಂಕಟೇಶ ಬಾಳಿಗಾ ಮಾವಿನಕುವೆ

1969 ದಾಕೂನ 1974 ಥಾಯ್ ಹಾಂವಂ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲಾಚೊ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ತೆದನಾ ತಾಕಾ ಬಿ.ಜಿ. ಸ್ಕೂಲ್ ಮ್ಹಣೂಯಿ ಆಪಯತಲೆ. ತೆಂ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲಾ ಜಾವನು ಆಶಿಲೆ. ನ್ಹಾಂವ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲ ಜಾಲ್ಯಾರಯಿ ಚೆಲೆಂಕ ದಾಖಲೊ ಮೆಳತಲೊ. ಚೆಲಿಯಾಲೆ ಶಾಲೆಂತುಂ ಚೆಲೆನಿ ಶಿಖಚೆ ಮ್ಹಣತಾನಾ ವಿಚಿತ್ರ ತುಮಕಾ ವಿಚಿತ್ರ ದಿಸಚೆಂ ಸಾಧ್ಯ ಆಸಾ. ಚಾರ ದಶಕ ಜಾತರಿ ತೆದನಾಚೆ ಸಗಟ ಸಹಪಾಟಿಲೆಂ ನಾಂವಂ ಮಾಕಾ ಉಡಗಾಸ ಜಾವಚೆಂ ಕಷ್ಟ.

ಜಾಲ್ಯಾರ ಆಜಿಕಯಿ ಥೊಡೆ ನಾಂವಂ ಉಡಗಾಸ ಜಾತಾತಿ. ಪ್ರವೀಣ, ನವೀನ, ಯಶೋಧಾ, ಶಾರದ (ದೋಗ ಲೋಕ ಶಾರದಾ ಆಶಿಲೊ ಉಡಗಾಸು), ರತ್ನಾಕರ, ಜಯರಾಮ, ರಘುರಾಮ, ಸುಧೀರ (ಸಖು ಟೀಚರಾಲೊ ಪೂತು), ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆನೀ ಮಹಮದ್.

ಹಾಂನಿಂ ಏಕ ನಾ ಏಕ ಕಾರಣಾಕ ಉಡಗಾಸ ಜಾತಾತಿ. ಪ್ರವೀಣಾಲೆ ಬಾಪಸೂಲೆ ಸಲೂನಂತುಂ ಹೇರ ಕಟ್ಟಿಂಗ್, ಶಾಳೆಕ ವತಾನಾ ವಾಟೀರಿ ಮೇಳಚೊ ನವೀನ, ಯಶೋಧಾಲೆ ಸಾಂಗತ ಖೇಳಲೊ ಖೇಳ, ಹಾಸ್ತೆಲಾಂತು ರಾಬತಲಿ ಕಾಳ್ಸಲಿ ಲಕ್ಷಣ ಶಾರದಾ, ಆಜೀ ನಾವಾದೀಕ ನೃತ್ಯಗುರು ಜಾವನು ಆಸಚಿ ಶಾರದಾ, ಆರತಾಂ ಕದ್ರಿ ದೇವಳಾಚೆ ಜಾತ್ರೆಂತುಂ ಮೇಳಲಿ ಯಶೋಧಾ, ನಾಟಕಾಂತುಂ ಸಾಂಗತ ನಟನ ಕೆಲೆಲೆ ರತ್ನಾಕರ, ಜಯರಾಮ, ರಘುರಾಮ, ಸುಧೀರ ಆನೀ ಪೋಕರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ (ಆರತಾಂ ಅಂತರಲೊ) ಸದಾ ಉಡಗಾಸಾಂತುಂ ವರತಾತಿ. ಜಾಲ್ಯಾರ ಮಹಮದಾಲಿ ಕಾಣಿ ಫಿಂಗಡಚೀ. ಮಹಮದ್ ಮೆಗೆಲೊ ದೋಸ್ತ ಕೇದನಾ ಜಾಲೊ ಮ್ಹಣು ಉಡಗಾಸ ಜಾಯನಾ. ಜಾಲ್ಯಾರ ತೋ ಮೆಗೆಲೊ ಪಯಲೊ ಆನೀ ಖಾಸ ದೋಸ್ತ ಆಶಿಲೊ ಮ್ಹಳೆಲೆಂ ಸತ್ಯ. ಖಾಸ ದೋಸ್ತ ನ್ಹಹಿಂ ಜಾಲ್ಯಾರ ತಾಕಾ ಹಾಂವಂ ಘರಾಕಡೇನ ಆಪೋವನ ಹಾಡತಲೊವೇ ? ಆಮಗೆಲೆ ಘರ ಶಾಳೆ ಲಾಗಿಚಿ ಆಶಿಲೆಂ. ಚಮಕೂನ ಗೆಲ್ಯಾರಿ ತೀನ ಮೀನಿಚಾ ವಾಟಿ. ಆಮಗೆಲೆ ಘರಾಕಡೇನ ಹಾಂವಂ, ಮೆಗೆಲಿ ಬ್ಲಯಣಿ, ಆನು ಆನೀ ಆಮ್ಮಾ ಅಪರೂಪಾಕ ‘ಬಾಪಮಾ’ ಮ್ಹಳ್ಯಾರಿ ಆನಾಲಿ ಆಮ್ಮಾ ಯಾ ‘ಮಾಮಮಾ’ ಮ್ಹಳ್ಯಾರಿ ಆಮ್ಮಾಲಿ ಆಮ್ಮಾ ಘರಕಡೆ ಯೆತಲೆ.

ಏಕ ದೀವಸು ಬಾಪಮಾನ ಘರಾಕಡೇನ ಆಸತಾನಾ ಹಾಂವಂ ಮಹಮದಾಕ ಘೆವನು ಘರಾಕಡೇನ ಗೆಲೊ. ಆಮ್ಮಾಕ ತಾಗೆಲೆ ವಳಕ ಆಶಿಲೆಂ. ತೀಣೆ ಆಮಕಾ ಗಣೇಶ ಬೇಕರಿಚೆ ಬ್ರೆಡಾಕ ಲೋಣಿ ಲಾವನು ಸಾಖಿರ ಶಿಂಪೂನು ಖಾವಚಾಕ ದಿಲೆಂ ಆನೀ ಕಾಪಿ ಕರನು ದಿಲಿ. ಹಾಂವೆಂ ಆನೀ ಮಹಮದಾನ ಬ್ರೆಡ್ ಖಾವನು ಕಾಫಿ ಪಿವಚೆ ಭಿತರಿ ಘರಾ ಭಿತರಿ ಆಶಿಲಿ ಬಾಪಮಾ ಭಾಯರ ಆಯಲಿ. ತೀ ಪ್ಹುಳೆ ಕಾಲಾಚಿ ಜಾಲೆಲ್ಯಾನ ಆಜ್ಞಾನ ಮರತರಿ ಮಾತೆಂ ಬೋಳು ಕರನು ದ್ವವೆಂ ಕಾಪಡ ನ್ಹೆಸತಲಿ. ಆಮಗೆಲಿ ಮೋಗಾಚಿ ಜಾವನು ಆಶಿಲಿ. ಪ್ಹುಳೆ ಕಾಳಾಚಿ ತಿಕಾ ಮೆಗೆಲೆ ದೋಸ್ತಾಲೆ ನ್ಹಾಂವ ಆಯಕೂನು ಶಾಕ್ ಜಾಲೆಂ. ಏಕ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮಹಮದಾನ ಆಮಗೆಲೆ ಘರಾಕಡೇನ ಆಯಿಲೆಂ ಪಳೊವನು ತೀಕಾ ಕೋಪ ಯೆಬಚಾಲ ಕಾರಣ ಜಾಲೆಂ.

ತೀಣೆ ಆಮಕಾ ಕಸಲೆಯಿ ಸಾಂಗನಿ. ಜಾಲ್ಯಾರ ಭಿತರಿ ವಚೊನ ಮೆಗೆಲೆ ಆಮ್ಮಾಕ ಸಮ ಜಾಡಸಿಲಿ. ಹೆಂ ಆಯಕಲೆಲೆ ಮಾಕಾ ಕಸಲೆಂ ಮ್ಹಣು ಕಳನಿ. ಜಾಲ್ಯಾರ ಮಹಮದಾಕ ಕಸಲೆಂಕೀ ಅರ್ಥ ಜಾವನು ಆಸೂಕಾ. ತೋ ಕೋಣಾಕಯಿ ಕಸಲೆಯಿ ಸಾಂಗನಾಶಿಂ ಸೀದಾ ಆಮಗೆಲೆ ಘರಾದಾಕೂನ ಭಾಯರ ಗೆಲೊ. ತ್ಯಾ ದೀವಸು ಮಾಕಾ ಹೆಂ ಕಸಲೆಂ ಜಾಲೆಂ ಮ್ಹಣು ಕಳನಿ.

ಜಾಲ್ಯಾರ ಆಜೀ ಪರತೂನ ತ್ಯಾ ದೀವಸ ಉಡಗಾಂ ಕರತಾನಾ ಖೊಬ ದು:ಖ ಜಾತಾ. ಮಾಕಾ ಆನೀ ಮಹಮದಾಕ ತ್ಯಾ ದೀವಸಾಂತುಂ ಹಿಂದು ಧರ್ಮ ಯಾ ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮ ಮ್ಹಳ್ಯಾರಿ ಕಸಲೆಂ ಮ್ಹಣು ಕಳನಾಶಿಲೆ ದೀವಸ. ನಾಗರ ಪಂಚಮಿ, ಗಣೇಶ ಚತುರ್ಥಿ, ದೇವಳಾಚೊ ತೇರು, ಸಮಾರಾಧನಾ ಆಮಕಾ ಹಿಂದು ಧರ್ಮ ಜಾಲ್ಯಾರ ಮಸೀದಿ, ರಮ್ಜಾನ್, ಈದ, ಬಿಯಾಣಿ ಸಗಟ ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮ ಮ್ಹಣು ಭಾವನಾ. ಹಾಂವಂ ಆನೀ ಮಹಮದ್ ಪಯಲೆಂ ಪಾವಟಿ ಶಾಳೆಕ ಆಯಿಲೆ. ನವೀನ ಜಾವನು ದೋಸ್ತ ಜಾಲೆಲೆ. ಆಮಗೆಲೆ ಮಧೆಂ ಬರೋ ಸಂಬಂಧ ಆಶಿಲೊ. ತೆಂ ಫುಲಚೆ ಪಯಲೆಂಚಿ ತಾಕಾ ಫಾತೂರ ಫಾಲಚೆಂ ಜಾಲೆಂ ಮ್ಹಣು ಚಿಂತೂನ ಮಾಕಾ ಆಜಿಕಯಿ ಕೋಪ ಯೆತಾ. ಅಶೆಂ ಆಡಪಾಯ ದವರತಲ್ಯಾಂಕ ಹಾಂವಂ ದೂರ ದವರಚೆಂ ಕರತಾಂ.

ಬಿ.ಜಿ. ಸ್ಕೂಲಾಂತುಂ ಹಾಂವೆಂ ಶಿಖಲೊ ಪಯಲೊ ಪಾರ ಹೋ ಮ್ಹಣಯೇತ. ಆನೀ ಏಖಿ ಪಾರ ಮ್ಹಳ್ಯಾರಿ ಆಮೀ ಸಗಟ ಏಕ, ಜಾತಿ ಭೇದ ಕರಚೆಂ ಸಮ ನ್ಹಹಿಂ. ಆಮಗೆಲೆ ಕಕ್ವಾಂತುಂ ಸಗಟ ಜಾತಿಚೆ ಲೋಕ ಆಶಿಲೆ. ಆಮಗೆಲೆ ಮಧೆಂ ಕಸಲೋಯಿ ಭೇದ ನಾ ಆಶಿಲೊ. ಶಾಳಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಾಚೆ ವೇಳಾರ ಟೀಚರ ಆಮಕಾ ಸಗಟಾಂಕ ಮೆಳೊನು ನಾಟಕ ಖೇಳಯತಲಿ. ಪುಷ್ಪಲತಾ ಆನೀ ಶಾಂಭವಿ ಟೀಚರ ಆಜೀಕಯಿ ಉಡಗಾಸಾಂತುಂ ಆಸಾತಿ. ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯನಿ ಮಾಧವಿ ಟೀಚರ ಹಿಗಲೆಂ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮನಾಂತುಂ ಆಜೀಕಯಿ ವರಚೆಂ ತಸಲೆಂ ಜಾವನು ಆಸಾ. ಆಜೀ ಮಹಮದ್ ಖಿಂಯ ಆಸಾ ಮ್ಹಣು ಕಳಿತ ನಾ. ಕಸಲೆಂ ಜಾಲಾ ಕೀ ? ಕಶಿಂ ಆಸಾ ಕೀ ? ಜಾಲ್ಯಾರ. . . ಬಿ. ಜಿ. ಸ್ಕೂಲಾಂತುಂ ಶಿಖಲೆ ಪಾರ ಆಜೀಕಯಿ ಪ್ರಸ್ತುತ.

* ಸಂಪಾದಕ, ಕೊಡಿಯಾಲ ಖಬರ ಕೊಂಕಣಿ ಪಾಕ್ಷಿಕ ಪತ್ರಿಕಾ, ಮಂಗಳೂರು (ಬೆಸೆಂಟ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಸ್ಕೂಲಾಚೊ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 1969 - 1974)

ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣಾಚಿ ಮಹಾನ್ ಪ್ರವರ್ತಕಿ ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ

ಸ್ಥಿತಾ ಶೆಣೈ

ಸುಂದರ ಪ್ರಕೃತಿನ ಶೋಭಿತ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಾಂತು ಜಲ್ಮಾಕ್ ಆಯಿಲೆ ಕವಿ ಕಲಾಕಾರ್ ಆನಿ ಮಹಾನ್ ಮನುಷ್ಯಾ ಪೈಕಿ ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಮ್ಹಣಿಲೆ ಏಕಿ ಮೇಧಾವಿ ಬಾಯ್ಲಮನಿಷಿ ಪ್ರಾತ: ಸ್ಮರಣೀಯ ಜಾವ್ನು ಅಸ್ಸ.

ಕೊಡಿಯಾಲಾ ತಸ್ಸಲೆ ಸಾನ್ ಶೆಹರಾಂತು ಜಾವ್ನು ಕಮಲಾದೇವಿ ದೇಶಾತೀತ ಜಾವ್ನು ವಡ್ಡಿ. ಭಾರತ ದೇಶಾಚೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ ಚಳವಳಿಂತು ಹೋಡು ವಂಟೊಫೇವ್ನು ನಟನ ಕಲಾವಿದಾ ಜಾವ್ನು, ಅಪ್ರತಿಮ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿನ ದೇಶಾಚೆ ಬರೆಪಣಿ ಖತೀರ್ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾಮ್ ಕೆಲ್ಲಲೆ, ಅಮ್ಮಿ ಕೆದನಾಯಿ ವಿಸೂರ್ಕ್ ನಜ್ಜ ತಸ್ಸಲೆ ಮಾನಸ್ಥಿತಿಣ್ ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ.

ಸ್ವಂತ ವಿಚಾರ ಅಸೂನು ತೇ ಉಪಯೋಗ್ ಕರುನು ಕಲಾಕಾರಾಂಕ್, ಹಸ್ತಕಲಾ ಕಾಮಾಚಾಂಕ್, ವಸತಿ ನಾಶೀ ಕಷ್ಟಾಂತು ಅಶಿಲೆ ಲೊಕಾಂಕ್, ಬಯ್ಲಾಂಕ್, ಚೆಲಿಯಾಲೆ ಶಿಖವಾಣೇಕ, ಮುಲ್ಲೇಂಕ ಪಳಲೆ ಅನೇಕಾನೇಕ ಸರಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಂಕ ಅಶಿ ಮಸ್ತ ಶೆತ್ತಾಂತು ತಂಚಿ ಅಪರೂಪಚಿ ಅನಿ ಬಹುಮೂಲ್ಯ ಸೇವಾ ದಿವ್ನು ಏಕಿ ಮಹಿಳಾ ಅವಕಾಶು ಮೆಳ್ಳಾರಿ ಕಸ್ಸಲೆ ಪೂರಾ ಕರೂಂಕ ಶಕ್ತಾ ಮ್ಹಣಿಲೆ ಅಮ್ಕಾ ದೆಖೊವುನು ದಿಲ್ಲೆಲಿ ಕಮಲಾಲೆ ವಿಷಯಾಂತು ಬರೆಯಿತನಾ ಹಾಂವ್ ಭರಮಭೋಕ್ತಾಂ.

ಕೊಡಿಯಾಲಾಚೆ ಅನಂತಯ್ಯ ಧಾರೇಶ್ವರ್ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖಾಂತು ಅಧಿಕಾರಿ, ಬ್ರಿಟಿಷಾಂಗಲೆ ಕಾಲಗತೀಂತು ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಜಾವ್ನು ಅಶಿಲೊ ಮನೀಷು. ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿ ಹಂಗಲೆ ದೊನ್ನಿ ಬಾಯ್ಲ, ಹೊಳ್ಳೆ ಜಮೀನ್ದಾರಾಂಗಲೆ ಕುಟುಂಬಚಿ ಚೆಲ್ಲಿ. ಘರಾಂತು ಕಶಿ ಹೊಡಪಣಾಕ ಉಣೇ ನಾ ಅಶಿಲೆ ಕೀ ತಶೀಂಚಿ ತಂಗಲೆ ಸಂಸ್ಕಾರಾಯಿ ಚಾಂಗ್ ಅಶಿಲೊ. ಹಂಗೇಲಿ ಧೂವ ಜಾವ್ನು ಕಮಲಾದೇವಿ 1903 ಇಸ್ವೀಚೆ ಎಪ್ರಿಲ್ ತಿನ್ನೀ ತಾರೀಕೆಕ್ ಜನ್ಮಾಕ್ ಆಯಿಲಿ. ಕಮಲಾಲಿ ಬೈಣಿ ಸಗುಣಾ. ದೊಗ್ಗ ಚೆಲಿಯೋ ಅವುಸು-ಬಪ್ಪಲೆ ಅತಿಶಯ ಮೊಗಾಂತು ವಡ್ಲೊನು ಅಯ್ಲಿಂಚಿ. ಅನಂತಯ್ಯ ಮಮಾಲೆ ಸುರೇ ಬಯ್ಲೆಲೆ ದೊಗಾ ಪೂತ ಧೂರ್ ಗಾವಾಂತು ರಬ್ತಲೆ ತಶಿ ಜಾವ್ನು ತಂಗಲೆ ಏಕ್ ಸಾನ್ ಕುಟುಂಬ ಮ್ಹಣಯೇತ್.

ಸಾನ್‌ಪಣ್ ಧಾವ್ನಾಚಿ ಕಮಲಾಕ ಬರೊ ಆಚಾರು - ವಿಚಾರು ಅಶಿಲೊ, ಘರಾಂತು ಎತ್ತಲೆ-ವತ್ತಲೆ ಚಡ. ಸಕ್ಕಡಾಂಕ ಮಾಯ ಮೊಗಾನ್ ಪೊಳೊನು ಘೆವ್ಣೆ ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿಕ್ ಮುಷಿಚೊ ವಿಷಯ ಅಶಿಲೊ. ಕೊಂಕಣಿ ಸಮಾಜಾಚೆ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರು ಕಮಲಾಕ ಸು-ರೇ ಧಾವ್ನಾಚಿ ಭರಪೂರ ಮೆಳ್ಳೋ. ದಿವಾಳಿ ಪರಬ, ನೋಂಪಿ, ತುಳಸಿ ಪರಬ, ಅಷ್ಟಮಿ, ನವರಾತ್ರಿ ಅಶಿ ಪರಬೇಚಿ ಆಚಾರಣಿ ವೆಳಾರಿ ಘರಾ ಮುಕಾರಿ ಚೊಕು ಸೊಡೊವುಚೆ ಚೊಡಿ ಬಂದೂಚಿ, ಗೊಂಬೆ ಮಂಡೋಚೆ, ಕೇಳಿ ಮಂಟೋವು ಬಂದೂಚೆ, ಆಕಾಶ ಬುಡ್ಡಿ ಕರಚೆ,

ಹೋವಿಯೋ ಮ್ಹಂಚೆ. ಹರಿಕಥಾ ಅಯ್ಕುಚಿ ಅಶಿ ಘಟ್ಟ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನುಭವು ತಿಕಾ ಅಶಿಲೊ.

ಶಿವಣ, ರಂದಪ, ಫುಲ್ಲಾರ್ಪಾಡ್ ಲವುಚೆ, ಫೂಲ್ ಗಂತೂಚೆ, ಘರಾಂತು ಒಕ್ಕಡ್ ತಯಾರ್ ಕರಚೆ. ಅಸ್ಸಲೆ ಪೂರಾ ತರಬೇತಿ ತಿಕ್ತಾ ತಿಗಲೆ ಅಮ್ಮಾನ್ ದಿಲ್ಲೆಲೆ. ಮುಕ್ತ ವಾತಾವರಣ ಘರಾಂತೂ ಅಶಿಲೆ ದಿಕೊನು ಕಮಲಾದೇವಿಲೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಭವ್ಯ ಜಾವ್ನು ವಡ್ಡಿ.

ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿ ಬರಪ ಅಶಿಲಿ ಬಾಯ್ಲಮನಿಷಿ, ಕಮಲಾಕ ವಜ್ಜುಚಾಕ್ ಬರೊವುಚ್ಯಾಕ್ ತೀಣೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನ ದಿಲ್ಲೆಂ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನಾಚೆ ಭಾರತೀಯ ತತ್ವ ಜ್ಞಾನಾಚೆ ಅನಿ ಪುರಾಣಾಚೆ ಕಾಣಿಯೊ ಅಶಿಲೆ ಪುಸ್ತಕ ತೀ ಘರಾಂತು ಹಾಡೊನು ದವರ್ತಲಿ ಅನಿ ಚಡ್‌ವಾಂಕ್ ವಜ್ಜುಚ್ಯಾಕ್ ಸಾಂಗತಲಿ. 1910 ಇಸ್ವೀಂತು ಮಂಗಲೂರಾಂತೂ ಸ್ಥಾಪನ ಜಲ್ಲೆಲೆ 'ಮಹಿಳಾ ಸಭಾ' ಬಾಯ್ಲ ಮನಿಷಾಲೆ ಉದರಗತಿ ಖತೀರಿ ಅಸೂನ್ ಸೇವಾ ಕರ್ತಸ್, ಹೇ ಸ್ಥಾಪನ ಕರಚೆಂತು ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿಲೆ ಯೋಗದಾನ ಮಸ್ತ ಹೋಡ.

ಕಮಲಾಬಾಯಿನ ಸಾನ ಅಸ್ತಾನ ಡಾ. ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸುರೇಪಂತ ಮಂಗಲೂರಾಕ ಆಯಿಲಿ. ತಿಕ್ತಾ ತಿಗಲೆ ಅಮ್ಮಾನ್ ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟಾಂಕ್ ಪೊಳೊವುಚ್ಯಾಕ್ ವ್ಹೆಲ್ಲೆ. ಅವ್ವನ ಬೆಸೆಂಟಾಲೆ ಪಾಯು ಧರೂನು "ಹೊಡ ರಾಜಕಾರಣಿ ಜಾವ್ನು ಸಕ್ಕಡಾಲೆ ಬರೇಪಣ್ ಖತೀರಿ ಕಾಮಕರಚೆ ತಶ್ಚಿ ಜವೋ" ಮ್ಹಣೊನು ಆಶೀರ್ವಾದು ಮಗ್ಗೂಕ್ ಸಂಗಲೇಂ. ಕಮಲಾಬಾಯಿನ ತಶೀ ಕೆಲ್ಲೆ. ತೆದನ ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟಾನಿ ಹಸ್ತಚಿ ತಿಗಲೆ ಸಾನ ಫಂತಿ ಘೆಲ್ಲೆಲೆ ಮತ್ತೇರಿ ಮೊಗಾನ್ ಹಾಥು ದವರ್ಲೊ. ಕಮಲಾಬಾಯಿ ತಿಗಲೆ ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಂತು ಹೀ ಘಟನಾ ಏಕ್ ಪವಾಡು ಮ್ಹಣೊನು ಬರೆಯಿತಾ.

ಡಾ. ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸಾಚೆ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾ ಜಲ್ಲಿ (1917)ಕಮಲಾದೇವಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ರಬ್ಬೀಲಿ ಸುರೇಚಿ ಬಾಯ್ಲ ಮನಿಶಿಜಾವ್ನು ಅಶಿಲಿ. ಹೇಂ ಮಾತ್ರ ನೈ, ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸಾಚೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣಾಚೆ ಮಹಿಳಾ ಸಾಂಧಿ ಜಾವ್ನು ಸಂಘಟನೇಂತು ತೀಣೆ ಭಾಗ ಘೆತ್ಲೆಂ. ಅಖಿಲಭಾರತ ಯುವಕಾಂಗ್ರೆಸಾಚೆ ಪ್ರಥಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾ ಜಲ್ಲಿ (1928). ತಿಕಾ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷಾಲೆ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಮೆಳ್ತಲೆ ಜಲ್ಮಾರಿ ತಜ್ಜೆ ಖತೀರ್ ಸಬಾರ್ ಪ್ರಯತ್ನ್ ತೀಣೆ ಕೆಲ್ಲೆ ನಾ. ಜಲ್ಮಾರ್, ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಶೀರ್ವಾದು ಮಾತ್ರ ಸಫಲ ಜಲ್ಲೊ.

ಕಮಲಾದೇವಿ ಚೆಲ್ವೋಪಾಧ್ಯಾಯ

ಕಮಲಾದೇವಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಖರಣ, ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಲ್ಲೆ. ಶಾಲೆಯ ಪಾಠ ಮಾತ್ರ ನೈಶಿ ಸಂಗೀತಾಚೊ ಅಭ್ಯಾಸಾಯಿ ಮೆಳತಲೊ. ಥೈ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಗೀತ ಶಿಖರಣ, ಘರಾಂತು ಸಾರಂಗಿ, ಥೊಡೇ, ತಾಳ, ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಅನಿ ಕರ್ನಾಟಕೀ ಪದ್ಧತಿಯೆ ಪದ ಮ್ಹಣೂಬೈ ತೀ ಶಿಖರಣ.

ಅನಂತಯ್ಯ ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರಚೊ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಕಮಲಾಲೆ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಮನೋಭಾವಾಕ್ ತಾಣೆ ಉದ್ಧಾಕ ಘಲೂನು ರೂಕು ಕೆಲ್ಲೊ. ಅಸೌಖ್ಯ ಏವುನು ಅನಂತಯ್ಯ ವೆಗ್ಗಿ ಸರಲೊ, ಆಸ್ತಿ ಪತ್ರ ಕರನಿ ದಿಕೂನು ತಗಲೆ ಚಲ್ಲೆ ಚೆಡೂವಾನ್ ಸಗ್ಗೀ ಆಸ್ತಿ ಕಾಡೂನು ಘೆತಲಿ. ತಂಗಲೆ ವಸತಿಚೆ ಘರ ಮಾತ್ರ ವರಲೆ ಅನಿ, ತಂತು ತೀನಿ ಬಾಯ್ಲ ಜೀವು ರಬ್ಬೂಕ ಲಗ್ಗೇ.

ಹೇ ಕುಟುಂಬೇಚೆ ಆಪ್ತ-ಇಷ್ಟ ನಯಂಪಳ್ಳಿ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಹಂಗಲೊ ಪೂತು ಕೃಷ್ಣರಾವ್ ಸಂಗತ ಕಮಲಾಬಾಯಿಲೆ ವಿವಾಹ ಜಲ್ಲೆ. ಲಗ್ನ ಜತನಾ ಕಮಲಾಕ್ ಚೊದಾ ವರ್ಸ ಅನಿ ವ್ಹರೇತಾಕ್ ಅಠರಾ ವರ್ಸ ಪ್ರಾಯ. ಮಂಗಲೂರಾಚೆ ದೋನಿ ಹೊಡ ಘರಣೇ ಸಂಬಂಧಿ ಜಾವ್ನು ಅಶಿ ಮೆಳ್ಳೆ. ಹೇಂ ವಿವಾಹ ಜಾವ್ನು ವರ್ಸ ಭಿತ್ತರಿ ಚೆಲ್ಲೊ ಸರಲೊ ! ಕಮಲಾ ಅವ್ಲಲೆ ಘರಾಂತೂಚಿ ವಿಧವಾ ಜಲ್ಲಿ. ಮತ್ತೆ ತಸ್ಲೂನು ತಂಬಡೆ ಪತ್ತಲ್ ಪಂಗೂರೂನ್ ಬಸಚಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಯಿಲಿ. ಜಲ್ಮಾರಿ ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿನ ತಿಗಲೆ ಧೂವೆನ ಸಕೇಶಿ ಜಾವುನು ಶಿಖರಣ ಮುಕಾರಿ ವರೆಚೆ ಮ್ಹಣೂನು ನಿರ್ಧಾರ ಘೆಲ್ಲೊ. ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿ ದೊಗ್ಗ ಧುವಾಂಕ್ ಗೆವೂನು ಮೆಡ್ರಾಸಾಕ್ (ಚೆನ್ನೈ) ಗೆಲ್ಲಿ. ತಿಗಲೊ ಭಾವು ಕಲ್ಲೆ ನಾರಾಯಣ್ ರಾವ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲು. ತಗಲೆ ಘರಾಕಡೆ ತೇ ಕಾಲಾಚೆ ಪ್ರಭಾವೀ ರಾಜಕಾರಣಿ ತತ್ತವಳಿ ಭೇಟಿ ದಿತ್ತಲೆ.

ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟಾಂಗಲೆ ಕರ್ಮಭೂಮಿ ಮೆಡ್ರಾಸ್ (ಅತ್ತಾಚೆ ಚೆನ್ನೈ). ಥೈ ಗೆಲ್ಲೆ ನಂತರ ಕಮಲಾದೇವಿಕ ತಂಗಲೊ ಆನಿಬೈ ಲಗ್ಗೀಚೊ ವೊಳೋಕು ಜಲ್ಲೊ. ಆನಿ ಬೆಸೆಂಟಾನಿ ತಯಾರ ಕರಚೆ ನಾಟಕ ಅನಿ ನೃತ್ಯಾಂತು ಭಾಗು ಘೆವುಚೊ ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶು ಥಾಯಿ ಮೆಳ್ಳೊ.

ಕಮಲಾ ಶಿಖರಣ ಅಶಿಲೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮೇರೀಸ್ ಕಾಲೇಜಾಂತು ಚಾಂಗ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಾತಾವರಣ ತಿಕಾ ಮೆಳ್ಳೆ. ಮಂಗಲೂರಾಚೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಾತಾವರಣ ಧೂರ ಜಾವುನು ತಿಗಲೆ ಶಿಖರಣೇಕೆ ಪೂರಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಯಿಲಿ.

ಹರೀಂದ್ರನಾಥ ಮ್ಹಳೆಲೆ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಂಪನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಲೆ ಸಂಗತ ಪ್ರೇಮ ಜಲ್ಲೆ. ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿಲೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಪ್ರಮಾಣೇ ಮಂಗಲೂರಾಕ್ ಏವೂನು ರಬ್ಬೂಕ ಹನ್ನೀ ಸಹಮತಿ ದಿಲ್ಲಿ. ತಶ್ಚಿ ವಿವಾಹ ಜಲ್ಲೆ (1919), ತೇಂಚಿ ವರ್ಸ ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಚೆ ಪಿತಾಮಹ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಲೆ ಭಾಷಣ ಅಯ್ಯುನು ಗಾಂಧೀಲೆ ವಿಚಾರಧಾರ ಕಡೇನ ಕಮಲಾ ಆಕರ್ಷಿತ ಜಲ್ಲಿ.

ತಂಗಲೆ “ಹಿಂದ್ ಸ್ವರಾಜ್ಯ” ಅನಿ ರಸ್ಕಿನ್ ಕವಿಲೆ “ಅನ್ ಟು ದಿಸ್ ಲಾಸ್ತ್” ದೊನ್ನಿ ಗಾಂಧೀಜಿನ ಗುಜರಾತಿಕ್ ಭಾಷಾಂತರ ಕೆಲ್ಲೆಲೆ ಪುಸ್ತಕ್ ತೇ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರನ ಬಹಿಷ್ಕಾರ್ ಘಲ್ಲೆಲೆ. ಮಸ್ತ್ ಜನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತಲೆ ಸಂಗತ ಕಮಲಾ ತೇ ಪುಸ್ತಕ ವಿಕೂಕ್ ಬಸ್ಲಿ.

ಕಮಲಾಕ ಗಾಂಧೀಜಿಲೆ ಚಳುವಳಾಂತು ಭಾಗ ಘೆವಿಚಿ ಆಶಾ ನಾಂಕ್ ಥಾಯಿ ಅಶಿಲಿ ಜಲ್ಮಾರಿ ಬರೀ ಸೊಳಾವರ್ಸಚೆ ಚೆಲ್ಲಿ ದಿಕೂನು ಕೊಣೇ ತಿಕಾ ಸಹಕಾರು ದಿಲ್ಲೊನಾ. ಜಲ್ಮಾರಿ ದೇಶ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಿಷಯಾ ಕಮಲಾಲೊ ವಿಚಾರು ಗಾಂಧೀಲೆ ಪ್ರಭಾವಾನ್ ಘೆಟ್ಟಿ ಜಲೊ.

ಮಗೀರಿ ತೀ ಸೋಶಿಯೋಲಾಜೀಂತು ಡಿಪ್ಲೋಮ ಶಿಖೂಕ ಲಂಡನಾಂಕ ಗೆಲ್ಲಿ. ಥೈ ಕಪ್ಪಡ ನಕ್ಕಾ ಮ್ಹಳ್ಳೆ ಅಸ್ತಾನಾ ಕಿರ್ಗಿ ನೆಸೂನೂಚ್ ಕಾಲೇಜಕ್ ವತ್ತಲಿ. ಅಶಿ ಹರ್ ಏಕ್ ಸಾನ್ ಸಾನ್ ವಿಷಯಾಂತು ತಿಗಲೊ, ದೇಶಭಿಮಾನು ಪ್ರಕಟಜತ್ತಲೊ.

1921 ಇಸ್ವೇಂತು ಉಮಾಬಾಯಿ ಕುಂದಾಪುರ ಅನಿ ಡಾ. ನಾರಾಯಣ್ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಹರ್ಡೀಕರ್ ಹನ್ನಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಕೆಲ್ಲೆಲೆ ಸೇವಾದಳಿ ಸಕ್ರೀಯ ಸಂಧಿ ಜಲ್ಲಿ. ಬೆಳಗಾಂ ಅಧಿವೇಶನಾ ವೆಳಾರಿ ಸರ್ವ ಮಹಿಳಾ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕಾಂಕ ಕಷ್ಟಭರಿತ ಕಾಮ್ ಕರೂಂಕ ಮೆಳ್ಳೆ. ಸ್ವಯಂ ಸೇವಿಕಾಂಕ ಕಾಳೇ ಕಪ್ಪಡ್ ನೆಸ್ಲೂಕ್ ಪಡ್ಲೆ. ಹೇಂ ಕಮಲಾಕ ತೋಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ಶೀ ದಿಸಲೇಂ. ತೀಣೆ ಕೇಸರಿ ರಂಗಾ ಕಪ್ಪಡ ಚಾಂಗ ದಿಸ್ತಲೇಂ ಮ್ಹಣೂನು ವಾದು ದವರ್ಲೊ ‘ತೇ ವೈ’ ಮ್ಹಣೂನು ಕೇಸರಿ ರಂಗಾ ಕಫಡಾ ನೆಸ್ಲೂಂಕ ಆಜ್ಞಾಪನ ಜಲ್ಲಿ. ಅನಿ ಮಹಿಳಾ ದಳಾಕ “ಆರೆಂಜ್ ಬ್ರಿಗೇಡ್” ಮ್ಹಣೂನು ನ್ಹಾಂವ್ ಪಳ್ಳೆ.

ಏಕ್ ಪಾವಟಿ ಬರ್ಲಿನ್ನಾಂತು ಚೆಲ್ಲೆಲೆ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಿಳಾ ಸಂಪರ್ಕ ಸಮಾವೇಶಾಂತು ಕಮಲಾದೇವಿ ಅನಿ ಸರೋಜಿನಿದೇವಿ ನಾಯ್ಡು ಗೆಲ್ಲೆಲೇಂತಿ. ಭಾರತಾಚೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಜಲ್ಲೆಲೆ ಹಂಕಾ ಬ್ರಿಟಿಷಾಲೆ ಯೂನಿಯನ್ ಜಾಕ್ ಧ್ವಜ ಧರೂಂಕ ದಿಲ್ಲೆ. ರಾತಿ ಫಲ್ಲೆ ಜವ್ವೆ ಭಿತ್ತಾರಿ ಕಮಲಾನ ತಿಗಲೆ ಕಪ್ಪಡ ಪಿಂದೂನು ಕೇಸರಿ ಧವೆ ಅನಿ ಪಚ್ಚೆ ರಂಗಾಚೆ ಸುಂದರ ಭಾರತೀಯ ತ್ರಿರಂಗ ಧ್ವಜ ತಯಾರ್ ಕೆಲ್ಲೆ. ಅನಿ ತೇಚಿ ಸಮಾವೇಶಾಂತು ಧರಲೆ. ತಿಗಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿಮಾನಚೆ ಶಕ್ತಿ ಪಳಯಾ.

ಕಮಲಾಲೆ ವೈರಿ ಪ್ರಭಾವ ಘಲ್ಲೆಲೆ ಅನಿ ಏಕ್ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮ್ಹಳಾರಿ ಮಾರ್ಗರೇಟ್ ಗ್ರೆಟ್ಟಾ, ಐರ್ಲೆಂಡಾಚಿ ಜಾವ್ನು ಅಶಿಲಿ ಗ್ರೆಟ್ಟಾ ಡಾ. ಅನಿ ಬೆಸೆಂಟಾಕ್ ಆಪ್ತ ಸಖಿ. ಗ್ರೆಟ್ಟಾಲೆ ಮುಖೇನ ಕಮಲಾ ಅನಿ ಬೆಸೆಂಟಾಂಕ್ ಲಗ್ಗೀಚಿ ಜಲ್ಲಿ. ಗ್ರೆಟ್ಟಾ ಐರಿಷ್ ಬಾಯ್ಲ ಮನಿಷ್ಯಾಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭೂನು ದಿವಚ್ಯಾಕ ಮಸ್ತ ವಾವ್ರ ಕೆಲ್ಲೆಲಿ ಮಹಾನ್ ಮಹಿಳಾ. ಅನಿ ಬೆಸೆಂಟಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಚಳುವಳಿಚೆ ಭಾಗ ಜಲ್ಲೆಲೆ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಹಂತೂ ಗ್ರೆಟ್ಟಾನ್ ಹಾಥು ಘಲ್ಲಲೊ.

ಮಂಗಳೂರಾಂತು 1918 ಪ್ರಾರಂಭ ಜಲ್ಲೆಲೆ ಚೆಲ್ಲಿಯೇ ಚರ್ಡೂವಾಲೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಚೆ ಮುಖೇಲಿ ಜಾವ್ನು ಗ್ರೆಟ್ಟಾ ಅಯ್ಯಿಲಿ. ಕಮಲಾಬಾಯಿಲೆ ಬಂಗ್ಲೇಚೆ ಅಂಗಣಾಂತು ಕೇವಲ ಆರ್ ಜನ ಸಾನ್ ಚೆಲ್ಲಿಯಾಂಕ್ ಘೇವುನು ಪ್ರಾರಂಭ ಜಲ್ಲೆಲೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಚೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೀಣೆ ಘೆತ್ತಿಲಿ. ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿ ಅನಿ ಕಮಲಾಬಾಯಿ ಗ್ರೆಟ್ಟಾಕ ಅತೀ ಆತ್ಮೀಯ ಜಲ್ಲೆ. ಗ್ರೆಟ್ಟಾನ್ ಕಮಲಾಬಾಯಿಕ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ಸ್ಪರ್ಧಿ ಜಾವುನು ರಬ್ಬಯಿಲಿ. 51 ಮತಾನ ಕಮಲಾ ಹಾರ್ವಲಿ ಜಲ್ಯಾರ್, ಹೇ ರಾಜಕೀಯ ಘಟನೆನ ಕಮಲಾಕ ಮಸ್ತ ಆಂತರಿಕ ಶಕ್ತಿ ಮೆಳ್ಳೆ.

ಮುಖಾರಿ, ಯೂಸೂಫ್ ಮೆಹ ಹಂಗೆಲೆ ಕುಮ್ಮಕ್ಕುನ ಯೂತ್ ಲೀಗ್ ಹಜ್ಜೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ನಾಯಕಿಣ್ ಜಲ್ಲೆ. ಸಮಾಜವಾದಾಚೆ ಉತ್ತ ಹೊಡ್ಡಾನ ಉಲ್ಲೆತಚಿ. ಬ್ರಿಟಿಷಾಂಗಲೆ ವಿರುದ್ಧ ರಬ್ಬಿ ಅನಿ ಬಾಯ್ಲಮಷ್ಯಾಲೆ ವಾಯಿಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಕ್ ಕಾರಣ ಜಲ್ಲೆಲೆ ದೇಶಿ ಆಚರಣಾಕಯೀ ಧಿಕ್ಕಾರು ಘೆಲ್ಲೊ ಕಮಲಾನ. 1923 ಇಸ್ವೇಂತು ಕಮಲಾದೇವಿಕ್ ಏಕ ಚಲ್ಲೆ ಚರ್ಡೂ ಜಲ್ಲೆ. ತೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸಾಲೆ ಭಕ್ತಿ ಜವ್ನು ಅಶಿಲಿ ದಿಕೂನು ಚರ್ಡಾಕ್ “ರಾಮಕೃಷ್ಣ” ಮ್ಹಳ್ಳೆ ನ್ಹಾವ ಘೆಲ್ಲೆ.

ಕಮಲಾದೇವಿನ ಒಟ್ಟು ಚಾರಿ ಪವಟಿ ಕಾರಾಗೃಹವಾಸು ಅನುಭವಿಸಿಲೊ ಮಿಟ್ಟಾ ಸತ್ಯಾಗೃಹ ವೆಚಾರಿ 1930-31 ಇಸ್ವೇಂತು, ಅಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿ ವೆಚಾರಿ 1932-33 ಇಸ್ವೇಂತು ಅನಿ 1933-34 ಇಸ್ವೇಂತು ಚಳವಳಿ ಮಗೀರಿ ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ಚಳವಳಿ ಸಂದರ್ಭಾರಿ 1942-44 ಇಸ್ವೇಂತು.

ಮಹಿಳಾ ಖೈದೀಂಕ್ ಉತ್ತೀಮ ವ್ಯವಸ್ಥಾ. ಚರ್ಡೂನ ಅಶ್ವೀಲೆ ಅನಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ಬಾಯ್ಲ ಖೈದೀಂಕ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೂಡ ಅನಿ ಜೈಲಾಂತು ಜಾಂಗ ವಿಚಾರಧಾರಾ ಅನಿ ಶಿಖಿಪ ದಿವೂಂಕ್ ಕಮಲಾನ ಆಗ್ರಹ ಮಾತ್ರ ನ್ಹೈ, ಮಸ್ತ ಪವಟಿ ಅಧಿಕಾರಾಂಗಲೆ ಒಟ್ಟು ಜಟಾಪಟಿಯೀ ಕೆಲ್ಲಿ. ವ್ಯಾಯಾಮ ಕರೂಂಕ, ರೋಗಿಷ್ಯಾಂಕ ಒಕ್ಕದ, ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕರೂಂಕ, ಪುಟ ವಸ್ತ್ರ ಫಾಲುಕ ತೀಣೆ ಶತ ಪ್ರಯತ್ನ ಕರೂನ್ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಕೆಲ್ಲಿ. ಏಕ್ ಪಾವಟಿ ತೀಚಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ್ ಜಾವ್ನು ಜೈಲಾಂತು ಪಳ್ಳೆಲಿ. ಜೈಲಾಂತುಲೆ ವಾಸಾ ನಿಮಿತ್ತ ತಿಗಲೆ ಮಾನಸಿಕ ಚಿಂತಾ ವಡ್ಲಿ. ಅನಿ ದೈಹಿಕ ಕ್ಷಮತಾ ಉಣೆ ಜಲ್ಲೇಲಿ ಅಸ್ಸ. ಮನುಷ್ಯಾಂಕ ಜೈಲಾಂತು ಜೀವನ ಸಹನಾ ಅನಿ ಮಾನವೀಯ ಗುಣ ಹಾಡೂನು ದಿತ್ತಾ ಮ್ಹಣೂನು ಕಮಲಾದೇವಿ ಕೆದನಾಯಿ ಸಂಗ್ತಲಿ.

ಭಾರತೀಯ ಬಾಯ್ಲ ಮನುಷ್ಯಾಂಕ ನಕ್ಕಾ ಜಲ್ಲೆಲೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಕರೂನು ತಂಗಲೆ ಅಂತಃಸತ್ವಚಿ ಮಾರುನು ಕಡ್ಲೆ. ಡಾ. ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟಾಂನಿ ಸಂಗಿಲ್ಯಾವರಿ ಕಮಲಾನ ಜಲ್ಲೆ ಮಟ್ಟಾಕ ಬಾಯ್ಲ ಮನುಷ್ಯಾಲೆ ಅಭ್ಯುದಯಖತೀರ ಕಾಮ್ ಕೆಲ್ಲಿ. 1917 ಇಸ್ವೇಂತು ಮದ್ರಾಸಾಂತು ಏಕು ವಿಮೆನ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್ ಮಳ್ಳಲೊ ಸಂಸ್ಥೊ ಬಂದೂನು ತಂಕಾ, ಶಿವಣ, ಶಿಖಿವಣ, ಸಂಗೀತ, ಗೃಹವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನ ಅನಿ ಕ್ರೀಡೆಚಿ ತರಬೇತಿ ದಿಲ್ಲಿ. ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟಾಂಗಲೆ ತೇ ಸಂಸ್ಥೆಕ ತೀಚಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾ, ಅನಿ ಸಂಘಚಿ ಕವರ ಮಸ್ತ ಗಾಂವಾಂತು ಶಹರಾಂತು ವಿಸ್ತರಾ ವಡ್ಲೆ. ಕಮಲಾಲೆ ಅವ್ವು ಗಿರಿಜಾಬಾಯಿನ ತಿಗಲೆ ಘರಾಂತು ಹೇ ಸಂಸ್ಥೆಚಿ ಕವರ ಕಾಡುನು ಹಂಗಾಚಿ ಬಾಯ್ಲ ಮನುಷ್ಯಾಂಕ್ ಜ್ಞಾನ ವಂಟೀಲೆ. ಡಾ. ಆನಿಬೆಸೆಂಟಾಂನಿ ಮೆಡ್ರಾಸ್ ಥಾವ್ನು ‘ಸ್ತ್ರೀಧರ್ಮ’ ಮ್ಹಣಾಲೆ ಮಾಸಾಳೆ

ಪತ್ರ ಪ್ರಕಟ ಕರ್ತಲೆ. ತಂತು ಕಮಲಾನ ಅನಿ ಗಿರಿಜಾ ಬಾಯೀನ ಖೂಬ್ ಯೋಗದಾನ ದಿಲ್ಲೆ.

1917 ಇಸ್ವೇಂತು ಕಮಲಾದೇವಿಲಿ ನಣಂದ ಸರೋಜಿನಿ ನಾಯ್ಡು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನಾಚಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾ ಜಲ್ಲೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸ್ಥರಾರಿ ಬಾಯ್ಲ ಮನುಷ್ಯಾಂಗಲೆ ಬರೇಪಣಾ ಖತೀರಿ ಕಾಮ ಕರ್ಚೆ ಹೇ ಸಂಸ್ಥೆಚೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಜಾವ್ನು ಕಮಲಾಕ ನಿಯುಕ್ತಿ ಕರಚೆ ಮ್ಹಣೂನು ತಿಜ್ಜೆ ಲಗ್ಗಿ ಆಗ್ರಹ ಕೆಲ್ಲಿ. ತೀ ಅಯ್ಕಲಿ ನಾ. ಗ್ರೆಟ್ಟಾನ ಒತ್ತಾಯರಿ ತಿಕಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಕೆಲ್ಲಿ. ತೆ ಜಲ್ಲೆ ನಂತರ ಕಮಲಾಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಡ್ಲಿ. ಅನಿ ತೀ ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣೇರಿ ಸಗಲೇ ದೇಶಾಂತು ಸಂಚಾರು ಕರುನು ಬಾಯ್ಲ ಮನುಷ್ಯಾಂಖತೀರಿ ಕಾಮಕ ಕರಚಿ ಸರ್ವ ಸಂಸ್ಥೆ ಲಗ್ಗಿ ಸಂಬಂಧು ದವರ್ನು ಘೇವುನು, ಸ್ವತಃ ತಂಕಾ ಭೇಟಿ ಕರೂನು ಸಂಘಟನ ಕರ್ತಲಿ. ಫೇಕ್ಟರಿ ಕಾಮಾಚೆ, ಪ್ಲಾಂಟೇಶನ್ ಅನಿ ತೊಟಾಂತು ಘೊಳಚೆ ಅನಿ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಾಂತು ಸೇವಾ ಕರಚಿ ಬಾಯ್ಲ ಮಹಿಳಾಂಗಲಿ ಆಶಾಕಿರಣ ಜಾವ್ನು ತಂಕಾ ಕಾಮಾ ಜಾಗೇರಿ ನ್ಯಾಯ ಅನಿ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ-ಪಗಾರ ಮೇಳೊಚಿ ಖತೀರಿ ಕಂಕಣ ಬದ್ಲೆ ಜಲ್ಲೆ.

ಕಮಲಾನ ದೇಶ ವಿದೇಶಾಂತು ಸಂಚಾರು ಕರುನು ಭರಪೂರ ಮಾಹಿತಿ ಅನಿ ಅನುಭವು ಝುಡಲೋ. ವಿಶ್ವ ಪರ್ಯಟನೆನ ತಿಕ್ಕಾ ಬಾಯ್ಲ ಮನುಷ್ಯಾಲೆ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ ಕಳಲಿ. ಮಾತ್ರ ನೈ, ಅಂಗಲೆ ದೇಶಾಂತು ಖಂಚಿ ರೀತೀಚಿ ಬದಲಾವ್ ಹಾಡೂಂಕ ಅಮ್ಮಿ ಶಕ್ತ ಮ್ಹಳ್ಳೆಲೆ ವಿಚಾರು ಸುಸ್ವಪ್ನ ಜಾವುನು ಕಳಲೋ.

1947 ಇಸ್ವೇಂತು ಭಾರತ ದೇಶು ಸ್ವತಂತ್ರ ಜಲ್ಲೋ. ನಿರಾಶ್ರಿತಾಂಗಲೆ ಸಮಸ್ಯಾ ತಜ್ಞೆ ಘಾಟೀಂತೂಚಿ ಉದ್ಭವ ಜಲ್ಲೆ. ನಿರಾಶ್ರಿತ ಲೊಕಾಲೆ ಪುರ್ನವಸತಿ ತಂಚಿ ದೇಖಬಾಲ್, ಪಳವಣ, ತಂಕಾ ಶಿಕ್ಷಣ, ಆರೋಗ್ಯ ಅನಿ ತಂಕಾ ನೌಕರಿ-ಕಾಮ ಹೇ ಸರ್ವ ಪಾವೋಚೆ ಹೋಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಚೊ ವಿಚಾರು ಅಶಿಲೊ. ಕಮಲಾನ ರಗತ್ ಉದಾಕ್ ಕರೂನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನಿ ಪರೋಕ್ಷ ರೀತೀರಿ ಹೇ ಕಾಮಾಂತು ಯೋಗದಾನ ದಿಲ್ಲೆ. ಹಾಥು ಘಲ್ಲೆಲೆ ಹರ ಏಕ್ ಕ್ಷೇತ್ರಾಕ್ ಮಹತ್ವಾಚಿ ಅನಿ ಮೊಲಾಧಿಕ ದೇಣೆ ದಿಲ್ಲೆಲೆ ಕಮಲಾದೇವಿ ಕೆದ್ನಾಖೈ ಅಮ್ಮ ಆದರಣೀಯ ಅವ್ವಶೀ ಅಸ್ಸ.

ಕಮಲಾಲೆ ಕಳೇಜಾಚೆ ಕ್ಷೇತ್ರ: “ಹಸ್ತಕಲಾಚಿ ಮಾತಾ” ಮ್ಹಣೂನು ತಿಕ್ಕಾ ಕಲಾಕಾರ್ ಆಜೂನೂಯಿ ಮಾನ್ಯೂನು ಘೆತ್ತಾತಿ. ಭಾರತೀಯ ಹಸ್ತಕಲಾ ಸಗಲೇ ಪ್ರಪಂಚಾಂತು ನಾಂವಾಕ ಪಾವೀಲೆ. ಜಲ್ಯಾರಿ ತೆ ಸರಕಾರಾಚೆ ಕುಮ್ಮಕ್ ಅನಿ ನಿಗಾ ಮೇಳನತ್ತೀಲೆ ಮುಲ್ಯಾಕ್ ಪಳ್ಳೆಲೊ ಕಾಲು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮೆಳ್ಳೆಲೆ ಘೂಡೇಚಿ ಥೊಡೇ ವರ್ಸಾಂತು ಅಯ್ಕಿಲೊ.

1952 ಇಸ್ವೇಂತು ಸ್ವಯಂಸ್ಫೂರ್ತಿನ ಉಮೇದಿ ಘೇವ್ನು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಕರಕುಶಲ ಪ್ರದರ್ಶನ ದೆಹಲಿ ಶಹರಾಂತು ತೀಣೆ ಮಂಡೂನು ಹಳೇಂ. ಧೈ ತಿಕ್ಕಾ ಭಾರತ ದರ್ಶನ ಜಲ್ಲೆ. ಸಗ್ಲೇ ಭಾರತ ವರ್ಷಾಚೆ ಕಲಾಕಾರ ತಂಗಲೆ ಅಮುಲ್ಯ ಹಸ್ತಕಲಾ ಸಾಮಾನು ಘೆವ್ನು ಅಯಿಲೆ. ತಜ್ಞೆ ಒಟ್ಟುಚಿ ತಿಕ್ಕಾ ತಂಗಲೆ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನಾಚೆ ಕಷ್ಟ, ಸಮಸ್ಯಾ, ದುಃಖ ಹಜ್ಜೆ ವಿಷಯು ಸಮೇತ ಕಳಲೋ.

ಕೆಲವು ಕಾಲಾಂತು ಅಖಿಲಭಾರತ ಕರಕುಶಲ ಮಂಡಳಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಾಕ್ ಅಯಿಲಿ. ನೆಹರೂನ ಕಮಲಾದೇವಿಕ್ ತಜ್ಞೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷಾ ಜಾವುಕಾ ಮ್ಹಣೂನು ಆದೇಶು ದಿಲ್ಲೊ. ಕಮಲಾಕ ತೆದ್ನವೇಳು ಥಾಯಿ

ಸಚಿವಸ್ಥಾನಾಚೆ, ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಸ್ಥಾನಾಚೆ, ರಾಯಭಾರಿ ಸ್ಥಾನಾಚೆ ವಿನಂತಿ ಮಸ್ತ ಪವಟಿ ಅಯಿಲಿ. ಜಲ್ಮಾರಿ ತೀಣೆ ನಿರಾಕರಣ್ ಕೆಲ್ಲೆಲೆ. ಜಲ್ಮಾರಿ ಹೇ ಸ್ಥಾನ ಮಾತ್ರ ತಿಗಲೇ ಹೃದಯಾಕ ಖುಷಿ ದಿವುಚೆ ತಸ್ಲೆ ಮ್ಹಣೂನು ತೀಣೆ “ಜಾಯ್” ಮ್ಹಳೆ. ಶಂಬರೀನ ಸಮಸ್ಯಾ ಅಸ್ಲೂಚೆ ಹೋಡ ಕ್ಷೇತ್ರ ತೇಂ ಜಾವ್ನು ಅಶ್ಶಿಲೆ ಜಲ್ಮಾರಿ ಅಪ್ಪಣೆಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜನಪದ ಅನಿ ದೇಶಾಚೇರಿ ಅಭಿಮಾನು ಅಶ್ಶಿಲೆ ಕಮಲಾನ ಹೇಂ ಅಪ್ಪೋನು ಘೇವ್ನು ಮಹತ್ವಾಚೆ ಬದಲಾವ ಹಳ್ಳೇಚೆ.

ಖಾದಿ ಆಂದೋಲನಾಚೆ ಸೂತ್ರದಾರು ಬಾಪೂಜಿಲೆ ಉತ್ತಾಚಿ ಪ್ರಮಾಣೆ ಸರ್ವಾಕ ಖಾದಿ ಸೂತ ಕಡಚೆ, ಅಂವ್‌ಗಾಲೆ ವಿಂಡೂಚೆ, ಜ್ಞಾನ ತರಬೇತ್ ಮುಖೇನ ದಿಲ್ಲೆ, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶಾಚೆ ಮತ್ತೀಚೆ ಅನಿ ರಕ್ತಡಾಚೆ ಘೂಡೆ, ಆಂದ್ರಾಚೆ ಕಲಮಕಾರಿ ಕಪ್ಪಡ, ಪೊಚಂಪಳ್ಳಿ ಕಪ್ಪಡ, ಪಟೋಲ ಮ್ಹಳೇಲೆ ರೇಶ್ಮೆ ಕಪ್ಪಡ, ಪಶ್ಮಿನ್ ಶಾಲು, ಚಂಬಾ ರುಮಾಲ್, ಪಿಂಗಾಣಿ ಚಂದ ಅಯ್ದನ, ಉದಕಮಂಡಲಾಚೆ ತೋಡ ಮ್ಹಳೇಲೆ ಜನಾಂಗೇಲೆ ಸುಂದರ ಹಸ್ತಚಿತ್ರಾಚೆ ಶಾಲ, ಮಹಾಬಲಿಪುರಾಚೆ ಶಿಲ್ಪಕಲಾ, ಅಶ್ಶಿ ತೀಣೆ ಹಜಾರೋ ಅಮ್ಗಲೆ ದೇಶಾಚೆ ಹಸ್ತಕಲಾವಿದಾಂಕ ಅನಿ ಕಾರ್ಯಕೇತ್ರಾಕ್ ಜೀವದಾನ ಕೆಲ್ಲಾಂ. ಎಂಪೋರಿಯಂ ಸ್ಥಾಪನ ಕರೂನು ಕರಕುಶಲವಸ್ತು ಬಿಕ್ರಿ ಅನಿ ಕರಕುಶಲವಸ್ತು ದುಸ್ಸರ ದೇಶಾಕ್ ಪೆಟೋವ್‌ಚೆ, ಕುಶಲಕರ್ಮೀಂಕ “ಮಾಸ್ಟರ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್‌ಮನ್” ಮ್ಹಣಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಶಸ್ತಿ ದಿವಚೆ, ಕುಶಲಕಲಾವಿದಾಂಕ ತಯಾರಿ ಕರಚೆ ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೋ ಸ್ಥಾಪನ ಅಶ್ಶಿ ತಿಗಲೆ ಬುದ್ಧಂತಿಕೇನ ತೀಣೆ ಕೆಲ್ಲೆಲೆ ಕಾಮ ಏಕ ದೋನಿ ಸ್ವೈ.

ಕಮಲಾ ದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯಾಂಕ 1953 ಇಸ್ವಿಂತು “ಪದ್ಮಭೂಷಣ”, 1962 ಇಸ್ವಿಂತು “ವಾಟುಮಲ್ ಪುರಸ್ಕಾರ”

1970 ಇಸ್ವಿಂತು ಶಾಂತಿನಿಕೇತನಾಚೆ ದೇಶಿಕೋತ್ತಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, 1972 ಂತು ಭಾರತ ಸರಕಾರಚೆ ತಾಮ್ರ ಪತ್ರ, 1972 ಂತು ರೆಮೋನು ಮ್ಯಾಗಸೆಸೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, 1977 ಇಸ್ವಿಂತು ಯುನೆಸ್ಕೋ ಪುರಸ್ಕಾರ, 1986 ಂತು ಭಾರತ ಸರಕಾರಚೆ ಪದ್ಮಭೂಷಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಬನಾರಸ್ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಚೆ ಗೌರವ ಡಿ.ಲಿಪ್, ಆಂದ್ರಪ್ರದೇಶಾಚೆ ‘ಕಲಾವೇದಿಕೆ’ ತರ್ಪೇನ “ಕಲಾ ಸರಸ್ವತಿ” ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಾವ್ ಜಲ್ಮಾ.

ಆಸ್ಲಲಿ ಅಮೋಘ ರತ್ನ ಅಮ್ಗಲೆ ಮಂಗಳೂರಾಚೆ ಮ್ಹರ್ಯಾಂತು ಜಲ್ಮ ಘೆತ್ತಿಲಿ ಮ್ಹಣೂನು ಅಟ್ಟಿಯನಾ ಅಂಗಾ ಕಂಚೇ ನೀಟ್ ರಬ್ತಾಲೆ. ಹೃದಯಾ ಭಿತ್ತರಿ ಮೋಗು ವ್ಹಳತಾ. ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯಾನಿ ಅಮ್ಗಲೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೇಕ ಮಾಯಾ-ಮೋಗಾನ ತಿಗಲೆ ಘರಾಂತು ಪ್ರಾರಂಭ ಕರಚ್ಯಾಕ ಅವಕಾಶು ಕರೂನು ದಿಲ್ಲೊ ಮ್ಹಣತಾನ ಅಮ್ಗಲೋ ಧನ್ಯವಾದು ತಿಕ್ತಾ ಭರಪೂರ ಸಮರ್ಪಣ ಜತ್ತಾ.

ಅಮ್ಗಲೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಚೆ ಹರಖಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತಂಗಲೆ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಾಚೆ ಉಜ್ವಾಡಾಂತು ಮುಕಾರಿ ಸರುನು. ದೇಶಾ ಖತೀರಿ ಹೋಡ ಹೋಡ ಕಾಮ ಕರೋಂತಿ ಅನಿ ತಂಗಲೆ ಕೀರ್ತಿ ದೇಶ ಭರಿ ಪಸಾರೋಂತಿ ಮ್ಹಣೂನು ತೇ ಮಹಾನ್ ಚೈತನ್ಯಾ ಲಗ್ನಿ ಅಮಿ ಮತ್ತೆ ತೆಂಕ್ತಾತಿ.

ಬರಯಿಲೆ -

* ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಿಕಾ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು, (2013 -ಫಾವ್ನು)

ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಬಾಲ್ಯದ ಮನೆ (ಈಗ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿದೆ)

ಸ್ವಾವಲಂಬನೇಚೊ ಸುರ್ದೇಚೊ ಪಾಠು

ಶಕುಂತಲಾ ಆರ್.ಕೆ.ನಿ

ಮಂಗಳೂರಾಂತು ಆಸ್ತೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥಾ ಬದಲ ಹಾಂವ ಖೂಬ ಗರ್ವಾನ ಆನಿ ಭರಮೇನ ಮಿಗ್ಲೆ ಉಡ್ಗಾಸು
ವಾಂಟುನು ಘೆವ್ಚಾಕ ಇಚ್ಚ ಪಾವ್ತಾ ಆಜಿ ಶತಮಾನೋತ್ಸವಾಚಿ ಸಂಭ್ರಮಾರಿ ಆಸ್ತೆ ಹ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥಾಂತು ಎಕ್ಚೆ ಕಾಲಾಂತು
ಹಾಂವಯಿ ಕಿಂಚಿತ್ ಸೇವಾ ಕೆಲ್ಲಾ ಮ್ಹಳ್ಳೆಲೆ ಧನ್ಯತಾ ಮಿಗ್ಲೆ.

1981 ಚಿ ಇಸ್ವಿ ಕನ್ನಡ ಎಂ.ಎ ಜಾವ್ನು ಖಿಯಿ ಸ್ಥಿರ ಉದ್ಯೋಗು ನಾಶಿ ಭೊಂವ್ತ ಆಶಿಲೊ ಕಾಳು ತೋ. ಮಂಗಳೂರಾಂತು ಕಾಂಯಿ ಪುಣಿ ಸಾನ್ನ ಸಾನ್ನ ಕಾಮ ಕೋರ್ನು ಆಶಿಲೆ ತೆದ್ದನಾ ಹಾಂವ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಆಶಿಲೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ನಿಲಯಾಂತು ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಾಚಿ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲಿಣಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಿ.ಪಿ.ಗೋಮತಿ ಥಂಯಿ ರಾಬ್ತಾಲೀಂಚಿ.ತಶ್ಚಿಂಚಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಾಚಿ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಮೇಡಂ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯಿ ಥಂಯಿ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಕರ್ತಾಲಿ. ತೇ ನಂತಾ ಮಸ್ತ ಸಂಖ್ಯೇನ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯೊ ಭೀ ತೇಚ್ಚಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ನಿಲಯಾಂತು ರಾಬ್ತಾಲಿ.ಹ್ಯಾ ಸಂದರ್ಭಾರಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಾಂಜೆಚಿ ಕಾಲೇಜಾಂತು ಏಕ ಕನ್ನಡ ಉಪನ್ಯಾಸಕಾಂಗಲೆ ಸ್ಥಾನಾಕ ಜನ ಜಾವ್ನಾ ಮ್ಹಳ್ಳೆಲೆ ಖಬ್ಬರ ಮಿಗ್ಲೆ ಕಾನ್ಕಾಕ ಪಳೆ.ತೆದ್ದನಾ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ ಹಾಂಕಾ ಸ್ವತಃ ಮೇಳ್ನು ಮಿಗ್ಲೆಲಿ ಅರ್ಜಿ ದಿಲ್ಲೊ ಉಡ್ಗಾಸು . ತಾನ್ನಿ ಸಹೃದಯಪೂರ್ವಕ ಮಿಗ್ಲೆಲಾಗಿ ಉಲ್ಲಯಿಲೊ ಸಂದರ್ಭ ಕೆದ್ದನಾಯಿ ವಿಸರ್ಜಿ ನಾ.

ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಾಚಿ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲಿಣಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪಾರ್ವತಿ ಬಾಯಿ ಮೇಡಂ ಶಿಸ್ತಾಚಿ ವಿಚಾರಾಂತು ಥೊಡೇ ಖಡಕ್ ಸ್ವಭಾವಾಚಿ ಜಾಲ್ಯಾರಿ ಮಿಗ್ಲೆಲೆ ಸಾಂಗಾತ ತಾನ್ನಿ ಭಾರೀ ಮೋವಾಳ್ತಾಣೀನ ಚಲ್ತ ಆಶಿಲೆ ಹಾಂವ ಆಜಿಕಯಿ ಉಡ್ಗಾಸು ಕರ್ತಾ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಿಕೋವ್ಚಾಕ ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ ಪಾವಲಕೋಡಿ, ಚರಿತ್ರೆಕ ಜಿ.ಕೆ.ಭಟ್,ಸೇರಾಜೆ, ರಾಜಕೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾಕ ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಭಟ್,ಅಕೌಂಟೆನ್ಸೀಕ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭಟ್-ಅಶ್ವಿ ಮಸ್ತ ಚಾಂಗ ಮನಾಚಿ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಮಿತ್ರ ಮಾಕ್ಚ ಥಂಯಿ ಮೆಳ್ಳೆಲೇಂಚಿ.

ಮಾಕ್ಚಾ ಸೆಕೆಂಡ್ ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಆನಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿಗ್ರಿಚಿ ತರಗತಿಯೊ ಪಾಠ ಕೋರುಕ ಮೆಳ್ಳೆಲೆ. ದೀಸಾಚಿ ಕಸಲೇಯಿ ಪುಣಿ ಉದ್ಯೋಗು ಕೋರ್ನು ಸಾಂಜೆಚಿ ಕಾಲೇಜಾಕ ಯೆತ್ತ ಆಶಿಲೆ ಹೀ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊ ಪ್ರಾಯೇನ ಮಿಗ್ಲೆಲ್ಯಾ ಪಶಿ ಹೊಡ್ಡೆ ಜಾಲ್ಲೆಲ್ಯಾನಕೇ ಕಿತ್ತೀ ತಾಂಗಲೆ ಚಾಲ ಚಲನಾಂತು ಏಕ ನಮುನ್ಯಾಚಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಆಶಿಲೆ. ಭಾರೀ ಗಮನ ದೀವ್ನು

ತಾನ್ನಿ ಪಾಠು ಆಯ್ತಾತಾ ತಕುನು ಹಾಂವಯಿ ಮಸ್ತ ಪೂರ್ವ ತಯಾರಿ ಕೋರ್ನು ವಚ್ಚುಕಾ ಪಡ್ತ ಆಶಿಲೆ. ಪ್ರಾಯೇನ ಸಾನಿ ಜಾಲ್ಯಾರಿ ತಾನ್ನಿ ಮಾಕ್ಚ ಭಾರೀ ಗೌರವು ದಿತ್ತಾಲಿಂಚಿ.ತ್ಯಾ ದೀಸಾಂತು ಕರೆಂಟ್ ಗೆಲ್ಯಾರಿ ಜನರೇಟರ್ ನಾತ್ತಿಲೆ ತಕುನು ಥೊಡೋ ವೇಳು ಕಾಳ್ಕಾಂತೂಚಿ ಪಾಠು ಕೋರ್ತಾ ಪಡ್ತಾಲೆ. ಜಾಲ್ಯಾರಿ ಕಸಲೋಯಿ ಗಲಾಟೊ ಕರ್ತಾಶಿ ತಾನ್ನಿ ಬಸ್ತಾಲೀಂಚಿ. ಏಕವಳ ಮಾಕ್ಚ ತಾಪು ಯೆತ್ತಾಲೋ.ಜಾಲ್ಯಾರಿ ಹಾಂವ ಕ್ಲಾಸಾಕ ಗೆಲ್ಲೆಲಿ.ಮದ್ದೆ ಮಾಕ್ಚ ದೊಳ್ಳಾ ಕಾಳೊಕು ಆಯ್ಕಿಲೊ.ತೆದ್ದನಾ ತೇ ಚೆಡ್ಕವಾ ಪಯ್ಕಿ ಕೋಣ್ಣೀ ಧಾವ್ನು ವಚ್ಚುನು ಮಾಕ್ಚಾ ಲಿಂಬಿಯಾ ಶರ್ಬತ ಹಾಣು ದಿಲ್ಲೆಲೆ.ತಾಪು ಆಯ್ಕಿಲ್ಯಾನ ಹಾಂವ ಪಿವ್ವೆಶಿ ನಾ ಜಾಲ್ಯಾರಿ ತಾಂಗಲೆ ಮನಾಕ ಬೆಜಾರು ಕೊರುನ್ತಯಿ ಮ್ಹಣು ಹಾಂವ ಪಿಲ್ಲೆಲಿ.

ತ್ಯಾ ವರಸಾಚಿ ಕಾಲೇಜ್ ಡೇ ಸಂದರ್ಭಾರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಂಗಲೆ ನಾಟಕಾ ಪ್ರದರ್ಶನಾ ವೇಳೇರಿ ತಾಂಕಾ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ದಿವ್ಚೊ ಸುಯೋಗುಯಿ ಮಾಕ್ಚ ಮೆಳ್ಳೊ. ಥಂಯಿ ಸ ಮ್ಹಯ್ಕಿ ಕಾಮ ಕೊರ್ಚೆ ಭಿತ್ತರಿ ಮಾಕ್ಚ ಮಂಗಳೂರ ಆಕಾಶವಾಣೀಂತು ಉದ್ಘೋಷಕಿ ಜಾವ್ನು ಸ್ಥಿರ ಉದ್ಯೋಗು ಪ್ರಾಪ್ತ ಜಾಲ್ಲೆಲ್ಯಾನ ಹಾಂವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಜಾವ್ನು ಉಪನ್ಯಾಸಕ ವೃತ್ತಿ ಸೊಡ್ಕಾ ಪಳೆ.ಮಿಗ್ಲೆಲೆ ಅಖೇರಿಚೆ ಕ್ಲಾಸಾಂತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಲೋಕಾನಿ ಭಾವಪೂರ್ಣ ವಿದಾಯ ದಿಲ್ಲೆಲೆ.ಕೇವಲ ಸ ಮ್ಹಯ್ಕಾಕ ಮಾತ್ರ ಶಿಕಯ್ಲಾರಿಯಿ,ತಾನ್ನಿ ಆಜಿಕಯಿ ಖಿಯಿ ಪುಣಿ ಮೆಳ್ಳಾರಿ ಉಡ್ಗಾಸಾನ ಯೇವ್ನು ಉಲ್ಲಯ್ತಾಚಿ. ತ್ಯಾ ದುಡ್ಡಾ ಪಶಿ ಹೋಡ ಪ್ರಮಾಣೇಚಿ ಮೋಗು, ವಿಶ್ವಾಸು, ಅನುಭವು ಮಾಕ್ಚ ಥಂಯಿ ಮೆಳ್ಳಲೊ. ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥಾಂತು ಮಿಗ್ಲೆಲೆ ಉಪನ್ಯಾಸಕ ವೃತ್ತೀಚೊ ಅನುಭವು ಸದಾ ಉಡ್ಗಾಸು ದವರ್ಚೊ ತಸ್ತಲೊ. ಮಿಗ್ಲೆಲೆ ಸಕ್ಕಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಂಕ, ಸಹೋದ್ಯೋಗೀಂಕ, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲಾಂಕ ಹಾಂವ ಆಭಾರ ಜಾವ್ನು ಆಸ್ತೆ.

* ಮಂಗಳೂರ ಆಕಾಶವಾಣೀಂತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಂಚಾಲಕಿ ಆನಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಜಾಮ್ನು ಅಶಿಲಿ, ಲೇಖಕಾ, ಕವಯಿತ್ರಿ

ತುಳು ವಿಭಾಗ

ಪೊಣ್ಣೊರಿ ಕಲ್ತಂಡ ಸಾಲೆನೊಂಜಿ ಸುರುಮಲ್ತಲೆಕ....

■ ಸಾವಿತ್ರಿ ಕೆ

“ಪೊಣ್ಣು ಇಜ್ಯಂದಿ ಇಲ್ಲ್ ಇಲ್ಲತ್, ಮೂಂಕು ಇಜ್ಯಂದಿ ಮೋನೆ ಮೋನೆ ಅತ್” ಪನ್ನಿ ಗಾದೆ ಉಂಡು. ಈ ಗಾದೆ ಪೊಣ್ಣಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆನ್ ತೆರಿಪಾವುಂಡು. ಅಂಚೆನೇ “ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ” ಪನ್ನಿ ಪಾತೆರ ಸಂಸ್ಕೃತೊದ ‘ಮನುಸ್ಮೃತಿ’ ಡ್ ಉಂಡು. ಈ ಪಾತೆರೊದ ಪ್ರಕಾರ ಒಲ್ಪ ಪೊಣ್ಣಲೆನ್ ಗೌರವೊದ ಭಾವನೆಡ್ ತೂಪೆರೋ ಅಲ್ಪ ದೇವರ್ ಕುಸಿಟ್ ನಿಲೆಯಾಪೆರ್ಗೆ. ಪೊಣ್ಣು ದೇವರೆನ ಅದ್ಭುತ ಸೃಷ್ಟಿ! ಪೊಣ್ಣೇ ಸಮಾಜೊದ ಬೆರಿಮುಳ್ಳುಂಡ್ ಪಂಡ ತಪ್ಪಾವಂಡ್.

ವೇದೊಲೆನ ಕಾಲೊಡು ಪೊಣ್ಣು ಬಾರಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊರೊಂದಿತ್ತೆರ್ಗೆ. ಆಣುಲೆ ಲೆಕ್ಕೊನೆ ಪೊಣ್ಣುಲುಲಾ ವಿದ್ಯೆ ಬರವು ಕಲ್ತದ್ ಪಂಡಿತರ್ ಆವೊಂದಿತ್ತೆರ್ಗೆ! ಅಯ್ಯ ಉದಾರ್ಮ ಮೈತ್ರೇಯಿ, ಗಾರ್ಗಿ ಮುಂತಾಯಿನಕುಲು. ಅಕುಲೆಗ್ ವೇದ ಪಾಠೊಡು, ಯಾಗ “ ಯಜ್ಞೊಡು ಮಾತ್ರ ಪಾಲ್ ಪಡೆಯರೆ ಅವಕಾಸ ಇತ್ತ್ಂಡ್ಗೆ.

ಕಾಲ ದದಲಾಯಿಲೆಕೊನೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರೊಲಾ ಸೇರಿ ಲೆಕ ಮಾತ ಕ್ಷೇತ್ರೊಡ್ಲಾ ಪೊಣ್ಣಲೆಗ್ ಮಾನ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆ ಆಯೆರೆ ಸುರು ಆಚಿಡ್. ಪೊಣ್ಣುಲು ಮನಿಪಂದೆ ಮೂಲೆ ಸೇರೊಡಾಂಡ್. ಪೊಣ್ಣುಗ್ ಬರವು ದಾಯೆ? ಕರ ಕೈಲಾ ಪತ್ತದ್ ಅಟಲ್ದ ಬೇಲೆ, ಜೋಕುಲೆನ್ ಮಾನಾಪಿನ ಬೇಲೆ, ಇಲ್ಲದ ಮಾತ ಬೇಲೆ ತೂವೊಂಡ ಯಾವುಂದು

ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜೊ ಒತ್ತಾಯ ಮಲ್ಪೆರೆ ಸುರು ಮಲ್ತಂಡ್.

“ಕಾಲೊ ಉಚಿತಿ ನೀರತ್”. ಕಾಲೊ ಏಪಲಾ ಒಂಜೇ ಲೆಕ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಪರಿಪುನ ನೀರ್ದ ಲೆಕ. ಪರ ನಂಬುಗೆ ಮಾಜಿದ್ ಪೊಸ ವಿಚಾರೊಲು ಬರಿಯೆರೆ ಸುರು ಆಂಡ್. ಪೊಣ್ಣುಗ್ಲಾ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಉಂಡು. ಅಲೆಗ್ಲಾ ಸಮಾನತೆ ಬೋಡು ಪಂದ್ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿನ ನೇತೃತ್ವೊಡ್ 12ನೇ ಶತಮಾನೊಡ್ಲಾ ‘ಸ್ತ್ರೀ ವಿಮೋಚನಾ ಚಳುವಳಿ’ ಸುರುವಾಂಡ್. ಸಮಾಜೊಡ್ ಪೊಣ್ಣುಗ್ ಆಪಿನ ಅವಮಾನೊನು ತೂಯೆರಾವಂದೆ ಕೆಲವರ್ ಪೊಣ್ಣುಲು ಧೈರೊಡು ಸವಾಲ್ ಕೇನ್ಬೆರೆ ಸುರು ಮಲ್ಪೆರ್. 16ನೇ ಶತಮಾನೊಡು ಸಂಚಿಯ ಹೊನ್ನಮ್ಮ ಪನ್ನಿ ಕವಯಿತ್ರಿ ಇಂಚ ಸವಾಲ್ ಮಲ್ಪೆರ್ -

“ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣೆಂದೇಕೆ ಬೀಳುಗಳೆವರು
ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಗಾವಿಲರು,
ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮನೆಲ್ಲ ಹೆತ್ತತಾಯಿ!
ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೇ ಪೊರೆದವಳು?”

ಇಂಚ ಪೊಣ್ಣಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವೊಗಾದ್, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೋಡು ಪಂಡ್ ದ್ ಒತ್ತಾಯ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕೊನೆ ನನೊಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ಸ್ತ್ರೀ ಶೋಷಣೆ ನಡತೊಂದೇ ಇತ್ತ್ಂಡ್.

ಪೊಣ್ಣೊರಿ ಮಗಲಾದ್, ಮೆಗ್ಗದಿ - ಪಲಿಯಾದ್, ಬೊಡದಿಯಾದ್, ಅಪ್ಪೆಯಾದ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಲೆಗ್ ತನನ್ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವಲ್. ಇಲ್ಲಗ್ ಮಗಲಾದ್ ಪೊಣ್ಣು

ಮಲ್ಟಿಡಾಯಿನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಮಸ್ತ್ ಉಂಡು. ಆಲ್ ಇಲ್ಲದಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತಮೋಕೆ ಪಟ್ಟೊಂದು, ಹಿರಿಯಕ್ಲೆಗ್ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊರೊಂದು, ಸರಿ ತಪ್ಪುನು ತನ್ನ ಸೊಂತ ಬುದ್ಧಿ ಸಕ್ತಿತ್ ತೆರಿಯೊಂದು, ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಕಲ್ತೊಂದು ಬದ್‌ಕಂಡ ಅವೊಂಜಿ ಪೊರ್ನು. ಉಂಡು ಪೂರ ಸರಿಯಾವೊಡಾಂಡ ಅಲೆಗ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ಶಿಕ್ಷಣೋ ಬೋಡಾಪುಂಡು.

ಪೊಣ್ಣು, ಅಪ್ಪನ ರೂಪೊಡು ಇಡೀ ಲೋಕೊಡು ಮಾನ್ಯ ಆಪಲ್. ಮೆಗ್ನಿಯಾದ್ ಕುಟುಂಬೊಡು ಮೋಕೆ ದಿಂಬುವಲ್, ಬೊಡೆದಿನ ರೂಪೊಡು ಪುರುಷನ ಅಪೂರ್ಣ ಬದ್‌ಕಗ್ ಪೂರ್ಣತೆ ಕೊರ್ಪಲ್. ಇಂಚ ಪೊಣ್ಣನ ಬಹುಮುಖೀ ಪಾತ್ರೊ ಇಲ್ಲಲಾಂಡ ಪಿದಾಯಿ ಬೆನಿಯೆರೆ ಪೊದು ಸಂಸಾರದ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚೊಗ್ಲಾ ಬೆರಿಸಾಯ ಆದ್ ಉಂತುವಲ್ ಪೊಣ್ಣು. ಇಂಚಿತ್ತಿ ಪೊಣ್ಣಿಗ್ ಬರವು ಬೊಡ್ಡೊಂದ್ ಪಂಡ ವಾ ನ್ಯಾಯ? ಅಲೆಗ್ ಬರವು ಆಣ್ಡೊಲಾ ಜಾಸ್ತಿ ಅಗತ್ಯೊ.

1893ನೇ ಇಸವಿಡ್ ಸ್ವಾಮಿವಿವೇಕಾನಂದರ್ ಅಮೇರಿಕಾದ ಚಿಕಾಗೊ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಲನೊಡು ಪಾಲ್ ಪಡೆದ್ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿದ ಹಿರಿಮೆನ್ ಲೋಕೊಗ್ ತೆರಿಪಾಯೆರ್. ಅಮೇರಿಕೊಡ್ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಷೆನ ಓದು ಬರವುಗು ಮಸ್ತ್ ಬಿಲೆ ಕೊರ್ಪುನೆನ್ ತೂದ್ ಅರೆಗ್ ಮಸ್ತ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್‌ಗೆ. “ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಸೊಡ್‌ಲಾ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಷೆಗ್ ಎಡ್ಲೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊರ್ಂಡ ಮಾತ್ರ ದೇಸೊಗು ಸುಖ, ಅತ್ತಾಂಡ್ ಅಧೋಗತಿ”ಂದ್ ಆರ್ ಪಂಡೆರ್.

“ಭಾರತೊದ ಬಡಪತ್ತ್ ಪೋವೊಡಾಂಡ ವಿದ್ಯೆನೇ ಮಲ್ಲ ಮರ್ದ್”ಂದ್ ಪಂಡಿನ ವಿವೇಕಾನಂದರ್ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಷೆನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸೊಗ್ ಮಸ್ತ್ ಒತ್ತ ಕೊರಿಯೆರ್. ಅರೆನ ಶಿಷ್ಯ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್, ಭಾರತೊಡು ಪೊಂಜೋಕ್ಷೆನ ಶಿಕ್ಷಣೊಗಾದ್ ಮಸ್ತ್ ಕಷ್ಟೊಲೆನ್ ಮಲ್ತೆರ್.

ಮೆಕ್ಸಿಕೊ ಪನ್ನಿ ಮಹಾಕವಿನ ಪ್ರಕಾರ “ಒರ್ತಿ ಪೊಣ್ಣು ಬರವು ಕಲ್ತಂಡ ಅವು ಇಡೀ ಕುಟುಂಬೊ ಬರವು ಕಲ್ತಿಲೆಕ. ಒರಿ ಆಣ್ ಬರವು ಕಲ್ತಂಡ ಅವು ಆಯೆ ಮಾತ್ರ ಕಲ್ತಿಲೆಕ”. ಈ ಪಾತೆರದ ಮಹತ್ವ ತೆರಿದೇ ಇಂಚಿಪ್ಪ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕುಲೆಗ್ ಓದು - ಬರವು ಕಲ್ತೆರೆ ಮಸ್ತ್ ಅವಕಾಸೊಲು ಉಲ್ಲ. ಪೊಂಜೋಕ್ಷೆನ ಶಿಕ್ಷಣೊಗಾದ್ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರೊ ಸುಮಾರ್ ಕಾನೂನು- ಕಟ್ಟಲೆ, ಯೋಜನೆ ಮಲ್ತದಂಡ್. “ಬಾ ಬಾಲೆ ಶಾಲೆಗೆ”, “ಮರಳಿ ಬಾ ಶಾಲೆಗೆ” ಮುಂತಾಯಿನ ಯೋಜನೆಲು ಪೂರ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣೊಗಾದೆ ಉಪ್ಪನೆ.

“ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ಮಹಿಳೆಯು ನೂರು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲು” ಪಂದ್ ಪೊಂಜೋಕ್ಷೆನ ಸ್ಥಾನಮಾನೊನು ಎರ್ರಾದೆರ್ ಕವೀಂದ್ರ ರವೀಂದ್ರರ್. ಪತ್ತಿರ್ವ ಕುಟುಂಬೊಲು ಸೇರ್ಪ್ಪೆ ಉಂಡಾಯಿನ ಸಮಾಜೊಡು ಮೋಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ನಿಲೆಯಾವೊಡಾಂಡ, ಈ

ನೀತಿನ್ ಕುಟುಂಬೊದ ನಿಲೆಟ್ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಲ್ಪುನಾಲ್ ಪೊಣ್ಣು.

‘ಪೊಣ್ಣು ತ್ಯಾಗೊದ ಮೂರ್ತಿ, ಒವ್ವೇ ಕಷ್ಟೊನುಲಾ ಆಲ್ ಮನಸ್ ದೀದ್ ಮಲ್ತಲಾಂಡ, ಗೆಲ್ಲನೆ ಖಂಡಿತ. ಪರ್ವತೊನುಲಾ ಪಂದಾವುನ ಶಕ್ತಿ ಪೊಣ್ಣಿಗ್ ಉಂಡುಂದ್ ಗಾಂಧೀಜಿ ಪನ್ತೆರ್. ಇನಿ ಏತೋ ಇಲ್ಲಲ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ನಿರ್ಧಾರ ದೆತೋನ್ನೆ ಪೊಂಜೋವುಲೆ. ಕೆಲವು ಆಂಜೊವುನಕುಲು ಬೆಂದ್‌ನ ಕಾಸ್‌ನ್ ಬಯ್ಯಗ್ ಗಡಂಗ್‌ಗ್ ಕೊರ್ಪು ಕಾಲಿ ಕೈಟ್ ಇಲ್ಲಗ್ ಬತ್ತದ್ ಗಲಾಟೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್ ಅಪಗ ಆ ಇಲ್ಲದ ಗತಿ ಎಂಚಿನ?. ಪೊಣ್ಣು ಬರವು ಕಲ್ತಿನಾಲಾಂಡ ಆಂಜೊವ್ಲೆನ್ ಸುಧಾರಣೆ ಮಲ್ತೆರೆ ಸಾಧ್ಯ. ಒಚಿಜಿ ಇಲ್ಲದ ನಿರ್ಮಾಣ - ನಿರ್ನಾಮ ರಡ್ಡೊಲಾ ಪೊಣ್ಣನ ಕೈಟುಂಡು.

ಅಂಚಾದ್ ಬರವು ಕಲ್ತಿನ ಪೊಣ್ಣಿಗ್ ಹಾಂಕಾರೊ - ಸೊರ್ಕು ಎಡ್ಲೆ ಅತ್ತ್. ಪೊಣ್ಣು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೊದ ಪುದರ್‌ಡ್ ತನ್ನ ಮಿಸಿ ಬತ್ತಿಲೆಕ್ಕ ಪಾತೆರುನು, ತಿರ್ಗುನು ಮಾತ ಮಲ್ತಂಡ ಸರ್ವ ನಾಶ ಆವು. ಪೊಣ್ಣು ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆನ್, ಬದ್‌ಕದ ಬಿಲೆನ್ ತೆರಿದ್ ನಡತ್‌ಂಡ ಮಾತ್ರ ‘ಸಂಸಾರದ ಕಣ್ಣ’ ಆಯೆರೆ ಸಾಧ್ಯ.

“ತೊಟ್ಟಿಲ್ ತೂಂಕುನ ಕೈ ದೇಸೊದ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರೊನುಲಾ ಪತ್ತು” ಪಂದ್ ಇನಿ ಸಾಬೀತಾಂಡ್. ಇನಿ ಮಲ್ಲ ಮಟ್ಟದ ಬರವು ಕಲ್ತದ್ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕುಲು ಶಿಕ್ಷಣ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ರಾಜಕೀಯ, ಕ್ರೀಡೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ವೈದ್ಯಕೀಯ, ರಕ್ಷಣೆ ಮುಂತಾಯಿನ ಮಾತ ಕ್ಷೇತ್ರೊಡುಲಾ ಮಿನ್ನೊಂದುಲ್ಲೆರ್.

“ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಾರಿ ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ದಾರಿ”ಂದ್ ಪನ್ತೆರ್. ಅಂಚನೇ ಬರವು ಕಲ್ತಿ ಪೊಣ್ಣು ಇತ್ತಿ ಇಲ್ಲಗ್ಲಾ ಪರ್‌ಂದ್ ಇತ್ತಿ ಮರಕ್ಕಲ ಕಣ್ಣ ಬೂರಂದಿಪ್ಪಂದ್‌ಗೆ! ಇತ್ತೆದ ಕಾಲೊಡು ಕಲ್ತಿ ಪೊಣ್ಣಿನೇ ಇಲ್ಲ ದಿಂಜಾವೊಡುಂದು ಪನ್ಪುಂಡು ಪುರುಷ ಸಮಾಜೊ. ಅಂಚಾದ್ ಒಂಜಿ ಕುಟುಂಬೊದ ಎಡ್ಲೆಪುಗಾದ್, ಸಮಾಜೊದ ಎಡ್ಲೆಪುಗಾದ್, ನಾಡ್‌ದ ಎಡ್ಲೆಪುಗಾದ್, ಇಡೀ ಮಾನವ ಜನಾಂಗೊದ ಏಳಿಗೆಗಾದ್ ಪೊಣ್ಣಿಗ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯೊ.

“ಪೊಣ್ಣೊರಿ ಕಲ್ತಂಡ ಸಾಲೆನೊಂಜಿ ಸುರು ಮಲ್ತಿಲೆಕ”. ಒಚಿಜಿ ಸಾಲೆ ಎಂಚ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಸಂಸ್ಕಾರವಂತೆರಾದ್ ಬುಲೆಪಾದ್ ಕೊರ್ಪುಂಡೋ ಅಂಚನೇ ಕಲ್ತಿ ಪೊಣ್ಣು ಸಂಸ್ಕಾರ ಉಪ್ಪುನ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಬುಲೆಪಾದ್ ಸಮಾಜೊಗು ಕೊರ್ಪಲ್. “ಬಾನೊಗು ಸೂರ್ಯ ಸಿಂಗಾ-ರೊ, ಕಡಲ್‌ಗ್ ಸೆರೆ ಸಿಂಗಾರೊ, ಪೊಣ್ಣಿಗ್ ಶಿಕ್ಷಣೊಲ, ಶೀಲೊಲ ಸಿಂಗಾರೊ!”.

* ಸಹ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಪೊಂಪೈ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಉರ್ವ, ಮಂಗಳೂರು

ಬೊಲ್ಟಾಯಿರ್ ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್

ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್

ಮೊಣ್ಣೊಂಜಿ ಕಲ್ತಂಡ ಇಡೀ ಸಂಸಾರನೇ ಕಲ್ತಿಲೆಕ್ಕ. ಉಂದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯವಾಯಿನ ಪಾತೆರ. ದಾಯೆಪಂಡ ಆನ್ ಕಲ್ಪುನಿ ಆಯನ ಉದ್ಧಾರಗಾದ್, ಆಯನ ಸ್ವಾರ್ಥಗಾದ್. ಪಟ್ವೆಡ್ ತಿನ್ನುನ, ತಾನ್ ತೆರಿನೇನ್ ನನೊರಿಯಗ್ ತೆರಿಪಾದ್ ಅಕ್ಲೆನ ಬಾಳ್ ಬೆಳಗಾವುನ ಕಚ್ಚೊ ಪೊಣ್ಣೊ, ಪೊಣ್ಣೊ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ನಮ ಈ ಭೂಮಿಡ್ ಪುಟ್ಟುನ, ಅಂಚೆನೆ ಮಾನವಂತೆರಾದ್ ಬದುಕುನ ಮಾತಾ ವಿಧಿ ಲಿಖಿತ. ಅವೆಕ್ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯಲಾ ಬೋಡು. ಇಂಚಿತ್ತಿ ನಾಡ್ ಪುಟ್ಟುದು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪನ್ನಿ ಪುಣ್ಯಪ್ಪ ಸಂಸ್ಥೆದೊಟ್ಟಿಗೆ ಬದ್ಕನ್ ಕಟ್ಟೊಂದಿನ ಅವ್ವೇತೋ ಜನಕುಲ್‌ನೇಟ್ ಯಾನ್‌ಲಾ ಒರಿ. ಉಂದು ಮಾತ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಋಣೋಲು.

ಎನ್ನ ಪುದರ್ ರಮೇಶ್ ಪಂದ್. ರಿಕ್ವ ಎನ್ನ ಸಂಗಾತಿ. ಬರವು-ಸರವುದಾಂತೆ ಒವ್ವಾ ಊರುಡು ಪುಟ್ಟುಡ್ ಕೆಲಸದಾಂತೆ ತಿರುಗೊಂದಿತ್ತಿನ ಎಂಕ್ ಒಂಜಿ ಸಾದಿ ತೋಜಾಯಿನ ಸಂಸ್ಥೆನೇ ಬೆಸೆಂಟ್. ಮರ ತಾನ್ ಅಲ್ಪಾಯು ಆಂಡಲಾ ತನ್ನ ಬೇರ್‌ಲೆನ್ ಗಟ್ಟಿಯಾದ್ ಭೂಮಿದ ಉಡಲ್ಡ್ ತಾರ್‌ಪಯಿದುಪ್ಪುಂಡು. ಕಾರಣ ತನ್ನ ಬೊಕ್ಕಲಾ ಈ ಭೂಮಿ ತಂಪಾವೊಡು ಈ ಭೂಮಿಗ್ ಪೊಸ ದೈಕುಲು ಪುಟ್ಟುಡ್ ಈ ಮಣ್ಣೆದ ಸತ್ವೊಲೆನ್ ಒರಿಪಾವೊಡು ಪನ್ನಿನ ಆಸೆಡ್. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಬೊಲ್ಟು ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್. ಈ ಸಂಸ್ಥೆದ ಕಡೀರ್ದ ಬಾಲೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆ. ಇಂದೆಕ್ಕ ಕೆಸರ್‌ಕಲ್ಲ್‌ಪಾಡ್ ಸಂಸ್ಥೆ ದುಂಬಾತ್ ಬೆಳೆವೊಡು ಪನ್ನಿ ಆಸೆ ಆರೆನ. ಆರ್ ಇಜ್ಜೆರ್ದಲಾ ಆರೆನ ಮಾನವೀಯತೆ, ಬದ್ಕ ಕಟ್ಟುನ ವಿಚಾರ, ವಿದ್ಯೆದ ಬಗ್ಗೆ ಆರೆಗಿತ್ತಿನ ಮೋಕೆ, ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಬರವು-ಸರವುದ ಮೂಲಕ ಬಲಿಷ್ಠರಾಪುನ ಮಾರ್ಗೋಲೋಡೇ ಸಂಸ್ಥೆ ನಡತೊಂದುಂಡು. ಡಾ. ಅನ್ನಿನ ಮನಸ್, ಆರೆನ ನಡಕೆ, ಅರೆನ ವಿಚಾರೊಲು ಆರ್ ಅಳಿದ್ ಪೋತೆರ್ದಲಾ, ಆರ್ ಕಟ್ಟಿನ ಸಂಸ್ಥೆ ಜನಕುಲೆನ ಜೀವನೊಡು ಚಿರಾಯುವಾದುಂಡು.

ಅಂಚಿತ್ತಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆದ ಒಂಜಿ ಜೀವ 1998ನೇ ಇಸವಿಡ್ ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಲಾ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದ್ಮವಿಹಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯದ ಗುರಿಕಾರ್ತಿಲಾ ಆಯಿನ ದಿವಂಗತ ಡಾ. ಪಿ. ಪಿ. ಗೋಮತಿ ಮೇಡಂ, ಅವ್ವೇ ಇಸವಿಡ್ ಬೇಲೆದಾಂತಿ ಯಾನ್ ಪಿ.ಪಿ. ಗೋಮತಿ ಮೇಡಮ್‌ಡ ಬೇಲೆದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇನ್‌ನಗ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಲೆನ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ಡ್ ಅಡುಗೆದಾಯನ ಸಹಾಯಕಿ ಆದ್ ಬೇಲೆ ಕೊರ್ಯೆರ್. 1918ನೇ ಇಸವಿಡ್ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗ್ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಕೆಸರ್‌ಕಲ್ಲ್ ಪಾಡ್ ಉದಿಪನೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಅವೆರ್ ಬೊಕ್ಕದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆದ ಬುಲೆಟ್ಟಿಲ್‌ಗ್ ಅಪಗದ ಮಾತಾಗುರಿಕಾರೆರ್, ಶಿಕ್ಷಕೆರ್, ಕಛೇರಿ/ ಶಾಲೆಡ್ ಕೆಲಸ ಮಲ್ಪುನ ಕೆಲಸದಕುಲು ಮಾತಾ ಕಾರಣಕರ್ತರಾಯೆರ್. ಶಿಸ್ತುಗೊಂಜಿ ಪುದರೇ ಪಿ. ಪಿ. ಗೋಮತಿ ಮೇಡಂ. ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ದ ಒವ್ವೇ ಒಂಜಿ ಪೊಣ್ಣುಡ ಪಾತೆರ್‌ಂಡ ಯಾವು ಲೆತ್ತೆದ ಅಕ್ಲೆನ ಪಿತ್ತ ಬುಡ್ಡಾವುನೆಟ ನೆರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಉಂದು ತಪ್ಪತ್ ದಾಯೆಪಂಡ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಲೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯೊಡು ಆನುಲೆನ್ ಬೇಲೆಗ್ ದೀಪುಜೆರ್ ಆಂಡ ಪಿ. ಪಿ. ಗೋಮತಿ ಮೇಡಂ, ಮಣೆಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕೆರ್‌ಗ್ ಎಂಕ್ಲೆನ ಮಿತ್ತ್ ಇತ್ತಿನ ನಂಬಿಕೆನೇ ಎಂಕ್ಲೆಗ್

ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದ್ಮವಿಹಾರೊಡು ಎಂಕ್ ಬೆನ್‌ಯೆರೆ ಅವಕಾಶ ಆಂಡ್.

ಯಾನ್ ದುಂಬು ಪಂಡಿಲೆಕ್ಕ ಬರವು-ಸರವು ದಾಂತಿನಾಯೆ ಆದಿತ್ತೆ. ಡಾ. ಅನ್ನಿ ಪೊಣ್ಣುಕುಲಕೇ ಬರವು ಕೊರಿಯೆರ್. ಆರ್ ಕೊಡಿಯಡಿಟ್ ಬೆನೊಂದಿತ್ತಿನ ಪಿ. ಪಿ. ಗೋಮತಿ ಮೇಡಂ ಎನ್ನಂಚಿನ ಆನಗ್ ಬರವು ಕೊರಿಯೆರ್. ಆರ್ ಎಂಕ್ ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಯೆರೆ ಅವಕಾಶ ಕೊರಿಯೆರ್. ರಥಬೀದಿಡುಪ್ಪುನ 'ನವಭಾರತ ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆ'ಡ್ ವಯಸ್ಸರ ಶಿಕ್ಷಣೊಗು ದಾಖಲಾತಿ ಮಲ್ಪಿನ ಯಾನ್ ರಡ್ಡ್ ವರ್ಷ ಶಾಲೆ ಕಲ್ತೆ. ಅವ್ವೇ ಪೂರ್ತುಡು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಡ್ ಕಚ್ಚೊಲೆಗ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಮಣೆಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕೆರ್ ಎನನ್ ಹಂಪನಕಟ್ಟೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋದು ಜ್ಯೋತಿ ಸೈಕಲ್ ಶಾಪ್‌ಡ್ ಒಂಜಿ ಸೈಕಲ್‌ನ್ ದೆತ್ತ್ ಕೊರ್ಯೆರ್. ಕಾಂಡೆಡ್ ಬಯ್ಯಮುಟ್ಟು ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಡ್ ಬೆಂದ್‌ದ್ ಸಾಕಾದುಪ್ಪುಂಡು. ಅಯಿರ್ ಬೊಕ್ಕ ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆಗ್ ನಡತೊಂದು ಪೋದು ಬರೆರೆ ಕಷ್ಟ ಆವೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್. ಎನ್ನ ಕಷ್ಟಲೆನ್ ತೂದ್ ಮೇಡಂ ಪಿ. ಪಿ. ಗೋಮತಿ ಆ ಸೈಕಲ್‌ನ್ ಎಂಕ್ ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋದು ಬರಿಯರೆಲಾ ಬಳಸ್‌ಪಂದ್ ಅನುಮತಿನ್ ಕೊರ್ಯೆರ್. ಆನಿ ಎಂಕ್ ಆರ್ ಕೊರಿದ ಆ ಬರವು ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆ ಕಲ್ಪೊಡು, ಎಡ್ಡೆ ಸಂಸ್ಕಾರೊನು ಪನ್ನಿನ ಆಶಯ ಮೇಡಂನ ಅವರ್ದಾವರ ದುಂಬಗ್ ರಿಕ್ಷಾಗ್ ಪರವಾನಿಗೆ ಎಂಕ್ ಸುಲಬೊಡು ತಿಕ್ಕಂಡ್.

ಮಣೆಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯ್ಕೆರೆಗ್ಲಾ ಎಂಕ್ಲೆಮಿತ್ತ್ ಮಸ್ತ್ ವಿಶ್ವಾಸ. ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಪಗಪಗ ಲೆತ್ತೆದ್ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಪನೊಂದಿತ್ತೆರ್. “ಇಂದ ರಮೇಶ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಲೆನ ಶಾಲೆ, ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಉಂಡು. ಎಡ್ಡೆ ಬೇಲೆ ಬೆನೊಡು. ತಪ್ಪು ಕೆಲಸ ಮಲ್ತೆರೆ ಬಲ್ಲಿ, ಮೋಸ-ವಂಚನೆ ಮಲ್ತೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ನಿಕ್ಲೆನ ಮಿತ್ತ್ (ಯಾನ್, ಅಡುಗೆದ ಭಟ್ ಬೊಕ್ಕ ಆಫೀಸ್‌ದ ಕೆಲಸೊಗು ಗಣೇಶ್ ಇತ್ತ) ಎಂಕ್ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಡು” ಪಂದ್ ಆರ್ ಪನೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಆರ್ ಎಂಕ್ಲೆನ ಮಿತ್ತ್ ದೀತಿನ ನಂಬಿಕೆನ್ ಎಂಕ್ಲೆಲಾ ಒರಿಪಾವೊಂದ. ಅಂಚಾದ್ ಆರ್ ಜೀವೊಡುಪ್ಪುನೆಟಲಾ ಓಲ್ ತಿಕ್ಕಂಡಲಾ ಲೆತ್ತೆ ಪಾತೆರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಇತ್ತೆ ಆರೆನ ಮಗ ಮಣೆಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಂಚಿನೇ ಗುಣ ಇತ್ತೆನಾರ್. ಅರೆನ ಬೊಕ್ಕ ಆತೇ ಎಡ್ಡೆ ಗುಣ, ಮನಸ್ಸದ ನರಮಾನಿ ಅರೆನ ಮಗ ಮಣೆಲ್ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯ್ಕೆರ್ ಸರ್.

ಯಾನ್ 1998ನೇ ಇಸವಿರ್ 2000ನೇ ಇಸವಿ ಮುಟ್ಟು ಬೆಸೆಂಟ್

ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಬಂದಿಯೆ. ಅವು ಎನ್ನ ಬದ್ಧ್‌ಗ್ ಅಡಿಪಾಯ ಆಂಡ್. ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸೋಗು ಪುದರಾಯಿನ ಬೆಸೆಂಟ್ ತನ್ನ 100ನೇ ವರ್ಷದ ಸಲುವಾದ್ ಎನನ್ ಗುರ್ತಿಸಾದ್ ಮಾನಾದಿಗೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಇನಿ ಎನ್ನ ಸಂಸಾರ ಸಾಂಕ್ರೆ, ಎನ್ನ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಬರವು-ಸರವು ಕೊ-ರೆಯರೆ, ಈ ಸಮಾಜೊಡು ಎನನ್ ಗುರ್ತಿಸಾಯೆರೆ ಮಾತಾ ಅನ್ನಿ ಅಡಿಪಾಯ ಪಾಡಿನ ಈ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ. ಯಾನ್ ಈ ಪರಿಸರೊಡು 30 ವರ್ಷೊರ್ಡು ಬೆನೊಂದುಲ್ಲೆ. ಬೆಸೆಂಟ್‌ಡ್ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಸಹಾಯಕಿ ಆದ್‌ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಏರಾಂಡಲಾ ಈರ್ ವಾ ರಸ್ತೆದ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಸಹಾಯಕಿ ಪಂದ್ ಕೇಂಡ 'ಬೆಸೆಂಟ್' ಪಂದ್ ಪನಿಯರೆ ಮಸ್ತ್ ಖುಷಿಯಾಪುಂಡು. ಬಂಜಿದ ಬಡವು ಕರಿಪೆರೆ, ಮದ್ದೆ ಆದ್ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಎಡ್ಡೆಡ್ಡೆ ಸಾದಿಗ್ ಪಾಡ್ಯರೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿನಿ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್. ಈ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆನ್ ಉಂಡು ಮಲ್ತಿನೇರ್ದಾವರ ಇನಿ ಎನ್ನ ಬದ್ಧ್‌ಗ್ ಬೊಲ್ವು ತಿಕ್ಕಂಡ್ ಪಂಡ ಅವು ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ನ ಕಾರಣ ಪಂಡಲಾ ತಪ್ಪಾವಂದ್.

ಅಂಚಿನ ಆದರ್ಶ ವಿದೇಶೀ ಪೊಂಜೊವು ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್‌ನ ಆದರ್ಶದ ನಿರಲ್ ಇನಿಕ್ಲಾ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆದ ಪ್ರತಿಯೊರಿಯಡಲಾ ತೋಜೊಂದುಂಡು. ಕಾರಂತೆರ್ ಬರೆಯಿನ 'ಅಳಿದಮೇಲೆ'

ಕಾದಂಬರಿದ ಯಶವಂತನ ಪಾತ್ರದಲೆಕ್ಕೋ, ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ನ ಜೀವನಲಾ. ಆರ್ ಇನಿ ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗಿಜ್ಜೆರ್ ಆಂಡ ಆರೆನ ಆದರ್ಶ, ಬಡವೆರೆಗಾದ್ ಪುಡರುನ ಉಡಲ್, ಬೇತೆಕ್ಲೆನ ಮಿತ್ತ್ ದೀಪುನ ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸ, ಓದ್ಯರೆ ತಾಕತ್‌ದಾಂತಿನ ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ಓದ್ಯರೆ ನಿರಲಾದುಪ್ಪುನ ಆ ಗುಣೊಲು ಇನಿಕ್‌ಲಾ ಈ ಸಂಸ್ಥೆದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದ ಮಾತಾ ಹಿರಿಯರ್ ಕಿರಿಯರ್ದಾ, ಶಿಕ್ಷಕ-ಶಿಕ್ಷಕೇತರ ವರ್ಗದಕ್ಲೆಡ, ಅಲ್ಪ ಕಲ್ಪುನ ಜೋಕ್ಲೆಡಲಾ ಚಿರನೂತನವಾದುಂಡು, ಶಾಶ್ವತವಾದುಂಡು.

ರಡ್ಡ್ ವರ್ಷ ಈ ಸಂಸ್ಥೆದ ಕಿನ್ಯ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆನ ಎಂ-ಕೇ ಈತ್ ಧನ್ಯತಾ ಭಾವ ಬರೊಡಾಂಡ, ಖಂಡಿತವಾದ್‌ಲಾ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಡುಪ್ಪುನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ್ ಪರೋಕ್ಷವಾದ್ ಬೆನೊಂದುಪ್ಪುನಕುಲು ಏತ್ ಧನ್ಯರಾದುಪ್ಪಯೆರ್. ಓವ್ವಾ ಪುಣ್ಯಡು ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಸಂಸ್ಥೆಡ್ ನಮಕ್ ಸಹಯೋಗ ತಿಕ್ಕದ್‌ಂಡ್. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ನನಲಾತ್ ಬುಲೆಚ್ಚೆಲ್ ಆವಡ್ ಪಂದ್ ಎಡ್ಡೆ ಉಡಲ್‌ಡ್ ಸುಗಿಪುವೆ. ಮಹಾಮಾತೆ, ಧೀಮಂತ ಮಹಿಳೆ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ಗ್ ಎನ್ನ ಸಾರಸಾರ ನಮನೊಲು.

* ಅಟೋ ಚಾಲಕ, ಬೆಸೆಂಟ್ ರಿಕ್ಸಾ ಚಾಲಕರ ಸಂಘ, ಕೊಡಿಯಾಲ್ ಬೈಲ್, ಮಂಗಳೂರು

ಬೆಸೆಂಟ್ ಎನ್ನ ಪಯಣ

ಚಂದ್ರಪ್ರಭಾ

ಏಳನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಲ್ಡಾಯಿ ಬೊಕ್ಕ ಯಾನ್ ಎನ್ನನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಲ್ವರೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗ್ ಪೊಗ್ಗಿಯೆ. ವಾ.. ಭಾರೀ ಒಂಜಿ ಪೊರ್ಲದ ಶಾಲೆ. ಮಲ್ಲ ಮೈದಾನ. ಅಯಿಚೊಂಜಿ ಧ್ವಜ ಕಟ್ಟಿ. ಅಂಚಿನೇ ಧ್ವಜಕಟ್ಟಿದ ಮಿತ್ತ ಮರ್ಗಿಲ್ಡ್ ರಡ್ಡ್ ಬರಿಟ್‌ಲಾ ಮೂಜಿ ಮೂಜಿ ಮಜಲ್‌ದ ಕ್ರೋಟನ್‌ದ ದೈ ನಡ್‌ಪಿನ ಕಟ್ಟಿಲು. ಅಯಿತ ಮಿತ್ತ್‌ಡ್ ವರಾಂಡ. ಆ ವರಾಂಡ್ ಉಂತುದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಆಪಿನ ದೈಶ್ಯೊನು ತೂಯರೆ ರಡ್ಡ್‌ಕಣ್ಣ್ ಯಾರಂದ್. ಆಹಾ..." ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರ್ಬದಪಗ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಪಾಡ್ ಕೈಕ್ ಬೊಲ್ವದ ರಿಬ್ಬನ್ ಕಟ್ವೆದ್ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ದೊಟ್ಟಿಗೆ ನಡಪುನ ಎಕ್ಸ್‌ಸೈಸ್‌ದ ಪೊರ್ಲನು ತೂನಗ ಆಹಾ... ನಮ ಸ್ವರ್ಗಡೇ ಉಲ್ಲನೇ ಪಂದ್ ಆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್.

ಆ ಮರ್ಗಿಲ್ಡ್ ತೂನಗ ಒಂತೆ ಎಲ್ಯ ಕ್ಲಾಸ್‌ಲು, ತೋಬಾಲ್ ಗ್ರೌಂಡ್ ಅಂಚಿನೇ ಕೋ ಕೋ ಗ್ರೌಂಡ್ ಅವತ್ತಂದೆ ನಮ್ಮ ಇಲ್ಲದ ರೂಪೋಡೇ ಇತ್ತಿನ "ಪದ್ಮ ವಿಹಾರ" ಜೋಕ್ಷೆನ ವಸತಿ ನಿಲಯಲಾ ಇತ್ತಂಡ್. ಎದುರುಡು ಒಂಜಿ ಎತ್ತರದ ಗೋಪುರದಂಚಿನ ಕಟ್ಟಡ. ಅವೆನ್ ಪುಗರುನೆರ್ಡ್ ತೂಯರೆನೇ ಭಾರೀ ಪೊರ್ಲ.

ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕಲ್ಪುನ ದಿನ ಪಂಡ ಭಾರೀ ಖುಷಿತ ದಿನಕುಲು. ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ ಸುಮಾರ್ ಎಳ್ಳೊದು ಜೋಕುಲು ಇತ್ತೆರ್. ಅಪಗ ಮನೋರಮಾ ಬಾಯಿ ಹೆಡ್‌ಮಿಸ್ಟೆಸ್ ಆದಿತ್ತೆರ್. ಭಾರೀ ಬಿಗುತ ಆಳ್ವಿಕೆದ, ಅಂಚಿನೇ ಗೌರವಯುತವಾಯಿನ ದಿನಕುಲು. ಟೀಚರ್‌ನಕಲೆನ್ ತೂನಗ ತಿಗಲೆಡ್ ಪೋಡಿಗ್, ಶಾಂತ ಟೀಚರ್, ನಂದಿನಿ ಟೀಚರ್, ಸುಮತಿ ಟೀಚರ್, ಸತ್ಯಭಾಮ ಟೀಚರ್, ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಟೀಚರ್, ಪುಷ್ಪ ಟೀಚರ್ ಬೊಕ್ಕ ಮಂಜುನಾಥ ಸರ್. ಮೊಕುಲು ಮಾತ ಓ ಆತ್ ದೂರೊರ್ಲ ಬರೊಂದುಲ್ಲೆರ್ ಪಂಡ ನಮಕ್ ಮೂಲು ತಿಗಲೆಡ್ ಥಬ....ಥಬ.... ಆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಟೀಚರ್‌ನಕುಲು ನಮನ್ ಮೋಕೆಡೇ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ನಮಲಾ ಆತೇ ಮೋಕೆಡ್ ಟೀಚರ್‌ನಕಲೆನ್ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬೆರೆಯೊಂದು ಕಲ್ಪುನ ಅತ್ತಂದೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮೊಡುಲಾ ಮಿಂಚೊಂದಿತ್ತ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿನ ಬರೊಂದುಂಡು ಪಂಡ ಮಾತೆರೆಗ್‌ಲಾ ಪರ್ಬ ಬತ್ತಿಲೆಕ್. ದಾಯಿ ಪಂಡ ಆನಿದ ದಿನೊಕು ಕ್ಲಾಸ್‌ಡ್ ಕಾಕಜಿದ ಪೂತ ಮಾಲೆ ಮಲ್ತ್‌ದ್, ಪುಗ್ಗೆ ಕಟ್ವೆದ್ ರಂಗೋಲಿ ಪಾಡ್ ಪೂರ ಕ್ಲಾಸ್‌ನ್ ಸಿಂಗರಿಸುನ ಕ್ರಮ ಇತ್ತಂಡ್. ಏರೆನ ಕ್ಲಾಸ್ ಪೊರ್ಲ ಸಿಂಗಾರ ಆತ್‌ಂಡ್ ಪಂದ್ ತೀರ್ಪುಕೊರ್ಲ ಇನಾಮುಲಾ ಕೊರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅವತ್ತಂದೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1ನೇ ತಾರೀಕ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಪಂಡಾ ಭಾರೀ ಖುಷಿ. ಆನಿ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅಪ್ಪನ ಪುಟ್ಟು ಪರ್ಬದ ಲೇಸ್ ನಡತೊಂದು ಇತ್ತಂಡ್. ಪ್ರತೀ ಒಂಜಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಲೀಡರ್, ಪ್ರತೀ ಆಫೀಸ್‌ದಕುಲು ಬೆಸೆಂಟ್ ಅಪ್ಪನ ಮೂರ್ತಿಗ್ ಮಾಲೆ ಪಾಡ್ ಆರೆನ್ ಮಾನಾದಿಗೆ ಮಲ್ಪುನ ಒಂಜಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇತ್ತಂಡ್. ಆನಿದ ದಿನೊಟು ಬೆಸೆಂಟ್ ಅಪ್ಪ ಪೂತ ಸಿಂಗಾರೊಡು ಮುರ್ಕುದುಪ್ಪುವೆರ್. ಅವೆನ್ ತೂಯರೆನೇ ಒಂಜಿ ಪೊರ್ಲ.

ಅಂಚಿನೇ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋದು ಎಂಕ್ಲು ಪಂಥಲೆಡ್ ಪಾಲ್ ಪಡೆದ್ ಶಾಲೆಗ್ ಇನಾಮು ಪತ್ತೊಂದು ಬರೊಂದಿತ್ತ. ಪದ್ಯ, ನಾಟಕ, ಭಾಷಣ, ಕವನ ರಚನೆ, ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ ಇಂಚಿತ್ತಿನ

ಪಂಥೊಲೆಡ್ ಭಾರೀ ಖುಷಿಟ್ ಪಾಲ್ ಪಡೆಯೊಂದಿತ್ತ.

ಶಾಲೆಡ್ ವೊವೇ ಒಂಜಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬತ್ತಂಡ್ ಪಂಡ ಅಪಗೊಂಜಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮೊಟು ಪಾಲ್ ಪಡೆಯೆರೆ ಎಂಕಲೆನ್ ಲೆತ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಪದ್ಯ, ನಾಟಕ ಅತ್ತಂದೆ ಭಾಷಣ ಪನಿಯೆರೆ ಎಂಕ್ಲು ಭಾರೀ ದುಂಬು. ನಾಟಕೊಗು ಎಂಕಲೆನ ಕನ್ನಡ ಟೀಚರಾದಿತ್ತಿನ ಸುಮತಿ ಬ್ಯಾ ಟೀಚರ್ ಭಾರೀ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ತರಬೇತಿ ಕೊರ್ಲ ಎಂಕ್ಲೆನೊಂಜಿ ನಾಟಕ ಕಲಾವಿದರಾದ್ ಮೆರೆಪಾದರ್, ಅರೆನ ಆಶೀರ್ವಾದೊಡು ಪತ್ತನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಡ್ ಎಂಕ್ 'ಎಡ್ಡೆ ನಾಟಕಕಾರೆದಿ (ಕಲಾವಿದ/ನಟ) ಪನ್ನಿನ ಬಿರುದು ತಿಕ್‌ದಂಡ್ ಪಂದ್ ಪನಿಯೆರೆ ಯಾನ್ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡೆಪೆ.

ಪತ್ತನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗ್ ಬನ್ನಗ ಯಾನ್ ಶಾಲೆದ ನಾಯಕಿಯಾಪುನ ಭಾಗ್ಯಲಾ ಎಂಕ್ ತಿಕ್‌ಂಡ್. ಮಾತಾ ಟೀಚರ್‌ಕುಲುಲಾ ಪ್ರೀತಿದೆ ಎನನ್ ಎದುಕೊನೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಕಾಂಡೆ ಬತ್ತೆಡ್ ಶಾಲೆದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಮಯೊಡು ಮಾತಾ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಲೈನ್‌ಡ್ ಉಂತಾದ್, ಮೊನೊನು ಕಾಪಾಡ್, ಈ ಕೈಟ್ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಾತೆಗ್ ತುಡಾರ್ ಅರ್ಲಾದ್ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತಿನ ದಿನೊನು ಎನ್ನಿನಗ ಇತ್ತೆಲಾ ಮೆಯಿ ಜುಂ ಆಪುಂಡು. ಬೆಸೆಂಟ್ ಅಪ್ಪನ ಅಡಿಟ್ ಈ ಒಂಜಿ ಭಾಗ್ಯ ತಿಕ್ಕಿದಿನೆಟ್ ಎನ್ನ ಶಾಲೆದ ಜೀವನ ಪಾವನ ಆತ್‌ಂಡ್.

ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನ ಮುಗಿಯಿನೆ 2 ವರ್ಷ ಪಿಯುಸಿ, ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿತೊಂದು ಬೊಕ್ಕ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸೊನು ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನ ಸಂದರ್ಭೋಡೇ ಎಂಕ್ ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜ್‌ಡೇ ದ್ವಿತೀಯ ದರ್ಜೆ ಸಹಾಯಕಿಯಾದ್ ಕೆಲಸ ತಿಕ್‌ಂಡ್, ಅಂಚಿನೇ ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ರಡ್ಡ್ ವರ್ಷೊಡು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಸಹಾಯಕಿಯಾದ್ ಕೆಲಸ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯಾನ್ ಕಲ್ಪಿನ ಶಾಲೆಡೇ ಎಂಕ್ ಕೆಲಸ ಮಲ್ಪುನ ಭಾಗ್ಯ ತಿಕ್‌ಂಡ್‌ಂದ್ ಪನಿಯೆರೆ ಯಾನ್ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡೆಪೆ.

* ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಸಹಾಯಕಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು
ಮಂಗಳೂರು - 575003

ಕರಾವಳಿ ಜಲ್ಲೆಲೆಡ್ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣೋದ ಪಜ್ಜೆ ಗುರ್ತೊಲು

ಮುದ್ದು ಮೂಡುಬೆಳ್ಳೆ

ಗೇನೊಗು ಮಿಕ್ಕಿನವು ನನೊಂಜಿ ಇಜ್ಜಿಗೆ. ಗೇನ-ಜ್ಞಾನ-ತೆರಿವು ಉಂದೆನ್ ಪಡೆಯುನವೇ ಶಿಕ್ಷಣ. ಈ ಪ್ರಕೃತಿಡ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೊಕ್ಕ ವಿಕೃತಿ ಪನ್ನಿಂಚಿ ರಡ್ಡ್ ಮರ್ಗಿಲ್‌ಲು. ವಿಕೃತಿಪಂಡ ವಿನಾಶಕಾರಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪಂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಾಣಿಂತ್ ಗೆರೆಪುನ ನರಮಾನಿನ ಪೊರ್ಲಕಂಟ್ ಬಾಳ್ವೆ. ಎಡ್ಲೆ ವಿಚಾರೊಲೆನ್ ಗ್ರಯಿತೊಂದು ತೆರಿಯೊಂದು, ಉಡಲ್‌ಡ್ ತರ್ತೊಂದು ಸಮಾಜ ಜೀವಿಯಾದ್ ಬದ್ಕರೆಗ್ ಎಡ್ಲೆ ಗೇನ-ಜ್ಞಾನ ಬೋಡು. ಈ ಕಾಲೊಗಾನ ಅವೆಕ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಪನ್ನಿ ಪುದರ್ ಬತ್ತಂಡ್.

ನರಮಾನಿಂದಂಡ ಪೊಣ್ಣು, ಆಣ್ ಸಂತಾನ. ಪೊಣ್ಣು ಇಜ್ಜಂದೆ ಆಣ್ ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡಲಾ ಒಂಜಿ ಕಾಲೊಡು ಶಿಕ್ಷಣೋಗು ಗೇನ ಪಡೆಯುನ ಅವ್ಯಾಸೊನು-ಆನ ಸಂತ್ಯೇಗ್ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತ ಮಲ್ತಲೆಕ ತೋಜುಂಡು ಆ ದಿಟ್ಟ ಬದಲಾವೊಡಾಂಡ ಇತಿಹಾಸದ ಏತೋ ಯುಗೊಕ್ಕುಲು ಮಗ್‌ರೊಡಾಂಡ್. ಇನಿಕಾನಗ ಶಿಕ್ಷಣ ಪನ್ನಿನವು ವಿವೇಕಯುತವಾದ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಒದಗುನ ಒದಗೊಡೇ ಆದುಪ್ಪುನ ಜೈತನ್ಯ ಸಗ್ಗಿ ಪನ್ನಿನೆನ್ ಸಮಾಜ ಒತ್ತೊಂದುಂಡು. ಶಿಕ್ಷಣ ಇನಿ ಮಾತೆರೆನಲಾ ಹಕ್ಕು, ಆಂಡ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆತ್ ಸುಲಬೊಡು ಆತ್‌ಜಿ. ಗೇನ ಸಂಪಾದನೆದ ಶಿಕ್ಷಣೊನು ಪಡೆಯರಾವಂದಿನಕ್ಲೆನ ಸ್ಥಿತಿಗಿತಿ ಎಂಚ ಇತ್ತಂಡ್. ನಮ ಈ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶೊಡ್ಲಾ ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜಾವೆನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂಚ ಇತ್ತಂಡ್, ಏರ್ ಬೆಂದರ್, ಏತ್ ಸೊಂದ್ಯರ್ ಎಂಚ ಒಂಜಿ ನಿಲೆ ಕೊರ್ಯೆರ್ ಪನ್ನಿನೆನ್ ಕಿಂಚಿತ್ತಂಡ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನ್ನವು ಈ ಬರವುದ ಇಂಗಿತ.

ಪ್ರಾಚೀನ ಶಿಕ್ಷಣ

ಪ್ರಾಕ್‌ಡ್ ಗುರುಕುಲ ಪದ್ಧತಿಡ್ ಐಯ್ಯರೆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆಡ್, ಕಲ್ಲಬರವುಡು, ತಾರಿದ ಓಲೆಲೆಡ್ ಓದು ಬರವು ನಡತೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಮಿತ್ತ ವರ್ಗದ ಗರ್ಜ ಉಪ್ಪುನ ಆಣ್‌ಬಾಲೆಲು - ಪೌರೋಹಿತ ವರ್ಗದಕುಲು, ಅರಸು ಬಾಲೆಲು, ದನಿಕ್ಲೆನಕಲೆ ಬಾಲೆಲು - ಇಂಚ ಮಾತ ಆಣ್‌ಲೆಗ್ ಗೇನದ ಚಾವಡಿ ಇತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಪೊಣ್ಣುಲು ಒವ್ವಾಂಡ ಗುರುಮಟ್ಟೊಡು ಕಲ್ತೆರಾ ಪನ್ನಿನವು ಗೋಚರಾಪುಜಿ. ಆವರೆ ಗಾರ್ಗಿ, ಮೈತ್ರೇಯಿ, ಅಪಾಲಾ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಪುರಾಣಕಾಲದ ವಿದುಷಿಲು, ಮಂತ್ರವೇಶ್ವರ್ನ ಪುದರ್ ಕೇನ್ಲ, ಅಕುಲೆಂಚ ಓಲು ಕಲ್ತೆರಾ ತೆರಿವುಜಿ. ನನ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತವಾಯಿನ ಸಮುದಾಯೊಲು ಆಣಾವಡ್ ಪೊಣ್ಣಾವಡ್-ಕಲ್ಪುನ ಸವಾಲೇ ಇತ್ತಜಿ. ಅಂಚಿನಕಾಲ ಮಿತ್ತ ವರ್ಗದ ಅರಂತಡೆಲೆಡ್ ಪೊಂಜೊವೆಗ್ ಇತ್ತಿನಲ್ಪನೇ ಒಂಜೀತ್ ಕಲ್ಪಾವುನ ಸವಲತ್ತಲ್ ಇತ್ತಗೆ.

ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಇಜ್ಜಂದಿ ಪೊಂಜೊವೆಕುಲನ ಬದ್ಡ್ ಜಿನಧರ್ಮ, ಬೌದ್ಧಧರ್ಮದ ಪೀಳ್ವೊಡು ಪನೀತ್ ಬದಲಾವಣೆದ ಗಾಲಿಬೀಜಿಂಡ್. ಪೊಂಜೊವು, ಶೂದ್ರ ಸಮುದಾಯದಂಚಿತ್ತಿ ತಿರ್ತವರ್ಗ ಈ ಮತೊಕ್ಲೆಗ್ ಸೇರುನ ಸಂದರಪು ಬತ್ತಿತ್ತಂಡ್ ಪೊಂಜೊವು ಬೊಕ ಶೂದ್ರ ಸಮುದಾಯೊಗು ವೇದಾಗಮಹೊರ್ತಾಯ್ ಬಾಕಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯೊಲಿ” ಇನ್ನಿನ ಅವ್ಯಾಸ ಒದಗಡ್. ಆಂಡ ಸಾಮಬೈರಿನ್ನಿ

ಪೊಂಜೆವೆನ ನೆಲ ಸಮುದಾಯೊಗು ಇಂಚಿತ್ತಿ ಅವ್ಯಾಸೊಲು ದೂರೊಡೇ ಇತ್ತ. ಪೊಂಜೊವುಲೆಗ್ ದಿಂಜ ಕಲ್ಪರೆ ಬುಡಿಯರೆ ಬಲ್ಲಿ ಪನ್ನಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾಯಕೆರೆನ ಆದೇಶೊನು ಅರಸು ಅಂತಾನೊಲು, ಪುರೋಹಿತವರ್ಗಲಾ ಒಪ್ಪುದಿತ್ತರ್. ಪೊಂಜೊವು ಅಡ್ವಿಲ್ಲೆಡ್, ಪೆದ್ದರೆಗ್, ಪೂಜೆದ ಪೂವುದುಂಬಾಲು ಸಾಯ್ತಲೆನ್ ಒದಗಾಂಡ ಯಾವು, ಬಾಕಿ ಬಲಕೆ ಬೊಡ್ಡಿ ಪನ್ನಿ ಧೋರಣೆಲು - ಪೊಂಜೊವೆನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರತ್, ಪೂರಾ ಪಿದಯ್ ಕಳೊಡ್ಲೆಲ ದೂರೊಡೇ ದೀಯೊಂದು ಬತ್ತಂಡ್.

ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲೊಡ್ಲೆ ಒಂತೆ ಇಂಚಿಗ್ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನಗ 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಏಳ್ವೊಡು ಬಸವಣ್ಣಾದಿ ಶಿವಶರಣರ ಕಾಲೊಡು ನಡತ್ತಿನ ಕ್ರಾಂತಿ ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜೊವುನ್ ದೇವರೆ ಕೋಣೆಗ್, ಗುರುನ ಇಲ್ಲ ಚಾವಡಿಗ್ ಬರ್ಪಿಲೆಕ ಮಲ್ತಂಡ್. ಆ ಕಾಲೊಡು ಪೊಣ್ಣು ತನುಲಮನೊನು ಮುಕ್ತವಾದ್ ವಚನೊಲೆನ ಮುಕಾಂತ್ರ ಪಣೋಂಬಿನೆನ್ ತೂಪ. ಏತೋ ಜನ ಪೊಂಜೊವು ಶರಣರೆ ಅನುಭವ ಮಂಟಮೆ ನಡಲಿ ಚರ್ಚಲೆಡ್ ಪಾಲ್‌ಪಡೆಯೆರ್ ಆನಿ ಅಕ್ಲಿ ವಾ ತರೊಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯೆರ್? ಒಂಜೋ-ಶರಣ ಗುರುನ ಇಲ್ಲಡ್ ಒಂಜೀತ್ ಓದು ಬರವು ಕಲ್ತೆರ್, ಅತ್ತಾ ಅಕ್ಲೆ ಕಂಡನ್ಯಲ್ಲ ಬೊಡೆದ್ವಾಲ್ಲೆಗ್ ಓದುಬರವು ಇಲ್ಲಲ್ ಕಲ್ಪಾದಿಪ್ಪರೆ ಯಾವು.

ಆಂಡನಮ ಈ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶೊಡು ದೇಯಿಬೈದಿನಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ಪುಲಮರ್ಡ್ (ನಾಟವೈದ್ಯೊಟು) ಪುದರಾತ್ತಿನೆನ್ ಕೇನ್ಲ. ಒರ್ತಿ ದೇಯಿ ಮಾತ್ರತ್. ಸಮಾಜದ ತಿರ್ತವರ್ಗದ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲೆಡ್ ಪೊಂಜೊವೆರ್ ನಾಟ ವೈದ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ, ಕಲೆ, ನಲಿಕೆ, ಪದ, ಪಾರ್ವನ, ಶಿಲ್ಪಿ, ಕುಶಲಕಲಿಕ್ಲೆನ ಬಿಸ್ವಾತಿಕೆ ಇತ್ತಿನವು ಕೇನ್ಲ, ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯಡ್ ತೆರಿಡ್, ಬರ್ಪುಂಡು, ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಇಜ್ಜಂದೆಲಾ ಈ ಪೊಂಜಾವೆಗ್ ಗೇನ ಇತ್ತಂಡ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತೆರಿದಿತ್ತಂಡ್. ಸಾಗೊಳಿದ ಕಂಡೊಡು ಪಣೆತ್ತ ಕಡೆಬಲ್ಲ ನೀರ್ ಇಯ್ಪುನಗ ಪೊಂಜಾವು ಕಡೆಗುರಿಟ್ ಒಂಜೋಂಜಿ ಕಲ್ಲ್ ದೀಯೊಂದು 250 ಮರಯಿ 500 ಮರಯಿ ನೀರಾಂಡ್ ಪಂಡ್ ಗೆನ್ನೊಂದಿತ್ತರ್. ಈ ಲೇಖಕನ ಅಪ್ಪಮ್ಮೇರೇ ಉದಾರ್ನೆ)

ತುಳುನಾಡ್‌ಗ್ ಯೂರೋಪಿಯನೆರ್ ಕಾರ್ ಉರ್ಯೆರ್
ಸಾಲೆ ಸುರಾಂಡ್

18 ಕರಿಡ್ 19ನೇ ಶತಮಾನ ಬತ್ತಂಡ್. ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನರಿಲು ಯುರೋಪ್‌ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರದ ಅಂಚಿನೇ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಸೊಲೆಡ್

ಕ್ರಿ. ಶ. 1834ನೇ ಇಸವಿ ಸ್ವಿಜರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇವೆಂಪಲಕಲ್ ಮಿಶನ್ ಸೊಸೈಟಿ ದ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನರಿಲು ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರದ ಉದ್ದೇಶೊಡು ಭಾರತೊಗು ಬತ್ತೆರ್. ಕುಡಲಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ಬಂದರ್‌ದ ಕೈತಲ್ ಮಿಶನ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ಡ್ ನಿಲೆ ಆಯೆರ್ (ಮಿತ್ತ್‌ಗ್ ಬಲ್ಮಟ ಆಕ್ಲೆನ ಕೇಂದ್ರ ಆಂಡ್)

ಬರೆಗಾಂಡ ಬತ್ತೆರೇ, ಮುಲ್ತ ಜನಮಂದೆದ ಬಡಪತ್ತ್ ಯೋಚನೆದ ತಿತಿಗತಿ, ಕಾಯಲೆ, ಕಸರ್ಗಿ - ನೆನ್ನ ಮಾತ ತೂದು ಸೋತೆರ್. ಮೊಕ್ಲೆನ ಬದ್ಕ ಸುರುಕು ಎಡೆ ಮಲ್ಪೊಡು, ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊರೊಡು ಬೊಕ್ಕ ಎಂಕ್ಲೆನ ಉದ್ದೇಶದ ಸಾದಿ ಸೊಲಭೆ ಆವು' ತೂಕಾಂಡ್, ಮಿಶನ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್‌ಡ್ 1838ಡ್ ಒಂಜಿ ಸಾಲೆ ಸುರುಮಲ್ತೆರ್ ಅಕ್ಲು ಮೊಕ್ಲು ಇಂದತ್ತ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಜತ್ತಿ ಬಾಕಿಲ್‌ಂದ್ ಲೆಪ್ಪು ಕೊರ್ಯೆರ್.

ಈ ಸಾಲೆಡ್ ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲ್ಪಾವುನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಂಡ್. ಇಂಚೆನೇ ಮುಲ್ಕಿ ಕಾರ್ಕಳ, ಒಡಿಪುದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶೊಲೆಡ್ ಮಿಶನ್ ಶಾಲೆಲು ಸುರಾಯ.

ಬ್ರಿಟಿಷರ್ ಬತ್ತೆರ್ ಇಂಚೆನೇ ಬೇತೆ ಸಾಲೆಲು ಸುರಾಯ. 1848ಡ್ ಮಿಲಾಗ್ರಿಸ್ ಸಾಲೆ, 1858ಡ್ ರೊಸಾರಿಯೊ, ತಿರ್ತ ಜಾತಿದಕ್ಲುಲಾ ಸಾಲೆಗ್ ಬರೆ ಸುರಾಯೆರ್. ಅಪಗ ಬೆರಣೆರ್ ತನ್ಕುಲೆ ಪೊಣ್ಣು ಬಾಲೆಲೆನ್ ಈ ಸಾಲೆಲೆಡ್ ಬುಡ್ಡಾದ್ ಇಲ್ಲಲ್ ಕುಲ್ಪಾಯೆರ್. ಸ್ಯಾಬೆರ್ನಕ್ಲುಲಾ ಬುಡ್ಡೆರ್. ಅತಾನಗ 1856ಡು ಬೆರಣೆರೆ ಪೊಣ್ಣುಲೆ ಸಾಲೆ (ಬ್ರಾಹ್ಮಿನ್ ಗರ್ಲ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲ್) ಇಂದ್ ಇನಿತ ರಥಬೀದಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್ ಇತ್ತಿನ ಕಾಡ್ ಬಿತ್ತಿಲ್ ಪನ್ನಿನವುಲು ಸುರುಮಲ್ತೆರ್ ಬೇತೆ ಸಾಲೆಡ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲ್ಪರೆ ತಿಕ್ಕೊಂಡತ್ತಾ ಪನ್ನಿ ಕುಸಿಟ್ ದಾಖಲಾತಿ ಸಂಕ್ಯೆ ಎಚ್ಚಾಂಡ್ ಆಣ್, ಪೊಣ್ಣುಲೆನ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಕೋಣೆಲೆಡ್ ಕುಲ್ಪಾದ್ ಸಾಲೆ ನಡತೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್. 1870ಡ್ ಮಿಲಾಗ್ರಿಸ್ ಸಾಲೆ ಸೈಂಟ್ ಆನ್ಸ್ ಪೊಣ್ಣುಲೆನ ಸಾಲೆ ಸುರಾಂಡ್. ಪೊಣ್ಣುಲೆಗ್ ಸಿಲೆಬಸ್ ಬೇತೆ - ಕಸೂತಿ, ಹೋಂ ಸಯನ್ಸ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನವು. 1866ಡ್ ಸಾರಸ್ವತೆರ್ ದುಂಬಾಯ್ಕಲೆನ ಮುತಾಲಿಕೆಡ್ ಪಣವು ಜೋಡ್ನಾದ್ ಆನಿದ ದ. ಕ. ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಎ. ಕಾಡಲ್‌ಗ್ ಅರ್ಜಿ ಕೊರ್ದು ಕುಡಲಗ್ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಾಲೆ ಆಂಟ್ ಅವ್ವೇ ದುಂಬರಿದು ಇನಿಕ್ಕ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಾಲೇಜು ಆಂಡ್, ಕೆನರಾ ಗಣಪತಿ ಸಾಲೆಲು ಉದಿಪನ ಆಯ. ಆಂಡಲಾ ಕೆಲವೇ ಪೊಣ್ಣುಲು ಕಲ್ತೆರ್, ಎಚ್ಚಂದಡ ಮದಿಮೆದ ಪ್ರಾಯಮುಟ್ಟ. 1881ದ ಗೆನ್ನುದ ಪ್ರಕಾರ ತಿರ್ತಜಾತಿದ 70 ಪೊಣ್ಣುಲು ಕಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಒಡಿಪುದಂಚಿನ ಬೇತೆ ಕಡೆಚ್ಚಾ ದಿಂಜ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇತ್ತ್ಜಿ. ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಾಲೆ ಮಿತ್ತ್‌ಗ್ 1902ಡ್ ನೇರಿ ಪನ್ನಿನಾರ್, 1903ಡ್ ಮಿಸ್ ಗ್ರೆಟ್ಟಾ ಫೆರ್ನಾಂಡಿಸ್, 1904ಡು ಅರೋಮ್, 1909ಡು ರಾಧಾಭ್ಯಾ ಕುದ್ದುಲ್ ಪನ್ನಿನ ಒರ್ತೊರ್ತಿ ಪೊಣ್ಣುಲು ಮಾತ್ರ ಕಾಲೇಜ್‌ಗ್ ಸೇರ್ಕೆರ್! ಒಡಿಪು ಬಂಟ್ವಾಳ ಪುತ್ತೂರು ದಂಚಿಲಾ ಆ ಕಾಲೊಡು ಪೊಣ್ಣುಲು ಸಾಲೆ ಸೇರಿಯೆರ್.

ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಬತ್ತೆರ್ ಪೊಣ್ಣುಲೆನ ಭಾಗೊದ ಬಾಕಿಲ್ ದೆತ್ತೆರ್

ಐರಿಷ್ ಪೊಂಜೋವು ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ (1847-1933) ಪನ್ನಿ ಉನ್ನತ ಧೈಯೋದ್ದೇಶ ದೀಯೊಂದಿನಾರ್ ಭಾರತೊನು ತೂವೊಡು ಪನ್ನಿ ಅಪಾಸಿಗೇಡ್ ನಮದೇಶೊಗು ಬತ್ತೆರ್. ಮುಲ್ತ ಜನಕ್ಲೆನ

ನಂಬಿಕೆಲು, ಅವೆಚ್ಚಾ ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜೋವೆನ ದುಃಸ್ಥಿತಿ ತೂದು ಆರೆನ ಉಡಲ್ ಕರಗ್‌ಂಡ್ 'ಉಂದಕ್ ದಾನ್ಯಾಂಡ ಮಲ್ಪೊಡು - ದಾನೆನ್ನಗ ಶಿಕ್ಷಣ' ಪಂಡ್ಲೆನ್ನೆರ್; ಕಾರ್ಯೊಗು ಜತ್ತೆರ್ 1889ಡು ಬನಾರಸ್‌ಡ್ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಹಿಂದೂ ಕಾಲೇಜ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಇಂಚಿತ್ತಿನವೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಲೆನ್ ಕೊಡಿಕಡೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಲ್ಪೊಡು, 'ಪೊಣ್ಣುಲೆಗ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು' ಲೆಪ್ಪು ಕೊರ್ಯೆರ್ ಡಾ. ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಗೋರ್ - ಕುಲಪತಿ, ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಉಪಕುಲಪತಿ ಡಾ. ಜಿ. ಎಸ್. ಅರುಂಡೇಲ್ ಪನ್ನಿ ಪೊಂಜಾವು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆದುವುನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆನ್ 1917ಡ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಪೊಂಜೋವು ಈ ಲೆಪ್ಪುಗು ಓಕೊಣ್ಣೆರ್.

ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಒಂಜಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಕುಡಲಡ್ಲಾ ಆವೊಡು, ಅವು ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜೋವೆಗಾದೇ ಉಪ್ಪೊಡು' ಇಂದ್ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅಂಚೆನೇ ಅರುಂಡೇಲ್‌ರೆನ ಉಡಲ ದುನಿಪು. ಇಂಚ 1918 ಜೂನ್ 17ಕ್ ಕುಡಲಡ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಸುರಾಂಡ್, ಸುರುಕು ಕಮಲಾದೇವಿ ಚೆಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯೆರ್ನ ತೋಟದ ಇಲ್ಲಡ್ ಸುರಾಯಿನ ಈಶಾಲೆ, ಪಾಠಪಠ್ಯದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ ಚಿತ್ರಕಲೆ ದಂಚಿತ್ತಿ ನಾನಾ ಕುಶಲ ಕಲೆಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಆವ್ಯಾಸ ಕೊರ್‌ಂಡ್. ಮದಿಮೆ ಆತಿನಕ್ಲು ವಿಧವೆರ್ನಕುಲ್ಲಾ ಈ ಸಾಲೆಡ್ ಕಲ್ಪೊಡು ಪನ್ನಿ ಅಪಾಸಿಗತಂಚನೇ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಗಣ್ಯೆರ್ನ ಸಹಾಯೊಡು ದೊಂಬೊತ್ತಿನ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಬಲತ್ತ್‌ದ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ (1972) ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜ್ (1977) ಇಂಚ ನಾನಾ ಎಗ್ಗೆಲ್ ಬಲತ್ತ್‌ದ್ ಇನಿಕ್ಲಾನಗ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂಭ್ರಮೊಡುಂಡು. ಇಂಚೆನೇ ಆಗ್ನೆಸ್ ಕಾಲೇಜ್ 1920ಡೇ ಸುರಾತಿನ ಪೊಣ್ಣುಲೆನ ಕಾಲೇಜ್ - ನನದಾನಿ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಪಜ್ಜೆಡೇ ಉಂಡು"

ಕ್ರಮೇಣ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಲು, ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಲು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸಂಸ್ಥೆಲೆಡ್ ಆಣ್‌ಪೊಣ್ಣುನ್ ಎತ್ತಾಸ್‌ದಾಂತೆ ಮಾತೆರಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ್ ಸಂಸ್ಕಾರವಂತೆರಾದ್ ಸೊಂತ ಬೊಕ್ಕ ಕುಟುಮ-ಸಮಾಜ-ಊರು-ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿ ಒಂಜಾಪಿಲೆಕಾಯ್ನು ಇನಿ ಚರಿತ್ರೆ. ಇನಿ ಆಂಚೆವಡ್ಲ ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜೋವುಲು ಒಯಿಟ್ಟಾ ಕಮ್ಮಿ ಇಜ್ಜೆರ್, ಅವುಲಾ ಈ ಕರಾವಳಿ ಜಿಲ್ಲೆದ ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜೋವು ತನ್ಕುಲೆನ ಸೊಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿನ್ಲಾ ಒರಿತೊಂದು ಬೋಡಾಪಿ ಗೇನದ ಶಿಕ್ಷಣೊನ್ಲಾ ಪಡೆಯೊಂದು - ಕರಾವಳಿಗ್ ಎಡ್ಲೆ ಪುದರ್ ಕನವೊಂದೇ ಉಲ್ಲೆರ್ ಪನ್ನಿನವು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವ ತೆರಿಪಾವುಂಡ್.

[ಈ ಬರವುದು ಆಧಾರ : ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲಾ ದರ್ಪಣ - ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ ಪ್ರ. ಸಂ. ವಿಜಯಾನಂದ ದೇವಾಡಿಗ, ಚಂದ್ರಕಲಾ ನಂದಾವರ, ಬಿ. ಎಂ. ರೋಹಿತ್ ಇವರ ಲೇಖನಗಳು, ಮಂಗಳೂರು ದರ್ಶನ - ಸಂಪುಟ ಪ್ರಸಂ. ಬಿ. ವಿ. ವಿವೇಕ ರೈ.]

* ಕವಿ, ಲೇಖಕಿರ್

ಆಕಾಶವಾಣಿಡ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಆದಿತ್ತೆರ್.

ಪೊಂಜೋವೆನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯದ ಸವಾಲುಚು

ಡಾ. ವಿಶ್ವನಾಥ ಬದಿಕಾನ

ವೆಚನ ಒಂಜೆಡ್ ಅಕ್ಕ 'ಎಪೊಲಾ ಬುಡಂದಿನ ಬಾಲ್ವೆಗ್ ಕೊರಿಯೆರೆನ್ನ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯಗ್'ಂದ್ (ಎಂದೆಂದೂ ಬಿಡದ ಬಾಳುವೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆನ್ನ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯನಿಗೆ!) ಪನ್ನಳ್. ಇರ್ವತ್ತೊಂಜನೆ ಸತಮಾನೊದ ಸುರೂಟ್ ಮದ್ದಲಾವಂದಿ ಪೊನ್ನಗ್ ಮದ್ದೆ ಮಲ್ಪುನೆ, ಕಂಡನಿ ಬುಡ್ತಾವುನೆ, ಕೈಪತ್ತಾವುನೆ, ಲೈಂಗಿಕ ಕಿರುಕುಳೊ, ಅತ್ಯಾಚಾರೊ, me too ಇಂಚ ಒಂಜಾತ್ ಬಗೆಟ್ ಸುದ್ದಿಲು ದಿನೊ ಬೊಲ್ತಾವೊಡಾಂಡ ಕೇನುನವೇ ಆಂಡ್.

ಇನಿತ ದಿನೊ ನರಮಾನ್ಯನ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಎಚ್ಚಮಲ್ತ್ಂಡ್. ಪಾರಂಪರಿಕವಾದ್ ಆನ್ ಪ್ರದಾನೊ ವ್ಯವಸ್ಥೆಡ್ ಅಡಿಗದ ಇಲ್ಲಗ್ ಸೀಮಿತವಾದಿತ್ತಿನ ಪೊನ್ನು ಬುಡೆದಿ, ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಅಧಿಕಾರಿ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ, ಗಗನ ಯಾತ್ರಿ ಇಂಚ ದಿಂಜ ಬಾಗೊಲೆಡ್ 'ರೋಲ್ ಪ್ಲೇ'ಗ್ ತಯಾರಾತಲ್. ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣೊ, ಸಮಾನ ಬೇಲೆ, ಸಮಾನ ಸಂಬಲೊ ಬುಕ್ಕೊ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನೊ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಅಭಿಯಾನೊ ಸುರುವಾತ್ಂಡ್. 'ಸೀ ಶಕ್ತಿ' ಕೇಂದ್ರೊಲು, ಪೊಂಜೊನಕ್ಲೆ ಸಂಘಟನೆಲು ನನಾತ್ ಗಟ್ಟಿಯಾದ್ಂಡು.

ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ್ ಪೊನ್ನು ದುಂಬುಡ್ತಲಾ ಎಚ್ಚೆಚ್ಚ ಸಂಖ್ಯೆಡ್ ಸಾಲೆ, ಕೋಲೇಜಿದ ಮೊಟ್ಟು ಬಡ್ತೊಂದು ಉಲ್ಲಾಲ್. ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮುಗಿತ್ ಪದವಿ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣೊ ದೆತೊನುನ ಪೊಂಜೊನಕುಲೆನ ಸಂಕ್ಯೆ ಎಚ್ಚಾವೊಂದುಂಡು. 'ನಡೀರ್ದಡ್ ಪೊಂಜೋವು ಪೋಡಿ-ದ್ಯಾಂದೆ ನಡಪುನಂಚಾಂಡ ಭರತೊಗು ಸೊಸಂತ್ರೊ ಬತ್ತಿನಂಚನೆ'ಂದ್ ಗಾಂಧಿಯೆರ್ ಅಪಗ ಪನ್ನೆರ್. ಅವು ಇನಿ ಸಾದ್ಯೊ ಆವೊಂದುಂಡು. ಪಿದಯಿದ ಬೇಲೆ, ಇಲ್ಲ ನಡಪಾವುನೆ, ಆಪೀಸ್ ನಡಪಾವುನೆ, ರಾಜ್ಯೋ-ದೇಸೊ ನಡಪಾವುನೆ ಇಂಚ ಮಾಂತ ಆಂಡಲಾ ಪೊನ್ನು ದುಂಬರಿಯಲಡಲಾ ಭಾರತೊಡು ಪೊನ್ನು ಆನಗ್ ಸಮಗಟ್ಟ್ ಆತ್ಜಲ್. ರಾಜಕೀಯೊ ಕ್ಷೇತ್ರೊಡು ಪೊಂಜೊನಕ್ಲೆನ ಚಲಾಕ್ ಆತೊಂಜಿ ತೋಜಿದ್ ಬರುಜೆ. ಭಾರತೊದ ಸುರೂತ ಪೊಂಜೋವು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ್ ದುಂಬುಗು ಪದಿನೇಲ್ ವರ್ಸೊದಾತ್ ಕಾಲೊ ಆಡಲಿತೊ ನಡಪಾಂಡಲಾ ಭಾರತೊದ ರಾಜಕಾರಣೊಡು ಪೊಂಜೋವುನಕ್ಲೆನ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಮೆನೇ ಉಂಡುಂದು ಪನೊಲಿ.2 ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಸೊದ ಸುಜೇತಾ ಕೃಪಲಾನಿಡ್ಡ್(1963) ಸುರುವಾದ್ ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರೊದ ಮೆಹಬೂಬ ಮಖ್ತಿ (2018)ಗ್ ಮುಟ್ಟ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ರಾಜ್ಯೊಲೆಡ್ ಪದಿನಾಜಿ ಜನೊ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಲೆನ್ ತೊಯಿನ ದೇಸೊ ಭಾರತ.3 ಇಂಚಪ್ಪದ ದಿನೊಟು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೊನು ಸೇರಾವೊಂದು ಪೊಂಜೋವು ಮಹಿಳಾ ಸಂಸದರ್, ಶಸಕರ್ ಕೈ ಬಿರೆಲ್ ಲೆಕ್ಕೊದಾತ್ ಜನೊ. ಈ ನಡುಟು ಪೊಂಜೊಲೆ ಮೀಸಲಾತಿನ ಕೊನರೊಡು ಪನ್ನುನ ದಿಂಜ ದಿನೊತ ಒತ್ತಾಯೊ ಪುರುಷ ಪ್ರದಾನೊ ನಾಯಕರೆಡ್ತಾದ್ ನಾನಲ ಆತ್ಜಿ. ದೇಸೊದ ಅರ್ದೊದಾತ್ ಇಪ್ಪುನ ಪೊಂಜೊನಕಲು ಸಂಸತ್ತ್ಡ್, ವಿಧಾನ ಸಭೆಟ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಾಯೆರೆ ಅಕ್ಲೆನ ಸಂಖ್ಯೆ ನನಾತ್ ಎಚ್ಚಾವೊಡು. ಸೊಂತೊ ನಿರ್ದಾರೊ ದೆತೊನುನ ತರ್ಕೊ ಇಪ್ಪುನಕುಲು ಗೆಂದುನಂಚ ಮಲ್ತೊಡು. ಇದ್ಯಾಂಡ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯ್ತಿ, ಜಿಲ್ಲಾ

ಪಂಚಾಯ್ತಿಡ್ ಲೆನ ಕಂಡನಿ, ಸಮ್ಮಂದಿಕರ್ ಆಡಲಿತೊ ನಡಪವುನ ಸ್ಥಿತಿ ಸುರುವಾವು.

ಪೊನ್ನು ಪ್ರಾದಾನ್ಯೊ

ಸೊಸಂತ್ರೊ ದುಂಬುದ ಭಾರತೊಡು ಪೊನ್ನು ಪ್ರಾದಾನ್ಯೊನು ಎಚ್ಚಾದ್ ಗುರ್ತಿಸಾವೊಲಿ. ನಮೊನ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಲೊಡ್ ಪೊನ್ನನ್ ಗರತಿಯಾದ್ ಗುರ್ತಿಸಾಯಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರ್, ಗರತಿನ ಪದೊ ಪಂಡೊಂದು ಪುಗರುನ, ಅಲೆನ ನೀತಿ ಸುದ್ದೊತ ಬಗೆಟ್ ಇಸೇಸೊ ಎಚ್ಚರೊ ತೋಜ್ತಾವುನ ಪದೊಕ್ಲೆನ್ ಸಂಗ್ರಹ ಮಲ್ತರ್. ಬುಕ್ಕೊ ಅಂಚಿತ್ತಿ ಪದೊಕ್ಲೆನ್ ಮನಸ್ ದಿಂಜಿದ್ ಕೊಂಡಟೊ ಮಲ್ತರ್. ಬಾಕಿಲ್ ತಡಪುನ ಪದೊಕುಲು, ಆರೆತಿ ಮಲ್ಪುನ ಪದೊಕುಲು, ಪೊನ್ನು ಜೋಕ್ಲೆ ಪದೊಕುಲು ಇಂಚ ದಿಂಜ ಸಂಕಲನೊಲು ಗರತಿನೇ ಅಕ್ಲೆನ ನಿರೂಪಣೆದ ಕೇಂದ್ರೊಡು ದೀಡೊಂದು ಸಂಗ್ರಹೊ ಆತ್ಂಡ್. ಈ ಪದೊಕ್ಲೆನ್ ಸಂಪಾದನೆ ಮಲ್ತಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರ್ ಅಕ್ಲೆನ ಅಂಕಲೊನೊದ ಮುನ್ನುಡಿಡ್ ಗರತಿನ ಮನಸ್ ದಿಂಜಿದ್ ಕೊಂಡಾಟೊದ ಪುಗರ್ತೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಅಲೆನ ತ್ಯಾಗ ಮನಸ್, ಬಚ್ಚೇಲ್ ಇದ್ಯಾಂತೆ ಬೆನ್ನುನೆ, ಕುಟುಮ್ತೊನು ಕಾತೊನುನು ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮನಸ್ ದ ಬೇನೆಲೆನ್ ಸಂಗ್ರಹಕಾರರ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನಾತ್ ಪರಿಚಯೊ ಮಲ್ತರ್. ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರ್ ಅಕ್ಲೆನ ಸಂಗ್ರಹೊಡು ಪೊಂಜೋಲೆನ ಬಗೆಟ್ 'ಉದಾರವಾದಿ ಧೋರಣೆ'ನ್ ಪ್ರಕಟಿಸದೆರ್. ಈ ಉದಾರವಾದಿ ಧೋರಣೆ ದಾಯೆಂದ್ ಪನ್ನುನೆನ್ ವಿವರಣೆ ಮಲ್ಪುನವುಲಾ ಇನಿತ್ತ ದಿನೊಟು ಅಗತ್ಯೊ ಆದುಂಡು.

ಜಾನಪದೊಡು ತೋಜಿದ್ ಬರುನ ಈ ಧೋರಣೆ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾದ್ ಕನ್ನಡೊದ ಪರಪೋಕುದ ಸಂದರ್ಬೊಡುಲಾ ನಿಜವಾದುಂಡು. ಸುರುಕಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕೊಡು ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರಿದ ಸುರೂತ ಹಂತೊದ ಬುಲೆಚ್ಚಿಲ್ ಮುಲ್ಪ ನೆನೆತೊನೊಲಿ. ಅಲ್ಪಲಾ ಪೊನ್ನು ಕೇಂದ್ರೊ ಆಯಿನ ಕಾದಂಬರಿಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಯಿನೆನ್ ಗಮನೊಗು ದೆತೊನೊಲಿ. ಇಂದಿರಾ (1899), ಇಂದಿರಾಬಾಯಿ (1908), ಭಾಗೀರಥಿ(1900), ವಾಗ್ಗೇವಿ(1905), ರೋಹಿಣಿ(1906), ಪ್ರಬುದ್ಧ ಪದ್ಮನಯನೆ(1898), ಮುಸುಕುತೆಗೆಯೆ ಮಾಯಾಂಗನೆ(1930), ಸೀಮಂತಿನಿ(1907) ಇಂಚಿತ್ತಿ ಪುಸ್ತಕೊಲೆನ್ ಉಲ್ಲೇಕೊ ಮಲ್ತೊಲಿ. 19ನೇ ಶತಮಾನೊದ ಅಕೇರಿದ ಬಾಗೊಡು ಬುಕ್ಕೊ 20ನೇ ಶತಮಾನೊದ ಸುರೂತ ದಶಕೊಡು ಕನ್ನಡೊಗು ಅನುವಾದೊ ಆಯಿನ ಪುಸ್ತಕೊಲು ಪೊನ್ನು ಕೇಂದ್ರಿತ ಆದಿತ್ತಂಡ್. ದುರ್ಗೇಶನಂದಿನಿ(1885) ದೇವಿ ಚೌಧುರಾಣಿ-

ಇಂಚಿತ್ತಿನವು ಇಂದೆಕ್ ಉದಾರ್ಥೆಲು. ಮುದ್ದನ ಮನೋರಮೆನ ಪಾತ್ರೊಡುಲಾ ಇಂದೆನ ಸೂಚನೆಲು ನಂಕ್ ತಿಕ್ಕುಂಡು.

ಇಂದೆನ್ ಒಟ್ಟಾದ್ ಗುಮನೊನು ದೆತೊನುನಗ ಆ ಕಾಲೊದ ವಿದ್ಯಾಸೆರೆಗ್ ಪೊಂಜೊಲೆನ್ ಗುಮನೊ ಮಲ್ಪಂದೆ ಇಪ್ಪರೆ ಆಯಿಜಿ ಪನ್ನುನ ಇಚಾರೊಲಾ ಸೊಸ್ಸೊ ಆಪುಂಡು. ಇಂದೆತ ಬಗೆಟ್ ವಿದ್ಯಾಸೆರಾಯಿನ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬಿಳಿಮಲೆ ಇಂಚ ಪನ್ನೆರ್, “ನಮೊನ ಪಿರಾಕ್ದ ಪರಪೋಕುಡು ಪೊನ್ನನ್ ಅಂಚಿತ್ತಿ ಮಹತ್ವೊ ದಾಲಾ ಇದ್ದಾಂಡ್. 19ನೇ ಶತಮಾನೊಡು ಬೂಕುಬರೆಪುನಕ್ಲೆಗ್ ಆಲ್ ಮುಕ್ಕೊ ಆಯಿನ ಸ್ಥಿತಿನೇ ಉಂದು ಸೂಸ್ಸೊನು ಧ್ವನಿಸವುಂಡು. 19ನೆಯ ಶತಮಾನೊದ ಉತ್ತರಾರ್ಧೊಡು ನಡತಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವಸ್ಥಾಂತರೊಲು ಪೊಂಜೊಲೆಗೆ ಒಂಜಿ ಬಗೆತ ಸಂಚಾರೊ ಸುರುವಾದಿತ್ತಂಡ್. ಈ ಸಂಚಾರೊ ಎಚ್ಚಾದ್ ಅನುಬವೊಗು ಬತ್ತೆನ ಮಸ್ತ ಬೂಕುಲು ಆಧುನಿಕ ಪೊನ್ನು ಕಲ್ಪನೆನ್ ರೂಢಿಸವೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆನ್ ಪರಿಯಾರೊ ಮಲ್ಪೊಂಡರ್”4.

ಶಿಕ್ಷಣೊ ಬುಕ್ಕೊ ಪೊರ್ಂಬಾಟೊ

1820ನೆ ಆಸ್ಪಾಸ್ಡ್ ಪೊನ್ನಗ್ ಬರವು ಪತ್ತಾವುನ ಬೇಲೆ ಸುರುವಾಂಡ್.5 ಭಾರತೊನು ಒಂದೇ ಒಂಜಿ ಆಡಳಿತ ಗಟಕವಾದ್ ದೆತೊನನ ಬುಕ್ಕೊ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರೊ ಕೈಕ್ ದೆತೊನುನ ಸುರೂತ ಇಚಾರೊನೇ ಪೊನ್ನಗ್ ಶಿಕ್ಷಣೊ ಕೊರ್ಪುನವು ಆಂಡ್. ಸೊಸಂತೊಗು ದುಂಬು ಪೊಂಜೊನಕುಲು ಇಲ್ಲ್ ಬಾಕಿಲ್ದ ತಡ್ಕ ದಾಂಟ್ ಪೋವೆರ್ ಬಲ್ಲಿಂದ್ ಪನ್ನುನವು ಭಾರತೊಡು ಪಿರಾಕ್ಡೇ ಇತ್ತಿನ ಒಂಜಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆದ ಘನತೆದ ಇಚಾರೊ ಆದಿತ್ತಂಡ್. ಇಂಚಿತ್ತಿ ನಮೊನ ಕೀಲರಿಮೆ ಪರ್ದೇಸಿಲೆಗ್ ಗೊತ್ತಾಂಡ್. ನಡು ಕಾಲಗಟ್ಟುಡು ಭಾರತೊನು ಪೊಗ್ಗನ ಅನ್ಯೊ ದರ್ಮೊಲೆಡ್ ತೊಟ್ಟಲ್ ಮದಿಮೆ, ಮದಿಮಲಾವಂದೆ ಮದಿಮೆ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಬೊಡ್ಡಾಂದಿ ಪದ್ಧತಿಲು ಸುರುವಾಯೆರೆ ಕಾರಣೊ ಆಂಡ್. ದುಂಬುಗು ಇಂದೆನ್ ದೆಪ್ಪರೆ ರಾಜಾರಾಮ ಮೋಹನ ರಾಯೆರೆ ಕಾಲೊಗು ಮುಟ್ಟ ಕಾಪೊಡಾಂಡ್. ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದೊಡು ‘ಗರತಿಯ ಹಾಡು’(1930) ಪನ್ನುನ 800ದಾತ್ ತ್ರಿಪದಿ ಪದ್ಯೊಲೆನ್ ಸಂಗ್ರಗ ಮಲ್ತನ ಹಲಸಂಗಿ ಸಹೋದರೆರ್ ತಿದ್ದಿನ, ಮಾಲೀಸ್ ಮಲ್ಲಿನ ಪದ್ಯೊಲೆನ್ ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ತೆರ್. ಈ ಬಗೆಟ್ ನಮೊನವೇ ಆಯಿನ ‘ಪರಪೋಕುಡು ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣೊ’ಂದು ಪರ್ಮೆ ಪಡೆವೊಂಡರ್. ಈ ಕಡೆಟ್ ಕರಾವಳಿಡ್ ಉಂದೇ ಸಂದರ್ಭೊಡು ವೆಂಕಟರಾವ್ ಕೋರಡ್ಕಲ್ ಇಂಬೆರ್ ‘ಮನೆಮದ್ದು’ ಪನ್ನುನ ಬೂಕುನು ಬರೆದ್ ಉರುದ ಪೊಂಜೊಲು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮರ್ದ್ ಪೋವಂದಿನಂಚಿನ ಗಟ್ಟಿಮಲ್ಪೊಂಡರ್.6 ನನೊಂಜಿ ಕಟೀಟ್ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಯಜಮಾನಿಕೆಡ್ ಆಯಿನ ಅಗತ್ಯೊಗಾದ್ ದೆತೊನುನ ಇಚಾರೊಲು ದುಂಬುಗು ಪೊಂಜೋಲೇ ಪೊರ್ಂಬಾಟೊಗ್ ಸಾತ್ ಕೊರ್ಂಡ್. ದುಂಬುಗು ಸಮಸ್ತ ಭಾರತ ವ್ಯಾಪ್ತಿದ ಪೊಂಜೊಲೆ ಸಂಗಟನೆಲು ಮಂಡಿಸಾಯಿನ ಮತದಾನೊದ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯ ಭಾರತೊದ ಪೊಂಜೊಲೆ ಪೊರ್ಂಬಾಟೊಗು ಮೈಲ್ ಕಲ್ಲಾಂಡ್.

ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಆಡಳಿತೊಡ್ಲಾದ್ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಡ್ ಪೊಸ ಬಗೆತ ಬುಲೆಚ್ಚಿಲ್ ತೋಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಅಂಚಿತ್ತಿ ಬುಲೆಚ್ಚಿಲ್ ಪೊನ್ನು ಬರವು ಕಲ್ಪನವುಲಾ ಮುಕ್ಕೊ ಆಂಡ್. ಕರ್ನಾಟಕೊದ ಪೊಂಜೊನಕುಲು ಸುರೂಕು ಬರವುದ ಕ್ಷೇತ್ರೊದಂಚಿ ತರೆ ಬಗ್ಗಾಯೆರ್. ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಷನರಿಲು ಪೊನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣೊದ ಪರ ಆದಿತ್ತೆರ್. ಬುಕ್ಕೊ ಪೊಂಜಿನಕುಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಬೇಲೆ ಮಲ್ಪುನೆಕ್ ಅಕುಲು ಬೆರಿಸಾಯೊ ಮಲ್ತೆರ್. ಅಂಕಿಸಂಸೊಲು ಪನ್ನುನಂಚ

1913ನೆ ವರ್ಸೊದ ಪೊರ್ತುಗು ಸುಮಾರ್ 12,000 ಪೊನ್ನು ಜೋಕುಲು ಸಾಲೆದ ಬರವು ಪಡೆವೊಂಡರ್. ಬುಕ್ಕೊ ಸುಮಾರ್ 2000 ಪೊಂಜೊನಕುಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರೊಡು ಬೇಲೆ ಮಲ್ತೆರೆ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್.8 ಈ ಪೊರ್ತುಡು ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹೊ, ಸತಿಪದ್ಧತಿ, ವಿದವಾವಪನ, ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಇಚಾರೊಲು ಮಲ್ತ ಚರ್ಚೆಗ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಧಾರ್ಮಿಕ ಸುಧಾರಣವಾದಿಲು ಭಾರತೊದ ಸಮಾಜೊಡು ಪೊಂಜೆಲೆಗ್ ಕೊರ್ನ ಸ್ಥಾನಮಾನೊದ ಕಲ್ಪನೆನ್ ಪೆರ ಇಮರ್ಸೆ ಮಲ್ತರೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಲ್ತೆರ್. ಈ ಬಗೆತ ಚರ್ಚೆಲು ಬುಕ್ಕೊ ವಾದೊಲು ಅಕೇರಿಗ್ ಮೂಜಿ ಬಗೆತ ಪರಿಣಾಮೊನು ಸಮಾಜೊದ ಮಿತ್ತ್ ಕೊರ್ಂಡ್.

1. ವಸಾಹತು ದುಂಬುದ ಭಾರತೊದ ಸಮಾಜೊಡು ಇಪ್ಪುನ ಪರವಾದ್ ವಾದಿಸವುನೆ.
2. ಪೊಂಜೆಲೆ ಬಗೆಟ್ ಪೂರ್ತಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರೊಕದ ನಿಲೆನ್ ಮಲ್ಪುನೆ
3. ಪೊಸ ಬರವುದ ನಿಲೆಟ್ ಪೊಂಜೊಲೆನ ಸ್ಥಾನಮಾನೊನು ಪೆರ ನಿಗಂಟ್ ಮಲ್ಪುನೆ.

ಇಂದೆಟ್ ಸುರೂತ ಬುಕ್ಕೊ ಮೂಜನೆದ ಪರಿಣಾಮೊನು ನಮೊ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದೊದ ದಿಂಜ ಸಂಗ್ರಹೊಲೆಡ್ ತೂವೊಲಿ. ‘ಗರತಿಹಾಡು’ ಪದ್ಯಲೆಡ್ ಇಪ್ಪುನ ಮಾತ ತ್ರಿಪದಿಲಾ ಬದಲಾಪುನ ಪೊಂಜೊಲೆನ ಸ್ವಾಮನಾನೊಲೆನ್ ನಾನೊರೊ ಸಂಪ್ರದಾಯೊಗು ಒಗ್ಗಾವುನ ಪ್ರಯತ್ನೊ ಮಲ್ತೆದೊ. ಇಂಚಿತ್ತಿ ಪ್ರಯತ್ನೊ “ಪೊನ್ನು ಜೋಕ್ಷೆನವೇ ನಿಜವಾಯಿನ ಕಾವ್ಯ. ಒರಿನವು ಕಾವ್ಯೊದ ನಿರಲ್, ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಅಪ್ಪೆ, ತಂಗಡಿ, ಅಕ್ಕ, ಬುಡೆದಿ, ಮಗಳಾದ್ ಒಂಜಿ ಆದಿಮಾಯೆ ಆದ್ ಬದ್ವಾನ್ ಗೊಬ್ಬಾಯೆರೆ ಉಂತಿನಂಚನೆ ತೋಜುಂಡು. ಎಡ್ಡೆ ಮನಸ್, ದುಕ್ಕೊನು ತಾಲೊನುನೆ, ಅಸಾಧಾರಣವಾಯಿನ ಪಾತೆರೊ. ಗಟ್ಟಿ ಪಾತೆರೊದ ಸೊಬಾವೊ, ಸಾಮಾನ್ಯೊ ವಸ್ತುಲು, ನಿಜವಾದ್ ಒಪ್ಪುನ ಪದ್ಧತಿ-ಒಂಜೇ ರಡ್ಡೇ ಉಂದುಮಾಂತ ಪೊನ್ನಗ್ ಪುಟ್ಟುಗುಣವಾದುಂಡು”9 ಇಂಚಿತ್ತಿ ಪಾತೆರೊನು ಪುಟ್ಟಾದ್ ಪಾಡ್ಲಂಡ್. ಗರತಿನ ಬಗೆಟ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ನಿಲೆಲು ನಿಜವಾದ್ ಆ ಕಾಲೊಡು ಪೊಂಜೊಲೆ ಬದ್ವಾಡಾಯಿನ ಪೊಸ ಸ್ಥಿತನ್ ಒಟ್ಟು ಮಲ್ತ್ ತೋಜಾವುಂಡು.

ನೀತಿ ಪ್ರದಾನೊ

ನೀತಿ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗೊದ ಲೋಕದಿಟ್ಟಿಡ್ಲ ಪುಟ್ಟಂಡ್. ಉಂದು ವಸಾಹತು ಪೂರ್ವ ಭಾರತೊದ ನೈತಿಕತೆದ ಪರವಾದ್ ಇದ್ಲಿ. ಅಂಚನೆ ವಸಾಹತೀಕರಣ ಆಯಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿದ ಕ್ರಾಂತಿಕಾತಿ ನೀತಿಲಾ ಅತ್ತ್. ಬದಲಾದ್ ಈ ರಡ್ಡೆತ ನಡುತ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂಚೆನ್ ತೋಜಾವುಂಡು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟೊಡು ಈ ಬಗೆತ ನೀತಿನ್ ಪುಟ್ಟಾದ್ ಪಾಡಿನಕುಲು ಭಾರತೊದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಓದಿನ ವರ್ಗೊಗು ಸೇರಿನ ಜನೊಕುಲು. ರಾಜಾರಾಂ ಮೋಹನರಾಯ್, ಲಾಲ ಲಜಪತರಾಯ್, ದಯಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ, ಮಹರ್ಷಿ ಅರವಿಂದ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ, ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ಈ ಬಗೆತ ಚಿಂತನೆನ್ ಪುಟ್ಟದ್ ಪಾಡ್ಲೆರ್. ಪಡ್ಲೊಯಿದ ಇಚಾರವಂತೆರೆ ನೆಲೆಡ್ ಭಾರತೊದ ಇಚಾರೊಲೆನ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸದ್ ಪೊಸಬಗೆತ ನೀತಿ ಒಂಜೆನ್ ಮೆಕ್ಲೆ ಪ್ರತಿಪಾಸಿಸಯೆರ್. ಪರಂಪರಾಗತೊ ವೇದಾಂತೊ ಮೂಲೊದ ಮೌಲ್ಯೊಲೆ ಬಗೆಟ್ ಮೆಕ್ಲೆಗ್ ಲಡಾಯಿ ಇದ್ದಾಂಡ್. ಅಂಚನೆ ಪಡ್ಲೊಯಿದ ಇಚಾರೊದೊಟ್ಟುಗ್ ಮೆಕ್ಲೆಗ್ ಒತ್ತಾಯೊದ

ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ದಾಲಾ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ಉಂದು ರಡ್ಡೆನ್ನಾ ಮೊರೆತನ ಒಂಜಿ ಪೊಸ ನೀತಿನ ಪನೆರೆ ಮೆಕ್ಲೆಗ್ ಸಾದ್ಯೊ ಆಂಡ್. ಕರ್ನಾಟಕೊಡು ಪ್ರಕಟವಾಯಿನ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಪದೊಕುಲು, ಗಾದಲು, ಬುಕ್ಕೊ ಕತೆಕುಲು, ಅಂಚನೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೂಕುಲು ಮದ್ಯಮ ವರ್ಗೊದಕ್ಲೆನ ನೀತಿಲೆನ್ ಲಾಯ್ಕ ತೋಜ್ವುಂಡು. ವಾಸ್ತವವಾದ್ ಉದಾರವಾದಿ ಮಾನವತಾವಾದನೇ ಮುಲ್ಪ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತಂಡ್. ತಿರ್ತ ಜಾತಿದ ಮಟ್ಟಾವಂದಿನಕ್ಲೆಗ್ ಅನ್ಯಾಯೋ ಆತ್ತಂಡ್. ಪೊನ್ನು ಸೋಸಣೆ ಆತಲ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಇಚಾರೊಲು ಮೆಕ್ಲೆಡ್ ಇತ್ತಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ಅಂಚಿತ್ತಿ ಕಡೆಕ್ ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರ್ ಸುರೂಕು ಮೋರೆ ತಿರ್ಗಾವೊಂಡರ್. ಬುಕ್ಕು ಅಲ್ಪ ರಚನೆ ಆಯಿನ ಜಾನಪದೊನು ಪದೊ ಪಂಡೊಂದು ಪುಗರ್ಯರ್. ಪೊಂಜೊಲೆಗ್ ಅನ್ಯಾಯೋ ಆತಂಡ್ ಪಂಡೊಂದೇ ಆಯಿನ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟುಗೆ 'ಗಂಜಿ ಉಂಡ್'ಂಡಲ ಕಂಡನಿಯನ ಇಲ್ಲ ಎಡ್'ಂದ್ ಪದೊನು ಪನೊಂದು ಕೊಂಡಾಟೊಮಲ್ತರ್. ಗಾದೆಲೆಡ್ ತೋಜುನ ನೀತಿನ ಬುಕ್ಕೊ ಜೀವನಾನುಬವೊನು ದರ್ಶ ಪತ್ತೆರ್.

ಇಂಚ ಬುಲೆದ್ ಬತ್ತಿನ ಭಾರತೊದ ಪೊಂಜೊಲೆ ಪೊರ್ಂಬಾಟೊನು, 'ಪೊಂಜೊವು ಪರೊ ಕಾಲಜಿದೊಟ್ಟುಗೆ ಸುಧಾರಣಾ ಪೊರ್ಂಬಾಟೊ,' ಪೊಂಜಿನಕ್ಲೆ ದುಂಬರಿತೊಂದು ಪೊಂಜೊಲೆ ಪೊರ್ಂಬಾಟೊ, ಬುಕ್ಕೊ ಆನ್ವೊಲೆ ಯಜಮಾನಿಕೆದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪೊರ್ಂಬಾಟೊಲೆನ ಪೊಂಜೊಲ್ ಪಾಲ್ ದೆತೊನುನೆಂದ್ ಮೂಜಿ ನಿಲೆಟ್ ಗುರ್ತಿಸಾಯರ ಆತ್ಂಡ್. ಅವು ಪೊನ್ನು ಬರವುದ ಸುರುತ ದಿನೊತ ಪೊಂಜೊಲೆ ಸುಧಾರಣಾ ಚಟುವಟಿಕೆಡ್ ಹಿಂದೂ-ಪಾರ್ಸಿ-ಮುಸ್ಲಿಂ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಧರ್ಮಾ ಸಮ್ಮಂದೊಡು ಪಾಲ್ ಆಯಿನ ಸುರೊದೊಟ್ಟುಗೆ ತೋಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್.

ಆಯಾ ಧರ್ಮೊದ ಮುಖಂಡರ್ ಆಯಾ ಸಮುದಾಯೊದ ಪೊಂಜೊಲೆ ವಿಸಯೊಲೆನ್ ದೆತೊಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಯರ ಸುರು ಮಲ್ತರ್. ಸಹಗಮನ ಪದ್ಧತಿ, ತ್ರಿವಳಿ ತಲ್ಲಕ್, ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ, ಗಲಸ್ ದ್ ಬತ್ತಂಡ್. ವಿದವಾ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ ಗಲಸರೆ ಬರೊಂಡ ಸುಧಾರಣಾವಾದಿ ಚಿಂತರೆಕೆಎರೆಗ್ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿಂದೆ ಆಂಡ್. ಭಾರತೊದ ದಿಂಜ ಬಾಸೆಲೆಡ್ ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿಲೆಗ್ ವಿಧವೆನ ಬದ್ಕ್ ವಸ್ತು ಆಂಡ್. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಡ್ ಪೊನ್ನಗ್ ಒವ್ವೇ ಹಕ್ಕ್ ಮೀಸಲಾದ್ ಇದ್ದಾಂಡ್. ಸೊಸಂತೊ ಭಾರತೊಡು ಪೊಂಜೊವು ಸಮಾನ ಆಸ್ತಿದ ಹಕ್ಕ್ಗಾದ್ 1996ಡ್ 'ಹಿಂದೂ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರ ಕಾನೂನು' ಬರ್ಪುನ ಮುಟ್ಟೊ ಕಾಪೊಡಾಂಡ್. ಭಾರತೊಡು ನನಲಾ ಗಲಸೊಂದಿಪ್ಪುನ 'ತ್ರಿವಳಿ ತಲ್ಲಾಖ್' ದೆಪ್ಪರೆ ಸಂಸತ್ ಒಮ್ಮತೊನೇ ಬತ್ತಿಜಿ.

ಬ್ರಿಟಿಷರ್ ಗಲಸ್ ಪೊಸ ಶಿಕ್ಷಣೊ, ಆಡಳಿತೊ, ನ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನವು ಪೊನ್ನಗ್ ಏತೋ ದೇಸೊಲೆಡ್ ಅನನ್ಯತೆನ್ ಕನತ್ ದ್ ಕೊರ್ತಂಡ್. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾದಿ ಚಿಂತನೆಲು ಪೊನ್ನ ಸುಧಾರಣೆನ್ ಅಧೀಕೃತವಾದ್ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಗ್ ಗಲಸೊಂದು ಸಮಸ್ತ ಭಾರತೊ ಪನ್ನುನ ಒಂಜೇ ಆಕಾರೊದ ಗ್ರಹಿಕೆಗ್ ಸುರೊ ಕೊನ್ನೆದಂಡ್. ಎಡಪಂತೊ ಚಿಂತನೆಲು ಈ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಕೈಜೋಡಾದೊ. ಆಂಡಲಾ ಆನ್ ಪ್ರದಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಡ್ ಪೊನ್ನು ಆನನ ಪಿರವುಡೇ ಪೋವಯಲ್. 'ಕಾರ್ ಇದ್ದಾಂದಿ ಬುಡೆದಿನ ತರೆ ಇದ್ದಾಂದಿ ಕಂಡನಿ ಬತ್ತ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ತೂಲಾ!' ಅಂಚ ಆವಯಲ್ಂದ್ ನಂಬುಗೊ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಲು

1. ಅಕ್ಕನ ವಚನ - ಜಲದ ಮಂಟಪವಾದ ಮೇಲೆ, ಉರಿಯ ಚಪ್ಪವನಿಕ್ಕಿ, ಆಲಿಕಲ್ಲು, ಹಸೆಯ ಹಾಸಿ, ಬಾಗಿಗವ ಕಟ್ಟಿ, ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ಗಂಡ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದನು ನೋಡಾ! ಎಂದೆಂದೂ ಬಿಡದ ಬಾಳುವೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆನ್ನ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯನಿಗೆ!
2. ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ 1966ಡ್ 1977 ಬುಕ್ಕು 1980ಡ್ 1984ಡ್ 1984ಗ್ ಮುಟ್ಟ ದೇಸೊದ ಪ್ರದಾನ ಮಂತ್ರಿಯಾದಿತ್ತರ್.
3. 1963 - ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ - ಸುಚೇತಾ ಕೃಪಲಾನಿ
1972 - ಉರಿಸ್ಸಾ - ನಂದಿನಿ ಸತ್ಪದಿ
1973 - ಗೋವಾ - ಶಶಿಕಲಾ ಕಾಕೊಡ್ಕರ್
1980 - ಅಸ್ಸಾಂ - ಸಹೀದಾ ಅನ್ವರ್ ತೈಮೂರ್
1988 - ತಮಿಳುನಾಡು - ಜಾನಕೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ್
1991 - ತಮಿಳುನಾಡು - ಜಯಯಲಿತಾ (ಮೂರು ಅವಧಿ)
1995 - ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ - ಮಾಯಾವತಿ
1996 - ಪಂಜಾಬ್ - ರಾಜೀಂಧರ್ ಕೌರ್ ಪಟ್ಟಾಲ್
1997 - ಬಿಹಾರ - ರಾಬ್ರಿದೇವಿ (ಮೂರು ಅವಧಿ)
1998 - ದೆಹಲಿ - ಶೀಲಾ ದೀಕ್ಷಿತ್
1998 - ದೆಹಲಿ - ಶೀಲಾ ದೀಕ್ಷಿತ್
2003 - ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ - ಉಮಾಭಾರತಿ
2003 - ರಾಜಸ್ಥಾನ - ವಸುಂಧರಾ ರಾಜೇ (ಎರಡು ಅವಧಿ)
2011 - ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ - ಮಮತಾ ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ
2018 - ಗುಜರಾತ್ - ಆನಂದಿ ಬೆನ್ ಪಟೇಲ್
2018 - ಜಮ್ಮು ಕಾಶ್ಮೀರ - ಮೆಹಬೂಬಾ ಮುಘ್ಲಿ
4. ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬಿಳಿಮಲೆ, 1992. ಶಿಷ್ಟ ಪರಿಶಿಷ್ಟ (ವಿಮರ್ಶಾ ಲೇಖನಗು) ಮಂಗಳೂರು : ಮದಿಪು ಪ್ರಕಾಶನ ಮಂಗಳ ಗಂಗೋತ್ರಿ ಎಚ್ಚದ ಇವರೊಲ್ಗ್ ತೂಲೆ ಪುಟ ಸಂಕ್ಯೆ 12
5. ಉಷಾರಾಣಿ ಎಸ್. 2002. ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮ'. ಮೈಸೂರು ; ರಾಗೌ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಪ್ರಕಾಶನ.
6. ವೆಂಕಟರಾವ್ ಕೋರಡ್ಕಲ್, 1943. 'ಮನೆಮದ್ದು', ಉಡುಪಿ : ನವಭಾರತ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ
7. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತಾವಧಿಡ್ 1850 ಡ್ 1915ಗ್ ಮುಟ್ಟ ನಡತಿನ ಸುರುತ ಮಹಿಳಾ ಚಳುವಳಿ ಜಾತಿ, ವರ್ಗಬುಕ್ಕೊ ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯದ ಬಗೆಟ್ ನಡತಡ್. ಎಚ್ಚದ ಮಾಹಿತಿಗಾದ್ ತೂಲೆ. https://en.wikipedia.org/wiki/Feminism_in_India
8. ಶಿವರಾಮ ಪಡಿಕ್ಕಲ್ 2001, 'ನಾಡು-ನುಡಿಯ ರೂಪಕ' ಪ್ರಸಾರಾಂಗ : ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ 1998 -
9. ಬೇಂದ್ರೆ 1931, 'ಗರತಿಯ ಹಾಡು', (800 ತ್ರಿಪದಿಲು ಉಂಡು) ಹಲಸಂಗಿ ಸಹೋದರರ ಸಂಗ್ರಹ, ಮಧುರ ಚೆನ್ನ, ಕಾಪಸೆರೇವಪ್ಪ, ಸಿಂಪಿಲಿಂಗಣ್ಣ, ಪಿ. ಧೂಲಾ ಸಾಹೇಬ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ : ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರ.
ಉಷಾ ಎಂ. 1999. ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆ, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ : ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.

* ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸಂತ ಅಲೋಶಿಯಸ್ ಕಾಲೇಜು ಮಂಗಳೂರು - 575 003.

ಸಾಧಕರೆಗೊಂಜಿ

ಒರಿಸಿರಿ

ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್

ಕೆ. ಮಹೇಂದ್ರನಾಥ್ ಸಾಲೆತ್ತೂರು ಎಂ.ಎ.

ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜನಕ್ಕೆ ಇದ್ಯೆ ಸಾದಿಗ್‌ಂದೇ ಉದಿತ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ್ಕ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ 1847ತ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಂಜಿನಾನಿ ಲಂಡನ್‌ದ 'ಕ್ಲಾಪಂ' ಪನ್ನಿ ಜಾಗೆಡ್ 'ಪೊಡೆಮಿ'ದ ಬೊಲ್ಪು ತೂಯಿರ್. ಪುಟ್ಟುದು 5 ವರ್ಷ ಆನಗನೇ ಅಮ್ಮೆರ್ ತೀರೈರ್. ಅಪ್ಪನ ಸಾಂಕನ, ಬಡಪೊತ್ತುದ ತರ್ತ್‌ಡ್ ಯಾರಂದೆ ಪೋಂಡು. ಅಪಗ ಅರೆಗ್ ಬೆರಿಸಾಯ ಆದ್ ಉಂತಿನಾರ್ ಅರೆನ ಇಷ್ಟರಾಯಿನ 'ಎಲ್ಲೆನ್ ಮೆರಿಯತ್', ಏರೇ ಆವಡ್ ತನ್ನಲೆ ಬೇನೆ ಬೆಸಪುನು ಪಟ್ಟೊನೆರೆ ಉಪಲಿಪ್ಪಿ ಇಷ್ಟೆರ್ ಬೋಡು. ಅರೆನ ಸಹಾಯೋದಾದ್ 'ಅಂಗಿ ಸನ ದಾಂತೆ ಒರ್ತಿ ಪೊಣ್ಣು ದಾದ ಬೋಡಾಂಡಲಾ ಸಾಧನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ' ಪನ್ನುನೆನ್ ಆನಿ ಜಗತ್ತಾಗ್ ತೋಜಾದ್ ಕೊರ್ಯೆರ್. ಆ ಧೈರ್ಯೋಡೇ ಒರಿಯೇ ಇಡೀ ಯುರೋಪುನು ತಿರ್ಗಿದ್ ಬತ್ತೆರ್. 1867ಟ್ 'ಫ್ರಾಂಕ್ ಬೆಸೆಂಟ್‌ರೆನ್ ಮದ್ಯೆ ಆದ್ ಲಂಡನ್‌ಗ್ ಪೋದು 'ಡಿಗ್ಲಿ' ಬೊಕ್ಕ 'ಮ್ಯಾಬೆಲ್' ಪನ್ನಿ ರಡ್ಡ್ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ಜನ್ಮ ಕೊರ್ಯೆರ್.

ಕಂಡನಿ ಬೊಡೆದಿ ನಡುತ "ಓಡಿ" ಕಡಿದ್ ಒರ್ತಿಯಾದ್ ಬದ್ದೆರೆ ಕಲ್ತ್‌ದ್ ಜೋಕ್ಲೆರ್ದೊಲಾ ದೂರಾದ್ ಬದ್ಯ್ ಕಟ್ಟೊಂಡೆರ್. ಅಪಗನೇ ಆರ್ ಕಿನ್ಯ ಕಿನ್ಯ ಕತೆಕ್ಲೆನ್, ಲೇಖನೊಲೆನ್, ಜೋಕ್ಲೆಗಾದ್ ಬೂಕುಲೆನ್ ಬರೆವೊಂತೆರ್. 'ಮಣ್ಣಾಡ್ ಪುಟ್ಟಿ ಬೊಕ್ಕ ಪುರಿಯಾದ್ ಸೈಯಂದೆ ಅತ್ತೊಸಾದ್ (ಅಶ್ವತ್ಥ) ನಾಲ್ ಜನೊಕು ಉಸುಲಾವೊಡು' ಅಪಗ ಜನಮಂದೆ ಅವೆಟ್ ದೇವರೆನ್ ತೂಪೆರ್. ಪೊಣ್ಣು ಅಣ್ಗೆ ವಿರೋಧಿಯತ್ತ್, ನಮ ಲೆಕನೇ ಅಲೆಗ್ಲಾ ಬದುಕುಂಡು ಪನ್ನುನೆನ್ ಮದಪುನಗ ನೇರ್ಪು ಪುಟ್ಟಾಯೆರೆಂದೇ ಒಂಜಿ ಶಕ್ತಿ ಉದಿತ್ ಬರ್ಪುಂಡು. ಅಂಚಿ ಬೊಲ್ಪುದ ಒರುವಾದ್ ತೋಜಿದ್ ಬತ್ತೆನಾರ್ ಅನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್. ಪೊಂಜನಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕ್‌ಗಾದ್, ಪೊಂಜನಕ್ಕೆ ಇದ್ಯೆಗಾದ್, ಜಾತಿದ ಮರ್ಲ್ ದೂರ ಮಲ್ಪೆರೆ, ಪೊಸ ಪಟ್ಟುಗೊಂಜಿ 'ಸೂತ್ರಕಟ್ಟ್' ಮಲ್ಪೊನೆರೆ, ಕಮ್ಮಿ ಸಂಬಳದ ಬಂಗದ, ಕೂಲಿ ಬೇಲೆದ ಬಡವರೆಗ್ ನ್ಯಾಯ ದೆತ್ತ್ ಕೊರ್ಯರೆಂದೇ ಪುಟ್ಟಾದ್ ಬತ್ತೆನಾರ್ ಆನಿ ಪಂಡ ತಪ್ಪಾವಂದ್. 'ನರಮಾನ್ಯ ನೊಟ್ಟುಗು ಸಮಾಜದ ಬುಳೆಚಿಲ್, ಸುದಾರ್ಮಲು ಬತ್ತಂಡ, ಸಮಾಜೊಡು ಮಿತ್ತ್ ತಿರ್ತ್ ಪನ್ನಿ ಏದಬೇದ ದೂರಾವೆರೆ ಸಾಧ್ಯ. ಈ ಇಚಾರೊಲೆನ್ ಚಾವಡಿದ ಮಿತ್ತುಂತುದು ಭಾಷಣೊಡು ಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ಮುಟ್ಟಾವೊಂತೆರ್. ಅರೆನ ಪಾತೆರದ ತೂಕ ತೂದು ಜನಮಂದೆದ ಕೈಕುಲು ತನ್ನಾತಿಗ್ ತಾಟಿ ಬೊಟ್ಟೊಂತ. 'ಬೆನ್ನುನ ಕೂಲಿ ಬೇಲೆದಕ್ಕೆ ಕುಟುಮದಕ್ಲು ನಂಕೇತ್ ಜೋಕ್ಲು ಬೋಡಿನಿನೆನ್ ನಿರ್ಧಾರ ಮಲ್ಪೆರೆ, ಆಲೋಚನೆ ಮಲ್ಪೆರೆ ತಾಕತ್ತ ಪಡೆನೇಟ ಅಕ್ಲೆ ಬದ್‌ಕ್‌ಡ್ ಸಂತೋಸು ಬರೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಚ್ಚೆ ಪಂಡಿನ ಆನಿ ಕುಟುಮೊನು ಎಂಚ ಎಲ್ಯ ಮಲ್ಪೊನೊಲಿಂದ್ ಅರೆನ ಬೂಕುಲೆಡ್ ಅವೆಕೊಂಜಿ ಸಾದಿ ತೋಜಾದ್ ಕೊರ್ತೆರ್. ಮಲ್ಲ ಮಲ್ಲ ಸಾಗೋಳಿ ಭೂಮಿದಕ್ಲೆಡ ಬಡವೆರೆಗಾದ್ ಪೊಂಬಾರ್‌ಟ ಮಲ್ತಿನ ಆನಿ ಅಕ್ಲೆನ್ ಎದುರು ಪಾಡೊಂದು ಬರವು ಸರವುಲೆನ್ ಬರೆಯೆರ್, ಭಾಷಣೊಲೆನ್ ಮಲ್ಪೆರ್. ಆಣ್ ತನ್ನ ತಪ್ಪುನು ಮದೆಕ್ ಉಂತಾಯೆರೆ ಒಂಜಿ ಪೊಣ್ಣು ಆಯಡ್ ಉಸಾರಾದ್ ಆಯೆ ಮಲ್ತಿನ ತಪ್ಪುನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಲ್ತಂಡ ಪೊಣ್ಣುನ್ ಮೂಲೆಡ್ ದೀಪೆರ್. ಅಪಗ

ಆಣ-ಪೊಣ್ಣುನ ನಡುತ ಸಮಾನತೆ ಓಲುಂಡು?

ನರಮಾನಿ ಗೇನ ಬುಳೆವೊಂದು ಬತ್ತಿಲೆಕ ಆಯನ ಚಿಂತನೆದ ಕಿರಮೊ ಎತ್ತೇಸೊ ಆವೊಂದು ಪೋಪುಂಡು. ಬಡವೆರೆ ಬೇನೆ ಬೆಂಗೆಗ್ ಬೆರಿತಾಂಗಾಯಿಗ್ ಆನಿಗ್ 'ಸಮಾಜವಾದಿ' ಜಾರ್ಜ್ ಬರ್ನಡ್ ಶಾರೆನ ಪೊಲಬಾಂಡ್. ಇನಿತಲೆಕನೆ ಬೇಲೆ ದಾಂತಿ ಜನೊಕ್ಲು ಉಗ್ರವಾದಿಲಾಪಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗ್ ಎತ್ತದಿತ್ತಂಡ್ ಆ ಸಮಾಜ. ಅಪಗ ಬಡವೆರೆ ಪರವಾದ್ ಉಂತನಾರ್ ಆನಿ. 1887ಟ್ 'ಟ್ರಿಫಲ್ ಫರ್' ಚೌಕೊಡು ಪೊಂಬಾರ್‌ಟ ಮಲ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಪೊಲೀಸ್‌ದಕುಲು ಜೈಲ್‌ಗ್ ಪಾಡ್‌ಗ ಬಡವೆರೆಗ್ ನ್ಯಾಯ ದೆತ್ತ್ ಕೊರೆ ಬಂಗ ಬತ್ತೆನಾರ್ ಆನಿ. ಏಪಲಾ ಬಡವೆರೆ ಪರವಾದಿಪ್ಪಿ ಆರ್ ಬೇತೆ ಪೊಂಜನಕ್ಲೆಲೆಕ 'ಪುಟ್ಟುರ್ದು ಸೈನೇಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಡ್ ರಾಜಿ ಮಲ್ಪೊಂದು, ಪಿಂದಾಣಿಕೆಡ್ ಒಂದಾಣಿಕೆ ಮಲ್ಪೊಂದು' ಒಡ್ಪೊಂದು ಪೋಯಿನಾರತ್ತ್. ಲಂಡನ್‌ದ ಒಂಜಿ 'ಸೂತಪಟ್ಟಿಗೆ'ದ ಕಂಪೆನಿ ಕಮ್ಮಿ ಸಂಬಳೊಗು ಜವಂದಿ ಪೊಂಜನಕ್ಲೆನ್ ಬೇಲೆಗ್ ದೀವೊಂದು, ಅಕ್ಲೆಗ್ ಆ ರಾಸಾಯನಿಕೊಡು ಎಲು ತರೆವುನ ಸೀಕ್ ಬನ್ನಗ, ಅಕ್ಲೆಗ್ ಬೆರಿಸಾಯ ಆದುಂತುದು, ಆವೊಂಜಿ ಪೊಂಜನಕ್ಲೆ ಕೂಟ ಕಟ್ಟೆದ್ ಎಡ್ಡೆ ಸಂಬಳ, ಎಡ್ಡೆ ಸವಲತ್ತದ ಬದ್ಯ್ ತಿಕ್ಕೆರೆ ಸಹಾಯ ಮಲ್ಪೆರ್. ಅರೆನ ಪೊಂಬಾರ್‌ಟೊಗು ಜನ ಮಂದೆದ ಬಲಲ ತಿಕ್ಕಂಡ್. ಈ ಪೊಂಬಾರ್‌ಟದ ಗೆಲ್ಪು 'ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಮಾಜವಾದದ ಕಡೀರ ವರ್ಸೊಲೆನ ಮಲ್ಲ ಪಜ್ಜೆ'ಯಾದ್ ನೆಗೆತ್ ತೋಜುಂಡು.

ಏಪ ಒರ್ತಿ ಚೌವಂದಿ ಪೊಣ್ಣು ನಡೀರ್ಲೆಗ್ ಒರಿಯೇ ಸಾದಿಡ್ ನಡತ್ ಪೋಯೆರೆ ಆಪುಂಡೋ ಅಪಗ ಅಲೆಗ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತಿಕ್ಕಲೆಕ. ಇದಮುಟ್ಟಿ ಅವು ಅಲೆಗ್ ಸಾಧ್ಯ ಅತಿಜಿ. ಸಮಾಜವಾದದ ಪೊಲಬಿಪ್ಪುನಗನೇ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರೆಗ್ 'ಮೊರಿಸ್' ಪನ್ನುನಾರ್ದ್‌ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದದ ಪೊಲಬಾಂಡ್. ಅರೆಗ್ ಇಷ್ಟರಾಯಿಬೊಕ್ಕ ಅನಿ' ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದ'ದ ಪರವಾದ್ ಬರೆಯೆರೆ, ಚಾವಡಿಲೆಡ್ ಪಾತೆರೆರೆ ಸುರು ಮಲ್ಪೆರ್. 'ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ವಾದಿ'ಲೆನ್ ಸೇರೊನ್ನ ಅನಿ ಅಡೆಮುಟ್ಟಿ

ಸಂಸತ್ತಿಗೆ ಪೊಗ್ಗರೆ ಪೊಂಜನಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಆವಂದಿನೆನ್ ಸಾಧ್ಯ ಆಪುಲೆಕ ಮಲ್ತ್ ಬುಡಿಯೆರ್. ಮಾರ್ಕ್ವಾದದ ಬುಳೆಚೆಲ್ ರ್ವಾದ್ ಆರ್ ಲಂಡನ್ದ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡು ಓಟುಗುಂತ್ಯೆರ್. ತರೆಕೊಂಜಿ ಕೆಂಪುಡ 'ನಾಡೆನ್' ಕಟ್ಟೊಂದು "ನನ ಬಡವುಡ ಜೋಕ್ಲೆಪ್ಪುನ ಬೊಡ್ಡಿ" ಪಂಡ ಬಡಪೊತ್ತು ಮಾಜಿದ್ ಪೋಪುಲೆಕ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ರೀತಿಡ್ ಆರ್ ಆಲೋಚನೆ ಮಲ್ತೆರ್, ಸಾದಿ ಸಾದಿದ ಬರಿಟ್ ಅಕ್ಷೆನ ಪರವಾದ್ ಭಾಷಣ ಮಲ್ತೆರ್, ಪೊಂಬಾರ್ಟ ಮಲ್ತೆರ್. ಈ ಪೊಂಬಾರ್ಟೋಗ್ಲಾ ಜನಮಂದೆ ಬೆರಿಸಾಯದುಂತ್ಯೆರ್. 'ಪೊಂಜನಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷೆ ಹಕ್ಕ್ಲೆನ್ ಒರ್ತೊನೆರೆ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಕೆಲಸೊಗು ಒತ್ತು ಕೊರೊಡು; 'ಆಣ್ ಪೊಣ್ಣು ಪನ್ನಿ ಏದ ಬೇಧ ಮಲ್ಪಂದೆ, ಎಡ್ಲೆ ಭಾವನೆಡ್ ಕೆಲಸ ಮಲ್ತಂಡ, ಅವ್ಲು ಮಾನವೀಯತೆದ ಸಮಾನತೆ ನಮನ್ ಎಡ್ಲೆ ಸಾದಿಗ್ ಜೋಕ್ಲೆಗಾದ್ 'ಜೋಕ್ಲೆ ಸಾಲೆದಿಲ್' (ಹಾಸ್ಟೆಲ್), ನಿರೆಲ್ದ ಮಾಡಡಿ (ವಸತಿ) ಮಲ್ತ್ ಕೊರ್ಯೆರ್. ಆರ್ ಒಂಜಿ ಊರು, ಒಂಜಿ ದೇಸೊಗು ಸೇರ್ನ ಮಾನವತಾವಾದಿಯತ್ತ್ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ತರೆ ತಗ್ಗಾದ್ ಬೆರಿ ಬಗ್ಗಾದ್ ಪುಡ್ಯ ಪಾಡೊಡಾಯಿನ ಮಲ್ಲ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕಿ. ಅರೆನ ಬೆನ್ನಿ ತೂನಗ, ಒತ್ತೊರ್ತಿಯಾದ್ (ಏಕಾಂಗಿ) ಬಡವೆರೆ ಚಾಕಿರಿ ಮಲ್ಪುನೆನ್ ತೂನಗ ನಂಕ್ 'ಅಪ್ಪೆ ತೆರೆಸಾ' ನೆನವರಿಕೆಗ್ ಬರ್ಪೆರ್. ಮಹಾನ್ ಕವಿ ಕುವೆಂಪು ಪಂಡಿನ 'ವಿಶ್ವಮಾನವ' ಕಲ್ಪನೆ ಕಣ್ಣೆದುರು ಬರ್ಪುಂಡು. ಅಡಿಗಿರ್ನ್ 'ಇರುವುದಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು, ಇರದುದರಡೆಗೆ ತುಡಿವುದೆ ಜೀವನ' ಪನ್ನಿ ಸಾಲ್ದ ನೆಂಪಾಪುಂಡು.

'ತನ್ನಂಚಿ ಒಂಜಿ ಜೀವೊನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕನಯೆರೆ ಒಂಜಿ ಪೊಣ್ಣುಗ್ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ' ಅಂಚಾದ್ ಪೊಣ್ಣು ಆಣ್ಗ್ ಸೃಷ್ಟಿದ ಒರುವಾದ್ ತೋಜಿದ್ ಬತ್ತಲ್. ಅಂಚಿನ ಪೊಣ್ಣುನ ಉಡಲ್ಗ್ ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ ಇತ್ತ್ಂಡ ಉಡಲ ಪೊರ್ಲು ಮೆನ್ನೆರೆ, ಕಣ್ಣೆಡ್ ಬೊಲ್ವಾಯೆರೆ, ಮೋನೆಡ್ ಐಸ್ರಾದ್ ತೋಜೆರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ವಾಸನೆ ಬೋಡು. ಪ್ರಾಯ ಕಿರಿಲೆಕ ಉಡಲ್ ಅಂಚಿಗ್ ಮಾಲೊಂದು ಪೋಪುಂಡು. ಅಂಚಿನವೇ 'ಆಧ್ಯಾತ್ಮ' ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ರೆನ್ನಾ ತನ್ನಂಚಿ ಒಯ್ತೊಂದ್. ಅಂತರಂಗ ಸುದ್ದೊಗು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಬೋಡು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಕೃತಿಕ್ಷೆನ್ ಆನಿ ಜಾಸ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಓದೊಂದು ಪೋಯ್ಲೆಕ 'ಮಾರ್ಕ್ವಾದ' ಅರೆರ್ನ್ ದೂರಾವೊಂದು ಪೋಂಡು. 1893ಕ್ ಸುರುಕಾದ್ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಜೇರ ಆಯಿನ, ಕಡಲಾಯಿನ ಭಾರತೊಗು ಕಾರ್ ದೀನ ಅನಿ 1933ಟ್ ತನ್ನ ಉಸುಲ್ ಉಂತುನೇಟ ಬಡತನ ನಿವಾರಣೆಗಾದ್, ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೊಗಾದ್ ಪೊಂಬಾರ್ಟ ಮಲ್ತಿನಾರ್. ಭಾರತದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮೊಗು ತರೆ ತಗ್ಗಾಯಿನ ಅನಿ ವಾರಾಣಾಸಿಡ್ ಜೋಕ್ಲೆಗಾದ್ ಒಂಜಿ ಸಾಲೆ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್. ಅವ್ಲು ಜೋಕ್ಲು ಸನ್ಯಾಸಿಲೆಕ ಬದ್ಕೊಂತೆರ್. ದಿನತ 90 ನಿಮಿಷ ಆರ್ ಅಲ್ಪ ಧ್ಯಾನ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಲ್ತೊಂತೆರ್. ಜಗತ್ತದ ಮಾತಾ ಕಡೆಟ್ ಪದ್ವೆಪ್ಪುನ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಗ್ರಂಥೊಲೆನ್ ಓದ್ ತೆರಿನ ಅನಿ ಸಮಾಜೊನು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮೊರ್ಪು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಂಚಿ ಕನಯೆರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಬತ್ತೆರ್.

ಪೊಸ ಪೊಸ ವಿಜ್ಞಾನ ಬೂಕುಲೆನ್ ಓದಿನಾರ್ ಆರ್. ಕಾಲೇಜಿಲು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಒಂಜಿ ಭಾಗ ಆದಿಪ್ಪೊಡು ಪನ್ನಿ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರೊಗು ಅನಿ ಅಂಚನೆ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಹಿಂದೂ ಕಾಲೇಜ್‌ದ ಮಾಮಲ್ಲ ಪದುಕೆರ್ ಒಪ್ಪಿಯೆರ್. ಅಂಚನೇ ಅನಿ 'ನ್ಯೂ ಇಂಡಿಯಾ' ಪನ್ನಿ ಪತ್ರಿಕೆದ ಸಂಪೊಲಿಗಿದಾರಾದ್ಲಾ ಬೆನ್ನಿ ಮಲ್ತೆರ್.

ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇರ್ನ್ ಅನಿ 1917ಟ್ ಒಂಜಿ ವರ್ಷದ ಮಟ್ಟಿಗ್ 'ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್'ದ ಗುರ್ಕಾರ್ಡಿಯಾದ್ ಆಯ್ಕೆ ಆಯಿನವು ಅರೆನ ಬದ್ಕದ ಭಾರೀ 'ಪುಗಾರ್ತೆದ ಕಾಲ' ಪಂಡ ತಪ್ಪಾವಂದ್. ಅಂಚನೇ ಆರ್ ತುತ್ತ್ಯೆತ ಗಲಸೊಂತಿನಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದನೆ. ಐರಿಷ್ ಪೊಂಜೊವ್ ಪನ್ನಿ ಪರ್ಮ ಇತ್ತ್ನ ಅನಿ, ಬೇತೆ ದೇಸೊದ ಪೊಂಜೊವ್ ಒರ್ತಿ ಈ ದೇಸೊದ ಮಲ್ಲ ಪಟ್ಟಿ ಏರುನ ಮುಕಾಂತ್ರ ನಮಕ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಮುಟ್ಟಿ ಆಯೆರ್. ಅರೆಡ್ಲೆ ಸಂಘಟಕಿಯಾಯಿನೆರ್ವಾದ್ ರಾಜಕೀಯೊಡು ಅರೆಗೆಡ್ಲೆ ಸಾಧನೆ ಮಲ್ತೆರೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಂಡ್. ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಜೋಕ್ಲೆಗಾದ್ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆನ್ ಉದಿಪನ ಮಲ್ತೆರ್. ಅವು ಮಣ್ಣೆದ ಗೋಡೆದವಾದಿತ್ತ್ಂಡ್. ಆರ್ 1933ಟ್ ಕರಿದ್ ಪೋಯಿ ಬೊಕ್ಕ ಅರೆನ ಒಟ್ಟು ಬೆನೊಂತ್‌ನಕುಲು 'ಹ್ಯಾಪಿ ವ್ಯಾಲಿ' ಶಾಲೆನ್ ಉದಿಪನ ಮಲ್ತೆರ್ ದುಂಬು ಅರೆನ ನೆಂಪುದಾದ್ ಆ ಶಾಲೆಗ್ 'ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿಲ್ ಶಾಲೆ'ಂದ್ ಪಿರ ಪುದರ್ ಬದಲ್ತೆರ್. 1977ಟ್ 'ಬೆಸೆಂಟ್ ವುಮೆನ್ ಕಾಲೇಜ್' ತಾಪನೆಯಾಂಡ್. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಕನತಲೆಕನೆ 'ಬಡಪತ್ತುಡು ಬದ್ಕೊಂದಿಪುನ, ಕಾಸ್ದ ಬಂಗಡುಪುನ, ಸಮಾಜೊಡು ಪಿರ ಬೂರ್ವನ ಕುಟುಮ ಸಮುದಾಯದ ಪೊಂಜೊಕ್ಲೆಗ್ ಎಡ್ಲೆ ಇದ್ದೆ ಕೊರ್ಪು, ಸಮಾಜೊಡೊಂಜಿ ಎಡ್ಲೆ ಬದ್ಕ ಕೊರ್ಪುನ ಕಜ್ಜೊನು ಈ ಕಾಲೇಜ್ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನವು ಪರ್ಮದ ಇಚಾರ.

ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಒರ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಅತ್ತ್. ಆರ್ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿ. 'ಕರವುನಿ ಸರ್ರೊ, ಒರಿವುನಿ ಕೀರ್ತಿ' ಪನ್ನಿನೆಕ್ ಮೂರ್ತ ರೂಪ ಆರ್. ಆರ್ ದೀವೊನ್ನ ಮಲ್ಲ ಸಾಧನೆದ ನೋಟ, ಆರ್ ತೆರಿಯೊನ್ನ ದೇವೆರೆ ಸಾನೊ, ತತ್ವಜ್ಞಾನ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರ್ಮದ ಕನ ಅರೆನ್ ಭಾರತದ ಚರಿತ್ರೆಡ್ ದಂತ ಕತೆ ಮಲ್ತೊಂಡ್. ಪೊಂಜನಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕ್ಗಾದ್, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬರವುಲೆನ್ ಬರೆಯಿನ ಆರ್ ಪೊಂಬಾರ್ಟೊಡು, ಚಾವಡಿದ ಮಿತ್ರ ಪಾತೆರೊ, ಭಾಷಣೊಡು ಪುಗಾರ್ತೆ ಪಡೆಯಿನೊಟ್ಟುಗು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಲ್ತಿನ ಜಾಗತಿಕ ಮಹಿಳಾ ಸಾಧಕಿ. ಅಂಚಿನ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ನನೊರ ಉದಿತ್ ಬತ್ತ್ದ್ ಪೊಂಜೊನಕ್ಕೆಗ್ ಧೈರ್ಯ ಕೊರ್ಪುನ ಬೇಲೆ ಮಲ್ಪಂಡ್‌ಂದ್ ನಮ್ಮ ಆಸೆ.

* ಲೇಖಕಿರ್ ಕವಿ-ಸಾಹಿತಿ-ವಿಮರ್ಶಕಿರ್-ತುಳು/ಕನ್ನಡ, ಗುರ್ಕಾರ್: ತುಳು ಒರಿಪುಗ ಅಂತರ್ಜಾಲ. ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿ ಸದಸ್ಯರ್.

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮದಿ ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್

ಡಾ. ಕಿಶೋರ್ ಕುಮಾರ್ ರೈ ಶೇಣಿ

“ಸೂರ್ಯ ಮುರುಂಗಿಯೆರೆನೇ ಸಾಧ್ಯ ಇಜ್ಜೆ” ಪನ್ನಿ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯನ್ ಪತೊಂದು ಇತ್ತ್ನ ಪರದೇಶಿಲಾಯಿನ ಬ್ರಿಟಿಷರೆನ ನೆಲಟ್ಟೇ ಪುಟ್ಟಿನಾರ್ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್. ನಮ್ಮ ಭವ್ಯ ಭಾರತೊನು ದಾಸ್ಯ ಪನ್ನಿ ಸಂಕಲೆಡ್ ಕಟ್ಟೆಡ್ ಇತ್ತ್ನ ಆ ಬ್ರಿಟಿಷರೆನ್ ಭಾರತ ದೇಸೊರ್ದು ಪಿದಾಯಿ ಕಡಪುಡೊಡು ಪನ್ನಿ ಇರಾದೆಡ್ ಭಾರತೊದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮೊದ ಪುಡಿನ್ ಪತೊಂದಿನ ಮಸ್ತ್ ಜನಕುಲೆಡ್ ಈ ಅಪ್ಪೆಲಾ ಒರ್ತಿ, ರಾಜಕೀಯ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ತಾತ್ವಿಕ ಬೊಕ್ಕ ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರೊಲೆಡ್ ತನನ್ ತಾನ್ ತೊಡಗಾದ್ ನರಮಾನಿನ ಸೇವೆಗಾದ್ ಅಯಿಟ್ಟ್ ಲಾ ಭರತೊ ದೇಸೊದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮೊಗಾದ್ ಬೊಕ್ಕ ಪೋಣ್ಣ ಪೊಂಚೊವುಲೆನ ಸರ್ವತೋಮುಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾದ್ ಅರೆನ ಇಡೀ ಜೀವಮಾನೊನು ತರೆತ್ತಿ ಪುಣ್ಯ ಚೇತನನೇ ಡಾ| ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್.

ಡಾ| ಡಬ್ಲ್ಯೂ. ಡಿ. ಪಿ. ವುಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಎಮಿಲಿಮೊರಿಸ್ ಮೊಕುಲೆನ ಮಗಳಾದ್ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1, 1847ಟ್ ಅಯರ್ಲೆಂಡ್ ಪುಟ್ಟಿರ್ ಅಮ್ಮೆರ್ ಬೇಲೆಡ್ ಡಾಕ್ಟರ್. ಆಂಡ ಆ ಬೇಲೆನ್ ಮಲ್ಪಂದೆ ಆರ್ ಬೇರಾಡೇ ತನನ್ ತಾನ್ ತೊಡಗಾವೊಂಡೆರ್. ಅಮ್ಮೆರೆ ಸುಧಾರಣೆದ ಬಗೆಟ್ ಬಾರಿ ಮೋಕೆ ಇತ್ತಿನಾರಾಂಡ ಅಪ್ಪೆ ಪ್ರಗತಿಡ್ ಮೋಕೆ ದಿನಾರ್. ಮೊಕಲೆನ ವಿಚಾರೊಲೆಡ್ ಪ್ರಭಾವ ಪಡೆಯಿನಾರ್ ಅನ್ನಿ. ಅಂಡ ಆರೆನ್ ಐನ್ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯೊದಪಗ ಆರ್ ಅರೆನ ಅಮ್ಮೆರೆನ್ ಕಳೆವೊಂದು. ಆ ಬೇನೆನ್ ಮರಪ್ಪನೆಕ್ ದುಂಬೆ ಅಣ್ಣನಲಾ ಕಳೆವೊಂಡೆರ್. ಉಂದು ರಡ್ಡಲಾ ಆರೆನ್ ಮನಸ್ಸಗ್ ಬಾರಿ ಬೇನೆನ್ ಕೊಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ಅನ್ನಿ ಒಂಜಿ ರೀತಿದ ಭಾವಜೀವಿದಲೆಕ ಕಲ್ಪನೆದ ಲೋಕೊಡೇ ತಿರುಗುನಾರಾದ್ ಪೋಯೆರ್.

ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನ ಪೊರ್ತುಡೇ ಚರ್ಚೆದ ಧರ್ಮ ಬೋಧನೆ ಮಲ್ಪುನ ಫ್ರಾಂಕ್ ಬೆಸೆಂಟ್ ಪನ್ನಿ ಜವನ್ನನ ಗುರ್ತ ಆಂಡ್. 1867ಟ್ ಅನ್ನಿನ ಮದಿಮೆ ಆಯನ ಒಟ್ಟುಗೇ ಆಂಡ್. ರಡ್ಡ್ ಜನಲಾ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿನಕುಲು. ಅಂಡ ರಡ್ಡ್ ಜನತ್ತ ವಿಚಾರಲಾ ರಡ್ಡ್ ಮೆಯಿಟ್ಟಿ ಪರತೊಂದು ಪೋಯೆರೆ ಸುರು ಆಂಡ್. ಅನ್ನಿ ಮದಿಮೆದ್ ಬೊಕ್ಕ ಅರೆನ ಕಂಡನಿನ ಇಲ್ಲದ ಪುದರ್ ಅನ್ನಿನೊಟ್ಟುಗು ಸೇರ್ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಆಯೆರ್.

ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಮಸ್ತ್ ಬರವುಲೆನ್, ಬೂಕುಲೆನ್ ಬರೆಯೆರ್, ಸಮಾಜ ಸೇವೆ, ಬರವು ಉಂದತ್ತ ನಡುಟ್ಟಿ ಉಪ್ಪುನಗನೇ ಅನ್ನಿ ರಡ್ಡ್ ಜೋಕುಲೆನ ಅಪ್ಪೆಲಾ ಆಯೆರ್. ಫ್ರಾಂಕ್ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಿಬಸೆ ಪನ್ನಿ ಜಾಗಡ್ ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದ ಬೋಧಕೆ ಆದ್ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಇತ್ತೆರ್. ಆ ಜಾಗೆಡ್ ಮಸ್ತ್ ಜನ ಒಕ್ಕಲ್ ದಕುಲು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕೆರ್, ಬಾರಿ ಬಂಜ ಜನಕುಲು ಪೂರ ಇತ್ತೆರ್. ಮೊಕುಲೆಗ್ ಧರ್ಮದ ಮಿತ್ತ ಬಾರಿ ಭಕ್ತಿ ಬೊಕ್ಕ ನಿಷ್ಠೆ. ಆಂ ದೇವರೆಗ್ ಮಾತ್ರ ಅಕ್ಷಿನ ಮಿತ್ತ ಕರುಣೆ ಪನ್ಪುವು ಇಜ್ಜಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ದೇವರ್ ಧರ್ಮದ ಮಿತ್ತ ಅವಿಶ್ವಾಸ ಪುಟ್ಟರೆ ಸುರು ಆಂಡ್. ಈ ವಿಚಾರೊನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದಿಲೆನ ದುಂಬು ದೀಯೆರ್. ಆಂಡ ಅಯಿರ್ಡ್

ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ವಾ ರೀತಿದಲಾ ಸಮಾಧಾನ ತಿಕ್ಕಜಿ. ಅಯಿರ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ದೇವರ್, ಧರ್ಮೊಗು ಸಂಬಂಧವಾಯಿನ ಕಾರ್ಯೊಲೆಡ್ ಪಾಲ್ ದೊತೊನುನೆನ್ ಬುಡ್ಡ್ ಬುಡಿಯೆರ್. ದೇವರ್, ಧರ್ಮ ಪಂಡ ದಾದ ಪನ್ಪುನೆತ ಬಗೆಟ್ ಅರೆನ ತೀರ್ಮಾನ ಎಂಚಿನವು ಪನ್ಪುನೆನ್ ಬೂಕುದ ಒರುಟ್ಟು ಬರೆಯೆರ್. ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಾಂತಿದ ನಿಲೆಟ್ ಬರೆಯಿನ ಈ ಬೂಕುಲು ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ದಿಂಜಿದಿನ ಸಮಾಜಡ್ ಬಾರಿಮಲ್ಲ ಬಿರುಗಾಳಿನೇ ಲಕ್ಕಾಂಡ್ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಪಾಡ್ ಒಂಜಿ ಧರ್ಮದ ಉಪದೇಶ ಮಲ್ಪುನಾಯಗ್ ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿ ಬುಡಿದಿ ದಾಯೆ? ಲೆನ್ ದಾಯೆ ಬುಡಿಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ? ಪಂಡ್ ಅರೆನ ಕಂಡನಿಡ ಕೇನಿಯೆರೆ ಸುಲು ಲ್ತದ್, ಕಂಡನಿ ಬೇಲೆ ಬೆನ್ಪುನ ಜಾಗೆಗೇ ಪೆಟ್ ಪಾಡಿಯೆರ್ ಸುರುಪತ್ತೆರ್. ಫ್ರಾಂಕ್ ಧರ್ಮೊಂದರೆನ ಒಟ್ಟುಗು ಸೇರ್ದ್ ತಾನ್ ಬಯಕ್ದ್ ಕೈಪತ್ತಿನ ಬುಡಿದಿ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ 23 ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯೊಡು ಕೈ ಬುಡಿಯೆ.

ಫ್ರಾಂಕ್ ಬುಡಿಯೆ ಪಂಡ್ ಅನ್ನಿ ದಾಲಾ ಅಸ್ಕರ್ಡ್ ಪೋಯಿಜೆರ್. ಅಪ್ಪೆನೊಟ್ಟುಗು ಲಂಡನ್ ಗ್ ಪೋಯೆರ್. ಕರ್ವೇ (Karvey) ಪನ್ನಿ ದಂಪತಿಲೆನ್ ನಿರೆಲ್ಡ್ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನೊಗು ಪಜ್ಜೆ ದೀದ್ 1874ಟ್ (Free thought society) ಸೇರ್ದ್ ಪೊಂಚೋವುಲೆನ್ ಸ್ಥಾನಮಾನ ದಾದ ಪನ್ನಿ ವಿಷಯದ ಮಿತ್ತ ಭಾಷಣ ಮಲ್ತೆರ್. 1889ಟ್ ಸರ್ವಸಮತಾ ಭಾವವಿಶ್ವಬಂಧುತ್ವದ ತತ್ವಲೆನ್ ಪ್ರತಿಪಾದೆ ಮಲ್ಪುನ ಥಿಯೋಸೋಫಿಕಲ್ ಸೋಸೈಟಿದ ಸದಸ್ಯೆ ಆದ್ ಜಗತ್ತದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗ್ ಪೋದ್ ಮಾನವೀಯತೆದ ಪ್ರತಿಪಾದಕಿ ಆಯೆರ್. 1897ಟ್ ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿ ಪಂಡ್ ಪುದರ್ ದೆತೊಂದಿನ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಬ್ರಾಡಲೆರೆನ ಗುರ್ತ ಆದ್ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಸಮಾಜ ಪ್ರೇಮಿ ಆದ್ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸ ಮಲ್ತೆರ್. National reformer ಪತ್ರಿಕೆಡ್ ಉದ್ಯೋಗ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಕಾರ್ಮಿಕರೆನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಕ್ ಲೆನ ಮಿತ್ತ ಬೊಲ್ಪು ಬೂರುನಂಚಿನ ಬರವುಲೆನ್ ಬರೆಯೆರ್. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ‘ಲಿಂಕ್’ಪನ್ನಿ ವಾರಪತ್ರಿಕೆನ್ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್. ಉಂದು ಬಡವೆರೆನ್, ದೀನದಲಿತರೆನ

ತೋಷಣೆಲೆನ್ ಪಿದಾಯಿ ಕೊನೆಯರೆ ಸುರು ಆಂಡ್. ಆರೆನ ಭಾಷಣೊಲೆಡ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘೋಲೆನ ಸಂಘಟನೆ ಮಲ್ಪುನೆಟ್ ಲಾ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಕಾರ್ಮಿಕರೆನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿ ಕಾಪೆರೆ ಬೋಡಾದ್ ಬಾರಿ ಪುನೆಯೆರ್.

1893ಟ್ ಥಿಯೋಸಾಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿದ ಮೂಲಕವಾದ್ ಭಾರತದ ಈ ಪುಣ್ಯ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕಾರ್ ದೀಯೆರ್. ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ತೊಟ್ಟಿಲ್ ಆಯಿನ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ನಿಲೆ ಉಪ್ಪುನ ಭರತ ಖಂಡ ವಿಸೇಸವಾಯಿನ ಒಯ್ಲಾಗ್ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ತಿಕ್ಕೊಂಡೆರ್. ಉಂದು ಪವಿತ್ರಭೂಮಿ ಎನ್ನ ಅಪ್ಪೆ ನಾಡ್ ಪಂಡ್ ಪಂಡೊಂಡೆರ್. ಹಿಂದುಲೆನ ಪವಿತ್ರ ಕೇಂದ್ರವಾಯಿನ ಬನಾರಸ್ (ಕಾಶಿ) ಡ್ ಆರ್ ನಿಲೆ ಆಯೆರ್. ಮಸ್ತ್ ಪುಣ್ಯ ಜಾಗೆಲೆಡ್ ಪೋಯೆರ್ ಧರ್ಮಗುರುಕುಲೆಗ್ ತಿಕ್ಕದ್ ಪಾತೆ-ರಿಯೆರ್. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಸಮಾಜಗ್ ಸೇರ್ದ್ ಭಾರತದೊ ಸಂಸ್ಕೃತಿಲೆನ ಪ್ರಚಾರ ಮಲ್ತೆರೆ ಸುರುಮಲ್ತೆರ್. ಭಾರತ ದೇಸದ ಸಂಸ್ಕೃತಿನ ಎನ್ನವುಂದು ತೆರಿಯೊಂದು ಆರ್ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ದೀಕ್ಷೆನ್ ದೆತೊಂಡೆರ್. ಬೊಲ್ಪು ಸೀರೆ ತುತ್ತದ್ ಕುಂಕುಮ ದೀದ್ ಭಾರತೊದ ಪೊಂಜೊವು ಆಯೆರ್.

1898 ಬನಾರಸ್ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪುಟ್ಟೆರೆ ಉಂಬೆರೆನ ಸಾಧನೆಡ್ ಬಾರಿಮಲ್ಪು. 1904ಟ್ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ Central Hindu girls School ಪನ್ನಿ ಸಾಲೆನ್ ಸುರುಮಲ್ತೆ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕುಲೆಗ್ ವಿದ್ಯೆ, ಅಟಲ್, ಸಂಗೀತ, ಪೊಲಿಗೆ, ನಲಿಕೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಂಚ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ವಿಸಯನ್ ತೆರಿಪಾಲುನಬೇಲೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಪೊಂಜೊವುಲೆನ ಪ್ರಗತಿ ಆಯಿಜಿಂಡ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರ ಆವಂದ್ ಪನ್ನುನವು ಆರೆನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆದ್ ಇತ್ತಂಡ್.

1907ಟ್ ತಿಯೋಸಾಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿದ ಗುರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಯೆರ್. ಆ ಪೊರ್ತುಡು ಭಾರತ ದೇಸೊಡು ಆವೊಡಾಯಿನ ಸಮಾಜಮುಖಿ ಆಯಿನ ಮಸ್ತ್ ಬೇಲೆಲೆನ್ ಆರ್ ಮಲ್ತೆರ್. ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹಗು ವಿರೋಧ, ವಿಧವಾ ವಿವಾಹಗು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಪಂಚಮೆರೆಗ್ ಸಾಲೆಡ್ ಕಲ್ತೆರೆ ಬೋಡಾದ್ ಸಾಲೆ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಪಂಡ ದಾದ ಪನ್ನುನೆನ್ ಪಂಡ್ ಕೊರಿಯೆರ್. ದೇಸೊದ ಮಸ್ತ್ ಜಾಗೆಲೆಡ್ ಸಾಲೆ ಕಾಲೇಜ್‌ಲೆನ್ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್. ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವ, ಪರದಾಪದ್ಧತಿ, ಸತೀ ಪದ್ಧತಿಲೆನ್ ಓವ್ವೆ ಮುಲಾಜಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಕಂಡಿಸಯೆರ್.

1918ಟ್ ಕುಡ್ಲಗ್ ಬತ್ತಿನ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ 'ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠ ಸಾಲೆ'ನ್ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್. ಉಂದು ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕುಲೆನ್ ಕಲ್ಪಾಟಿಕೆದ ಅನೆಬಾಕಿಲ್‌ನ್ ದೆತ್ತದ್ ಕೊರ್ಂಡ್. ಸುತ್ತುಮುತ್ತದ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕುಲೆಗ್ ವಿದ್ಯೆ ಕಲ್ತೆರೆ ಅವಕಾಸ ತಿಕ್ಕಂಡ್ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಮಲ್ತಿನ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಬೇಲೆಲೆನ್ ತೂವೊಂದು ಬತ್ತಿನ ಬನಾರಸ್ ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅರೆಗ್ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿನ್ ಕೊರ್ಡ್ ಗೌರವಿಸದಂಡ್.

ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಭಗವದ್ಗೀತೆಲೆನ್ ಓದ್‌ದ ತೆರಿಪಾಯೊಂಡೆರ್. ಭಗವದ್ಗೀತೆನ್ ಮಾತೆರೆಗ್ ಲಾ ಅರ್ಥ ಆಪಿಲೆಕ

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಸೆಗ್ ಅನುವಾದ ಮಲ್ತೆರ್.

1917ಟ್ ಆರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ದ ಗುರಿಕಾರ್ಡ್ ಆದ್ ಆಯ್ಕೆ ಆಯೆರ್. ಆ ಪೊರ್ತುಡು ಅಡಳಿತೊಡು ಸುಧಾರಣೆ, ಹಿಂದೂ ಬೊಕ್ಕ ಮುಸ್ಲಿಂ ಜಾತಿದ ನಡುಟ್ಟು ಇತ್ತನ ಭೇದನ್ ಕಳೆದ್ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿದ ಪ್ರಯತ್ನನ್ ಮಲ್ತೆರ್. ತನ್ನನೇ ಆಯಿನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧೋರಣೆಲ್ ಇತ್ತಿನ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಗಾಂಧೀಜಿನ ಮಸ್ತ್ ಇಷಯದ ಬಗೆಟ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಜ್ಜಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ರಾಜಕೀಯೊಡು ಗಾಂಧೀಜಿದ್ ಮಲ್ಲ ಪುದರ್ಡ್ ಇತ್ತ್‌ನ್ ತಿಲೆಕೆರೆನ್ ಒಟ್ಟುಗು ಸೇರ್‌ದ್ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಇತ್ತೆರ್. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟೊಗು ಬೋಡಾದ್ ಪುಟ್ಟಿನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬೇಲೆ ಮಲ್ಪಂದೆ ಉಪ್ಪುನಗ್ ಅಯಿನ್ ಕಂಡನೆ ಮಲ್ತೆರ್ ಸದಸ್ಯೆರ್ ಪೊರ್ತುಗು ಬರಂದೆ ಉಪ್ಪುನೆ, ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ಪುನೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನನ್ ತೂದ್ ಪಂಡೊಂದು ಇತ್ತೆರ್ 'ಎಂಕ್ ಇತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾವೊಂದು ಉಂಡು ಬ್ರಿಟಿಷರ್ ನಿಕ್‌ಲೆನ್ ದಾಯೆ ಆಳಿಯೆರೆ ಬತ್ತೆರ್ ಪಂಡ್' ಅಯಿಕ್ ಜೋರಾದ್ ಇಂಚ ಪಂಡೊಂದು ಇತ್ತೆರ್ "The moment of England's difficulty is the moment of India's opportunity".

ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ ಇತ್ತಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯದ ಪ್ರವೇಶಗ್ ಸಾದಿ ತೋಜಾದ್ ಕೊರ್ಂಡ್. ಆರ್ ಸಕ್ರಿಯವಾದ್ ರಾಜಕೀಯಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ಬ್ರಿಟಿಷರ್ ಭಾರತದಕ್‌ಲೆನ್ ಆಳುನೆರ್ಡ್ ಆವೊಂದು ಉಪ್ಪುನ ಅನ್ಯಾಯನ್ ಜನಕ್‌ಲೆಗ್ ತೆರಿಪುನಲೆಕ ತೋಜಾದ್ ಕೊರಿಯೆರೆ ಬೋಡಾದ್ ಪತ್ರಿಕೆನ್ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್. ಈ ಪತ್ರಿಕೆದ ಮುಖಾಂತರ ಹೋಮ್ ರೂಲ್ ಗಾದ್ ಪೊರಬಾಟೊಲೆನ್ ಮಲ್ತೆರ್. ಅಂಚಾದ್ ಇಂಬೆರೆಗ್ ಜೈಲ್‌ಡ್ ಕುಲ್ಲೊಡಾದ್‌ಲಾ ಬತ್ತಂಡ್.

ಇಂಚ ಸಮಾಜ ಸೇವೆನೇ ಎನ್ನ ಬದ್‌ಕ್ ಪನ್ನಿ ನಿಲೆಟ್ ಬೇಲೆ ಬಂದಿನ ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿಂದುತ್ವದ ಪ್ರತಿಪಾದಕಿಯಾದ್ ಭಾರತೊದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆದ ಒರ್ತಿ ನಾಯಕಿಯಾದ್, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆದ ಕರ್ತುಲಾದ್ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ, ಮಿಂಚುನ ಬೊಳ್ಳಿ ಆದ್, ಒಂಜಿ ನರಮಾನಿನ ರೂಪೊಡು ಪುಟ್ಟದ್ ಬತ್ತೆನ್ ಒಂಜಿ ವಿಸೇಸವಾಯಿನ ಶಕ್ತಿಯೇ ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಪನ್ನಿ ಪುಗರ್ತೆದ ಬೊಲ್ಪುಗು ಸಂದಿಯೆರ್.

ಡಾ. ಅನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಅರೆನ ದಿಂಜಿನ ಪ್ರಾಯೊ 86 ಆನಗ್ ಮದ್ರಾಸ್‌ದ ಅಡ್ಯಾರ್ ಪನ್ನುನವುಲು ಕಾಯ ಬುಡ್‌ದ್ ದೇವರೆನ ಪಾದೊಗು ಸೇರಿಯೆರ್.

* ಸಂತೋಧಕೆರ್, ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು, ಬಂಟ್ ಹಾಸ್ಟೆಲ್, ಮಂಗಳೂರು- 575 003

ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜೊವುಲೆ ಬರವು - ಸರವು ಬೊಕ್ಕ ಪರಪೋಕು

ರತ್ನಾವತಿ ಬೈಕಾಡಿ

“ಮನೆ ಮನೆಯಲಿ ದೀಪ ಮುಡಿಸಿ

ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅನ್ನ ಉಣಿಸಿ

ತಂದೆ ಮಗುವ ತಬ್ಬಿದಾಕೆ

ನಿನಗೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರು ಬೇಕೆ

ಪ್ರೀ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟೆ ಸಾಕೆ” ಇಂಚ ಪನ್ನಿನಾರ್ ಕನ್ನಡದ ಮಾಮಲ್ಲ ಕವಿ ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪರ್.

‘ಗೃಹಿಣಿ ಗೃಹಮುಚ್ಚತೇ’, ‘ಹೆಣ್ಣು ಸಂಸಾರದ ಕಣ್ಣು’, ‘ಯತ್ರ ನಾರ್ಯಸ್ತು ಪೂಜ್ಯಂತೇ ರಮಂತೇ ತತ್ರ ದೇವತಾಃ’, ಈ ಪುಗರ್ತೆದ ಪಾತೆರೊಲು ಬಾರೀ ಪಿರಾಕಡ್ ಬೈದಿನವು. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ನಮ ಮಾತೆರಗ್ಲಾ ಈ ಎಡ್ಡೆಪ್ಪು ಪಾತೆರೊಲೆನ್ ಒರಿಪಾವೊಂಬಿನ ಯೋಗಿತೆ ಉಂಡಾ...? ಉಂದು ಮಾತೆರಗ್ಲಾ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನ ಇಚಾರ. ಕೂಡು ಕುಟುಮ ಉಡೆದ್ ಎಲ್ಯ ಎಲ್ಯ ಸಂಸಾರ ಆತ್ಂಡ್. ಆನಿ ಕೂಡು ಕುಟುಮದ ಉಲಾಯಿ ಮಾತೆರೊಟ್ಟುಗ್ ತೆಲ್ ನಲ್ತೊಂದು, ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟಪಾಡ್ ಚೌಕಟ್ಟುಡುಲಾಯಿ ಮನಸ್ಸದ ಆಸೆ ಅಬಿಲಾಸೆಲೆನ್ ದೆಂಗಾದ್, ಸುಕ ಸಂತೋಸೊನು ದೂರೆ ದೀದ್, ರಾತ್ರೆ ಪಗೆಲ್ ಮಾತೆರೆಗಾದ್ ಬೆಂದ್ ಸೋತು ಸುಣ್ಣ ಆಯಿನಲೆಗ್ ಈ ಪುಗರ್ತೆದ ಪಾತೆರ ಸಂದೊಡು.

ಬರವು ಸರವು ದಾಂತಿ ಪೊಂಜೊವು ಕೂಡುಕುಟುಮದಲಾಯಿ ತನ್ನ ಆಣ್ ಜೊಕುಲೆನ್ ಪೆದ್ದದ್ ಎಡ್ಡೆನ ಸಂಸ್ಕಾರ ಕೊರ್ತಾಂಕನಗ ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆ ರಡ್ಡ್ ಜನಲಾ ಮನಸ್ಸದ್ ದೀವೊಂಬಿನ ಆಸೆ ದಾದ ಪಂಡ, ಈ ಬಾಲೆ ಎಲ್ಲೆ ಉದ್ದ ತೋರ ಬುಲೆದ್, ಮಲ್ಲ ಜವನೆ ಆದ್, ಬೆಂದ್ ನಾಲ್ ಕಾಸ್ ಸಂಪಾದನೆ ಮಲ್ಪುನಗ ಪಿರಯ ಪೋದು ಪರಬೆರಾಯಿನ ಎಂಕ್ಲೆನ್ ಪಿರ್ತಿಡ್ ತೂವೊಂದು ರಡ್ಡ್ ನುಪ್ಪು ಕೊರ್ತು ತಾಂಗೊಂಬೆಂದ್. ಅಂಚೆನೆ ಮದಿಮೆ ಆದ್ ಪೊಗಿನ ಇಲ್ಲಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತ ಪತ್ತ್ ಮಂದೆಡ್ ಅಪ್ಪೆ ಇಲ್ಲದ ಮರ್ಯಾದಿ ಒರ್ತದ್, ಅಕ್ಲೆಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಪುದರ್ ಕನವೊಡುಂದ್ ಪೊಣ್ಣು ಜೊಕುಲೆನ್ ಸಾಂಕುವರ್. ಜೋಕುಲು ಬಲತೊಂದು ಬನ್ನಗ ಕುಟುಮದಲಾಯಿ ಅಪ್ಪೆ-ಅಮ್ಮೆ ಬೊಕ್ಕ ಪೆರಿಯೆರೆನ್ ತೂದು ಎಡ್ಡೆ ಇಚಾರೊಲೆನ್ ಕಲ್ತೊಂಬೆರ್. ಅಜ್ಜೆರ್-ಅಜ್ಜಿ, ತಿದ್ದಮ್ಮ-ತಿದ್ದಪ್ಪ, ಪೆರಿಯಮ್ಮ-ಪರಿಯಪ್ಪ, ಮಾಮಿ-ತಮ್ಮಲೆ, ತಗೆ-ತಂಗಡಿ, ಪನ್ನಿ ಸಂಬಂಧದ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟು ಕೋಟೆಡುಲಾಯಿ ಬಾಲೆ ಬಲಪುಂಡು. ಆ ಬಾಲೆ ತನ್ನ ಗುಣ-ನಡಕೆ, ಬೇಲೆ ಬೆನ್ನಾಟಿಕೆಡ್ ವಂತೆ ತತ್ತಂಡಲಾ ಅವೆನ್ ತಿದ್ದದ್ ಬುದ್ದಿ ಪನಿಯೆರೆ ಮಾತೆರಲಾ ತಯಾರಿಪ್ಪುವರ್. ಜೊಕುಲು ಒಲ್ಲಲಾ ಸಮಾಜದ ರೀತಿ-ರಿವಾಜಿ, ಕಟ್ಟಕಟ್ಟೆ ಬುಡುಡು ನಡಪರೆ ಇಜ್ಜಿ. ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕುಲೆಗ್ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮುಂಡೊಗು ಬೊಟ್ಟು, ಕೈಕ್ ಕಾಜಿ, ತರೆಕ್ ಪೂ, ಮೈ ನಿಲಿಕೆ ಕುಟು ಪಾಡುನೆನ್ ಅಬ್ಬೆಸ ಮಲ್ಪಾವರ್. ಆಂಡ್ ಇನಿತ ದಿನ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತ ನಡತೊಂದಿಪ್ಪುನು.....

ಆನಿ ಪೊಣ್ಣು ಪೊಂಜೊವುಲೆಗ್ ಬರವು ಸರವು ಇತ್ತ್ಜಿ. ಕೈಟ್ ನಾಲ್ ಕಾಸ್ ತಿರುಗಿನ ಬೇಲೆ ಇತ್ತ್ಜಿ. ಪೊಂಜೊವು ಇಂಚೆನೇ ಇಪ್ಪೊಡು ಪನ್ನಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಇತ್ತ್ಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಬರವು ಉಂಡು, ಬೇಲೆ ಬೆನ್ನೆರ್, ಸಂಪಾದನೆ ಮಲ್ಪುವರ್, ಇಲ್ಲಡ್ ಪಿದಾಯಿ ಬತ್ತ್ದ್ ಆಣ್ ಆಂಜೊವು ಬೆನ್ನಿನ ಪೂರಾ ಕಜ್ಜ ಪೊಂಜುವುಲಾ ಬೆನ್ನೆರ್. ಆಂಡ ಜೋಕುಲೆಗ್ ನಮ್ಮ ಪರಪೋಕುದ ಪೊಲಬು ಮಲ್ತ್ ಕೊರ್ಪಿನ ಬೇಲೆಡ್ ಪೆದ್ ಸಾಂಕಿನಕುಲು ಸೋತುದೆರ್.

ಮಾಮಲ್ಲ ಕವಿ ಸೇಡಿಯಾಪು ಕೃಷ್ಣ ಬಟ್ತ್ ತನ್ನ ಒಂಜಿ ಪದೊಟು ಇಂಚ ಬರೆತೆರ್.

“ಎಣ್ಣೆ ಹೊಯ್ಯಮ್ಮಾ ದೀಪಕ್ಕೆ
ಬತ್ತಿ ಬತ್ತುತಿದೆ ಬೆಳಕು ಬಾಡುತಿದೆ
ಕತ್ತಲೆ ಮುಂದೆ ಮುಂದೊತ್ತುತಿದೆ
ಅತ್ತಲಿಂದಿತ್ತಲು ಕಂಡಿಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ
ಒತ್ತರದಲಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿದೆ.

ಪಡ್ಡಾಯಿ ದೇಸೊದ ಪರಪೋಕುದ ಗಾಳಿ ಬಾರೀ ರಬಸೊಡು ಬೀಜಿದ್ ನಮ್ಮ ಪರಪೋಕುದೊಟ್ಟುಗು ವಂತೆ ಹೆಚ್ಚನೇ ಬೆರಕೆ ಆವೊಂದುಂಡು. ನಮ್ಮ ಪರಪೋಕು ಪನ್ನಿ ದೀಪೊದ ಬೊಲ್ಪು ಕಮ್ಮಿ ಆವೊಂದುಂಡು. ಅಯಿಕ್ ಎಣ್ಣೆ ಮಯ್ಯದ್ ಬೊಲ್ಪು ನಾಲ್ ಮೈಕ್ ಪಸರುಲೆಕ್ ಮಲ್ಪುಲೇಂದ್ ಪೊಂಜೊವುಲೆಗ್ ಕೆಬಿ ಪಾತೆರ ಪನ್ನೆರ್. ಮೋಕೆಡ್ ಜೊಕುಲೆನ್ ಸಾಂಕದ್ ಅಕುಲು ಬಯಕೆನೆನ್ ಕೊರ್ದು, ಎಡ್ಡೆ ಓದು ಬರವು ಕೊರ್ಪೆರ್. ಆಂಡ ಕೂಡುಕುಟುಮೊಡು, ಸಮಾಜೊಡು, ಪತ್ತ್ ಮಂದೆದ ನಡುಟು ಎಂಚ ಬದುಕೊಡು ಪನ್ನಿನೆನ್ ಸರಿಯಾದ್ ತೆರಿಪಾವುಜೆರ್. ಮಲ್ಲ ಮಟ್ಟದ ಕೆಲಸೊಗು ಸೇರೊಂದು, ಕೈ ನಿಲಿಕೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಲ್ಪೊಂದು ಅಕುಲು ಬಯಕೆನಂಚ ಬದ್ದರೆ ಬುಡ್ಡೆರ್. ಜೋಕುಲು ತನ್ನೆಲೆ ಬದ್ಕದ ಮಾಮಲ್ಲ ಇಚಾರೊಲೆನ್ಲಾ ಅಪ್ಪೆ-ಅಮ್ಮೆ, ಇಲ್ಲದ ಪೆರಿಯಾಕ್ಲೆಡ ವಿಚಾರ ಮಲ್ಪಂದೆ ಸ್ವತ ನಿರ್ಧಾರ ದೆತೊಂದು, ಅಖೇರಿಗ್ ಸೋತುದು ಜೂವೊನೇ ದೆತ್ತೊಂಬಿನ ಉದಾರ್ಮನ್ ನಮ ದಿನ ನಿತ್ಯ ತೂಪಿನ, ಓದುನ ಸಂಗತಿ. ಇನಿತ ಜವನೆರ್ ಬೆಂದ್ ಕೈ ನಿಲಿಕೆ ಸಂಬಳ ದೆತೊಂಬೆರ್, ಆಂಡ ಬದ್ಕದ ಸುಕ ಶಾಂತಿ ಕಳೆವೊಂಬೆರ್. ಪತ್ತ್ ಮಂದೆದ ನಡುಟು ಮದಿಮೆದ ಮಂಟಪೊಡು ದಾರೆ ನೀರ್ಗ್ ತರೆ ಕೊರ್ದು, ಕಂಡನಿ ಬುಡೆದಿ ಒಟ್ಟುಗು ಏಳ್ ಪಜ್ಜ ದೀದ್ ಆಯಿನ ಮದ್‌ಮದ ಗಟ್ಟಿ ಸಂಬಂದ ವರ್ಸೊದ ಉಲಾಯಿ ಕೋರ್ತು ಕಚೇರಿ ಪಂಡದ್ ಕಾಕಜಿದ ಬರವುಡು ಕಡಿದ್ ಬೂರ್ಡ್, ರಡ್ಡ್ ಜನಲಾ ಬುಡುಗಡೆ ಆಪೆರ್. ಎಲ್ಯ ಎಲ್ಯ ಬೇನೆ ಬೆಸರ್‌ನ್ಲಾ ತಾಂಗ್‌ದ್ ಬದ್ಕದ್ ದುಂಬೊತ್ತೊಂದು ಪೋಪಿನ ತಂಕ ಅಕ್ಲೆಗ್ಜಾಂದೆ ಪೋಪುಂಡು.

ಹಿರಿಯಾಯಿನಕುಲೇ ದೇವೆಂದ್ ಎನ್ನದ್ ಅಕ್ಲೆಗ್ ತರೆ ತರೆ ತಗ್ಗಾದ್ ಮಸ್ತ್ ಮಾನಾದಿಗೆ ಮಲ್ಪುನ ಕಾಲ ಒಂಜಿ ಇತ್ತ್ಂಡ್.

ಅಕುಲು ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ನೆತ್ತಿದ ಮಿತ್ ಅಂಗೈ ದೀಯೆರ್ಡ ಅವು ಬದ್ಡದ ಪೂರಾ ಕಷ್ಟೊನುಲಾ ದೂರ ಮಲ್ಪುಂಡು ಪನ್ನಿನ ನಂಬಿಕೆ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಇತ್ಂಡ್. ಒವ್ವೆ ಎಡ್ಡೆ ಕೆಲಸೊಗುಲಾ ಹಿರಿಯೆರೆನ ಆಶೀರ್ವಾದ ದೆತೊಂದೇ ದುಂಬೊತ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಇನಿತ ದಿನೊಕುಲೆಡ್ ಮನಸ್ ಗೆ ಕಂತುನ ಬೇಜಾರ್ ಪಂಗತಿ ಪಂಡ ಪ್ರಾಯ ಮೋಯಿ ಪರಬೆರ್ ಇಲ್ಲಡಿತ್ತೆರ್ಡ ಅಕ್ಲೆಡ ಪಾತೆರಿಯೆರೆಗೆ ಎರೆಗ್ಲಾ ಪುರ್ಸೊತಿಜ್ಜಿ. ಬರವು ಸರವು ತೆರಿಯಿನ ಅಪ್ಪೆ, ಅಮ್ಮಲಾ ಜೋಕ್ಲೆಗೆ ತಿದ್ದದ್ ಬುದ್ಧಿ ಪನ್ನುಚೆರ್. ಅಕ್ಲು ಇತ್ತೆ ಪರಬೆರಾಂಡಲಾ ದುಂಬು ಇಲ್ಲದ ಮಾತೆರೆಗಾದ್ ಬಂದಿನ ಎಡ್ಡೆ ಬೇಲೆ, ತೋಜಾಯಿನ ಮೋಕೆ, ಇಲ್ಲಡ್ ಎರೆಗಾಂಡಲಾ ಸೀಕ್ ಸಂಕಡ ಬತ್ತಂಡ ತನ್ನುಲೆ ಜೂವ ಕೊರ್ದಾಂಡಲಾ ಅಕ್ಲೆನ್ ಒರಿಪಾವೊಡು ಪನ್ನಿನ ಮಲ್ಲ ಮನಸ್ ದ ಪೊರ್ಬಾಟ, ಇಲ್ಲದಕುಲು ಸುಕೊಟು ಬದ್ಡರೆ ಮಲ್ತ್ ದೀಯಿನ ಆಸ್ತಿ-ಪಾಸ್ತಿ ಒವ್ವೆನ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕೊಗು ದೆತೊನ್ನಂದೆ ಅಕ್ಲೆನ ಮನಸ್ ಗೆ ಬೇನೆ ಕೊರ್ಪೆರ್. ಏಪ ನಮ ಓದು ಬರವು ತೆರಿಯಿನ ಪೊಂಜೊವುಲು ಜೋಕುಲೆನ್ ತಿದ್ದದ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ಗೇನ ಕೊರ್ಪುಜನೋ ಅಂಚಿ ಜೋಕುಲು ನಮ್ಮ ಅಕೇರಿದ ಪೊರ್ತುಡು ನಮನ್ ಸರಿಯಾದ್ ತೂವೊಂಬುಚೆರ್. ಬದ್ಡದ ಅಕೇರಿದ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಬೊಡಿಪುನು ರುಚಿ ರುಚಿತ ವನಸ್-ತೆನಸ್ ಅತ್ತ್, ಮೋಕೆದ ಪಾತೆರ, ಇರೆನ್ ಬುಡುಪಾಡುಜಿ ಪನ್ನಿನ ದೈರ ದಿಂಜಾವುನ ನಡಪಾಟಿಕೆ. ಈ ಒಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಮನಸ್ ದಾಂತೆ ಪೋದು ಇತ್ತೆ ಪರಬೆರೆಗೆ ನೆಲೆ ಕೊರ್ದಿನ ಆಶ್ರಮ ಹೆಚ್ಚಾವೊಂದುಂಡು.

ಪಿರಾಕ್ ದ ಕಾಲೊಡು ಬಡಸ್ತಿಕೆ ಇತ್ಂಡ್-ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಇತ್ತ್ಜಿ. ಮದಿಮೆ ಇತ್ಂಡ್-ಸಂಬದ ಕಡ್ಡುನ ಕಾನೂನುಗು ಜನ ಪೋವೊಂದಿಜ್ಜಾಂಡ್. ಸಂತಾನ ಬುಳವೊಂದಿತ್ಂಡ್ ಜೋಕುಲು ಯಾವು ಪನ್ನಿನ ಮನಸ್ ಜನೊಕ್ಲೆಗೆ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಈನಿ ಮಾತಲಾ ಉಂಡು, ಆಂಡ ಅಸಮಾದಾನ, ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ನಮ್ಮ ಬದ್ಡದ್ ಮಲ್ಲ ಮಲ್ಲ ಪಜ್ಜಿ ದೀದ್ ನಲಿತೊಂದುಂಡು.

ಇತ್ತೆ ಬೆಚ್ಚ ನೆತ್ತೆರ್ ದ ಲತ್ತ್ ಜವ್ವನೆರೆಗೆ ದೇವರೆ ಮಿತ್ ದ ಬಯ ಬಕ್ತಿಲಾ ಕಮ್ಮಿ ಆವೊಂದುಂಡು. ದುಂಬು ಪೊರ್ತು ಕಂತ್ ನೆಗ ಇಲ್ಲದಕುಲು ಮಾತ ಒಟ್ಟು ಸೇರ್ ದ ತಾಳ ಬೊಟ್ಟುದು ಬಜನೆ ಮಲ್ಪುನ ಸೊರ ಕೇನೊಂದಿತ್ಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಪೊರ್ತು ಕಂತ್ ನೆಗ ಇಲ್ಲದಕುಲು ಮಾತ ಸೇರ್ ದ ಟಿ.ವಿ.ದ ಎದ್ ಕುಲ್ಲುವೆರ್. ಎಲ್ಯ ಜೋಕುಲೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಪಂಡ್ ತಿದ್ದೆರೆಗೆ, ಬೆಂದ್ ದ ಬತ್ತಿನೆಕ್ಲೆನ ಆಸರ್ ಬೇಸರ್ ತೆರಿಯೊನ್ನೆಗೆ ಇಲ್ಲದ ಪೊಂಜೊವೆಲೆಗೆ ಪುರ್ಸೊತಿಜ್ಜಿ. ದುಂಬು ಅಮ್ಮರ್ ಬೆಂದ್ ದ ಇಲ್ಲಗ್ ಬನ್ನಮುಟ್ಟ ಜೋಕುಲು ನಾಲೆ ಎಕ್ಕಲ್ದ ಕಾತೊಂದಿತ್ತ. ಅಮ್ಮರ್ ಬತ್ತಿ ಬೊಕ್ಕ ಕೈಟಿತ್ತಿನ ತಿನಿಯೆರೆದ ಕಚ್ಚೆನ್ ದೆತೊಂದು ಪಟ್ ದ ತಿಂದಿ ಬೊಕ್ಕ ಮಾತೆರಾ ಒಟ್ಟುಗು ಕುಲ್ಲುದು ಉನ್ನಿನ ಕ್ರಮ. ಇತ್ತೆ ಜೋಕ್ಲೆ ಕೈಟ್ಲಾ ಕಾಸ್ ತಿರುಂಡು. ಅಕ್ಲೆಗೆ ಬೋಡಾಯಿನ ದೆತೊಂದು ಅಕುಲೆ ತಿನ್ನೆರ್. ಟಿ.ವಿ.ದ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಚಾನಲ್, ಮೊಬೈಲ್, ಫೇಸ್ ಬುಕ್, ವಾಟ್ಸಾಪ್, ಇಂಟರ್ ನೆಟ್ ದ ಪನೊಂದು, ನಮ್ಮ ಬದ್ಡದ್ ಅವೆನ್ ಎಂಚ ಗಳಿಸೊಡುಂದ್ ತೆರಿಯಂದೆ ಜೋಕ್ಲು ಮಾತ ಅಯ್ ಚಾಕ್ರಿದಕುಲು ಆದ್ ಪೋತ. ಅಂಚಾದ್ ಜನೊಕ್ಲೆನ ನಡುತ ಸಂಬದದ ಕೊಳಿಕೆ ಸಡಿಲ್ ಆವೊಂದುಂಡು. ಪತ್ ಮಂದೆ ಸೇರುನ ಸಬೆಕ್, ಮದಿಮೆದ ಲೇಸ್ ಗೆ, ತಮ್ಮನ ಬಲ್ಯಾನೊಗು, ದೇಸ್ತಾನೊಗು ಜೋಕುಲು ಪೋಪುಚೆರ್. ಸಂತಾನ ಕುಟುಮದಕ್ಲೆನ್ ಸಂಬಂದ ಪಂಡ್ ಲೆಪ್ಪರೆ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ಅಪ್ಪಿನ ತಂಗಡಿಲಾ ಆಂಟಿ, ಅಪ್ಪಿನ ಪಲಿಲಾ ಆಂಟಿ, ಮಾಮುನ ಬೊಡೆದಿಲಾ ಆಂಟಿ, ಕೈತಾಲ್ ಇಲ್ಲದ ಪೊಂಜೊವುಲಾ ಆಂಟಿ. ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರ್, ತಿದ್ದಮ್ಮೆರ್, ಮಾಮು, ಬರಿತ ಇಲ್ಲದ ಜವನೆರ್,

ಪ್ರಾಯದಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಅಂಕ್ ಲ್. ಸಂಬಂದ ಪತ್ ದ ಲೆಪ್ಪುನ್ನೆಟ್ ಇಪ್ಪುನ ಮೋಕೆನೇ ಬೇತೆ. ಜೋಕುಲೆಗೆ ಎಲ್ಯಿಡೇ ಹಿರಿಯೆರೆ ಮಿತ್ ಮೋಕೆ, ಗೌರವ ಬರಿಲಕ್ಕ ಅಪ್ಪೆ ಆಯಿನಾಲ್ ಮಲ್ಪೊಡು. ದಾಯೆಗೆ ಪಂಡ, ನಮ್ಮ ರೀತಿ-ರಿವಾಜಿ, ಕಚ್ಚೆಕಟ್ಟೆ, ಆಚಾರ -ವಿಚಾರ ಉಂದೆನ್ ಒರಿತ್ ಅಯಿತ ಬುಲೆಚ್ಚಿಲ್ ಗಾದ್ ಬೆಂದ್ ದ್, ನಮ್ಮ ಪರಪೋಕುನು ದುಂಬೊತ್ತೊಂದು ಪೋಪಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಂಜೋವುಡುದ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪೊಂಜೊವೆಲೆಗೆ ಉಂಡು.

ದುಂಬು ಎಲ್ಯ ಜೋಕುಲೆಗೆ ಬಂಜೆಗೆ ನುಪ್ಪು ಕೊರ್ನಗ ಕಾಗಕ್ಕನ ಗುಬ್ಬಕ್ಕನ ಕತೆಕುಲು ಇತ್ತ. ಜೋಕುಲು ನಿರ್ದೇರ್ನಗ ಅಪ್ಪನ, ಅಜ್ಜಿನ ರಾಗ ಒಯ್ ಪನ್ನಿನ ಜೋಕುಲೆ ಪದೊಕುಲು ಇತ್ತ. ತೊಟ್ಟಲ್ದ “ಜೀಕ್ ಜೀಕ್” ಸಬೊಗು ಬಾಲೆಲು ನಿರ್ದೆಗೆ ಜಾರೊಂದಿತ್ತ. ಇತ್ತೆ ಪುರುಬಾಲೆಲು ಉಣೊಡಾಂಡಲಾ ಕೈಟ್ ಮೊಬೈಲ್ ಬೋಡು. ನಿರ್ದೇರೊಡಾಂಡ ಮಿಕೀ ಮೌಸ್, ಪೋಗೋ ಬೋಡು. ಜವನೆರೆಗೆ ಕೆಬಿತ ಪರೆ ಸೀಲ್ ಕೆಬಿತ ಉಲಾಯಿ ಪೊಗ್ಗುನ ಪದೊಕುಲು ಬೋಡು. ದುಂಬು ಅಪ್ಪೆ ಒಂಜಿ ಬಡು ಪತೊಂದು ದಟ್ಟಂಡ ಜೋಕುಲು ಪುಚ್ಚಿದಲೆಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಮುಚಿದ್ ಕುಲ್ಲೊಂದಿತ್ತ. ಇತ್ತೆ ಅಪ್ಪೆ ಬಡು ಪತ್ತುಜೊಲು. ದೊಂಡ ಪರಿನ ಮುಟ್ಟ ಕಲ್ಪುವೊಲು. ಆಂಡಲಾ ಅವು ಜೋಕುಲೆನ ಕೆಬಿಕ್ ನಾಟುಜಿ. ಅಪಗ ಜೋಕ್ಲು ಏತ್ ಕಲ್ಪಿನಕುಲಾಂಡಲಾ ಓದು ಬರವು ದಾಂತಿ ಪೆದ್ ತಾಂಕಿನೆಕ್ಲೆಗೆ ಪೋಡೊಂದು ಇತ್ತೆರ್. ಅಜ್ಜಿ ಕತೆ ಕೇನೆರೆ ಜೋಕುಲು ಅಜ್ಜಿನ ಸುತ್ತ ತುರುಬೊರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಪಸು ಪಕ್ಕಲೆನ ಕತೆ, ಕಷ್ಟ ಕಾಲೊಡು ಕಷ್ಟೊಡ್ ಪಿದಾಯಿ ಬರಿನ ಉಪಾಯದ ಕತೆಕುಲು, ದೈ, ಮರ, ಪೂ, ಕಾಯಿ, ಪಂದ್ ಲೆನ ಪೊಲಬು ಮಲ್ತಾವುನ ಕತೆಕುಲೆನ್ ಜೋಕುಲು ಕೆಬಿ ಕೊಂಡೆ ಮಲ್ತ್ ಕೇನೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಇತ್ತೆ ಅಜ್ಜಿಲಾ ಇಜ್ಜಿ, ಅಜ್ಜಿ ಕತೆಕುಲುಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಇತ್ತೆ ಜೋಕುಲು ಟಿ.ವಿ.ಡ್ ಜೋಕ್ಲೆಗಾದ್ ಇಪ್ಪುನ ಚಾನಲ್ ದ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೂದು ಒರಿಯೊರಿಯೇ ತೆಲ್ ದ್ ಸಂತೋಸು ಪಡೆವೆರ್. ಪಟ್ ದ ತಿನಿಯೆರೆ, ನಾಲ್ ಜನತೊಟ್ಟುಗು ಸೇರ್ ದ ಮನಸ್ ದ ಕುಸಿನ್ ಪಟೊಂಬಿನೆನ್ ನಮ ಕಲ್ಪಾದ್ ಜ. ದೈವ ದೇವರ್ ಕೂಡುಕುಟುಮದ ಬಗ್ಗೆ ಜೋಕುಲು ಮಲ್ಲ ಮನಸ್ ಮಲ್ಪೊಡು. ಹಿರಿಯೆರ್ ಅವೆನ್ ಅಕ್ಲೆಗೆ ತೆರಿಪಾವೊಡು. ಇಜ್ಜಾಂಡ ನನ ದುಂಬುಗು ದಾನಾವು...? ವಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನ ಸಂಗತಿ. ಜೋಕ್ಲೆಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬೋಡು. ಆಂಡ ಅವು ಕಚ್ಚೆಪಾಡ್ ಉಲಯೀ ಇಪ್ಪೊಡು. ಪ್ರಾಯೊಗು ಬತ್ತಿನ ಪೊಣ್ಣುಲೆಗೆ ನಾಲ್ ಜನತ ಬಡವು ತೆಕ್ಕಾರೆ ಬೋಡಾಪಿನ ಅಟಲ್ ಮಲ್ರೆ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ಓದು ಬರವು ಕಲ್ ದ್ ದೂರ ಬೆನ್ನೆರೆ ಪೋಯಿನ ಜೋಕುಲು ಪುರ್ಸೊತಿಜ್ಜಿ ಅಟ್ಟಲ್ ಮಲ್ರೆ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ ಪಂಡ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಿನೊಕುಲೆಡ್ ಹೋಟೇಲ್ ಗೆ ಪೋದು ತಿನ್ನಿ, ರಸ್ತೆ ಬರಿತ ತೆನಸ್ ತಿನ್ನಿನೇ ಅಬ್ಬಾಸ ಮಲ್ಪೊಂಬೆರ್. ಅಕ್ಲೆಗೆ ಬೋಡಾಪಿನಿ ರಾತ್ರಿ ನಿರ್ದೇರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂಜಿ ಜಾಗೆ. ಕಾಂಡೆ ಲಕ್ಕನ ಪೊರ್ತು, ರಾತ್ರಿಗೆ ನಿರ್ದರುನ ಪೊರ್ತು, ಅತ್ತಾಂದೆ ಬಂಜಿದ ಬಡವುಗು ತಿನ್ನಿನೇಕ್ಲಾ ಒಂಜಿ ಪರ್ತು ಗೊತ್ತು ಇಜ್ಜಿ. ವಿದ್ಯೆ ಪಂಡಂಡ ಬಜೀ ಓದು ಬರವು ಅತ್ತ್. ನರಮಾನಿನ ಪೂರಾ ರೀತಿದ ಬುಲೆಚ್ಚಿಲ್ ಗೆ, ಮಾತೆರೆನೊಟ್ಟುಗು ಸೇರ್ ದ ಬದುಕುನ ರೀತಿ ನೀತಿದ ಗೇನ ಕೊರ್ಪಿನೇ ವಿದ್ಯೆ ಪನ್ನೆರ್. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ್ ಪನ್ನೆರ್ -” ದ ಎಯ್ ಆಫ್ ಎಜ್ಯುಕೇಶನ್ ಈಸ್ ಮ್ಯಾನ್ ಮೇಕಿಂಗ್.” ಈ ಓದು ಬರವು ಪನ್ನಿನ ನರಮಾನಿಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಗುಣೊಕುಲೆನ್ ತೆರಿಪಾದ್, ಜಾತಿ-ದರ್ಮದ ಗೋಡೆನ್ ದರ್ತ್ ದ್, ಮೋಕೆದ ಸರಪೊಳಿಡ್ ಮಾತೆರೆನ್ ಒಂಜಿ ಮಲ್ ದ್, ನಮ ನರಮಾನಿ, ನರಮಾನಿಯಾದೇ ಬದ್ ಕೊಡು ಪನ್ನಿನೆನ್ ತೆರಿಪಾದ್ ಕೊರೊಡು.

* ಪೂರ್ವ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ, ಲೇಖಕಿ, ಗಾಯಕಿ, ಉರ್ವ, ಮಂಗಳೂರು

■ ತಾರದಾ ಶೆಟ್ಟಿ

ತುಳುನಾಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಓವು ಪ್ರಕೃತಿ ಅತ್ತಾ ಅವು ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಪ್ರಕೃತಿ ದೇವರ್ ಉಂಡು ಮಲ್ಲಿನ. ಪ್ರಕೃತಿನ್ ನಮ್ಮ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಬದ್‌ಕ್‌ಗ್ ಒಗ್ಗಾವೊಂದು, ಸಾಮೂಹಿಕ ಜೀವನೊಗು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಮಸ್ಯೊಗು, ಎಡ್ಡೆಪ್ಪುಗು ಸರಿ ಮಲ್ತೊಂದು ಪೋಪಿನವೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

ಒಂಜಿ ಪತ್ರಿಕೆ ವರ್ಷೊಡ್ಲು ದುಂಬು ತುಳುನಾಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪಂಡ ಕಂಬುಲ, ಕೋರಿಡ ಕಟ್ಟ ಈತ್ ಮಾತ್ರ ನೆನಪುಗು ಬರೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಇತ್ತೆ ತುಳುನಾಡ್ ನುಡಿತ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚೆಚ್ಚ ತೆರಿಯೊಂದು ಪೋನಗ ತುಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಐತ ಎಚ್ಚೆಲೆ ನಂಕ್ ಮನದಟ್ ಆವೊಂದುಂಡು.

ನಮನ್ ತಾಂಕುನ, ತಾಂಗುನ ಪ್ರಕೃತಿಗ್ ಕೃತಜ್ಞ, ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗ್ ಅರಿ ಬಾರ್‌ಗ್ ಒಂಜಿ ಮುತ್ತುದ ಸ್ಥಾನಮಾನ. ಅರಿ, ಬಾರ್, ಪೂ, ಪಂದರ್, ಬಜ್ಜೆಯಿ, ತಾರಯಿ ಉಂದು ದೈವೀ ಸ್ಥಾನೊಗು ಏರುನ.

ಅರಿತ್ತ ಮಿತ್ತ್ ಹವ್ಯಕ ಭಾಷೆಡ್ ಒಂಜಿ ತ್ರಿಪದಿ ಉಂಡು “ತುಪ್ಪಶನ ಉಂಬಲೆ ತುಳುನಾಡಿಂಗೋಯೆಕ್ಕು ಅಕ್ಕಿಯ ಬರೆ ಇಲ್ಲೆ, ತುಳುನಾಡ ಮಕ್ಕೊಳ ಮೇಲೆ ಕಲೆ ಇಲ್ಲೆ”.

ನುಪ್ಪುದ ಮಿತ್ತೆ ನೈ ಪಾಡ್ಡ ಉನಿಯೆರೆ ತುಳುನಾಡ್‌ಗ್ ಪೋವೊಡು. ಅಲ್ಲದ ಅರಿತ್ತ ಮಿತ್ತ್ ಬರೆ(ಗೀಟ್, ಕಲೆ, ಕುಂದು) ಇಜ್ಜಿ. ಅವೆನ್ ತಿಂದಿನ ಜೋಕುಲ್ ಮೈಟ್ ಕಲೆ ಇಜ್ಜಿ. ಅಕುಲು ಆತ್ಮಲಾ ಪೊರ್ಲು. ಅರಿತ್ತ ಶಚಿತ ಬಗೆ ದಾದ ಪನ್ನಿನಿ. ಅಪಗ ಜಾಪಿನ ಗಂಜಿದ ಮಿತ್ತ ಉಪ್ಪು, ನೈ, ಚಟ್ಟಿ, ತಲ್ಲಿ, ಉಪ್ಪಡ್, ಮೀನ್, ಪುಳಿ, ಮುಂಚಿ, ನೀರ್‌ಡ್ ಪಾಡ್ಡಿನ ತೌತೆ, ತೆಕ್ಕರೆ, ನಲ್ಲಿಕಾಯಿ, ಪೆಜಕಾಯಿ, ಚಿಲ್ಲಂಗಾಯಿ, ಪೆಲಕಾಯಿ, ಪೆಲಕಾಯಿದ ಗೂಂಜಿ, ರಚ್ಚೆವೊವುಲಾ ರುಚಿಯೇ. “ನಪ್ಪುಂಡಾ? ಉಪ್ಪುಂಡ್ಲಾ ಪೋವು” ಉಂದು ಒಂಜಿ ತುಲುತ್ ಗಾದೆ. ಯಾನ್ ಈ ಗಾದೆ ಪನ್ನಗ “ನುಪ್ಪುಂಡಾ? ಉಪ್ಪು ದಾಂತೆಲಾ ಪೋವು” ಪಂಡೆ.

ಅರಿನ್ ದೊಂಕೈರಾವಂದ್, ದಂಟೈರಾವಂದ್. ತುಂಬೆದ ಪೂತೊಟ್ಟುಗು ಅರಿನ್ ಬಿರಾದ್, ಮಾತೆರ್ನ್ ಕೈಕಲಾ ಪಾಡ್ಡ.

ಅಜ್ಜ ತುಳು ಭಾಷೆಡ್ ದೇವೆರ್ನ್ ಸುಗಿತೊಂದು ಅವೆನ್ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವೆರೆಂದ್ ತುಳಸಿ ಕಟ್ಟಿಗ್ ಮಾತೆರೊಂಜಾದ್ ಪಾಡುನಲಾ ತುಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿದನೇ ಒಂಜಿ ಭಾಗ.

ಅರಿತ್ತ ಮಿತ್ತ್ ಒಂಜಿ ತಾರಾಯಿ ದೀದ್ ಐತ ಮಿತ್ತ್ ಬಜ್ಜೆರೆ ಬಜ್ಜೆಯಿ ದೀದ್, ಒಂತೆ ಪೂ ದೀದ್, ದೇವೆರೆಂದೆ ಅಡ್ಡ ಬೂರುನುಲಾ ಪ್ರಕೃತಿಗ್ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವುನ ಒಂಜೇ ರೀತಿ. ಪೊಸ ಬಾರ್ಡ ಕುರಲ್‌ಗ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ತದ್, ಇಲ್ಲ, ಬಾಕಿಲ್, ಕಲೆಂಬಿ, ಅದೆ, ಕಿದೆ, ಗುವೆಲ್ ಬಾರಕಲಿ ಮಾತ ಕೋಡಿಗ್ ಕಟ್ಟುನಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಪೂಜೆದ ಒಂಜಿ ರೀತಿ.

ನರಮೊನಿ ಸೈನಗಲ ತರೆತ ಮಿತ್ತ ಕಾರ್ ದಲ್ವ ಅರಿ ಬಾರ್‌ನ್ ದೀಪಿನ ಕ್ರಮ ಉಂಡು.

ತುಳುನಾಡ್‌ಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಯಿನ ತುತ್ತ್ಯತದ ಕ್ರಮ ಇಜ್ಜಿ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ತುತ್ತ್ಯತ ತುಳುನಾಡ್‌ಲ ಆದುಂಡು. ಈ ಊರುದ ಉಷ್ಣ ಹವೆಕ್ ಕೀರಿ ಕಟ್ಟದ್ ಬರ್ಪಿನ ಬರ್ಪೊಗು ಸರಿಯಾಯಿನ ತುತ್ತು ಪೊದೆಪು. ಮುಲ್ದದ ಅಂಚೊವುಲೆಗ್ ಮುಂಡಾಸ್ ಮಲ್ಲೆ. ಪಾಪದಕುಲಾವಡ್ ಮಲ್ಲಾಕುಲಾವಡ್ ತರೆಕ್ ತರೆತ್ತ ದಾಂತೆ (ತರೆವಸ್ತ್ರ) ಎಡ್ಡೆ ಕೆಲಸೊಗು ಪಿಡಾಡುಜೆರ್. ಮಲ್ಲಾಕ್ಲೆಗ್ ಮಲ್ಲ ಮುಂಡಾಸ್ ಆತೆ. ತುಳುನಾಡ್ ಪೊಂಚೊವ್ವೆನ ಸೀರೆ ಬಾರಿ ಭಾರೀ ಪಿರಾಕ್‌ದಿಂಚಿ ಉಂಡು. ರಾಣಿ ಅಬ್ಬಕ್ಕನ ದಿಸ್‌ನ್ ‘ಪಿಯಾತ್ಲೊ ದೆಲ್ವಾವೆಲ್ಲೆ’ ಪನ್ನಿನ ಪ್ರವಾಸಿ ಬಣ್ಣಿಸದೆ. ತನ್ನ ಯುರೋಪ್ ದೇಶೊಡು ಇತ್ತಿಲೆಕ ಗಾಂಡ್ ಗೌಜಿ ಮುಲ್ದದ ರಾಣಿಡ ಇತ್ತಜೆ. ಸಾಧಾರನ ಸೀರೆ ತುತ್ತೊಂದು ಬೇಲೆದಕಲೆಡ ಬೇಲೆ ಮಲ್ಲಾವೊಂದು ಇತ್ತಲ್ ರಾಣಿ. ರಾಣಿ ಪನ್ನಿನೆಕ್ ಅಲೆನ ತರೆತ್ತ ಮಿತ್ತ ಒರಿ ತತ್ತ ಬುಟ್ಟಾದ್ ಪತ್‌ದಿತ್ತೆ ಆತೆ. ತುಳುನಾಡ್ ದಕುಲು ಭಾರೀ ಪ್ರಾಕ್‌ದ ಕಾಲೊಡ್ಡಿಂಚಲ ಏರಾ ಬೆಂದಿನೆನ್ ಕುಲುದು ತಿನ್ನಿನಕುಲು ಅತ್ತೆ. ಬೆಂದಾದ್ ತಿನ್ನಿನ ಅಕಲ್ ಸಂಸ್ಕೃತೀಂದ್ ನೆಟ್ ನಂಕ್ ತೆರಿವುಂಡು. ತುತ್ತು ಪೊದೆಪು ಉಂದುವೇ ಬದ್‌ಕ್‌ದ ತಿರ್ಲ್ ಅತ್ತಂದಾಲ ನಂಕ್ ತೆರಿವುಂಡು.

ತುಳುನಾಡ್‌ದ ಆರಾಧನಲ ಮಣ್ಣದ ಸಂಸ್ಕೃತಿನ್ ತೋಜಾವುಂಡು. ಕಷ್ಟ ಕೋಟಲೆಲು ಬನ್ನಗ ಆ ಕ್ಷಣ ನೆನಪಾಪಿನ ಮುಲ್ದದ ಜನಕುಲೆಗ್ ಮುಟ್ಟ ಉಪ್ಪುನ ದೈವೊಲು, ಸತ್ಯೊಲು. ಅಯಿಟ್ಲಲ ಅಪ್ಪೆನ್‌ಲ ದೈವೊನುಲ ಏಕೀಭವಿಸ್‌ದ ಪನ್ನಿನ ಪೊರ್ಲೇ ಬೇತೆ. ಯಾನ್ ಒಂಜಿ ಪೊಸ ಇಲ್ಲ ಕಟ್ಟಾವುಂಡೆ ಪೋದಿತ್ತೆ. ನಾಲ್ ಅದೆತ(ಬೆಡ್ ರೂಂ) ಮಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಕುಡಾ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಡ್ ಒಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಅದೆ. ಉಂದು ದಾದಾದ್ ಕೇಂಡೆ. ಉಂದು ಅಪ್ಪೆಗ್ ಪಂಡೆರ್. ಈರ್ನ್ ಅಪ್ಪೆನಾ ಕಂಡನ್ನನ ಅಪ್ಪೆನಾಂದ್ ಕೇಂಡೆ. ಅಪ್ಪೆಗ್, ಮಂತ್ರ ದೇವತೆಗ್

ಪಂಡರ್. ಮೇರೆ ಮಂತ್ರ ದೇವತೆಂದ್ ಎನ್ನದಿತ್ತೆ. ಇತ್ತೆ ಎನ್ನನಗ ಮಾತ್ರ ದೇವತೆಲಾ ಆದಪ್ಪು.

ತುಳುನಾಡ್ ಭೂತ ಕೋಲ, ನೇಮ, ಅಂಕ, ಆಯನೋಲು, ಯಕ್ಷಗಾನ ತಾಲಮದ್ದಲೆಲು ತುಳುನಾಡ್‌ಗೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಯಿನವು. ಇಂಚಿನವು ಬೇತೆ ಒಲ್ಲಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಸಿರಿ ಆರಾಧನೆದ ಕ್ರಮ ತುಳುನಾಡ್‌ಡ್ ಮಾತ್ರ ಉಪ್ಪುನ ಒಂಜಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆರಾಧನೆ. ನಾಗಾರಾಧನೆ ನಾಗ್ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಾಗ ಬುಡ್ಡು ಅಲ್ಪ “ಬನ” ಉಪ್ಪುನ ಕ್ರಮ ಉಂದು ಪ್ರಕೃತಿದ ಆರಾಧನೆ.

ಅಂಚೆನೇ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗ್ ಸೇರಿನ ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ, ಹನುಮಂತೆ, ಶಿವೆ, ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಲುಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಮಣಿತ್ತಾಯ, ಜುಮಾದಿ, ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಪಂಜುರ್ಲಿ ದೈವೋಲೆನ್ ದೇವರೆನ್ ಭೇದ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಕೋಡ್ಡುಬ್ಬು ತನ್ನಿಮಾನಿಗ ದೈವೋಲೆಗ್ ಶಿವ, ದುರ್ಗೆ ದೇವಾಲಯೊಗು ಪರಕೆ ಪಂಡಿಲೆಕನೆ, ಪಲ್ಲಿ ದೇವರೆಗ್‌ಲಾ ಅವೇ ಭಕ್ತಿಡ್ ಪರಕೆ ಪನ್ನರ್. ಸಾಮರಸ್ಯದ ಜೀವನದ ಈ ಪೊರ್ಲು ತುಳುನಾಡ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ.

ತುಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿದ ಮಲ್ಲ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪಂಡ ಮಾತ್ರು ಮೂಲ ಕುಟುಂಬ ಪರಂಪರೆ. “ಪದ್ಧಿ ಅಪ್ಪೆ, ತಾಂಕಿ ತಮ್ಮಲೆ” ಪನ್ನಿನ ಈ ನುಡಿಕಟ್ಟಡೇ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ನಂಕ್ ತೋಜುಂಡು. ಕುಟುಂಬ ಅಪ್ಪನ ಕಡೆದ್ ಒರಿಯೊಂದು ಪೋಪುಂಡು. ಈ ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿ ಭಾರೀ ಪಿರಾಕ್‌ದ ಆದುಪ್ಪೊಡು. ಉಂದೆನ್ ಬೂತೋಲು ಪಂಡಿ ಕಟ್ಟ್, ಭೂತಾಳ ಪಾಂಡ್ಯನ ಕಟ್ಟೊಂದ್ ಪನೊಂದು ಬರೊಂದುಲ್ಲೆರ್.

ಉಂದೆನ್ ಎನ್ನೊಂದು ಪೊಂಡ, ಉಂದು ಮನುಷ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆ ಉಂಡಾಪಿನ ಕಾಲದ ಕಟ್ಟೊಂದ್ ನಂಕೇ ತೆರಿವುಂಡು. ಉಂದೆತ್ತ ಮಿತ್ತ್ ಎಡ್ಡೆ ತೆರಿನ ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಲ್ಪುನ ಅಗತ್ಯ ಉಂಡು. ಈ ಕ್ರಮ ಪ್ರಪಂಚೊಡು ಮಸ್ತ್ ಕೋಡಿಡ್ ಇಜ್ಜಿ. ತುಳುನಾಡ್, ಕೇರಳ, ಬೊಕ್ಕ ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದ ಕೆಲವು ಕೋಡಿಡ್ ಉಂಡು. ನೆತ್ತ ವಿಶೇಷತೆ ಪಂಡ ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣ, ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾನತೆಂದ್ ವಾ ಹಕ್ಕ್‌ಗ್ ಇನಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ಪೊರ್ಬೊಂದುಂಡಾ ಅವು ಸಹಜವಾದ್ ತುಳುನಾಡ್ ಪೊಂಜೊವ್ವೆಗುಂಡು. ಉಂದು ತುಳುನಾಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿದ ಒಂಜಿ ಅನನ್ಯತೆ. ಮೂಲು ಪೊಂಜೊವುಲು ಏಪಲಾ ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆದಿತ್ತಲ್.

ಅತ್ತಂದೆ ತಗೆ ತಂಗಡಿನ ಸಂಬಂಧ ಕೋಡ್ಡುಬ್ಬು ತನ್ನಿಮಾನಿಗ, ಕಲ್ಲುಡೆ ಕಲ್ಲುರ್ತಿ ಇಂಚಿನ ಆರಾಧನೆಡ್‌ಲಾ ನಂಕ್ ತೆರಿವುಂಡು. ಇಂಚ ತಗೆ ತಂಗಡಿನ ಒಟ್ಟುಗು ಆರಾಧನೆ ಮಲ್ಪುನ ಕ್ರಮ ಬಹುಶಃ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಜಗನ್ನಾಥ ದೇವಾಲಯೊಡು ಮಾತ್ರ ಉಂಡು.

ಇಂಚ ತುಳುನಾಡ್ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅನನ್ಯತೆದ ಮಿತ್ತ್ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನ ಕ್ಷೇತ್ರೊಲು ಏತೋ ಉಂಡು. ಉತ್ಸಾಹಿ ಯುವ ಸಂಶೋಧಕೆರ್ ನೆತ್ತ ಮಿತ್ತ್ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಲ್ತೊಂಡ ಮಸ್ತ್ ಎಡ್ಡೆ.

* ಲೇಖಕಿ, ಅಂಬಾ ಭವನ - ಶಂಕರನಗರ, ಕಾವೂರು, ಮಂಗಳೂರು.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಬರಹಗಳು

ಮಾತೆ ಅನಿಬೆಸೆಂಟ್‌ರವರ ಕೆಲವು
ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳು

- Ancient Wisdom
- Annie Besant, An Autobiography
- Avataras
- Bhagavad Gita, The Lord's Song
- Bhagavad Gita, The Lord's Song
- Bhagavad Gita, The with Snkt Text and Translation
- Bhagavad Gita, The with Snkt Text and Translation
- Buddhism
- Christianity
- Dharma
- Doctrine of the Heart, The Esoteric Christianity
- Hinduism
- In the Outer Court
- In the Outer Court
- Introduction to Yoga, An
- Islam
- Jainism
- Karma
- Laws of the Higher Life, The
- Mahabharata - The Story of the Great War
- Mahabharata - The Story of the Great War
- Man and His Bodies
- Man and His Bodies
- Meditations on the Path and Its Qualifications
- Meditations on the Path and Its Qualifications
- Occult Chemistry
- Occultism, Semi-Occultism and Pseudo Occultism
- Path of Discipleship, The
- Path of Discipleship, The
- Proofs of the Existence of the Soul. SC
- Reincarnation. SC
- Revelation, Inspiration and Observation. SC
- Riddle of Life, The. SC
- Sanatana Dharma - An Advanced Text Book. HC
- Sanatana Dharma - An Elementary Text Book. SC
- Sanatana Dharma-Catechism. SC
- Search for Happiness, The. SC
- Seven Principles of Man, The
- Sikhism
- Sri Ramachandra, The Ideal King
- Study in Consciousness, A
- Talks on the path of Occultism Vol II
- Talks on the Path of Occultism Vol I
- Talks on the Path of Occultism Vol II
- Talks on the Path of Occultism Vol III
- Theosophic Life, The
- Theosophic Life, The
- Theosophic Life and Three Gems of Theosophy
- Thought Forms
- Thought Power, Its Control and Culture
- Universal Law of Life, The
- Universal Wisdom Tradition and the TS, The
- Wisdom of the Upanishads, The
- Zoroastrianism
- Man, Whence, How and Whither
- Annie Besant, An Autobiography
- Wisdom of the Upanishads

ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಶತಮಾನೋತ್ಸವಾಚರಣೆ

1918-2018

- ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ

ಮಂಗಳೂರಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣಾಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ದಿನ ಜೂನ್ 17, 1918. ಅಂದು ಕರಾವಳಿಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪಾಲಿಗೆ ಶುಭದಿನ. ನಃ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮಹತ್ವ ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಬಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಉಕ್ಕುವ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ತೊಯ್ದ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ಡಾ. ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್ ಎನ್ನುವ ಮಹಾನ್ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ಸಾಂತ್ವನದ ಕರಗಳಿಂದ ಒರೆಸಿ ತೆಗೆದ ವುಹಾದಿನ! ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊಸ ತಿರುವನ್ನು ನೀಡಿದ ಮಹಾನ್ ಮಹಿಳೆ ಡಾ.ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟ್. ದೂರದ ಅಯರ್ ಲೇಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಭಾರತದ ಸನಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಇಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರ ಬದುಕಿಗೆ ಬೆಳಕಿನ ಭರವಸೆಯ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವೆ. ಮುಸಿಹಿಡಿದ ಅಡುಗೆಕೋಣೆಯ ಕಿರು ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಗುರು ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಬರೆದ ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪಿನ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣವಿತ್ತು ವಿಶಾಲವಾದ ಹೊರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಟ್ಟು ನಡುಗುವ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತುಂಬಿದ ಧೀರ ಮಹಿಳೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಕುರುಡಾದ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಜಾಗೃತಿಯ ಅಂಜನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ನೂತನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ ತಜ್ಞೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಸುಸಂಸ್ಕೃತೆ. ಥಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಮೂಲಕ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಜಗದಗಲ ಹರಡಿದ ಮಹಿಮಾವಂತೆ!

ಆ ಮಹಾತಾಯಿಯ ದಿವ್ಯಹಸ್ತದಿಂದ ಜೂನ್ 17, 1918 ರಂದು ಆರಂಭಗೊಂಡ “ಬೆಸೆಂಟ್ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆ”ಯು ಅವರ ದೂರದರ್ಶಿತ್ವವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಎನ್ನುವ ನಾಮಫಲಕದಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತು ಇಂದಿಗೂ “ಬೆಸೆಂಟ್ ನೇಷನಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿ” ಎನ್ನುವ ನಾಮಧೇಯದೊಂದಿಗೆ ಮಂಗಳೂರು ನಗರದ ಹೆಸರಾಂತ ಶಿಕ್ಷಣಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಡಾ. ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರ ಜನ್ಮದಿನವಾದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1, 2017 ರಂದು ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕಾರ ಹಾಕಿದ ಸಂಸ್ಥೆ ವರ್ಷಪೂರ್ತಿ ಹಲವಾರು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಭಾ ಪೂರಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ

ವೇದಿಕೆಯಾಯಿತು. ಇದೀಗ ಜನವರಿ 18 ಮತ್ತು 19, 2019 ರಂದು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಾಗಿ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ವೈಭವದ ವರ್ಣಮಯ ತೆರೆಯನ್ನೆಳೆಯಲು ಸಮಾರೋಪ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಟಿ.ಎಂ. ಎ. ಪೈ ಕನ್ವೆನ್ಷನ್ ಸೆಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ

ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೂ ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕಿಯಾದ ಆನ್ನಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸ್ವತಃ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಕೊಡಿಯಾಲಬೈಲಿನ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುವವರೆಗೂ ಈ ಶಾಲೆಯ ತರಗತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ್ತಿ ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪಾರಂಪರಿಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ! ಈ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಯೋಜಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ನೇಷನಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿಯ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು, ಜನ ಗಣ ಮನದ ಮೂಲಕ ಭಾರತೀಯರ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಗುರುದೇವ್ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ತಾಗೋರರು! ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ತಾಗೋರರ “ಜನಗಣಮನ”ವನ್ನು ಈ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. (ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಗೀತೆಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು). ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರಾದ ಬಾಲ ಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರು 1921ರಲ್ಲಿ ವಿಧಿವಶರಾದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಅನುವು ಇಲ್ಲದಾಗ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಮುಂದೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಭೇಟಿಯನ್ನಿತ್ತರು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆತ ದಿನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಂಗೋಲಿಗಳಿಂದಲೂ ಹೂವುಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೂ ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇನ್ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದರು.

ಸಂಸ್ಥೆ ಬೆಳೆದುಬಂದ ಬಗೆ

ಶಾಲೆಯು ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಡಳಿತವನ್ನು ಥಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸ್ವತಃ ಆನ್ನಿಬೆಸೆಂಟರೇ ಅದರ ಪ್ರವರ್ತಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಡಾ. ರಾಮ ಕಾಮತ್, ಬೈಂದೂರ್ ಅನಂತರಾವ್, ಡಾ. ಕೆ. ಗಿರಿಧರ ರಾವ್ ಮೊದಲಾದವರು ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿದರು. 1928 ರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸರಕಾರದ ಮಾನ್ಯತೆಯೂ ಲಭಿಸಿತು. 1929ರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿ 1938ರಲ್ಲಿ “ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆ” ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಗೊಂಡಿತು. 1943 ರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ (WNES) ರೂಪುಗೊಂಡು ಶಾಲಾಡಳಿತವನ್ನು ಥಿಯೋಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯಿಂದ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿತು.

ಡಾ. ಕೇಶವ ಪೈ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಪೈಯವರು WNESನ್ನು ತಿದ್ದಿಪಡಿಸಿದವರು. ಡಾ. ಕೇಶವ ಪೈಯವರು WNESನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಎ.ಬಿ. ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. 1943 ರಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ರಜತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು (ಮುಂದೆ ಅವರು ದೇಶದ ಪ್ರಥಮ ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್ ಆದರು) ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಡಾ. ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾವ್ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸೊಸೆ ಲೇಡಿ ಧನವಂತಿಯವರು ಶಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಡಾ. ಎಂ ಕೇಶವ ಪೈಯವರು ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಒಂದು ಐಚ್ಛಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿದರು. 1972 ರಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹಾನ್ ದೂರದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಯಕರು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ 1976ರಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸತೊಡಗಿತು. ಅವರು ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನೂತನ ಶಿಲ್ಪಿಯೆಂದೇ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. ‘ದುಡಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಲಿಕೆ’ ಎನ್ನುವ ಆದರ್ಶದೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಘ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು ರೂಪುತಾಳಿತು. ಅನಂತರ ಬಿ. ದಾಮೋದರ ಪ್ರಭು, ಮಣೇಲ್ ಕೃಷ್ಣನಾಯಕ್, ಪ್ರೊ. ಪಿ.ಪಿ. ಗೋಮತಿ ಮುಂತಾದವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯೆಡೆಗೆ ದಾಪುಗಾಲಿಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗಿ, ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯೂ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು.

1999ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಮೊದಲ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಬೊಂದೇಲ್ 3.62 ಎಕರೆಯ ವಿಶಾಲವಾದ ನಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ದಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಗುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು. 2015ರಲ್ಲಿ ಹೊಸತಾದ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಫ್ ದ ಆರ್ಟ್ಸ್ ಕಟ್ಟಡವು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು, ಮಾಜಿ ರಿಸರ್ವ್ ಬೇಂಕ್ ಗವರ್ನರ್ ಡಾ. ವೈ. ವಿ. ರೆಡ್ಡಿಯವರಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 20, 2015 ರಂದು ಉದ್ಘಾಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೆಮಿನಾರುಗಳು ಆಯೋಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ವಿಶ್ವದ ಹೆಸರಾಂತ ಪ್ರಗಲ್ಬರು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಸ್ನಾತಕ ಪದವೀಧರರಾದವರು ವಿಶ್ವದೆಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ನೂತನವಾದ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ, 534 ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳಿರುವ ಆನ್ಲೈನ್ ಟಿ.ಸಿ.ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷಾಕೇಂದ್ರವಿದೆ.

ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಕೇಂದ್ರದ ನೂತನ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಲೇಜ್ ಸೀರೀಸ್/ ಡಯಲೋಗ್ ಸೀರೀಸ್ ಕೂಡಾ ಒಂದು. ಇದರ ಆಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ನೇತೃತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬೇಂಕರ್, ಆರ್.ಬಿ.ಐ.ಯ ಮಾಜಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಗವರ್ನರ್, ಯೂನಿಯನ್ ವಿಜಯಾ ಬೇಂಕಿನ ಮಾಜಿ ಸಿ.ಎಂ.ಡಿ. ಶ್ರೀ ವಿಠಲದಾಸ್ ಲೀಲಾಧರವರು. ಶ್ರೀಯುತರು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಹೌದು. ಇದರ ಮೂಲಕ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಧಕರನ್ನೂ, ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಉನ್ನತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅವರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತ ಸಂವಾದಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಎಳೆಯ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬದುಕಿನ ನಿಜದ ಅರಿವು ಉಂಟುಮಾಡುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದೇ ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಉದ್ದೇಶ ವಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಸುಮಾರು 25 ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಪ್ರೊ. ಪಿ.ಪಿ. ಗೋಮತಿಯವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರವೂ ಮಹತ್ತರವಾದುದು. ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ಬಗೆದು ತಮ್ಮ ಕೊನೆಯುಸಿರಿನವರೆಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ದುಡಿದ ಮಹನೀಯ ಅವರು.

1972ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡ ಬೆಸೆಂಟ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಸೆಂಟ್ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು ಆಗಿ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತು. 2014 ರಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಇಂದಿಗೇ ಸಹಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯೆನ್ನಿಸಿದೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು ಕಲೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮೂಲ ಕಲಾವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ, ಗೃಹವಿಜ್ಞಾನ,

ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಲ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್, ಐಚ್ಛಿಕ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಡಾಟಾ ಪ್ರೊಸೆಸಿಂಗ್ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳು ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯಗಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಗೆ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ, ಮ್ಯಾತ್ಸ್, ಸ್ಟೇಟಿಸ್ಟಿಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸಯನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪದವಿಯೊಂದಿಗೆ, ಫುಡ್, ನ್ಯೂಟ್ರಿಷನ್ ಎಂಡ್ ಡಯಟಿಟಿಕ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಹಾಗೂ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯೂ ಲಭ್ಯವಿದೆ. ವಾಣಿಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಮತ್ತು ಸಹಶಿಕ್ಷಣದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೂ ಎಂ.ಕಾಂ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಿ.ಇ.,ಟಿ., ಸಿ.ಎ., ಸಿಪಿ.ಟಿ., ಸಿ ಎಸ್., ಐ.ಪಿ.ಸಿ.ಸಿ. ತರಬೇತಿ ತರಗತಿಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಹಾಗೂ ಕೆಳಸ್ತರದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಿರಂತರ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಅಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಜದ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೂಲೋದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸುಮಾರು 250ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಾಲವಾಡಿಯಿಂದ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಪರಿಕರಗಳ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟ ಮತ್ತು ವಾಹನ ಸೌಲಭ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಗೈಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. 100ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಹಾಗೂ ಶುಲ್ಕ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಬೇರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೂಡಿಬಂದ ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಆದರ್ಶ ವಿದ್ಯಾನೀತಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಮಂಗಳೂರಿನ ಗೌರವ ಹಾಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅದು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಶತಕವನ್ನು ದಾಟಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಶುಭಾವಸರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊಸ ಮೈಲುಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವಂತಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ.

ನಿನ್ನ ಕರಕಮಲಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ
ಗಾಂಧಿ ಟಾಗೋರರು ಮುಟ್ಟಿ
ಧನ್ಯತೆಯನಾಂತು ನಿಂತಿದೆ ಗಟ್ಟಿ
ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರ

ಮುಂದೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೀರ್ತಿಯ ಮೆಟ್ಟಿಲು
ಸಂಸ್ಥೆಯು ಮುಟ್ಟಲು
ತುಂಬಿ ಹರಿವಂತೆ ವಿದ್ಯಾದಾನದ ಬಟ್ಟಲು
ಮಾತೆ ನೀ ಹರಸು ಖ್ಯಾತಿ ಮೆರೆಸು

- ದಿ. ಶ್ರೀ ಎನ್. ಮಾಧವಾಚಾರ್ಯ, ಪೂರ್ವ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು

ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು

ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಕಾರವಾದುದು ಬೆಸೆಂಟ್ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಮೂಲಕ. ಈ ಶಾಲೆ ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದ ಏಳನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಮೇಲೆತ್ತುವುದೇ ಇದರ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿದೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ

ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ 8ನೇಯ ತರಗತಿಯಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣವು ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅವರ ಕೈಗೆ ಎಟಕುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ನೇಷನಲ್ ಪ್ರಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕಾಲೇಜು

1972 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸ್ಥಾಪಕರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆದರ್ಶಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ ತಕ್ಕಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಂಟ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಅನಂತರ “ಬೆಸೆಂಟ್ ನೇಷನಲ್ ಪ್ರಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕಾಲೇಜು” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕಲೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಇದು ಹೊಂದಿದೆ, 2007 ರಿಂದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ವಿಷಯವನ್ನು ಐಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಮಹಿಳಾ ಕಾಲೇಜು

1977 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಕನಸಿನ ಕೂಸು. ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೇ ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ. ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು, ಮಹಿಳೆಯರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸತತ ಮೂರು ಬಾರಿ NAACನ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ‘ಎ+’ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣದೊಂದಿಗೆ ಎಮ್.ಕಾಂ. ಹಾಗೂ ಎಮ್.ಎಸ್.ಸಿ. (ಫುಡ್ ಸಯನ್ಸ್) ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಇಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆ

ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಎಲ್ಲರ ಕೈಗೂ ದಕ್ಕುವಂತಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ 1989ರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಇಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್.ಕೆ.ಜಿ ಯಿಂದ ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು

1976 ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು “ದುಡಿತದೊಂದಿಗೆ ಕಲಿಕೆ” ಎನ್ನುವ ಧ್ಯೇಯ ವಾಕ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರ ಪಾಲಿಗೆ ಆಶಾಕಿರಣವಾಗಿದೆ, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಲೆ, ವಾಣಿಜ್ಯ ವಿಷಯಗಳು ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಎಂ.ಕಾಂ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಇಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ.

ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಕೇಂದ್ರ

ಮಣೇಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕ್ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಕೇಂದ್ರವು ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ 1999ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಯೋಜನೆಗೊಳಪಟ್ಟ ಮೊದಲ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಬೊಂದೇಲ್‌ನ 3.62 ಎಕರೆಯ ವಿಶಾಲವಾದ ನಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ದಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಾಯಕರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಎಂ.ಬಿ.ಎ. ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಕಾಲಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು

ಅಂತರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸೆಮಿನಾರುಗಳು ಆಯೋಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಇದು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಬೆಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರಂತರು

ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ, ಕಡಲ ತೀರದ ಭಾರ್ಗವ, ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರಿಗೂ ಬೆಸೆಂಟ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಆ ಕಾಲದ ಪ್ರಮುಖ ಯಕ್ಷಗಾನ, ನಾಟಕ ಹಾಗೂ ನೃತ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ಕಾರಂತರು ಇದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರಿಂದ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಲವಾರು ನಾಟಕಗಳೂ, ರೂಪಕಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸಮಿತಿ

ಶ್ರೀ ದೇವಾನಂದ ಪೈ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಭಟ್
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಡಾ. ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ವಿವಿಧ ಸಮಿತಿಗಳು

ಸಂಯೋಜಕರು : ಡಾ. ಪ್ರವೀಣ್ ಕುಮಾರ್
ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಪ್ರೊ. ಗೋಪಾಲ್ ರೆಡ್ಡಿ
ಡಾ. ನಾಯಕ್ ರೂಪ್ ಸಿಂಗ್
ಶ್ರೀ ರಾಜಶೇಖರ್
ಶ್ರೀ ರತ್ನಾಕರ್ ರಾವ್
ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಲತಾ
ಶ್ರೀ ಅಶೋಕ್ ಲಮ್ಹಣಿ

ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಿತಿ : ಪ್ರೊ. ಸಯ್ಯದ್ ಖಾದರ್
ಪ್ರೊ. ಜಯಶ್ರೀ
ಶ್ರೀಮತಿ ಶೋಭಿತಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ತಾರಾ ಶೆಟ್ಟಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಕೃಪಾಕ್ಷಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಅಮಿತಾ ಶೆಟ್ಟಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಮಾಲತಿ
ಶ್ರೀ ರತ್ನಾಕರ್ ರಾವ್
ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರತಿ ಪ್ರಭು
ಶ್ರೀಮತಿ ವೀಣಾ ಭಂಡಾರಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಶಂಕರಿ
ಶ್ರೀ ಈಶ್ವರ್ ಪೂಜಾರಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಶೆಟ್ಟಿ
ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ್
ಶ್ರೀಮತಿ ವಿದ್ಯಶ್ರೀ

ಶಿಸ್ತು ಪಾಲನೆ : ಡಾ. ಪರಶುರಾಮ ಮಾಳಗೆ
ಶ್ರೀಮತಿ ಮೋಹಿನಿ
ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವ
ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಾಯ ಕಾಮತ್
ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಿತಿ: ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ರೇಷ್ಮಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ಜ್ಯೋತ್ಸನಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಕುಲಾಲ್
ಶ್ರೀಮತಿ ವಿನಿತಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ವಾತಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಸಂಧ್ಯಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ಅಕ್ಷತಾರಾವ್
ಶ್ರೀಮತಿ ಹರಿಣಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಭಾವತಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ವರ್ಷಾ

ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿ : ಶ್ರೀಮತಿ ಸಾವಿತ್ರಿ
ಪ್ರೊ. ಶೆರ್ಲಿ ರಾಣಿ
ಡಾ. ನಾರಾಯಣ್ ಕಾರ್ಯಕಟ್ಟೆ
ಶ್ರೀ ಗೌತಮ್ ಜ್ಯೋತ್ಸನಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ಅಮಿತಾ ಕುಮಾರಿ
ಪ್ರೊ. ಉಷಾ ಕುಮಾರಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ನಾಯಕ್
ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರೀತಾ ಕೆ. ಪಿ.
ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಪದ್ಮಶ್ರೀ
ಶ್ರೀಮತಿ ಆಶಲತಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ಜ್ಯೋತಿ ಶೆಟ್ಟಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಫಾತಿಮಾ

ವೇದಿಕೆ : ಡಾ. ಅನುರಾಧಾ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಧರ್ ಬಿ.
ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿ
ಪ್ರೊ. ಆಶಾ ರೈ
ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ರಾಯ್ಕರ್
ಶ್ರೀ ಮೋಹನ್‌ದಾಸ್
ಶ್ರೀ ರಿಯಾರ್ಡ್
ಶ್ರೀ ವಿಜಯ ಕೆ.
ಶ್ರೀ ರೋಹಿತ್
ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಜ್
ಶ್ರೀ ಸಾತ್ವಿಕ್ ಶೆಟ್ಟಿ

ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆ : ಶ್ರೀಮತಿ ಲತಾ ಹೆಬ್ಬಾರ್
ಶ್ರೀಮತಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ
ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿ ಭಟ್
ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದುಮತಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ದಿವ್ಯಾ
ಶ್ರೀಮತಿ ದೀಪಿಕಾರಾವ್
ಶ್ರೀಮತಿ ಮರಿಯಾ ಲವೀನಾ

ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ: ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಮಿತಾ ಶೆಣೈ
ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಡಾ. ವಾಸಪ್ಪ ಗೌಡ
ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ವೇತಾ
ಶ್ರೀ ರೂಪಾಕ್ಷ
ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜಿ ಮೋಳ್
ಶ್ರೀಮತಿ ಮರಿಯಾ

ಸ್ಮರಣ ಸಂಚಿಕೆ : ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಷಿ
 ಡಾ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ರಾಮಚಂದ್ರ
 ಡಾ. ಮಂಜುಳಾ ಕೆ.ಟಿ.
 ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಯ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ರಾವ್
 ಶ್ರೀಮತಿ ರತ್ನಾವತಿ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಚಂದ್ರಿಕಾ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಭಾವತಿ
 ಪ್ರೊ. ಪ್ರೀತಾ ಭಂಡಾರಿ
 ಪ್ರೊ. ಮೋಹನ್ ದಾಸ್
 ಶ್ರೀ ರವಿರಾಜ್
 ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ
 ಶ್ರೀ ಪ್ರಶಾಂತ್ ಕುಮಾರ್
 ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಮತಿ
 ಪ್ರೊ. ಗಣಪತಿ ಭಟ್ ಬಿ.
 ಶ್ರೀಮತಿ ಬ್ಯೂಲಾ
 ಶ್ರೀ ರತ್ನಾಕರ್ ರಾವ್
 ಡಾ. ನಾಯಕ್ ರೂಪ್ ಸಿಂಗ್
 ಪ್ರೊ. ಗಣಪತಿ ಭಟ್ ಎಮ್
 ಡಾ. ಪರಶುರಾಮ ಜಿ. ಮಾಳಗೆ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಗೀತಾ ಕುಮಾರಿ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಸಂಗೀತಾ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಅಜಿತಾ
 ಶ್ರೀಮತಿ ತ್ರಿವೇಣಿ
 ಡಾ. ಸುಧಾ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ
 ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜೇಶ್ವರಿ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ಮಿತಾ ಶೆಣೈ
 ಶ್ರೀ ಅಶೋಕ್ ಲಮ್ಬಾಣಿ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ
 ಪ್ರೊ. ಗಣೇಶ್ ಪೈ

ಆಹಾರ ಸರಬರಾಜು: ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಕೇಸವ
 ಪ್ರೊ. ಕೃಷ್ಣಾನಂದ ಶೆಣೈ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಗಾಯತ್ರಿ
 ಶ್ರೀ ಪ್ರವೀಣ್ ಕಾಮತ್
 ಶ್ರೀ ಮಾಬೆನ್
 ಶ್ರೀಮತಿ ಬೀನಾ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಜಾನಕಿ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಚೇತನಾ
 ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಮಣ ಕಾಮತ್
 ಶ್ರೀ ಆಂಡ್ರ್ಯೂ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಸಂಗೀತ
 ಫೇನ್ಸಿ ಫೀಟ್: ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಿ ಲೋಬೋ
 ಪ್ರೊ. ಮಹಾವೀರ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಗೀತಾ
 ಶ್ರೀಮತಿ ವಿದ್ಯಾ
 ಶ್ರೀಮತಿ ವೀಣಾ ಭಂಡಾರಿ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌಭಾಗ್ಯ
 ಶ್ರೀ ಸುರೇಶ್ ಶೆಣೈ
 ಶ್ರೀ ರವೀಶ್ ಬಿ.
 ಶ್ರೀ ನಿತೀನ್
 ಶ್ರೀ ಸುರೇಂದ್ರ
 ವಾಹನ ಹಾಗೂ ವಸತಿ: ಪ್ರೊ. ಕೃಷ್ಣಾನಂದ ಶೆಣೈ
 ಶ್ರೀ ರವಿರಾಜ್
 ಡಾ. ವಾಸಪ್ಪ ಗೌಡ
 ಪ್ರೊ. ಈಶ್ವರ್ ಪೂಜಾರಿ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಸಂಜನಾ
 ಶ್ರೀ ಶಿವರಾಜ್

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು

Women's National Education Society
 Besant Complex, M.G. Road, Kadakavil, Mangalore - 575 003

Invites you to the Book and Souvenir Release Function

Besant Centenary Celebrations

100 Years of
 Empowerment through Education
 1918-2018

INVITATION

Date:
 January 18, 2019

Venue:
 Dr. TMA Pai International Convention Centre,
 M. G. Road, Mangaluru.

The Management, Staff and Students of Besant Group of Educational Institutions solicit Your gracious presence during the Book and Souvenir release function of their

CENTENARY CELEBRATIONS
 On January 18, 2019

Lighting the Lamp : & Blessings by : Rajarshi Dr. D. Veerendra Heggade
 Dharmadikavi, Shree Kshetra Dharmasthala, Ujire, Belthangady, D.K. District

Souvenir Release : Prof. Ishwara P
 Vice Chancellor, Mangalore University
 Mangalagangothri

Book Release : Shri Krishna Babu
 Chairman, MMPT, Panambur
 New Mangaluru

Presided by : Kudpi Jagadish Shenoy
 President
 Women's National Education Society

Venue: Dr. TMA Pai International Convention Centre
 M.G.Road, Mangaluru

Time: 3.00 pm

Shri. Manel Annappa Nayak
 Vice President
 Women's National Education Society

K. Devanand Pai
 Chairman
 Centenary Celebration Committee

Women's National Education Society
 Besant Complex, M.G. Road, Kadakavil, Mangaluru - 575 003

INVITATION

100 Years of
 Empowerment through Education
 1918-2018

Besant Centenary Celebrations

Valedictory Function

Date:
 January 19, 2019

Venue:
 Dr. TMA Pai International Convention Centre,
 M. G. Road, Mangaluru.

The Management, Staff and Students of Besant Group of Educational Institutions solicit your gracious presence during the Valedictory Function of their

CENTENARY CELEBRATIONS
 on Saturday, January 19, 2019

Ms Sunalini N. Menon
 (President, Colchacks Limited, Bengaluru)
 and
Ms Aarthi Subramanian
 (Group Chief Digital Officer, Sate Sans Limited, Mumbai)
will talk on 'Women's Empowerment'

Prof. Rupa Shah
 (Former Vice Chancellor, SNDT Women's University, Mumbai)
will preside over the function

Venue: Dr. TMA Pai International Convention Centre,
 M. G. Road, Mangaluru.

Time: 10:00 A. M.

Kudpi Jagadish Shenoy
 President
 Women's National Education Society

K. Devanand Pai
 Chairman
 Centenary Celebrations Committee

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ

ಸ್ವಾಗತಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆ

ಅತಿಥಿಗಳ ಆಗಮನ

ಪೂಜ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಜ್ವಲನ

ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾರ ಕುಲಪತಿಯವರಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಜ್ವಲನ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಕರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಾರ್ಚನೆ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ

ವೇದಘೋಷ

ಡಾ. ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಶೆಟ್ಟಿಯವರಿಂದ ಸ್ವಾಗತ

ಶ್ರೀ ದೇವಾನಂದ ಪೈಯವರಿಂದ ಪ್ರಾಸ್ತಾವಿಕ ನುಡಿ

ಡಾ. ಎಂ. ಪ್ರಭಾಕರ ಜೋಷಿಯವರಿಂದ ಪೂಜ್ಯರ ಪರಿಚಯ

ಪೂಜ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಸ್ಮರಣಸಂಚಿಕೆ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಬಿಡುಗಡೆ

ಶತಸ್ಥಿತಿ ಪರಿಚಯ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ಮಲ್ಕೆ ಇವರಿಂದ

ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾರ ಕುಲಪತಿಯವರಿಂದ 'ಶತಸ್ಥಿತಿ' ಬಿಡುಗಡೆ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ

ಸ್ಮರಣಸಂಚಿಕೆಗೆ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿದ ಬೆಸೆಂಟ್ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಕು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ ಇವಳಿಗೆ 10,000 ರೂಪಾಯಿ ಬಹುಮಾನ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಪ್ರೇಮಾನಂದ ಕಾರಂತರು

ಹಳೆ ಬೇರು ಹೊಸ ಚಿಗುರು ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ
ಪ್ರೊ. ರಾಘವೇಂದ್ರ ಪ್ರಭು

ಪೂಜ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರಿಂದ ಹಳೆ ಬೇರು ಹೊಸ ಚಿಗುರು
ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆ

ಪೂಜ್ಯ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಶುಭಾಶಂಸನೆ

ಗಣ್ಯರಿಂದ ಭಾಷಣ

ಸ್ಮರಣಿಕೆ ಸಮರ್ಪಣೆ

ಸಾಧಕರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ

ಶ್ರೀ ಕುಡ್ಲಿ ಜಗದೀಶ ಶೆಣೈಯಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ನುಡಿಗಳು

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್ ಭಟ್ ಅವರಿಂದ ವಂದನಾರ್ಪಣೆ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ

19-01-2019

ಚೆಂಡೆ ವಾದನದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರು

ಸನ್ಮಾನ : ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಾ ರೈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜಸೇವೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ವಂದನಾ ರಾವ್ - ಕ್ರೀಡೆ

ಸನ್ಮಾನ : ಡಾ. ಮಾಲತಿ ಹೆಗ್ಡೆ - ವೈದ್ಯಕೀಯ

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ

19-01-2019

ಹಿಂದಿನ ವಸಂತರಾಣಿಯಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ

ಡಾ. ಸುನಾಲಿನಿ ಮೆನನ್‌ರಿಂದ ಭಾಷಣ

ಡಾ. ರೂಪಾ ಪಾರಿಂಧ ಭಾಷಣ

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಪುಟಾಣಿಗಳಿಂದ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಹೂ ಹಾಗೂ ಸ್ಮರಣಿಕೆ ಅರ್ಪಣೆ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಶ್ರೀ ದೇವಾನಂದ ಪೈಯವರಿಗೆ ಹರ್ಷಾರ್ಪಣೆ

ಪ್ಲೆನ್‌ನಿಲ್ ಆರ್ಟ್-ಶ್ರೀ ಚಂದನ್, ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆ

19-01-2019

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಪುಸ್ತಕ

ವಜ್ರಮಹೋತ್ಸವ

[illegible][illegible]

ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು : 1918ರಿಂದ-1978ರ ವರೆಗೆ

ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳು

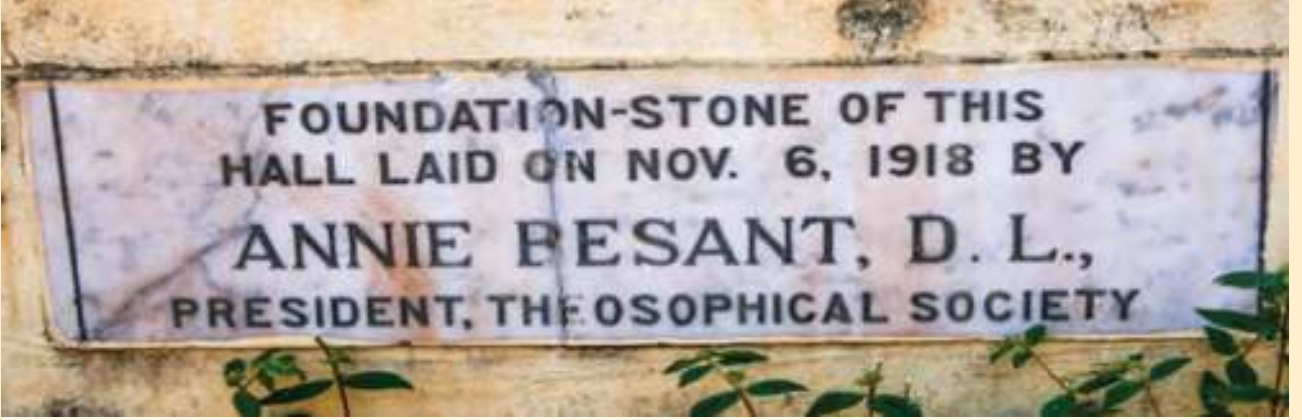

ಹಳೆಯ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಶ್ರೀ ಕೇಶವ ಪೈ ಮತ್ತು ಇತರರು

ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಫಲಕಗಳು

ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ಮಂಗಳೂರು ಟುಡೇ”ಯವರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ ಡಿಸೆಂಬರ್-2018

ಸಂಪಾದಕರು : ಶ್ರೀ ಯು.ವಿ. ಜಾರ್ಜ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ್ ನಾಯಕ್

BESANT INSTITUTIONS

TODAY

BESANT INSTITUTIONS CENTENARY CELEBRATING

1918

2018

100
Years of Education
and Empowerment

By embracing the ideal of women's emancipation long before it became a popular cause, and by pursuing the noble path of empowerment of all who belong to the weaker sections of society, Besant educational institutions are the pride of Mangalore.

THE YEAR 1918 WAS A milestone year for the coastal city of Mangalore. In June that year, a lone woman had set out to make a difference to the lives of the women of this region. Decades before the concept of 'girl child' became the focus of attention in the modern world, her insightful mind had seen the value of empowering the womenfolk for achieving social transformation. Now, a century later, her vision can be seen in the many educational institutions that stand proudly bearing her name. The woman was Dr. Annie Besant, Theosophist, freedom fighter and social reformer. What prompted her to start an educational institution for women was the abject poverty, backwardness and pathetic conditions which she witnessed among women of the time, fuelled by superstition, regressive social practices and lack of enlightened approach. "Education must be given to women compulsorily. The country cannot progress without their education," she said.

With the Besant Girls School, the school founded by her under the flagship of National Education Society, stepping into its 100th year this year, there is a feeling of jubilation in the air. A year-long programme of events and activities has been in place to celebrate Dr. Annie Besant's inspiring legacy in a unique and meaningful way at its campus situated at Kodialbail in the city. The Besant centenary celebration event, which will take place in the third week of January, will see the enthusiastic participation of all Besant institutions, namely Besant High Schools (Kannada and English medium), Besant National P.U. College, Besant Women's College, Besant Evening College and Manel Srinivas Nayak Memorial Besant Institute of P.G. Studies (MBA), all of which today function under the auspices of Women's National Education Society.

Glimpses of History

The history of Besant Institutions is deeply rooted in India's struggle for

ANNIE BESANT - THE ORIGINAL INSPIRATION

Besant institutions draw inspiration from Annie Besant who was a prominent British socialist, Theosophist, women's rights activist, writer and orator and supporter of Irish and Indian self-rule.

Annie Besant was born Annie Wood in 1847 in London into a middle-class family of Irish origin. She was proud of her heritage and supported the cause of Irish self-rule throughout her adult life. In 1890 Besant met Helena Blavatsky, the founder of Theosophy, a social reform movement which aimed to synchronise 'essential truth' underlying religion,

philosophy, and science. Over the next few years she became a member of the Theosophical Society and a prominent speaker on the subject. As part of her theosophy-related work, she travelled to India. In 1898 she helped establish the Central Hindu College and in 1922 the Hyderabad (Sind) National Collegiate Board in Mumbai. In 1902, she established the first overseas Lodge of the International Order of Co-Freemasonry, Le Droit Humain. Over the next few years she established lodges in many parts of the British Empire.

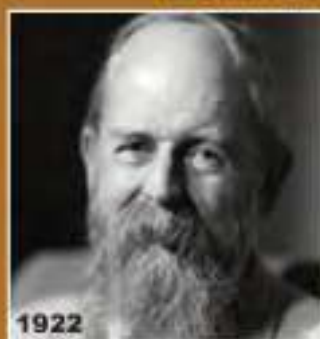
In 1907 she became president of the Theosophical Society, whose international headquarters were at Adyar, Madras (Chennai). She also became involved in politics in India, joining the Indian National Congress. When World War I broke out in 1914, she helped launch the Home Rule League to campaign for democracy in India and dominion status within the British Empire. This led to her election as president of the Indian National Congress in late 1917. After the war, she continued to campaign for Indian independence and for the causes of theosophy, until her death in 1933.

Besant institutions in Mangalore were founded under the auspices of Theosophical Society during her visit to Mangalore in 1918. Women's National Education Society (WNES) was formed in 1943 to take over management of the rapidly growing institutions from Theosophical Society and enable them to grow as an independent organisation.

Inauguration of MBA College New Building by Dr Y. V. Reddy, former Governor of RBI

LUMINARIES WHO HAVE GRACED THE BESANT CAMPUS

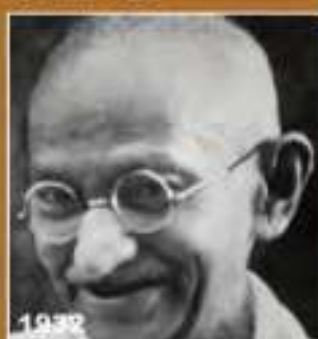
1922
Rev. C. F. Andrews
Social Reformer

1922
Dr. C. P. Ramaswamy Aiyangar
Statesman

1922
Rabindranath Tagore
Poet and Nobel Laureate

1932
Mahatma Gandhi
Father of the Nation

1944
Sir Mirza Ismail
Legendary Diwan of Mysore

Prof. Dhondo Keshav Karve
Pioneer of Women's Welfare

B. D. Jatti
Vice President of India

1943
Chakravarti Rajagopalachari
Governor General of India

independence. Annie Besant's close personal association with the leading lights of the freedom struggle enabled Besant institutions to benefit from their wise counsel during the formative years. One of the first luminaries to grace the project was Nobel laureate Gurudev Rabindranath Tagore, who was the chancellor of National Education Society which sponsored the school in 1918. Dr. G. S. Arundale was the Registrar of this organization. Kamala Devi Chattopadhyaya, being a Mangalorean by birth, magnanimously gave shelter to Besant National School in her ancestral house. In this way the genesis of Besant Institutions became deeply interwoven with the significant parallel developments in India's evolution as a nation, such as the freedom movement and the post-independence progressive thinking.

There was a practice of chanting Bhajans and prayers at the sanctum of Sharada Devi, whose statue was installed

in the school. Children also sang Tagore's Jana Gana Mana. This song became our national anthem after Independence. When the most prominent freedom fighter, Bala Gangadhar Tilak passed away in 1921 the followers and well wishers of Tilak were not permitted to hold condolence meeting. Besant School rose to the occasion by lending its premises for mourning the leader. Later when Mahatma Gandhi arrived at Mangalore, Besant School became one of the important

venues for this visit. The evening prior to the day on which India gained Independence was made memorable by decorating the entire school and class rooms with flowers. Students prepared garlands for anointing on the photo frames of Independence heroes. Rangolis were sketched artistically all over the place.

An Institution is Born

In the year 1927, Theosophical Society of India took over the management of the

"Our vision is to bring education within the reach of everyone who seeks it. We will make all efforts to help students evolve into competent individuals to be of better service to family and the society."

Kudpi Jagadish Shenoy
President

school as the school faced financial difficulties. At that time Theosophy was gaining ground as a humanistic movement which sought to amalgamate the best virtues of religion, philosophy and science. Annie Besant herself was a committed Theosophist. The role of Dr. C. Rama Kamath, Baindur Anant Rao and Dr. K. Giridhar Rao was prominent at this juncture. In 1928 the school received government recognition and was converted into an elementary school. In 1929, it was upgraded into a higher elementary school and in 1938 it was renamed as Besant National Girls' School. In 1943, a new parent entity called Women's National Education Society (WNES) was formed to take over the school administration from the Theosophical Society and take forward the cause on an independent footing. Since then the institution has recorded continuous growth under the leadership of its visionary administrators like Manel Srinivas Nayak, B. Damodar Prabhu, Manel Krishna Nayak and Prof. P. P. Gomathi. In 1956 Besant Higher Primary School was born and the classes were categorized accordingly.

CENTENARY CELEBRATIONS

With Besant Primary School entering its 100th year, the Centenary Year was initiated with a launching ceremony on 1st October 2017. The last year has seen a string of intellectual, cultural and talent based activities aimed at showcasing the ethos of Besant Institutions. All these activities will culminate in a Grand Centenary Celebration on 18th and 19th January 2019 at Dr. TMA Pai International Convention Centre on MG Road in the city.

MANEL SRINIVAS NAYAK - THE MAGNIFIER

Manel Srinivas Nayak was a stalwart who spearheaded the rapid expansion of Besant Institutions for nearly four decades. MSNM Besant Institute of PG Management Studies is named after this great community leader, as a tribute to his contributions to the growth of Besant Institutions.

A multifaceted personality - a political leader, social worker, temple trustee, banker and a great educationist - he brought about transformational development of Women's National Education Society. Through his visionary leadership, WNES gave birth to several new institutions and carried forward the ideals of Dr Annie Besant of employing education as a tool for emancipation and empowerment.

A successful businessman, he was also a spirited social worker and community reformer who was deeply inspired by India's freedom struggle. He had served as a state legislator (MLA) and also as an office bearer of numerous temples and social institutions.

A successful businessman, he was also a spirited social worker and community reformer who was deeply inspired by India's freedom struggle. He had served as a state legislator (MLA) and also as an office bearer of numerous temples and social institutions.

PAST PRESIDENTS OF WNES

Dr. M. Keshav Pai
1943-1965

Dr. C. Rama Kamath
1965-1971

Dr. TMA Pai
1971-1976

Manel Srinivas Nayak
1976-1991

B. Damodar Prabhu
1991-2001

Manel Krishna Nayak
2001-2002

INSTITUTION PROFILES

Besant Higher Primary School

Besant Higher Primary School is the original institution of Besant Group established in 1918 following a visit to Mangalore of Annie Besant. This school provides education in Kannada medium from first standard to seventh standard. It has been a great source of support to the economically backward sections of society to provide good education to their children, leading to their social upliftment.

National High School

This school continues the educational track of Besant Higher Primary School and provides schooling in Kannada medium from 8th standard to 10th standard. As matriculation is an important phase in the student's life, special attention is given to the students to enable them to continue higher studies later on.

Besant English School

English, being an international language, opens a world of opportunities to students in the globalised world. Responding to the growing popularity of English medium education, Besant English School was established in 1989. The school covers the complete gamut of primary schooling from kindergarten to matriculation.

Besant National Pre University College

Besant National Pre University College was established in the year 1972. In keeping with the ideals of the parent institution, it was then called Besant

National Girls Pre-University College. It became a co-educational institution in the academic year 2013-14 and came to be known as Besant National Pre University College. The college presently offers two year pre-university education in arts, commerce and science streams. Computer Science was introduced as an optional subject for commerce and science sections in the year 2007.

Besant Women's College

Besant Women's College was established in the year 1977 to provide higher education to girls as a means to women's empowerment. This is one of the few colleges in the district meant exclusively for women. It was born out of the vision of Manel Srinivas Nayak, the renowned community leader and visionary who spearheaded the growth of WNES for almost 4 decades. Besant Women's College is affiliated to Mangalore University and is accredited to National Assessment and Accreditation Council (NAAC).

Besant Evening College

Besant Evening College was established in 1976 to provide educational opportunities

to working youth. Youth belonging to economically backward families are forced to discontinue studies in order to earn a livelihood. For such persons, the evening college is a convenient option to acquire a college degree and enhance their career prospects. Besant Evening College is affiliated to Mangalore University and provides for graduation in arts and commerce streams leading to award of B.A and B.Com degree respectively.

MSNM Besant Institute of PG Management Studies

MSNM Besant Institute of PG Management Studies is a premier management institute of Mangalore. It was established in 1999 and was the first institute to offer MBA programme under affiliation to Mangalore University. It is also approved by All India Council for Technical Education (AICTE) and enjoys NAAC accreditation. MSNM Besant Institute of PG Management Studies is housed at Besant Vidya Kendra, its integrated campus comprising academic facilities, hostels and mess, sports and extracurricular facilities. The institute offers a two year full time MBA programme leading to the award of post graduate degree by Mangalore University. Excellent infrastructure, experienced faculty, adequate industry exposure and impressive track record of academic achievements and placements make it an educational destination of choice for students from all over the country.

It was Dr. M. Keshava Pai and Sri M. Venkatesh Pai who carved the foundation of WNES. Dr. M. Keshav Pai was the first President and A. B. Shetty was the Vice-President. When the school celebrated its Silver Jubilee in 1943, the chief guest on this occasion was Chakravarthi Rajagopalachari, who later became the country's first Governor General. He expressed immense satisfaction at the great strides the school had achieved. Rao Saheb Dr. Benegal Raghavendra Rao and his daughter-in-law Lady Dhanvanthi too were associated with the school. Sanskrit language was introduced as an optional subject by Dr. M. Keshava Pai.

Manel Srinivas Nayak took over as President of WNES in 1976. His dynamism and farsightedness ushered in a new phase of unparalleled growth in the history of Besant institutions. Aptly considered to be the modern architect of Besant institutions, he undertook bold new initiatives in starting an evening college, women's college and English medium school. The evening college, based on 'learn while you earn' philosophy, was meant to enable the working youth to gain higher education and improve their prospects in life. It also catered to aspirants who pursued CA coaching in the morning and attend B.Com. classes in the evening.

Among those who are strongly identified with the growth of the institution is Prof. P. P. Gomathi, who served for long as the secretary of WNES. She strived for the all round development of the institution with her dedicated personal involvement in all its activities.

Rapid Growth

In 1972 with the policy of junior college coming into vogue, Besant National P.U. College came into existence. The college, which was an all-girl institution till then, was converted into co-education in the year 2014.

Besant Women's College, which

Sitting (Left To Right): Smt. Lalitha Mallya, Shri M.P. Bhat (Treasurer), Shri. K. Devanand Pai (Secretary), Shri Kudpi Igadish Shenoy (President), Shri Suresh Mallya, Dr. Manjula K. T. **Standing (Left To Right)** Shri Nagar Narayan Shenoy, Shri Manel Annappa Nayak (Vice President), Shri Sathish Kumar Bhat, Sri Shyamsundar Kamath, Shri Belthandgady Ganesh Krishna Bhat, Dr. Arjun Shrinivas Nayak Manel

UNIQUE ASSOCIATION WITH DR. SHIVARAM KARANTH

Besant schools have a unique association with the renowned litterateur and educationist Dr. Shivaram Karanth, which has etched itself prominently in its history. The school became a venue for the rehearsals of several of Dr. Karanth's plays and ballets in which the pupils of Besant school were the performers. Dr. Karanth was the guru, director and make-up specialist for all his events that happened in the school.

Prof. P. P. Gomathi

began with varied subject combinations in arts and commerce, to help students to pursue graduation today offers graduation in wide-ranging disciplines including journalism, food and nutrition, dietics and home science. With the commencement of M.Com departments in both women's college and evening college, the higher ideals aspired by late Manel Srinivas Nayak were fulfilled. These colleges have earnestly delved into enhancing the skills of the students in competitive exams such as CET, CA CPT, CS and IPCC to boost their employment potential.

In 1999, Manel Srinivas Nayak

Memorial Besant Institute of Post Graduate Studies (MBA) came into being at a new campus situated in the serene suburb of Bondel. In order to house this institution, a defunct rubber factory building situated in the premises was imaginatively reclaimed and converted into a modern academic facility. The institution enjoys the distinction of being the first MBA college among Mangalore University affiliates. In 2015, a new state-of-the-art building was constructed on the same campus to house the rapidly growing business school. It was inaugurated on 20th October 2015 by Dr. Y. V. Reddy, former governor of the Reserve Bank of India. The sprawling 3.62 acre campus with well laid greenery, plays host to varied activities such as national and

MSNM DIALOGUE SERIES: (Left) Praveen P. Kadale, MD & CEO of Tata Capital in conversation with Vittaladas Leeladhar, former Deputy Governor of Reserve Bank of India and Dr. Narayan Kayarkatte, Institute Director. (Right): V. G. Siddhartha, Chairman of Coffee Day Group participating in an interactive session. (Below) Campus of MSNM Besant Institute of Post Graduate Studies at Bondel.

international seminars, with eminent resource persons who are high achievers and experts from various fields. Scores of students who have passed through its portals have become efficient management graduates and have settled with good jobs or as entrepreneurs in India and abroad.

Within the MBA college campus and alongside the new academic block is the ultra modern facility TCS online examination centre with a capacity of 534 computers. This facility is an independent venture of TCS meant for aspirants appearing in competitive exams.

One of the important innovations introduced by MSNM Besant Institute of Post Graduate Studies is the Manel Srinivas Nayak Knowledge Series/ Dialogue Series. This is a series of talks and interactive programmes with the renowned personalities of our times and its objective is to give the budding management professionals with real life exposure to the world of ideas. VIPs from

corporate world, government, NGO sector and the arts are invited as the esteemed guests of this stage event. A prepared speech on a particular area of expertise of the speaker, followed by question and answer session is the format through which students get a chance to speak to the guest and enhance their knowledge. The talks are anchored by Vittaladas Leeladhar, a legendary banker, former Deputy Governor of the Reserve Bank and CMD of Union Bank of India and Vijaya Bank. He's also a member of the institute's advisory council.

Outreach Activities

In keeping with the ideals of its founder, Besant institutions are devoted to women's emancipation, social justice and upliftment of the downtrodden. Following a non discriminatory policy, the institutions provide education to all and enable the students to become model citizens. The institutions provide free education to about 250 students from Balawadi to Standard X in Kannada medium along with mid day meal, books, uniform and transport. This apart, the institution also provides mid day meal, scholarship and fee concession to another 100 students. By indentifying with the foundational principles of the Indian freedom struggle and spearheading a century long movement in actualizing the higher ideals of humanity, Besant Institutions are indeed the pride of Mangalore. As it steps into its second century it would be only befitting that it gains more momentum to reach the unreached segments of society and serve as an instrument of freedom. ■

"The centenary year is an important milestone for Besant Institutions. We are proud of our pioneering legacy of women's empowerment and education of the underprivileged."

Devanand Pai
Secretary

Foundation Stone Laid by Dr. Annie Besant - 1918

The old order changeth to new ones - 1977

Expansion to conduct Online Competitive exams at National level-2018

MEMORANDUM OF ASSOCIATION

AND

RULES AND REGULATIONS

OF

**The Women's
National Education Society,
MANGALORE,
ಮಂಗಳೂರು.**

REGISTERED UNDER ACT XXI OF 1860.

**Certificate of Registration of Societies
Act XXI of 1860**

No. 8 of 1942-43.

I hereby certify that The Women's
National Education Society, Mangalore, has this
day been Registered under Societies Registration
Act of 1860.

Given under my hand at Mangalore,
this Twenty second day of March one thousand
nine hundred and forty three.

Seal
of the Asst.
Registrar of Joint
Stock Companies,
S. K.

(Sd) G. A. Vishwanatha Rao.

Assistant Registrar of
Joint Stock Companies.

Use edu as a means of empowerment: Heggade

Centenary Celebration of Bessant Institutions Ends Today

ಬೆಂಗಳೂರು ಚಲನಚಿತ್ರೋದ್ಯಮದ ಬೆಳಕು

[illegible]

ದಾಗಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಹಿಳೆ ಮುಂದ

[illegible]

ಕನ್ನಡ

ಮಹಿಳಾ ಸುಧಾರಣೆ ಹಿಂದೆ ಹಾ. ಆ. ನಿಲುವೆಂತ್

[illegible]

ಅತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸ್ವೀಕೃತ ಅನಾವರಣ
ಮಹಿಳಾ ಸಮೀಕ್ಷಣ ಉಪಮಾಸದರಿ ದೂರಾ ಪಾ ಪೇಳಿಕೆ

ಅತ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸ್ವೀಕೃತ ಅನಾರ್ಥಕ ಮಹಿಳಾ ಸಮೀಕ್ಷಾರೂಪದ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಂಪನ್ಮೂಲ

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮೂಡಿಸಿರಲಿ

ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ

ವಿಜಯನಗರ

ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕೆ

**'Excellence is taking pride,
being the best in work'**

Table 1

Variable	Mean	SD	Range
Age (years)	60.8	7.9	45-75
Gender (% male)	75.0	-	-
Marital status (% married)	75.0	-	-
Ethnicity (% white)	85.0	-	-
Education (% college graduate)	75.0	-	-
Income (\$1000/monthly)	1.8	0.8	0.5-3.5
Health insurance (% private)	75.0	-	-
Comorbidities (% hypertension)	75.0	-	-
Comorbidities (% diabetes)	75.0	-	-
Comorbidities (% heart disease)	75.0	-	-
Comorbidities (% stroke)	75.0	-	-
Comorbidities (% cancer)	75.0	-	-
Comorbidities (% arthritis)	75.0	-	-
Comorbidities (% asthma)	75.0	-	-
Comorbidities (% depression)	75.0	-	-
Comorbidities (% anxiety disorder)	75.0	-	-
Comorbidities (% chronic pain)	75.0	-	-
Comorbidities (% dementia)	75.0	-	-
Comorbidities (% Parkinson's disease)	75.0	-	-
Comorbidities (% multiple sclerosis)	75.0	-	-
Comorbidities (% lupus)	75.0	-	-
Comorbidities (% rheumatoid arthritis)	75.0	-	-
Comorbidities (% Crohn's disease)	75.0	-	-
Comorbidities (% ulcerative colitis)	75.0	-	-
Comorbidities (% celiac disease)	75.0	-	-
Comorbidities (% autoimmune thyroiditis)	75.0	-	-
Comorbidities (% Hashimoto's thyroiditis)	75.0	-	-
Comorbidities (% Graves' disease)	75.0	-	-
Comorbidities (% pernicious anemia)	75.0	-	-
Comorbidities (% iron deficiency anemia)	75.0	-	-
Comorbidities (% vitamin B12 deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% folate deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% niacin deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% riboflavin deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% thiamine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% pyridoxine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% cobalamin deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% biotin deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% pantoic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% choline deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% inositol deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% methionine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% valine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% leucine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% isoleucine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% phenylalanine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% tyrosine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% histidine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% proline deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glycine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% serine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% alanine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% aspartic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% asparagine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% proline deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% arginine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% lysine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% methionine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% cysteine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glycine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% aspartic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% asparagine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% proline deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% arginine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% lysine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% methionine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% cysteine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glycine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% aspartic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% asparagine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% proline deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% arginine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% lysine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% methionine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% cysteine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glycine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% aspartic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% asparagine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% proline deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% arginine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% lysine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% methionine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% cysteine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glycine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% aspartic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% asparagine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% proline deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% arginine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% lysine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% methionine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% cysteine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glycine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% aspartic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamic acid deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% asparagine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glutamine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% proline deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% arginine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% lysine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% methionine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% cysteine deficiency)	75.0	-	-
Comorbidities (% glycine deficiency)	75.0		

ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮಂಗಳೂರಿನ
ಬೆಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಈಗ ಶತಮಾನದ ಸಾರ್ಥಕ,
ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಉತ್ಕಟ ಅಭಿಮಾನಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸೇನಾಪತಿ,
ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ, ಲೇಖಕಿ ಡಾ. ಎನಿ ಬೆಸೆಂಟರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ,
ಮಹಿಳಾ ಸಬಲೀಕರಣಗಳ ಧ್ಯೇಯಗಳೊಂದಿಗೆ 1918ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ
ಬೆಸೆಂಟ್ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠಶಾಲೆ ಇದೀಗ ಎಂಟು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬೆಳೆದು ಬಹುವಿಧ ಮೌಲ್ಯಯುತ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು
ನೀಡುತ್ತ ವಿಕಸಿಸಿರುವುದರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕಥನ

— ಈ ಶತಸ್ಥಿತಿ

manjushri@besant.edu.in

WOMEN'S NATIONAL EDUCATION SOCIETY (R.)

M. G. Road, Kodialbail, Mangaluru - 575 003

Website : <http://besant.edu.in>